

MAHARAJAH'S LIBRARY
 Dr U.V. SWAMINATHA IYER, LIBRARIAN
 BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.
 வ ச வ பு ர ன ம்.

இஃது,

பொம்மையபாணையம் பெரியமடம்

யதிஸுவர

ஸ்ரீ - சி வ ஞ ர ன ப லீ ய சு வ ர மி க ள்
 திருவுள்ளப்பாங்கினபடி

காயாறு - குருலிங்கஜயா

குமாரா

ஞானசுந்தரஜயரால்.

பலபிரிதிக்களைக்கொண்டுபாரைஉயிர்

மேறபடி

உத்தரதபபுராணமுடிவில்

நாதனமாகவியற்றியசரித்திரச்சுருக்கத்துடன்

பு - சு - அருணாசலகுருக்களவர்களுது

செனனை, லக்ஷமீவிலாசசாலையில்

பதிப்பித்தது

படத்தடனவெளியிடப்பட்டது

ஸ்ரீமுகவூஸ்

சுந்திரமௌலிபரஸ்.

Register copy right.

உ

சிவமயம்.

செனைத்தனாத்தனவித்தியாசாலே
தமிழத்தலைமைப் புலமைநடாகதிய

திருச்சதணிகை

இயற்றமிழாசிரியாகிய

விசாகப்பெருமானைய ரவர்கள்

இயற்றிய

சொப்பப்பாடம்

கழிநெடிலவிருத்தம்

பொருத்திரனையதுலகமாயைபிடைப்

புகளநிழிலெனுமுடாசைவ

சிறப்படுத்தியையுலகுணாதமலன்

சேவடிஞானமுற்றமுமா

அற்பவநாசமில்பெருங்குழை

பொப்பினமாககருணைவாரிசுடா

மற்புதனிரண்டாஞ்சுமப்புநதிச

னவதரித்தனனகங்கலிந்தே.

(க)

பலவளங்கொழிகளுங்கருடதேசம்

பற்றியவிங்குளாபுரிவி

லிலவழக்கிழுககாமாதிராசாகரு

மிசைநதமாதாமபையாமனைக்குரு

செலவநனமகப்பேறெனவுளமுவந்து

செப்பருஞ்சிறப்புடைவசவ

நல்லருணாமபரித்தவதரித்த

நவமுவந்திசைப்பாற்றவரே.

(உ)

வந்தவதரித்தஞானபாறகரனெம்
 மனத்தினுஞ்சிரத்தினுநதணவா
 வந்தமில்வீரசைவநற்கோலத்
 தருமணியாமவனவாயம
 வந்தநற்சரிதைவகுத்திடிற்சமய
 வாதிகளவாயமதமடங்க
 முநத்செநதேனகண்டொத்தெனவினப
 முகிழ்க்குரீளவசவபுராணம்

(௩)

இன்னநற்புராணமிசைககுமாரியத்து
 மெழிறருகன்னடமுதலா
 ளு, னனுபாடைகளிலுரைத்தனாபெரியோ
 ரோடு குமவவணமைசோகதையை
 ய்நகிலத்தவாமுன்னியற்றியநோனபி
 னிசைத்தனரொருபெருந்தவாதிரு
 சொன்னடையாலினறமிழினுலின்பந
 அயத்தெமனோதுகளறவே.

(௪)

வேறு,

உறற்பெருந்தனிமுதல்வனுமையமமைகாண
 வுவநதுநடஞ்செயதருளுமொருவனடிகசமலம
 பற்றிவிடாப்பேரனப்புமுகருநாதாமவேண்டும்
 பரிசுமகிழநதாயநதுளபற்பலபிரதிக்கொண்டு
 சொற்றுகண்மாயத்துசசருக்கநதோறுயிறுதியிலே [ன
 சொல்லமைதிப்பொருளவிளங்க வாககியநன்னடையா
 முற்றவித்துசசிவத்துவசனமுதனூலாகமங்கண்
 முழுதுணரும்புதுவையருணசலப்போமுன்னோன. (௫)

நூ

வைத்தொளிநுமிலகருமிவிலாசமெனவழுத்தம்
வைப்படைச்சநதிரமௌஸிபிரசிலவளஞ்சேரு
நித்திலவெணமைக்கடிதங்கொண்பித்ததனனா
னின்மலன்பாலவிட்டகலாநெஞ்சமுள்ளுகிச
சத்தியநன்னெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச
சமதமமாறிகளபூண்டுசறசார்பிலொழுகும்
நற்றவனாநகளபெருநதுணையெனுங்காயாறு
நண்ணியசோத்திருவினனமெயஞ்ஞானசுந்தரனே (சு)

உ

முருகனதுணை.

புரட்சி அஷ்டடாவதானம

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிநீர்ப்பசுநதுகில வலாயாவிருநிலத
தணிகூரமன்னுயிர்க் கவிச்சைவிருளிரீஇ
விச்சைப்படரொளி விரவப்பொயநநா
னச்சறியாமையோய நலனுணாவுதிப்பப்
படிற்றொழுகப்பெருந கடுத்திறனமுரிநது
சீரியநன்னடை யாரமீதுசுரப்ப
வவகுணக்குறம்புபோயத தவருணத்திறைவரப
பிறமதக்கனையொரீஇ மறைமுதலசைவப
பைங்கூழ்வினையு னொங்கணுநதழைப்ப
வைதிகத்தவறெனுந கைதவமிடிதபச்

சிவசாதனகொடை தகவுறப்பெருக
 மருட்பகைமறுகி யருட்சாரபுகினைப்பப
 புறநெறிககாடொழிந தறநெறிநாடுறப
 பொயமமைநோய்திகைப்பமெயமமைவான்சுகமபெந
 பவககுழினூநது சிவததுறைநிவபப
 மகதிப்பேரியாழ வநதமாமுநிவன
 செயதநன்றிககுமைதவழகடறபுவி
 கைமமாறிது காறுமமாறறினதெவன
 அன்னமாசுவததோன றனனுடையேனமிகோள
 காதலிறப்பனகொளக கேதயிலாததிருக
 கைலையெமபரமனச சைலாதிகாரத
 திருநநதிதேவனைப புரிவொன்றிநோககின
 யதுனையருளுப்பாட டிணையுளமுவநதின
 டத்தனிககுரவன முததலனுமுயவான
 வநதவதரித்தனன வசவேசனாகி
 யெனபநமபெருமா னிரங்கியளித்தருள
 கருனைக்களவு வரையிடறகின்பத
 அனபததுழக்கு மனபதைக்குழாதது
 னமமனோராதசொல்ல விமயிதமனனோ
 ஆண்டானடிமையென் றருமறையாகம
 மாணபுறநொடிகும வகைமைகணனூரக
 கணமிகேருயிாததிரள பண்டைமாமலப்படார
 அமிததுததமது சுதநதரமெனனவும
 இனமையைப்புலங்கொளு நன்னாப்பேறறினைக
 கைததலததுயதததோர முததெனததெருடடிய
 வசவபிரானருள வளனெலாமொருவருளத
 திசைவுறத்தோறமுமா நெவாககுறுதலிய

பராணமிந்நாளவரைப புலப்படாதிருநததேன
 றுங்காங்கித்தலத தோங்கிநீமபல
 வீராகமத்தறை சோராததிருமடந
 சமயிறுநீஇயவை செமமையிறறவரும
 பிரதிகளைக்கொடு திரைதவழவாரிதி
 பலவளநதரவாண டொலவனகப்பொலிவடா
 புதுவைவாழவிபிரப புதிதனவடநூல
 கதுவுசெந்தமிழநூல சுற்றவைக்கேறப
 நித்தலுநிலைபெநீஇ மறறையோரகூடன
 பயின்றுசாஸ்புறுவாண வியனறருமொழுககந
 கடைப்பிடித்திறைவிபால விடைக்கொடிபடெருபின
 திருமேனிதீண்டப பெறுமபெறலருநதவ
 தேசமாநதிருவருஞ்சல குருக்கள
 தனனொடுமபலகா லுன்னியாராயது
 புகழவளாசெனனை நகரிடதவனறன
 சந்திரமௌலி யெனப்பெய்தழைத்து
 முந்தறுமஅச்சின் முயனறெஞ்ஞானமுந்
 தனபோலெவரு மினபோடதனபொரு
 ணிலைமுதனமாணபெலா மலைவறவுடத்துணர்
 தெனறுநயந்தனா அன்புளவகளிப்ப
 வசுந்தரை யுயிர்க்கெலாம இசைந்தருளபரம
 ஞானவிராச தானியாயவளா
 பொமமையபாணைய மென்னுமபெரிய
 திருமடநதன்னின் மருவுவீராகம
 சிவகஞ்சிமயூரா சலசதாநிவாச
 யதிசுரனென்புவி யிறைஞ்சினாபுகழமை
 பகாசிவஞான பாஸையசுவாமிகள

பணிதததிருவுளப் பாங்கினபடித்தான்
 கணிதததிவவசசருக கநதொறுமிறுதியி
 னியறறியசரித்திரச சுருககநதமமுட
 னெழுதாவெழுத்தி லியறறுவித்தனனூல
 சான்றோருடைத்தென ஒளவைமுனசாறறின
 வானறபுகழககோ ரமைதியாயநிலவுறுஉந
 தொண்டைநனனாட்டிற் றெனமைசானுள
 துணடிதலயிறபடைச சேநதனாரோரிரு
 சத்தியுடனாடின றிறுநீறிருப்பப
 டிதணவாசலமு மொருபுறஞ்சுலவிய
 சமாமாபுரியென வமரராதியராற
 போற்றநதலத்தின பாறபுடையடுதது
 பிஞ்ஞகற்கிளைய பிள்ளைப்பிரானது
 மஞ்ஞயினினமென மகிழதலைககிளாநது
 முருகவேளமருகனென றெருவிலாஉாழியம
 பகவனகுருநீநந தகையாபபயோதரந
 காணாஉநடனகுடில சேணுலாநதண்டலை
 ஞ்ஞவறவெள்ளனங் கோழிணாததுழாயமுடி
 வானவனகைத்தலப பாறிநசசங்கென
 முட்டதைபசுநதாட் கட்டவிழ்சரோருகப
 பூநதவிசுவீற்றுறை தேநதருமலாததந
 துயயசொலவினையுணீள செயயுளுடையது
 வடபாணமேருவினிடையோர்நாவற
 கனியாறுளதென விதுகாறுமபுவி
 கேளவியுற்றுளதாற இளநதவிவவளததாய்த
 தெனபாறகாயா மெனநீண்டொன்றுண
 டெனககேட்குநதொறு மனககனிபெருககு

நற்பதியுறையும் பொற்புயர்குரிசில
 குருமுதனமூன்றனு னிருமைககுரிடனென
 நயாவறத்தனதியற பெயரானிற்றுத்த
 குருலிங்கையன பொருவருந்தவககுறை
 யானமறறதனையுந தானவநதுநிறைத்துத்
 தருவானெனவவன திருமகவாகி
 யத்தகைமூன்றையு நித்தலுமோமபுத
 றனாதுபெருங்கட னெனானிடத்தது
 மெய்யனமுத்தமிழநூல் கைவருதலைமெபொ
 ரணபகலாநற பண்புமிகுசீரியோன
 கலவியினருமை கற்றுணாநதோனொனப
 பலவகைத்தானும பாயினறுளதோச்சியன
 வயறகட்டுடவளை கொழித்தவாணித்தீல
 மாதாவாணகைநிக ராதலதெரிக்கும
 பாளையமென்ன நீனிடையபயன்றரு
 தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
 தெறிநின்றறமபல நிறுவநலலுரவோன
 கோதண்டராம னெனுங்குரிசிலீனற
 மாதங்கமுத்தமிழ வளன்னிதோநத
 நன்னுவலாபாற பன்னாளுமபயில
 நேயமகலாத னாயவுளத்தினன்
 கச்சியமபதிவாழ பச்சையப்பன
 தருமநடாததுந தலைவருணமுதலென
 வருசறசனாகுழா மகிழுத்தமகுண
 சோமசுந்தர பூமனுககினியன
 தேனிருங் குவளைமார்பன
 ஞானசுந்தரமெனு மானவிறபன்னே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நாராமலபாட்சாலைத் தமிழ்ப்பலகா

சோட்சாவதானம்

தி - சுப்பராயசெட்டியாரா

இயற்றிய

அறுசீர்கழிநெடி லாசிரியவ்ருத்தம்

பொன்பூத்தநிறத்தோனும் புதல்பூத்தமுத்தோழன் உல
வுநாறக, கொன்பூத்தமூவிலேவெறபெருமானுத்தகமத்த
யினிறபத், தென்பூத்தவிடுகிடைக்காங்குலிசவேம்படை
த்தேவாகோமான, மின்பூத்தசுராமுதலோகரநகப்பில்
நதொருபாலேவலகேடப.

திருமகளுக்கலைமகளு திருநீராகத்தெநிரோகக
செவ்வனிறபப, பருமவரவகலலகுறச்சியொருபாலடை
கொடுபணிறதிறப, அருமறைதோமுனிவராபன்னபெரு
பாலறுகொடுவெள்ளரிசினயக, கருமவுருத்தரகணிகை
மாதாநடவினறுகளுலவோபால.

முழுதுலகுத்திருவுகரத்திடையீன்றுமெருஞானமுக்
ராககனனி, யெழுதருதனறிருமேனியிடப்பாறனவலபா
னிடமாககொளளத், தொழுதகையபெருந்தகைமாலபா
பொனறுமுழிதொறுதளகாதோங்கும, விழுமியசீட்டு
ருங்கயிலையோலகத்தினினுவிற்றிருக்குமஞானறு.

பரசியவநயன்முதலோரபளகருமபேறடைநததத
பதியிறசெல்ல, விரசியகாறறுளர்மகரயாழமுனிவனுகி.

போர்துவியன்ஞாலத்தட், புரைசெயமணகுண்டரெனுநக
ளைகளைநதுபொருவிலவானசைவமெனலும், உரைசெயுமபை
ங்குழவளரவபரசிவனெனுமுழவனுதுவனமனனோ.

என்றுதிருக்கடைக்கனோக்கருள்பெமமானந்திமுகமினி
தினோக்கக, குன்றலிலசசயிலாதிசிவகணத்தோடகனஞாலந
குறுகிப்பொடமை, பொனதுதலிலமணமுதலாமபுறநெறிகள்
பொனறவகநெறிநினரோபகத, துனரியமெயத்தொண்பி
ண்டியலபூதிசாதநங்குளங்ககின்றன.

அத்தகையவசவண்ணன முதலசரணாதிருக்கட்டத்த
டையைத்தேனரூழ, தொத்தலாபூம்பொழிபுடைசூழநாவ
லூரப்பெருந்தகைபோற்றொகுத்தவேதக, கொத்தியனமாபா
டியருசெயசோமநாதப்பெரியோனகுலவககூறும், வித்தக
ற்றொகைமரபேவசவண்ணாபுராணமென விளங்குதூலை

எனினுணர்நதுமன்பதைகளினிதுயயசசரித்திரத்தோடி
யலுமச்சிற, நெளிவுபெறப்பதிபித்தத்தருகவெனத்திருந
தொண்டாசெந்நதுகேடப, விளிதருமிவவுடலபெறும்பேறி
னநெபெற்றேமெனதுவியநதுமேற்கொண், டளிதருநெஞ்சக
மொடுபலபிரதிகளொண்டாயநதச்சிறப்பதிபித்தானால்.

சேயாறுகடந்ததுவீரிகுநுநீ இக்கனியருத்திதிருநது
வெப்புப, போயாறுகெனச்சுகங்களகூயப்பயிலுமபூம்பொழி
லுமபுகாவராறுய, மீயாறுபயிலவராலொடுபொருதமிழுத்த
முமவிளங்குநொண்மைக, காபாறுதவாபுகமுங்காயாறுகடி
நகராககளித்துவாழுவோன.

திருக்கமலைநோக்கொடுவெண் கமலைநோக்கொருங்கு
ஷையோனறிகமுமவாரி, சருக்கமலையையெறிபாறகடலினரு

க்கறிவரியானருட்குநதீமை, யருக்கமலைசேறடி கருமன்புடை
யானவீரசைவததழகனசோத்திப, பெருகமலைபோலுள்ளா
னஞானசுந்தரப்பெயரியோனருமனனனே.

உ

சிவமயம்.

வேலுமடிவமதுணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஐயர்

அவாகள இயற்றிய

கழிநெடிலவிருத்தம்.

தருமநெறிச்சமரபுரிதனையடுத்த காயாறுதன்னினமன
ஹ, குருஸிங்கவேளதவததில வருஞானசுந்தரையனகுறிக
கொளநகதி, யருளுடனயநதவதரித்த வசவபுரணததையச
சிட்டனிததானென்று, திருமலராமபுலவாகளிதலைசிறப்பத த
னதுபுகழநிலவமாதோ

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சருக்கவகராதி

பக்கம்.

பாடறறெதை.

க	- பாயிரச்சருக்கம்	கசு
சு	- திருக்கயிலாயச்சருக்கம்	௭௨
௨௫	- திருவவதாரச்சருக்கம்	௧௦௫
௫௭	- உபதேச்சச்சருக்கம்	௫௮
௭௧	- தண்டநாயகச்சருக்கம்	௭௩
௮௮	- சென்னவசவேசராபுராணம்	௧௨
௧௨	- அல்லமாரபிரப்புராணம்	௩௩
௧௦௨	- கள்ளாகருளிய திருவிளையாடல்	௭
௧௦௪	- வணிகமல்லையாபுராணம்	௮
௧௦௮	- காட்டககோட்டையாபுராணம்	௧௩
௧௧௨	- வஞ்சனைவடிவமாதவாபுராணம்	௪
௧௧௪	- வங்கையாபுராணம்	௭
௧௧௭	- சித்தராமையாபுராணம்	௨௪
௧௨௫	- சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்	௨௦
௧௩௧	- நெறிககணகேட்ட திருவிளையாடல்	௨௨
௧௩௧	- ஆடைவளநத திருவிளையாடல்	௨௬
௧௪௧	- முத்தசுவகையாபுராணம்	௪௮
௧௫௮	- பசுபதநாயனாபுராணம்	௧௧
௧௬௫	- கோடகச்சுவவைபுராணம்	௨௪
௧௭௪	- அம்மவையென்னும்	
	பெச்சமா தேவியாபுராணம்	௨௫
௧௮௨	- கலியநாயனாபுராணம்	௨௫
௧௯௦	- நமித்தண்டிநாயனாபுராணம்	௧௫

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

ககடு - சகளேசமாதிரைசயாபுராணம்	க 0
உகசு - சிககமாதையாபுராணம்	டுடு
உருக - மடிவாலமாதையாபுராணம்	உஎ
உருசு - சங்கரதாசையாபுராணம்	உடு
உசசு - நிமமவையாபுராணம்	ருரு
உசு 0 - அலாயுதாபுராணம்	சுக
உஎஉ - சுந்தரப்பெருமானாயுராபுராணம்	ருஅ
உஅடு - கிணைப்பிரமையாபுராணம்	சுடு
உகஎ - கலைகேததபிரமையாபுராணம்	உஅ
ரு0டு - மோளிகைதமனாயாபுராணம்	உசு
ருகஉ - கிணைப்பிரமையாபுராணம்	உசு
ருஉ0 - முசுண்டிச்சவண்டையாபுராணம்	ருரு
ருருரு - சுரிகைச்சவண்டையாபுராணம்	கஅ
ருசு0 - தெறுங்கச்சோமையாபுராணம்	உஅ
ருடு0 - ஏகாந்தராமையாபுராணம்	எ

திருக்கூட்டச்சருக்கம்

ருடுரு - சங்கமப்பிராணியாபுராணம்	உரு
ருசுஉ - கிணையாபுராணம்	ருசு
ருஎசு - மேதாகேதையாபுராணம்	ருக

திருவாதுச்சருக்கம்

ருஅசு - சிவநாகமையாவாது	அசு
சு0அ - வாசையாவாது	கசு
அரியமாரையா	

கூ

வீச்சுகரை

மஞ்சை

சு ௨ ௪ - மடிவால்மாச்சையாவது

சு ௩ ௮ - முடிசைச்சுவுண்டையாவது

சு ௪ ௧௨ - வகாரத்தராமையாவது

சு ௫ ௧ - வி - முண்டவாது

சு ௬ ௨ - சகலத்துதண்டநாதாபுராணம்

சு ௭ ௩ - சலிசுண்டநாதாபுராணம்

சு ௮ ௪ - அலிலைடாமதுவையாபுராணம்

கூசு

சு ௮

உரு

கூஉ

கூசு

உரு

கூக

கூக

இதுவரையில முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - களசச

அச்சியற்றியபுத்தகங்கள்

* அருடபா

வசவபுராணம்

கூவத்துப்புராணம்

ஆரத்திரியாபுராணம்

திருப்போளாச்சநதிதிருறை

பழமலையநாதியுரை

திருப்புகலூரநாதியுரை

திலகைகலம்பகம்

அருட்பாவைநதினவிபரம்.

அக்கியாதேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்
பாதிருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச்செய்யுட்கோவை.

இனிபதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுமுறையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை பட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்னாகுலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கக் கூட - வது நம்பகையுடைய கா - ஞானசுந்தரஜயரவர்கள்வீட்டில் ஸ்தாபித்திலும், ,

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை தங்கசாலைத் திசுமைதாங்கிக்கடுத்த உடக - வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கிருச்சிறைமலை.

வசவபுராணம்.

பாயிரச சருககம்

விநாயகா

மாதங்களாணமிகங்கண மாறநின்றமுத
மாதங்கவனாககரத்தான மனதருளுமையான
மாதங்கதோனறம்பால வந்தாளுமதியுநலக
மாதங்கமுகத்தானை மறவாமலவழுத்துவாம்.

வசவதேவா

இசையுங்கலனியு மெணவகைச்சித்தியும
விசையதனமமு மேதருசெலவமு
மசைவினபமு மானந்தமுத்தியும
வசவவென்று வசனிககவுன்னவாம்.

விதுவுமது.

மெத்தியமுத்தியெய்தும விதிதருநதிபோற்றி
வத்திதுவென்னவந்த வசவதேசிகளேபோற்றி
சத்தியார்தவத்துதித்த ககதண்டாரதபோற்றி
சத்தியநெறியிரண்டாஞ் சம்புநின்சாணம்போற்றி.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

பாவிளங்குமபடி யுருகுகொண்டவ
னோவிளங்கநின் றுண்டருணிமலன
சோவிளங்குஞ்சிவ ஞானதேசிக
னோவிளங்கு மலாபபதமேததுவாம (க)

பருபபதம அல்லது ஸ்ரீசைலம்

திருபபதநுஞ் சிந்தித்தசெய்தியாங்
கருபபதங்கெடுங் காலனகணக்கறுங்
தருபபதங்கொள புதுமலாதநெழும
பருபபதந்தொழு வாயதுணைப்பாணியே (உ)

மலலிகாசகனேசுவரா

அளவிலவானவ ராரணநாவினா
புளகெயயிறி பாரூருத்திபாதனா
சாரபருபபதம டாழ்மலலிகாசகன
னுளமுறுபபடி யுன்னிரின றுயருவாம. (ங)

பரமரகுத்தளமழிகை

தலைமடநதையுங் கந்தக்கமலையு
நிலைமைதங்கடகு நீடப்பணியவாழ்
தலைமையாலுயா சங்கரியமபிகை
மலைமடநதை மலாபபதமவாழ்ததுவாம. (ச)

வீரபத்திரா

சாரபத்திர மிகிலாததககனைப
பாரபத்திரம பாணியிறபற்றியே
கோரபத்திரங் கொண்டுவதைத்திடும
வீரபத்திரன மெய்ப்பதமேதனுவாம

(ந)

கந்தவேள

வந்தஞான மயிலவடிவாகவே
சுந்தரத்தனி வேலாற்றுணித்தெறிந்
தந்தரத்த ருநதுயராற்றிய
கந்தவேளைக கருதகிவிருதனுவாம

(சு)

குரு + மூகம்

அருளுமலலம தேவரீரோவணா
மருளசித்தா மலாததாளவணங்கியே
தெருளிராமைய தேவாககிறைஞ்சியே
பொருவிலபணடிதா ராததிரியாப்போற்றுவாம.

(எ)

நாலவா

போற்றிஞானசம பந்தாபொலனகழல
போற்றிநாவுக கரயாபுகழப்பதம்
போற்றிவனொருண்டா பொன்னடிநாண்மலா
போற்றிமாணிகக வாசகாபொற்சரண்.

(அ)

௩

பாயிரச சநகரம்

சிவசரண

பண்டுசெயத பழவினையிவவுடல்
கொண்டுசெயத கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதா முத்தலாஞ்சரணாதம்
புண்டரீக மலாபபதமீபாநறுவாம

(10)

வாமசுதன்

திருப்பருப்பத்த தேசிகாசங்கமு
பெருத்தமணணிற் பிறங்குநகவத்தரு
மருத்தவாககமு மாசசிககுபாநதரு
தருக்குசெங்கோற றைகபுத்தஸழககவே

(11)

சமழிசெயதகாரணம்

அருளுஞ்சென்ன வசவேசனாதியாம்
பொருவலகாட்சி புரட்சோதபோதன்
மருவுஞ்செஞ்சொல வசவசரிதைமுற
றருமநீங்கா துலாயெனசசாநறுவா

(12)

நூற்பயன்

நன்றிமுலதத னன்னநதிகேசகரன்
வென்றிநூலின் விதிவழிநிறுஹோ
ரொன்றியசசி லுதியாரொழிநதி
னொன்றுநற்ப மாளநதமெயதுவா

(13)

அ வை ய ட க க ம

சிதியவைபபை மருளினிகழத்தலபோன
மதியிலேனெனறன வாககாலவகுத்தது
லதிகநந்திய ருமபுகழாதலாற
புதியசொல்லிதென நெள்ளாபுலமையேயா (௫௬)

நூ ற பெ ய ா

முத்தியேதரு மோ கமில்லத்ததாயப
பத்தியெனநெழுண்டங் கூழபிணைக்கவு
மித்தலாககண டொழியுமெழியாய
வைத்ததனபோ வசவபுராணமே (௫௭)

வ ழி நூ ல்

குலவுபாலக குறுக்கிச்சோரீசா
னுலகினமுனன முலாதத்தெலுங்கின
யிலகுவிமகவிகனன ட நதரு
நலபுராணநதமிழர் னவிறறுவார (௫௮)

நாதனோலககமுன னநதிவந்ததுரு
சாதமாயத்தண்ட நாதரநதனமையுங்
கோதிலாததிருக கூட்டராலவாதனா
மோதிவெனறது முத்தியுஞ்செப்புவாம (௫௯)

பாயிரம் முற்றிறறு

உ
திருச்சிறுமலை
திருக்கையாச சருககா

—*—

நிதிபடைததமனையாளு நிலமன்னமனையாளுங் [ரோ
கதிவிலககாமறவெனனோ கருத்தினெல்லாமறவென
ரதிகமுத்திவைப்புடையா ரன்பாகுமுனைப்புடையா,
மதியிருக்குமச்சடையா வந்தொழியுமச்சடையா.யிள

சூழமுண்டாத்தொழுமபதததான றுளககம்ல்லாபபெ
ருமபதததா, ணுழியனறகினையாதா னுறுமபிறப்பிறகினே
யாதா, னேழுலகுமறியாதானென நெனமுமறியாதான
வாழியெனவந்திப்பார வருந்தாரகளவந்திப்பார (யிஅ)

வேறு

தருமசிகதையாபெருமைதங்கிய தவமுறுவ்தொழிலச
துரினொன்றின, ரிருமைகண்டவரிற்றவெனறடி யினை
பணிந்திடவினிதிருந்தரு, ளருமருந்தனவுருவன்னபுட
னமராவநதுதினமிற்றவசிய, கருனைப்பாங்கியவழி
யினன்புகழகயிலையங்கிரிகயிலையங்கிரி (யிஆ)

வேறு

ஆலமுண்டெனையாராவறகுநா
னேலவோகிரி யாவனென்றெண்ணியே
சீலநல்ல வமுதநதிரண்டுவிண்
கோலமெய்திக குலவியெழுந்ததோ. (யிஇ)

வேதசத்தியும் விண்ணவாசத்தியும்
போதநாரணன பொறபுறுசத்தியு
மாதவததா வலி புந்திரண்டர
னாதனக்கிரி யாவமென்றானதோ (௨௧)

சந்திரனமுதற றாகரீறிவ
ரந்தருமமொளி கூடியமுந்தியே
யெந்தநாளுமிற வாவகைக்கரன
சந்தவாதன மாகசசனமந்ததோ. (௨௨)

பரந்தபாறகடற சோதிபரிவினால
வரமபெறச்சிவன வைகுங்கிரியதா
யுரந்தரிததுமண டங்கிவிண னுடெழு
தரந்தைநீங்கி யசஞ்சலமானதோ. (௨௩)

சுரபியாதிய வென்னுந்தொகையுட
னரியதாமரிச சந்தனமாதியை
துரவிதாகவு திககவொடுங்கிட
விரிவதாமுபா தானவிலங்கலோ. (௨௪)

செய்யசித்தரியக்காதிரட்சியோ
துய்யமந்திரத தந்திரச்சோதியோ
வையகத்தவா வானவாமங்கலத
துய்யவந்த வருவோவென்றுன்னலாய. (௨௫)

அ

திருக்கைலாயச் சநகம்

ஓங்குமாகயி லாயத்தினுச்சிமேற்
மேங்குசோதிசெழு மணியொன்பதாற்
பாங்குறச்செய்த பண்பியனமண! ப
நாங்குசந்திர காந்தத்தளவிசை (௨௬)

மீதிளங்கதிர கோடிவிளங்கலபேற்
சோதிவீசித் துஞம்பிவளங்கொளசிங்
காதனத்தி லரியயாதம்பிரான
வேதவோசை மிகவந்திருந்தனன. (௨௭)

வேறு

அந்தவேலையிலம்புககண்ணனு மாத்வேதனுமாயிர
ங்கண்ணனு, மிந்திராதியொணமருமாற்றொடைஞ் சென
னுருத்திரரும்பன்னிரண்டுவிண், வந்தவாதித்தருமெண்
வசுக்களு மாறிலாவொன்பதுவகைச்சித்தரு, நந்திலாத
வெழுவகையோருடன றசனந்தனனாகிமுனிவரும.(௨௮)

கருடருங்கினனரருமியகருங் கானவீணையருங்கிம்பு
ருடரு, முரகருமவித்தியாதாரருமா னுற்றவோலககத்
தொவ்வோபுடையராயத், தாநீனைநதுநின்றஞ்சலியத்
தராயச் சயசயென்னச்சதுமறையாக்கவே, யாசிவாசங்
கராபரிபூரணநதவெனறங்கனைவருமபோற்றவே ௨௯

சங்கரனறிரு நாயகனமீதிலே சாரநதுகொண் டயன
மேறசாப்பகங்கணப், பங்கயக்கரமவைத்துப்புரந்தான

பாதமெல்லவருடமதிபுகன, நுங்கசாமரமவீச்சகருபேரன
முற்றா யடைப்பைப்பிட்டத்தந்திரமறை, யங்கமந்திரமாதிரி
புராணதாக கங்களவல்லவரங்கங்கமாநதுற. (௩௩)

விருடபுகினனாமவீணைமிகவல்லோர் மிககச்சரிமத
தளந்தாளநீள, பெருந்தகைத்தவாநினறுமிழறவாழ்பே
ரவைககடபிறங்குபிருங்கிவந, திருங்களிப்புமவிரயவின
பழு மெயதநினறுநடிகுமியலபினை, யருந்தவாககயன
மாறகரிதாமபரன்னபிணைக்கியலமென்றருளியே. (௩௪)

மாலேநோக்கிமகிழ்நதுநா செயதயன வதனநோக்கிவ
சனித்தமராகோன, பாலவானனநோக்கிப்பகாந்தபின ப
ரவுந்தேவனாப்பாத்தருளசெயதவ, லேலவேண்டியநல்
கிவிடைகொடுத்தெம்பிரானங்கிருந்தருளெல்லையிற, சீ
லமானகணத்தாதமதுமுன சென்றுகாதலிற்சேவிகருங்
காலையின (௩௫)

தீரநாரதனத்தனசபையிடஞ் செல்லுநேரத்தெரிநது
வந்துடபுகுந, தாருமனபிலனைநதுபணிந்தெழுந தஞ்ச
லிககரத்தானினறவனிமேற, சேரநீதியைவிண்ணப்பரு
செயயவே சிறதியாமுன்றிருவுளத்துன்னியே, வாரநோ
க்கினனாகியுமையினே வரவழைத்திடம வைத்துமகிழ்ந
துபின. (௩௬)

முனிவந் வந்தசெய்திமொழியென முக்கண்ணருளசெய்யமுஞ் சிறிதபுனிதக்கையினனாகியெனத்தனே புவனிமேனினை பெருமபுகழ்பொன்றியுன, னினியபத்தியுமஞ்செழுத்தோசையுமெறியினீறுமிலங்கியகண்டிபு, மனிதாபாவினறியறபச்சமணெறி மலகிச்சைவ மகிமைமறைந்ததால [நச]

விடதையொத்தவசராவ் புதரை வெருட்டலபோலசசமணாமிகையிறை, குடத்திலிட்டவிளக்கெனநின்புகழ் கூறுமனபாகுவலயத்துணமறைந், தடக்கமாகியிருக்கச்சமணோயரி யகுன்றினவிளக்கதுபோலவே, திடத்தராகியத்தென்றிசைச்செம்மினாசெப்புமவேதச்சிவாகமச்செய்திபோய (நரு)

அந்தகாரமடைந்துன்னடியவ ரஞ்செழுத்தையறையவுமஞ்சியே, யெந்தநாளிறறுயரமொழிவமென நிரங்குகின்றனனோமுலகாளிநீ, யந்தமணணிலணைந்தச்சமணரை யாழத்திழுவிதமானநின்பத்தியே, வந்திடுமபடிசெய்துனமகிமையே மலகியனபாவளரவருளென (நசு)

மெய்யுரைத்தமுனிவந்நந்திநமமேனமையொத்தவநிந்தவுரையினுக், கையமில்லிரண்டாஞ்சம்புவாகியே யங்கணைந்தச்சமணையகறுவன, செய்யசைவமவிளங்கும்படியுப தேசநலகுவனென்னவுமையான, றுயயவான

னநோக்கிறபத்தியின றாயமை யோவனறிச்சுத்தமெய
யோவென (௩௭)

வேறு

பத்தியினுமொப்பன பகரிந்நத்யென னு
மத்திறமுரைத்து வகோடபா யாதியிறசிலாதனென்றோ
மெயத்தவனகோரமான மிகுதவம்பருப்பத்தி
னொத்தநனனி நுதிமுலை யுறறுநீர்காலேயுண்டு, (௩௮)

அலைவறமுன றுகோடி யாணடுகணமாயநத்தறபின
சிலைகடுகாவருநதித தேவராச்சரியமெயத
நிலைதவறாதிருநத நெடுநதவனமுன னுரினறே
யுலைவிலாவுனககுவேணடி. றமுரைதருவோநாமென்ன ()

தரைமிசையங்கமெட்டுந் தாங்கவேபணிநதெழுநது
கரமலாசென்னிசூப்பிக காதலாற்றுதித்துரின்று
புரவலவெனககுரினனைப் போலொருபுதலவனவேண்டு
ந், தருதியென்றுரைத்தானுமுந் தருதுமென்றிசைத்த
போதின (௪௦)

அத்தரினபத்தினனபின பகுதியினறபங்குன று
சித்தனையாவனாயினவன சிவஞ்சிதைப்பெண்ணெனை
னொத்துநீயவணவிலககா தொழிவையேற்றுவிலக்கின
வித்தகவெனககுப்பிள்ளை விருப்பிலலைவேண்டாவென
முன. [௪௧]

என்றவனபத்தினமை யிருமையையரனமகிழந்து
 நினறநீகேட்டவாறே நலகுதுமிநதநதி
 யொன்றுநினமலனனாதி யுதித்தவனறருமருபி
 யன்றியானநதமோங்கி யஞ்செழுததுருவாமயோகி. சஉ

உததமதருமநானகு மூ னறிரண்டொன்றாயமணணி
 னொததெழுமயுகங்கணாகி னுறுமிவனபநமிமமாறற
 னு, சததியமிரண்டாஞ்சமபு சகமெலாநிறையுமமை
 நிததமாயததாங்கலா'லே சிகாநமககிவனவியாபி [சரு]

ஆதலாவிவனுனடைநத னாகின்றுமெனறுநதி, நீத
 னாமேவிவனபா னேசத்திறச்செனிப்பதலலாற, போத
 நாஞ்செனித்தலவேணடுங் காணெனவணங்கிச்சென்று
 தீதுறுமுதராஞ்சேரா தயோனிசஞ்செனித்தான சச

இவனவணபிறநதபோதே யெம்பதச்சிந்தையன்பு
 நவமிலானநதபத்தி நலமெலாமுடனபிறந்து
 சிவபரதத்துவச்சீ ரமுதுசெயமுலைப்பாலாகித்
 தவகுருபத்தியானந தானுணுமெண்ணையாகி (சரு)

பரமறைமிருதிவாயமை பகாதருங்குதலையாகி
 வரசிவாசாரமேதன மனத்திலாசரணையாகிக
 கரவிலா துதவுநலல கருணையேகாயமாகித்
 தெருடருமபதத்தின சிரததைநறபத்தியன்பால. (சசு)

கடுவிசைபெருகுமாற்றிற்கலங்குதவினறியோராதா
ணடுவுறவூனறியோராதாணமேலுறனறையநீட்டி
யடுபுனறகளமமிழந்தவம்புயமுகமலாநது
கொடுமழைபினுருங்காககுளாபெருங்காலநினறே (1)

தனாகடனமலைநடுங்குததாரகைமதியாதிததா
நினாதருஞ்சோதிசுறாறெம்மியனயனவிண்ணுளவோன
கடையறுதுயரங்கொளளககணபண்சேசேனசெனனி
புணாபுடததிககுபபாலனெணமருமபுத்தியை. (சுஅ)

திக்கயமெட்டுமிடநாகமுந்திசைகளபேர
மிககதிணபதினோபேராமுருத்திராமிகததுளங்கத
தொக்குறுந்தேவராதிதொகையெலாஞ்சோகித்தேங்க
மிககநொந்தயாமண்ணோர் தென்னவாசசரியமென்ன.

அருந்திறனநதிகேசரருந்தவசசெயல்ககண்டு
பெருமபதினெண்கணங்களபிரியத்தினேத்திவாழத்த
திருந்தரியயனசுனோசனநேவாகளெல்லாங்கூடிக
குருந்திவனறவந்தானென்னகுறித்தெனத்தமயிறகூறு.

தந்தமக்குறுபதங்கடனைவிழநதனனோவென்று
வந்தினிதெமமையனபாறநெரிசித்துவணங்கிவாழத்தி
நந்தியமமண்மேறசெய்யுநண்ணருமத்தவந்தான
புத்தியிலெதுவிருமபியென்றுமுனபோற்றிநின்றார். (ருக)

ய்சு

திருக்கைலாயச சருக்கம்

தமமைநானோக்கி நூநதந தாழபதநதனைவிருமபா
னுமமையுமெண்ணுநதமுயாபதநதனையுமவேண்ட
னமமையேநதறிநதி நதறவஞ்செய்கின்றனீர் [ம
செமமைசோமுகங்களவாடித தேவகோகலங்கவேண்டா

எனறவாதமமைநம்பி நெழுமெனவழைத்துக்கொ
ண்டு, செனறவணிவனசெய்கின்ற திறத்தவநதனை
நோக்கி, யுனறனக்கெனைவேண்டிற் றுறாதருவோ
நாமென்னத, துன றுநதபத்தியாலே தொழுதுவீழ்நதெ
ழுநதுநின்று (௫௩)

நிதியினையிகழநதுமணனை நேசிப்பாருளரோநல்ல
மதியினைமநதுபொலலாமருளபெறமதிப்பாருண்டு
திதியினைச்செய்யுமாலோன செங்கமலத்தோன்றேவா
கதியினைநினைப்பரோநின கழலினைக்கனப்பராநோ ருசு

எனனையாண்டருளவநத விறைவனேபோற்றிபோற்றி
யுன்னையான்றியக்காட்டு மொளியனேபோற்றிபோற்றி
பின்னையொன்றறியாநாயேன பிழைபொறுத்தருளவாய
போற்றி, யன்னையோபாகாபோற்றி யததனேபோற்றி
போற்றி (௫௪)

சத்தமாயப்பொருமான சங்கராபோற்றிபோற்றி
நித்தமாமபத்ததாயபோற்றி நினமலாபோற்றிபோற்றி

யததமாதியதாமுனறி னுசைதீரததாண்டாயபோற்றி
யுததமவுன்னையலலா தொனறிலேனபோற்றிபோற்றி ()

பதவியெனகினறபாவப பரிவிலேனடியேனினற
னிதவியபதத்தினுபத்தி யினிமையேரியதியாக
வுதவியாளென்னையென வுகந்தியாமகிழநதுவாழத்தி
மதவினையிலானைநதமலாககையாலனை தனுககொண்டு

வேறு

நினனுடறபரிசன நேசநாங்கொடு
முனனுனைவாகன முகத்திறகொண்டமை
பனனுநானமறையெனப்பகாநதுபலகணத
துனனுநாயகமு முற்றுணாவுகினம். (௫௮)

ஆங்கரியோபுடையயனோபாஸிபத
தோங்கரியோருழையுமபரோரிட
நீங்கருமனபராய நினறுநந்தியைப
பாங்குறுதுதியுடன் பாணிகூப்பினா (௫௯)

வேறு

தொழுமிமையோதமைத தூயபாவையால
வழுவறமுகமிக மலாநதவினசொலா
லெழுபயமறப்பணித தேகுமென்றுநாஞ்
செழுவியகயிலையைச சோநதபினனிவன. (௬௦)

உற்றிருந்தவஞ்செயு முயாபருப்பத
வெற்றிசோநிருதி கோணத்துமெய்யந
துறறெழுஞ்சுததமாயச சுகங்கொள்ளையாய
நற்றுமத்தலப பெயாநந்திமண்டலம் (௬௧)

வேறு

அநதமண்டலத்தினுள்ளோக கதிகநனகதியளித்தோ
மிநதநநதியைத்துதித்தோக கிணையிலாமுத்தியினபரு
சுநத்திப்பேற்றிரண்டு சதுவிதபத்தியுத்தி
சுநதையினினைத்தகனம் சித்திமறறெல்லாநதநதோம

துடியிடையுமையேயிந்தத தொனமையாநநதிநதம்
படிவனெமமுடனையொத்தபானமையனென்னரித்தன
அடியிணையிறைவிவந்தித தகமகிழநநநநநதி
வடிவினையனபிளோககி மதித்திருந்தங்கணசொலவோள

இச்சதாசாரநீதி யிநதநனமுத்திஞான
மிச்சலமில்லாச சித்த மிரிராங்காரபுத்தி
யிச்சதுரானபத்தி யிகுணமிநதவார
மிச்சிவநேயமபெற்றா ரொவரிவாபோலவென்று. (௬௨)

யாவரீரோமுலோக மெங்குமாயநிறைநதுநிறகுந்
தேவரீராதமமைத்தாங்குந திடமுளாரதேவரீராககொப
பாவரீதினறலோவிங்கடியனென்றிறதேனென்னச
சேவரீரங்கொணஞ்சின செயயநாரதனைநோககி. (௬௩)

நந்திசீரிதுகாணென்ன நந்திகணயனநீர்கொண
டந்திவானனையமேனி யத்தனைப்பணிநதுநினறே
யிர்தியங்கரணமங்க மெங்குநறபுளகமெய்திப
புந்திநைந்திறைஞ்சவததன புரிவினாலெடுத துகநது.௬௬

இது'மறைசைவமூல மிதுசமயத்தினபேக
மிதுபத்திமகிமைநேய மிதுபரத்ததுவாரத்த
மிதுசிவமந்திரங்க ளிதுதனமவிரதநீதி
யிதுமுதலநதமீதென நிறைவிமுனுனககிசைத்தோம.

உனறனாவிரதப்போத மூலகெலாமவிளங்குமவண்ண
மின்றுனககுதாதீதாரநத மிறைவிககுங்கணநாதாகு
முனறநுமுணாவினுக் குமுதிரநதபேரறிவளித்தோ
மன்றுநீநமமைநீங்காயமறதுநாமுனனைநீங்கோம.௬௭

தரைமிசைநீயிரணடாளு சம்புவாயசசெலவாயநந்தி
விரையவேயுலகமோங்கி விளங்குகிடுமபொருட்டாயென்
வரைவிலாணுரைகநந்தி வணங்கியெங்கெங்குநீயே [று
யரையென்னாவிநீயென னன்புநீயாகவெனன. (௬௯

மண்ணிடைக்குருவாயவநது மனத்தருடருவோங்கையி
ண்ணுனுவோமிவிங்கமாக நற்சரவிங்கமாகப
புண்ணியரினபாளுளும் பொருநதுவோமபொருண்மெ
ய்யாவி, யெண்ணிநீதரயாங்கொள்வோ மெனைததுநிற
யிரியோமென்று. (௭௦)

102

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

காரணனுக்ககநநதி காயநறபுளகமெயதி
யேரணியங்கமெட்டு மினிதுறப்பணிநதெழுநது
பாரணிதருக்கவாதப பரசமயததாந்நக
வீரசைவததருயய விடைகொணடுபணிமேறசெலவா !

பொனறிகழவிண்ணோமண்ணோ பொறறவேண்டின
கொடுக்கும், வென்றிசோபந்நபததின மேற்கதாயவி
புலமுயயச, சென்றிறையநாளாந்தி திருவவதாரஞ்செ
யய, நன்றிசோகந்நாட்ச்சி நாட்டணிதொகுததுசசொ
லவா !

(௭2)

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

மு ந ற ற ற

செய்து, நுகர்ப்பதற்குரிய தரநிலை

வி. ச. சா

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ சுவரத்தினுச்சுமில் சீதாபுருஷபரகாசமா
யொலிவீசும் நவரத்தனமயமானமண்டபத்தில் பகதானுபாஸ
காரணமாக ஹரிபரஹமக் தேவாக்களும் பகிநெருகோடிரு
த்திராக்களும் சனகாதிரிஷிகளும் நவசித்தாக்களும் கருடகிளை
நாமுதலானவரும் ஒவ்வொருபக்கங்களினின்று ஹரஹர சிவ
சிவகங்காதர சங்கரமஹாதேவனன்று ஸதுதத்து நமஸகரிக
வும் வேதங்கள்கோஷிக்கவும், ஸ்ரீமாதேவியாரோடு ரத்தன
சிஹமாசனத்தில் வீற்றிருந்து - பகதியேவடிவமாகவுள்ள பருக
கிமஹாரிஷிகட்கும் நடனத்தது சிறிதுநாழிகை திருக்கண
சாத்திப்பின அவரவாக்குத்தக்கபடி சிரகமபன மகதஹாஸ
திகளான குறிப்புடன அவரவா விருமபினவறதைத்தத்து அ
ருளசெய்து தத்தமிடங்களிடசெல்ல வாகுஞாயித்தனா தேவரி
ஷிகளிலொருவராகிய நாரதமஹாரிஷியானவா சிவகணங்களுக்
கருளுஞ்சமயத்திற சன்னிதியிறசென்று ஸாஷ்டாங்கமாக நம
ஸகாரஞ்செய தெழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராயநின்று பி
ன அனேகஸ தோத்தங்களை வீணையில் வைத்து கானமபண்ணிக
கண்களி லானந்த பாஷ்பம் பெருக மனமுருகித் ததேகத்
யானியாய நிறகுநகருணத்தில பரமசிவம் கடாசுவித்தருளி ந

ரதமுனிவனே நீரினைதது வந்த காரியங்களை யிவ்விடத்துத் தடையறவிண்ணப்பஞ் செயது கொள்ளலாமென்று சொல்ல வே நாரதா ஸ்வாமி தமது திருவருளால் சகலபுருஷாததந களையும் பெற்றிருக்கின்றேனெ - ஆயினும் தமதுசனனிதானத் தில் விண்ணப்பஞ்செயது கொள்வதாவது மோக்ஷமேறுது வாயவிளங்குகின்ற பூலோகத்தில் - தமது திருவாக்காலருள செயத வேதாகமங்களெல்லாமமாறி-தமது பா தபகதியுந் தமது சினனங்களாகிய விபூதிருதராக்கூடங்களும்மாறி யெங்குமொ ளிமழுங்கிச் சமணசமயமானது இருளபோலெங்கும் வியாபி த்துநிலைத்திருக்கின்றது எம்போலிகளான தமதடிமைச் சை வாகளெல்லாம் தமது பஞ்சாக்கூரமந்திரத்தை யுச்சரிககவு மஞ்சிமறைநது இரததுயரநீங்குவ தெக்காலமோவென்று ஏக்க மடைந்திருக்கின்றனா

எவ்விதத்தாலாவது அக்கொடியகுண்டனா நாசஞ்செயத் தற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தெண்ணினு லதுவேபோதுமானது அப்போது முனமாறிய வேதாகமமுதலியனெல்லாம் பழை யபடியேவிளங்கும் அவ்வா றருளசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததுநிறகவே

ஒமுனிவனே யதாரதத்தைச்சொல்லினை பூலோகத்தில் அவ்விடையூறு களையத்தக்கவன இந்த நந்தியே இந்தநந்திக்கும் எமக்கும் யாதொருபேதமுமில்லை அந்நந்தியே பூலோகத்தில் வந்தச்சமணனாயிப்பன, அதற்காக நீ சஞ்சலப்படவேண்டிவ திலலை நமது சைவமும்யதாரதாரம விளங்குமென றருள செய்ய.

அப்போது உமாதேவியா பரமசிவத்தைநோக்கி இந்நந்தி தேவனை யிவ்வாறுமகிமைபெறக் கூறுதற்குக் காரணமயாது

தேவரீரீடததுப பகதிகாரணமாகவந்த மகிமையோர் உமது திரு
மேனிபோல அநநதிகருகு சுததமேனியுண்டோவென்று கூற

கேடபாயபாவதி நீசொன்னபடி பகதியினுலெனகருச ச
மமாானெனறுஞ சொல்லலாம் அன்றியும் முற்காலத்தில் ப
ருப்பதமென்னும் ஸ்ரீசைலபாவதத்திலிருத்திகிலசிலாத னெ
ன்னும் பெயருள்ள ஒருமுனிவன சிதேந்திரியனாய் மூன்றுகோ
டிவநுஷம் நிரையுங்காதறைய முன்னிசீவித்தது தவயபண்ணி
னான அப்போது அவனுக்குநாம் பரதயக்ஷமாயநின்று நீவிரும்
பின்வறறைக கேளென்றுசொல்ல அவனும் நமஸ்காராதிகளால
வணங்கி யஞ்சலிஹஸதனாயநின்று ஸவாமி எனக்குவேண்டிவ
து மறறொன்றுமில்லை உமமைப்போ லொருபுத்திரன மாததி
ரம் வேண்டுமென்றிரங்கிநிற்க யாமு மவனிடத்தருளால் அவ
வாறே தருவோமென்றுசொல்ல அச்சிலாதிரிஷியும் ஸவாமி அந
தவிஷ்யததில் மிகச்சநதோஷமடைந்தேன ஆயினும் மறறொரு
விண்ணப்பமுஞ்செய்துகொளவேன எவ்வாறென்னிலநிந்தவுல
கத்தில் தேவரீரது பாதபகதியிலலாதவ னெவனாயினும் அவ
னது சிரத்தை யுடனெதுணிககச்செயவேன அவவிடத்து நீ
விலகக்கூடாது அவவாறு விலக்குவதுண்டாயின் எனக்குப
யிள்ளையேவேண்டிவதிலலையென்றான

அவனது பத்தியைநோக்கி நீகேட்டபடி தருவோமநாமே
நிச்செல்லு மிகநகந்தேசகரான நமமைப்போலவே நாமலனாக
வும் அநாதியாகவுமுள்ளவன தாமருபி பஞ்சாக்காரியுமாகு
ம. இரண்டாஞ்சமபுவென்றுஞ்சொல்லப்படும நமமைத்தாங்கிச்
செல்லுதலால் நமக்கிணையாயினு இந்நகதியேயுனக்குப்புத்தர
னாகவருவன்ன றருளசெயது.

நகதிதேவையுநோக்கி நீ பிந்தச சிலாதிரிஷிகேட்டபடி

பிள்ளையாகவேண்டும அல்லாவிட்டால் நாம்போய்ப பிள்ளையாகவேண்டுமென்று சொல்லினோம்

அப்போது நந்தியும் நமது குழிப்பின்படி அச்சிலாதரிஷியினிடத்தில் அயோனினோக வவதாரஞ்செய்தன

இந்நந்தியந்தரிஷியினிடத்திற் பிறந்தபோதே நமதுபாததிலுடைய உடன்பிறந்து சிவதத்துவமே முடிபாலாகவும் குருதயானமே யுண்ணத்தக்களெனையாகவும் வேதங்களே குதலைச்சொற்களாகவும் சிவாசாரத்தினை இளமைக்கோட பாடாகவும் கிருபையேதேகமாகவும் நமது பாதங்களிற்பதையுடன குருமான் தவங்களைச்செய்யவே

அப்போது ஹரிபிரமாத் தேவாலலாமநிகமடைந்து இதென்னவாச்சரியம் இக்குழைதப்பருவத்திக கொடியதவஞ்செய்ததருக்காரணமயாதாமது பச்சைவிருமனாவேவென்று நினைத்து

எமமிடத்திலவந்து அனபோடு உமஸகரித்துக் கைகூப்பி ஸவாமி நந்திதேவா பூமியிலதவஞ்செய்யுந காரணந்தமது திருவுளத்துக்குத் தெரியவருமே, அதனை எமக்கருளசெய்யவேண்டுமென்று வருந்தினாராக

நாம் அவர்களைநோக்கித் தேவர்களே உங்களுடைய இழிவானபதவிகளை யெவ்வளவுமிச்சிக்கமாட்டான உமமையுமநோக்கமாட்டான எமமைக்குறித்தே யநந்தி தவஞ்செய்கின்றான நங்கள் முகமவாழ்க கலங்கவேண்டுவதில்லையென்று சொல்லியததேவரை நமதுபிள்ளை வரவழைத்துக்கொண்டு நந்தி தவஞ்செய்யுமிடத்துப்போய உனக்குவேண்டியவற்றைத் தருவோந் தவமொழிந்து கேட்பாயென அப்போது தவத்தைவிட்டு முந்து நம்மவரித்துவிட்டு ஸவாமி தேவரித்து பாதங்களிற்பதி

திருக்கைலாயத் திருக்க வசனம்

யுள்ளவடியாகள் நவரிதிகளைக்கவிட்டு மண்ணெவிரும்புவதுபோல திருமாலிரமன முதலானவரது பதவிகளைவிரும்புவார்களோ தமது பாதபகதி நியமந்தவறாதுநிறகு நிலையொன்றே யடியேனவிரும்பினது அதைத் தந்தருளவாயென நிரந்தரிக்க அப்போது அவனிடத்தும்கிழந்து நமது கைகளாற்றமுவி நந்தியேயுன னிடத்தனபாலபரிசிக்க வேண்டிமுன்னமே வாஹனமாகக்கொண்டோம் இதை வேதங்களுக்கூறும் என்றுசொல்லிப் பூதகணங்களுக்குத் தலைமையும் சாயஞ்ஞதவமுங் கொடுத்தோம் அப்போது ஹரிபரஹ்மாதி தேவாகளெல்லாம் ஒவ்வொருபக்கங்களில் சீரந்தரமான அனபுடனே நின்றனக்கூப்பிஸ்தோதரமபண்ணினார்களா

உவவாறுதொழுததேவர்களை யசசமொழிதது அவரிடம்போகச்செலுத்தி நாங்கலைக்குச்சென்றபின் இந்நகதி தவஞ்செய்யப்பெற்ற பருபத்ததில் நிருதிமூலை தருமங்களுக்கு நிக்ஷேபமாய ஸம்ஸகஇனப்பங்களுக்கு மிடமாயவிளங்கும் அதற்கு நந்திமண்டலமென்றுபெயர் அதை மண்டலத்திலுள்ளவர்க்கு மோக்ஷத்தியைத்தந்தோம் இந்த நந்தியைத்துதித்தவார்களுக்கும் முத்தியின்பமுஞ் சந்ததிப்பேறும் காமசித்தியும் உண்டாகும்படி யருளசெய்தோம் ஆதலாலிந்த நந்தி நமது ஸவருபமுள்ளவன எமக்குச்சமான்மானவன் என்று திருவாய்மலாந்தருள

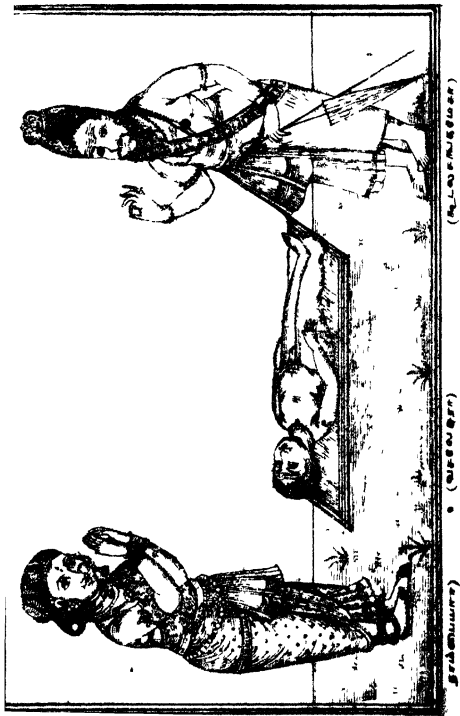
அப்போது உமாதேவியாடுமுநது பரமசிவத்தைநமஸ்கரித்து அகமகிழந்து லோகநாதனே இவ்வாறு சதாசாரமும் முத்திருநாமம் சஞ்சலமில்லாத சித்தமும் நிரஹக்காரபுத்தியும் இவ்விதப்பகதியும் தமது நேசமும் இவாபோ லெவாபெற்றவா ஸாவவியாயியாயினற தமமைத் தாக்குந் திடமுள்ளவாயாவா

இந்த மகிமையிப்போது தானறெரியலாயிற்று என்றசொல்ல
நிறக அப்போது சிவபெருமான நாரதரைப்பார்த்து நந்தியினு
டைய மகிமையிப்படிக்கொத்தது - நீயுந் தெரிவாயென்றுசொ
ல்ல நந்தியுஞ்சிவனது பாதாந்நிதிகளிறப்பணிந்து இந்தரிய
குகளொருமித்தபு புன்காங்கராய மனமுருகிவணங்கயே பர
மசிவமும்மகிழ்ந்து மறை சைவமூலம் சமயபேதம்பத்திமகிமை
நேயம் பரதவாரத்தம் சிவநந்திரம் தனமவிரதம் நீதி ஆதி அநந்
ம் இவற்றினுண்மையெல்லாம் முன்னமேதானே இவ்விதமெ
ன்றுனக ருபதேசித்திருக்கிறோம் இவையெல்லாம் உன்னாலே
தான் உலகத்திலவிளங்கவேண்டும், பூமியிலவதரித்தாலு மெம்
மிடத்தில் ஞாபகம்மறக்கமாட்டாய-நாமும் உன்னைப்பிரியாதி
ருப்போம் பூலோகத்தி லுனகருகருநவாகவும் இஷ்டலிங்கமா
கவும் வந்துபொருந்துவோம் என்றுசொல்லவே நந்திதேவரும்
மனமகிழ்ந்து அஷ்டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணிச் சிவாஞ்ஞையை
சசிரசிலவகித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூமியில் பருப்பதமலை
ரு மேற்றிசையில் கருடதேசத்தில் வந்தனா

திருக்கைலாயச்சருக்க வசனம்.

மு ற் றி ய து.

(மேலது மூலமே)

(மேலது)

(மேலது)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச்சருக்கம்

—*—

எங்களாதாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
 வெங்குணதூராதீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
 பொங்கராஜாநாகதகன் புரிநந்திரோபோற்றிச்
 சங்கராமாராய்யென சதுரராருயிரோபோற்றி. (க)

ஆண்ணறனவிடையனேக வடிவமாயங்கங்கங்கே
 விண்ணிடைவெளிப்பராயநது விரிந்தவனகண்டகாள
 நண்ணலபோறகருகிவேணி நலமெனமின்னிககையி
 னெண்ணிருநதுடிவிழபோலத தொனிதனுவொடுவெற்
 பேறி (உ)

உலவியேயுலகநிதத முறுமபடியமுதமுமபா
 பலவிதஞ்சொரிதலபோலப் பரந்தெனகுஞ்சொரிதலா
 யிலகியகிரிமுழங்க விழிந்துமண்ணீததமாகி [லே
 யலகிலாநதிகடோறு மனைநதருநீர்ததமெனன. (ங)

நதிகளினிரண்டுபாலு நற்கரமனேகமென்னும
 விதிகளினகால்கடோறும வெவ்வேறுவினாநதுபாறி

யதிகமாங்குநாடந்தா னளவிலாசசெலவமல்கிக
குதிகொளசசெயகணமுறறுங் குலவிநீர்பாயந்ததமமா

பாயந்தபினமள்ளாகூடிப் பகடுமுமாபபுநகாஹி
ரோயந்தெழுமவராலகனவானை துளஞ்சேலுகநுமா
பபு, மேயந்தயலுயாந்தசோலை யிணைமலாவணடினாப
பும, வாயந்தவிககாலையவோர வாயாபபுமவாரியா
பபாம. (௩)

அறம்புரிந்திடுவோதம்பா லாமபொருளறவோககீயுந
திறம்பெறச்சமைந்தநாறு சேறமைசெய்யுண்டடி.
யுறைந்தவததருமாக்கினப் முலவலபோலுலவமாளா
நிறைந்தநீரகலாதாரத்துநேயத்துநினறுகாப்பா. ௬

மள்ளாகடமமேறபாயும் வராவினங்கயலகடமமைத
தள்ளலாறகளைநீர்கடடத தானிலைப்போதிங்கெனப
ரொள்ளியசங்கமுதத மொழிவறவாரிவாரித [பா.
தெள்ளியவுடுக்குவாலபோற செயவரமபெங்குஞ்சோப

கன்னலைமுறித்துப்பாடிங் கயலிணையொலிககமுததந்
தன்னலமேனியெங்குந் தடித்திடத்தெறித்ததெனபா
ரன்னிறக்கருமபதோரகை யம்புயங்கமுநீரோரகை
மன்னியவுழவொங்கு மதனனைப்போலநிறபா. ௮

கரும்பினிறறெறித்தமுததங் கதலியிறபுதைந்ததென

பா, ராமபையினகனீயினறேனு மலாகளுங்கனனனமீ
தே, சொரிந்தனவெனபாவிணணிற றேயந்ததெங்கி
னபழங்க, வெணருங்கியகமுகெருதத னெம்மாந்திடவீழ்நத
தெனபா (௯)

வருகையினகனிகளவிண்டு வந்துவீழ்தேனுஞ்சுத
த, தருககினபழத்தினகளுந தணமழைபோனறதெ
னபா, பெருததவப்பாழிலுடசெலவேரா பேணிககை
உருடையாப்போந்து வருததுகங்காஹேசேறம மதுவி
றைகழீஇருடபபா (10)

ஆகவுங்கமுகம்பாளை யரிசிவீழமுழுகுமனன, யோக
மா'வணடினங்கனொலிதொழுமுழுகுமபூக, மோகமா
ரகனிபுதிாகு முழுகுகமுமிலகாகாறறு, வேகமா
முழுகுமவிண்ணோ விழாவெழுமுழுகுகம்போனற (11)

சாலியநாட்டினலலோ தாமெனசசெந்நிறத்தின,
வாலியவிழைவறபலல்லா வணங்கலபோலவணங்கித
தாழ்வோ, றோலுமாதுதிகாபோல வினாநதெங்குமேத
தினாக்கா ஓ, சீலமாரினபம்போல வினாந்தனதேசமெ
ங்கும. (12)

உழவருமள்ளாதாழு மும்பாகோனறனைவழுத்தி
விழைவினாலிநதுகுட்டு மேதகவணியாச்சோத்திப

கரும்பினிறெறித்தமுததங் கதலியிறுபுதைநதுதோ
ன்ற, விருமபுறறீபமாலை விசேடமோவல்லதவா,
பொருநதுமிந்திரனேவென்னப் பொற்பணியாமலப்பா
னுந், திருநதுமுததீனுமோவென னெனவுளசெயகள்ள
ங்கும. (௨௩)

கனகபாடகங்குளங்குநகலி னாபாடகங்குளங்கும, வ
னசமாதிடங்குளங்கு மனிதாமாதிடங்குளங்குந், தன
யருடகளிப்பாரொங்குந் தணியருடகளிப்பாரொங்கும, பு
னிதகற்பகங்குளங்கும புகழ்கைகற்பகங்குளங்கும ()

பச்சைநீழ்பநதொங்கும பணியினசொற்பநதொங்குந்
கைச்சிற்பணியாரொங்குந் கனககற்பணியாரொங்கு
நச்சவைப்புடையாரொங்கு நயநதொற்புடையாரொங்கு
மச்சுயிராககொல்லாரொங்குமலலைவகொல்லாரொங்கும

கேதனச்சிறப்பினாபபுங் கிளாமறையாகமாரபபு, மா
தனநதரவிளிப்போர வாயாரபபுமகஞ்செயாரபபு மோ
தனமபகிவோராரபபுமுணவனபமுணவபோராரபபும,
போதணிசூழலவண்டாரபபும புணர்யாரபபொக்கும்
பொறபூ. (௨௪)

சங்கரனமகிழ்ந்திரண்டாரு சம்புநீயென்னப்பெற்றா
வெங்குணச்சமணிருடகு மிகுசைவமுளரிடகுந், து

ங்கமா ததாண்டனன னுன னுனறியபதியினமேனமை,
மங்கலமத்தினையென னுன மட்டிடுமபானமைததனரூல.

அன்னநன்னகர்லவாமுமநதணாககதிகரானோ
துன்னமுதருமசீலா சோமசேசகரனபாலனப
மன்னவாககனையொப்பா ரறுதொழிலகலாரீரா
மன்னருமபுனிதநெஞ்சார மாதிராசையொனபா உஅ

இததகைமாதிராசாக கினியராதேவியார்போ
சுததமாதாமபையார்பொயததுகளிலாகுலத்தின றுயா
ரததனாபத்திமிககா ராருயிராககிரககமுள்ளா .
நித்தமாவகறபினிறபா நிகர்லலாரீதிநீங்கா உக

மகவிலாறெறியினில மனமிகதநளநதிரங்கிச, சுக
மிலாரோனபநநதந தொடங்கிசசெய்தொழிலாலெயத
தே, யுகுமனமதனுமகக னுறுமபடியெதுவெனறெ
ண்ணித, தகவுறுபதியுந்தாமுஞ சானறவாதமமைககே
டப. (நஉ)

பண்ணியநோனபினெலலாம பவிபபதுநநதிநோன
பென, நெண்ணிநறறவாகளசொலல வேறறுககொண்
டிறைவனகோயி, னண்ணிமாதாமபைசெயய நநதியை
பபணிநதுபோற்றிப, புண்ணியமுாததியென்றன புநதி
யினேயமவலலாய. (நக)

எனமதிவாரமாதி, யெண்ணுமொன்ப துநானேறறு
மனமகிழநதியாககு மறுவினமஞ்சனநீராட்டிப
புனிதநகரதஞ்சாததிப பூநதொடையாடையா
நினைவுடனினறுசாததி நிதிபட்டநெற்றிகுடடி. (௩௨)

தணியுறககரதாதிற ச்தங்கைகிணகிணிதரிததே
யிணையடிச சிலம்புபூட்டி யெழினறுநதாபதீப
மணியுறககொடுததுததாய வைவகையமுதருததிக
கணிதமிலரனறனனபா களிககவாராதிததேததி. (௩௩)

பனன்கவணியானேறே பசுபதியெனனபபோற்றி
யெனன்கமகிழமைநத னீவையேலிடுவனினபோ
மனனவவெனறு நினற மாதிரைமதிததுநநதி
தன்னருமவலததுமாலே தநதிடததருககிவாங்கி (௩௪)

சென்னியிறகுட்டியெண்ணஞ் சித்திதததெனனநமபி
நன்னியாயததிறைஞ்சி நநதியைவலமவநதேததி
மினனிகரிடையாருழ மிககநனனிமிததததோடே
தன்னிகரிலலாவிலலிற றருககிசசென்றிருகருளான. ()

எம்பிரானேவல்சென்னியேநதிமேற்கொணமிசெனற
நம்பிரானநதிதேவா நன்மைமாதாமையாராத
மம்பொருந்துதரததுளளையவதரிச துதிததெமமத்தன
செம்பணிவிடைமுடிப்பேமெனவறிவுடனேசோந்தா.

அமமைமாதாமபைசெயத வரியபுண்ணியுமீனசொ
லவா, மெமமையாளிரணடாஞ்சமபு வெனனுநதீசனா
ராதன, செமமையாமுதரநதனனிற செறிநதுநற்புதலவ
ராக, விமமையிறபெற்றபேறு யாவாகுமெயதொண
தால. (௩௭)

உணமையாமமுதங்கொப்பத துறுதலாற்பசியொழிந
தா, லொணமைநலவினபங்காணபா லொழிநதசிறுண
வொழிநதாள, வெணமையாமமலனுள்ளே மேவலான
விளாததாணமேனி, திணமையாமபரமயோகி செறித
லாற்றுகிலேசோநதாள (௩௮)

புனிதனுள்ளுறைதலாலே புசிகுமுண்பொருத்தெ
ப்பா, டனிமுதுநதிசேரத்தனமுலைக்கணகறுத்தாள, க
னிமொழியிடையுங்கண்டா கனத்தனுள்ளுறைதலா
லே, யினிதுளேபரமவன்னமிருத்தலாவெழாதிருந்தாள

இவவழிபததுமாதமெயதியுள ளவயவங்குள
செவவழிநதியாரதாஞ் சோநதுதாயுதரமாகு
மவவழியமாநதுநோக்கி யமலனையகலா துன்னற
கெவவமில்சமாதியோகத தெல்லையீதென்னவெண்ணி.

சித்தியுடையாதனத்துச சோந்தசபையினுறபூத
சுத்திதானசெயத்தொடங்கிச சுத்தன்முன்னருளியோக

சத்தியானாடிசுத்தி தகசசெயதுமூலத்தீமே
லொத்திதசுழினைநாடி யுட்கிரந்திகஞ்சுத்தாரா. (சக)

நாவிதழககமலநின்று நாடுமுககோணநண்ணி
யேலுமாசமுததிசறப மெழுபயியாறிதழினைகி
மேலினீரைநதிராறின மேவியீடொட்டிதழககண
சாலவுறறாவினபத தனமையாநனைமகண்டு. (ச௨)

ஒரிரணடிதழாயுள்ள வொளிதருமபதுமமுறறு
நேரினமெயஞ்ஞானசோதிநிலைகண்டுநெஞ்சங்கொண்கி
சீரியகமலமாறுந திருடபிமேனோகசசெயது
நாரிகொளவிறபோனமேலை நாளத்தூநாதநண்ணி. (ச௩)

நசசியேசொக்கியினப நலந்திகழ்களிப்பினுலே
யுச்சியினிதழீரைஞ்ஞா றுள்ளபங்கயங்கனோககி
மெயசசுவையமுததாரா விழமேனமேலவிடா தருந்தி
யசசெலாமமுதத்திங்க ளனபெருஞ்சோதியாகி, (ச௪)

இதவிமகிரணகாந்தத்தியற்றிய வெழிலாபாவை
யுதரநளனொளிநீளதீப மொததுததாயுதரதுள்ளே
சிதைவிலாநிலாநந்த சிறபரசமாதிதொன்று
மதியராயமாநதுமுன்று வருடங்கணமகிழ்ந்திருந்தாரா.)

இருந்தனாநந்தியாராதா மினியமாதாமஷ்வாடி.ப,
பொருந்தியஞ்ஞினபாரம பொருமையாறபுலம்பலுறறு

ள, தெரிந்திதென்னென்னவெல்லாஞ் சிவனசெயலென
னசசெப்பி, யருநதுயருடனேயதத னுலயததணைநதி
றைஞ்சி (சக)

அனநதனோனபனுடடிததததா லாவதொன்றினறிநி
னற, ணினைநதுவதேததிபபெற்ற நேயநகருப்பமேந
தத, தினநகமுனறிமெப்பொறுகருநிறமிலேனமுவாண
டாகக, கனநதனைப்பரிகமடடேன கருணையாறகாப
பாயென்று (சௌ)

அஞ்சவிசெயதுபோற்றி யமாநதநவனி நுநெழுநது,
விஞ்சவேயஞ்சிததொஞ்ச மெலவெனவநததுமேவிப,
பஞ்சனைமிசையிராவிற் பரமனைப்பரவிநொநது
துஞ்சவாளசொற்பனததோர தூயந் தகமாபோலத்தன.

வநதுநினறுனதுமேனி வருத்தமுநதுயருநீங்கிப
புநதிநீங்கிமுந்நைப புதலவனுமபிறப்பனமுஞ்
சுநதரவசவென்னு சொல்லுவாயிவனறஞலே
யிநதலோகததஞ்ஞானவிருளெலாமகலுமென்றார். சக

நித்தினாதெளிந்தெழுநது நேரிழைகளீர்ககெல்லா
மித்திரமுறைததுநெஞ்சி னினபமுற்றிருநதபினனா
மெயத்திருநதியாரதமவிமலநெஞ்சகத்திறசோதி [னி
யததமவைததெழுப்பினுறபோலநிறநான்பணியையுன

சங்கரனபதததைநோக்கித் தலைமிசைக்காங்களுகூப்பி
யங்கனையுதாரின்று மதோமுகநதோனமமபோது
செங்கதிரனையநதி சித்தத்தூரித்தனமுனே
துங்கநகுருவாயரினம சமநநதாயறியாவண்ணம நுக

நநதிகளங்கலிங்க நலமபெறத்தரித்தபின்ன
ரநதமெயயிலிங்கங்கண்ட வன்னையுமருகுளோரு
மிநதநம்பாலனநனமே விவிங்கமெவவாற்றினுலே
வநததோவசசேயநம்பால வநததெனமுளமகிழநதார ()

வேறு

பொருநதுவேணியுமுடிமிசைநாபபண பொறபிலிங்க
முமபுண்டரதுதலுந, திருநதுகண்டிகைமலைசோமா
புரு செய்யதாமபிரககுண்டலக்காதும, பரநததோண
மிசையோகபட்டிகையும் பாணிபற்றியதண்டமுங்கு
டையு, நெருங்குமானிக்கக்கமபளவுடையு நிலவுமுரலு
நீண்டதாடியுமாய (ருட)

காணரினநனாகாதனமாதாமபை கையிரண்டினுறக
சுநதுகுமபிடவே, கேணிலாநுதலாயநமதிடமுங்குளரு
ங்கூடலசங்கமமதனுண, மாணதாகயாமனநநாளிருப
போ மனனுக்கூடலசங்கமனமபோ, பேணிரீசெயத்தவ
ததினாலுலகமபிறங்க யாமிடுமபணிவிடையதனால. ருச

வினனிதத்தினிறபிறந்தனனிவனமே நேசநாங்கொடு

நிமலலிங்காங்க, மன்னயாமினறுசெயதனமிவறகு மரு
வுலிங்கநன்னிவேதனமலலா, தென்னனீகொடுததாலுநம
மாணையென றியம்பிமின்னெனமறைநததற்பின, பன
னகாரென்னறனைவருநதெளிநதுபரவியத்திசைபாராதத
னாபணிநதார (௩௩)

குலவுமாயிரங்கோடிமாராததாண்டக குழுவதன்னந
றகுழந்தைதன்னுருவா, லலகிலாதவஞானமாநதிமிர
மறதவவயிறறாதையாரணைநது, விலகிலாதநலலினப
மேலிடலால விரும்பிநோக்கியெமவிமலனாடியார, பல
ருநீடவைததணிதிருநீறும், பளிதமாரடைக்காயிவை
யிருத்தி. (௩௪)

அவாபதாமபுயநீரினாமைநத னரியமேனியையாட
டிநீறணிநதாங், கெவருமேததநலவாசசியநதழங்க வித
தத்கோசிகத்தினிதுறச்சோத்திச, சிவபிரானமுனமிய
ம்பியபேராற செப்பிநலவசவேசுரென்னறு, நவமதாம
ணிததொட்டினமேற சயனநண்ணுவிததுநலவகொ
ஞநாளின (௩௫)

பின்னாநின்றிடுமிருள்ளைக்கெடாத பெருஞ்சோதி
யென்னென்றுதமமனததான, முன்னெரிநதிடுமவிளக
னைப்பாராது முன்னிமுன்னியெசிரிததுமெமமததன

னனிவேதனமன்றியானருந தேனகிலெனத்தவிரநதிருந
துகைகாட்ட, வன்னமெனமுலையருநதியுமப்பா லணைந
தகையெனவகரஞ்சுவைத்தும். (௩௮)

வேறு

நெஞ்சி னுட்டமபிரானைநினைந்தெலாமறந்தாராகி
யஞ்சவாமப்பாறியசங்கா தாலியாதமாநதிருநது
மிஞ்சியபிறப்பிற்றளனும் வ்னைகளைத்துப்பாராகித்
தஞ்சிறுகமமிண்ணடுஞ் சடககெனவுதறியாரத்தும் நுக

ஒத்தபாசத்தைத்தாளா லுதைத்தெனவுதறியாரத்து
மெயத்தமுனசையஞ்செனனி யெடுப்பப்பாறசிரமெடு
த்தது, மத்தனாபணியையாமிங் கமாந்தறத்தாழத்தேமெ
ன்று, சுத்தமாநினைவுகொண்டு துணுககெனத்துடித்து
ககொண்டு. (௪௦)

துங்கமாகயிலைகாணத்துயொன ககலுவாராயு
மங்கம்மறசிவலிங்கங் கண்டனயினுலிப்பாராயு
மெங்கடம்பிரானுரனபாககிறஞ்சவாராயககவிழ்நதும்
பங்கயாதனத்திருங்குமபடியராயப்படிநதிருநதும். (௪௧)

உத்தமநநதிநானென்றுணாததுவாராயத்தவழ்நது
நித்தமாஞ்சைவநீதி நிறுத்ததுவாராகநின்று
மத்தன்னமாரககமீதென றறிவிப்பாரொனநடநது
மொத்ததாயதநதையினப முறுமபடிமழலையாயும். (௪௨)

நிதிககிரிவிலலானபோல நிததனிெலன்னவோங்கிக
குதிபபவராயககுதிததுங கூறுசொலலானதெலலாம
விதிககரியாககேயாககி விமலனலலனபாககணடாற
றுதிபபுடனோடியோடித தொழுவதேதொழிலதாயும்.

இபபடிவாலராகி யினபுறநடந்தினன
மொப்பருமறைகளசைவ முரைகருநப்புராணமங்களு
செப்பருமிவைமுன்னன திவவியகலைகளெலலாந
தப்பறததமபிரானபோற மமிலுணாகருததராகி. (௬௪)

நாலிருவமதராகு நாளிலேதாதையாதா
மேவிடுமபூணு நாறகு விதிகஞாள்மைககுமபோழ்தின
வாவியலறிவரான வசவேசாமறுப்பாராகிச
குலியெனகுருவளிததானசுததமுன்னாலதெனறே.௬௫

இதமலவெனககுமுன்னு லெனுமுனாயிதனைப்போ
டு, கதமனததுறாதேசாபப கங்கணனறையாசசிதது, ம
தமுறுமருளேனநதோ வநத்திங்குன்பாலாசான,பதமல
ாககிறைஞ்சிப்பொல்லாப பவநராககிறைஞ்சிறபாவம். ()

பாசவெங்குறமறறோ பாசத்திறபுருந்தாறகுற்றம
பேசிலாசானகரத்திற பிறந்தவரநதளை
ராசுறுகனமதொந்தத தடைதலகாணகலாககுறற
தேசிகனபதமபூசிப்போ தீயாகாலகமுவிற்றமறம.௬௭

சுய்

திருவவதாரச சருக்கம

மலமிலனமநதிரததை வடுவறக்கறறுமறறும
பலசுராமநதிரங்கள படிபபதுமபழிப்பாங்குறறங்
குலவுநஞ்சிவநேசாக்குக் குவித்திடுங்கரங்களாலே
யலகிலாக்கனமப்பாரப் பாக்கஞ்சலிசெயதலகுறறம் ()

கனமபாசங்கணூறு கண்டமாயததுணித்தோசாதி
வனமபாசத்தமுநதி மயங்குதனமாறாகுறறம்
நினமலனமெய்யினீறு கண்டுகெரிறைத்துரித்தன
றனமைநேற்றிநதோசனம் முத்தினைதரித்தலகுறறம் ()

நீரிடைவாதைபூணு நீண்டபாசத்துவாதை
சாருதலிலலாவீர சைவமெய்யுபதேசத்தாற
பாரபுண்ணியபாவத்தாம பரப்பகன்றோனேககனமக
கோரவாரியினுட்டளளக குறிப்பதுகுணமோவையா. ()

வேதனமாசெனனிகொயத விமலனறகுலமாறோரை
நீதமோவேதியாக்கு ளொருவராயநீனைத்துக்கூறல
சாதிக்கோத்திரமிலலாத சறகுருபுதலவாதமமை
யோதுநீசாதிதனம் மூலகியலுறுத்துமாறு. (எக)

குலமிலனபவமதறறோன குறாகழறகன்புசெயவோக
குலகினிறகுலமிலென்பதுணாநதுநினனுயாசாதிககாம
பலவிதகனம்முன்னூல் பஞ்சிநீபகரவேண்டாம .
மலமஞ்சசெனமவேது வெனறலுமாதிராசா. (எஉ)

வா துனாவேண்டாங்கேளாய மைநதனே பூசராககாம
வேதமோதிடுங்கருபப விசுத்திதா னமுதலதாகக
கோதறுபதினாருகககூ றுநங்கருமததொன்று
நீதவறினையேனநநெடுங்குலங்கெடுங்காணெனறும. []

இப்பதினாறிலொன்றும விருத்தமன்றித்தகரனகா
ஹைப்பருங்கண்ணதாருமுபநயஞ்சசனைகஞ்ச
செப்பிடுமவிசேடநநதி பிரணவஞ்செய்யவீசன
றப்பிலகெறபாககனென்று சாற்றுமநதிரமலாதும.(எச)

பிடித்தபாத்திரமயனறன பெருநதலைதரித்ததாரம
விடத்தராககரப்பலாச தண்டரிவெந்நிறறண்டா
முடித்திடுமஞ்சதான சிகைசடைமொழியினீற
துட றசெறிக்கோபிசாநத மொணகரியுரிதோறசனமம். ()

புரவரனபிசசைபண்ணப புறப்பட்டபோதுகொண்ட
வரமுறுவேடமெல்லாந தரித்தலானமறையோனாகா
னரென்றியனபாககீது விருத்தமன்றழகாமபிள்ளாய
பரவுநங்குடிகுருனமைப பணபுநீமுநநூலபற்றின ()
வசனவல்லமைகளவேண்டாம வசவநீநதஞ்சொலவிற்
கிசைவதேகருமநதள்ள வியலபனறுநீதிநீட்டை
திசைகொணஞ்சாதிகனமச செயலெலாஞ்செய துவாழ
நதின, கசைவறமறையோககெல்லா மதிசுவததமனாகா
மல. (எஎ)

வேறு

தெரிததிவனமொழிநதிந தெரிசனாககெலாந
 தரிததிடவரியதாயத தாவிலாரணம
 விரிததிதுவிதுவென விளமபொணுததாயப
 பிரிததருளுனராற பேசொணுததாய. (அஎ)

இநதவோபொருளெம தெழிதகரத்தினு
 மநதரங்கத்தினு மமாநதுகாணமுன
 வநதிதுவிதுவென வகுததுககாட்டியே
 தநதருளாதியெஞ சமயதேசிகன, (அஅ)

வேறு

அததவெண்ணோமசெனனி யருநதவாழுத்திபுண
 மை, பெத்தவெம்பிறவிநாசன பிணங்கியாட்கொளரும
 பெமமா, னொத்தபெணபாகனேக னொணகணமுனறு
 டையோனவேளை, மததகவிழியாறகாயநதோ னெனம
 றைவழுத்தலாலே, (அக)

இருவினையென்னுநதாரு விறககரினறெறியுமெஃகாய
 மருவுமெயக்கிரியையெட்டாய வளருமொண்பத்தியா
 லே, பொருவருகுறமெல்லாம போக்கியினமுத்தியின
 க, னுருகியொன்றிடுமிப்பேற்றி னுயாநததாமபேற்றெ
 னறுண்டோ (கூ)

இட்டலிங்கத்தொண்சேவை யெனுமுயரனுபவந்தா,
ஹட்டருமிட்டமெல்லா முதவிடுமுணாககிலுன்னிற, நி
ட்டிசெய்திடிற்கொடுக்குஞ் சீவன்னமுத்தியினசந, து
ட்டமென்றாரணங்களுசொல லுமிசசுகமபோலுண்டோ

கலந்திடேலந்தனா கனமத்தைச்சனமாககத்தோ
டிலங்கரணபத்திமாகக வியலிதுவேறுதேறி
நிலந்திகழ்சமயாதந்த நிலைலமெனத்தாபிப்பா
சலங்கொட்டமுணாவாலந்தச சமயரைச்சாரலாமோ. ()

அரணபெருமபத்தராணோ ரன்னியதெயவமுன்னிற
பரந்தயாநரகமீரான பாணுகமென்னுமவேதந
திரந்தரணியன நீதிங்க ளரியயனிரதிராதி
வரந்தருதேவொன்று வணங்கிநீர்வாழத்தூங்காலை. (கூஉ)

வந்தியாதொருநாட்டப்பின மறையவாநீதிக்கேடா
முந்தியேயிறைஞ்சிலீசன மோகநபத்தினுளும்
புந்தியாலிவையிரண்டுமபொருந்திலந்தண்சகோபொன்று
மந்திவானிறத்தோன்னப னந்தணனுவதெவநன். (கூசு)

மேதினிகலவிமாவின் விதையிடினவேமபதாநா
நீதிசோசிவனறன்னபா நெறியுமப்படியேகுனரு
வேதியாபலதெயவங்களு விருமபலால்வேசியனனா
திதிலாச்சிவனறன்னபா செய்யகற்புடையாரொப்பா ()

கேளையாநந்திமுன்னங் கீர்த்தியாலருச்சித்தெமமை
யாளையன்னேகனேக னுமெனுமநதிரநதா *
னாளுநீயநீநதுமீச னனமனத்தேவாயதத
னீளவேடநதரிதது நேசமெனபலதெயவத்தின (௬௬)

ஒருமொழிகேடபாயீச னு றவராங்கவுதமேசன
பிருகிடுசாபததாலே பிராந்தராயபபெருமைசோகருந
திருவெண்ணினறிமணணிற் றேவாதாமென நூபேசும
பெருமத்ததோரக்கமமத்தற் பேணுநபத்தியாமோ []

இச்செயறுணிநதுசெய்யு மிச்சையானமேனமையான
வச்செயலொழிநதுநீயிங் கறைதலவேதாகமத்து
நிச்சயமுலமலல நெடுமொழிப்பதகாவாத
மெச்செயலத்தனபத்தி விமலமெனபனவாககாகும கூஅ

மற்றுநின்பனவக்கனம் வழியினைவலுவிற்செய்யென
றுற்றுநீயுனாககிறசெய்யே னுங்களகனமங்களுன றுங்
குறறவெங்கொடிவளாதத் குயிறகுஞ்சு கூவுங்காலைக
கற்றதங்குரலேயலலாற் காகம்போறகாகாவெனனூ ௬௬

பரகுருபதமேபாபபான பரமசைவங்களபாபபான
சரணசொற்செவவிபாபபான றற்பிரசாதம்பாபபர்ன
விரவுநலவீரபத்திவிதியையேவினாநதுபாபபா
னிரவுறுமுங்களகனமத் தியல்புசெயபாபபானலலேன

தநதையே கேளாயீழோழ தனமையா முலகிறகெல்
லாந், தநதையே தந்நதெயவந தானெனா தனங்கனெ
னபோன, தநதையே முதலாநதேவா தமைததொழுநீ
யெனகருத, தநதையேயனறுதுயய தநதையாநீச
சாரவார

(ராக)

சாரமாபத்திதனனிற் சாருமெம்மனநதருககும்
வீரமாவேசோநம விருபபுடைக்கதியதாவார
தீரமாநமதாசாரத திறநதிறமபாமனிற்
நீருதுமமாசாரதது நினறிநீராராமா

(ரூஉ)

மினனயராமதபாகம விராநதருளவிமலனா
மெனனையனீயனறைய வெனககையரினனாகேடபாய்
செனனையனககயனசிக கயனெறலுங்கசசோமைய
னனனையா கொடகூசசவவை யமமவை யாவனொனரா.

வசவராசையாநீடடை மாதிராசையர்கண்டங்
கசைவிலர்மவுனராந ரவாகணமேனநதியாரு
நசையிலாராகித்தமபி னாகாமபையாருநதாழு
மிசைவினாறசிவனறனனபரிடத்திறசெனநிருககுங்காலை

முன்னுலினசெயதினனாய முடிந்ததேயெனறுபா
பபா, நன்னுலை மறுத்தானந்தி நம்பனே தெயவமாக
த், தன்னுலைததாபித்தானிச சகத்தினிறபுதுமையென

சுஅ

திருவவதாரச சருக்கம.

னப, பினனூறு மனததராகிப பேச்சொழிந தெழுநது
சென்றா (௩௫)

திருவவதாரச சருக்கம.

முற்றற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம. ராஎஎ.

மழையினுனமலையாலாற்றாலவநதுபாயகாலாற்செய
யாற, பழையசீருழவனோவ மளளாசெயபயிரினகோப
பால, விழைவுறுவினைவாலவேந்தன விருப்பினறகுரவ
ராதி, பிழையிலாவைநதுபேரைப பேணலாறபெருகருந
தேசம (௧)

கருமபிஹைகமுகாற்றெங்காற கரவினாநமலாவனததா
லரமபையானீலவோடை யமபுயவாவிநீரா, நெருங்கிய
மஞ்சளினுசிநிறைந்தெழுநதுடவைதனனால, விருமபிய
மற்றுமுள்ள, வினைவினாநமிககநாடு (௨)

கோலமாடங்கனோங்குந குடிகளாறகுலவுமவாழ்வா
லாலயசசிதப்பாலவீதி யணிகளால்விழைவினாபபான
மாலயற்கரியாபூசை மாந்தரானமடவாக்கமபான
முலவேதாகமத்தின முறைமையாற்றிருநதுநாடு (௩)

சிலபிரதிகளில் இம்முன்றுபாடல்களே நூடுகநங்களைகரு
ந்தது இச்சருக்கத்தில் முதலி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது

திருச்சிற்றமபலம்

—*—

திருவவதாரச்சருக்க

வசனம்

மழைமுதலிய வற்றா குறைவின்றிப் பலவளங்களு
ம நிறைந தோங்கிய முனசொன்ன கருனட தேசத்தில் பல
நகரங்களிலுஞ் சிறந்த இனகுளாபுரி யென்னும் ஒரு புண்ணி
யஸ்தலமாகிய நகரமுண்டு அதன்பெருமை வாககு மனங்கட
குடப்பட்ட தன்று

அந்த நகரத்தில் அந்தணரிற் சிறந்தவா சிவனிடத்தும்
டியாரிடத்து மனபு மிகுந்தவா மாதிராச னென்னுந் திருநாம
முள்ளவா இவா பத்தினியார் கறபித்ர சிறந்த மாதாம்பை
யென்பவா இவா அநேகஞ் சிவதருமங்களும் சிவசரண ஶாரா
தனையுஞ் செயது அதனால் சகலபாககி யங்களுமும் பெற்றி
ருந்தாலும் மகப்பேறு குறைவு பட்டதனால் மனந் தளந்
து அனந்த நோன்புகள் செயதும் பயனிலலா திளைத்து நம
க்கு மகப்பேறு எதனு லுண்டா மென்று கருதி தமதுநாயகர்
மாதிராசருடனே மாதாமபையா அநேகம் பெரியவ ரீடத்
துச்சென்று இக்குறையை விஞ்ஞாபித்து வருந்தி நிற்க.

நீவிபுரிந்த நோன்பெல்லாம் பயனளிப்பதாயினும் மகப்
பேறளிப்பது முதனமையாக நந்திநோன பெனதே யப்பெரிய
வா சொல்ல அவ்வாதே மாதாமபை யாரும் உத்தேசித்த சப

தினத்தில சிவபெருமானது திருக்கோயிலிற் சென்று திருநகதி தேவரை நமஸ்கரித்து சோமவாரம் முதலாக வொன்பது நாள் அந்நதி நோனபைச் செய்து அந்நதிதேவாக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி வஸ்தரகெந்த புஷ்பங்களாலும் நெற்றிப்பட்டஞ் சதங்கை சிலம்பு முதலிய வாபரணங்களாலும் மலங்கரித்து தீபதூப ஹாரத்திகளையுங்கொடுத்து பஞ்சாமிரத்ததைரிவேதித்துப் பின்னரு மருசசித்து அடைக்காய முதலிய வாசனைத் திரவியங்களுய் மருத்தித்துதித்துக் தியானித்து நின்று ஸவாமி நந்திதேவரோ எமக்குச் சுகலசம்பத்துந் தேவரீரது கிருபையால் நிறைநதும்மகப்பேறுகாரணமாகச்சனனிதானத்திலவந்தேன எனமனங்களிடுக்க ஒருமகவையருளிச்செய்தால் தேவரீரது திருநாமத்தையே யமமகவுக்கிடவேனென்றிரங்கிநிற்கவே

அததருணத்துத் திருநந்திசேவரும் மாதாமபையாரது வழிபாடு காரணமாக திருவருள மேலீட்டுததனது வலப்பகதத்துப் பூமாஸையக் கீழவீழ்க்க அதனால் அவாருளைத் தெரிந்து அதனைவாங்கிச் சிரத்திலவகித்து நமதெண்ணஞ் சித்தித்ததென்று மகிழ்நது வலமவநது வணங்கி அனந்தமமாதருடனே நலசஞ்ஞனங்க ளெதிர்தோனறத் தமது மாளிகையிற் சென்றிருக்குநாள்களில் திருநந்திதேவா ஸ்ரீமகாகைலாஸத்தில பரமசிவந் திருவாயமலாநதருளிய கட்டளைப்படி தாமவதரித்துச் சீர்திருத்த வேண்டினவ ராதலின மாதாமபை யாரது வயிற்றில் தமது பேரறிவு குறைவின்றி கருப்பமாகச் சோநதனா அம்மாதாமபையாரது புணயத்தை யெவ்வாறு புகழ்வது இவ்வித மகப்பேறுலகத்தி லெவா பெற்றா ஆதலால் புகழ்தற்கருகரல்லோம்.

இக்கருபப மடையபெற்ற மாதாமபையாரும் நானுக்கு
 நாள ஜாடராகனிமந்தித்து சிறுமுணவி லிசசையுறந்துவுமொ
 ழிநது திருமேனியும் விளாதத்துச் சோஸலுந் தூக்கமும் மே
 லிட்டு வாந்தி யடைநது முலைக்கண கறுத்து பசுநரம்பு பரவி
 கோன்றுக விடையுஞ் சிறிது தோன்றபபெற்று இவ்வாறு க
 ருபபச சின்னங்கள் பலவுநதோன்றிப் பத்துமாதஞ் செல
 லவே அடியவங்கள் நிறைநது - ஸ்ரீநந்திதேவரும் சிவதயா
 னத்துக்கு இதுவும் சமாதிஸ்தானமென்று நினைத்து பதமா
 ஸனததை யடைநது அஜபாமந்திரத்தாற பூதகத்தி பண்ணி
 நாடிதரய சுத்திகளைச் செயது சமுமுனையுட பாசகரநிசசே
 தமும்பண்ணி மூலாதாரம் முதலாகத் தெரிசித்து ஆஞ்ஞை
 யில சதாசிவத்தைத் தெரிசித்து அவவிடத்துப் புருவ மத்தி
 யிறறிருவரு ஞ்ருவா யுண்டாகிய வமுதத்தைப் பானம்பண்
 ணி இவ்வாதார மாறுடனே நிராதாரமாறந் தெரிசித்து மே
 ற சிவதெரிசனமும் பண்ணி இவ்வாறு மூன்று வருட மக
 கருபபத்திருந்தனா

அப்போது மாதாமபையார அக்கருபபாரம் பொறுதுவா
 டுத்தளாநது மூவாண்டாய் மிகச்சுருபமும் வெளிப்படா திருக்
 தலெல்லாஞ் சிவனசெயலே யெனநெண்ணி ஸ்ரீநந்தி தேவர
 துசன்னிதியிற் சென்று வணங்கித் துதித்து ஸவாயி நந்தி
 தேவரோ அநேக விரதங்களைச் செய்தும் பயனின்று உமமு
 டைய பாதங்களிற் பணிநது செய்த விரதத்தால் கருபபவதி
 யாயினேன சருபபமடைந்தும், உலகமுறையாய் பத்தாவது
 மாசத்தில் பிரசவமாகாமல் மூன்றுவருஷ காலமாயும் காபப
 பாரம் பொருமல் துன்பப்படுகிறேன இனிச சகிக்கமுடியாது

காததி ரட்சிக்க வேண்டுமென்று அஞ்சலி செய்து {அவ்விட மலிட்டு மந்தகமனததுடன் தமது மாளிகையிற் சென்று மிருத துன்பததுடன் சயனித்திருக்குந் தருணத்தில் ஷ்டத் வாதிதருபியாகிய பரமசிவம் மாதாமபையாரது ஸ்வபனத்தில் ஒரு ஜங்கமாபோல் வந்துநின்று மாதாமபையை நோக்கி உன காப்பபாரததா லுண்டாகிய' துன்பமும் மனோசாஞ்சலியமும் நீங்கி மனம் மகிழும்படி நானையதினம் புத்திரன் பிறப்பன அநதப்புதரனுக்கு வசவனென்று நாமகரணஞ் செயவீர் இநதவுன புதரானுலே உலகத்தில் அஞ்ஞான விருளெல்லாம் நீங்கப்போகிறதென்று சொல்ல

மாதாமபையாரும் நித்திராதெளிந் தெழுந்து தானகண்ட கனவினதிசயததைய மருகிருந் மஃளிராககெல்லாமுவாதது மனமகிழந் திருநதனா

நந்திதேவரும் யோகததைவீட்டுச சிவனது பணிவிடையில உதயுகதராய இரண்டு ஸ்ரீஹஸ்தங்கடையுந் தலைமேற்குவித்துத் தலைகீழாக பரஸவமாகும்போது சிவபெருமான நந்திதேவரது சித்தத்தில் குருவாகத்தோன்றி யங்கிருந் சுமந்ததாரும் மாதாமபையாரு மறியாதவண்ணம் அவரது சரீரத்தில் சிவலிங்கம் பரகாசிகுமபடி தாரணஞ்செய்தனா பின்பு இவ்வாசசரியமான கிருதயததைகண்ட தாயமுதலானவரும் இந் நமது பாலகன சரீரத்திலுணிகுமபோதே யெக்காரணத்தா லிநத விங்கதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, இநதப் பாலகனும் நமமிடத்திற் பிள்ளையாகவந்து பிறந்தனன என்று சந்தேகத்தோடு மகிழ்ச்சியையு மடைநதிருநதனா

அப்போது நிறைந்த சடைமுடியும், அம்முடியினிமிவ லழ
கிய சிவலிங்கமும், திரிபுண்டராதரித்த நெறியும், உருத்திரா
க்ஷாதரித்த திருமார்பும், தாமபிரகருண்டலாதரித்த செவிகளு
ம், தோளில யோகபட்டிகையும், தண்டமும், குடையும், மாணி
க்கக்கநதையும், பரகாசிக்கின்ற புனமுறுவலும், நீண்ட தாடியு
மாகத் திருக்கோலங்கொண்டு முனமறைந்து தாரணஞ்செய்த
சிவபெருமான யாவருங்காணத்தக்கதாய பரதயக்ஷமாயிரினரா

மாதாமபையாரும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலித்துரின்று ஸவா
மி, தேவரீர எழுந்தருளியிருக்குந் திருஸ்தலமிதுவென்றும், எளி
யேனறெரிசிக்க விங்குநேரிட்ட தினனகாரணமென்றும் தெரிய
விரும்புகிறேனென்று விஞ்ஞாபிக்க, கேட்பாய மாதாமபை நெ
டுநாளாக நாமிருப்பது கூடலசங்கமம், நமதுபெயருங் கூடலச
ங்கமெனென்றே சொல்லுவார்கள் நீ நெடுநாள வருந்திச்செய்த
தவத்தாலும், உலகத்திற் சமணழிந்து நமது சிவசமயமோங்கு
மபடி நாமிடம் பணிவிடையினால் முன்னிடத்தில இப்புத்திரன
ஜனித்தான ஆதலால் இவனிடத்துவைத்த பக்ஷத்தால் நாமே
அங்கலிங்கதாரணமுஞ் செயதோம் பாலமுதலிய வுணவுகளு
ஞ் சிவரிவேதனமல்லாததைக் கொடுப்பீராயின அதற்குத்தடை
நமமாணையென நிவவாறு ஆஞ்ஞாபித்து மினனல மறைந்தது
போல மறைந்தனா

அங்கிருந்தவா யாவரும் பரமித்துச் சிறிதுநாழிகைசென
று தெளிந்து பின்பு இவ்வண்ண நமக்கருளியசங்கமா சிவபெரு
மானெனென்றே நிச்சயித்துத் திசைநோக்கித் துதித்துப் பணிநத
னா இந்நக குழந்தையின நிருமேனியினொளியே யங்கிருந்தவ
ர்தஞ்ஞானங்களை யெல்லாம் போக்கிறறு

தநதையாரும் மனமகிழ்ச்சியோடு அததருணத தவவிடத துறறு சிவனடியா ரநேகனாவரவழைத்துப் பூசிதது, அவரது பாதோதகததாரம் தமதுபுத்திரமருத் திருமஞ்சனமாடமிவிதது அவராத கொடுக்கப்பெற்ற திருநீறறையுந் தரிப்பிதது, சிறந்த பட்டாடையிற சயனிப்பிதது, முன சிவபெருமான திருவாயம் லாந்தருளியபடி வசவேசுவரனென்று நாமகரணமுஞ் செய்து, நவரதனகசிதமான தொடழிலேற்றினா

வசவேசுவரரும் சாமானியமான குழந்தைபோல விளக கைப்பார்த்துச் சிரித்தும், சிவநிவேதனமான முலைப்பாலுண்டு ம, தமதுகையைச் சுவைத்தும், கைகாலகளை யுதறிக்கொண்டு சிலநாழிகையீழுது மழாமலும், தமதுதிருமேனியிற சிவலிங்கத தைக்கண்டு மகிழ்ந்தும், கவிழ்ந்தும், உட்கார்ந்தும், நின்றும், நடந்தும், ஓடியும், சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச் சொற்களா கச்சொல்லியும், புழுதியாடியுங் குதித்தும், சிவனடியார்களைக் கண் டோடியோடி வணங்குவதே தமக்கு விளையாட்டாகவாடியும், இப்படியே பாலப்பருவங்கடந்தபின் வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவைமுதலிய கலைகளெல்லாந் தாமேயுணருங் கருத்துடையவராய் எட்டுவயத்துடையராயினா

தநதையாராகிய மாதிராசா தமதுபுத்திராகுத் பிராமணகு லத்துக்கேற்ப வுபநயனச்சடங்கைச் செய்யக்கருதி யெதனஞ் செய்தனா அப்போது வசவதேவரு மதைமறுப்பராகி இந்த வு பநயனச்சடங்கு எனக்கிஷ்டமில்லாதது சிவபெருமானை யாச சிக்குந் தொழிலைப்பூண்டு மகமகே னிமமருட்சி, சூருபாதங்க ளைப் பணிப்பவா பவிகளுக்கப்பணிந்தால அதுபாவம். சைவவே ஷந்தரித்தவா பவிகளதுவேஷந்தரித்தல குற்றமே, அவர்களது

காயத்திரியைஜெபித்தலுங் குறமமேயென்று சொல்லவே, மாதிராசருங் கேட்பாய வசவேசனே குலத்துக்குரிய ஸமஸ்காரமில்லாதபோது குலங்கெடும் இவ்வநதணக்கோலமும் விருத்தமானதன்று உபநயனத்தில் பிஷாபாததிரமே சிவனகையிற கபாலம் உபவீதமே - சாப்பாபரணம் பலாசதண்டமே - விஷ்ணுவின முதுகெலும்புதண்கு முடிகருஞ்சிகையே - சடாபாரம்கோபிசநதனமே-திருநீறு கிஷ்ணஜனமே-யானைத்தோல சிவபெருமான பிணைக்குப் புறப்பட்டபோது தாங்கொண்டகோலமே இதுவாதலால் விருத்தமன்று ஆதலால் நமதுமொழியைத்தடாது இச்சடங்கையேறகவேண்டிவதென்று சொல்ல

பிதாவே யுலகத்தி லொருநாமமும் வலிதிறசெய்வ தழகன்று நீனெனக்குத் தகப்பனுமன்று, உமதுபதனியா ரொமக்குத் தாயுமன்று வீரமாதேசவரரான வடியார்களே எமக்குத் தகப்பனாவா, அதிற பெண்ணாவாரோ எமக்குத் தாயமாரா என்றுசொல்ல, மாதிராசரு மொன்றுமடேசாமல் மௌனமாகப்போயினா வசவதேவரும் தாயதநதைகளிடத்துப்பாசத்தைவிட்டுத் தமது தங்கையாராகிய நாகாமபையாருடனே சிவசரணரிடத்துச் சென்றிருந்தனா உபநயனத்துக்கு வந்திருந்த பந்துவாக்கங்களும் உபநயனச்சடங்கு நன்றாகமுடிந்ததென்று வெறுத்து வருத்தமடைந்து தத்தமிடங்களிற சென்றா

திருவவதாரசசருக்க வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம

உ ப தே ச ச ச ரு க க ம

பத்தியாகததாபோற்றி பரமமோகததாபோற்றி
முத்தியோகததாபோற்றி முனிவாதாகததாபோற்றி
மெத்தியாகததாபோற்றி விமலயுகததாபோற்றி
புத்தியாகததாபோற்றி புனிதாபாகததாபோற்றி (க)

அருணெறிவசவதேவ ரனனைமாதாமபைமுனனோ
பெருநெறிவிசசலேசன பிரியமநதிரியாயுள்ளா
திருமலிசெலவமிககார சீபலதேவனொன்பா
ரொருமைசேரீசனேசத துருகுநனனெஞ்சமுள்ளா உ

நந்திகண்முநநூலசாதது நலத்தினைககாண்பானவந்தார
தந்திருமகனாரதமமைச சங்கரனடியாக்கலலாற
புந்தியினலகேனென்னும போதமேபோதவுள்ளா
ரந்தநலவசவதேவ ரானிடததனபுகண்டே. (ங)

தக்கசீவசவதேவா தாமுறுமடத்திறசென்று
பக்கமொன்றிடப்பணிந்து பண்பினுலனைத்துநது
மிககமணவிளங்கவந்தீர் விருமபுமெனமகளுமககே
புகருயயவேணடுமயானவாழ புரமதற்கனைவிரொன்றா

பொருநதினா எதியாாதம பொறபதிகனபினாலே
யரும்பொனினசிவிகையேற்றி யவாபினபுதாமுஞ்சென
றந, கிருநதுநனமுஞாததமிட்டனநிறதவிசசலபுரத்தை
த, திருநதவுறறலங்கரித்தல செயபுமினென்றாரினாரா

அபபெருவீதியெல்லா மரமபைபூகங்களாலு
மொபபருமபந்தராலு மொளிருமேறகட்டியாலுஞ்
சப்பநினைகளாலுந தயங்குதேரணங்களாலுந
துபபுமாமணியின றுய தொங்கலினாலுநதுறமே. கூ

தண்பனிரீறிற்றுயய சந்தனங்கரைத்திறைத்துக
கண்கொளாவா றுவீதி கவினபெறவலங்கரித்தே
விண்பயிறமதுவீட்டின மெயமமணபபந்தாமுறறுந
தெண்பனிரீகததூரி சோத்துநமெழுகஞ்சசாததி எ

வரமுறுவாயிலட்ட மங்கலமவைத்துவாழத்தித்
தாளமேசொரிநதுகுமபம பாலிகைதாபித்தேத்தி
நினைமணிவிளக்கினங்க ணிறைத்துத்தேறகருவியாதி
யிரையுமாகடலதெனன வெங்கணுமபொலியவாக்க அ

எம்பிரானனபாதமமை யிங்கழைத்திடுமினபாத
வம்புயங்களைவிளக்கும் வணங்குமினாதனசசீக
கம்பநினைகளபோடுங் காதலிவிருததுமபூதி
விமபமாரிலையடைக்காய காப்பூரமிகவுமவைமமின (கூ)

வேறு

என்றுசிபல தேவரியமபவே
நினறபோமடத தோராகருநிகழத்தினு
ரொன்றுமபண்டா ரியரங்கங்கோடியே
துன்றுபத்தாகரு மாயேசுராககெலாம (ய)

சொல்லலுமபத்தா மாயேசுராதிரண
டெல்லையிலலவ ராகியெழுந்தருள
பலவித்ததைப பலதேவாபாத்தெழுந்
தல்லறீர வடிகளவிளக்கியே (யக)

அளவிலாதநல லாதனஞ்சோத்தபின
வளமுறுமபடி வைத்தவிபூதியும்
பனிதமுமடைக காயுமபரிவின
லெளியராயவைத திறைஞ்சியெழுந்தரோ (யஉ)

சகலபத்தா மயேசாசரணாதா
நிகரிலாரகண நேசத்தராகியம
முகமலாநதுநம முககணனகோத்தியே
சுகமதாகத துதித்துறுங்காலையின (யங)

பரசிவானு பவவசவேசுரா
சரணாபாதாம புயநற்சலநதனின
முரணமான பவமறமுழகியொண
டரணிபோனொளிரா தணடுகிலசாததியே (யச)

பூதிவெணடிரி புண்டரமேற்றரித
தாதியரச சனைமலாசென்னியின
மீதிருத்தி விமலநறகணடிகை
சோதிமேனிச சுகாபரணத்தராய

(௨௩)

வசவதேவா மகத்தனாககணடுநன
னசைகொணஞ்சத்த ராகிரயனநீ
விசையிலவீழ்வுற விமம்பபணிர்துநின
றிசையுமேற்றவ மெய்திறறெனறேத்தியே

(௨௪)

ஆடைசற்று மசையாதொ துககியே
நீடுமங்க நெருங்கவொடுககியே
கூடுமஞ்சலி கொண்டகரத்தராயத
தேடருஞ்சிவ பத்தித்திரட்சிபோல

(௨௫)

அஞ்சியனபி நமாநதங்கிருந்தருள
வெஞ்சமில்வச வேசனாரோககியின
செஞ்சொனாவினா சீபலதேவாதா
நெஞ்சவநதுநன நேயத்திருநதுபின

(௨௬)

வேறு

சீராடடிககங்காமபைத திருநுதலைமங்கலநன, னீரா
டடியிடையழகு நிதியாடைக்குறவுடுதிப, பாராட்டு
கவினவடகுப பணிவேண்டாங்கலியாணப, பேராட்டி
யெனுஞ்சிறப்பாறபெயாவேண்டுமெனத்தரித்தாரா (௨௭)

மலாகமஸைனையமுக வலலிககுமலாமலை
 நலமுறவேகுழறகணிந்து நன்னுதனமேற்குங்குமத்தின
 நிலகமதிடடிளங்கயலபோற றிருவிழிககஞ்சனமெழுதி
 யுலகமுயயவந்தாரெஞ் சொப்பவேயொப்பித்தார(உல்)

கவினதனாற்றி நமகளுங் கறபினுலருந்ததியு, மவனியி
 டதவொவவாக ளணிநடையாலன்னமொவவாச, சவி
 மொழியாறகினியொவவா தண்ணகையாற றரளமொவ
 வா, துவரிதழாறபவளமொவவாத தோகையொவவாச
 சாயலினுல. (2 க)

கங்காமபையெனுமமுதைக கவுரிகழறகினியானை
 மங்காததவஞ்செயது வசவேசறகானைச
 சிங்காரமடநதையாகள செங்கரத்தாலேந்திவந்து
 பொங்காரவந்ததையார பொருந்தநின்றுகாட்டினா ()

கன்னியாகறபெல்லாமோ காயமாததிரண்டானை
 நன்னயமாகருளுங்க நற்பத்திககேற்றானை
 யெனனைவாழ்விக்கவந்தி னொன்னகைகொண்டுசென்று
 மன்னுமருந்தவத்தோமுனபலதேவாவணங்குவித்தார

வணங்கியபினசிவனுருவாம வசவேசாதமைஞானக
 குணந்திரண்டகோலத்தைக குலவுமரியாதனமீ
 திணங்கருந்தபத்தியினு லெழுந்தருளியிருக்கசெய
 தணங்கொருபாகனைத்துதித்தங் காராமெய்யன்பினுல)

கங்காமபைமுதலாகக் கனகவகையாபரணந்
தங்காதலாகமற்றுந் தமமனையிலுள்ளவெலாம்
பொங்காவமுட னேந்திபுணணியனாவலமாயவந்
தங்காதவனையணைந்த வமுதமதியெனவைத்தாரா (௨௫)

எனக்காபபீனொனமகளை யிப்பொருள்கொளவினொ
ன, மனக்காதலிலொனு மதிசசடையாரருளெனனா, னி
னேததாருதெனக்கொண்டார நேயத்தாறபலதேவா, மு
னேக்காலத்தவமெனக்குமுற்றிறறினெனப்பணிந்தாரா

நல்லவிலக்கணமுதாதத் மெனநினறோநவினறளவி
ல்லலணியுங்கண்டனரு ளவனடியாரருளிரண்டு
சொல்லரியவிலக்கணமுந் துணையுமுத்திசசகமுமாம்
வல்லவாகட்கெனவங்கண வச வேசாவகுத்துரைத்தாரா()

இத்தகையவதுவைநல மெங்குமிலையெனவுலகோ
மெத்தநினறுபாராட்ட மெயத்தவாக்குமபத்தாகட்கு
சுத்தமிக்குமிட்டானா சுகநிறையவளித்திறைஞ்சி
யத்தமுகிழத்தத்தவாக ளனைவருமங்கறியவே (௨௮)

ஆயிழையாக்கங்காமபை நாகாமபையாருடனே
யேயமணப்பநதரிலே பலதேவரிசைவினா
றுயபுகழக்கூடலசங் கமாபாதநதொழ்சென்று
நேயமுடனுபதேசம் பெற்றசெய்திரிகழத்துவாம் (௨௯)

வேறு

விசசலபுரத்தினை வினாநதகலலுறறே
யசசமறுபததாக ளனேகாபுடைகுழ
வுச்சிதநலலறபுதமோ டினனரியகாத
மிசசைதருயோசனையி லேகியெலலைகண்டா (௩௩)

பத்தியதிகத்தொடு பணிநதுபலகாலுஞ்
சித்திவசவேசுரா சிரங்கரமுகிழத்தே
யத்திசையைநாடிய நு மந்ததுதிசெயயா
வெத்திசையுமெண்ணில ரொழுநதருளுகின்றா (௩௪)

ஆனனதிருமுன்னக ரருமபெருமைதனைப
பன்னகபதிகுமிது வென்றுபகரொண்ண
நன்னதியனைத்துமிகு புண்ணியநலத்தா
மின்னதலருமபரிச வேதிகிரியெலலாம (௩௫)

ஆலயமனைத்ததுமர னாலயமதாகும
சோலைநலகண்டுகை துதைநதுகனிகொள்ளு
மேலவெழுநதவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறத்தனை மேவுமுயிரமுறறும (௩௬)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ்
சேவினமெலாமிடப செய்யவடிவாகும
வாவிஞளமோடைகளும வானநதிநீரோ
மேவுதொழிலீசனை விருமபுவழிபாடே. (௩௭)

நற்புருடொலலவரு நலலமராகுங்
கற்புடையமங்கையாகள் காரிகையொலலாஞ்
சொற்செயலனைத துமரன றேரத்திரமதாகும
பொற்பொலியெலாமமரா பொன்னுலகியங்கள் நு

கோதினமறுகெங்குமிகு கோலமிடுவாரோ
வேதிகையனைத துமறை யாகமவிளம்பே
நீதிதருமுததநிதி நீணிலமியாவு
மாதிரகரப்பெருமை யாசளவுரைப்பார நு

பொயயாகலாவீணாமத போதரபகாரா
வெயயவெடிசொலலா சிறுபுலலரறிவிலலோ
துயயநெறியிலலரொடு தூடணாகளானோ
னையமறவப்பதியி லாருமிலையாகும. நு

அங்கணவசவேசரனை கினறமையறிந்தே
சங்கரனதப்பதி தருக்குதவொலலா
நங்கடுயரிங்கற நடந்ததரிதென்றா
துங்கநகாவாழைகொடி தோரணநிரைத்தார. நு

வநநுகரொய துவச வேசொதிசென்றே
யெநதமிடாதீரவருவீர சரணமென்றா
சிறதைமகிழுமபடி திருநதுதுதிசெய்தார
நந்திகளவாகுற நயநதுசரணெனனா. நு

அன்னநகரநதனை யடிககடிபணிநதே
மன்னுதிருவீதியை வலங்கொடுவணங்காச
சொன்னகிரியன்னசிக ரந்தொழுதிறைஞ்சிக
கொன்னணையுமெந்தையுறை கோயிலுறுபோதின சஉ

மைந்தாவருகினறமை மகிழ்நதுமகதேவா
முந்தைவருதேசிக முஞாததமதுகொண்டே
யந்தவசவேசாவிழி யார்வெதிரினறா
வந்துகுருதெக்கணை தமைக்கசிவிலவைத்தார சக

மற்றுமடியற்றமர மென்னமனநைநதே
பற்றுமிருணபொடு பணிநதுதனாநின்று
தெற்றெனவெழாயரு டேசிகாகரத்தா
வற்றபெருணபினுத லொற்றியெழுகென்றா சஉ

எழுநதுவிழிநீவிழ விரணமிகரமுந்தஞ
செழுஞ்சிரமிசைக்குவிய வேதெளியுமனபி
னமுந்தினாமகிழ்ச்சியெனு மாவிதருநீரற
றொழுநகுருமலாககழல விளக்கினாதுதித்தார. சந

நேசமுடனையரு கிருத்தநிகரிலலாத
தேசவுபதேசவகை செவவியினளிப்பா
ராசிலெதிகாலமு மருந்தவனாநமபோற
பூசனைசெயவாயநின்று புந்திமகிழனபால. சச

அததவாகடமமைநர ராகுமெனவுனன
துததமநிருததனென வுன்னியவாசெய்யு
மெயததவமனைத்தினையு மிககநலமென்பாய
குத்திவையினஞ்சலிசெய கூறினியசொல்லே. சுரு

மேதகுதவததாகுல மேனமைசிறிதென்றந
தோதுதனமனத்தினிடை யுன்னுதலொழிப்பாய
போதவுடலுககிறுதி புககுகினுநெஞ்சி
னீதிதருநினவிரத நெககுறவிடாதே சுக

வண்டவனாநிந்தனைசெய வாயினாசிரததைத
துண்டியரனூலவிதி துலங்குலகிலவைப்பாய
மண்டுசிவபத்தியினில வஞ்சனையொழிப்பா
யுண்டி துவதிலலையென வுன்னிநசைகொள்ளேல சுக

அன்னியாமடநதையரை யனபினிளையாதே
யன்னியாதனததுமன மறபமுமுறாதே
யன்னியாசுகததுமன மாதிகளவிடாதே
யன்னியனாநிந்தனை யயாநதுமுளையாதே. சஅ

பததசனமெயதிடி லெழுநதுபரிவாலே
யததமிகவஞ்சலிசெய தனபொடுதுதிப்பா
யித்தரையினபரிவெ னுநதமனியத்தி
கொத்தவுனாகலலெமது ருசசெறிதவததோ. சுக

அப்பொழுதுநினனினேவி னனபுநிலேகுனரு
தொப்பநடவுனமன முறும்பிரியமெல்லந
தப்பறவளிததுமிது சத்தியநமைததா
னெப்பொழுதுநீபிறி விலாயஃதியாமும

ரு0

என்றினிமை சோமதுர வாயமைகளியம்பா
நன்றிருகரததுடல நண்ணிடவணைததே
நின்றுபணிநதயென நீடுபணிவாரமுன
முனறன துமேனிகொடு முததனுமிருநதான

ரு௧

ஐயாசிவலிங்கமய மானவையநீநதே
வெயயவரலாதவச வேசராவிருப்பா
லுயயவுபதேசவகை யுணமையையுணாநதா
செயயதிருமேனியொடு சிககுமுளராரா

ரு௨

உறறசிவபத்தாமுனி வோருளமகிழநதா
நிறறைநலமேதவ மெமகருவசவேசா
நெற்றிவிழியாரொன நிகழத்தியெதிரினரா
கொற்றவிடையாராவிழி கொண்டுதெரிசித்தா

ரு௩

இநதவசவேசரிறை வறகிணையராமா
மநதவவுருககொடரு குறறருளுததே
புநதிமகிழுமபடி புறநதடவிமறறுந
தநதருமமெய்யொடு தழீஇயினாதருககால.

ரு௪

அண்ணலருள்பபடி யணைநதவரிலெனபா
மண்ணிவிவாவநது மகாபுதுமையெனபா
நண்ணியெழுநதுயா நசிககவலொனபா
நொண்ணிவசவேசவென வெயதுநலமெனபா

நுந

மககொடுதநதையாகண மாதனாவதைத்து
மககினியிலுற்றுட லனற்கொளுவநின்று
நககனருளபெற்றனாக ணநதிகளிதெனனோ
விககணமதேசிவினை யெயதுதவமெனபா

நுசு

ஆகமகிழுமபொழு திலங்கணவசவேசா
மோகமோடெழுநதுகுரு முனபணிதலசெயதே
வாகணையுமண்டபம் தொன்றினிடைவநதா
நாகபணியறகினிய நலலரோடிருநதா

நு௭

அன்றுமகபூசைக ளமைத்தளவிலனபாற
சென்றுதிரிபோதுமுயா தேசிகாபததே
துன்றியவிருப்பொடு பணிநதுதுதிசெயதா
நொன்றுமிவணினறகலொனனெனவிருநதா

நுஅ

உபதேச சருகம

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம

—*—

உ ப தே ச ச ச ரு க க

வ ச ன ம

முனசொன்ன வுபநயனச்சடங்குக்கு வந்தவாகளி லொரு வராயும் மாதாமபையாரது முன்னோராயும் செங்கோலமுறை வழுவாத விசசலராஜன பரதான மந்திரியாயுமுள்ளவா, சிவபக தியினுலுருகுஞ் சிந்தையுள்ளவா ஸ்ரீபலதேவொன்னுந் திருநாம முள்ளவா, தமது அருமையானபெண்ணைச்சிவனடியாரிற் சிறந்தவாக்கனறி மற்றையாகரு மனத்தினுலுங்கொடுக்கச் சமாதா னிக்கேனென்னுஞ் சங்கற்பமுடையவா, அவவிடத்து வசவேச வரரது சிவபத்தியினமே லீட்டைக்கண்டு அதிசயித்து அவரிரு க்கு மடத்தைச்சாராநது மனப்பூர்வமாக நமஸ்கரித்து, ஸ்வாமி நீர் இநதயுலகத்தனைவரும் நற்கதியடையவே யவதரித்தீர், எளி யேனது சங்கற்பமும் பாழ்போகாது எனதுநகரத்திறசென்று எனதருமைத் திருமகளைத் திருமணஞ்செய்து, எம்மையும் நற்க தியிற் சோத்தருளவேண்டுமென்று வருந்திநிறக

வசவதேவருந் தமக்குத் திருமணத்தில விருப்பற்றவராயி னும் சீவகாருணயத்தா விரங்கிச் சமாதானித்தனா ஸ்ரீபலதே வருஞ் சதுரங்கசேனைகள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையிலேற்றி விசசலபுரத்திறசென்று அவரவாக்குத்தக்க ஸதலங்களிலிருக்கச் செய்து தமது பரிஜனங்களைப் பந்தலமுதலியவற்றால் நகரத் தையுந் தமது மானிகையையும் அலங்கரிக்கச்செய்து அநேகமடி யார்களையும் வரவழைத்துப் பூசித்தனா.

வசவதேவருந திருமணக்காட்சிககு வந்திருநத சிவசரணா களது பாதோதகத்தினுல திருமஞ்சனமாடி கோடிஞாயபரகா சமுள்ள வஸ்திரததைத தரித்து, நெற்றியில திருநீறுசாததி, உருத்திராஶு மாலைகளையு மணிநது, நித்தியகாமானுஷ்டானத் துடனே சிவபூஜையுமபுரிநது, சிவாரசசனையிலாசசிதத மலலா யுஞ சிரசிலணிநது, அங்கு சிவசரணனையும் முறையாகப்பூசித் து நமஸுகரித்திருநதனா

அப்போது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாமபையா னாயுந திருமஞ்சனமாட்டுவித்து வஸ்தராபரணங்களா லலங்க ரித்துத திலதமிட்டு மணக்கோலஞ்செயது அநேகநதோழிகளு ளுஞ் விருநதனா

ஸ்ரீபலதேவருந தமது திருமகளையழைத்துச சிவசரணர து பாதங்களில வணங்கச்செயது, வசவதேவனாயும மணக்கோ லஞ்செய்த சிங்காசனத்திலேறி, அவரது திருமுன்னே தமது திருமகளையழைத்து ஸவாயி வசவதேவனோ ள்மமிடத்துக்கரு ணையால இநதப்பொருளைத் திருக்கைதொட்டருள வேணுமெ னறுவேண்ட

வசவதேவரும - இது சிவானுகரஹமென்றுகொண்டனா அங்கிருநதபெரியோ - உததேசித்த முஞாதத்காலமுஞ் சமீபி தத்தெனறுசொல்ல வசவதேவா சிவனருளும சிவனடியாக ள்ருளும இரண்டிமே நல்லமுஞாததமெனறுசொல்லி அடியாக ளுக்குப் போஜனமுதலிய வாராதனைகளுஞ்செயவித்து ஸ்ரீபல தேவரது சமாதானத்தினுல நாகாமபையா கங்காமபையா ரி ருவனாயுமழைத்துக்கொண்டு யாவருமவணங்குமபடி அநத வி சசலபுரததைவிட்டு கூடல சங்கமஸ்தலத்தை யுத்தேசித்துச

எய்

உபதேசச்சருக்க வசனம்

சென்று அநங்கரத்திலுள்ள சிவசரணாயாவரும் அநேகவாட
மபரத்தோ டெனுகொள்ளச் சிவாலயத்திறசெலல

அப்போது சிவபெருமானும் ஆசாரியத் திருக்கோலம்
கொண் டெழுந்தருளியவநது எதிரிலநின்றனா

வசவதேவரும் ஸாஷ்டாங்கமாகப் பூமியில் விழுந்தது நமஸ
கரித்து எழாதிருப்பவே - சிவபெருமானதமது திருக்கரத்தகாற
றொட டெழ்ச்செய்யவே எழுந்திருநது கண்களில் நீர்பெருகத்
தலையிற கரங்களைக் குவித்து அனயில் மூழ்கி ஸதுதித்தனா

அப்போது பரமசிவமும் அப்பா வசவனே உனக்குச்சிலவு
பதேசங்கள் சொல்வேன அதாவது முதலாவது நமமடியாக
ளை நாமாகவேபாவிகக் வேண்டுவது அவர்களை நரராகப்பாவிகக்
லாகாது அவருன்னேத் தண்டித்தாலும் வைதாலும் நீயவாக்களு
சலித்து ஸதோதரமபண்ணுவதே கடமையென்றிது முதலிய
வநேகம் பிரமாணங்களைச் சொல்லி யிதுவேயுபதேசமென்றருள
செய்து எனனைநீமீட்டுமவண்ணுகென்றாளுனாபித்து அவாவண்ணு
ருந்தருணத்துச் சிவலிங்கத்தந்தாததானமாயினா

வசவதேவ ரிவவாறு தமக்கருளிய வாசாரியருஞ் சிவ
பெருமானென்றேயறிநது அவவிடத்தொரு மண்டபத்திருநது
இத்தலத்துத்தேசிகாவந் துபதேசித்தமையா லித்தலத்தை நீந்
கலாகாதென்னுஞ் சங்கற்பத்தோடிருந்தனா.

உபதேசச்சருக்க வசனம்

முற்றிற்று

(சென்னை)

(சென்னை)

MAHAMAHOPATYAY
DR U.V. SWAMINATHAN
BESANT NAGAR, MADRAS-600 096

திருச்சிற்றம்பலம்

த ண ட ந ா ய க ச ச ரு க க ம.

—*—

பெரியவருளோதசரணாததி பிரகிருதிபேதசரணாததி
புரிதருமநீதிசரணாததி புகலருமசாதசரணாததி
யரபரம்போதசரணாததி யதிகவிதகீதசரணாததி
வரிசைதருபாதசரணாததி வசவகுருநாதசரணாததி க
வேறு

மற்றினிககலலியாண வளநகரதனுளதத
னற்றியபத்திவிததா நற்பலதேவாபெற்ற
சிறறிடை யானைநதி தேவனாககீயநசசி
நெற்றியங்கணனைழைத்தநீர்மைபோற்கயிலைசென்றா உ

விசசலனபலதேவாககா மித்திராதமமைநோககி
யிசசதுரங்கதேச மெமையினிப்பபரிக்குமபேரா
யசசமினமககளாயநன றுடனபிறநதவராயனறி
யுச்சிதவுறவராகி யுரியராயுளரோவென்றான. நட

என்னமற்றவாகளவேந்த னெழினமுகநோக்கினிறும
மன்னகேளவாபயந்த மகடனககினியகேளவ
ருன்னருமபாரநதாங்கற குரியவருமையோபாகன
றன்னருளதிகம்பெற்றா தம்பெயாவசவதேவா சு

கூடலசங்கமத்தே குருவருட்பதங்களபோற்று
 நாடருமபத்தியாலே நண்ணியங்கிருக்கின்றாமன
 னீடநினகருத்திறகேற்ற நீர்மையானொன்னவேந்தன
 றேடருங்களிப்புமனபுஞ் செறிநதநசித்தனாகி ரு

அமைச்சராவாயமையாலே யதிகரையழைத்துவேந்த
 னுமைக்கினியவாமேலனபா லுயர்நதநனநநதிநமபாற
 கமைத்தனையககனாகுங் கருத்தினைபிசையப்பேசி
 யெமைப்பரிக்கினறவிநத யானேமேற்றருவினொன்ன கூ

வினாவுடனவாகளசங்க மேசுநதளன்றிசென்று, வரை
 மகளபாகாககான்'வசவதேவேசாதாளின், றரைமிசைப
 பணிநதிரண்டாஞ் சம்புவேசைவாவாழவே, பிரமனமா
 லவாழவுமெண்ணுப பெருமைசேரொருமையுள்ளீர் எ

தேவரீசிவானுபோகத் திவவியவினபம்போலப
 பூவுலகாளுமிசைசை பொருநதுமோபொருநதாதேனும்
 யாவருமுயயநீரிங் கினிதெழுந்தருளப்பெற்றற
 காவலனவிசச்சேலசன காசினிமுழுதுங்காப்பான. அ

மண்டரிப்பதற்குமபட்டமலகற்குமபொற்பணடார, மு
 ண்டெனநிறுத்துதற்கும பரிசனமோங்குதற்கும, விண
 டிடாநம்பிக்கைககு மிக்கவணசெலவத்திற்கு, மெண்ட
 ரினுமமைப்போலவா நிலையெமமிறைக்கங்கெனஞா.கூ

ஒருபடியரிசிக்கேநா னுரியனருமெல்லாநதாங்கும் [ன
பெருமையொன்றானவேநதன பிரியத்திறசெலவீன
வருணெறித்தேசிகனரு ளகலவதென்னெனவயாநதா
மருவிமுனஞ்சானபோநதாவணங்கிஞாவசவதேவா.ய

அதுவுநமபணிகாணசெலவா யஞ்சலெனறையாசெப்ப
ப, பதுமமென்பதமிறைஞ்சிவிடைகொணடுபததாபோ
றறக, கதுமெனசசேனைசூழக கரமலைமிசையினேறிப,
புதுமல ரிமையோசிந்தப புரியினும புறமபுசென்றா.

கண்டவாகண்ணுநெஞ்சங் களிப்புறககரங்களசெனனி
மணடிமுனகூப்பிநிறக வானதுநதுமிழுழங்கத
தண்டருமலரினமுழகுந தகையராயசசங்கமேசன
புண்டரீகததானேசம பொருகியநெஞ்சராகி. ௨௨

மஞ்சனவேழத்தேறி வ நமவளமவிசசலேச
னஞ்சலானறிநதுவீதி யானவையெங்குமாடி
விஞ்சுதோரணமுஞ்சலலி மிககதோரணமுமவெய்யோ
னஞ்சமாணிககமாலை யலங்குதோரணமுமாததே.யந்

தெய்வமாவிமானத்தோடே தெரிவையாதையிலவாது
கைவருஞ்சதியாலாடுங் காட்சிபோறசப்பரத்திற
பைவருமாவவலகுற பாவையரிருமருங்கும
பொயவருமிடையாராடப புரியலங்கரித்தபினனா ௨௩

எசு

தண்டநாயகச சருககம்.

நண்ணினாபுரியைச்சேர நந்திகளென்னவேந்தன
கண்ணினாலவிருமபிககாணுங் காதலாலெதினோசெனரு
னண்ணலாசேனேருழ வச்சனவந்தனைதலகண்டு
திண்ணியகளிற்றினின்று மிழிந் துநாசேரப்போந்தா.

வேதசைவங்களோங்க விமலனோவடி வனொ
மாதவா நவபபைமண்ணோ வாழவினைவாதவேழத
தீதருங்குழுவைவாட்டுஞ் சிங்கததைச்சேர வ
ருதியந்தனனோன வொளியைநலவெழுக்கககுனறை

மதியினாலொப்பிலாரா வாககினுள்ளையிலாரா
நதிமுடி யததனபத்தி நனமையானிகரிலாரா
யெதிர்லாககலவியாரா யினிமையாலமுதனொ [டான
விதியெலாமவென்றாதமமை விசசலனவிருப்பாறகண

உ வ ளு

களிப்பினாலெதிரகாண்டலுங்காசினிவேந்த
னுளத்திலாதரவெயதியங் குவப்புளையனேகங்
கிளத்தியேயிருவோகளுங் கிடநண்புடனே
வளப்பநீடுநனனகரினுள வந்துறுமளவில

யெ

மகரதோரணமாட மாளிகைகளினமீதுஞ்
சிகரமீதினுந்தேரினின மீதினுஞ்செறிந்தே
நிகரிலபூரணசந திரனிகைகளோரிலவு
முஞ்சாலமோமுளரியோ மடந்தையாமுகமோ.

யெ

கரியமேகமாநிலாகளே காரிருளினேக
முருவமாகியேதிரண்டதோ வொண்ணுதலா தஞ
சொருகுகொணடையோவளையோ தோகையாகாதோ
வரியநீலமோவேலகளோ வரிவையாவிழியோ ௨௦

திவஞநனநிறதகுமிழுகளே வெள்ளிதடிசாளோ
துவஞநுணணிடைமடநதையா துண்டமோசுடரும
பவளமோகொவவையோ துயய பாவையாதழோ
தவளமுலையோதாளமோ தையலாநகையோ. ௨௧

பணிலமோபசுமபூகமோ பாவையாக்கமோ [யோ
மணிகொளவேயாளோ மடநதையாதோளகளோமலை
வணிகொளசெவவிள நீர்களோவரிவையாதனமோ
விணையிலாவனக குழுககளே தெரிவையாசமோ ௨௨

ஆனயாழினினமுழக்கமோ வரிவையாமொழியோ
வானமாதாகள வசவராசையாதமவடிவைப
பானலங்கணுற பாரககவநதிழிநதவபபரிசோ
தேனுலாமலாத திருபலவடிவமாநதிரளோ. ௨௩

என்னவெண்ணிலா மடநதையரிருமருங்கெங்குந
துன்னியேவச வேசாமெயச்சோதியைக்கண்டா
பொன்னிறைநததம புணாமுலேபூரிககககாணு
வன்னமன்னவரதிட்டமறநமெனவயாவார். ௨௪

கண்டநீவச வேசராகாட்சியையுரைப்பீ
 ரொண்டருங்குழ லீனொனவொப்புநாகண்டே
 விணடுபேசிட வேணடுமேவேளெனிலனங்க
 னண்டாநாட்டினி லுண்டெனிலவனையாமறியேம உரு

ஐயநுண்ணிடை யரிவைகங்காமபையாழுனனஞ
 செயருந்தவந்தவமலா னுமெலாஞ்செனித்தென
 றையலாயென வலலகாணகண்டதேசாலும
 பையநீயுறப்பாரத்தியான பாரத்திலேனென்பா ௨௬

பாரத்துநெஞ்சகம் பரதவிப்பதனிலுமபாரா
 தாரத்துநாமனம் பிடிப்பதேபெணமைகளாங்கா
 ணோததுயாழுள நிறுத்திடினகணகளையோடி
 நோத்துநோக்கிடி னெனசெயவேமெனவகநெகிழ்வா

கரத்தினுலுறத தொழுதுயாங்கணகளாறகண்டுந
 தரிகுமோமனம் புயங்களையோடியேதழுவ
 வருககுநெய்யெனக கரைந்ததுவுளமவருனனிப
 பருத்தகணகளாற பராக்கிலென்படுவமோவென்பா

புண்ணியத்தொழிற பதிவிரதையாகராமபுயத்தா
 லெண்ணிலாலத்தி யெடுப்பவரிருகரமலராற
 றிண்ணிதானபுட பாஞ்சலிசெயபவாதெளிவா
 லெண்ணிலாவுபூ வருத்திரிவொனவுரைப்பா. ௨௭

விடுகிலாகளா யாடைகணமிகவிரிந்திடுவார
வடவையோமுதத மாலையோவெனமனநதளாவா
ருடைகுலைதிரு கரங்களாலெடுததுடுத்திடுவார
படைமதனபகக ப்ரதியோபாவியேமெனபார நட

விரதாரணவேதியா விததையானமிககார
பரததாண்டவனனபாபல லாண்டுபலலாண்டென
றுரைசெயவாயமையி னெலியுடனவிசசலனுடனே
யரசனீடியவமமனை யதனுளையணைவார நட

மதிதவழநதொளிர் மண்டபமதனுளேவைகி
ய்திகதனபெருவரிசை யாயினவெலாமளிததே
யெதிரிலாவெழிலமைச்சா பன்னிருவாக்குங்கடாங்குள
குதிக்கொளபன்னிரண டாயிரம்பககுழுவதற்கும. நட

வாசிவாசிநூற றறுபதினாயிரமவகைககு
மாசிலபன்னிரணடிலககமாம பதாதிகளவகைககுந
தேசிலங்குதன குடைநிழலுலகிறகுஞ்சேர
நீசிறநதநற றண்டநாயகனைனநிகழ்த்தி. நட

தொககமைச்சாக ளிருநதிடுமபீடத்தின றாய
மிக்கபீடமே விருநதிறற்கோசிகவிதங்க
டககமாமணாயிரநற றண்டநாயகாககங
கககணத்தினில ிசசலனளித்திருநதளவில நட

வந்தவணசபை முன்னரமமன்னவனகாண்
 வந்தரத்தினின் றரலிபிலிகித்ததோரோலை
 சுந்தரத்தூடன வீழ்நதிடத்துணைககையாலரச
 னிந்தவோலையீதென்னெனவெடுத்துகொண்டின்பால

அரியமாவட விபிமுதலாயினவெலலீந
 தெரியவோதிட வலலபோதமையெலாநதெரிந்தே
 வரவழைத்திது வாசியுமெனவவாவாங்கிப
 பரிவினொவ்வொரு போகளாயப்பாத்ததறிந்திலராய

இவ்வெழுத்தினை யிதுவெனவறிநதுரைத்திடுவார
 கொவ்வவாயுமை பாகத்தனகணபதிருமா
 னவவவாககலா லமராககுமறியொணாவரசே
 திவவியத்ததிவ வோலையெனறனைவருந்திகைத்தாரா டுள

மன்னனீதினை வாசிககவலலராரொன்றே
 யுன்னிநந்திக ளொணகரங்கொடுத்தலுமவாங்கி
 யன்னவோலையை யரசனமுன்னேதினரரச
 னின்னவரசுகத தத்தமேதென்னவங்கிசைப்பாரா டுஅ

நீசெனிககுமு னின்னிதாதாபித்ததாக
 வாசிலெணபத்தென கோடியாமருந்தனமரச
 தேசனிககுநீனசெய்ய சிங்காதனத்தடிவோ^ர
 வாசமாயிருக்கின்ற தென்கினறதிவவதூ^ரம, டுக

ஐயமில்லைநன்னங்கங்க ளருங்களிப்பெய்தத
 துயயநன்னிதிகாட்டுவன றோட்டுவியென்ன
 மெய்யதென்னவேயகழநதிட விளங்கொளிககதிரோ
 தையலபாகத்தனபாங்கனமுனவைத்தவத்தனமோ.சஉ

கனகவெறபினமேற கவிசனைவாங்கியகணககோ
 வெனமிருத்தவண சோதியாயெழுவதுகண்டு
 தனகிவிசசலனறண்ட நாயகா தமைத்தொழுதே
 யனகநீயிரண்டாஞ்சமபு வெனபதினற்றிந்தேன. சக

என்னவத்தனமெடுத்த நற்றிட்டமதிடலு
 மன்னலககமாயிருத்தல கண்டதிகவாசசரிய
 மன்னுநெஞ்சுடனவிசசல மைத்தியாமற்றோ
 பினனையுநதண்டநாதரைத் துதித்தனாபெரிதாய. சஉ

விசசலனவசவேசரை விருமபியேநோக்கி
 யிசசைபேசியென்னங்கங்க ளனைதையுமெனையு
 நிசசயநதருமபரிவினா னிறுத்துதியென்ன
 வசசமில்லராதண்டநாயகருமங்கறைவார சங

நிருத்தனீடுலகனைதையு நிறுத்தரனின்னை
 யொருத்தனைப்பரிந தாளவதோபாரமோருநாகேள
 கருத்துணீசிவன்கருத்தென்ன நிருப்பையேறகனமோ
 திருத்திமண்புரப்பது வெனநநிகளசெப்ப. சச

அய்

தண்டநாயகச சருககம்.

தருக்கிவிசசலனுரைசெயவான மரங்களிறறருவுங்
கிரிகுணமேருவுங் கிளரொளிமணியினமவையு
ளருத்தியானசிறதாமணி யதுவுநறபசவுட
டெரித்ததெயவநற றேனுவுமிருவருட்சிவனும. சரு

போலமைசசாகளனைவருட பூசசியராகிக
கோலமேவுதிரொனறரு வளமெலாங்கொடுததே
சீலநறபலதேவனா ரகத்தினிறசெனறே
மேலராயிருமென றெதிராவிசசலனவிளமப சசு

எழுநதுநறறண்டநாயகா சிவபததாபுடையே
யொழுங்கிவநதிடசசேனையோ டினனியழுவரி
முழங்கலபோனமிகமுழங்கி முனனாத்தெழ்சசென்று
விழைந்ததங்கணன மாமனாரகத்துளேமேவி. சள

சிவனருசசனைசிவத்துதி நேயராயிருநதா
ரிவனாவிசசலனெயதலா விருநிலமுழுதுங்
கவலைந்கின கடவுளாபூசனைகனத்த
தவிகொளாகுதிநிறைநதன வளமெலாமனைநத. சஅ

இனையநாளிலேயெம்பிரான வசவேசரினிறாயத
தினமுநறசிவ ராததிரிவிநதமேசெயவா
புனிதரனப்போ புனிதொனறெண்ணுமெயப்பரிவு
நினைவிலுமவாகுறறங்க ணினைநதிடாநெறியும. சசு

வஞ்சியா துளதனபாகுக் கொடுத்திடுமவனப்பு
 நஞ்சருநதினலிடத்தினுங் கேட்கலாநலமு
 மஞ்சிமுன்னொன்றுபின்னொன்று மொழிதராவறிவு
 நெஞ்சினுநடுநிலமையே நீங்கிடாநிலையும். ருஉ

குறமனபாபாற கூடினுநதமதெனுங்குணமும்
 வெற்றியாறபர சமயனாவென்றிடுமவிறலு
 முற்றறிநதா நிரதையாககுட்கொடாவுரமு
 நற்றவத்தொ யிகழுனாகேட்கலாநலமும் ருச

நிரமிலன்னியாக கஞ்சலிசெய்கலாததிறமும்
 பரவுசெனமத்துக் கேதுவாநதொழிலுறப்பயமு
 நிரயவேதுவா மிநதியவழிசெலாநினைவும்
 வரைவிலகாமமே யாதியாமாறிலாமறபபும். ருஉ

நவினறசொறபடி யெப்படியப்படிநடையு
 முவநதுசங்கமத் துயாச்சியேநிறுததுநலவாருமுஞ்
 சிவனறன்னபாபா லடிமையேசெய்யுநற்றிறமு
 மவனறன்மேனியே கனவினுமபேணுமெயயறிவும ருஉ

அத்தனனபாசொன னூலையேகேட்குநலலவாவுஞ்
 சுததமாதவா சேடமேயருநதுமா துணிவு [ரு
 மெயததவததாசொற கெதிரமொழிகொடுக்கிலா வெரு
 நிததசங்கமந் தமதுயிரினிங்கமெனனினைவும். ருச

பத்திரதபயிர வேவியாமவாகணமேறபரிவு
முத்தியிலெனும புலலனாககண்டிடினமுனிவு
மொத்தியே துவந தடுககினுநதவாததொழுமுரமும
புத்தியாறபவி காணகிலாபபூசனையொளிபபும. ௩௩

துணடமாசசிரம வீழினுமாவெனுஞ்சொலலு
முணடநீற்றர னனபனாததொழுநகரமுகிழபபு
மணடுநலவிர தத்தராயிவையொன்றுமாறாத
தண்டநாயகா தருககியேசரிகருமநாளின ௩௪

வரங்கொணநதிகள பெருமபுதமுமலாமணமணமேற
பநநதசெயதியாற பரமனன்னேயாகளபரிவாற
சிரநகரங்குவித திறைஞ்சுவமெனபவாசிலரு
மிரநதுவாழுது மெனவருமபெயாகளெண்ணிலரும

வேறு

நநதிகைபபூசைகொளவோ நாமெனநண்ணுவாரும
புநதியாறகணடாறபாவம போமெனபபோதுவாரு
முநதியேவசவதீரத்த முழுகுவோமெனசசெலவாரு
நிநதியாபபத்தநேச நேடுவோமெனசசெலவாரும. ௩௮

வேறு

ஆகவேவையம பரிவணடிலானையினமீதும
வாகுநநதியின சிவிகையினமீதினுமவருவோ
மோககணடியின முடியினாதுசசோவேணிச
சேகரத்தினா முண்டிதாசிமுசடைத்திரளோ. ௩௯

செவ்விநதரமுநங்கு கஞ் செழுங்கரமில்லிக
மன்னுவோகணடி யாதியாங்குண லவகைசோ
கன்னரமமணி மாலையாரமாபினோகரத்து
மின்னுசககரந்நெடு முததலைகொளுமவிதத்தோர், சுய

காவிவத்திரங் கம்பளங்கஞ்சாயநல்லான்
தாவிலவெள்ளையே யாதியாங்குநைதகடர்ப்போ
ரோவிலகீளுடை யாடை யாகோவணவுடையோ
மேவுவத்திரமுடுததொன்று புமத்தினமேலவிரிப்போ.

பாலமாதுமெய்ப பாலன்புண்டநதரிப்போ
கோலமாமுடன முழுதுமுததூளமேகொளவோ
மாவிலாதநற றுறவுளோபவிபாகமுததோ
சீலசேடமேயருநதுவோ சிவநதத்தியான சுரு

அவசமுற்றநதிராண விங்கழிககத்தராவோ
பவிகளோடுபரிசம தறுததவாப்பாரா
சிவமதொன்றலானமற்றொன்றுநோககிலாததிடத்தோ
மவுனஞானநூலவாசகா தீததவாசியாகள சுரு

மறைசிவாகமமங்கங்கு புராணங்களவல்லோ
ரறிவினாமிகுமாரிய ரனறுதிபடிப்போ
நிறையயல்லது பாடலாமநதிரத்தினியோ
நிறையுநலவிசைவீண யாழாதியாசிபுணா சுரு

அசு

தண்டநாயகச சருககம

வடுகுகன்னட மாரியநதமிழுடனமலா -

மடியதாயுள தேசத்திலருநதவொலலா

முடிவிலாதவாவருதலை நந்திகணமுன்னிக

கடிகொளமமனைவீதிகண மிகவலங்கரித்தார.

சுரு

வேறு

நந்திகளவாமுகலயாண நகரமேகடலதாகச

சுநத்தஞ்சிவமாயேசா சங்கங்கணதிகளபோல

வந்துறவெதினோசென்று வசவதேசிகாபணிநது

தந்தலைக்கவாதாடபோது சாததிபுடகொண்டுசென்று.

பொற்கலசத்தூநீராற புனிதபாதமவிளக்கி

நற்கதியள்பபொன்று நல்லவாதனத்திருத்திப

பிறகனபத்தியாலே பெரியதாணீரதாட்டி.

யெற்கடிமலர்கள்கூட்டி யெழிறறுபதீபங்காட்டி. சுள

எழுந்தவாசெய்யுமபூசைக்கித்ததனவையெல்லாஞ்செயவி

தமுநதுநற்பத்தியாலே யறுசுவையெனதுபேதச [த

செழுந்திருவமுதமுட்டித்தெண்டனிடெழுந்தூரின்று

தொழுங்கரத்தினராயனபின் றேறத்திரமிகவுஞ்செயது

தாபதரிருக்கசசொல்லத தாமிருந்தவாகளபாதப

பாபராசனமாநதீர்த்தம பரிசுலசசேடமெல்லாஞ

சோபனமுத்தியென்னுஞ் சுகப்பயிர்வித்திதென்று

கோபமில்வசவதேவ ரன்பிறுறகுலாவிக்கொண்டு. சுசு

அவாகணமுனமதுரகீத மனபிறைபாடியாடி, யுவகை
சோமுகத்தராகி யுத்தமதவத்தோராகெயது, நவமுறு
ங்ருமுவைககண்டு நனமன முடலங்கமபித, திவாகள
வேண்டியதேதெனனவெண்ணிமுனனண்ணிககேட டு.

தனமணியாரமாடை தையலாதேனுபூமி
கனதிவாகனம்புரங்குள கந்தசந்தனகாப்பூர
மெனவுளவ்வையுமற்று மினியவுமீசனேசாக
கனவரதங்கொடுத்திங் கனபிறைறொழுதிறைஞ்சி எக

விரதசீலத்தாகுகேற்ற விதமெலாமவெவவேறாக
வீமுறவமைத்தமைத்துவைத்துத்தமமடத்திலவாராப்
பெரியவாதமக்குமனனம பிறங்குகாவடியினமுடித
திரமுறுபத்தியாலே திரிவிதப்பொழுதுநலகி எஉ

வேசியாமனைவிடாத விடாகளாஞ்சிவவேடத்தா
ராசிலாவெண்சேரீரா றுயிரராமோககெலலாம
வாசியாலவாகளவைகு மனைதொறுமவளங்கணலகி
நேசராயவசுவதேவா நிகரிலாதிருக்குநாளில எங

த ண ட ந ா ய க ச் ச ரு க க ம

மு ற றி ற று .

உ
திருச்சிறமபலம

—*—

த ண ட ந ர ய க ச ச ரு க க

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவேச ரிவவாறிருப்ப, விசசலநகரமென்னுங் கலியா
ணநகரத்திலிருந்த தமதுமாமனா ஸ்ரீபலதேவா சிவபதத்தை
யடைந்தனா

விசசலராஜன ஸ்ரீபலதேவாக கனபானவரையழைத்து அ
வாகுப பிள்ளைகளாவது சகோதரராவது மற்று முறவினரா
வது இந்தப் பூபாரததைக்காப்பாற்றத்தக்கவ ருண்டோவென
று வினவினன

அவா ஸ்ரீபலதேவாகு மருகனா வசவதேவா கூடலசங்க
மத்தில குருபாதத்தியானஞ் செயதுக்கொண்டு வீற்றிருக்கின
னனா அவரோ யம்மசசுக்குத்தக்கவரென்று சொல்லினா

அரசன மந்திரிகளிற மகவரையழைத்து வசவதேவனா
யெமது பட்டத்துயானையினமே லழைத்துவாருமென்ன, அவ
ருஞ் சங்கமேசுரத்துச்சென்று வருந்தியழைக்க, வசவேசரும்
நமது குருபாதங்களைப்பிரிந் தெவவாறு செலவதென்று வருந்த
சிவபெருமான முன்போலவே தேசிகரூபியா யெதாவநதுநிற்ப,
இவரும் ஷண்முகநிற்பவே, அவ்வரசனபணிகளையும் நமதுபணி
விடைகளாகவே நினைத்துச் செயவாயென றுஞ்ஞாபிக்கத் திரு
வரு ளிதுவோவென்று அவாகொணர்ந்த யானையினமீதேறிச்
சென்று சகலபரிஜனங்களோடு விசசலபுரத்தரசனரணமனைக
ருச்சமீபத் தரசனவந்தெதீர்கொள்ளத் தாமும் யானையினின்று

மிறங்கி இராஜசபையிறசென்று அரசனால் மந்திரிப்பட்டமுந் தண்டநாயகனானும் பட்டப்பெயருமபெற்று வீற்றிருக்குநத ருணத்தில்,

ஆகாயத்திலிருந்து எழுதிய வோலைசசருள ஒன்று வந்து வீழ், அரசனைத் தவறழைத்துப்பாராத தினன்பாஷையென்று தெசியாமையால் யாவாகருந்தெரிவிக்க வெல்லோருமயங்கி யிந் தப்பாஷை தேவருந்தெரிவ தரிதென்றுநிறக, அப்போது அரச னதுகுறிப்பால் தண்டநாயக ரவவோலையைப்படித் திதன்பொ ருளயாதென்னில், அரசனே யுமதுஜனனத்துக்கு முன்பாகவே உமதுபிதாவினால் ஸதாபிக்கப்பட்ட பொருள எண்பததெட்டு கோடியாகும், அதுவும் இந்நதசசிங்காசனத்தின்கீழாகவே யிருக்க னின்றதென்று இதிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது இப்போதே பரி க்ஷித்துப்பார்க்கலாமென்று சொல்ல, அரசனும்வவாறே யெடுப பிக்க, அநேக ஞாயோதயம்போலக கண்ககிறகுறைவின்றி பர காசிக்க, அந் த மகிமையைக்கண — வரசனமுதலியு யாவரும் வசவதேவரை வணங்கித்துதித்தனா

பின்னும் அரசன வசவரைப்பார்த்து என்னையும் ராஜ்யத் தையு மிங்கிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, உலகத்தை யெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் பரமசிவன உமமைமாததிரம் ரக்ஷிக்கக் கடனிலஸையோ, சிவனே காததாவென்று நினைத்திருந்தால் இந்ந பூபாரம்பெரிதன்றுஎன்றுவசவேசாசொல்லி யவ்வரசன குறிப் பின்படி ஸ்ரீபலதேவரது வீட்டிறசென்றிருந்து அநேகம் அடி யார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தனா

தண்டநாயகசசருக்க வசனம்

மு.ந் தி.ந் து

உ
திருச்சிற்றமபலம

செனனவசவேசுரா புராணம

—*—

சங்கமாநேயமெல்லாந் தமக்குடலாகியுள்ளாரா
மங்கைநாகாமபையார்தம் வயிற்றிலவந் துதயமாநா
பங்கபுண்ணியபாவத்தின பரப்பெலாம்பறித்தநீரா
நெங்கணந்திகளையொப்பா மியலபுளாராமயலிலாதா க

மலமிலாதிருப்போசெனன வசுவையொன்னுமபேரா,
நலகியலபேசாராசா னுவபபுறநேயமுள்ளா, ரலேகொ
ளகாமாதியிலலா டனைத்துமெய்யிலிங்கங்கண்டா, நல
வுத்ததுவஞானத்தா நுயாநதுளாநுரையானமிககா உ

ஆசையிலவாழ்க்கையிலலா ரானந்தவனுபவத்தா
பாசமில்சங்கமேசா பரிகலத்திசசைநீங்கா
தேசுறுந்ததமான சிவபுண்ணியத்தாரநலலா
நேசமோடாருற்று மூன்றிரண்டொன்றிரின்றா. ட

ஒப்பருமபரமயோக நுரைக்கருஞ்சிவானுபோகா
செப்பருஞ்சுணாமோகா திரிகாலபரித்தியாகா
துபயிலிங்காபிமான தாகா தூயதாகுமாகா
தப்பருஞ்சோகோகா சங்கரபத்தியூகா. ச

கூடலசங்கமேசன குரைகழற்கனபுசெயது
நீடவங்கிருநதுவாழ்நது நிததாரநதியாரந
தாடொழுமபிரியமிககுச சங்கமேசுரத்தினினறுந
தேடருங்கலயாணச செழுநகாவநதுசோநதாரா ௫

தேசிகவசவகேவா செயயசனனிதியிறசெனறே
யாசைமேலகொணடுரோம மானவைசிவிராத்துமேனி
பேசருமபுளகமணடிப பெருவிழியருவியாரூய
வாசகங்குன்றிசசெனன வசவராசையாபணிநது ௬

எழுகெனவெழுநதிருநதங் கிணைமலாப பதமபனனீரா,
லழகினுலாடடிககநத மணிமலாசாததிததூபஞ், செழு
மணித்தீபமெலலாஞ் செலுத்திப்பின சிரததையாலே,
தொழுகாஞ்செனனிகூப்பித்தோத்திரஞ்செயயாநிறபார
வேறு

அருளாரமுதே சரணஞ்சரண மனபாககணியே சர
ணஞ்சரணங், கருநாசனனேசரணஞ்சரணங் கண்ணே
மணிபேசரணஞ்சரணந், தெருளேபொருளே சரணஞ்
சரணந் திருவேதருவேசரணஞ்சரணந், தருமாகரனேச
ரணஞ்சரணந் தவநற்குருவேசரணஞ்சரணம் ௮

வேறு

எங்குமீசனோ டேருவாயசரண மெனகருத்திருடகிர
வியேசரணம், பங்கவாதபாபாறுவாயசரணம் பரம
பத்திவிறபத்தியாயசரணஞ், சங்கரனறிரு வருவமேசர

கூய்

சென்னவசவேசரா புராணம்

ணந தருமஞானமாஞ சகசுவேசரணந, திங்களவேணி
யாரசெலவமேசரணநதெளிவிலேனருநதேசிகாசரணம்

முநதைநன்னெறிமுலமேசரண முததியீசெனுமொ
ழியனேசரண, நிரதையொன்றிலாநினமலாசரண நிகரி
லசைவநன னிதியமேசரணம், வந்தவெநதுயா மாற்று
வாயசரண மதததவெஞ்சமண மறவியேசரணஞ், சிந
தையினவழிசசேரலாயசரணந தெளிவிலேனருந தேசி
காசரணம்

ய

வேறு

என்றுசென்னவசவதேவ ரிங்நனநதுதிக்கவே
நின்றபோகடமமுளே நினைநதுநின்றுசெப்புவா
நனநுநநதிதேவருணமை நனமைவலலரிவரலா
லனநனநதனாவினா லளநதுநாககவரியதால

யக

எனவுரைத்தபின்னாசென்ன வசவதேவரியலபெலா
முனநினைநதுநநதிதேவா மொழியவலலரிருவாதந
கனமதானமகிமைநீதி கணடிசைப்பனததென்ன
நனைவருடபுகழநதுநிறகு மநதநலவெலலையின

யஉ

சென்னவசவேசரா புராணம்

முற்றிற்று

உ
திருச்சிற்றமபலம்

—*—

சென்னவசவேசுரா புராண

வ ச ன ம

சென்னவசவேசுவரா—ஜங்கமபத்தியே வடிவமாயுள்ளவா நாகாமபையாது திருவயிற் றவதரித்தவா, வசவதேவாகஞ்சு ச மானமானவா, இருவினையுறற்றவா, இலவாழகையில்லாத வா, ஜங்கமரது பரிகலத்திசை நங்காதவா, விங்காபிமானியா யுள்ளவா

இவா கூடலஜங்கமேசுவரத்திற் சிவபெருமானது பாதார விநதங்குளி லனபுவைத் தங்கு நெடுநாளிருந்து கலயாணபுரத் தெழுநதருளியிருக்கும் வசவதேவரது பாதங்களைப்பணியும் வி ருப்பமிருந்து அங்கிருந்து வசவதேவரது சன்னிதியிலவந்து ஆ சைமிருந்து ரோமங்கள் சிலித்தது விழிகளினீ ராருகப்பெருக வாககானது குழறப்பணினது தண்டம்போறகிடந்து வசவதே வொழுந்தினொன றுஞ்ஞாபிக்க வெழுந்து அவரது பாதங்களைப் பணிரீராலாட்டி கந்தமும் மலருஞ்சாததித் தூபதீபமும் பணி மாறப்பண்ணிக கைகளைச் சிரத்திற்குவித்து அநேகஸதோத்தி ரங்களையுஞ்சொல்லி நிற்க

அங்குச் சன்னிதியிற் கைகட்டி வாய்பொத்திநின்ற அநேக மாயிரமடியாக்கள இந்த வசவேசரதுபெருமை முழுதுமறிந்தவ ரிச்சென்னவசவதேவரோ நம்போலவாருணாக குடப்பட்டதன்று இச்சென்னவசவேசரது பெருமையையும் வசவதேவரையறிவா னறி மறறையாறியாரா, இவவிருவா பெருமையையுஞ் சிவபெரு மானே யறியவேண்டுமென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்துநின்றனா

சென்னவசவேசுரா புராண வசனம்

மு ற னி ற று

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லமரபிரபு புராணம்

செய்யசங்கரனல்லமரபிரபு தேவனொன்றே நுதேகா
போல, வையமுபயமகிதலத்திடை வந்திறங்கியமகிமை
யார, பொய்யெனுமபிரவஞ்சநீதி பொருதிலாததபோ
தன, னாயமொன்றற மண்ணுளோராக ளகத்திலுற்றத
றிந்துளார க

கனமல்லலவா மாயையாரிடு காரியங்கா கடந்துளா
ர, செனமநாசனாதூர்திட டி தெரிந்தசெய்திய ரொப்பி
லார நனமைதீமை பகுத்தலற்றவா நாடுபொனமணி
யோடெனூந், தனமையாகவிகழநதுகாமம் தாதியாறுத
விரந்துளார உ

உடலவிகற்பமெலாமொழிந்தவ னுழிநீரனலகாலுற
தடலபடைத்தொருகாலமுமன மாநிறலணையா துளார
விடவிலாதசிவானுபூதி விழிககுளேவிழிவிரவுவா
நடைநிலத்திலுறாநிழற்றொழி னொடொணாதலத்தினா.

கரத்தலத்திலிவிகழமுமமலை கரியகுஞ்சிபுநெற்றிமேற
றரித்தபுண்டரமுநதுலங்கிய தனமையுள்ளவராயரோ

விரித்தவேதசிவாகமாதிக வித்தையுள்ளவராகினை
 னிருத்தனநதரியாகயொக நிலைகருத்தினராகியே. ச

பத்தாநனனிதிதூவிரததா பரந்தபேருள திலலரோ,
 சததமுள்ள துமிலலரோ வென தானெனத்தவாசொலல
 வே, பொத்தபாவனை யுள்ள துமில ரோவெனுமபடியு
 டையராய, நித்தசித்தனை யீற்றோமறை யீற்றோவெனு
 நிலையராய (ரு

சரிககுமெல்லையினுள்ளதாரு வினங்களாகாமுள்ள சை
 யமா, நிராததெழுங்கட லேரிதமமி லிறைஞ்சியேறவி
 லங்குமே, லருத்திமேனிகொட்டணடமுடுவரணுவதாரு
 வாமேகமே, விருப்பாநீரினடப்பாவானவ ரோகொணாவி
 டமெயதுவார கூ

இன்னதனமைய அல்லமாபபிரபு வெனனுநதகலியா
 ணை, மன்னமேனிகொட்டமலங்குக ளதிகபத்தியினன
 புநீ, ணன்னியாயநினைந்துவச்சல நகருண்ணணிரயபபு
 டன, மன்னருமபுநழவசவழேவா மலாககணமுன்னெ
 திாவருதலும. எ

நந்திகேசுராநவமணித்திர ணனமைவலலவாபோலெ
 முந, தெநதையெயதினெனவறிந்தெதி மொயதியனபி
 னிறைஞ்சியே, செநதிரடகதினெனலாமரி யாதனத்தி

டைசேரவைத, தந்தமெயத்தவாசோதிமேனியி னதிச
யந்தனைநாடியே

அ

விளங்குபாதமவிளக்கிநீனா விரைந்தயினறு சிரத்தி
னு, முளங்குளிரத்திடவேதெளித்துட வுருகுநேயவுயா
சசியால, வளங்கொளபூதி யிருத்திநின்று வணங்கியெ
ன்னுயிராவாழவுநீ, யளந்தமுற்படியன்னமுள்ள தருந்து
மென்பழுதாறுகேன

கூ

என்னலலதிடம்பெண்ணென விலங்குபொறபரியாண
மே, லன்னமாதியதானதிவனிய வழுதுடனகறியமுதெ
லா, மன்னலம்பெறவேபடைத்து மலாககைகொண்டு
திரட்டியே, பன்னருடபுகழலலமாபபிரபு தேவாபாணி
யினமீதரோ

டு

வேறு

ஐயாசரிகைச்சவுண்டைய ரரனாகரத்திற்பிடிபிடியா
யச, செய்யநணபினளித்ததுபோற றிரட்டித்திரட்டிவ
சவேசா, துயயாலலமாபபிரபுவின றுணைகைகொடுக
கவேறேறேற்று, வெயயபசிகொண டவாபோல மேன
மேனமாறுதருந்துதலும

டுக

எண்ணுமிலக்கத்தெண்பதினா யிரஞ்சங்கமத்திறகினி
தாகப, பண்ணுமமுதுகறியெல்லாம படைத்துததுலை
துடபசிகீரா, தண்ணலமுதுதருகென னுமளவிலவசவே

சுராதமமைத, திண்ணமாகநிவேதிததார சிதைமகிழந
துபிரபுதேவ ௨

நலலைநலலைகணோதிநே நாதனபத்திவிததனையாய
நலலைநலலைவசவண்ண நாடுமிரணடாஞ்சமபுவே
நலலைநலலைதிருநந்தி நரலோகத்தினுருத்திரனே [திவ.
நலலைநலலைபுனைப்போலவார நாங்கண்டறியோநானிலத

மருவினமணம்போனமாணிககவயினசேரொளிபோ
றகருமபிடத்திற, பெருகுமிரதம்போலமுதம் பிரியாம
துரம்போலநீ, யுருவமெடுத்தவஞ்ஞானறே யுன்றனுட
னையுதித்ததோ, பொருவிலபத்திபொறைஞானம்பொ
ன்றநீதிபுத்திரனே ௨௪

வேறு

தேயுவினுடலமெங்குஞ் சேரவாயாற்றபோல
வாபுவினமேனியெல்லா மன்னியதலையாற்றபோற
பாபுநீராகமுற்றும் படாதருகாலாற்றபோ
னீயுறுமுருவனைததும் பத்திகாணெனநிகழத்தி. ௨௫

மற்றுநனமொழிகளாலே வாழத்தியபிரபுவினமுன்ன
முற்றமெயப்பத்தியாலே நந்திகளுறவணங்கிப
பெற்றனனபேறினறெனனப பேசிககைகூப்பிநின்று
பற்றறுநேயராகிப பாவிப்பினபகராநிறபார. ௨௬

நித்தனேபரமானந்தா நிராகஞ்ஞரிகரோனறிலலா
முத்தனேமுத்தாவாழவே முற்றுணாவுடையமூர்த்தி
சத்தமேபொருளே துயய தருமியேபெருமைநீங்கா
வுத்தமாவுனகருநானே வுரியநல்லமுதளிப்பேன. ௨௭

அன்றுமாகயிலையுச்சி யதனிடையகிரிபயந்த
மின்றருமிடையாளத்தன மெய்ககணநாதாககனன
மின்றளித்தடுகேனெனன வெண்ணியங் கவனானோகக
வொன்றியநீலகண்ட னுருவராயிருத்தலகண்டே. ௨௮

சங்கரனந்தநாதன றுனெவனகணங்களாரொன
றங்குமையைமெய்த வரன்றிந்தவனானோககச
சிங்கமாழுகத்தராயுஞ் சிம்புள்ளிமுத்ததராயும
வெங்கயமயிடங்கோமான மேடவானனத்தராயும ௨௯

புஷ்பரிவராகம்பூனை பொருந்தியமுகத்தராயு
மொலிகடனமகரமாத்ரி யுயாநதமீனமுகத்தராயும
வலிகொளபேரணடனசேவனமருஞ்ஞயினமுகத்தராயு
மெலிந்தையனமபருந்து விடவராமுகத்தராயும. ௩௦

அழகியமுகமொன்றி யாயிரமீற்தான, செழுவியமு
கத்தராயுஞ் செப்பியமுகங்கடகொவ்வா, தெழுமவயவ
த்தராயு மெழினிறம் வெவவேறாயும, பழுத்து கணத்
தோரிற்றும் பானமையை யுமையாளபாத்தது. ௩௧

நமமனததையங்கண்டு நறகணநாதாதாங்க, ளிமமகாவ
டிவங்கொண்டா றொன்னவே பரைமகிழ்நது, செமமை
யாரிவாகடகெல்லாந திருவமுதளிப்பனென்று, கொம
மைவெம முலையாளத்தற குறுகிவிண்ணப்பஞ்செயய.

நல்லதுபடைப்பாயென்ன நகமயினமகிழ்நதுபோற்றி
யொல்லையிறகடனீராற்றா வுயாபலபாண்டநதோறு
முலையமமுக்கைபோலன்ன மொழிவருங்கறியினவாகக
மெல்லையிலப்பவாகக மிருங்கனிநெயபாலெல்லாம உந

மலைகளோவன்னககுபபை வண்கனியப்பவாகக, முல
வருங்கிரிகடாநோ வொண்கறிவாககபாண்ட, மலைகட
லவையோநெயபா லரியபாளுதியென்னத, தொலைவற
வமைததுவைததுத தோகையாள்கணிகருங்காலை. உச

குறைவறு கணத்தோராமற்றோ குறுங்கணநாதனற
னனை, யுறவழைத்தமுதமாயத்தோ கேளெனவோடிய
னன, மிறைவியேயாயத்தோவென்ன வாயத்தெனவிய
மபவனனை, சிறுபசியாளனொநதே நெனக்கள்சிறிதூ
ணென்றான ௨௫

சிவைமகிழ்நதவனையங்கணசிவாசசனைசெயவிததனை
நவமுறுங்கறிபாளுதி நலமபெறப்படைத்தபோழ்தி
லவனொருகரததாலவெள்ளி யங்கிரிபோலப்போலக
கவளமாயனை ததுவகொள்ககண்டுமையத்சயித்தாள.

கணங்களிற்சிறியோனேகன கடுமபசியிவவாறாறு, விண
ங்கிலாபபெரியோசெய்தியென்னையோவென்னவெண்
ணி, மணநததமபிராணாபாறபோயவநதவிசசெய்திசெ
பப, வணங்குநீகேட்பாயநத மருங்கணநாதாமேனமை

எம்முடலவாககுமேனி யவருடலெமககுமேனி
நமமுயிரவாககாதார மவருயிரநமககாதாரந
தமமைநேரிலலாருன்னிற சலசநூராகுமபோகு
மிமமுறையிவரிமைததாற பிரளயமெங்குமெயதும.

ஆதலாலுமையேநமபா லடியவாபெருமைதனனை
யோதொண்தொருவராலு மெனறலுமுமையிறைஞ்சி
யீதெலாமுன துஷீலை யெனவிருநதனளியானே
நாதனையுனககிங்கனன நலம்பெறப்படைக்கவல்லேன

அனைததுநிசெயலகள்ளேறேயம்புவிபுறப்பணிநதிங்,
கெனைப்பரிந்தாளவாயென்ன விருகையாலெடுத்தனைத்
திங், குனககிணையானநேய ரினறெனவுவநதுரைத்தாரா,
கனத்ததங்கருணைநோககாறகண்டிருநதருளிசெயவாரா

காமதேனுவுநினைத்த கடிதருணமணியுஞ்சங்குந், தாம
நாநிதியுங்கறப தாருவுநின்றனமுன்றிற, சேமமாயிருக
கத்தநதேஞ் சிந்தையினினைத்தவெல்லாந், தோமறப்ப
விககத்தநதேஞ் சொல்லெல்லாமபவிககத்தநதேம. நக

இன்றுபோலென்றுநிக வேதுநீணடிற்றெல்லாம
பொன்றிரளாகவிண்ணும் பொருநகியகணடிப்பாக
நன்றுடன்மையுமவெல்ல நற்றவாவெகுண்டுசொல்லுங்
குன்றுளாபொறுக்கவெல்லாககுலவுசித்திகளுந்தந்தேம

இன்னமுமவேணடிற்றீவோ மெழிலவரமனைத்துமீன
று, மின்னெறிபோலவேநீட களத்தராமவியப்புராடி, ம
ன்ன நம்பயத்தராகி வணங்கியஞ்சலிககரத்தா, னன்ன
யமதனாகண்டு நயநதுவந்திருக்குநாளில் நடந

அல்லமாபிரபு புராணம்

முற்றியது

ஆகதிருவிருத்தம் - நடந

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

அல்லமாபிரபு புராண

வசனம்

அல்லமாபிரபுவென்பவா சிவாமிசமாயுள்ளவா மாயைக
கப்பபடாதவா யாவாமனதையு மறிந்தவா கையிலிங்கமு
ள்ளவா

இவா பூமியிச்சஞ்சிகருங்கால எதிர்தோன்றுந் தருக்க
ள காடுகள் மலைகள் ஆறுகள் ஏரிகள் சமுத்திரம், முதலா
னவைவணங்கி யொதுங்கிச்செல்லத் தாளுசென்று மேகமண

டலததிலும் நீரினிடத்துஞ்செலவா தேவாகளசெலவதற க
ரியவிடங்களிலுஞ் செலவா

அததனமையான திருமேனியோடு வசவதேவரது சிறந்தபத
தியைத் திருவுளத்தினினைந்து விசசலாகரத்திறசென்று அவாக
ணகளிறறோனரச செலலவே யவரு மெதிரசென்று வணங்கி
யொரு சிங்காதனத்திலேறறி அல்லமாபரபுவினறிருமேனியி ன
திசயத்தைக்கண்டு அவாபாதங்களை விளக்கி யநநீரைச் சிறிதுட
கொண்டு சிரத்திற சிறிது புரோக்ஷித துக்கொண்டு விபூதியுமெ
திரவைத்து வணங்கி யெனதுயிர நீவினோ யெளியேனிடத்து
முறசிகையமுது செயதருளக வென்று பிராரத்தித்து நிறக
அவவாதேயிடமபண்ணலா மெனன அவவாதே யிடமபண்
ணி யமுதெடுத்ததுக கையிற கொடுக்கக கொடுக்க கொடியப
சிகொண்டவாபோ லேறதேற்றுண்ணவே லக்ஷத் தெண்பதி
னாயிரஞ் சங்கமங்களுக்குச் சமைத்த வழது கறிகளெல்லாம்
படைத்தும் பசிதீரா தினனும் படைப்பா யெனன வசவதே
வரு மிவரினனொன்றறிந்து தமமையே நிவேதித்தனா பிர
புதேவரு மதைக்கண்டுமகிழ்ந்து

ஒராலோக ருத்திரரோ கணேந்திரரோ இரண்டாஞ்சமபுவே
யுமமைப்போலவானாக்கண்டறியேன கரும்பிலரஸம்போலவும்
மாணிக்கத்தி லொளிப்போலவும் பிறப்பிலேதானே சிவபகதிமு
தலாயின வுயமிடத்துத்தோன்றின இவவாறுபுகழவே வசவ
தேவரும் பகதிபூவயாவணங்கி யஞ்சலித்து ஸவாமி ஸாக்ஷா
தசிவாகாரமான வுமக்கு எளியேனோ வழதுபடைக்கச் சத
தியுள்ளவன

முன்னொரு காலத்தில் உமாதேவியார சிவகணங்களுக்க
முது படைக்கவேண்டு மென்று நினைத்து நீலகண்டராகிய சி
வபெருமானின் வேற்றுமை யுணராதது மயங்கி நிற்க சிவபெ
ருமானை குறிப்புணர்ந்து கணங்களைநோக்கவே சிங்கங் காடி
புலி முதலிய முகமுடையவராயினா அப்போது வேற்றுமை
யறிக துமாதேவியா ரனனம்படைக்கவேண்ணை கணங்களிலு
ள்ளார ஒருசிறுகணத்தை யுமையாரிடத்து உணவு கேட்கும்
படியேவ அச்சிறிய கணநாதனு மவவாறு கேழக்க உமையா
ரு மவவாறு படைக்க அச்சிறியவ னம்மைசேகரித்த வுணவுக
ளுமபற்றாது பாகபாண்டங்களை யு மெடுத்தாண்டு ஏற்றசாமக
கீர்களை யும் மடுத்தனன் இதுகண்டு உமாதேவியா மனங்கூசி
இதுநோக்கிச் சிவானுகாஹம் பெற்றவாக்கு நாமோ வமுதளி
ப்பமென்று நின்றனனொன்னில் எளியேன தேவரீருக்கமுதுப
டைக்க வல்லனோ என்று வணங்கித் துதித்துநிற்க

அல்லமாபிரபு தேவரு ம வசவதேவரோ நீர் இவ்வாறுசிவ
தருமங்களைச் செயதலால் காமதேனு கற்பகம் சங்கநிதி பது
மநிதி யுமதுமுற்றத்தி லெப்போது நினறு பணிகேடகத் தக
கது நீர் நினைத்ததெல்லாம் பலிக்கக்கடவது தவத்தாசொலு
ங்கோப மொழிக்கோப பொறுக்கத் தக்க சித்தியையுந் தந்தோ
ம என்றருளிச்செய்தனா

அல்லமாபிரபு புராண வசனம்

மு ற றி ற று

உ

திருச்சிறுமபலம்

களளாகருளிய திருவிளையாடல

அன்பிலென னுதாபோற்றியவங்குளபன னுதாயபோற்றி
துன்பமுன னுதாயபோற்றி துரிசுமுன னுதாயபோற்றி
நின்புகழநாதாபோற்றி நீனைவ்னென னுதாபோற்றி
வன்புமுன னுதாபோற்றி வரதண்டநாதாபோற்றி. க

ஒருதினமவசவராச ரோங்கியமடத்திறறுய
பொருளினைககவாவான்களவா புநவரிதாசியீசன
நருமநறவாபோற்சென்றாற நவறிலையெனவறிநது
கருவமுதுணங்காயாடை சோததுநதங்கமுததிறகடடி

கொண்கிணடிகைவிபூதி கூடுதலினறிச்சென்றே
யொண்டவரமுதுசெய்யுங் சாலையினுடையச்சே
வண்டவரலானநத மடநதனிலவாரானனத
தண்டநாயகாமகிழநது சரணாடிதியெனக்கைபபிந

பந்தியிலிருத்திப்பூசை பண்ணுமென றுனாககவங்குள,
வெநதுயாகொண்கிமேனி வியாததுளநடுங்கிவாடி, வந
துநாமகப்படடோமே மரணமவநததுவையெனன, நொ
நதொருவனையொருததா நோக்கியுண ணடுங்குங்கலை.

ஆயிடைபவாகளகளள மறிந்திவாபவிகளென்று
 தீயவெங்கோபராகித் தேசிகொழுந்தபோது
 நேயராநந்திதேவா நிததாவேடத்தாநிதத
 ரோயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்ததனறே ௩

சோரரோயீசனேயந துனனியகருத்தராகி, நேரினமந்தி
 ரோபதேச நெறியெலாநிறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
 தது விதியுளமிகுவிளங்கிப, பாரமாமபெரியோரொப்பு
 ம பானமையாமேனமைசாரந்தா. ௪

பழுதிலாநந்திதேவா பாவனேனோக்கினுலே
 வழுதுணையிலிங்கமான வளநதீனமகத்தோரோத்தத
 தொழுதவணவசவதேவாதொல்லையோசெய்தவத்தின
 விழுமியசெய்திதனனை விரித்தமுனவிளம்பாநிறபாம.

களளாககருளிய திருவிளையாடல

முற்றிற்று

சூகதிருவிருத்தம் - ௩௩ ௦

உ
திருச்சிற்றமபலம

களளாககருளிய திருவிளையாடல

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவேசரது திருமடத்தில் திருவமுதுசெய்யு மடியா
ரகளோடு தாரணமில்லாத களளா சிலா கத்திரிபிஞ்சைச் சீலை
யிலமுடிநது கழுத்திறறித்துப் புருந்தனா ஆராதனைக்கால
த்தி லவாககவ வாசாரந்தெரியாதமையா லிவரையறிந் தங்கிரு
ந்தவடியாராகள கோபங்கொண்டு தண்டிக்கப்புகவே வசவதே
வ ரடியாமாமறுத்து அவா களவரலலா, அடியாரகளேயென
றுசொல்லிச் சாந்தப்படுத்திச் சிவபெருமானைதியானிக்க - கள
ளொல்லாஞ் சிவஞானிகளானா வழுதுணங்காய்கள சிவலிங்
கங்களாயின

களளாககருளிய திருவிளையாடல வசனம

மு ற றி று

உ
திருச்சிற்றமபலம

வ ணி க ம ல லை யா பு ரா ண ம .

வசியரிற்றலைவரானோ மலலையொன்றோனபா
சசிமுடியத்தஞ்சை சந்தியாதுணவுகொள்ளா
ருசிதவதக்கத்தினமேலேயோரயற்பதியிறசென்று
நிசியுமாயபுபசியுமாகி நித்தராலயங்காணாமல

க

வருந்திடவுடனிருந்த மைத்துனரிவருந்தா, தருந்த
ஹொமாணுதென நெண்ணி யந்தவூரயலோர் தூற்றின,
பெருமபடி யொன்றைவைத்து வாயிலபோற் பிரித்துக்
கட்டித், திருமபிவந்திலிங்கங்கண்டேமவருதிரொன்றவா
கஞ்சசெப்ப ௨

வருதிரொன்றுரைத்துநின்ற மைத்துனருடனறஞ்செ
ன்றங், கருளுநேயத்தராகி யவாவிளக்கேற்றிககாட்டத்,
தெரியுமெயப் புளகமெய்தித் தெண்டனிட டெழுந்து
போற்றி, யிருமைசேரத்தனகோயில வமைவந்துவிடை
கொண்டேகி. ௩

கருத்தினன்னியமமுற்றுகளிப்பிடுவண்ணவருந்தித், தி
ருத்தராயிருக்குங்காலே மைத்துனாசிரித்தெழுந்து, பரு
த்ததோரசெடியுளவைத்தபடியினைப்பணிந்தாவந்தார,
பெருத்ததம்பசித்தணிந்தார பெரியவாவ்ணிகரொன்று ௪

அளந்திடப்படியினரேடி யசசெடியூடிருக்கும்
வளங்கொணுழியையெடுத்த வாருமினெனமலலையா
கிளந்தெழுக்கோபராகிக் கிரிமகளகணவொன்று
தெளிந்திலீர் தீயசொன்னீர்சிவாவெனசசெவிகண்முடி

பண்டமோமிண்டமோயிப் படிப்பரியாசகந்தான, மண்டிநீரு
கைக்குமாறென வாருமினமதனகால, எண்டாநாயக

ராசு

வணிகமலையா புராணம்

னைக்காட்டவெனறவாதமையழைத்துந், கொண்டுபோ
யக்குறித்துப்பாக்கசு செடிபெருங்கோயிலாகி ஸு

சிகரநற்கோபுரங்க டிருமதிலாகியுள்ளே
பகருமநாழிதானே பரமனமெய்யிலிங்கமாகி
நிகரிலாநதிமுன்னே நிகழ்தரவொளியாரதீபம்
புகரிலாதொளிரக்கண்ட புவிபுனோரவணங்கிப்போற்ற

மைத்துனாவைத்துவந்த வள்ளத்தினபேரினாலே
நித்தாவளளேசொன்று நிகழ்த்துவாமண்ணேறின்னும்
பத்தியேமுத்திமுலம் பகாதரினமற்றோனப்
நித்தகைநெறியாகாட்டக்கோட்டையொன்னுமபேரார

வணிகமலையா புராணம்

முற்றியது

சூகதிருவிருத்தம் - ௩௬௮

உ

திருச்சிறமபலம்

—*—

வணிகமலையாபுராணம்

வசனம்

மலையொன்பவா வைசியகுலத்திறநதவா, சிவபத்தியி
றசிறநதவா, சிவதரிசனத்துக்குத் தடைவருமாயின உபவாசம்
பண்ணும் விரதமுள்ளவா, வியாபாரத்தை முன்னிட்டு அயலூ
ராகுசுசெல்ல அவவிடத்துச் சிவாலயமினமையாலும் அர்த்த
ராததிரியானதாலும் வருந்திப் பசியினாலும் துன்புற்றிருந்தனா.

உடனசென்ற விவர மைசு துனவணிகா தாமுமபுசித்தநரு
விரோதமிருந்ததலால் ஒருபுதரில் தாமளக்கும் வளளத்தைக்கவி
ழத்துச சிவலிங்கமபோ லலங்கரித்துவைத்துத் திருமபிவந்து
நானோ சிவலிங்கங்கண்டேன நீாதெரிசித் துணவுகொள்ளலா
மெனறழைக்க, மலையரும் மைத்துனா தீபமெடுத்தவர்த தா
ருசென்று புளகாங்கராயத் தெரிசித்துத் தெண்டனிடமி வலம்
வந்து மீண்டுத் தமதுரியமநிறைவேறினமையின் றடையின
ரிப்புகித்து மனமகிழ்ந்திருந்தனா

அருகிருந்த மைத்துனா நகைத்து உமக்கு நாமளக்கும் வ
ளளமே சிவலிங்கமாயத் தெரிசிக்க வீற்றிருந்தது அளத்தறகு
வேறுவள்ளமின்று வினாவிலோடி யவவளளத்தைக் கொண்டு
வாருமென்று பரிஹாஸஞ்செய்யவே,

மலையா மிக்ககோபித்து சிவபெருமானை வளளமென்று
சொல்லவு மொருமூட்தவ முமமிடத்திருந்ததன்றோவென றவ
ளையழைத்துப்போயக்காட்ட, முனசெடிகள் திருக்கோயிலாக
வுந் திருமதிலாகவுந் கோபுரமாகவு முள்ளேநின்ற வளளமே
சிவபெருமானாகவுநதோன்றி நந்திதேவரு முன்னேதோன்றின
ா தீபமும் அகண்டமாக பரகாசித்தது, பூமியில் யாவருந் தெரி
சிக் தனா

வளளமே சிவலிங்கமான காரணத்தால் இவவுலகத்துள
ளோ ரினறும் வளளோசொன்றுசொல்லா

வணிகமலையா புராணவசனம்

மு ந ற ி ற று

உ
திருச்சிறுதம்பலம்

காட்டக்கோட்டையாபுராணம்

—*~*—

ஆட்டிஞோநலவெருவினை யழகுளதேந்திக
காட்டிஞோபுடைவேதிகை செயத்தினகண்ணே
வீட்டினமேவுநம்பரனென விருப்பினுவிருத்திக
கூட்டியாவினைமநதையாயக குடங்கரங்கொள்ளா. க

கறநதுபாவினை ததுய நற்குடத்தினிறறணிநதே
சிறநதபாலையனபா லரனபாலுறச்சோத்தி
யுறைநதகாட்டி னுணமணந தருமொளரியபூவாய
நிறைநதநேயராயப்பலா சிலைக்கலலையினிறையா உ

கொண்டுவநதகமலரவம மலரைமுனகூட்டி
யெண்டுகமபரற்கிருத்திய பினபுதாமிருநது
மண்டுகாதலிறசாதலைப பிறததலைமறுப்பா
ரண்டநாயகாசிரத்தி லப்பாவினையாட்டி. ரு

கண்ணிறைநதநீர்கொண்டு வணகண்ணிறைமலரைத
தண்ணிறைநதநீர்முடி மிசையழகுறச்சாததிப
பண்ணிறைநததம்பல துளைக்குழவினையழகா
லுண்ணிறைநதபேரனபினு லாகிநின்றாடுகி. ச

பாடியாடி முனபணிநதபின வலமுறப்படாநது
நாடிநின றுளமுருகியே யருவிநீர்நயன
நீடிமெயமயிராசிலாததெழ நெடி துயிரததடியேன
நேடருமபொருளே யருளேயெனசசெடபி

ரு

இரதவாறுசிலபகலருச சிததபினிவாதந
தநதைபாலசிறிதானவை தனைததெளிநதிடுவா
னநதமாடுமறைகாட்டினு ளயலொளித்திருநதான
முநதவாவுடனனபாதம பூசனைமுயலவார

சு

வேறு

இத்திறம்பாலெலா மிவனகெடுபபனென
றொத்திவநதானறனை யுதாசனிததலும
பத்திசெயயனபாதம பரகபற்றினா
செத்திடுகெனபிதாச சிரததைவெட்டினா.

எ

வெட்டினுறறநதைமண வீழநதிறநதனன
சட்டெனவானாபூத தாணிவீசினா
மட்டறுதுநதுமி வானிலாரததன
சிட்டாகடோத்திரஞ் செயதுவாழத்தினா

அ

வெண்ணிலாமுடியினா விடையிறேனறினா
மண்ணிலவீழநதிறநதவன மரிப்புநீக்கியே
யண்ணலாங்காட்டக்கோட்டையனாவாவென
வொண்ணிறக்கயிலையி னுவந்துவைத்தனா.

சு

றல்

காட்டக்கோட்டையா புராணம்.

வேறு

முககண்ணபரசோவேழமுகனகரப்பரசுதானே
மிககவணபதங்களவீர மிகவருளபரசுதானே
செககரஞ்சடையாவைருந திருக்கயிலாயவாயி
லககதவுறுந்தாணீகரு மரியபொற்றிறவுகோலோ ட

பங்கராஞ்சிவததுரோகா பட்டவுறு மபரசோதண்டி
வெங்கரப்பரசோகாலன விநிககயிறறுகவலலோ
செங்கரப்பரசோசெனம சேதனப்பரசுதானே
கங்கரன்னபாகாட்டக கோட்டையாகைக்கோட்டாவி டக

எனச்சிவநணங்களபோற்ற விழிநதமேடததெருததான
கனச்சிவலிங்கமாகக காட்டக்கோட்டையாசெய்தி
மனச்சிவநெறியீதலலான மற்றுமபாஜூறிப்பொம்மா
முனைச்செயலாதிறசோளமுத்திலிங்கமதாயச்சோந்தா

ஆதலாலனபாமேனமைக களவிலையடியனேனைப
போதவேராபொருளதாகப புகழ்நமினெனவணங்கி
நாதனாபெருமைநாட்டு நாளிவிச்செயலைக்கேளாப
போதவேவிச்சலேசன புத்தியிறப்பொருதானகி டக

காட்டக்கோட்டையா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகதிருவிருத்தம் - நடனக

திருச்சிறதம்பலம்

காட்டக்கோட்டையா புராண

வசனம்

காட்டக்கோட்டையொன்பவா - ஆயாருலத்திற செனித்த வா, சிவநேயத்திற சிறந்தவா, ஆட்டினசாணங்களைக் குவித்து வேதிகையாகக் கி ய்திற சிவலிங்கத் திருவுருவத்தைத் தாபித்துப் பசுவினங்களை மந்தையாகமடக்கி யவற்றின பாலகளையெல்லாங் குடங்களிறசோத்து அக்காட்டகத்துள்ள மலாகளையெல்லாங் கொய்து பலாசிலைக்கலைகளி னிறைத்துவைத்துத் தமது நீத் தியக்கடனையும் முடித்துக்கொண்டு பின்னா சிவபெருமானுக் கு இக்குடப்பாலகளை யு மபிஷேகஞ்செய்து மலாகளையுஞ்சாத்தி மகிழ்ந்து தமது புள்ளங்குழலைக் கையிலெடுத்ததுப் பேரன போடி பலகா லூதித் துதித்துச் சிவானந்தமேலீட்டாற கூத் தாடி மனமுருகிக் கண்களில் நீர்பெருக மெய்மயிரிசிலிாதது எனதருமைப் பெரும்பொருளேயென்று இவ்வாறு பலநாளரு ச்சிக்கவே,

இவாதந்தையா பசுவினபாலக ளளவிறகுறைந்ததுகண்டு ஒருதினம் மறைவிவீருந்து இச்செய்கையையுங்கண்டு எதிரில் வந்து கோபங்கொண்டு சிவலிங்கத்தை யிடறினா இதுகண்ட அனபா மனம்பொருதவராயத் தமதுகையிலிருந்த கோடரியை வினாவின்னெடுத்ததுத் தந்தையினசிரத்தைக் கொய்துவீழத்தினா.

உடனே சிவபெருமான இவரது பத்திமேலீட்டைக்கண்டு இறந்துவீழாத பிதாவின மரணத்தைநீக்கிப் புத்திரனாகிய காட் டக்கோட்டையரை வாவென்றழைத்துத் தம்முடன கையையிற் சோத்தனா

காட்டக்கோட்டையா புராணவசன முற்றிற்று

உ
திருச்சிறுமமபலம

—*—

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராணம்

பெருததவிசசெயலைனருயபபேதித்தினறறிவோமெ
னதே, மாததினனமண்ணெண்ணின மாதவாவடிவ
மாகத், திருததமாயசசெயவிததஞ்சச செறியிருளசோ
ததிருத்தி, யருட்செறிவசவதேவாக கறிவித்தானறிவில்
வேந்தன க

அவவுனாகேட்டவாதே யறநெறித்தண்டநாதா
செவவியமனததாமசென்று சிவதவரிவொன்றெண்ணி
யெவவமிலனபினாலே சரணாததியெனவிறைஞ்சித்
தெயவிகபபெரியீசெனமின றிருவமுதருந்தவென்றா

செடவடிவானதெலலாரு செறிநதுயிரநதுநோக்கி
யடலபெறுநதவத்தோராகி யாகராவெனவெழுநது
திடமிருந்தண்டநாதா பினசெலமுன்னேசெலல
மடமைசோவிசசலேசன மதிமிகமருண்டருந்தான. ந

அரமனைபுகுந்திருந்தா னப்பதியுள்ளோலலாம, பரி
வினாநதியாபை பனமுறைபணிநதுநின்றே, புரியுமி
சசெயலைசெயவாராபுனபுகழந்தாவிண்ணோ, மரு
மலாபொழிந்தாராததார மறறைநாளவசவதேவா. ச

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராண

வ ச ன ம

விச்சலராஜன தனதுமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகி
மைகளைக்கண்டு மனம்பொருதவனாய் மரங்களினாலும் மண்ணி
னாலும் சிவனடியாரது திருவுருவம்போ லலங்கரித்தவைதது
ஒருநாளிரவில் வசவதேவாககறிவித்ததனை அவரும் மெய்யா
கவேரினதது அரண்மனையுடசென்று அவன் செயவித்தவுரு
வீததைச் சரணாததியென்று சொல்லி வணங்கி யன்பினாலே
திருவமுதுசெய்தற கெழுந்தருளுவீனானவே

மரத்தால மண்ணாற்செய்த வவவுருவங்களெல்லாம் உயி
ராபெற்றுத் தவவுருவடைந்து ஹரஹரவென்னுஞ் சத்தத்துட
னே முன்னேசெல்ல வசவதேவரும் பின்னேசென்றா இது
கண்டாசன பயந துணவுமருந்தா துள்ளேசென்றனன-யாவ
ரு நந்திதேவரைபுகழ்ந்து போற்றினார்கள தேவர்களும் மலா
மாரிப்பாழிந்தார்கள்

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராணவசனம்

முற்றிற்று

வஙகையாபுராணம்

எண்ணெயகண்ணுதற்குச்சாததி யினிதுபினமது
செனனி, தண்ணெனவாகருங்காலைச் சங்கமரொருவா
வந்தே, திண்ணியவருச்சனைக்குத் தினந்தொறுங் குறு
ணிமுத்தத், தொண்ணிறப் பொடியாறகோல முவந்து
யாமவரைந்துகொளவோம் க

வருடமொனறதற்களிப்பாயவசவவென்றுனாததவாறே
பெருநெறிநதிகேசா பிரியததாறறொழுதுபோற்றி
யருகுறுஞ்சோளக்குப்பையவையினையருளாறபாக்கத்
திருமலிதரளராசித் திரளதாயத்திகழந்துதோனற. 2.

நினைத்தலக்கங்களவேண்டா நித்திலக்குவைகளாகு
மனைததையுந்தேவரீர்கொண்டருளுமெனறனபினாலே
வினைத்திறமில்லாரான நந்திகளவிளம்பிமுத்தந்
தனைப்பலவெருதியானை யொட்டகந்தனனிலேறமே. ௩

கொடுத்திறைஞ்சினாமகேசா கொண்டசெனறனரிருந்
தோ, கித்தநேயததாறசொலவா ரனறுவங்கையொன்
பரா, மடத்திலோசங்கமேசா வந்துகளரிருளாகாலை,
பிடித்தநன்னியமமனபா பேசக்கேள் பிறகைக்கேளேம்.

புதியநற்கோவினபாலும புனிதநமமுனபறிதத
வதிககூவிளமுநமமை யாண்டருளமலாககாட்டி
மதியினுறசாததியலலான மகிழ்தெழுதருநீதோமென்ன
க, கதிபெற்றகுரியரான வங்கையாகசித்திறைஞ்சி. ௫

மடநதனிமகட்டிநின்ற மலட்டினைககறககத்துயய, குட
நதணிபாலதாயக கோவிளைப்பிணித்துநின்ற, நெடுநத
றிவிலவபத்திர நிறையவேதளிராககககொயது, விடரு
செறிகண்டனனபா விருமபமுனகொடுததாரொனபா. ௬

இன்றுநதண்டநாத ரிணைவிழுககருணைநோககாற
றுனறுசோளக்குவலைத் தூயநித்திலங்களாககிச
சென்றசங்கமாககளித்ததெயவிகமபாரீரொன்று
நின்றபெரியோரோத்த நந்திகணிகமுநாள்வ ௭

வங்கையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩௬௨

உ

திருச்சிற்றமடலம்

—*—

வங்கையா புராணம் வசனம்

உசுவதேவா சிவபெருமானுக்கு எண்ணெயக்காப்படிநிவே
தித்துப பிளருமெண்ணெயக்காப்பிட்டுகொள்ளுஞ் சமயத்தில
ஒருஜங்கமாவநது எமது சிவாசசனைதலத்தில பரதிதினறு கு
றுணிமுத்துகளாற கோலமிட்டுப் பிள சிவாசசனைசெயவது
நியமம். ஆதலா லொருவருஷத்ததுக்குப் போதுமான முத்தங்க

னோத தமமிடத்துப் பெறவந்தேனென்னவே, வரவதேவா அவ
னாவணங்கி யிருக்கசெய்து அவவிடத்தருநித குவித்துக்கிட
ந்த சோளக்குவியலைத் தமது திருவருளால் நோக்கவே யச்சோ
ளங்கள் முழுதும் முத்துகளாகப் பிரகாசித்தன

ஐயா கணக்கிடவேண்டாம் இம்முத்தங்கள் முழுதும் தம
து சிவபூஜாததமாகவே யுண்டானதாதலா வங்கீகாரஞ்செய்த
ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து யானை பொட்டகம் மாடுக
ளிலேற்றிக்கொடுத்து வணங்கினா அந்ந வீரமாமேசுவரு மது
கொண்டு மகிழ்ந்துசென்றனா

உடனிருந திவவதிசயததைக்கண்ட பெரியோசொலவதா
வது, அக்காலத்து அடியார்களிடமிருநத வங்கையரது திருமட
த்தில பத்தியிறிசிறந்த ஒருஜங்கமா பாநிராத்தரியிலவந்து ஐயா
பசுவின்பாலும் விலவபத்திரமும்மில்லாம லிதுகாறுஞ் சிவராசச
னைசெய்தறியேனஇன்றையதின மஃதரண்டுமில்லாதகுறையாற
சிவராசசனை நிராத்திரியாயுந தடையுறிருக்கினறது, உமனம்
யன்றிப் பிதையுங்கேளோம் என்றுசொல்லி வருத்திடுகவே, அ
காலத்தில வந்தமையால் வங்கையா தாமு மிருமடங்காகவா நநி
மடத்திற்கடடியிருநத மடபிப்பசுவை யருளால்நோக்கிக் கறக
கச்சொல்லவே யதுவும் பாலேப்பொழிந்தது அப்பசுவைக்கடடி
யிருநத கட்டுத்தறியை யருளாந்பாக்கவே அந்நவிலவகசட்டுத்
தறியுந தளிர்ந்துநின்றது அந்ந விலவபத்திரதையு மெடுத்த
துப் பாலுடன்கொடுத்தனா என்று சொல்லாக்கள

இன்று நம்போலவாரொல்லாந காணுமவண்ணஞ் சோள
கருமபலை முத்துக்கருமபலாக்கி வந்தவொரு ஜங்கமருக்களித்த
தெய்வத்தனையையப் பாருங்களென்று புத்தழந்தனா

வங்கையா புராணவசன முற்றிற்று

சி த த ரா மையா பு ரா ண ம.

—*—

தணட நாயகமணியனாசசி தங்குலேணிதருக்கினா
மிண்டுறுமபரவாதகாலா விகாரநெஞ்சனாமேவலரா
மணடலாதிபனாவிசசல மனனனீளசபைமனனியே
கொண்டபூம்புகருநீதி குலாவிபாயவுறுகாலையின. க

சென்னிமீதொரு செங்கைகொண்டு திடத்தமாததி
யோரசெங்கையா, னன்னிலத்தினுமருளலெனறுநவின
றெடுத்திநீதியுலு, மனனசெயதியமைச்சாகண்டிதெ
னறபுதமெனவிச்சல, னன்னியாயம தென்னதானுரை
நந்தியென்னவிச்சதலும. ௨

ஒகினாவிதுயாச்சியாமென வுரைசெயாமலுணர்நதுபி
னீதிதென்னவிச்சத்திடாவிடி லிந்தமனனனிணங்குரு
னாதலாவிதுசொல்லுவாமென வாசனமுன்னுறவறைகு
வார, நீதியாலுயாசொன்னலாபுர நித்தனாகபிலேசனா

நடஞ்செயவாராயோ நல்லதாபதா நண்புடனபதி
னாயிரங், குடங்களபானமிகவேகொணாந்து குலாவிபா
புடவதுவாலா, மனைநதுவீதிகளசேறதாயின வததெ

௩௦௮

சித்தராமையா புராணம்

ருக்கனிலாயமா, மடந்தைகாடகனினறுமோகொடுவந
துமாறியவேலையின. ச

வழுவுசேறுவழுகிவீழ்பவள வசவனையெனுமவச
னநாம, விழுமிதாகவறிநதுமண்ணவளவீழதராமலெடு
ததனங், கழுமுசெய்தியிதெனலுமபுவி காவலனகன
புதுமையென, றொழுகிரீவளைக்கொணாநதிடு மென
னரினறவரோடினா. ரு

அனறுசொன்னலவப்புரத்தி லணைநதவட்டரவங்கை
யி, னொன்றுசேறுடனமோசுமநதுகொடுலவுமான
விழியுடன, நுனறுகொங்கையணினறுவிசசலன வின
வவுள்ளதுசொல்லவே, நனறுநந்திகணமேனமைநீமுன
நாடலெனெனநவிலுவாள். ச

சொன்னலப்புரமென்னுநரபதி தூயநனகதியெயது
வான, மன்னநீடியருமபருபபத மலலிகாரசுனவள்ள
லபோ, லுன்னருஞ்சிவவிங்கமங்க ணுவப்பிடுமிபதி
டடியா, மின்னுவானணிகோயிலகண்டு மிகுத்தபூசை
யமைத்தரோ. எ

மற்றுமென்பதினாபிரஞ்சிவ மந்திரங்களவகுத்துமு
ன, சொற்றருஞ்சிவனாதமகருயா சித்தராமையாநுனி
ழா, வுறநண்பினடத்துகின்றமை யுலகுளோகளறிந

துபோ, மறறைநாளெமதுருளோரொடும யானுமனபி
னமகிழ்நதுபோய். ௮

செய்யவப்பதி யுடபுஞது சிவாலயத்திடை சேரலு,
மையாமெயுததவா சித்தராமைய ரம்பகஞ்செறி பால
ராய, மெய்யினீழலு மினறியேபத மேதினிககணுறும்
லத, துயயாநிற்பது கணமொதவா தொழுதுமுன்ன ரி
றைஞ்சியே. ௯

இததயபராசித்தராமைய ரீசனாகயிலாயமே
நித்தமேருவாமீளவாநநதிகனெறிவினுவதுமென்னவே
யததபோதனாசொல்லுவாவச வேசரம்புவினபின
லொததுமாகயிலாயமீதினு முறுவொன்பாகளுததமா.

போகபூமிபொருநதிமற்றுயா புனிதனார்கயிலாயமேன
மாகராலுமணைநதிடறகரி தென்ன நூல்களவகுக்குமா
னாகபூடணாவெள்ளிவெறபரு ணந்திகேசரிருநதீ
ராகமாதிகோயெமககிதை யருளுமெனறபினததவா. ௧௦

இன்றுசென்றினிதெமபிரானே யிறைஞ்சினானையிறங்
கிவந், தொன்றுநநதிகளசெய்திதனையுணாததுவாமெ
னவோதியே, கன்றுகண்டாகனததகோயிலகன்றுமாத
வாகைதொழா, நினறுகாணவியோமமேறி நிலாவவோ
டிமறைநதரோ. ௧௧

அந்தநாளிறவததாசனனிதி யங்கணைநதி காலையே,
வநதுமாதவரொதிரசெறிநது வணங்கிநின்று வழுததலு
ளு, சிந்தையனபொடுசித்தராமைய தேவாதாமுரைசெ
யகுவ, நொந்தையங்கயி லாயனென ஷிராவிலயாரினி
தெய்தியே. ௩௩

இனிதுடனபதினெண்கணத்தரு மிறைவெவனறுவ
ணங்கவாழ, புனிதனன்றி நமுனபுநது பணிநதுநி
றுடலபுளகமாயக, கனியுமெனமனநினைவறிந துமிராளி
யாகியகாவலன, முனிவெவணனிபதேதுசொல்லென
முனனிறைஞ்சியெழுந்தியான. ௩௪

அண்ணலேயென தாவியெயடி யார்பெருந்திரு வாம
ரா, மணனிநமாதவாவாழுவதாகிய வசவராசையாவந
துநிந, கணணிநுபபொனததபோதனாகட்டுரைப்பாக
ளுணமையோ, தெண்ணிலாமுடி யாயெனக்கிது திரு
வுளஞ்செய்தியெனறலும. ௩௫

அததெனமுமனபிஞடிய துள்ளதெங்கணுமாகியும
பத்தாசங்கமாசங்கமேவிய பாரிடநதொறுமாகியு
மொத்தங்கணநாயகாகதி கத்தனாகியுமுள்ளவன
மெயத்தெவனரிதயததுநாடொறுமேவுவனவனாவிநாம

ஐயநீதெளிகாணிதோவெனு மததன்மெய்யொளியத
னுளே, செயயசோதியதாகியெயொருசெங்கரத்திவின

கழுந், துபயமாதவாதமமையோகை தொழுநதிநதத
ருமாகியே, பொயயகனறநுணந்திதேவா பொருநதலக
ணடுபணிநதனன டௌ

கணடவாசவ னுதிதேவா கணைசாமாதவா நந்தியா,
ரொணட நுநதிரு மேனினமையுவுநதுகைதொழு துரு
கியே, யணடாகோயாபததிமூல வசஞ்சலாதிகசததி
யா, மணடுகோயிலுனககரனறிரு மெபகொலென்னவ
ழுகதினா டௌ

அரியசங்கரனமலமேலி புளணை புநதிகளமைவினை
யுரியசங்கரியநுகி நுநதவ னுளமகிழநதெதிநாடியே
புரிதருமபலபுநழபுனறனளபுனிதனனபொடுபுகலுவா
னிருவ நுநதவமுறுசிலாத னிடத்தினனறநுணந்தியாய்.

மேவிநின்றுயாவடிவமுமவசவேசனென்றொருமேனியா
யாவிசங்கமமரகிமணணி லமாநததுநமதுருவமுஞ்
சீவனு மலதிலலைகாணல சித்தராமதெளிந்தியோ
யாவருந்தொழுநாமிவனிவ னுமிரணடிசையெனறானட

முத்திராயகமாகுநாமுயா முத்திமூலமதாகுமா, பத்தி
நாயகநந்தியெமமன பானமையன்பரிபூரண, னொத்தமு
வுலகத்தருன லுனாததலசெயதலுணாநதுதன, சித்தி
நாமமுரைத்தபொதுயாதெறுவனென்றுனாசெய்தனன

என்றுதேசிக சித்தாராம ரிசைததவெல்லையி லேயவ,
 னென்றுமாதவா வசவதேவரை யுனனியொண்டுதிசெ
 யதபி, னன்றுநந்திகள் செயதிதனை யறிநதன்னென
 வங்கவ, ணினறுசொலவினள விசசலன்னிது நிச்சயம
 மெனநம்பியே

உ.உ.

அறபுதம்பெரி துறறிருநதன னவவமைசசரு மஃசி
 னா, நற்பொனூரமோடாடை மன்னவ ஸலகலுங்கெடு
 காடகன, சற்பகங்கண்ணபாநந்திகள் சன்னிதிககணி
 றைஞ்சியே, வெறபெனுங்குயை தங்களசாதியா வீதியி
 னபொடுமேவினா

உ.ங்.

தூரவேவசவேசவென்றவா துயரமுள்ளவைதாளதா
 யத, தூரவோடவினந்தியாரமிரு தூர்திட டிகளகாணலு
 ந, தூரசொல்லுரைதுணிதலுமவெகு தூர்தேனைசொ
 லலலுந, தூரமன்றுயா தண்டநாயகா பெருமையாவா
 துதிப்பவா.

உ.சு

சித்தராமையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௪௬௬

சித்தராமை யாபுராண

வசனம்

ஸ்ரீவசவரேவா ஸ்ருதினம் தமது நித்தியகாமங்கனையெல
லாம முடித்துக்கொண்டு விசகலராஜன சபையிறசென்று தம்
கருரிய மந்திரி நொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்குமபோது,

ஸ்ருஸ்தையைத் தலைமேற்றுகி மதறெருகையாத கீழவீழ
நசவரை யெடுப்பது போலவெய்து அஞ்சாதேயென்று சொல்லி
நிறுத்துதலும் இவராகண்ட மந்திரிகள் ஆசனரியமடைந்தனா
அசனும் இடம் கியாதுகாரணம் என்று கேட்க இவனைச் சொல
லாகா தென்று சிறிது நாட்டை மௌனமாயிருந்து அரசன
கேட்டமையாத சொல்லையெண்ணிவசனமே துணிந்து சொல
வதாயினா

கேளு அரசனே, சொன்னலாபுரமென்னுந் திருஸ்தலத்தில
நடேசரிட சரணபள்ளா ரொருநகரமாபதினாயிருக்கும் பசவி
னபால சேகரித்து அயிலே படுக்கையிடுதனா அவவயிலேகத
துப் பாலமுரலியனவெல்லாம் பரந்து அவனுக்கும் பெருவெ
ள்ளமாய்ச் சேருயின, அவ்வீதிள்ளி லாயாசுலத்ததுச சிறுமியொ
ருத்தி மோவிலைகூறிவந்தவள் லழுககீழ்நகனள் அவள் வீ
ழுமபோது மதறவனாரினையாது வசவதேவனோயென்று வருந்தி
னமையால யாய்வவாறு தாங்கிநின்றனமென்ன, அரசனு மிது
மிரு புதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத்தவளின்
வாழிருப்பது மெய்யானால் அழைத்துவாருகின்றன ருளுளு

யிட, அருகிருந்த கிங்கர ரவவாடேயனழைத்துவர வென்ற மோ
ராககூடையுடனே கைகாலகௌலொரு சேருத வந்துநின்றன
“விசசலராஜனு மிருநுநடந்தவண்ணங் கேடக வவரு மவ்வாறு
சொல்ல, வசஸேசாது மகரதுவததை நீகண்ட தெப்படியென
று மீட்டு மரசனவள்கேழ்சக

அரசனே, மலலிகாரசகனலங்கமபோல சொன்னலாபுரத
திற பிரதிஷ்டைபண்ணி மரறு மெனபதினூயிரு சிவஸ்தலங்
களகட்டுவித்துச் சிவலிங்கபரதிஷ்டைபண்ணி, தருவிழாவை
யுஞ்செயலிகினொர் சித்தராமதேவனைப் தேடிவியுற மூலகத
தாரசெல்ல வப்போது எம்முராராட்டா யாமுஞ்சென்று சிவா
லயத்திற நரிசித்துநீர்தந் தருணத்தில, சிலமுனிவா சித்தராம
தேவா நெற்றிக்கண்டூறு படயமாபக கால்கள யூழ்விதறேயாது
நிறகு மகிமையைக்கண்ட திசுநிததுப் பணிந்து விவா பாங்கி
னங் கைலைக்குச்சென்று தெரிசித்துவருகின்றல் மயால நடித்தே
வரது மாககங்ககோயெல்லாங்கேட டறிவோமென்று நினைத்து
ச்சொல்லுவா ஸவாமி சித்தராமதேவனே, நுதனே வா பூமிபி
லுங் கைலையிலு மிரண்டிடத்து மொத்ததுப் பிரகாசிப்பெனொ
ன்று பெரியாசிலா மொழிவினறா அவ்வா, இருமுடியலபைய
மக்கெடுத்ததுனாகக் வேண்டுமெனாச சித்தராமதேவரும் யாமி
னதைக்குச்சென்று தெரிசுகுமபோது நீவாசொலன்னவ நிகழ
வதுகண்டு நானையுங்கடஞ்ச சொல்வனென்று அவருமபாசது
நிறக, ஆகாயமாககமாசச்சென்று மலநந்து கைலையிறசென்று
தெரிசித்து மறுதினங்காலையில அமமுனிவனாப்பார்த்துச் சொ
லவா கேளும முனிவனே, நேறறையதினம் கைலையிற நிரு
வோலக்கத்துத் தெரிசித்து நீவாமொழிந்த சங்குகளையும் நினை
த்துநிறக, சிவபெருமா னெனதுகருத்தறிந்து முனிவனே யுன

துகோட்பாடடை புண்பபாயெனறுசொல்ல, நகதிகளது சரித்
திரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்கின்றேன், தமது தீவயத்ரு
மேனியிற சாயுச்சியமாய்ந்தரும நகதிகளது திருமேனியை ஒரு
நகமி லிலிங்கமும ஒருநக யடியலாத தொழுவதாகவுஞ் சிவகி
ருபையாத கனடுவொழுமேன

அப்போது சிவபெருமான சிலாசரிஷியினிடத்து முன்ன
மவதரித்த விநநதியினமேனியும இப்போது வசவதேவனாகவு
தித்த மேனியும எமகஞ்ச சர்வமுமுயிருமாகுஞ் சித்தராமனே
யெனறருளசெய்தனா என்று சித்தராமாசொல்ல அமமுனிவ
ரொல்லாங்கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கினா யானு மவவிடத்திருந
தறிந்தேனென ஸ்வாயச்சிபுதல், விசகலராஜனு மிதுரிச்சயமெ
னறறிந்து ஆசசரிய ஸ்டைதருநசனன மதறையாநகதிரிகளுமச
சுமடைநதிருநசனா அஃவாட்சசியு மரசனிடத்துச சமமானம
பெறமுத தனதுடனுசோநதனள

சித்தராமையா புராணவசனம்

மு ந ன் ன ன்

உ.

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

சாஸ்கைப்பெட்டியுரை பரித்த திருவினையாடல்

—*—

இன்னவற்புகநாளிலே விசசலனெனபான
கொன்னணைநதனபடைக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசோவசவேசா கைமாதனமளித்தா
ன்னன்னிநியன் மசசரோ டிஸ்டச்செலுமளவில். க

ராஉசு சாளிகைப்பொட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல.

உற்றுமறவொருகுமார சங்கரா தூரத்தவருவாயக
கொற்றமாதனையனைத்தையும் கொடுநமக்கென்றா
சற்றுமவவயிறொழித்திடா தவாகையிறறந்தே
முற்றுமனபினாலவணங்கின மமைச்சராகணமுனிநது உ

வநதுவிச்சலனமுன்னுற வணங்கினாமனநீ
தந்தவப்பொருளனைத்தையுந் தண்டநாயகனொரு
கந்தத்தையொரு தூரத்த சங்கரனாகையிறகொடுத்ததா
னிந்தமந்திரியா லுனககாவதெனவென்றா ந

கோவெடுஞ்சுடனவிச்சல மன்னவன்கொதியா
யாவநிப்படிசையப்பவா கலையெனவெதியாய
மாவந்ததாரத்தனா னாயலழககவந்திருந்து
காவலாவெனையலழையென்ற கருமமேதென்றா • ச

விச்சலனவசவேசரா முகம்கேரோககிக
கைச்சலவெடுசொலாங் கதிமொழிசூழி கங்கனக
மச்சமின்றியொருத்தனை யாசுரத்தம்பொருளை
யிச்சகத்திலா மமைச்சராகன கொடுத்தனவொன்று நு

தேடிவைத்தநின்றிடுபென நம்பொருட்டியனை
யோடிவந்தெனக்களியென்ற வொருவிடனாகையி
லுடவின்றியெகொடுத்தனை நமமையாரதண்டித்த
தூடவல்லவொன்று நீ யுன்னின துணர்ந்தேதம். ச

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல. ஈஉஎ

நம்பினோதனநதனையுரிசித்திடநினைப்பார
வம்பரலலதுநல்லவா மதிகநிலாமனததா
லெம்பெருந்திருத்தாங்கியெயெமக்கினம்பொருளை
யம்பொருந்திடவளாககிலா தழித்தனையந்தோ எ

உனறனமந்திரித்தனநமக கனமயுநீழரித்தா
மொன்றுநம்பிக்கையென்பது போதுமெழுமுடைமை
யினறிவண்டருவாய கண்டியாமுனமென்று
நன்றுநன்றுநைநம்பின நலமெனநயினுன. அ

வேறு

அரசனொருதுணாததகாலையருளவசவேசாசொலவார
பரசிவபத்தியென்னும பதுமகன்னிதியுஞ்சங்கும
சுடரிபுங்கற்பதாருச சோலையுஞ்சொன்னவெறபும
பெரிதுளோபரதனத்திபிரிபத்தராகாமனன கூ

பங்கயமுரலுமவண்டு மத்தமபூப்பநிநதுதேடா
திங்களினகிரணமுண்ணுஞ்சகோரமினகநிதேடாதால
வெங்கயமறிகளபன்றி முலையினைவிருமபித்தீண்டாச
சங்கரன்னபாமனன பரதனஞ்சமறுநறா. ஐ

பாறகடலன்னமுப்பின பானியமருந்தாரதேமாரு
சோககனியிருக்கவெட்டிக கனியினைத்தேடாக்கிளளை
மூக்கமாசீயம்புலலை மோகித்துத்தினனெனென்று
மாறகரியோனறன்னபா பரதனமருவாரமனன. ஓக

ஈஉ அ சாளிகைபபெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல.

வேறு

தென்கடலவற்றினுஞ் சேடனசாயினு
மணகடிதலையினும் வவையாற்றினு
மொண்குலகிரிநெரிந் துகினுடனனிய
மொண்கனகங்கொளா ரீசனனபுளோர்.

102

சடாவடிவாயினோ சடராயிச்சியா
ரினிடவிடாஞானாசிற றின்பமிச்சிப்பா
திடமுறெண்சித்திதான சிந்தியாததவ
ருடையநலனபுளே னுனபொருட்கொளேன

103

விடுவிடிவவையபூன மிககொனகொளே
னுடையவாபொருளையென னுடையாக்கீநகனன
கடுகுநினனிதியகை காணிகுன்றினும்
படவராபபணியினன பத்தினுனலேன

104

பெட்டியிறசோததநின் பிணையறசாளிகை
யொட்டியமுத்திரை யுள்ளவாறுநீ
திட்டமிட்ட றியெனச செப்பப்பெழையக
கட்டுடனமுன்னுறக கண்டுமனனவன

105

திறநதருமபெட்டியைத் திட்டமிட்டவ
நிறைநதமுனமுத்திரை நீங்கலினறியே
யுறைநததுகண்டிறை யுவநதுநதியார்
சிறந்தநதபொருமையைச் செப்பியேசுத்தினன.

106

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல. ஈஉக

வானவாமலாமழை வழங்கிவாழத்தினு

ரானசீவசுவ ராசையாவேந்தனமு

னூனமில்வாதலு ரொண்டவாககரன

முனரிபரியெனத்தருதல்செப்பியே

யௌ

ஆதலாலரனருட களவிலெனறனா

மாதறாமனனவன வசுவதேவரைப

போதவேமகிழநதுநீ புனிதனெனறுமண

னோதுமானுடனல னுணமையெனறரோ.

யஅ

கடற்குமுத்தளிப்பவா கரங்களபோலவே

சுடாததருமணியணி தூசுநலகியே

சடக்கெனநநிமேற நபபுனாததபே

ரடக்கமினாவினே யரிவனசெலகென.

யக

மன்னவனுரைத்தனன வசுவதேவாதா

மன்னவிசசலனமகிழந தனுப்பததமமனைப

பன்னகவணியனைப பரவியேகினா

தன்னிகரினறியே சரிகஞாள்ளரோ.

உய

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

முறறிற்று

சூகத்திருவிருத்தம - சநக.

சாளிகைபெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

வ ச ன ம

இப்படிப்பட்ட வறபுதங்கள் நடக்குநாளில், விசசலராஜன தனது சைனியங்களுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கும்படி வசவதே வரிடத்தில் அநேகதிரவியங்களைப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தன அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போருநதருணத்தில் தூரத்தவடிவ முள்ள வொருஜங்கமா குறுக்கிட்டு நாகொணடுபோ மித் தன முழுதும் எமக்களிக்கவென்று கேழக்கவே, வசவதேவ்ருமஞ்சா ம லத்தனமுழுது மவாகுத்தநது வணங்கினா

உடனிருநத மறறையவமைச்சராகள கோபக்குறிப்பினரா யரசனிடத்துப்போய மஹாராஜனே, வசவதேவரிடத்துக்கொ டுத்த திரவியங்களையெல்லாம் நடுவழியிலவநது யாசித்த ஒருவி டஜங்கமாகுத் தநதுவிட்டனொன்று வநதுசொல்லினா

அதைக்கேட்ட வவவரசன மிக்ககோபமுடையனாத தண டநாதரையழைப்பித்துப் பல கடுமொழிகளைச்சொல்லி யுமமைப் போல இவ்வாறு செய்வாருண்டோ, இதுவரையி லுமமை நம்பி யிருநத வெனக்கு நல்லபயனளித்தீர் உமது மநதிரித்தன மிது வரையிற்போதும், எமதுபொருளைமாதிரம் உத்தரவாதம்பண ணுமென்று சொல்லினன.

இவ்வாறு கோபித்துணாகக, வசவதேவரும் சிவபத்தியென ணுஞ் செலவமுள்ளோர் அநித்தியமாயிய விசசெலவத்தை வீரு மபுலரோ, உமக்குண்டான வையத்தையொழித்ததுவிடும், நான்

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல ஈங்க
வசனம்

கொடுத்தபொரு ளச சங்கமாககே சொந்தமானதனறி யுமது
பொருளன்று உமதுபொருளிற சிறிதுங் குறைவினறி முததி
றையுடனேயிருக்குமபடி சாளிகைப்பெட்டியை யொப்புக்கொள
ந்மென்றுசொல்ல, அவ்வாறே அரசனுமொப்பநோக்கிப் பிழை
யொன்றுங்காணுமையால் வசவதேவரிடத்து மிகமகிழ்நது நீ
மாணுடனல்லன நேவனையாகும் என்று பலவாறுபுகழ்நது அ
நேக வஸ்திராபரணபூவமான மரியாதைகளையுஞ் செயதனுப்பி
ன்ன வசவதேவரும் பன்னகாபரணனாகிய சிவபெருமானைத்து
தித்துத் தமமகத்திறசென்றிருந்தனா

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

வசன முற்றிறமு

உ

திருச் சிற நம்பலம்

—*—

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல.

இத்திறமவசவதேவ ரினியசங்கமமேநந்த
முத்தியுஞ்சித்திதானு மூலமாமுதலுமென்னும
பத்தியின்பெருமைதனைப்பாருளோரறியப்பண்ணும
புத்தியாறகலவியாண புரத்தரனபுகுநதபின்னா. க
வேறு

தங்குவெண்பிறையைநதலைப்பணி தாவுநீருதலைபு
ட, னங்கியோரவிழிகாளநீல மராப்பணித்தொகை யக

ரா. ௨ நெற்றிககண்கேட்ட திருவினையாடல்.

குமான, பங்குநீடலைமாலையாகிய பலவிதங்களமறைத
தருந, துங்கமாதவவடிவமாயவசவேசாதமமெதிராதோ
னறியே ௨

நம்பியுன்னிடைவந்தனமொரு நலலுறுபினைநாடி
யே, யெம்பிரானயனங்களைன வெமககுழுககணினி
சசையா, மம்பிகாபதி யனபநெற்றியி னம்பகநதரு வா
யென, வம்பிலாமனவசவதேவா வணங்கிநிறுவமுத
துவாரா. ௩

வீறுமானேமுகத்தனமுவிழி மிககவுகிரன்னகண,
டேறுமாறொளிர்மாழுகனனியல செயப்பனனிநுதுயய
க, ணீறிலசங்கரதாசாழுகக ணிருக்கென்கணவ விந
திர, ணுறொடொன்பது நூறுகண்கொடு நோக்கநலகி
னையேலோ ௪

இலலதொனறையெமககளித்திடு கெனறுகொளரு
மியலபுளோ, வலலபோமுனமில்லையென்கை வழுகக
தனறுமனததுளாய, நலலதமவிழிதங்களுக்கருயநதுகா
ணவொண்தெனுரு, சொல்லுமககிலையெனறொராடிது
திததுநினறெதிராகாட்டினா ௫

காட்டுமாடியுண்முககணுமமெதிர் கண்டுகொண்டிக
ருத்தினு, லீட்டுநாணமுளோராகள்போனமுக மினிமை

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல். ஈநந

குன்றியிறங்கியே, மீட்டுநின்றொருமாற்றமொன்று விள
மபிடா துவினாநதுட, ஓடுசீங்கமதேவாபோலுருநண்
ணுமீசாநததலும. சு

நடக்குமததரைநதிக்கேசா நயநதுகண்கிலகெவையுநீ,
கொடுக்கவலையுனகொருததா கொடுக்கவுள்ளவொவ
ாகணின, னிடத்திலிலவையுள்ளதேலடி யேனளிபட
னதினறிவண, மிடத்தினீவெருளவோரொணுமபடிசெல
வதென்னெனவுனாசெயவார. எ

சுந்தரனென்னவேமடநதையா தூதுசெலவெனவே
திலே, னாதருநதிருநீலகண்ட னனைநதவாஸிபமளிமெ
னே, னாதருநிதிசேடதாசையா நண்ணலபோலுனைந
கெனே, நொநதவெமட்டிமாற்றாள் கைப்பதநதாறுவ
லகிலேன. ச

சொன்னமாரியெனகருநல்கெணுஞ் சோழாபோலது
சொலகிலே, னின்னசொராகமதாதுயான விருஞ்சுகந;
ருவாயெனேன, மன்னநினகயிலாயநீயெனே வைத்தடு,
வவிடமவவிட, முன்னலன்பாருநதுசேடம துணடை
யாகுறையொன்றிலேன. 6

வேறு

உன்னையருசசிப்பவாகண்ணப்பனறண்டியுடையளி
பாரசேடதாசையாநதபூத, தன்னவிடாதேதருவா பு

நாநச நெறறிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

பதந்தா சங்கிலிமாலையெடுப்பவையிலாரோ, நினனி
டமாங்கோயிலசெய்வா கீளியனாதா நேசத்தாலவிளக்கி
மொவாழுத்தாலத்தி, துன்னவெடுத்தாடனபாடுஞ்சோவ
ணனனா றுயயதமிழ்ச்சமபந்தனறுதிககவலலோன ய

கந்தமரைப்பவாழாததிகந்ததூபங் கலையொருவலை
யரிவாக்சிந்தளிப்பா, வந்தமுதுபடியளப்பா தாயனாதா
மாசிலாககாப்பூரவடைக்காயலகுஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தி
ரோசையாதீம்பாலவங்கா தினந்தருவாதிரண்டபாலகொ
டகூச்சவவை, தந்திடுவன்காந்தத்தலத்துச்சாததா ச
ங்கரதாசையிலங்காமாஞ்சி தேவா யக

செலவழியாநின துநெலவககளஞ்சியங்க டினங்காப
பாகோடபுலியாசங்கமபாக்க, வலரியலசோபங்கையா
ங்கமவெட்ட வல்லாழுனையமொராநினகோயிறகாவ, னி
லைதிரியாசிவரிசி செய்சங்கிதேவா நினக்கமுதுபடைப
பளசிறுத்தொண்டனறேவி, பலதளிகையமுதேற்றுஞ்
சோழாநெஞ்சிற பக்கமெல்லாஞ்சென்னையா பரிந்தளி
ப்பா. யஉ

மிகவித்தக்கச்சாயம படைக்கவல்லாள வீரசோளவ்
வைநன்னீர்த்தடஞ்சமைக்கத், தருவாதிருவாருரிற்றண்
டியாரதாஞ் சாதமிடச்சாமபவாமுனறருக்கிரிப்ப, ரகமு
ருகிப்பாடிநிறக வப்பாவல்ல ரருங்குளிரீர தந்திடுவா

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவினையாடல். நாநடு

பொன்னிதேவா, நெருமனத்தானினகோயினமெழுகவ
லல ணிமமவவைமாயாநீளவிறகளிப்பாரா. யந

பிரதானாகணநாதாசுதுநின்பாற பிழையாமலாடவ
லலாழாககஞாதாந, திரமானகணகருவலலாவாசசிதே
வா செயயவிசுவாசருயாகெம்பாவிகுள, வரமேவுபோ
கையாமாவின றுயயமதுரகனிகாணாககாலமமைநலகும்,
வரமேவுமெயப்பொருளாருனறனீறறை வணங்குவாகா
வியமபடிப்போசாமவேதா யச

ஆண்டருணினறிருமேனிகாவலனபா பசுபதியாரமம
வவையனபாயபோற்றி, வேண்டுறுநறறாநாமித தண
டியாதாம விமலவயித்தியாகானவீணைக்காரா, பூண்டு
லகையாண்டகனறமாதிராசா புகழுமுருத்திரபசுபதியா
னொனபா, காண்டகுமநதிரவாதரபப்பாசசா கசிகதுன
துபிரசாதங் கருதிகொளவாரா. யந

*

உன்னலமுத்திரையிடுவார்கினனாய ருனவாயிறற
ளவாய ரோங்குஞ்சேரா, நின்னருணறறவசமெலா மெ
ருத்திலேறபாா நீளவணிகமலலையா நீனகார, நனனெ
றியாகாட்டககோட டையாகாப்பாா நணனுபயிராசசெ
யலசெயவோ ரிளைசைமாறா, துன்னருளசோமாமனா
மலயராசா சுரிகைசவுண்டையாநினகைச சுரிகையேற
பாா. யந

௩௩௬ நெறிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

எறிபத்தாநின்பூக்கூ டிணிதுகாபபா ரியலுமடியாது
திப்பாபொழிலாநூரா, நெறிபெற்றுமேகாநதராமாநினை
நேசியாசசமயிகளை நெருகருநதீர, ரறுவைததீ தகற்று
வோர குறிப்புததொண்ட ரதிகதிறனமாசசையரமலப
பொமமா, வெறியுறநதவனமவிருமபிககாபபா வீசி
நிறபாமதவரசராலவட்டம. யௌ

திருநீலகண்டாதாநவபாண்டங்க டினநதருவாவிறன
மிண்டாசிவநேசாகரு, வெருவானாவெட்டவலலார வி
பூதிதனனை விருமபாாகருககுலசசிதையாாகமுசசமைப
பா, மருவாருமருவுதறகுவாதலூரா மாணிககவாசகநதா
னவகுககவலலார, பெருவாயிறபாலகோலெசசகெததா
பெரியவிடதாரியாபாம பினககலையா யௌ

ஏகமுகராதியாயினாஞ்ஞாரு மெழினமுகத்ததநதா
மாமிருங்கணததோர், மாகவுமைபாகவரசநகராயமகதே
வமறைமுதலவமாருவினப, யோகபாசிவமுததியுதா
தீரா வொருகாலுமிறவாதாய பிறவாதாயென, ருக்கவி
வைமுதலாக வனநதநாம மனபுடனே துதித்துநிறக வ
மாநதுவாழவாய. யௌ

வேறு

இப்படிப்படியிலாத விருமபெருஞ்செலவமுள்ளா
யொப்படிமுடியொன்றிலலா வொருமுதலாகிநிறபா
யெப்படியென்னேமுகக ணீயெனககேட்டாயிந்தச
செப்படியெனமேல்வைத்த திருவுளககருணையன்றோ.

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல். நாடள

நினகளங்கறுககுமுன்ன நெடுமுடிமெரியாமுன்ன
மனகனமலையனபெற்ற மாதைநீவனாயாமுன்ன
முனககனாதியட்ட மூததநீசெய்யாமுன்ன
மெனகமலததோனமாலுனவிகாரததிற்சனியாமுன்னம

அதற்குமுன்னதற்குமுன்னீ யாண்டவனடிமைநானின்
பதககமலங்களல்லாற பற்றிலேனென்பபணிந்து
மதததுணாகிற்றுமில்லா வசவேசாமுகமபாாததெமமா
னிததநினபததிகாட்ட வெயதினோமெனமறைநதான.

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுருப

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்

வசனம்

உலகத்திற பெருஞ்செல்வமும பேரினபமுததியுமெல்லாம
ஜனகமாராதனையெனனும் உறுதியுள்ள வசவதேவரது பக்தி
யை விஸ்தரிப்பிகருங் கருத்தால சாவவியாபகரான பரமசிவந த
மது சாப்பாபரணம் முதலிய திருச்சினனங்களைமறைத்து ஒரு
ஜனகமககோலமாக எழுந்தருளிவந்து வசவதேவரோ யெமககோ
ரவயவம் புதிதாகவேண்டுவது. அஃதேதென்னில் பரமசிவநது
கிருப்பதுபோல எமக்கும் நெற்றிககண் வேண்டுமென்றனா

நாடா நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடலவசனம்

வசவதேவரும் வந்தஜகமனாத தமது சிவஞானத்தால் பரமசிவமென்றேயுநிந்து ஸவாமி ஜகமனோ, விநாயகா வீரபத்திராமுதலானவர்களுக்கு முககண்ணும், பிரமனுக்கு எட்டுக்கண்ணும், இரதிரனாக காயிரங்கண்ணுங் கொடுதவா நீரனரே, அந்நியுந சமமிடத்துள்ளபொருளை யொருவரைபோயக கேழ்ப்பது முறையோ எனறுசொல்லி ஒரு கண்ணாடியையெடுத்தது முகத்தெதிராகாடினா அககண்ணாடியில் தமது நெற்றிக்கண்ணையுங்கண்டு நாணப்பட்டவாபோலப் பின்பொருவசனமுங்கூறுது வினாந்துசென்றா

வசவதேவரும் பின்சென்று உலகத்தி லெவையுநதரதசககவுமக்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்கும் வல்லவொவா, ஏதோ பயமடைந்தவாபோலிவவாறுசெலவது யாதுகாரணம் சந்தரமுாத திராயனா முதலானவரைப்போல வலிதானவரங்களைக்கேட்டேனோ, கைலையிலிருந்து நீர்வவிடத்திருக்கக கட்டளையிடரோ அவவிடத்திறுனேயிருந்து அனபரது பரசாதசேஷிகளைப் புசித்துச் சீவிகுனேறெனெனினிடத்துக குற்றமியாது, அந்நவாதமாகள வேண்டியவரங்களை நினனிடத்துப்பெற்று முத்திபெறவு மெளிபேனோ வுமக்கொனறைததருவேன, எளியேனைக்கேட்பதும் முறையோ, இவ்வாறெனனைசகோதித்ததுந் திருவருளேயென்று நினைக்கின்றேன நீர் சகலீகரித்து பிரம் விஷ்ணுக்களைப்படைக்கு முன்னமேதானே நீராண்டாலும் நானடிமையுமன்றோவென்று பணிந்துநிற்கும் வசவதேவரது முகத்தைப்பார்த்து ஜகமனாபியான சிவபெருமான பத்தியை வெளிப்படுத்தவந்தோமென்று உடனே யந்தாததானமாயினா

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல வசனம்

முற்றிற்று

ஆன வளமுத திருவிநாயுடல்.

இதனீயிலவச வேசரினபுறுநான்
வந்தரும்பொருளனுதின மீவாகையிலவாங்குங்
கந்தவண்புகழ்மா சங்கமபொருணமடவாள
அதமாளிகையிருந்தொந் தாதியையழையா க

இன்றுநஞ்செலவதற கருளவசவேசனீயும
வென்றிசோபொருள்கேடிக் காமவிடுததனமென்று
சென்றுநீயுரைநுதவன கைகொடுச்செலவாய
மனறவங்குழலாயென யுரைத்தனளவருவாள ௨

தண்டநாயகமரண சாரதகமபுகுந்தங்
கொண்டருமபதிவிரதை கங்காமபிகையுடுக்கு
மண்டருமபொருவில்பெறும வளங்கொளபட்டாடை
கண்டகநநிலவிருமபி நிலலாமலேகடுகி ௩

திருமபிவந்துதனனாண்டவ ஞ்றவிடஞ்சோந்து
விருமபியமமகேணுனாககே லொருவிசேடங்
கருந்தடங்கண்ணந்திகள பன்னிகங்காமபை
வ்ருந்துநண்ணிடையுதித்திருக கினறவண்பட்டின ௪

ஈசும் ஆடைவளர்ந்த திருவினையாடல

ஒளியுநல்லவகாரமு மொணமையுமொப்புந
தெளியும்வவுலகத்தினு ளில்லயச சேலே
பளிதகுங்குமமுலையுமை கயிலையம்பரமன
களிகொளுமபடியுடுப்பளோ வறிகிலைனகருதின. ௫

அவவிசேடநற்றிவவியாம பரநினைபுணையுளு
செவவிசோமுகசசங்கமா வசவணாசசோந்து
வவவியாசையாற கேட்டலுமகிழநதளிககினு
னவவிபோலவிழியவவை நீ டுடுககலாயப்பால. ௬

வேறு

நந்தெருவிடநதொறு நண்ணுசங்கமா
நந்தெரிவையாகரு நற்றண்டநாயகன
சிறத்தனைமகிழநதளித திட்டத்தினங்கொடு
வந்தவாதரத்தா மகிழநதுடுத்திடும. ௭

வேறு

புதியபலவளஞ்செயராஞ்சி காமபோசஞ்சீனஞ
சிதைவிலபாவசத்திலக நற்புயனிற்றதேசரி
யுதயராகமிவவகைய கங்காமபிகையுடுக்கு
நிதியினம்பரத்தோரிழை விலைபெறாநினைக்கின ௮

வேறு

எனவுனாதத்தாதிதனை மகிழநதுநோக்கி யிதமுனாத
துச சங்கமாமுனினியராக, மனமுருகுமவகைபாடிகக
முநல்ல மதனகலைவிதமெல்லா மகிழ்ச்செயதே, யனகா
வசவேசராமுனைநதுநீரங் கவாதேவிகங்காம்பெய்யுது

காறசாத்துவ, கனகமிகப்பெறுஞ்சேலை கேடடுவாங்கிக்
கடிதினனேவாரிலெனமேற காதலுள்ளீர். கூ

வேறு

அவளுரைத்தனவசொற்கேடடப்படிசெயதுமென்
று, தவளவெண்ணீற்றுநெற்றிச் சங்கமாவினாநதுசென
று, பவளமெயவசவதேவா பாறசெனறுவசவகேணி, ந
றுவளுநுண ணிடைகங்காமபை யுமிகருமென றுகிலீ
யென்றா. 10

சங்கமருரைத்தசொல்லைச் சங்கமேசுரனசொலவென
றே, யங்கநற்புளகங்கொள்ள வத்தநின் னடியேனசெ
யத், துங்கமாதவமினறன்றோதுணைசெயத்தெனக்கென
றன்பான, மங்கைகங்காமபைதனை வரசசொலுக்கென
றாளவிட்டா 10க

தாதி யா துதாவாததை தனனைக்கேடடுண்ணடுங்கி
நீதிசோதண்டநாத னிறைநதபட்டத்திராணி
கோதிலபத்தினியாசாரக கூடத்திலவருவதென்னென
றோதியுள்ளஞ்சிக்கங்காமபிகைசெவியுறவுரைத்தராய் 10

சிவனருசசனைமேனமோகி செயயவெண்பூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதித்தாகி
பவநெறிவிராகி துயய பதிவிரத்ததாலேகி
யுவமையிலஞ்செழுத்தா யுகிதனமத்தியாகி 10ந

தங்கநற்குகையிறகாய்ச்சித் தையலாயவாாதகிழைத்த
பங்கமிலபாவையாவி படைத்தொளிமணிகளபூண்டு
மங்கலமுறநடந்து வருதலபோற்றிரண்டுமாத
ரங்கணத்திரண்டுபாலும வாசசபையணைநதாளநதோ

வந்தகங்காமபைய மதிமுகமவசவதேவா
சிறதனைமகிழநதுநோககிச ரெயயவிததம்பிராற்கு
னிரதவண்சேலைதனை யிஙஙனங்கொடுப்பாயென்ற
ரந்தமொன்றிலலநாண மதனி னுலயாநதுநின்றாள யெரு

இன்றுமாண்பிமான மினநிநதிரியுடுதத
மின்று னுஞ்சேலைவாங்கி வினாயநாமிவாககனிததால
வன்றுயாபபிறவிச்சேலை மணணினமேலமாறிமாறிப
பொன்றுதவினறிப்போம்போமென்று நற்புத்தியனபால

உரிநதனா தங்கையாலே யொண்ணுதறிருமபாநிறப்ப
புரிநதங்காமபையகற்பின பொறப்பதோவசவராசா
பரிநதகைப்பரிசமேனமைப்பானமையொவாங்கவாங்கத
தெரிநதிடவரிதாநீளச செல்லையாததுவதினறி. யெ

வெயயவனுதிகுமவாரி மிசையெழுதியையோவிஞ்ச
செயயநற்கொடிமின்றானே திங்களுடடுளவகுமினனே
துயயவிச்சேலையெனனத துலவறவளாதலாலே
யையநற்றண்டநாத வமைபுங்காணமககிதென்றா. யெ

ஆடைவளர்ந்த திருவினையாடல். ராசந

அமையுமெனவருநாதத் வளவிலககுறிகொண்டற
சமமுறு ஏசேலைதனைச சரணராமவசுவதேவ
ருமையொருபாகாவோடாகுவந்தளித்திறைந சிநிநாரர்
கமையுறுங்கருத்தராகிச சங்கமாகளித்ததுசசென்றா.

அமமைகங்காமபையுள்ளே யன்னமோபிடியோ வெ
ன்னச, செமமையாநட நதுமெல்லச சென்றுறுபோதி
ருநதோ, மெமமையாதரவிறபெற்ற விவரைநாமவிழியா
றகாண, வெமமைதீர்தவநாஞ்செய்த மேனமையேமே
னமையென்றா ௨௪

உ ல ல

படிமகளிவாபதப பரிசுவேணடியே
முடிவருமபொறையினை முன்னமெயதினா
கடிமலாமகளிவா கனத்தநலலியல்
வடிவினைவிருமபிவாழ மனையினையினா ௨௧

கலைமகளிவருநா கறகவேணடியே
நலமலரயனிடை நாவினையினா
சிலைநுதவிவாபதி விரதநதேடியே
யுலைதலாலருந்தி யுடலங்குன்றினா ௨௨

உ ல ல

இவரபிமானமபெற்ற விவரருங்கறபினாலுந
தவநெறிவசுவதேவா சற்பாவநிலையுமெனறே
யவரவரிருந்தங்கேதத் வன்னையனபாறபோற்றிச
சிவநெறிவசுவதேவா முன்னுள்ளோசெய்திசொல்வார.

ஈசுசு ஆடைவளாந்த திருவிளையாடல்.

வேறு

எந்நெறியுமோர்நெறியாயத்தேவரீரகள இயம்புவதென்னை
நெறியிசையாலே, பன்னிரண்டாண்டிருநது
நெய்தபட்டோரனபாபரிநதுதரவெனசேடதாசரீர்தா,
நிந்நெறியல்லாளரியற்பகையராநா நிருவருந்தமில்லாளை
யிசைந்தளித்தா, ராநிலையேமானககஞ்சாறாபெற்ற மக
ள்குழலேமணப்பநதா மகிழ்நதுதநதா. ௨௪

விருப்பமுடனமாநீதி நேயனொன்பா விமலன்னபாக
குடலாதிமிகுவாழ்வெல்லா, மருத்தியினுலளித்திலரோ
வரிவைமோக ராநதவாகருநசிங்கமுனையராவா, பெ
ருத்தநிதியிரட்டிகொடுத்தருளடைந்தா பெருங்கருப்பி
னெறகவாரதோரபேச்சுக்கேளா, விரக்கமுடனிடங்கழி
யாராதமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவத்தோரக்கெனறன
நீர்தா. ௨௫

எனறுவசவேசாமுன்னோசெயதசெயதி யியம்பியே
தமமையெண்ணுதிருந்தாரிப்பந, றுனறுகுழற்கங்காம
பையமமையுநதந தூயவநதபுரத்தரனைத்துதித்தேபுகா
ரா, நனறுறுமிநாளினமற்றோ தூரத்தவேடா நங்களன
னைகங்காமபைநலத்தகனன, மின்றிகழுகாதபஞ்சியோ
லேகேட்டா விரும்பியளித்தாரவரோ வேசிக்கீர்தா.

ஆடைவளாந்த திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௪௮௪

உ
திருச்சிற தம்பலம்

ஆடைவளாந்த திருவிளையாடல்

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவதேவ ரிப்படியிருக்காளில், நாளதோறு மீவரிட
ததுப பொருளபெற்றுச் சீவிகும விடஜங்கமரது பொருட்பெ
ண்ணொருத்தி தனது மாளிகையினின்று மொருதாதியையழை
த்து நமது சங்கமனாக காணுமையால் வசவதேவரிடத்துச்செ
ன்று நாமனுப்பினோமென்றுசொல்லிச் செலவுகளுக்கு வேண்டு
மபொருள்கேட்பின் அப்படியே பொருளைத்தருவா நீ வாங்கி
கொண்டு வருவாயென்றனுப்ப, அத்தாதியு மவவாறுசென்று
அவரது பதனியாராகிய கங்காமபையா தரித்திருந்த பீதாம்பர
த்தைக்கண்டத்சயித்துத் திருமயி யுடனே தனது தலைவியினிட
த்துவந்து கேட்பாயமமா பொருவிசேடமிருக்குது, கங்காமபை
யா தரித்திருக்குஞ் சேலையைப்போ லுலகத்தி லெனகுமிராது,
திருக்கலையத்தி லுமாதேவியா தரிகளுஞ்சேலை யொருகாலிய
வாழிருக்குமென நெண்ணுகிறேன

உன்னிடத்தில் வந்துபோகும் ஜங்கமா வசவதேவரிடத்து
ச்சென நச்சேலை வேண்டுமெனுகேட்டா லுடனே தருவா நீ
யும் உடுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அப்பொருட்பெண்
னு மவவாதே தனக்குரிய விடஜங்கமருக்குச்சொல்ல, அச்சங்
கமருமவவாதே வசவதேவரைச் செனுகேழ்க்க, வசவதேவருந்
தமது பதனியாரையழைப்பித்து ஆடையையவிழ்த்துத் தருவா
யெனன, பதனியாரும் நாணமடைந்து முகத்திருமயிரிசு, வச

ராசசு ஆடைவளாநத திருவிளையாடலவசனம

வதேவா தாமேசென ருடையயவிழகக, அதுவு மவிழககுந
தோறுந துலீயாதுவளர, விடஜங்கமரும இதுவே போதுமான
து இனிவேண்டுவ தினறெனமறுகக, வசவேசரு மதனையவவள
விற சேதித்துத தநதுநினறனா விடஜங்கமருவ களித்துசசெ
* றனா

மறறொரு விடஜங்கமரும நாகாமபையாரணிநதிருநத ஸவ
ராணர தனகசிதமான காதணியைக்கேழகக, வசவதேவரு மவவா
றுகொடுகக ஜங்கமரும வாங்கிசசென்று தமதுவேசைக களித
தனா

ஆடைவளாநத திருவிளையாடலவசனம

மு ற றி ற ற

உ

திருச்சிறமபலம

—*—

மு த த ச ங க ய ர ட ர ண ம

—*○*—

அமலமெயதரிததாயபோற்றியருளையாதரிததாயபோ
ற்றி, எமைநிரநதரிததாயபோற்றி யேதமதரிததாயபோ
ற்றி, கமையுழிதரிததாயபோற்றிகருமமுததரிததாயபோ
ற்றி, சமணிலுததரிததாயபோற்றி சைவமவிததரிததா
யபோற்றி. க

வேறு

அறவராதணடநாயகாக சணியராதீதோழா
செறியிலிங்கநன்னிட ராயமற்றெனறுநதேரா
ருறவுவெம்பகைநரிவைய ரின்பமொன்றுனனா
முறைமைசோமுத்த சங்கையொன்றெருமுனிவா ௨

தணடநாதாபாலவிடாகளாஞ் சங்கமாசாராதே
யொண்டருந்தமதரிவையாக குதவுன்னிதி புந
தணடருநதுகிலகுங்குமஞ் சந்தனம்பன்னீ
கொண்டுகொண்டனுதினஞ்செலுங்குறிப்பினைக்குறியா

இவாசிவாரசனைபுரிவதற கிதகதவைகொண்டு
தவமிராத்தொறுமாத்த பாறசெயயவேசாரவா
நவமதாகயாம்வாகளைப்பொ ளின்றுநன்றஞ்
சிவனருசசனையரிவய ரிடஞ்சென்றுசெயவாம. ௪

என்றுதணடநாயகா தமையழைத்தெதிரிசைப்பா
வென்றிமாதவாபாலயா மாதாபர்னமேனி
யொன்றுநசிவபூசனை புரிவதற்குடனா
நன்றுமங்கையுமதற்குா பொருள்களுநலகி ௫

செல்லுமாதவாதமமுட னமமையுஞ்சோப்பாய
வல்லையென்றலுந தணடநாயகருளமகிழந்து
நல்லதென்றுநுண்பினுன மெல்லெனக்கைத்துப
புலனியையாயிருகநங் குவித்தெத்திராபாற்றி. ௬

ராச-அ

முத்தச்சங்கையா புராணம்

எனையதுநெஞ்சினுலவாகுகிஞ லிகழந்திடாதிசைநது
வனப்பினமிககதூசாரங்கண மணவகையடைக்காய
கனதநன்னிதிபுதுமல ரிவையெலாங்கட டி
யனையதுநின்றசெயபரிசனா கரங்களிலளித்தே. எ

எழுதுமோவியப்பாவையோ விருந்தியதன்ற
பழுதிலாதுசெயமங்கையோ பதுமையோபவளக
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வென்னலாங்கோல
மொழுகுமேனியாளுநுத்திர கணினகபாலுயத்தா அ

இதமுறுமபலவளம் பரிசனத்தாகொண்டே க
முதிராமனத்தாமுத்த சங்கையொனுமுனிவா
மதனகாலனோமட நலையா தந்தையோவென்ன
வதிகளுபியங்கணிகையா ளகத்தமுறுமளவில் க.

வசவதேவாதமிசையெனும வளரொள்வனப்பி
னசைவிலாமையைப் பருதிகண்டஞ்சிப்பினிடைநது
விசையிலவீழுவதுபோலவே விரிகதிராருறைந்தென
டிசையினமேறகதாங்கடலிடை வீழ்நதுகீழ்ச்செறிந்தான

அவநதருமபரசமயாமே னநதியாரங்கண
சிவநதபோலவேமேலகட விடத்ததுவிணசிவநத
பவங்கொளப்பரவாதாகள பலமுகமொடுங்கிக
குவிந்தபோலவணபங்கய மலொலாங்குவிந்த. யக

வேறு

உத்தியிறபிறந்தவெமமோ மிதிததமாவசவதேவா
 விதமனையிருக்கப்பெற்றாள விதுவானசென்னியுற்றா
 னிதமுறவெமமைமண்ணோ ரொச்சிலசெய்கின்றொன்று
 கத்துதலபோலக்கோயிற கண்டொன்றுஞ்சங்கமாராத்.

இனியநமவசவதேவ நியலகண்டுசமணைப்பற்றி
 வனிதைமாராகுதலபோல மலாநதனவாமபலெங்கு
 மனியராமமணாமுற்று மடங்குதலபோலத்தத்த
 நனியுறுசேக்கைத்தொறு நண்ணினபுட களெல்லாம யந்

வேறு

வெய்யபுனசமணகளளாதாம வெருவிடவந்த
 செய்யதண்டராயக றொனவெழுந்ததுதிங்க
 னையாநந்திகளருளிஞ லனைத்துளோறுதவி
 னுய்யவந்தவெண்ணீறு போலுதித்தனவுடுக்கள் யசு

இந்தவாறிராததிங்ககள் வந்திசைதருமபொழுதி
 னந்தமெயத்தவாசங் கையொழுந்தருளவானாச
 சந்தவோவியமுயிர்பெற்றுச சரிககுதலபோல
 வந்துருத்திரகணிகையா ளெதிருறவணங்கி யந்

கரங்கொடுத்தகங்கொண்டு போயக்கழலிணைவிளக்கி
 யிரங்குமனபிஞ்ஹரீராதத் மதருநதிநீடெழிலாற
 றிரங்கொளாதனத்திருத்திமுன னினியனசெப்பி
 வந்தருநதிருநீறடைக காயவைத்துவணங்கி யன்

ராஜ்ய

முத்தசங்கையா புராணம்

வளநதருமபரிசனத தரைச்செலுமெனறுமகிழ்வா
லுளங்குளிராதகமபுகுமபொழுதுருத்திரகணிகை
தளங்கொணமாளிகைபடிக மாமணியிறைசமைத்தந
நதிடறகரிதா மொளிமண்டபமதனில யெ

கிள்ளைசாரிகைகட்பாதந கணமுழங்கவேகளித்த
வுள்ளைநதிடவீணை யாழகினனரியொலிபப
வளள்தாகியதமனியக கடடினமேலவனப்பா
பளளியொளளியபஞ்சனை மேனமலாபரபி யெ

தூங்குதீபங்களபுடை தொறுமசைவறச்சுடர
வோங்குமென்றினாவிரிதது மேறகடடிகளொளிரப
பாங்குதாதியாசவரங் களாஞ்சிகளபற்றி
யாங்குதெண்பனீர்தெளித்தபூ விசிறிகளசைபப யெ

வாசநீரினனககெண டிகைநிறைத்துமுனைவப்பா
பூசநதனமாதிரோ பொற்கிணணநிறைப்பா
ராசிலாவடைககாயநரு மடைப்பைமுனபிடிப்பா
தேசலாவுபொறபடிநல விரதிகைசோப்பா உய

ஆகுமெல்லையிற கனகசோபானமேலைய
ரோகுபோதினிலுருத்திர கணிகையாளிருகை
மோகமேலகொடுகொடுத்திட முத்தசங்கையாதாம
போகநெஞ்சினரன்றியே யேறியுட்புகுநது. 2.க

பைமபொனமாமணிப்பரியங்க சயனததைப்பாராதே
யெய்பிரானிருநதரு ஞறறபீடமீதெனன
நமபியன பினுனனிமிகப பயநததற்கருகாக
கமபளாதனமபோட டதனகண்ணிருநதருளி ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முனகடடிநேரிழைநீ
சடைகளகடடிசையெனனிது சாறறெனயாங்க
ளடையுமமபிகையெங்களுக கஞதியிலளித்த
கடிகொணமெலவியசடையிது வெனமயிரகாட்ட. ௨௩

பொறையுறுநதமதுருவெலாம பூதியைப்பூசி
நிறையவிநதநீறெனமுனே நீதரிககிலலாய
யறைதிபெனறலுமமபிகை யெனகருமுன்னளித்த
முறையினீறிதுவெனறுமெய மஞ்சனமொழிநதாள்.

கண்டிதமமுடறறிததுநீ காரிகையிவைமேற
கொண்டிடாததெனகூறென வுவாககடற்கொயின
மண்டிமிமணிமாலையன றரிப்பாறகடறநீ [ள
வுண்டிவவெள்ளைநகண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையாமுத்த மூக்குத்தியைநோககிச
சுத்தருத்திராககததைநற சிரத்தினிறறுயதாய
வைத்திடாநிறதமூக்கினில வைத்ததேனெனன
வத்தநாரணுதீதனே வல்லெனவறைநதாள். ௨௪

சமகுணத்திநீக்க சட்டமொன்றையேதரியா
தெற்கொண்மெய்யெலாங் கலையினுனமுடலேனென்ன
துறப்பவித்திரட்டுணைவிழிக் கெனனுடரோனரு [த
நற்கிரமத்தினுறபோததன னெனமனநயநது ௨௪

அரிவையாளிவளனுதிலாஞ் சனமுடையாளென
றிருகைகூப்பிநின் றிநதநல வேடத்திறகெவாதாம
பெரியதேசிகாநியமமே தாசாரபேதத்
துரிமையே துரினகுருபரம் பரையெதுவுரைப்பாய் ௨௫

தவங்குளவவழிசெயவை நீயாருடனசங்க
முவநதுபண்ணுதியுண்பதே துரையெனநகையா
சிவநதவாயினளசெப்புவாள வாந்தேவாசா
னவங்கொண்முனனுபதேசத்தால வெள்ளிமாநகமேல.

அகிலநாயகியருநதவஞ் செய்தவனறனை
மிகமகிழ்நதிடப்பண்ணித்தன மேனியோராபா லூந
தகுமவவேடமுநதநதிடப் பெற்றவததையல
சகமளித்தருடேசிகை யாமவளசமயம் நய

தாணிமோகனலாஞ் சனதாரியாயாங்க
ளருமறைப்புரைபுராணங்க ணிறையவனறானபால
வரமுறுமபடிகேட்டவ ளனைததையுமவகுப்பாள
பரமகாரணிசநத்திப் பாவையாயாங்குள். நக

அட்டமொன்றதாயக காயநதபாலசருக்கரையனப்
 லிட்டலிங்கததுககீந தியாமருநதுவமினிதாயத
 தட்டிலாமலொண்கநதமு லாதிக்கடவததோ
 நடப்பததாகடநதிடிற் கொள்ளுதுநயநது. ௩௨

தனுமனநதனமவஞ சனையினறியேதவறு
 தனுதினநதருஞ்சங்கமா தமமையாமனைவோந
 தினமுமியாஞ்செயுஞ செயலெலாஞ்சிவலிங்கபூசை
 புனிதமுத்ததியுமபத்தியு மெமக்கவாபுகலின. ௩௩

முவித்ததவாமபொறிகளால யாங்களசெயமுனறயி
 தாவிபோலுமெமமாரி யாமாக்கமாநிடடை
 மேவுவேடங்களுவிரத நறசரித்திரமிவையெந
 தாவிலசநத்திமடநதைபா சிவாலயஞ்சாராவார். ௩௪

ஐயவென்றுமின்னிசைத்தலு முத்தசங்கையாதா
 மெயயிதென்னவேயவளை நறறவரெனவிருமபிசு
 செய்யுமுனவளம்பார்க்கெனத் தெளிசிவாரச்சனைக்குத
 துயயமஞ்சனமலாதரு வாயெனத்தோகை ௩௫

இவாககித்ததனசெயவதே கருமமெனறெண்ணி
 யவாக்குமஞ்சனமலா கநதமாதியாமனைதது
 முவப்பினலகியே யூழியநதவறறவுதவத
 தவத்தாமுத்தசங் கையாசிவாரச்சனைத்தருக்கால். ௩௬

போதவாசசனைசெயவதைக கணிகையாளபுரியா
வாதரத்தினிறநனபரி சனததரையழைக்கக
கோதினமாமயிறறிாளகளோ வனனநதினசமுலோ
வோ துசித்திரப்பாவையோ வெனபபலரூறலும நுள

ஒததுமததளநதாளஙந ஸோததுமினகாளந
சுததமாகவேயுதுமின ' ' ருத்திரததுமின
சததலலிசைபாடுமி னுமினறவாச
சித்தமெயததவா பூசனைககேவனனசெயவேன நுஅ

எனறுதூபதீபாத்தி நன்னிவதனமெலலா
நினறுநத்திரகணிகையா னேயத்தினளிப்ப
வெனறுமெயததவாசிவாச சனைவிநுபபமேமிசவு
மொனறுநெஞ்சராயிரவெலாமெழாதிநநதுவநதா நுக

அரியமாதவாமுத்தசங் கையாதநதுறவை
பரிவுபொங்கியேதோத்திரம் பண்ணுவார்போல
விரியிராவிடைகளுககுடம் புள்ளினமெலலாம
பெரிதுகூவினசிலம்பின பிரிந்ததுகங்குல சய

பழுதகனநிலாப பரசமயாநதகாரங்கன
முழுதகனநிடசசைவமா முளரிகணமலரத
தொழுபதாமபுயத தண்டாயக்ககதிரோனறி
றெழுமினெனபபோ லாலயநதொறுஞ்சங்கமியமப. சுக

ஐயமுத்தசங்கையாதன மாயையிலடங்கா
துய்யுமாற்றினையுணர்நதஞ் சிபுநத்திரகணிகை
பையவேங்கையொழிநவப பானரை போற்றமுத்தச
செய்யமென மலாத் திரளெலாஞ் செவன் போயகருவிரத

முறறுமெய்ததவா முத்தசங் கையொனுமுனிவா
வெற்றிவேலவ் தியாநா - னிருபதினுமவ் ருபபஞ்
சற்றுமில்லமாதகனையகஞ்ச சானரியானென்றே
யுற்றவெய்தநின்றுமலபோற் பகலவனுதித்தான சாந

தலாடாயகா தவநெறிப்பதி திருதயாவு
மண்டா கோலி கதவாபெற்ற வருளுமுற்றநிறுது
கண்டபொருள்களாபுற முகமலநததுப்பால
வண்டகனநிலப்பங்கய மலதொலாமலநத சசு

சாலையெய்தியகாலை மின முத்தசங்கையாதஞ்
சீலநதிவணமுன்னனைந் தினிதுநாசெயவா
கோலவென்னு லிராத நிரவநதநிநதிலையே
நீலகண்டனெவல்லன மடலாதமினெறியை சநி

என்னைசொல்லுவ லிரவெலாநதுஞ்சுதலினறி
யுன்னையுன்னினன சிவராசசனைக்காலையினுவநது
முன்னைநலவ்னையுள்ளவ நநதமெனமொழியா
ண்ணையஞ்செநிசிவராசசனை மனையினையனைவா சசு

நாடுகள்

முத்தசங்கையா புராணம்.

கண்டனனபலதவததனா யிப்படி காணேன
வெண்டருங்கண்டிமென சடைபொன்னன்னவிபூதி
மணமிறுஞ்சகலாங்குகெளபீ நமமமடநதை
கொண்டவேடங்க ளவளபரிசுந்ருமககுறியால சௌ

இனையவாமுத்தசங்கைய ரிசைத்திடவிருந்தோ
ரனைவருஞ்சிரித்தாரத்தனா நந்திகளன்பான
முனையினண்பி னுனமுறுவலசெய தரனையேமுன்னிப
பினையறிந்திலார பெருமையைப்பேசரிதென்றா சஅ

முத்தசங்கையா புராணம்

மு த ற ி ற று

சூ க தி ரு வி ரு த த ம - ரூ ௩ ௨

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

மு த த ச ன க ய ர பு ர ண

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவதேவரிடத்ததுத தோழமையுள்ளவா, லிங்கநிலை
டாபரா, முத்தசங்கையொன்பவா உலகவிகார மொன்றமறியா
தவா, அநேக விடஜங்கமா வசவதேவரிடத்ததுவந்து வேண்டும்
பொருளுடனே வஸ்திராபரணங்கடையும் வாசனைத்திரவியங்க
டையும் வாங்கிச் செல்லுதலைக்கண்டு இவர்கள் சிவராசசனைக்கு
ரிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதரிடத்துச்சென்று
அத்தவங்களை யிரவிதபுரிவாரபோலும் யாமுயிவவாறு புரிதல

வேண்டுமென்றுகருதி வசவதேவரிடத்ததுசென்று இச்சங்கை
 ாபோல யாமும் மாதரிடத்ததுசென்று தவம்புரிய விசசிததே
 ம, அதற்குவேண்டு முபகரணங்கண் முறறந தருவீனென்று
 னாகக, அவருமவவாறே வேண்டும பொருணமுதலிய சாதன
 னகளைப் பரிசனங்களிடத்துக்கொடுத்தது ஒருகணிகைவீட டிசச
 னகமரை யடைவிப்பீனென றுஞ்ஞாபிகக, அவருமவவாறே அ
 னைத்துக்கொண்டுபோய விட்டனா அவவேசியரும் எதிரசெ
 னறழைத்துசென்று பாதங்களைவிளக்கி யத்தீர்த்தமருநதி அ
 டைக்காயத் திருநீறுவைத்து வணங்கியுபசரித்துத் தமது பஞ்ச
 னையிரசோகக, அதுகண்ட முத்தச்சங்கையா இந்நதவியபுஷ்பா
 லங்காரசயனம் எமது சிவபெருமானாக கருசுகிக்கும் பீடஸ்தா
 னமென்று நினைத்து இதனைநெருங்க யாமருகரலோமென்று
 பகததேதார கம்பளமிட்டு அதிலிருந்தனா அககணிகை மதன
 லீலைக கெவவித்ததுள்ளாககவு மக்குறிப்பொன்றமுறியாது இவ
 வேசையனாயுந் தவமுடையாராகநினைத்து நீவிர சடைதரியாம
 ல உருத்திராக்ஷமணியாமல திருநீறுதரிககாமல கச்சட்டமுடுக
 காமல உடலமுழுதும் ஆடைகொண்டு மறைத்தகாரணம் யா
 தெனன, வேசை யிவா மோக்ஷகாமியெனற்றிநது யாம கௌரி
 மதஞ்சாராதவராதலால் அதற்கேற்ப லிககோலங்கொண்டனம்.
 எமதுதேகத்தைத் தமமைப்போலவாராய ஜநகமா காணலாம
 னறி பவிகளாறா காண்டலகூடாதாதலால் இவ்வா றுடையான
 மறைத்தனமெனன, முத்தச்சங்கையரு மிவா அநாதியான சத்தி
 சசினனமுடையவொன்று நம்பி மிகவு மவரிடத்தனபுவைத்து
 அவாகருத்தா மளவறற வுபசாரங்களைசெய்து அககணிகையு
 மவள தேவறபெண்களு முடனிருந் தேவல்செய்ய இரவுமுழு
 துஞ் சிவபூஜைசெய்து விடியற்காலத்தெழுநது வசவதேவனாக

நாடுஅ முததசங்கையா புராணவசனம்

கண்டு நேற்றிராததிரிபூஜையில் நீரு முடனிலலாததொனதே
குறையாதுமுடிந்தது

அமமங்கையாபோற நவமு நடயாரை யிதுபரியந்தம் நா
மெவவிடத்துவ கண்டறியே ம என்று சொல்லவே அங்கிருந்த
வாயாகருஞ்சிரித்ததொரு லவ டததகொங்கி வணங்கி யதிசயித்
துத தாமும மயங்கிதாது புனமுறவலகொண்டிருந்து சிவத்
தியானமொன்றல்லது வேறறியாது பெருமை வசகு மனங்க
ட கருமையுள்ளவென நிருந்தனா

முததசங்கையா புராணவசனம்

முதநிறு

— — —

உ

திருநெடுநம்பலம்

— ◆ —

பசுபதிநாயகா புராணம்

— * —

இன்னவாறுநடந்தேத நின்றுநாடி குமெல்லையின
மன்னுச்சென்னவசவசவ மாமமுநாநடிபெ
நன்னெடுங்காங்குவித்து நம்பனாபிளங்குதாய
முன்னநந்தவந்தத்தொரு முறையாயானவெனென க

சோதிசோதிதுறறகண்ணா துயயதாரகைககுதா
மேதுமுறறுணாநதிடா திருநல்லபாலவெயிற்றான
மீதலனபுனோரகணைஞ்சின மிககலோகவித்களா
நீதியொன்றுமன்னதெனறு நிச்சயித்தறிந்திடா ௨

பித்தாபாலன்விராபபாஞானா பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்ததந்வித்தாபேல முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவததந்வித்தாபேலனநத நென்னவெங்குநதயா
மொத்ததசெ நானவசவராசையககுநாததோ ஹவாமந

அரணிஷ் ததிலளவினைய மலசெழுத்தினெஞ்சினா
தனாவிலங்குநதவெய யலொஹுநதலததினா
விக்கிலாதமெயததவத தாவீரசைவநிநயின
ருமுலாவுநததாபாச பதிகளென்றெ நததனா ச

ஜரிடததுவீரசைவ வுத்தமத்தாகூடியே
பாரதித்தனதிகுநால படித்தி நககுமெலலையின
வாரிமைகககாநதபோது வந்தெழுதுவந்தமா
கோரமுற்றகாரவிடம பரத்தற்கககாதிககுநாள் நு

அஞ்சிவானரசராகூடியபய மயமபயமென
நெஞ்சியோடுமெலலையி நெழுத்தவெயயவிடமெலா
நஞ்சிநெறெணுமலதத னுண்டசொன்னவிற்றலு
நெஞ்சபாசபதிகாரா ரழிந்தருண்டநீனைவராய

என்னவென்னசொல்லுமால் மெம்பிரானயினறநெ
ன்னனசெய்தி மெய்கொலுள்ள தறையுமென்னவவாக
நு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கிடணணினமேலவி
முந, தொன்னலாகொல விண்ணொன ஹிலைநுநைந்
துருத்தெழா. எ

ராகுய

பசுபதிரயனா புராணம்

விடமருந்துகெனறொருததா வேணடினொன்றி யுணப
ரோ, மடமணைநதுளோருமால மனமிசைநதுகொளவ
ரோ, திடமிருந்தகாளமுணடுசெத்தபேனொனேததுளோ,
ரடுமிதைத்திருப்புமந திரங்களவல்லராகொலோ. ௮

புககவாலமநதவேலை யிறப்புறப்படுததமெய
யொககலாகவருகிருநது ளோகளிலலையானதே
திககெனகருநீயலாது தேவரிலலையெனசெயகே
னிககணத்தினஞ்சுமிழந்தென ககிதஞ்செயெம்பிரான. ௯

ஆலமுண்டபோ துதேவி யருகிருந்ததிலலையோ
சாலவேணியுறறகங்கை தானுமொத்திருப்பதே
னோலவோலநதிக்கேச நுறறசுறறமலலவோ
வேலநானநிறததுண டெனிறறவிரப்பெனசெயகேன

இந்தநூலையிந்தமாத வததாதாமிசைப்பதேன
நந்திமாழுகத்தாவேலா தந்தையன்பிலாகொலோ
பந்தரானவீரபத்தி ராதிபலகணங்கணீர்
வநதுகையிலுமபறித தெநிறதினீர்மறந்திரோ. ௧௦

இவவிடநதலைககொளகின்ற வேலையிறபுருநதுநீ
ரவவிடததுநனமைசெயத லனபதன்றதற்குமுன
வவவியையாதாளிலே வணங்கியோராமருந்தளித
தெவ்விதத்தெனுகிருப்பு மெனசொலுககிரங்கியே.

தீயதத்திதொனறையுந திருப்பிலத்தனெம்பிரா
னாயுமறநனநநா ளிருப்பனருமில்லையே
நாயகனவிடத்தையுண்ண நானிருக்கிலெனென்ப
போயிருங்கடற்குதிப்ப நென்றுபோதுபோதிலே. மரு

தேவதேவனவிடையினமீது தேவிபங்கனெயதியே
பூவினமாரிவிண்ணுளோர பொழிநதுகைகுவிக்கவே
யாவனமீதுசிவகணத்த ராவெனுஞ்சொல்லாவிட
னாவதொன்றுனக்கித்தத கேளளித்ததுமென்னலும். மச

பாசுபதிகளீசாதாள பணிநதுநிறுபகருவார
தேசவிநைவநீயயினற தீயவாலமொத்தியே
நாசமணையிலென்னசெயவ னஞ்சையிங்குமிழந்திடி
னாசிலாவரமெனக களித்ததொககுமென்றலும். மரு

முத்தினெம்பிரானமகிழநது முறுவலசெயதுநாடியே
பத்தவிநதவாலநா முமிழந்திடிநபரநதுமண்
மெத்தவெநதுவானிறநது விடுமிதெமமிடத்துமே
லொத்திருநதுபோவதன்றி யொன்றுமினமெறமக்கென

கண்டமுறறகடுவிழிநது கடுகிலென்னசெயகுவே
னண்டநாதநமபகிலல னுவியங்கழிப்பனென
மெண்டியங்குமனபாசொல்ல வெம்பிரானிரங்கியா
முண்டநஞ்சிழிநதிடாது நங்களத்தினுழியலால். மரு

நம்பலாதபோ துநமம் டிததலத துநணணியே
யெம்பெருங்களத்தினஞ் சிழிநதிடா துபாாததினொ
றும்பாகோனவலத துடைக்கணுற்றநண்பிலவைததன
னம்பரததாமாரிபோ லலாககைகொண்டுவிசிஞா யு

கங்கைவேணிகொண்டநஞ்சு கண்டமவிட டிழிநதிடா
தங்கரனம்டிததலத தமாநதுநாடுமனபரா
மெங்களபாசுபதிகளாரி லங்குமேனமைதனனையார
சங்கைசெய துரைக்கவல்லா தடபிரானையன்றியே யு

பசுபதிநாயனா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௫௫௧

உ

திருச்சிறநம்பலம்

பசுபதிநாயனா புராண

வசனம்

ஒருதினம் பரஸாதமே திருமேனியாயுள்ள சென்னவசவ
நீதவா தமதுமாமன ஸ்ரீவசவதேவனானோகதி தவமுடையாரொ
லலா மேழையராயினகாரண மென்னையென்றுகேடக, உலகத்தி
லஞாயோதயங்கண்டவா கண்களுக்கு நகடித்திரவொளிதோற
ரூது, அதுபோல சிவதாசனம்பண்ணுந தவமுள்ளாரா உலகத்
துப்பொருளை யெப்போதுமவிரும்பாரா. பித்தாபோலவும பாலா

களபோலவும் ஞானிகளிருப்பொன்று சொல்ல, இவாபோலும் ஞானிகள் மூதகாலத்துமுளரோவென்று சென்னவசவதேவா வினவ, இவாபோல லனநதஞானிகள் உண்டு அவரிலொருவா பசு பதிநாயனானபவா, வெயயலூனொன்னுந் திருத்தலத்தையுடையவா, வீரசைவாசாரமுள்ளவா, இவா வீரசைவ உத்தமர்களாகுமி சிவாகமமுதலிய நூல்களைப் படிக்குங்காலத்தில திருப்பாறக் கடலில் கோரமான வாலகாலவிஷ்ணுண்டாய எவ்ருமபரவிக் கொடுமையைச்செய்ய அக்காலத்துத் தேவாசார முதலாயினோ நடுங்கிச் சிவபெருமானிடத்து அபயம் அபயமென்று அடையுமிடத்து கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான அக்கொடியவிஷத்தை லோகரக்ஷணாததமாகத் தாமுண்டனா என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு மருண்டசிகைதயுள்ளவராய எனசொன்னீர் எனசொன்னீர் எமது சிவபெருமான விடமுண்டானொன்பது உண்மையோ சொல்லுங்கொன்று சொல்ல, ஆஃதுள்ளதேயென நவாகளசொல்ல, அப்போது பசுபதியா மணமேல மயங்கிவிழுந்து பின்னருமெழுந்து கோபாவேசமுள்ளவராய இத தேவாயாவருஞ் சத்துருக்களோ ஒருவா விஷத்தையருந்தச்சொல்லினால் அறிவிலலாதவருஞ் சமாதானிககா, கொடியவிஷத்தையுண்டிறந்தவ லொவவளவுபே ரிவவுலகத்துண்டு, இதைத்திருப்பு மந்திரவாதிக ளெவரிருக்கின்றா, விஷப்பிறந்தகாலத்துச் சுற்றமாயுள்ளவ ரொருவருமில்லாராயினா ஸவாமி சிவபெருமானே உம்மையனறி யெமகரும் வேறுதிக்கில்லை, அதலா விரதக்ஷணமே நீருண்டவிஷத்தை யுமிழந்தருளவேண்டும், அவ்விஷமுண்டோது உமாதேவியா அருகிலிருந்ததில்லையோ, கங்காதேவியாரும் ஒத்திருந்ததுண்டோ, நந்தகேசரரும்கருச் சுற்றத்தாரானரே, நானறிந்தேனாயி னுடனேதவிப்பேன, இந்தநூலை யித்த

வமுடையார படித்தனரோ இககெடுதி கேடகலாயிறறு விநாய
கா கந்தரிருவரும் தமதுதந்தையாரிடத் தன்பிலலாதவரோ, வீ
ரபத்திராதிகணங்களை நீங்களாவது அவவிஷத்தைவாங்கியெ
றியாதிருந்தோ, இவவிஷந தலைக்கேறுமுன்னேதானே எவவித்
ததாலாவது திருமபுமவித்ததை எனனிடத் திரக்கத்தாலாவது
செய்யுங்கள், இப்போதுநேரிட்ட தத்துநீங்கினால் எமதுசிவபெ
ருமா னின்னும வெருகாலம் ஆயுளோடிருப்பா என்று பலவாறு
கூறி இவ்வாபத்தைநீக்குவா ரொருவரும்லலாமையால் நானினி
யுயிரோடினோன் சமுத்திரத்திலவிழுந் திறப்பேனென மெழுநது
செல்ல, அப்போது தேவதேவராகிய சிவபெருமான விருஷபா
ருடராகத் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிய சிவகணங்களெல்லாம்
ஹரஹரவென்று ஸதோத்திரங்களபண்ண எழுந்தருளி ஓ பசுப
தியே யுனக்காகவேண்டுவ தெதுவானாலு மத்தனைக்கேளென்று
சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் சிவபெருமானது திருவடிகளி
லவணங்கி ஸ்வாமி தமது கிருபாநோக்கத்தால் யாதொருசஞ்ச
லமுமெனக்கிலலை, தமது கண்டத்துவிளங்கும் விஷத்தாலவரு
ங்கெடுதிக்கே வருந்துகிறேன அதை யுமிழந்தீராயின அபே -
தே எனசஞ்சலமொழிந்தது என்றுசொல்ல, அப்போது பரம
சிவமும் மனமகிழ்நது பக்தனே, நீசொல்லவதுசரியே இதையுமி
ழநதா லப்போதே யுலகத்தை நாசமபண்ணும், ஆகாயமு முடி
லையடையும், இச்சுவிஷ மொடிட்டத்தொத்திருப்பதன்றிக் கொ
டுமைசெய்யாது, ஆதலால் பூர்ணிககமாட்டேன் நீயும் பயப்ப
டவேண்டிய காரணமில்லையென்றுசொல்ல, ஸ்வாமி கண்டத்தி
லிருக்கும்விஷம் உள்ளேசெல்லமாட்டாதென்று என்னநிச்சய
ம், அப்படியிறங்கினால் நானுமுடனே யிறந்துவிடுவேன் என்று
பசுபதியாரசொல்ல, அவவாறு உனக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருக்க

பசுபதிநாயனா புராணவசனம். ஈசுந்

மானுல எமது மடியிலிருந்து எப்போதும் பாததிருப்பபாயென
று கடாக்கித்தனா பசுபதிநாயனாரும் விஷ்ணுமறங்காதபடி மடியி
லிருந்து பாதத்துக்கொண்டிருந்தனா இப்படிக்கொத்த அனபு
ள்ள பசுபதிநாயனாது பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமானால
பரமசிவமே சொல்லவேண்டும என்று சொல்லியருளினா

பசுபதிநாயனா புராணவசன

மு த றி த று

உ

திருச்சிறத்தம்பலம்

—*—

கோ : கூசசவவை புராணம்.

—*○*—

தாரணிபுகழுங்கோளு னென்னுமத்தலத்திலவாழுஞ்
சீரணிசைவவேந்தா சிவதேவசரணென்னும
பேரினாவாபயந்த பேதையாகோட்கூசசவவை
யேரிளம்பருவமின்னு ரிவாசெயலியம்பலுற்றும் க

செநநெறியினராமந்தச சிவதேவ் சரணொன்பார, நன
னெறியாயதம்மூர் நம்பாபோகேசாககானபாற, றுன்ன
நநேயத்தாலே துகளறத்தினரிவேதி, தென்னையாளு
டையாயகாப்பா யென்றுநின்றிறைஞ்சியேத்தி ௨

நமுகுமநாளிலோநாளும்பாகோனகருமமாகச, செழு
விதோநகாகஞ்சசெலவார சிறியதம்மகளைநோக்கி,வழு

வினெநதம்பிராற்கிவவளளத்திலிநதப்பாலைப, பழுதிலா
தழுதுசெய்யப் பண்ணுவாயதினமுமபாவாய ந

அனனையேயுனசுருநசித றுடையுமங்கைச்சங்குங்
கனனமாரோலையுமபொற கடகமுங்கனகப்பொட்டு
மினனுமம்பாவைபுரின விரதகுமோதிரமுங்கொண்டிங்
குனனைவநதனைவோநாலை அணமைநீயொன்றுமஞ்சேல

பாலைநம்பிராற்குககாயச்சிப பரிவினனனிவேதஞ்செ
யவாய, காலமொன்றிடவேயென்றுசென்றனாகனனியா
ராதா, மேலவப்படிபோவாளத தினிதுறப்பெயதுகை
கக்கொண, டாலமுண்டருள வுராகோயிலனைநதவாமுன
னைத்தன்பால் நு

குடித்திபாலையவென்று கூறிமுனகுலவுநண்பால
அடிககடிபுபசரிப்பா ராகவுமுருந்தாராகி
நெடித்திருப்பதனைக்கண்டு நேசநனனெஞ்சினிலே
யெடுத்திருகையிலேநதியேனையாவிப்பாலவேண்டாய.

செல்லப்பாலகாயநத்தினறோ செழுமணமின்றோவா
ற்ற, நிலலையோபசிதானின்றோ திரிநததோகணடாரொ
ன்றோ, வல்லதானறபமென்றோ வறிவிலேனறநதேனெ
ன்றோ, சொல்லுறநேடிலலையென்றோ தூவடடிலவின
கக்கெனன்றோ. எ-

தண்ணெனவாழிறறெனனேரு தண்ணீர்கூடியபாலெ
னனேரு, வண்ணியாககளித்தேனெனனேரு வரவுநானரு
முத்தேனெனனேரு, வெண்ணெய்கூடியதில லெனனேரு
வோடிமுன்கொணாநதேனெனனேரு, வெண்ணியித்தனை
யுமவேண்டா வென்பதோபருகாதெனனீ. அ

பாலுடனசற்றுச்சோறு பழங்கலந்திலேனெனனேரு
சாலவேயினியதேனற சாககரைபண்ணியாரங்
கோலவெமமனையிலுணடுகொணர்வோகோவினெயதா
ன, மேலுறுகுடத்தினுணடுதருகவோவிருப்பேதனறி கூ

எனனையனருருககணுளை யெழினமயேசுரநற்பூசை
நனெனையபாலுடனளிப்ப னுணுனையழைத்துப்போவன
பினனையேனனையப்பன பெரிதவறேங்காயதநதார
முன்னுனக்கிடுவனிப்பானமுந்திரீயயினுனமற்றும.ய

நானையெனறநதைதாயார நற்பொனமோதிரஞ்சிலம்பு
தோளுறுங்கானமுத்தின ருழவடநதுலங்குமபாவை
நீளொளிசிறுநிறெருட்டிற் றருவரினனிநாகளெலலாங்
கேளுனக்களிப்பனிப்பால கெடாமுனமருநதுகென்று.

இன்னநானறநதபாலை யினறுநீகுடியாயேலென
றநதைதாயகேடகிலெனனைச சாமபடியடிப்பரந்தோ
வநதவரறியாமுன்ன மருநதுவாயெனவணங்கி
நொநதமுமவட்டிற் பாலே நோக்குசித்தனையுநோக்கும.

திரும்பவமிறைஞ்சியேங்குந் தேம்புநின்றமுத்திகைக்குங்
கரங்களைநெரித்திரங்குங் கானிலங்கோட்டுங்கண்ணீ
ரரும்பினைத்துடைக்குமிவ்வா றுருமிப்பேதையனபை
விரும்பியங்கிருந்தபாலே வினாந்தரனமுதுசெய்தான.

இம்முறைகன்னியாபா லிறைவற்குநிலேதஞ்செய்து
தம்மனமகிழ்நாளிற றுயருந்தந்தையாருளு
செமமையாங்கருமமுற்றிச் சென்றவூர்நிறுமீளவா
ரமமையோரபாகாகோயி லருகுறவணையுமங்கண் யிச

கோதிலாககோடகூச்சவவை கொடியிடைபாகாககா
னபா, லாதரவுடனிலேதித் தங்கையினவெறுங்கிணண்
ங்கொண, தீதியங்கொளச்செலவாரா யுன்னிநற்றந்தை
யாரகண், உதென்னதம்பிரானபா லெனசெய்தாய பா
வியென்று யரு

எங்குநீசென்றாயவட்டிற் கினியபாலேதுமின்றி
யங்கையிறற்றருவதேதங் காகக்குணவளித்தாயநதோ
மங்குறக்கவிழத்திட்டாயோ மருவித்தானருந்தியப்பாற
பங்கமாககிணையோவென்னோ பாவிநீபகாவாயென்ன.

இலலைநீசொன்னவாரே யிந்தவள்ளமவிளக்கி, நல்ல
பானிறைத்துச்சென்று நம்பனமுன வைத்திறைஞ்சிச்,
சொல்லின்னகுடிப்பாயென்று தொழுதுநின்றமுதேனு

ஊர், வலகீர்செலகெனறெனகைவடமுலைத்தந்தா
னவந்தேன ௨௭

என்றுகனனிகையாரசொல்லா சிவதேவொழுநதுவெம
நினறுசாதி, ததலபாரீர் நீயிபோலென்னவையா [பி
மன்னுளார்பாலருநதன மாயத்திறிவோமென்று
பின்றைநாட்டமமடதது ளமுதையவவாடி, றபெய்து.

அரிவையார்கோடகூச்சவவையார்கையிறகொடுத்துவா
வென, றெரிபுறுசுரத்தாரமுனசென்றிருநதியிங்கமுதுசெ
யவி, யுரியநின்புத்திகாண்பென்னலுமுவந்துமுனபோ
ற, பரிவிற்றபாலைவத்துப்பாவையாருபசரிப்பார செ

பெண்ணிளம்பேதையாதல் பெரியநற்பத்திரேயந,
திண்ணிமையுலகாகாண, தெரிவிப்பான செங்கணேற
றா, தண்ணிறை பாலருநதாத தனமைய ராயிருந்தா,
கண்ணினைப்பிசைந்துபோதக கலுழநதுகனனிகையா
சொலவா. ௨௮

இன்றுநீபாலருநதேனென்பதென்னெனவருநதி, யொ
ன்றியநென்னலிறபா லுனககையசெரித்ததினேறா, வன
றியிங் கெனனைக்கொல்ல வகத்தினிற குறித்தாயகொல
லோ, வென்றலுஞ் சிவதேவைய றொரியென வெருண
டெழுநது. ௨௯

ள எய்

கோட்கூச்சுவவை புராணம்.

தேவியோர்பாகன்பாலேச சிந்தித்துத்தீண்டரினபாரான
பாவிநீயெம்பிரானறூன பருகினனென்பபகாநதா
யாவிநீயிழந்தாயசெனனி யரிவனெனறடாநதுசெலலக
காவியோவிழியாளஞ்சிக கதறியேயபயமென்று ௨௨

ஐயநினபயநானென றததாபாலலறியோடுஞ்
செய்யமாணசிகழிபற்றிச சிவதேவரீககுமபோது
தையலாடநதபாலேத தம்பிரானமுதுசெயதா
ருயயநீநமதுமாவத துறுமினென்றுவநதுவைத்தாரா

இச்செயலகண்டருண்டு சிவதேவரிளகுநெஞ்சா, னிச்ச
யாச்சரியமெய்தி நினறனா நிமலாமாபின, கொச்சை
மானசிகழிதோன்றுங் குறியிறைகுவலயத்தோரா, நச்சி
யேகொப்பிலிங்க மெனவின்றுநவிலாநிறபாரா ௨௪

கோட்கூச்சுவவை புராணம்

முற்றறிற்று

—

சூகதிருவிருத்தம் - ௫௭௫

உ
திருச்சிற்றமபலம்

கோடகூச்சவவைப்புராண

வசனம்

திருக்கோளுள்ளுந் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசர
ணொன்பவரது திருமகளார கோடகூச்சவவையென்னும் நாம
தேயமுள்ளவா

இவாததையார நியமமாகத் தினமும் அவலூறிற் போகேச
ொன்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானுக்குப் பசுவின்பாலகொண்டு
நிவேதித்துவருவார சிவகைங்கரியநிமித்தம் ஒருகருச்செலக
கருதி தமதுமகளார பேதைப்பருவமுள்ள கோடகூச்சவவை
யானானோக்கி தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசுவி
லுண்டாகும் பாலமுதைச் சிவபெருமானுக்குத் தவறாமல்
நிவேதித்துவருவாய நினதுராயும் யானும் அருகிலிருக்கு மூ
கருச்சென்று உரும்போது உனக்குச் சிற்றடை வளையல் கா
துக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விளையாட மர
ப்பாவைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்கிக்கொண்டு வரு
வோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினா

கோடகூச்சவையாரு மப்படியே நியமநதவறாமல் பாலை
கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாதநிரத்தி லெடுத்திச்சென்று சிவ
பெருமானது திருமுனப்பக்கக் கொண்டுவைத்து ஸவாமி போ
கேசரோ இப்பாலை நீருண்ணகடவீரென தனபோடநேக வுப
சாரங்கனைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னைத்
நூதநாமைகண்டு அப்பாலை இரண்டிகையினாலு மெடுத்து முக
ததளவா யேந்திக்கொண்டு ஸவாமி இப்பாலை யேன நீரநூதநா

திருக்கின்னிரி இடபால செவவிதாக்ககாயநது பகருவப்படவில்
 லையோ செழிய வாசமில்லையோ சூடாகவிருக்கின்றதோ உம
 கருப்பசியில்லையோ முறிந்துவிட்டதோ திருஷ்டிதோஷப்பட
 டதென்று நினைக்கிறீரோ குறைவாகவிருக்கிறதென்றோ விதி
 விலகநியாத வென்னாது கொண் டிவரப்பட்ட தென்றோ பாலி
 லேழலலாற்றுக்கின்றதென்றோ துப்பாத்திரம் விளக்காததென
 று நினைத்தீரோ மிகவுடா நிக நண்ணென திருந்ததோ சண்ணீ
 கலந்தபாலென்றோ என்றோழிபெருங்குடி கொடுத்திரசமென்றை
 யமோ அல்லது நான் வரததாமசப்பட்டதென்றோ வையுஞ்சே
 ராதுகொண்டிவரவில்லையென்றோ ஓங்குமொன் றகே னென
 றோ இவ்வாறுநினைத்து வேண்டாதிருக்கின்றீரோ, அல்லது அ
 பபாலுடன் சிறிது சோறு மட்டும்பு உலகமில்லையென்றோ இ
 ன்னமும் இவ்வியதேன சருங்குபா பண்ணியாரவகைகள் எம்
 து வீட்டில் நிமப விருக்கின்றது பகவினது பெய்யுருடங்
 களி னிறைத்திருக்கின்றது எமது நிமிஷினமடச்சுல மதேச
 வர பூஷை நடரகப்போகிறது அந்தருமம்பு மழைத்துக்கொ
 ண்டிபோவேன எனது தாய தந்தைக ளாகருப்போருமபோது
 அவல தேங்காயி ண்டிமெனக்குச ராதுப்போயினா இப்பாலை
 யிப்போது முன்னேயுண்டால் மின் அவதையுருநுவேன இ
 னி யென்றாயதநததக கொண்டுவரப்போகிற முததுமலை
 மோதிரங் கடகம் முதலியவாபரணங்களினு முமகஞ்சிறிது
 தருவேன இப்பால் கெடாதமுன்னமே அருந்தலவேண்டும நீ
 ரருந்தாதுவிட்டால் எனது தாயதந்தைகளெனைப்புடைப்பா
 அவா வரவுக்குமுன் நீரிப்பாலை யருந்துவீர் என்று வணங்கி
 மிகவும் வருத்தமுற்று அழுது பாலையுமபாாததுச் சிவபெரு
 மானது முகத்தையுமபாாததுத தன்னையுமபாாதது மீட்டும்

வணங்கி யேங்கித் தேம்பித்திகைத்துக் கைகளைநெரித்து இரங்
குவார கண்ணீர்யுந் துடைப்பார இவ்வாறுனகோலத்துட னி
வரசனபைக்கண்ட சிவபெருமான அப்பாலை யமுதுசெய்தரு
ளினா இசைக்கண்ட கோடகூச்சவவையாரும் மனமகிழ்நது
திருமபிச செல்லுங்காலத்து ஊர்கரு சென்ற தாய தந்தையரிரு
வருங் கோயிலுக்கருகேவர அவ்விடத்தே வெறுமவள்ள ததைக்
கையிலவைத்துக்கொ ணடிருந் தமதுமக்கைக்கண்டு தாயே பா
லையனறி வள்ளத்தேயிவருங் காரணமென்னென்றுகேட்க சி
வபெருமா ஹண்டன ானறு கோடகூச்சவவையாருஞ்சொல்லத்
தந்தையாரும் பலவாறுகோபித்து மனமவருந் தீட்டிற்செ
ன்றிருநது மறுபுறஞ் சிவபெருமானுக்குச் செல்லுதமப்பாலைத்
தமது மகளாரிட சதனுபபித் தாமும் மலநலிற்சென்றிருக்க ம
களாருஞ் சுவாமியினிடத்துவைத்து நேறறையதினமபோலவே
வருந் இவ்நெல்லாக்கேட்டிருந் தந்தையாரும் இது முடியா
தகாரியமென்று கோபித்து விராதுசென மயிர்த்தண்டமுஞ்
செய்யக்கருந் அப்போது மகளாருங் கூக்குரலிட்டு அலறிச்
சிவபெருமாளிடத்துச் செல்ல, தந்தையாருங் கூந்தலைப்பற்றி
யிழுக்கச் சிவபெருமானு மத்தருணத் தப்பாலையெடுத்துண்டு
பெண்ணை நீயப்பபடவேண்டுமதுமில்லை உன் ருயதந்தைகளி
டத்துச் செல்லவேண்டியதுமில்லை நமது மாப்பத்திலே யெப்
போது மிருக்கக்கடவாயென தருளிச்செய்தனா

இதைக்கண்ட சிவதேவசாரணரும் மருண்டுமகிழ்ந் தாச்ச
ரியமடைத்திருந்தனா இக்காரணத்தா லிலவுலகத்துள்ளவரின
னமும்அவ்விவிகத்தை நக கொப்பிலிங்கமென்று சொல்லா என
று சென்னவசவதேவாகரு ஸ்ரீவசவதேவாருளிச்செய்தனா

கோடகூச்சவவைபுராணவசன முற்றிற்று

உ

திருச்சிறதமபலம

—*—

அமமவையெனனும

பெச்சமாதேவியாரபுராணம்.

அண்ணலிட்டுசோகோடகூச சவவையாரனறிமற்று
மெண்ணிலிவொருமடவா லோழையனபினினமிககாரா
கணனுதலையிட்டலிங்கக காதலினுலருச்சிகும
பெண்ணினலலாரிவாதிருப்போபெச்சமகாதேவியார்.க

ஏழைமையாற்றம்பிராற கெழினமனையாமககணமற்று
ந, தாமழிமைத திறம்படைததுந தாயிலாத தன்மைய
னென, றுழுமனததுயரின லாரிருந்தென்னையினறி,
வாழுமககளசுகமெனன வெனநினைநதுமயங்குவார உ

பெண்டகையாமபேதைசோ பெச்சமாதேவியாக்கு, ம
ண்டருநதசிவநேச மனததகததுவளாதலா, லண்டாபி
ரானறிருவருளா லாருயிரககாரியமாசுக, கொண்டகொ
ண்டதிருக்கோலங் குறித்திரங்குகூறுவார ங

அன்னையினறிவளாநததெவவா றையாநீபிறந்ததறிபி
ன்னையுன்னையினங்குழவி யாகவைததுமரிததாளோ
வன்னையிருந்தாறபொலலா வதருமிகுமாடலெவ [ன.
ன்னையிருந்தாலெலும்பாபரணெனுமவததொனியே

அன்னையிருந்தாறபாமபுன னாகமுறப்பொருந்தாளே
யன்னையிருந்தாறசுமிகாட டாடிவரப்பாராளே
யன்னையிருந்தாறபேயக்கூட டத்திலுறவிசையாளே
யன்னையிருந்தாலால மருந்தாமலகற்றுவனே. ௫

தாயிருந்தாற்றாயிலியேன் சத்தநானகேளேனே
தாயிருந்தாறசனிடகட்டித் தவம்புகுதப் பொருந்தாளே
தாயிருந்தாறபிசசையனந தனையருந்தவொட்டாளே
தாயிருந்தாலவேடனெச்சிறறசையுணுங்காற்றிப்பாளே

தாயுளதேலுடம்பெல்லாஞ் சாமப்போன்றைநதிருக்குந்
தாயமுலைப்பாலவெண்ணெயெண்ணெய தனையருந்திக்
குளிப்பாட்டித், தாயவளவாதிவவாறு தானவளநத்திரு
மேனி, தாயுளதேலெவவாறு தருக்கிவளநதோங்குமோ.

வதுவையுடனோனபுனனாள் வந்தக்காள் ராட்டிப்
புதியமஞ்சட காப்பணிந்து புத்தாடைபுனைந்துடுத்தி
விதமுறுநனப்பணிபூட்டி விழியாரீமிகப்பாத்திவ
கிதமுறுநல்லமுதாட்டி யெடுத்தனைப்பாரிலையே. ௮

என்செய்கோராமேனு மினித்தாயாயிருப்பமென
மினசெய்யுநுண்ணிடையா மிகவிரும்பிரினைத்தளவின
முனசெய்யவடிவொழிந்து மோகமகவுருவானான்
றனசெய்யநேயாமனந் தனக்கிசைந்ததம்பிரான். ௯

நீ 65

பெச்சமாதேவியா புராணம்

ஆதலிற்றபெச்சமா தேவியாரமமனையாய

இரண்டுநாவினுமபரனை யி நதகியயன்றியாத, சிரநதனி

உரமுதரங்குளிற்றேயத்தேயொண்சிரமெல்லெனவொத

எண்ணெயவிடுநதிரவியங்க ளிடடிதததிறேயத்து

அரிசனநதநதுனாததெழிலா மாகமெலாநதரிததுநீர்

பெரியநண்பாலாட்டையுள்ள பெருவிழிதண்டைக்கூடு

யுரிமையினவாகியுமிருந்தவர்களுடையது

“॥ श्रीगणेशाय नमः ॥”

நிலததுமிநதுவிரமறேயத்து நெற்றியிலொண்டிலகமிட
டு, நலததவுலேததலததுவெநநனனீறுநுதறசாததி, வ
லககைகொடுசிரங்கழுததுவனையாமலவயிறொரெத், தல
த்திலனைத்திருகடாரந தணவிழிக்கஞ்சனமெழுநிறு

திருநுதனமேலவிழியதெனச செயயசுட்டிசோத்தாராத
விரலினிதுமோதிரங்குள மிகச்சாததிவிருப்பினு து
லலாவடங்காப்பணிகதுபல கறைவீக்கியாராமென
நிருமறைகேடபாரசெவிக ளினபமுறததாலாட்டி யு

அருந்திமுலையெண்ணெயமுக கறககமுனிவிழுங்கனி
ட்டுசு, சிரித்தருளமுகமசைத்துச சிரிப்பெழுப்பிநகைத
ததற்பின, நரிப்பருமனபினினமகிழநது தாருமுத்தமெ
னக்கேட்டங், கிருக்கொடுநான மறையிருக்கு மெழிறறி
ருவாயமுத்தமீட்டே.

ய௪

மடித்தலததுநீங்காமல வைத்திருந்தென வாழமுத
லென, மடிக்கமலங்களைக்காவி யுனவிழியிலனைத்தெந
தி, முடித்தலததுஞ்சோத்தெனது முழுமுதலேயென
ததமுவிப, பிடித்தநணபாறபிறவாத பிள்ளைவளாததிடு
மபோதின்.

ய௫

பெண்ணணங்காமபெச்சமா தேவியாபேதையனபி
ன, நிண்ணிமையை யுலகோகருத தெரிவிக்கத்திரினி
ழியா, வெண்ணெயுணாபாலபருகா மெயத்தாயாமு

நாள் ௮ பேச்சுமட்டுதேவியாரா புராணம்

லையருதார், சண்ணயரார்பிணிகொண்டு கலங்குமகப
பேரிவருதார் யக

அச்சமுற்றுப்பெச்சுபா தேவியாமமமனையா, நிச்செய
 லென்பாவினென யாவாகண்ணெறையதிற்றோ, பச்சை
 வெண்ணெய பாலசெநியாப பானமையோ வென்பபசி
 யாற, றுச்சவனகுகறிகுற்றன சூழந்ததோதோனறலே

முன்னெண்ணெயைப் பன்னெவாது மூடிற்றோகெட்டேனே
யுன்னையிந்தோயாகுழ வுற்றுப்பாரத்திருக்கவோ
வென்னசெய்கேனையேனெ யென்றுபெரிதுயிரத்தேங்கிப்
பின்னபாநதுமிகத்தளநதுபிள்ளையப்பாரத்தரற்றியே

உலையும்நதாலுநாரசுட டிப்பாராததோவென்று, முலை
பருநாநோவென்றுமோகததாறகொடுததழுதுந, தலை
சுவிழநததோவென்றுந தழுவினெடுததுறவயாநது, நிலை
யெனககாநினியென்று நினறுமுகத தறைநதறைநதும.

இதன்மூலம், கனோய்முற்றநீட்டா லெனசெயுமோ விதறகு முடா, மந்தவெனதாவிநீ மாயப்பனெனமனநதுணி நது, கந்தரத்திறபடைவைத்துக கன்னறியக்கண்ணுத லா, மந்தயுருவேபழைய வாகமாயமுன்னினறே. உரு

மெய்ச்சினனானினையமம வேண்டியகேளளிப்பமெனப்
பெச்சமாதேவியாா பேசுவாபெருமானி

னசசிலுற்றநோயகனற வவவளலேபா துமறபேர
ரிசசையிலேநீசுகமேயிருககவெனகொசைபெனமுள்ளு

மமமைவீயிருததலினு நமமையேனெய்ச்சா
மிமமையினிலுனகுந்தத மீனிரள் ததேமெமமைநீ
செமமையினுலவளாததெதிதத செயதியினுனீ மககு
மமமைவகாணெனவுறாததங்கருஞ்சோதியாயினுந் து

பெச்சமாதேவியா புராணம்

முற்றிற்று

சூகதிருவிருத்தம் - ௪ (11)

உ

திருச்சிறுமமபலம்

பெச்சமாதேவியா புராணம்

வசனம்

கோடகூசசுவையாரனறிப பெண்ணுவாரில் பெச்சமாதே
வியாொன்பவரொருவா இஷ்டலிங்க பூஜையசெயபவா

சிவபெருமானுகு அடிமைகளும் மக்களும் மனைவியருமெ
லலாமிருந்து தாயிலலாத குலையுடையவொன்று வருந்துநெ
ருசினராய எவரிருந்தும் பயனென்ன தாயிலலாதபோது சுக
மில்லாத தாகவேண்டிம என்று மனத்திலன்பு மிருந்து பகதா
னுக்கரஹ ரூபமாய அவாகொண்ட திருமேனியைகருறித்து ஸ
வாமி நீ தாயிலலாம லெவவாறு வளாரதீர் அல்லது நீ பிறந

ராஅ.) பெச்சமா தேவியா புராணவசனம்

தவுடனே தாயும் விட டிறநதனனோ தாயொருத்தி யிருந்தா
ல தோலாடை தரிக்கவேண்டுமெனென எலும்பாபரணந தரிக
கவேண்டுமெனென உனமேனியெல்லாம பாம்புகள சூழநதி
ருக்கச சுகிப்பனோ கடுகாடடிதெனெறு நிருத்தமிட வொட
புவனோ பேயக்கூட்டத்திற செல்லவிடுவனோ விஷமுண்டகா
லத்துப பார்த்திருப்பனோ தாயிலியெனெனும் பேருமக்கு வரு
வானே பிச்சையெடுத்தெனெனுவானே வேடனெசகி ஓணெ
சசகித்திருக்கமாட்டாள தலைமயிர சண்டயாகவுந தவக்கோல
நகொள்ளவும் பார்த்திருப்பனோ திருமேனிமுழுதுஞ் சாமப
லாக விருக்கவேண்டிய காரணமெனென தாயொருத்தியிருந்து
வளாககாமலே யுமதுதிருமேனி யிவவளவழகாக விருக்குமபோ
து தாயினது ரக்ஷணத்திலிருந்து வளாவீராயின எவவளவு
வொளியுடையவரா யிருப்பீரோ, கலயாணம் நோனபுமுதலிய
சுபதினந்கள வருங்காலத்து நீராட்டி மஞ்சடகாப்புசாத்திப் பு
துயவாடைதரித்து ஆபரணந்களையும்பூட்டிப் பார்த்து மகிழந
து அமுதுட்டி யெடுத்திணைப்பவ ரொருவரும்லலையே இதற
கு எனெனெயவோம், அல்லது இத்தருணம் நாமாவது தாயா
கவிருந திச்செயலகூசெயவோமா வெனெறு பெச்சவையார
மனமுருகி நீனைத்தமாத்திரத்தில சாவகாருணயனாகிய சிவபெ
ருமான ஒருசூழநதைத் திருக்கோலநகொண்டு கிடநதுவாயவி
ட்டமுதனா அத்தறகேறப்ப பெச்சவையார்க்குந தாயக்குமு
லைப்பால சுரப்பதுபோலச சுரநது டெருகி வழிநத்து அகசூழந
தையைப் பெச்சவையுந கண்ணிலலாதவா கணபெற்றதுபோ
ல மகிழநதெடுத்திப் பஞ்சகவயததையூட்டித் தமது இரண்டு
துடைகளினிடமாகக்கிடத்திப் பிரமதேவனுமறியாத வகசூழந
தையின சிரத்தி லெண்ணெயக்காப்புச்சாத்தி நாசியையுந தட

விக கண்களி லெண்ணெய்படா தவண்ணஞ் செவிகளையுமுருவி
மாபிலும் வயிறறிவூரேயததுக கைகளையுந் திருமாலுமறியாத
கால்களையுமுருவிப் பின் திருமேனிமுழுது மெண்ணெய்சாததி
எமனையுதைத்த வுள்ளங்காலையும் மிருதுவாகத்தடவி எண்ணெ
ய்போகருந் திரவியங்களாற்றேயததுக கைபொறுக்கத்தக்க வெ
நீர்கொண்டு குளிப்பாட்டிப் பின் நலங்குப்பொடிகளா லலங்க
ரித்ததனையுங்கழுவிப் பின் திருவொற்றாடையாலொற்றிக் காது
நாசிமுசலிய ஸதானங்களில் நீரழகுந் கண்ணென்று வாராமல
நீரால் வலமாசசுமுழவிடாது நிலத்திறேயத்த மண்பொட்
டுமிட்டுத் திருந்துசாதிக் கண்களுக்கு மையெழுதி நெற்றியிற
சுட்டியெனனு மணியையுந் சொங்கவிட்டு மதறைய வாபரண
ங்களையுந்நித்தி முலையமுதுண்டித்ததுத் தொடழி லீட்டுத்
தாலாட்டி முததமிட்டு மடியிலவைத்து இவ்வாறு வளாக்கும
போது சிவபெருமான இப்பெச்சசவயாரது பேரனை உலக
த்து வெளிப்படுத்தின கருத்துடைபவராய்ப் பால வெண்ணெய
முதலியன வருந்தாமலுந் துங்காமலு மமுதவண்ணமாகப் பி
ணிகொண்ட நொரு குழந்தைபோற் கோலங்காட்டினா

இதுகண்ட பெச்சமா தேவியாரும் நடுநடுங்கிப் பாவியே
னுடைய தீவினை யிவ்வாறு மூண்டதென்று சகல துன்பங்க
ளையு மடைந்து இகழுநாதை யினிபிழையாது நானும் அதற்
குமுன்னேதானே பிராணனைவிடுவேன என்று ஒரு கத்தியை
யெடுத்ததுத் தமது கண்டத்தில் வைத்தாரியுஞ் சமயத்தில் சிவ
பெருமான முன்போலவே திருக்கோலங் கொண்டு நின்று பெ
ச்சவையே உன் தனபை மிகவும் மெச்சினுமாதலால் நீ விரு
மபி யவறறைக கேளென நருளசெய்ய, பெச்சமா தேவியாரும்

ரா.அ.உ. பெச்சமா தேவியார புராண வசனம்.

ஸவாமி உமது குழந்தைக கோலத்துக்கண்ட நோய்போனதே
யெனக்குப் போதும் உமது திருமேனி சுகமாயிருக்கவேண்டும
என்று சொல்லச் சிவனும் நீ நமக்குத் தாயானபோதே எமக்கொ
ரு மிணியும்வாராது உனக்குமதனா உமமவையென்றுபெயருண
டென்று சொல்லிச் சோதிவடிவாயினா

பெச்சமா தேவியார புராண வசன

மு த ி ற று

உ

திருச்சிறநம்பலர்

—*—

க ளி ய ந ர ய னு ர பு ர ண ம

மருவிலசெயதியேழையனபா மற்றுநன்றொருத்தனா
ரறையுமஞ்செழுத்தலா லணைநதிலாதநாவினா
பிறைமுடித்தநீத்தனிசைசை பெருகுசினறநெறியதா
முறைமைகண்டுகலியொன்று மொழியுநாமமுற்றுளா.

நல்லசீலா துயயசைவா கலியாமற்றோநற்பதி
செல்லவேணுமென்றெழுநது செல்லுகினறவதியிலே
வலவிபாகாகோயிலினறி மாவனத்துவைகல்கண
டொல்லையோடிநீடுதுக்க முற்றநெஞ்சராயரோ 2.

அணிந்துமுனபணிந்தெழுந தணைத்துநெஞ்சகங்ககாந்
திணைநதநேயராயுயிராத திரணடுகணகனொழுஞ்ஞீ
தணிந்துவீழுவேதளாநது சங்கையற்றதுனபராயத
துணிந்துகைகுவித்திரங்கி நின்றருணடுசொல்லுவாராந்.

தககனவேழநீஞ்செற்றபோது தமமுண்ணுதுதேவாதா
மிகககுற்றமொன்றுசெயயின மேவியாவினககுவா
ரிககனமேலிசுட்டதற்கவ விககடுனொன்றுசெயயின
னககடுன்னசெயகுவனசொலையேனெயனததொழா.

வேதனஞ்சிரந்துணித்த வெம்பகைககவனெழுடாந
தேதமொன்றுசெயயினொ ளிறப்பனமெயயதெம்பிரான
பாதமொன்றிலுதைக்க வனறுலேந்தபகையமன
றீதுசெயகிலெனசெயகே னெனத்தியங்குசித்தராய. இ

மிகைத்தநாரசிங்கனமேனி வீயநீபிளந்தவப
பகைககவனசெறுத்துடன்று பற்றிலென்னசெயகுவே
னகைத்துமுப்புரங்களுசுட்ட ஓடியநதவழியுளோ
ருகைத்துவந்தடாககிலென்ன வுத்தரங்களுதுவேன.

அநதகாசுரற்பிளந்த வப்பகைககவவழியுளோ
வந்தடாக்கிலவணாயானவதைககவெண்ணிலவல்லனோ
முநதுசககரத்தினுன முடிந்தவசசலந்தா
னந்தவாககாவந்துறுகி லையவென்னசெய்குவேன். எ

ராஅச

கலியநாயனா புராணம்.

வலியமுன்னுரிததவந்த வாரணப்பழிகுமப
புலியிறுமப்பழிகுமிப புனச துயானேபுலிகண்
மெலியவொன்று செய்யினயார விலகஞவாரவிரைந்தெ
னக், கலியாநைந்திரங்கியே கலுழநதுநின்ற கழறுவார.

நமமினுஞ்சிறுத்தமாளி டாகஞ்ஞமபத்திநூஞ
செம்மைசோபதங்களைச் சிவன்கொடுப்பதேனெனத்
தமமுளேவெறுத்திருக்கு மண்டாரீதனிததுறின
வெம்மைசெய்யினையவென்னசெய்வென்னறுவிமமியே

மடப்பமாமலைபிறந்த மயிலிருத்தலகண்டிலேன
றிடத்துமாதவத்தாபூசை செயதசெய்திகாண்கிலே
னெடுத்தொருத்தொனசிரத் திருத்திலிககணத்திலே
யடுத்தவெங்களுரிலால யஞ்சமைத்துமாற்றுகேன. ௨

நினைத்திடாதவகையெலா நினைக்கிலாவதென்னெஞ்
வினைப்பகைத்திறங்களவல்ல மெய்ச்சகாயரின்றியே
யெனைத்துமொன்றுமெண்ணிடா திருக்குநதமீசனே
முனைத்தனத்தஞ்சுமென்றுகலியாநின்றமுன்னியேயெக

ஆடுமையாதமமைவிட் டகன்றிடாதிருநதுந
தேடுமாதனங்களுஞ் செழுமணித்திறங்களு
மாடுகென்றுமடிமையான வகையுமற்றுமுளவெலாங்
கூடுமனபிலிட்டரற்கொ ராலயங்குயிறறுவார. ௨

ஆனகொப்பக்கமொடத்த மண்டபமமைத்தபின்
வானமெடமிகோபுர மதிறபுறத்திலகழசமைத
தீனமறவாயிலகட கிருங்கபாடமிட்டரோ
சேனைசுற்றுமுத்திகைசசிதைப்புறதவகையெலாம. யந்

செய்தபின்புகோயிலுட செழுஞ்சலங்கொள்குவலகண்
டையாதுயயவமுதினு க. ஸ்ரீ நெல்லுமுடசெறித
துயயலலபூமரங்க ளொத்தவ. இனவைததரன
பொயயலாகதுயயபூசை நாடொறுட்டிரிந்துளா யச

தமமுடனறமகதித்த தனமையானேடியே
யெமமுடனசலிப்பதற றியங்கவலலபோகளாய
வமமினென றுமனமயானும் வள்ளலாமதிறபுறஞ்
செமமிசினிறாப்பகற சினேகம்ககசித்தராய யந்

மதிறபுறங்கடநதுசத்து ருக்கடமமத்ததினுங்
கத்ததினுங்கடக்கொணாத காவலாளராகியே
குதிப்பாரிற்பாராப்பரிப்பா கொக்கரிப்பாதமமனத
தித்தவனபினித்திற மியற்றுராளகளசிலசெலா. யச

அளவிலாததனமெலா மமாரதிடுநிமந்தாகட
குளபதாதிகடகுநாளு முதவலா லுறுமபொருள
சிலவதாகிமுன்னுளோ சிதைநதுபோயுமத்தாதம
வளநிலாவுகோயில்காவல வழுவிலாதவகையராய. யந்

வேறு

தொனிமிசுத்தமணிகளாசூழக்கட்டிசு சுரிகையொருகரத்தெடுத்ததுச சோதிப்பந்தம், புனிதமுறுகரத்தேநதிப பிறவிலேவகைப புலிவேட்டையாடுவார போலககொண்டே, நனிமணியினோசைகணின கணினதெனன நறகரத்தினசுரிகைகலின கலினதெனன, வனுதினமுங்கலியனாரவத்தெல்லவனிசுதாதிருவாலயத்துளனபாறகாப்பார.

கு

உ

பலரிருந்துகாப்பதெனவொருவாதாமே பலகாலுமாளவாரியேறிப்பாரப்பார, சிலதினமிப்படிசெலலக கலியனாதாந திருக்கரத்திறப்பந்ததுககெண்ணெய்கொள்ள, நலபொருளொன்றினறியணி யாடையெல்லா நற்பொருளுக்கீந்ததுவுஞ்செலலபின்பங், குலநுமவிறகினைப்பொறுக்கிசுசுருந்தாசு. டவ வொளியினாசிலவிரவங்குவந்துகாததார.

உ

ஆலயத்தையாமகன்றிந தனதுககேகி லையாகருத்தனியெனத்தாமனாயிறசாததுஞ், சேலையுடன்றிலைவாசங்கொளுத்தினோக்கிச சென்றதறபினொன்றுமிலாசசெயலராகி, வேலைவிடமுண்டபிரானகோயிலகாகுமவிருப்பினாறநிலையினாமேனமுடிநது, கோலமுறுட்பந்தமெனக்கொளுத்தியீசன கோயிலவலமவந்தனபாறகுலவுமபோதில.

உ

வெருதுமயிரங்கிகபாலதனதமேவி விரவுறவுமலிமலா
பதநிலிலங்காராகிச, சினைதமகிழநதாளிககுங்கலியனாத
நெ செயபதுயமனததுறுதிசசெயலையெலலாக, கந்தனி
தழிசசண்டயாரதிருவுளத்தாறகணடுலகாககிவாதனமை
காட. வேண்டி, புருதுமழவிடையினமேலுமையுநதாமு
முருகுசிவகாயு முனபுவருதுபாநது ௨௧

வேறு

செடயணி கங்கையாருந் சந்திரத்துணடுவகண்ட
ந, தண்ட வுறுலேவாலத தழ்துடனமமுமானகையும, பு
ண் பெயாக துணேகோகும் பொருநதுவாதமமேறபே
மன, புறா யாங் கலியாசமலம் புணகரு வேண்டியதே
தேனரு. ௨௨

என்றலுபபணிசெழுந்தவ கெனகருவேண்டியதாமி
னாப, மென்று விண்ணபபஞ்செய்கே னுறுமிடிக் தேவ
ராபாலா, துனறுமவவனத்திராமற நாயநினகயிலாய
நதே, யினில வகணகங்கோநிந செல்லுதுமவாவா
வெனரு. ௨௩

உருகிரினறிவவிண்ணபப முனாகருங்கலியனாமு
னரியபுவிமானுதோன்ற வதானிடயனுமதத
னிருமைசோகோயிருனு வ கலியருமேறிததேவா
மருமலாவிழிககணங்களவாமுததவணகயிலேபுக்கா௨௪

அததனையழககசசென்றா கயிலையிலனபொல்லா
மததனையிலயததோடே... கயிலையிலனபொல்லா...
யததமாவிமானமேறிக கயிலையிலனபொல்லா...
யததலோகத்தோமணனே ரதிரயமுறமுறாததா.

சுவீயநாயனா புராணம்

முதலிய

க.வி.ரு.வி.ரு.த.த.ம. - சு.2.ரு.

⑤

திருச்செற ராமபலம்

உருபுநாயகம் பதிபெண

வ ச ன ம

பஞ்சாக்கூர் ஜப்பராயுள்ளவா, சிவபத்தியே வழிவாயுள்ளவா, கலியாளனுந் திருநாமமுள்ளவா, இவா தமது நகரத்தினின்றும் வேற்றுநகரத்துச் செல்லுகையில் வழியிலொருகாட்டிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு லீனாந் தருகாகச்சென்று துக்கமுற்றுப் பணிந்தெழுநது சிவலிங்கத்தை யீண்ததுக்கொண்டு மனமுருகிப் பெருமூச்செறிநது இரண்டுகண்களிலுந் நீர்பெருகத்தளாந்தளவற்ற துன்பத்தழுநதி ஸவாமி யிககாட்டிற்றனித்திருப்பின உமது பகைவார்களாகிய திரிபுராதிகள இயமனகாமன ஜலந்தரன் பிரமன நரசிங்கன அநந்தகர்சான முதலான வநேக ருண்டா யிருத்தலால் அவராவது அவா வழிவந்தவராவது கண்டு உமமைப்பழிவாங்க வெண்ணுகொண்டால இத்தனிமைக்கெவா காவலர்வா முன்னந் தாருகா வனத்து

ள்ள ரிஷிகளால் ஏவப்பட்ட யானையையும் புலியையு முரித்து
 பபோத திடையிலுந்நரித்தீர் அதுசெய்தி யிகாடடி லுள்ள
 யானை புலிகளுக்குத்தெரிந்தால் சாதி யபிமானதந் லுமமைப
 பதைத்துவருமே நானிதற கெனன செயவேனென்று வருந்தி
 இப்போ தென்கிரத்தி லாராவது தூக்கிவைத்தந் லெமமூர்கு
 கொண்டுபோ யாலயமொன்று கடடி யதல் வைப்பென இத்
 லலா நினைத்து முடியாதகாரியம் இக்கடவுள் இப்பக்கைகட்கு
 காதவராய ஒருவா சகாயத்தையும் வேண்டாதவரானகயா விவ
 வனத்திறறிட்சித்தத்துடன் னீருக்கினரா ஆதலால் நாம் பயப
 படவேண்டிய தொண்டில்லை யென்று நிச்சயித்து தமது நில
 ம நா வீடு வாயில் ஆடு மட்டி அணிகளமுதலிய போக்கியவஸது
 க்களை திரவியமாகி கையிலிருந்த மறறைய பொருள்களையுங்
 கொண்டு சிவாலயத் திருப்பணிசெய்து சிவலிங்காதி பிரதிஷ்
 டையுஞ்செயவித்து உற்சவாதிகளுஞ் செயவித்து நித்தியநையி
 த்திய பூஜைகள் விதிவததாய நட்சுரமபடி தக்க குருக்களமா
 னையும் பிராத்தித்து தமக்குரிய மித்திரரோடு தாமுமநேகவா
 யுநகருடனே காவலாகவு மிருந்தநா, சிறிது பொருட்குறை
 வால் மறறையா வாராது நிறக இராததிரிகாலங்களில் தீப்பந
 தங்கள் கொளுத்திக் கொண்டு காத்திருந்தனா விலைகொடுத்தது
 ளண்ணெயலாங்கச சத்தியில்லாத காலத்தி றிறகாற் பந்தங்க
 டடி யெரித்தனா அதுவுங்கூடாத வொருதினத்தில் தமது
 தலைமயினைப் பந்தமாகக்கடடிக் கொளுத்திப் பிரகாசிக்கச்செய
 து தமது கபாலத்திற நீப்பற்றிக் கொதித்தெரியவும் கலங்காது
 சித்தமுள்ளவரா யானாதமடைந்து துதித்து நிற்குங் கவி
 நாயனாருது பத்திமையை யுலகத்து வெளிபட்டுத்த வேண்டி வி
 ருஷபாருடராகப் பிரத்தியக்ஷமாய உனக்குவேண்டுமவரத்தைக்

கேளேனதருளசெய்ய கலியநாயனாரும் வணங்கி யெழுந்தான
நதத்திலமுதி ஸவாமி யவவாறே விண்ணப்பஞ்செயவேன இ
நதக்காட்டில் ஏழைத் தேவாபோலிராது கைலையிற் சென்றி
ருப்போம் ஏன்று சொல்ல அப்போது சிவானுகரஹதகால அ
வவிடத்தொரு புஷ்பக விமானநதோளாற் அநத விமானததல
சிவபெருமாதாம பரிவாரதேவதைகளும் கலியநாயனாரும் அவ
ரகட்டுவிதத திருக்கோயிலும் ஏறிக் திருக்கைலாயத்திசென
தனா இதைக்கண்ட மண்ணுலகத்தோர் விண்ணுலகத்தோ
ரொல்லாம் பேராசாத வாக்சரிய மடைந்தனா

கலியநாயனா புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறுதம்பலம்

நமித்தணடிநாயனா புராணம்.

அவ்வழிசோகலியாசிவத் தணைநததழிநவரைப்பேற்ற
செவ்வியராமேழையனார் சிவநேயநாதிகுஞா
வவ்வியதமிழ் டலிங்க வடிவமலானமற்றறியா
ரிவவழிசோ நமித்தணடி யடிகளெனுமெழிற்பெயரா க

இக்கடலுஞ் சுவையகத்தோ மொழிற்பதியிறறி நுவெழுநி
த்கககவிழாநதெரிசிககநதாமணைநதுகாண்டவஞ்செய

விககிரகங்கணடென்ன வியாதியோவெனவஞ்சாப

புககரணைப்புகிக்கும் புகரணைவினவுவார

உ.

பரமனடுககோடியதெனபாதமொனறங்கெடுப்பதுவெ
ன், றறையிடையொன்றுனறியதென றணகரமுனவீசி
யதென, விரிசடைகணுனறதுவெனவிழியிமையாதிருப
பதுவென, பெரியபொலலாவாதமெங்களபெருமானைப
பிணித்ததோ

ங.

இப்பொழுதேயிவவாத மேகமருந்திலையேற
செப்பமுறுந்திருமேனிக கெனனாமோதெரியாதே
யப்பெனங்கள பிரானமுடியு மறபஞ்சாயந திருந்ததை
யோ,விப்பிறவிப்பிணிரீங்கவினாயமருந்தேதென்றா ச

இவாமிகவுமையெனப றொனவறிந்ததுசிவமறையோன,
கவலைதருமவவாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவசிதியம
போதவெனகை நலகுதினோலென்றளவி, லுவகையிறு
றம துசெலவ முள்ளவெலாங்கொணாததளித்தார. டு

எனையாளவானபிணியினறுநினறுவிட்டாலயானுமெ
னறன, மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையெனவண்ண
ங்க, வினையேதுவேதியனவ வெறுககைமுற்றுங்கைக
கொண்டு, நினைவாரமகிழந்திதுந னோத்திமருந்தெண்
னெயெனன.

சு

உய்யவநதமித்தண்டி யுடையாகையிறகொடுத்தகனரு
ன, செயயசித்தமகிழநதனபாதேவாபிரானமருங்கணைந
து,மெயயதெலலாநிறையவிட்டு விருப்பினுனமிகவரு
த,தையலபங்கனமெயவாதந தவிராமறறளாநதயாவாந

அந்தோநினறிருமேனிக கணைவதேனிலவவாத, மெநத
யானெனசெயகேனெனமுகத்திலறைநதுகொண்டு, மு
ந்தாவலாலமுது மோகத்தாலவிழுதுபுரண, டிந்தாயா
னென்னுயிராமாயத திறக்கினறேனெனவெழுது அ

கழுத்தினிடைப்படைவைத்துக கடுகவிரந்திடுமொபொழு
து, மமுககரத்தாராமதிப்பிளவும் வானதிபுமாசணமுஞ்,
செழித்தசடைமுடியுநெற்றிச்செயயகண்ணுஞ்சிறுகை
யு, முமுககாளகந்தரமு மாகவநதுமுன்னினறே. ௬

நிலலுநிலலுசமுத்தரியனினனைநருயாமகிழநதே ம
ல்லையற்றநேயத்தா யேதுனகருவேண்டியதா, எது
கேளளிப்பமென நமித்தண்டியாவணங்கிச, மெல்லு
மிகத்தமுதமுததுத தொழுதுநின்றுசொற்றயாவார். ௭

எனகொன்றுமிச்சையிலை யெமபெருமானினனுடைய
வனப்பொன்றுநதிருமேனி வாதத்தாலவனைந்ததெலா
முனக்கின்றுகுணமாகி யொண்மைபெற்றறறபோதுமெ
ன, வினைக்கஞ்சுநமித்தண்டி மெய்யன்பாவிளபுதலும்.

நமிததண்டிநாயனா புராணம். ஈகந

வாதமலநமககிதுயாம வையகததையைநதொழிலா
னிதிதரிறுததுகினற நிருததங்காணீயறியென
ருதரவாலெமபெருமா னருண்டமாடலையறைவான
பூதலமும்பாதலமும் பொன்னுலகுமபவுரிகொள்ள. யெ

அரிபிரமராதிவிண்ணோ ரனீவோருமரகரெனப
பரிபுரத்தினரெனியுபவனம் பதினாலுஞ்செவிடுபட
வரியவுமைகைததாள முறமுழககவுயிரப்பினற
றரணியெட்டுக்கிரிசேடன றலைபுரட்டியலையவே. ழந

சடைமுடியினமதிவெதுமபிததண்ணமுதநதாழநது
தலைத, தொடைமிசையினவீழவுயிர தோன்றியவாதோ
சுதிரஞ்செய, திடையறமுனமுறையிடயா மெழினட
மாடுதலபுரிவே, மடையுமவாகுகேதுவா மெனக்கேட்ட
ங்கருளுவேம யெ

ஐந்தொழிலாநதாண்டவததையனபாறிநதாவிபபா
சிந்தநிலைநாட்டியததி னியலபிதெனவறிவிததே
நநதநமிததண்டிகளை நம்பாவிமானததேற்றி
வநதுறுநங்கயிலையென மகிழநதுகொடுமனனிநா. யெ

நமிததண்டிநாயனா புராணம்
முறநிறறு
ஏழைமாதவச்சருக்க முறநிறறு

சூகத்திருவிருத்தம் - சுசு0

உ
திருச்சிற தம்பலம்

ந மி த த ண டி ந ா ய ன் ஞ ா பு ர ா ண
வ ச ன ம

நமித்தணடிநாயனொன்பவா ஏழையன்பரீலொருவா, சிவ பத்தியி லகரகணயா இஷ்டலீங்ககூஜாபரா, எங்குமுள்ள சிவா லயங்கடோறுஞ்சென்று திருவிழாவி லுறசுவத்திருக்கோலந் த ரிசிக்ரும நியமமுள்ளவா ஒருதின மொரு சிவஸ்தலத்தில ந டேசரது உறசவகாலத்திற் சென்று தெரிசித்து தமதேழை யனபு காரணமாக இந்நடேசப்பெருமானாகக்கேதோவியாதி யுண டென்ற சங்கித்து அவவாலயத்தருச் சுகரீலொருவனா யழை தது ஸ்வாமியருச்சகோ இக்கடவுளுக்கு இடைவீரந் திருக்கி ருது ஒருகாலுயாந் திருக்கிறது ஒருகை வீசியவண்ணமாக விரு க்கிறது முகத்திலுஞ்சமமான பார்வையிலீடே சடைகள மவிழ ந்தசைகின்றன முடியுஞ்சாயந் திருக்கின்றது இந்நோய எதனா ல நீங்குமென்று கேழ்கக அச்சிவப்பிராமணரு மிவனா யேழை யனப்பொன்று தெரிந்து அவரிடத்தநேகம் பொருளைப் பற்றிக் கொண்டு தைலமொன்று கையிறகொடுத்திதனாற் நீருமென்று சொல்ல நமித்தணடியாந் மதனைவாங்கிச்சிவபெருமானது திருமேனி முற்றுஞ் சாததி யுருவியுந் தீராமைகண்டு ஸ்வாமியிவ வாதநோயுமககா வரவேண்டும் நானெனசெய்வே னென்று பூ கத்திலறைந்துகொண்டு அழுது விழுந்து புரண்டு இப்போது நானுயிரா மாயப்பென்னென்று கத்தியையெடுத்தததமது கழுத் திலவைத்தற்குஞ் சமயத்தில சிவபெருமான் நிலலு நிலலு என னுஞ் சொல்லுடனே பரதயக்ஷமாய உனக்கு வேண்டி : வ

நமித்தணடிநாயனா புராணவசனம் ஈகூரு

ததைக்கேளென றருளிச்செய்ய நமித்தணடியாரு முமுது தி
ருமேனியிலிவவாதப பிணிநீங்கினு லதுபோதுமெனச்சிவபெரு
மானு மிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென றருளிச்
செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக லகலைசுரு வருவாயெ
னறழைத்துச் சென்றருளினா

நமித்தணடிநாயனா புராணவசனம்

முந்நிறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

திருக்கூட்டம் சுருக்கம்

சுருக்கமாதிரிசையா புராணம்

—*—

துறாத மேதகனைபோற்றிசோதிமெய்ததகனைபோ
ற்றி, கறுந்தபாதகனைபோற்றி கைக்கொளவித்தக
னைபோற்றி, யறத்தாசாதகனைபோற்றி யருகொளவ
ததகனைபோற்றி, மறத்தாபேதகனைபோற்றி வசவபோ
தகனைபோற்றி க

பத்தருட பத்தராவா பரமமாயேசாதமு
ணித்தமாயேசாராவா நேயநரசரணாதம்பான
மெத்தமெய்ச்சரணாவா வேந்தருளவேந்தராவா
ரோத்தமார்பெரியோதமமுஞ்ஞயாதருமெபரியோராவா

ராகுசு சகலேசமா திராசையா புராணம்.

பரமனேவிரும்பார்தமமைப் பரிசிவாரபண்பானமிககார
விரவியநாதகீத வீணைநற்பரதமவலலார
திரமறைமுடிவறிநதார சித்தநாதநதெநிந துவலலார
ரரியவிலவாழககையிசசை யற்றுளார்போலிருப்பார ந

இயமமாரியமமாதி யெணவகையோகமவலலார
கணியுளாரகருணைமிககார கனதநநசரித்திரததார
ரணைதருமிசைபடை ததாரணிமையினமபையெனனுஞ்
சமயிலாததலததாரதமபோ சகலேசமா திராசார. ச

மேதினிப்புரப்பார துயய விநரணவிதைதுள்ளம்
போதவேபடை ததுவாழ்வார புனிதநநகுருவினிகத
தாரமிககபத்தி யனபினுலதிகராகி
யோ துருவபசாரங்க ளளவிலவுவதுசெயவார. ரு

அடிககடிபெரியோர் தமமை யனபினுலகலாதேசதிக
கடிப்பலமலாரீகொண்டு காதலாற்றமமகதது
நெடிககிலாதருசசித துன்னி நிமலனைததுதிததுமற்றும
பிடித்ததணடிகையினமுப்பத திரணடி ராகமபிணிததே

நேரத்திறகேறறராக நிததாதஞ்சகலேசாககே
யாரத்தாரம்பாடிமற்று மகமகிழநநதவாறு
சீருறறகவுரிவீணை யிராவணவீணைசெயய
மேருக்கொளகரத்தானவைகுமவெள்ளியங்கயிலைவீணை

அமபரவீணைமற்று மருந்திறறபிஞ்சிவீணை
நமபுசாரங்கவீணை நசசுகசசப்பவீணை
யெம்பிரானமாதிராச ரினியராகங்களாலே
தம்பிரானசகலேசனசீ தாமுவறநவிறறிநாளும அ

நல்லவரதிசயிகு நாளிலிலவாமுககையிசசை
யிலலராயுலதாளின்ப மிலலராமிவரோநாளின
மலவிராசையொன்றோ மனனவருலகங்காதீ
தலலலெனறகனறுநிதந் நருமபருபபதத்தனைநகே. கூ

அங்கணிசசலததராகி யானநதமோகராகித, துங்கனில
லஞ்சுழகாவிற் றுணிநதுறுமலவிராசா, தங்கருத்தகிக
பத்தித தனமைபுஞ்சமாதியோகம, பொங்கலுஞ்சிவா
னுபோகம பொருநதலுங் துணமுமபுண்பும ட

வநதுமாபெரியோசொல்ல மகிழ்நதுநமமாதிராசா
சிதைமிலனபாயககேளாத தேசத்திலாசையினறி
யநதமாமயோகிதனை யருமபெருநதவத்தினை
யெநதநாடகண்டவனரு ளியானவழிபடுவேனென்று.

அபபருபபததையுனனி யஞ்சலிசெயுதுபோற்றி
செபபருமாதிராசா செபபுவாரகேதாரத்தி
லொப்பினீபருகிறகாசி யுற்றிற் திடிலாமுத்தி
யிப்பெருநதவமவருத்த மெளியதனமெனனவெண்ணி.

ராகுஅ சகலேசமாதிராசையா புராணம்

அன்னகாசசிகரங்கண்டாாக கவவயினமுத்தியாகு
மென்னலசத்தியமாமந்தவெழிற்கிரியடுததுப்பாரப்போ
மன்னுபுண்ணியத்திலகக மட்டிலையாதலாலே [1
முன்னியத்தலத்தவாழுவோ முககணராவரனறே யுந்

மிககூற்றிராததங்கடகும விண்ணவாமுனிவோகட குந்
தக்கழாதானமாகிச சாதகசித்தராஹோ
பக்கழானவையளித்ததுப பணிந்தமாவிராருககனபா
லககணத்தினபலகும் பரப்பத்ததளவாரசொலவார

வந்தகத்தியனபுடைகக மண்ணுளவீசுந்ததுபுதைந்து
விந்தியமந்தநதான விண்ணுள்னகரத்தானினற
தந்திவாரிறத்தோனெனதை யங்கைவிலலாயத்துமேந்
வுந்திரிககஞ்சி முன்னீ ரொளித்ததுமைநாகரதான. யுந்

வருநகிகங்கைகொயய மாஸியவந்தங்குனறிப
பெருகிலாதாதவனறன பெருகுதவெங்குணத்தாலே
சொரிப்பரிசுவறித்தோன்று மிமையமலலாதுதோன்ற
திரவியானவிளங்குமலலாதுருளகொளுமுதயவோங்கல

வந்துதனுதரமபுகக தினகரனகிரணமாற்றி
யந்தருங்கடலஞ்செற்ற தத்தமனஞ்சேரோங்க
லெனதையெயாருநாட்டாங்க மானதோத்தரமிளைத்த
துநதுதனமணியினகுற்ற முரோகணத்திரியகற்றா. யுந்

இப்படிமலைகட்கொவ்வோ றோதமுண்டெந்தையாவா
 ழப்பருப்பததைதொப்ப தாவகிரியிலெனேறேதத்ச
 செப்பருமாதிராசா சிரததையாலெழுந்திறைஞ்சி
 யொப்பருங்கிரீந்திரததை யுறுவனெனெனவுன்னி.யு

திருப்பருப்பததைசசோநது செய்யமல்லையா தானை
 கருததுறக்காண்பேனென்னுங் காதலானமாதிராசா
 விருப்புடனசென்றுவெறபின மிக்கமாதிரீதததுள்ளுந்
 தெருட்டருந்தானததுள்ளுஞ் செய்யமாந்திகளுளளும்.

மங்கலகிரிதூக்கததும் வனதூக்கஞ்சலதூக்கததும்
 பொங்கிருழுழைகளுளளும்பொலிதரும்பிலங்களுளள
 சங்கையிலபடிகமேம வசசிரசசயிலததுள்ளுங் [ஞ
 கொங்குலாங்கிரி'புட்டொன்ற வனசராகுறிச்சி புளளும்.

பாதலவுழைகளுளளும் பஞ்சலோக்ககுனறததுஞ்
 சீதமாபரிசவேதித திரளினுந்தெரிசித்தோககு
 நீதியாமுத்திலகு நிலயததும்லாவனததுஞ்
 சோதிசேரிநதுகாநத நவமணிததொகைககுனறததும்.

உரகமாவிலங்குபுடக ளுறைவிடததுள்ளுமோங்கற
 சரிவுகளிடிநதுவீழுஞ் சாரினுநதங்கிததங்கிக
 காமுறுமிலிங்கபூசை காதலிறசெயதுவாழத்தி
 வரமுறுவில்லமோங்கு வனங்களைச்சமீபமான. ௨௨

உா

சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

கண்டிகைநகிததுங்கண்டி தருசிலைககணங்களுளளும்
வெண்டிருநீற்றுவெற்புத தருசசிலைமிகுமிடத்து
மொண்டருமிவிநகவோங்கன மரஞ்சிலைசெடிகளுளளும்
மபுண்டரதுதனமாயேசாபொலுமாகிரிகளுளளும் உரு

சங்கமமபொலுந்தாருக கொடிபுதறறலங்கடோறு, மிங
கிதந்தமமுடபேசுங கிரிகொடிபுதலகடோறுந, தங்க
ளிலிதங்களபேசுந துணைமலாததருககடோறும், பொங
கெரிபொலவிண்ணிற பொருநதுமாவனங்கடோறும்

நடிக்குமாகிரியினங்க ணற்கொடிசெடியிடத்து
நடிகுமாவிலங்குபுடக ணஞ்சராவிடங்களுங்கு
நடித்தெழுசிலையினங்க ணணணினிலங்கணமுற்று
நடித்துயாதருவினங்கணனிபுறுநதலங்களுளலாம.உரு

பாடுமங்கிரிமரங்கள பலகொடிநெருங்கிடத்தும்
பாடுநீணமிருகமவண்டு பறறாபபலவிடத்தும்
பாடுமொண்சிலைகணம்நதி பலலரிதங்கிடத்தும்
பாடுமாகிரியினங்கள பறவைகணெருங்கிடத்தும். உரு

மின்னெறிகாட்டப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
மின்னெறிவாலுகங்கண மிககெழுருவையினபாலு
மின்னெறிநதியினங்கண் மேவுதீரத்ததினபாலு
மின்னெறிபலநீரோங்கன் மரஞ்செடிமேவுடபாலும.

பலநிறத்தருவினபாலும் பலநிறக்கொடிசூழ்பாலும்
பலநிறப்புத்தலினபாலும் பலநிறச்சிலேசோபாலும்
பலவுருப்பாதவங்கள் பலபலபணைக்கும்பாலும்
பலவுருக்கொடியினங்கள் செடியினம்படருமபாலும்.

கேசரத்தருவினபாலும் கேசரச்சிலையினபாலும்
பேசுநிறகேசரஞ்சோ பெருங்கொடிசெடியினபாலும்
மாசிலாமிருகநுபா மணிமரச்சயிலப்பாலும்
தேசலாமபறவைபோலும் திரணமரப்பொதுமபாலும்

ஒளிவிடுமபறவைபோலும் மொணமையாமோங்கதபாலும்
தெளிதருந்தேவாபோலும் பாதவச்சிலையினபாலும்
குளிரிழற்றி நுமபாததாருச்சிலைகளினசூழ்வினபாலும்
வளாரிழலினநிறகு மரபிலையினத்தினபாலும் நட

தூரத்தினிழலாயத்தோன்றுதோகைமாமலையினபாலும்
ஞ்சேரப்போயப்பாரப்போக்கெல்லாந் தினமொருவடி
வாயத்தோன்றும், பாபபூதரத்தினபாலும் பாதவத்திர
ளினபாலும், சீருறமாதிராசாமலவிராசையரைத்தேடா

மரங்களைமரங்களேறி மரங்கள்சேவிககவாழும், பெரு
நதருவினத்தைப்பாத்தும் பிரியத்தினேறிப்பாரப்போ
ா, நெருங்குலகளைத்துங்காண நிறகினதருக்களபார்த
தும், பொருந்திலப்படியேநிற்கும்பொருப்பினமவையை
ப்பாத்தும். நட

உாஉ சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

ஒரிடமுன்னியேறிலவ்விடததுயககும்வெறபைத,தே
நிலப்படியேசோகருந திரண்மரககுழுவைப்பாராததுஞ்,
சாருருவுடையோரோற்ற றமைக்காணத்தருவைப்பாராத
துஞ், சூரியனபோலத்தோன்றிச சோமனாதருவைப
பாராததும. நடந

பாதிமாமிருகமாயும் பாதிமாமலையதாயும், பூதரம்பாதி
யுள்ளோரபாதியாயப்பொருநதுமவெறபை, மேதகுவே
லைதோறும் வெவவேறுபழுததுவீழுவ, கோதிலாமரத
தைவெட்டிற்சூடுமாசெடியைப்பாராததும. நடச

தூரவேயெடுத்ததுப்போடிற்றொடாநதுவநதவவிடத்தை
சேருமாகலவெய்யோன் செறிநதெழிலெழுநதுவீழிற
பாரிடையடங்குநதாருப பகுதியைப்பரிவாற பாராததுஞ்
சூரியனெழிலவவாறேதோன்றிவீழுகிரியைப்பாராததும.

நாற்றிசைக்கொம்பிலேறி நாடுங்காறகயிலாயத்து
நாற்றிசைவாயிரோன்று நல்லமாமரங்குளப்பாரத்து
நாற்றிசைச்சுகரமேறி நாடுங்காலவெள்ளிவெறபி
னாற்றிசைத்துவாரத்தோடு புரந்தெரிநகங்குளப்பாரத்தும.

மீதுறுமாநதாதமமை மிக்கபாதாளகங்கை
கோதறவாட்டுவிககுங் கோத்திரநதருக்களப்பாரத்து
மாதாவுடனேசேரி னறுபததெட்டானதோத்த
மீதிதுவென்னககாட்டு மினக்கிரிதருக்களப்பாரத்தும.

சகலேசமாதிராசையா புராணம். உாந்

ஒனறையொன்றுரிஞ்சிததோன்றுமொளியெரியதனா
லவேகு, முனறிகழமரம்போயவேறே முளைத்தெழுதரு
ககளபாத்தது, மினறியுஞ்சீத்திஞ்சு மிடையிருளவெயி
லைத்தமபாற, செனறபோககள்கருநதாருக குழுஉக்கிரி
த்திரளைப்பாத்ததும் உஅ

வெயினமிகுமபோதுதமபான மேவினோவிருமபத்திங்
கள, பயிலவேசெய்யுமோங்கறபகுதிபனமரங்களபாத்த
து, மயிலுறுமபாலாறேரி யருஞ்சுனையருவிபாத்ததுந,
தயி:நிறைதடாகங்கூடந் தண்சுனைந்திகளபாத்ததும்.

செய புறுமருவியாறு சுனைந்தி நினறுபாத்ததும், பைய
வேமாதிராசா பலவல்லவனம்புகுநது, பொயயிலபொ
னகிரிமாங்கள கொடிசெடிவிலங்குபுட்கள, செய்யவம
மணத்துக்கோயில செறியுமபாலனைத்ததும் பாத்ததும்.

நவமணியினங்களபோலு நாகங்கண்ணணிப்பாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நெக்காடிசெடிகளபாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நாறபதம்புட்களபாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நனமலாததருக்களபாத்ததும்

ஒருமுதலாகிப்பலபே ருறறபலகொடிகளபாத்தது, மரு
வொடுவாயுவிங்க மந்தரமவிளங்கலபாத்ததும், பரிவின
னனீதெளித்துப் பணி புமாமழையைப்பாத்ததுந, தரு
வினமலராறகோலஞ் சமைக்குமத்தகைமைபாத்ததும்.

உராசு சகலேசமாதிராசையா புராணம

வந்துசங்கரனையாட்டு மஞ்சனத்தோததம்பாராத்துஞ்
சந்தனநதினமுஞ்சாத்துஞ் சந்தனத்தருக்களபாராத்துங்
கொந்தலாதநதுசாத்து மலாவனக்குழுகளபாராத்து
மந்தருந்தூபங்காட்டு மருந்தூபமரங்களபாராத்தும் சூந்

தீபம்பரற்குக்காட்டுந் திரணமணியரவுபாராத்து
மேவுநறபலரிவேதம் விருமபிச்செயதருக்களபாராத்து
மாவலாலடைக்காயேற்று மமமரக்கொடிகளபாராத்துந்
தாவரமாதிராசா தருக்கியேசெலுங்கானமற்றும் சூசு

பாதவவரவெனறேத்திப பாதவமபலவிற்றஞ்சங்
கோதிலாததருவிவிங்கங் குலவிடங் குறிகிப்பாராத்துந்
தீதறுமபறவைமனன வெனசொலிசெயப்புட்கள
பூதலமுறவிற்றஞ்சம் புளவிலிங்கங்களபாராத்தும் சூடு

மிருகமனனவவெனறேத்திவிருமபிபேயிறைஞ்சநாளுந்
தெரிதருமிருகலிங்கஞ் சேரிடஞ்சென்றுபாராத்து
முரகவலலபவெனறேத்தி யுரகங்களைபணிமராமும்
வரமருளுரகலிங்க மனனிடமகிழ்ந்தூபாராத்தும். சூசு

அளிகுலமனனவெனறே யரியினமிற்றஞ்சியேத்த
வெளிப்படுமளியிலிங்க மேவிடமவிருமபிப்பாராத்துந்
தெளித்தநீமனனவென்றுசெழுஞ்சலமிற்றஞ்சநாளுங்
களிகுநறசலலிங்கத்தைக் காதலிற்சென்றுபாராத்தும்.

சகலேசமாதிராசையா புராணம். ௨௮௫

சவரவல்லபவெனறேத்திச சவராகளிற்றைஞ்சநாளுந்
தவலறவரமளிகுஞ் சவரலிங்கங்களைப்பாத்தும்
விபுதவல்லபவெனறேத்தி விபுதாகளிற்றைஞ்சநாளு
மவாகளுக்கினிமைநலகு மமரலிங்கங்களைப்பாத்தும்.சுஅ

மலையெனப்பிறறுமுடி மறைபுமாதவரைப்பாத்தும்,மிலை
மரமுடித்தாடு வெனவுறுநதவரைப்பாத்தும், சிலையெ
னசசிலைமேனமுடிச செறியுமாதவரைப்பாத்தும், தொ
லைவிலாமயிரமேனமுடித்தோனறலாதவரைப்பாத்தும்

பரமயோகத்தாறகாட்டப் பானமையாந தவரைப்பாத்த
சிரநிலமுன்றிக்கைகால சேணிடையீடடிவாய்ப் [துஞ்
பருகுமாதவரைப்பாத்தும்பாதவங்குட்டமொனறே
தலையிடையூன்றின்றுசலிப்பினமாதவரைப்பாத்தும்.

பரந்தபஞ்சாங்கியூடே பற்றுமாதவரைப்பாத்தும்
முரந்தரவோடுமாற்றி னுற்றிருங்களமமிழநத
நிரந்தரமகிழநதுநிறகு நிறதமாதீவரைப்பாத்தும்
மருநதுநீர்த்துள்வா லாகத்தமையுமாதவரைப்பாத்தும்

மரங்கலையையங்கேடகவளைநதிடுமபலங்களுணடும,பெ
ருங்கிரிவணங்கிலகும் பெருமாததேனயினறு, மிருந
துமாதவங்களைசெயவோ ரிடங்களிற்றசென்று பாத்தும்,
திருநதுநறலககிரீடை செய்யுங்கநதிருவாப்பாத்தும்.

உாசு சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

செய்யநற்சிவராசசனுவற் சித்தரைப்பார்த்துநேவா
தையலாருடனேயாடுஞ் சமுகங்கடமமைப்பார்த்து
முய்யநீரமினாக ஞ்றுபிலங்களைநோபார்த்தும்
பையரவுலகராமி பாதலமுழைகளபார்த்தும் னுங்

கரியரிபுண்டரீகங் கரடிகணமுதலாயுள்ள
தெரிவரும் நுகந்தமமுட செறிபகையொழிந்துசேரு
முரிமையைமாதிராச நுகந்துபார்த்துயாந்துவிலல
விரிவனநனைப்பார்த்து மிகமனமுருகிப்போற்றி.

மெய்ததவமலவிராசா மேவிடமேதெனநெண்ணி
யத்தகைவிலலஞ்ஞமு மருவனமனைத்துநேடு
முத்தராமாதிராசா முறைமையையறிவாமென்னுஞ்
சித்தராயத்தவத்தா திருவுள்ளத்துனனித்தோந்து னுந்

வேறு

நல்லதோர்பெரு வடிவனைநண்ணிமுனடுவே
மலலனமாமல்தொடங்கி விண்ணளவதாயவளாந்து
தொல்லைநீற்றருங் கிரிய்தோசோதிமாமயமோ
வெல்லையற்றருத்திராகக் மாமரம்படரியலபோ. னுங்

கோரசமபுவினவடிவமோ குறித்துயாமொருகா
லோரிடத்திலுஞ் சொல்லொண்தென்னெனவுணர்ந்து
தீரமாதிராசையாதாஞ் சென்னியெதென்று
தேரவேணுமென்னுணடு முன்றியங்கிபுக்தெரியார. னுள

பததிதபபினம பதமுனநதேடிலாதெனனுஞ்
சித்தமுறறயாந தனுதினஞ்செம்பதநதேடி
யத்திறத்தினி லேயிரண்டாணடுமுனறறியார
முத்தவிபபடி யடியனைமுனிவதோமுறைமை ௫௮

உனபெருநதிருவடி வீனையீதெனவுனனி
யெனபெருமபடியறிவினா லறிதரவெளிதோ
நினபெருநதிரு வருளினுனிபதங்காட்டென
றனபுடனறுதித்தொருதிங்களபணிநதெழாதழவே ௫௯

மெல்லவேதிருமுறுவல செயதருணமிகுநோககான
மலலிகாசசனயோகாமுன வடிவீனமாற்றி
நல்லதநதிருவுருவீனக கொண்டுமுனணணி
யலலனீயறவவவடி வானமெனறறையா ௬௦

சரணநீயினியெழுகெனத தனனிருகரத்தா
லருளினமாதிராசையரை யெடுத்தகநதணையாப
பரமபத்தியானமமை யிககிரிமிசைப்பபாகக
வுரமிருந்தவஞ்செயதனை வருதியெனறுவப்பால். ௬௧

தனசினேகநறற வாசசிரமங்கொடுசாரநது
நனசிவாசசனை வேனையிறசேடமுநல்கிப
பினசிவானுபவதனூரை பெருகவேகாட்டி
முனசிஞழிகைவைத்திருந தினியனமொழிவார. ௬௨

உாஅ சகளேசமாதிராசையர் புராணம்

இன்னநீதனாமீதினிற சிலதினமிருந்து
பன்னருந்தவஞ்செயதலா னமமிடம்பலியா
தொன்னலத்தினுற செலகெனமலவிகாச்சுனாழு
ன்னனலம்பெறப்பணிந தெழுந்தழுதனபினவிலவா

பிறவிமாமிடியாயினோ பெருநீதிகண்டா
ஹறினாற்கொளவாலலது விடுவோவுன்ற
ளிறைவயானின்று கண்டினிமணசெலேனென்ன
வறவனமென்னகை தன்னினுன்னறெனவறைந்தே சுசு

பத்தானனிதியாகிய பரமனமாதிராசா
சித்தமொப்பயாந்திட்டமிட டகற்றுதுமென்றே
மெத்துமோகருவேனிழன மெல்லெனக்கொடுபோ
யத்தலத்தினிலிருவெனமறைந்தொராயனைப்போல.கரு

வேறு

முருட்டுவனகாவினிட்ட மொயத்தவாச்செருப்புஞ்
சுற்று, மிருட்கொளகம்பளமேலாதத விருங்கயிறறகா
யுமாடு, வெருட்டுதின்கோலோகையும் வெறுங்கட
மொருகரத்து, மருட்டுறுவிழியுங்கோணல வதனமும
பாசிப்பல்லும. சுசு

தடித்ததிண்காதுங்கட்டைத் தாடியுமபருத்தழங்கு
மெடுததகோலபின்னிறுத்தி யதனிடைச்சாராதோகா
மடித்தொருகாவினினு வலக்காறுதறகவித்தே [லை
யடிககடியாடுபார்க்கு மககமுமதட்டுவாயும. சுள

சகலேசமாதிராசையா புராணம், ஓடினாரு

கொடுமைசோபாசினைடுங் கூழுடங்கணிமருங்கு, மு
டையராயநாயவிளிகு முரையராயுளவளைந்து, செடி
தொறுமேயுமாட்டைத் திரட்டிவந்திவரிருக்கு, நெடிய
மாவேவின்கொம்பை ஞெமிரத்தும்மை தினனவிட்டார்.

விட்டிடமாதிராசா வெகுணடியாமிருங்குநீழ், விட்டமா
மரத்தைவெட்டி யிப்படிநிழற்கெடுத்தாய், மட்டறுகா
ட்டினிந்த மரமலாநிலையோசொல்லாய், துட்டவீகட
டனமுட்டன றுச்சனமைத்ததாய்கொல்லோ கூக

பாவிநீயிடையாவுன்னைப் பதறியானசபிப்பன்னெரு
லோவமிலாயராகு மிருடியாசிந்ததுசொல்லவா
கோவிநீநன றுநன்று கோபியேபாவியல்லா
னாவினாலவெம்மைசொல்ல நானலன்பாவியென்று. எய

கோபமேவதைக்குங்கூற்றங் கோபமேதுன்பமுலங்,
கோபமேதிருவையோடுங் கோபமேகுணத்தைக்கொ
ல்லுங், கோபமேநிறையேதுகோபமேகொடுஞ்சொற்
கூட்டுங், கோபமேநரகஞ்சோக்குங் கோபமேகொடுமை
யாமால். என

சலமெனுநதினாயாறுயய தவமரககலஞ்சாயாதோ, சல
மெனுமவெயிலானெஞ்சத் தாமனாதானகனருதோ, சல
மெனுநெருப்பாலெல்லாத தருமமும் பொடியாகாதோ,
சலமெனுங்காற்றானஞானத் தருவினஞ்சாயந்திருதோ.

உாய் சகலேசமாதிராசையா புராணம

ஞானமேலீடோவுனற னல்லவதானககலவி
யானவாங்காரநதானோ வருந்தவததகநதைதானோ
நீநலனலலனகோப நெஞ்சினனீயிருக்கக
கானமிங்கிதனுளவேறு கருதினனனிழலகளினேற.எங்

நலலனீசாநதமேவு நறறவருனனைப்போல
விலலையிக்கிரியினமேவு மிருந்தவாதமுள்ளலலா
மொலலையினெலலாமறற வுனக்கிநதநிழலினைச
யெலலையறறிருந்ததெனருறறெளிவுதானெளியதனறே

நேசமாயததீயிலவீழு நேரிழையுடுததுசசெல்லும
வாசமாரமுலவேமெனறுமனததிடைமதிததலபோன்று
கூசுதலின்றிசசாகக குறிததவளகூபமவீழநதவ
காசையாறறெப்பநேடு மறிவுபோலாயததுனஞ்சை.

மருளெனக்கிலையுலககை வாங்கிவாவிராயவெனறன
சிரமிசைசுறறவென்போர் செயதிபோற்சனஞ்சஞ்செ
யொருமறையோனறனவாழவையொருவனகையொப்பி
ததேரு,மருமயலபோலுமுனறஞ்சையையறையுங்காலே

கடுவிசைபெருகுமாற்றின கரடிகம்பளமதென்று
முடுகிநீநதிப்பிடித்த முடனையதுதானபற்றி
யடுதலிறகையிருந்தோர் தனைநீவிடுவிடென்ன
விடுகினுமவிடாதெனசெயகேனெனறவனவீழநதபோல

விடவனறையுமாசை விடுகிலாககாலமானு
 லொட்டுமோநன்றாயநீங்கவுனககியாமுரைப்பதென்றை
 தொட்டதோரிருப்புககை குதினறறுணிககததப்பி
 லெட்டருமளவதேனுந் தோலவிகாணெனவுரைப்பார.

நாணியேயாசையெல்லா நழுவினோதிருமப்பபற்றி
 னாணியாயப்பறறுஞ்செனமத தருவீனையெனததவததா
 பேணியங்குதாத துமுனைப்பெருகருளவடிவங்காட்ட
 பாணியாற்றொழுதினறஞ்சிப்பரவிமுனவெளகிரினறா.

அதிகதுக்கததராகி யஞ்சிமெயநடுங்கவெனபாற
 கதிசெறியிலலைநீதிக கருததிலலைப்பததியிலலை
 மதியினமெயசசாநதமல்ல மதமுள்ளேனவகுறறேனின
 விதிசகலேசவெனனை விடுங்ககாலோ விடாதேயையா.

கருமுள்ளளவுமநதந் கருமததிறகேற்றசெயது
 திரியுமதன்றியெனறுஞ் சிவனருளசித்தியாது
 நிருமலநெறியாகாது நீண்டவாத்வாறகாயை
 மருவியேகொயதாற்றயய மதுரமெனகனியாகாதால்

பரதபோதனனேபோற்றி பததாபாககியமேபோற்றி
 சரணநினசரணையெல்லாற சாவினெனறுநினற
 வரமுறுமாதிராசா மனங்கொளுமிரககநோககி
 யருளுறுமல்லிமாச ரனபினுலனைத்துகநது. ௮௨

உாய்உ சகலேசமாதிராசையா புராணம

அஞ்சநீவேண்டாநதுகசத தமுநதுதலொழிவாயறப
நெஞ்சிடையகநதையுளடோரா நமமிடைநிறகொணுகா
ணஞ்சொனீகேளேனென நு நவினறநாலிவவிகறப
விஞ்சையாஞ்செயதோமென நு மலலிராசையாவிளமப

மனபானகருணையாலே வந்தவனவசவராச
னென்பவனபத்தியென நு மிருமபொருணி நு ததவேண
துனபமண்ணகலநம்பாறறேன நினனசகா னுபூதி [டி.த
யனபுனககவனறனாலையாகுநீயவனகணசெலவாய.அச

வரசிவாசாரவாரி வைகியேசரிப்பாயெனற
னானருளாறபத்திறறைந தாணடுகென நு நூருண்டு
தராயிடைவசவேசனபாற நங்கிப்பிடுமழைக்கப
பரிவினாலெம்பாலவநதைம பதுவருடங்காசென நு

ஆகநிறகெழுநூருணடி னந்தத்திலனறிமுத்தித
தாகமுண்டாகாதிங்ஙன றருவதேதேனுங்கேடபா
யீகநாஞ்சொலவாயென்ன மாதிராசையிரங்கி
யோகீராமலலிராசாக குறப்பணிநதுகாகுகினரா.

திருவையிச்சிப்பனென்னிற பிறாதிரியாயுவெனநி
லருளுறுமாயாருப மண்டாபோகங்காவேணடுந
தாமலவனித்தததாலே தாழவிலாமுத்தியெனநிற
பரமனறபதவியாகும பறநிலேனென நுமென நு. அள

சகலேசமாதிராசையா புராணம். உரையுங்

ஐயமுறறுணாவாரீர மகத்துளாயத்தனையென
றுயயமணமீதுநன்ற டுறப்பணிந்தெழாதமுன்னஞ
செய்யநற்கலியாணச செழுநகாநதியாரா
மெய்யாபாநமாதிராசா விரைநதுமுன்னிறகநோக்கா.

கூடலசங்கமேச நென்னவேகுலவிரோக்கா
நீடவட்டாங்கமாக நேசத்தாறப்பணிந்துபோற்றித்
தாடலைமீதுசாததிச சகலேசமாதிராசா
சீடராமவசவராச நென்னநதேவைசெய்யா அக

நற்சிவலிங்கபூசை நண்பராயகத்துமுள்ளஞ
மறபுத்ததுடனேசெய்தங் கானநதவமுதமாரநது
சிறகுணமாதிராசா தேடருமபத்தரான
பொறபுறுநந்திகேசா பொருவறவைகுநாளின. கூடு

சகலேசமாதிராசையா புராணம்

மு ற லி ற று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௩௦

திருச்சிற மமபலம்

சகலேசமாதிராசையா புராண

வ ச ன ம

திருவமபை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவா
 சிவநேய மிலலாதவனாப பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிககவ
 னுசித் தூரத்திற் செலபவா பரதசாஸ்திரங்களுமீலும் வீணுவா
 ததியங்கனிலும் வலலவா, வேதாகமமுடிவை நனருகவநிநதவா
 யோகமாககத்திறு பயிச்சியுள்ளவா, இலவாழகைப பற்றில
 லாதவா, போதுமான கீர்த்தியையுடையவா, சகலேசமாதிராச
 னென்னுந் திருநாமமுள்ளவா, உலகத்தையாளப்பட்டவா, இவா
 குருலிங்க ஜங்கமபத்திமிருநது சிரத்தையோடுபூசித்து அநேக
 உபசாரங்களைச்செய்பவா சிவபூஜைமுடித்துப் பூஜாநத்ததில்
 கௌரிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பிண்கிவீணை கச
 சபவீணைமுதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீணுவாததியங்கனிற
 காலத்துக்குத்தக்க ராகங்களைச்சைத்துச் சகலேசனென்னுஞ் சி
 வபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய இலவாழகையை
 முற்றத் துறந்து ராஜ்யபுரத்திலு மிச்சையறநனா இவா இ
 பபடியிருக்குநாளில் மல்லிராசையென்னு மரசனெருவா உல
 கத்தைநெடுநாளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசா
 ட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்கனிறசிறந்த பருபத்ததைய
 டைநது நிச்சலசித்தராயச சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவிலவவனத்
 தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யும்வரது பத்தித்தனமையையும் சமா
 தி சாமாதத்யததையும் சிவானுபோகத்தையும் தபஸவிகள ப
 லாவநது சொல்லக்கேட்டு பேராநந்தமடைநது அவரது பாதங்

சகலேசமாதிராசையா புராணவ்சனம். உயயிடு

களை யெப்போதுகாண்பமெனனு மேகமுடையவராய பருபப
தமலையையடைநது அங்குள்ள தெயவீகங்களைக்கணமிக்கிழநது
மலவிராஜ தவஞ்செய்யும் விலவவனததையுங்கண்டு அதிகமகி
ழ்ச்சியோடு அவரைத்தேடுமபோது அவரு மாதிரா சையரது
முறைமையை யறிவோமென்று தமதுதிருவுள்ளத்திலெண்ணி
மலைமுதலாகாயமுள்ளவரும் விசுவருபமொன றெடுத்தபு பிர
மிகுமபடி நின்றா அநேகவருஷகாலத்தேடியும் அவரது அடி
முடியையகாணாமல இளைத்துவருநதி ஸ்வாமி மலவிராஜரோ யு
மது விசுவருபத்தைச் சிறுநிலையுடைய வெளியேன்றியவ
லலனோ, உமது திருவருளா லுமமைத்தெரிசிக்க வருளசெயவீ
னென்று தண்டாகாரமாகப் பூமியிற்பணிந தவவாரே ஒருமா
தமவராயி லெழாதுகிடந்தழவே அப்போதுமலவிராஜரும் அ
ருண்மேற்கொண்டு இதுதான் எம்முடைய வடிவமென்று தம
து சுபாவவடிவத்தோ டெதிராநின றினி யெழுந்திருப்பீரென்று
தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களா லெடுத்தனைதது அழைத்துக்கொண்
டிபோய்த தமதாச்சிரமத்திற சென்று சிவனைவேதகியசேஷத்
தைக்கொடுத்தருந்தச்செய்து இவர்களுக்காகிக்கருதி மாதிரா
சரை ஒரு வேலமரத்தடியி லிருக்கச்செய்து மறைந்துபோ
ய ஒர்டையனைப்போல வடிவமெடுத்தது ஆடமுன மாதையைச்
சாயத்துவநது மாதிராஜரிருநத கருவேலமரத்தை யொடித்து
ததள்ள மாதிராஜர்க்குக் கோபமுண்டாக அதுமூலமாக அக்
கோபத்தைத்தணிதது ஞானத்தைப்போதித்துத் தமதுதிருவுரு
வை யதாப்பிரகாரத்தெரிவிக்க, அப்போது மாதிராசரும் காண
மடைநது அதிதுக்கிதராய நடுநடுகி ஒன்றுநதெரிவாத அபகரு
வனையாளவதற கிதுசமயமென றிரக்கமுறறுநிறக, மாதிராஜரோ
நீ அஞ்சவேண்டுமெனில் துக்கத்தினின்று மொழிவீர், சிறிதா

உாய்சு சகலேசமாதிராசையா புராணவசனம்

யினும் அகநதையுள்ளவா எமதுமுன்னே நிறக்கூடாது உம
தபகருவரிம்ததமாகவே இநதவித்தையைக் காட்டினோம் எனற
ருளசெய்து அனபாககருநுரிம்ததமாகச சிவானுககிரஹததாற
பூமியி லவதரிததவராகிய ஸ்ரீநதிகேசவரரிடததில் ௬௦௦௭௭
சென்றிருநதால் பினபு நாமழைப்போம் அப்போது நமமிடத
திலவநது ஜமபதுவருஷமிருந தானபின சிவானுககிரஹததாற
இப்போது சென்றவயதோமி ஆக௭௭ - ௭௦௦, இநதவருஷம்
எழுநூற்றினநதததிலனறி உமககு மோகூததிலிசசையுண்டா
கமாட்டாது வேறொருவிஷயத்தி லிசசையுண்டாமாயின அவ
வாறே தருவோமென்றுசொல்ல, மாதிராஜரு மறறொன்றினு
மிசசையிலலாதவராயப பூமியில தண்டாகாரமாய நமஸகரித்து
எழுநதிருக்கு முன்னமேதானே கலவியாணபுரததில் ஸ்ரீவசவ
தேவாககு எதிரிலநிறக, வசவதேவரும வணங்கி யிவரோ குரு
வாகிய கூடலசககமேசொன்று பாவித்துப் பத்திபண்ணிககொ
ண்டு மாதிராஜருந தாமுமாக இருக்குநாளில,

சகலேசமாதிராசையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறமமபலம்

—*—

சிககமாதையா புராணம்.

திண்ணியகாலனைத் தீக்கணமீதிலே

மண்ணினையிறைததவன வாயமடித்தயன

பண்ணியவிதியினைப் பறித்துமாயையின

கண்ணியையறுததநற கருத்தராயரோ.

க

மாளிடாதமக்குறம் வருடநூறெனத்
தானுலகுரைப்பதைத் தவிராகவலலரா
யீனமதுறுமவய தேழுநூற்தா
யானுகந்தேறுவாக கதிகநண்பராப

உ

முப்பொழுது ருச்சனை முயலுநெஞ்சா
யெயப்பறுநிட்டரா யிலி'கசங்கமத்
தொப்பருநேயரா யுறறப்பதிசெய
தப்பருமகிழ்ச்சியா மமுதருந்தியே.

ந

தத்துவஞானராயச சரணராகியங்
கித்திறஞ்சரித்திவ ரியலுநாளிலே
புத்தமபத்தரா புணமைநீங்கலாச
சித்தரோரனபாபோ சிககமாதையா.

சு

மருவுதமனைவியு மகனுநதாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராதவ
ரிருகழலனுதின மிறைஞ்சஞ்செய்தியே
கருதருமுயிருநங் கதியுமென்றோ.

ரு

உன்னியநெஞ்சரா யுறறதநதொழி
லன்னிலைவருபொரு ளறபமாயினுந்
துன்னியதாயினுந் துககநற்க
மன்னியலபினறிநீண மகிழ்ச்சிபொங்கியே

சு

உாய்அ சிககமாதையா புராணம்.

தநதொழில்சாயினுந் தவறுசேரினு
மநதருமாதிரா சையாசேவைமேற
சுநதையுநேயராயச செய்யுநாளிலே
பொநதனவுடலினைப் போட்டகனறனா.

எ

அவரிடமனைவியா ரநதவாககையைச
சிவத்வாபாதநற றீராதததாட்டியொண
டவளவெண்பொடியினைத் தணியசசாததியே
துவளுநெஞ்சிலலராயத் துணிநததுயமையால்.

அ

தககலலனையொடு சாயத்திருத்தியே
யககுறியயலவ ரறிவுறாமலே
மிககதஞ்சிவாரச்சனை விருமபுமெல்லையின
றொககுறுசமாதியைத் தொட்டுமோசையால்

க

துஞ்சியவமமகன றுணுககெனத்தெளிந
தஞ்சியீத்தென்னதா னனனையெமமையன
பஞ்சனையொன்றியேரீர் பகாவுங்காணகிலேன
வெஞ்சமெமமுட னுளவெலாமவிளம்புவாய்.

ஐ

ஐயனமமுடையாக ளருகெனபோகிலன
செய்யநற்சிவாரச்சனை செய்யுமெல்லையின
கையுறவகழு மிககருமமென்னதா
ஐயயநம்பராகருநல் லாற்றமவேண்டியோ.

ஐ

உன்னுடனகோப மெனறொருதினத்தினி
வினனுடனவெமமைதா னிகழநத்தாயினும்
பினனுடனறீவனிப பெற்றியினறியு
மெனறொடுமபேசில னென்னையன்னையே.

மஉ

வேளையிறசிவராசசனை விருமபுகாஸையி
ஞளதாயொன்றுநீ யமைத்திலாயகொலோ
நாளுநீனசீலநீ னெனமைகுன்றியோ
தாளுறத்தவததாபாற முழநதிலாயகொலோ.

மங்

திருமெழுககிடுகையிற செநதுசெதத்தோ
வொருபுடைகோமய முற்றதிலையோ
வருமைசேரரங்கநல லாலயத்தழ
கொருவியையிடையிடை யூனமானதோ.

மச

விஞ்சியவுழைக்கலம விளக்கிலாயகொலோ
மஞ்சனசாலையின மவினமுற்றதோ
வஞ்சிநீவிநதிகை யழுககறுத்திடர்
தெஞ்சியாசசனையி னிழிவுவந்ததோ

மஞ

வத்திரங்கொண்டிரீ வடித்திலாயகொலோ
சத்திரநகநதநீ துவளவைத்ததியோ
யெரத்திராதககதை யொழுகதிருந்ததோ
கொத்தலாபுழுககடி கூடியுற்றதோ.

மன்

எடுததநறறுப தீபாத்தியினமணம்
படைததொளியொன்றுபோற் பரவிறழிலலையோ
சுடாததருவிளககினைத் தூண்டிலாமலே
கெடுததனையோவிதென கிளாததியனனையே டிஎ

பரமனமுன்னமுதுந் படை கருங்காலையின
முரலுநினஞ்சியின முசசனைநததோ
வரனருஞ்சேடமோ டருத்திலாதன
விர்விந்படைத்தியோ விளம்புகனனையே டிஅ

உறறதோமுவித வுதகமொன்றொடொன
மெறமெனவழைத்ததற கெனனென்றிலலையோ
சற்றுந்யையனமுன சாற்றிடாதவித
குறறமேனினனெனேன கூறிலானசொலாய், டிக

ஐயநினசினத்தனை யாறுகென்றியாங்
கைதொழுதினசொலாற காண்வீழநதிடின
வெய்யதனவெகுடசிபாய விருமபிபேபகவன
செயகுதுமிச்செயல செயதியனனையே உய

பரமனறசேடமேன பசியிலாகிலன
நிரமதுடையாபால செனமெனசோகிலன
கரமலாபறறியான கசினதழைக்கவே
வுனாயெனவனனையா னெண்ணினைககையால், உக

பறறிமுனவாங்கிநீ பததநிறறொறு
முறறவாசிவராசசனை யுரையையுனறியே
கறறனையலலது கருத்திலாயெனச
சொறறியிவவேதிகை தொட்டிலுனனையன

உஉ

சினமொழிநதுனனுடன செபபுமையநீ
நனவொழிநித்திரை நணணுகெனறுளங்
கனிவுறத்தலைவனைக கணடுக்ககபின
முனமுறுஞ்செயதிதான முயலுங்காலேழின

உங

புதலவனுடபுறப்படாப புறத்துவாயின
கதவினைத்திறுதுளங் கலங்கிமுனபுதா
னிதமுறத்தகதைபி னேகுமவீதிபோய்
மதமுறத்தவத்தரா மாதிராசாமுன.

உச

அனபுடனவணங்கினினை றையவையகே
ளெனபிநாவெனனையோ வேதுமபேசிலான
முனபெனதனைபான முனிவிலாதவன
வனபுறுசினத்ததுடன மவுனமாகியே.

உரு

நீறறினைநுதலபுப நிறையசசாததியே
நேறறுநீயளித்ததமெ னீளத்தூசினே
மேறறரிநதனையினமேன மேவிப்போகலான
சேறமுறமெனறனமேற சினேகமெண்ணலான.

உக

அன்னேநறசிவாசசனை யகததைககொட்டின
 லென்னையோவகழந் துமண னெனிககுதினறனள
 பின்னேவேறொருவரற பிணககுத்தீரகலா
 னுன்னையானழககவிங் கோழ்வநதனன.

௨௭

நேற்றளவென்னேநன னேசநெஞ்சுடன
 காற்றுடைமீதினுங் கரத்தினுங்கொடு
 போற்றியினசொலலினுற புறததுமீதுற
 வேற்றுக்கந்நேததெனே யிருகனொற்றியே.

௨௮

விட்டபினெங்குநீன மேவினுமழுடன
 மட்டறுமனபினுல வாலலிங்கவா
 விட்டமேவாவென தெநதைவாவெனக
 கடடிமாரபனைத்திரு கண்ணதெனனவே.

௨௯

சிறியவெனசிகையினைச சிககறுத்தொரு
 குறியதோகயிறறினா கூட்டியாரத்தும்மய
 யுறுதுகளறத்துடைத் துவநதுபாரத்தபி
 னிறையவேநெற்றியி னீறுபூசுவன.

௩௦

மருவியஞ்செழுத்திசை மைநதவெனபன
 னுரைசெயுங்குதலைகேட டிவநதுமோநதுநீ
 யருளவசவேசுர னகத்திறொண்டனே
 சுரிசைநறசவுண்டையன றொழுமபுததாதனே.

௩௧

இசைநதமாதிராசையாக கினியசீடனோ
முசுண்டிவாழ்சவுண்டையன மோகமைநதனோ
வசுநதராபுகழமுடி வாலையனறனக
கசங்கிடாதேவலசெ யடிமைப்பையலோ.

௩௨

சங்கரதாசையன றுளிலங்கனோ
ஓவங்கடஞ்சோமா னேவறறெண்டனோ
வங்கருவூரிலவா முபயறகாளதாந
துங்கநறெழுமபனோ சொற்றியெனறபின.

௩௩

நிமமவைபெற்றநன னேயமைநதனோ
நமமவைகாராககா னங்கைப்பிள்ளையோ
வமமவைபுதலவனோ வாராகொனீயெனச
செமமையாறபாததெனச செப்புமெனனையன.

௩௪

ஏதுவேண்டியதுனக கென்றுகேட்டென
தாதரவுடனபசி யறிந்தெனன்னையப்
பேதுறப்பசியினற பிள்ளைநொந்நன
காதலாலவாலவிவ கணுககனமபடை.

௩௫

எனறபினனைதாழந திருக்கினினமு
தொன்றியநண்பிவிட் டேடியென்புறந்
தனறிருககரத்தினற றைவந்துனனிடஞ்
சென்றுறினெனனையுஞ் செயயகைக்கொடே.

௩௬

வநதுநினமலாபபதம வணங்கியுற்றபின்
மைநதனலவிசசையான மடியிலவைததுயா
னநந்ருநதனகுரு நாமமாகையாற
சநததமெனறனைச சற்றுநிரதியான.

நடஎ

இப்பொழுதழைக்கினு மேதுசொல்லினுந்
செப்பலனென னுடன தேவிதன னுடன
வெப்பமதிப்படி மேவலாகுமோ
வப்பனேனிகுண மடைநததனமைதான

நடஅ

பூசனைபுரிந்திடும போதுமேலவிழே
ஞசையாபூசைமு னமுதிடென்றிலே
னேசமோடாறகுநா னிலேதிததன றுணே
னேசுறுவீதியு காடிககிசசியேன

நடக

எனனிடைதப்பிலே யிப்பிணக்கெலா
நினனிடமிததமா நீங்கினலலது
பினனையாரொருவாதீம் பேசசங்கேடகலா
னுன்னடிகண்டிடி னொழிவனறனசினம

சய

தாமதமின்றியே சரித்தினறெமமட
நீம்கிழநதனையென நின்றவேண்டியே
பூமியிறபணிநதுமுன் புலம்பிப்போற்றியே
காமுறுமனத்தினுற கலுழநதுகைதொழா.

சக

ஐயாதாஞ்சாத்திய வரியவேட டியைக
கையினுலடிககடி கலுழந் துவாங்கியே
துயயதாளபற்றிமுன சோதித்தெனபிதாச
செய்யுமமமுனிவுநீ செனறலாலவிடான சஉ

கடிது நவாவெனக சரமபிடித்திழா
மடமைசோகருத்தனும் வாலவிங்களை
விடுவருதுதுமென விளம்பிமெயத்தயா
வொடுமனமுருகியே யுரைசெமகினறனா சந

வேறு

தனாமிசைவிரதசீலா தமமிடங்காளிலேகோபம், விரைய
வேவந்தாலிலலாள விமலனாசசனைசெயவீட்டைப, பு
ரைபடத தோடடுகின்ற டதுமையாங் காணைங்கேளே,
முரையிதினவிவரமுண்ட துற்றுட னுணாதுமெனன.

வாலவிங்காவாவென்று மாதிராசையாதமமைச
சாலவேயாணடுகொண்ட சகளேசாசரணமுனனி
நீலகண்டாவுன்னனபா நெஞ்சகநீனைத்ததெலலா
மேலநீயறிந்தளிகு மிறையவனாதலாலே சரு

நம்புநினடியேனசொல்லு நற்றிருவாகுப்போல
வெம்பிரானபலிகுமவண்ண மினறருளென்றோசெய்
டம்பிரானமாதிராசா தஞ்சகளேசராய [யுட
செம்பரனபீதிறபாடிச சிகதமாதையாந் சென்றா. சக

மனையகத்தெனசெய்கின்றாய் மாதேயிவ்வாலலிங்க, னி
னைவருமிருளிறசெலலநீயறிந்திருந்தெனனை, சினமுன
துடனெனசொல்லாய்சிக்கமாதையனுக்கென்று, வினவ
லுமனையுணமாது வினாநதுவந்திதைஞ்சிநின்றா. சௌ

அருமைசோமாதிராசு சுகத்திவனனைநதுமைநதன
நெருமரலவிலக்கிடாதே சிக்கமாதண்ணாமோன
மருவிநீயிருப்பதெனன வாசிவராசசனைக்குவேலை
யொருமைசோபத்தியேகாண முததியினுபாசசிவாவா.

என்றுதங் கருணைநோக்கா வினமொழி யுரைத்தவா
றே, செனறவப்பிராணனவநது தேகத்துடபுருநதுதா
ககம், பொன்றினாபோலெழுந்தார்பொறிபுலனபொரு
ந்தினாழு, னினறமாதரசாதமமை நோகண்டாரநேசங்
கொண்டார சுக

பயந்தருபத்திபொங்கிப் பணிந்தவாபதாமபுயங்க
ணயந்தருதுதலிறகண்ணி னற்புயத்தொன்றசசாததிச
சயந்தருபுளங்கொண்டு சலசமெனகரங்குகூப்பி
வியந்தெனையாளவந்த விமலனைபோற்றிபோற்றி. நூ

பாவநாசனனேபோற்றி பததாதமவாழவேபோற்றி, மா
வரங் கொடுக்கவல்ல மாதிரா சையாபோற்றி, சீவனே
போற்றியென்னுஞ் சிக்கமாதையாமுன்னு, மூவருமப்
பணிந்துநின்றா முன்னுறுந்தவத்தோசொலவா. நுக

தநதைதனபத்தியாலே தனயனறனுவியத்தன
வந்திடச்செயதானிநத மைநதனறனபத்தியாலே
யநதமாநதநதையாவி யளித்தமைபுனக்கேசெலலுந
தொநகபாசங்களுனனைத் தூரத்திறகண்டாக்கினறால்.

செவிடாகாதுனசொலலுறறற நெளிந்தெலாங்கேடப
னுவமையினயனமுறற ஜமருமுளைப்போபுன [நோரின
பவமுறுங்குருடொலலாம பாரத்தறிந்திவொழு
னவமுறுமாமயத்தோ மனாமயராவானே ௫௩

விநததநுனகருணைநோக்கினவெளிப்படினவாலராவா
மரித்தவொழுநதுபேற்றி மணணிடை நடத்தலாலே
யநததலாவிடமுநதுயய வமுதமாமையாயங்கன, விரி
ததுனைபபுகழுநது நாககுமவிளமபலமெய்யேயெனறா.

அழுதபிள்ளைக்குதநதை யருநதனமளித்துனமை
தழுவுரினபெருமைதனைச சங்கரனவலலெனனறா
வழுவிளாநணபாசிகக மாதையாவீழ்ச்செயத
விழுமியமாநிராசா விரைநதுமமடத்தனைநதா ௫௪

சிககமாதையா புராணம்

முற்றிறற

உ
திருச்சிற்றமபலம்

சிககமாஸதயாபுரண
வசனம்

மாதிராசனெபவ ரிடவாறிருக்குங்காலத்தில், உசதம-ந
தியுள்ளவராயச சிவராசசனையிற் சிறந்தவராகிய சிககமாதைய
னெபவா தமது மனைவி புத்திர னிவாகனோடு பரதிதினமும்
மாதிராசையரது பாசங்களில் வணங்கித்ததித்து அதுவே மு
த்தியென்னும் விவேகமுடையவராய தமது தொழிலில் வரும்
பொருள் சிறிதாயினும் பெரிதாயினுஞ் சுகதுக்கமின்றி தமது
நியமந தவறுத்ருக்குங்காலத்தில் பிராணவியோகத்தை யடைந்
தனா அவா மனைவியாரும் அவரதுதேசத்தை சிவசரணரது
பாதோதகங்களால் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து விபூதியையுசிறை
யத்தரித்து எவ்வளவுந் துக்கியாதமனமுடையவராய பஞ்சனை
யோடுசோத துட்காரவைத்தகருறிப்பு அயலாக்குத தெரியாத
வண்ணமாகப் பூசித்துச் சமாதிககிடம்பண்ணுங்காலத்து லிவ
தறையெல்லாம் பாரதந்ருக இளமைப்பருவத்தையுடைய வி
வரதுபுத்திரன் தமது தாயைடபாத்தது இரென்னவாசசரியம்
தாயே எமசையா இவவனையிற் சாயந்துகொண்டு ஒருவராத
தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றா நம்முடையவ ரிடங்களிலெங்
குஞ் சொல்லாதிருக்கின்றனா இவற்றினுண்மையைச் சொல்ல
வேண்டும, இவாககேதேனுங் கோபமுண்டோ உங்குளிருவறிந்
கோபமேதேனு மிருந்தாலு முடனேதீர்வது இதுகாறும் வழக
கம், இப்போது நீடித்துப்பேசாதிருப்பது யாதுகாரணம், எம்
மிடத்தும் பேசுககாணோம், சிவராசசனக்காலத் தேவலசெயயா

திருநதனையோ, அல்லது அப்போ தாசாரமின்றியிருநதனையோ, அதித்யாகவந்த பெரியோனா யேதேனு மவமதித்திருநதனையோ திருமெழுக்கிடம்போது செநதுக்கள சேதப்பட டிருக்குமோ, பாததரங்குள விளக்கவிலையோ, திருமஞ்சனம் வடியாதெடுத்தனையோ, பத்திரபுஷ்பங்குள தோஷமுள்ளதாக விருநததோ, இதுமுதலிய தோஷங்க ளேதேனுமுண்டோ என்று புத்திரன கேழக்க, அதற்குத் தாயாரும் குழந்தையைப்பார்த்து நீ சிவராசசனைசெய்யு மிடநதோறுஞ்சென்று அநதவாரததையை நனறுக்க கற்றுகொண்டாயாதலாற் றெரிநதவனபோலிநதவாரததையெல்லாம் பேசுகிறு கருத்தறியாதவனாக விருக்கின்றாய், இவ வேதிகையையிடித்துக் குழிப்பறித்தா லுநநகதை யிடபோது பேசவார, நீ படுகது நித்தினாசெய்வாய் என மககுழந்தையைப் புறத்தற்செலுத்திப் பின்பு முனபோலவே தமது கிருத்தியததைச்செய்ய, அப்புத்திரராஜப வாலலிகையரும் தாழிட்டகதவைத்திறந்துகொண்டு வெளியேபுறப்பட்டு தமதுதாதையோடு ஈளடோறும் வழக்கமாகச்செல்லும் வீதியிறசென்று குருவாகிய மாநிராசையரிருக்கு மிடத்திறகுப்போய் அனபோடு வணங்கிசதுங்க்து ஸவாமி எமதுபிதாவானவா யாதொருவாரததையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றா அதுகாண மறியேன, இதுகாறு மெமதுதாயினிடத் தொருகோபமுமில்லாதவா இப்போது வலியகோபத்துடன் மவுனமாகி விழுத்யை நெற்றியினிடத்தும் புஜத்தினிடத்தாகநரித்து நேற்றுத் தமமிடத்துப்பெற்ற வஸ்திரத்தையும் பொரத்துக்கொண்டு அசைவற்றிருக்கின்றா, எனினிடத்துள்ள பக்ஷத்தையு நினைக்கவிலலை, எமதுதாயும் சிவராசசனைஸதானத்தில மணவெடடிகொண்டு குழிவெட்டுகின்றாள், எமதுபிதாவும் வேறொருவரால் அடபிணைக்குத் தீர்மானடார

தலா லுமிமை யழைத்துப்போதற்கு ஒடிவந்தேன, தேவரவவி
 டத்துச்சென்றாலலது அப்பிணக்குநீங்காது, ஆதலா விப்போ
 தே தாமசமின்றி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க
 மாதிராசையரும் பூமியில் புருஷனிடத்துக் கோபமவந்தால் பூ
 ஜாக்கிரகத்தைவெட்டிக் குழியாக்கும் புதுமைக்கேட்டதிலலையெ
 னறு நினைத்து அவரது பிரார்த்தனைப்படியே சிக்கமாதையரது
 திருமடத்துச்சென்று அவரது புத்தினியாராயுமழைத்து நடந
 தவிருத்தநாதங்கனையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனாஸூ
 ததியாகிய சக்ளேசனாத தியானித்து ஸவாமி நிலகண்டோ நீர்
 அடியாரநினைத்தவை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடி
 யேனசொல்லும் வாக்ருப்போல வருளசெய்யவேண்டுமென ரொ
 ருசெய்யுளைப் பாடிச் சிக்கமாதையனாத தமது திருவருளால்
 நோக்கிச் சிவாசசனைக்கு முயற்சியொன்றில்லாமல் மௌன
 மாகவிருக்குங் காரணமெனன அநத மௌனத்தினும் பத்தியே
 முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்துவாரும் என்ற
 லைக்கச் சிக்கமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவாபோல எழுந்து
 வந்து தமது மனைவி புத்திரரோடு மாதிராஜனாவணங்கித் துதி
 ததுநின்றா மாதிராஜரும் சிக்கமாதையாக்கு அநேகஞ்சித்திக
 னை யருளிச்செய்து தமதுமுடத்திற சென்றா

சிக்கமாதையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற தம்பலம்

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம்.

மற்றுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
நெற்றிவிழியாரனபா நேயர்தீவீர ததார
வெற்றியுள்ளாரகாலகனம மேவாதாமெயச்சீலா
பற்றியெனறுமபவிகளை ததாமபரிசியாப்பானமையா க

சிட்டர்கனமஞ்சேராதா திருநதியமெயப்பத்தியினு
ருட்டருகாமாதியா றெனறுமில்லாசிதேநதிரிபா
நிட்டாசுகாநிடேரா நியாயததாநிமலமுதத [ா.
நிட்டமுறுங்கோட்டிநனறூயிசைக்கவலலவிருநதவததா

தாகக்கரிக்கரியனனா சனமாககமனறியொல்லா
ஹெறுயத்தினவலிமிககா நிப்பரித்புரியெனனுஞ்
சொறபதியாரதவராடை தூயதாகருநதொழிறகுலத்தார
நறசரணாநிதியனையா நமபனைநெஞ்சகலாதா ந

வநதுசிவதவராடை மகிழநதளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
சிறதைமகிழநதவாகுதவிச செனறுடையோகேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுக்கு மதிகவரமபெற்றுள்ளா [கா
நிந்தநிலைமடிவால மாசசையொனுமபெரியோர் ச

தலா லுட்மை யழைத்துப்போதற்கு ஒடிவந்தேன, தேவரவவி
 டத்துசசென்றாலலது அபிணகருநீங்காது, ஆதலா லிப்போ
 தே தாமசமினறி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிராத்திகக
 மாதிராஸயரும் பூமியில புருஷனிடத்துக கோபமவந்தால பூ
 ஜாககிரகத்தைவெட்டிக குழியாகும் புதுமைகேட்டதிலையே
 னறு நினைத்து அவரது பிராத்தனைப்படியே சிககமாதையரது
 திருமடத்துசசென்று அவரது பத்தினியாராயுமழைத்து நடந
 தவிருததாநதங்கனையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனமூ
 ததியாகிய சகலேசனாத தியானித்து ஸவாமி நிலகண்டரே நீ
 அடியாரினைத்தவை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடி
 யேனசொல்லும் வாக்ருப்போல வருளசெய்யவேண்டுமென ரு
 ருசெய்யுளைப் பாடிச் சிககமாதையரைத் தமது திருவருளால்
 நோக்கிச் சிவாசசனைக்கு முயற்சியொன்றும்இல்லாமல் மௌன
 மாகவிருக்குங் காரணமென அநந மௌனத்தினும பத்தியே
 முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருநதுவாரும் என்ற
 ழைக்கச் சிககமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவாபோல எழுந்து
 வந்து தமது மனைவி புத்திரரோடு மாதிராஜனாவணங்கித் துதி
 ததுநின்றா மாதிராஜரும் சிககமாதையாக்கு அநேகஞ்சித்திக
 ளை யருளிச்செய்து தமதுமூடசுதிற் சென்றா

சிககமாதையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

திருச்சிறதம்பலம்

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம்

மற்றுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
 நெற்றிவிழியாரனபா நேயர்தீவீரததா
 வெற்றியுள்ளாகாலகனம மேவாதாமெயச்சீலா
 பற்றியெனறுமபவிகளைததாமபரிசியாப்பானமையா க

சிட்டர்கனமஞ்சேராதா திருநதியமெயப்பத்தியினு
 ருடருகாமாதியா றெனறுமில்லாசிதேநதிரியா
 றிட்டாசுகாநிடேரா நியாயததாநிமலமுதத [ா.
 ரிட்டமுறுவகோட்டிநனறூயிசைக்கவலலவிருநதவததா

தாகக்கரிககரியனனா சனமாரககமனறியொல்லா
 ரொற்புயத்தினவலிமிககா ரிப்பரிதூபுரியென்னு
 சொற்பதியாரதவராடை தூயதாகருநதொழிறகுலத்தார
 நதசரணாநிதியனையா நமபினெஞ்சுகலாதா ஈ

வநதுசிவதவராடை மகிழநதளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
 சிநதைமகிழநதவாகருதவிச செனறுடையோகேட்குங்
 லநதவுடையேகொடுக்கு மதிகவரமபெற்றுள்ளா [கா
 ரிநதநிலைமடிவால மாசசையொனுமபெரியோர். ச

வசையறியாவசவேசா வணபத்தியெனும்பெருமை
 யிசையுலகமெங்கெங்குமெயதககேட டினபுறறே
 விசையமிகுமாச்சையா நந்திகளபானமெவியா
 மசைவிலருந்தவராடை யழுககறுததுயவாமெனனா னு

செனறுகவியாண்முற்றறுத திருநந்திகளை பபணிந்தாரா
 வென்றிவசவேசாரு மிகச்சரணமெனததொழுதா
 ரொன்றுபெரியோராககிவாசீ ருவநதுரைத்தும்டங்கொடு
 ததா, ரன்றுமுத்தறவராடை யழுககறுததவகமாநாளில

பரவிடத்தும்பணியாச்சொல பத்தியலவெனபதனைத
 திரலததாரறிவிகக நந்தியாராதெளிநதுனனிக
 கரதலததாங்கணனுதலைக காதலினுலருசசிப்பா
 ருரவுளததாலேததுவா ருணராபோலோதுவாரா எ

என்னையொன்றுகேட்குமனப ரிலலாமலென்னுடல
 நன்னயம்போயினேததென நம்பாமெலொருவசனரு
 சொன்னயததாலவசவேசா சொலககற்றோமாச்சையா
 முன்னயநதுபாடுதலு முனிநதுகையாறசெவிமுடி அ

அரகராவிந்தவுரை யாரகேட்பாவசவேச
 ரிரவலாகளபோற்றவரை யெண்ணினரோயிந்தமொழி
 திரநலோவாககிறு செப்புவதோதீனரோ
 பரணையாதரிக்குமனபா பாவியெனெனப்பகர்வாரா. கூ

முத்திரெறியுத்தியலல முத்திராதபேரறிவலல
பத்தியலலசிவனனபா படிக்குலலதுத்தியலல
புத்தியுளநநதிகடகிப புத்தியெனனபோநீன, நெறத
திமொழிநதானனபருடையொலிகவவநதுசெனறா.

அவவசனமாச்சையாபுனனனைநதுநாதேதாரகனறரு
செவவியராமவசவேசா திருமுனபுசெபபுதலு [சிச
மெவவமுறுமனததரா யாமறியாதசைததவிநத
வெவவியமபினகுறறமெநத வித்ததினலவிமெனற.

மடிவாலமாச்சையா மலாபபத்திலவநதிறைஞ்சி
யடியேனனபராதி யபராதியாண்டருளவாய
கடியேனனகாரிநொயயன கடுவகோபியசடனமெயநநா
ல,படியாததுராசாரி பராநதினனிறபாககியததேன. மஉ

அவகுணியனறிலிலே னைசவலையகததுறுவேன
சிவகுருவினவழிநிலேன றிறலவிடயததொழுருவேன
பவமதியனவெநீதா பாறபிரியேனபகறிமேன
கவலேநெறியேயெனறன கருததகநதையகறுவாய. மரு

நாலிலககததெனபதின யிரமவரனநவினறதெலலந
தாலமலையினேசசணங்கன சநதிததுக்குரைத்துநின்றற
போலுமெனதடிமைநெறிபுனமைநீபொருட்கொளளா
க, காலமெலாமெனபதி கண்ணுதிலோககிதமனறே.

அஞ்சலெனவெனத்தெருட்டி யருமபத்திசாட்டாயேற
 றஞ்செனசொலையதுயய சொற்குருவேறப்பொருளே
 வஞ்சகனெனவஞ்ணத்தை வாட்டுகெனுமிரங்குளாயாற
 றஞ்சமளியெனநிற்பா தமமொழிகேளாதவாபோல.

அறிவிலாதமமனம்போ லாவதெனனவானன்பா
 வறியருநாஞ்செலவருமோ வசனமறிந் துளாயாதென
 னெறிதெளிவிப்பாரிலலா நீதியோநன றுநாஞ்
 செறியுநலலவிதானரோ சிவனடியாரிரவலரோ யசு

வாங்கறிஞாககளிப்பவாத மனத்தகலதை யென்னுரைப
 போ, நாங்கொடுக்குமிப்பங்குதினா நலலடைநாரியாபொ
 ன, றுங்கரும்பேராசாரத தவத்தோர்க்குச்சரககலவென
 றேங்கியதங்கரத்தாடை யுதகந்தோயததுதறிஞா யெ

உதறியவத்திசைதோ று மொளிருவமணியினங்கள்
 சிதறியெங்குமபாந்தகுழுத திரட்டியெடுக்கலாயப
 புதறியமின்னிறம்போலப் பலகதிராயவிளங்குதலாற
 கதறியகனறண்பசுப்போல வசவேசாகருத்தழிந்நா.

பொங்கியவங்கியாண புரத்தருடனவிசசலனவந
 தங்கியலுமணிககுவைகண் டதிசயமுறறஞ்சிநினறே
 தங்கியசோசசிவகணத்தோ தங்கருணைமாசசையர்போ
 லிங்கிலெபறறவொன்ன வேத்திமகிழந்தேகினுன். யசு

வளாபெநுமைமடிவால மாச்சையாவணபதீமேற
கிளாபயத்தாறபணிநதுவச வேசுராதாங்கோத்திபபா
மளவிலாநாதிபா யறிவிவியாயாககத்தாற
றளாவுறுவேனினமேனமை தனைப்பாக்கத்தககவனே.

நினமலனீதுனமலனா னீதனமிபானதமன
கனமிநிலீவெயப கனமியானகடுமபாசப
புனமைமிலானீபாசப போதனான்பொறைஞானத
தனமைமலீயஃகிலலாச சா நீதிசசழககனா ௨௧

சுத்தனீயசுத்தனா சொறதுநீசீடனா
னுநாமனீயதமனா னுநாமனீமேறபோனா
பத்திபுயிரீபத்திக கினனாபறமுாபாற
பெத்தகுணமுற்றககாற பெரியோர்களபாபபரோ. ௨௨

பணிமொழிபுமபத்திபுமென பாறபாக்கிறசிறிதுமிலை
நுணியெழியேனகூதை நூறிபருளவாழ்வளிப்பாய
துணிபுலசனமாக்கத துநெறிநீந்தெனையாளவாய
தணிபுநிறையறிவிதெனத தருமபத்திபபெருந்தருவே.

நூறுமிரங்குற்ற நோக்கிலெனபாலுண்டவறறை
நீளுக்கியாளென்று நின்றவசவேசுரனா
யாறாதுபுனமுறுவ லாலனைத்துமாச்சையா
வேறுகாதுகந்திடலும விருமபியருந்தவொல்லாம. ௨௪

உருக

மடிவாலமாசசையா புராணம்

ஆராமியினரின் தது மநங்கோபமனுக்கிரகம்
பேராமலுண்டிலகா பேணுநறாநியகருற்றந
சாராமனீக்கிபுணபா தமமடியாகளங்கததிற
சேராமறகழறியனறே தெளிநதலலோரூட கொளவா.

உடையதனமேற கோபமனறே யொளிததலமுக
கோடவனறே, வடைகளங்கமறவனறே வருநிதியைச
சுடுகின்றா, விடையுடையாககினியவச வேசுராதாம
விருமபுபததி, கடைசெலலே மாசசையா கழறுதலுங்க
ணக்கென்றா

உருக

இருநிலையங்கிருநலநம; பததாகருமேததநிறகு, மன
னிலையேதொழுவகாதநானவசவேசுரரை, நனனிலையா
மாசசையா நாடிமனத்தகங்கரிததாற, புனனிலையாபத
தியெனப புகனறு முன்னோசெயலுரைப்பா

உருக

மடிவாலமாசசையா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகத திருவிருத்தம் - அகஉ

உ
திருச்சிற்றமபலம

மடிவாலமாசசையா புராண

வ ச ன ம

இன்னமு மொருசிவபதசா மடிவாலமாசசையொன்னுநதிரு
நாமமுள்ளவா, ஈரங்கோலியாகுலத்துத திருவவதாரஞ்செயத
வா, அடியாகளாடை யழகைப போகும் விரதமுள்ளவா,
இப்பரிதபுரியை யிடமாகவுடையவா, இவா வசவதேவரது புத
தைக்கேளவிப்பட்டு அவரது சன்னிதியிறசென்று அடியாக
ளாடை வெளுத்துக் கடைத்தேற்றுவமென நெண்ணிக கலியா
ணபுரியிறசென்று வசவதேவரை வணங்கித் துத்தது நீன்றா
வசவதேவரு மவாகுகெதிரவணங்கி மடத்திலிடங்கொடுத்தனா
அன்றுமுதலாக அடியாக ளாடையை யழகைபபோக்கி யி
ருக்குநாளில் ஒருபொருள் வேண்டுமென்று கேழககு மடியா
ரிலலாமையா லென்னுடல மிளைக்கினறதென்று வசவதேவா
சொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த வடியா மாசசையரிடத்துச்சொ
ல்ல அவரும் ஹரஹரவென்று கைகளாற் செவிக்கொழுடி இந
தவாரதையை யார்கேட்டுச்சகிப்படி பாலியேனாதலாற் கேட
டுச்சகிக்கினதேன, வசவேசா அன்பனா யாசகாபோல நீனை
ததாகத் தோற்றுகின்றது இந்நந்திகடகுப புத்தி யிவவாருனகா
ரணமென்னென்று தமதுதொழிலிற சென்றனா

அந்த வாரதையைக் கேட்டிருந்தவா வசவதேவரிடத்து
ச்சொல்லுதலும் நாமறியாதுசொன்ன வந்த வாரததைக்குற
மெவவாறு நீங்குமென்று ஆலோசித்து மடிவாலமாசசையரிட
த்துச்சென்று அவாபாதங்குளிற பணிந்து அடியேன அபராதி

உந்அ மடிவாலமாசசையா புராணவசனம்

அதங்காரி பொறுத்தருளவேண்டும், பத்திமார்க்கத்தையு மினன தென்றருளசெய்ய வேண்டும் எமது குருவேயென்று வணங்க, வசுவேசுரோ அரன்னபா வறியரும் நானுசெலவருமென்றுநினைத்திரோ, சிவனடியாரிவரலலவென்றுநினைத்திரோ, நாகுகொடுக்கு மயானை குதினா வஸ்தராபரணங்கள்முதலாயின சிவஞானிகளு க்குப் பொருளலலவென்றுசொல்லி தமதுகையிலிருக்கு மடியா கள் ஆடையிலொன்றையுசுறினா அதிலிருந்துவீழ்ந்த நீர்த்து ளிகளெல்லாம் நவரத்தனங்களாக அந்தத்திக்கெல்லாம் நிறைந்து, மலைபோலக்குவிய வசுவதேவரு மொன ஹதோதரமுத பிரமித் துநின்றா இதைக்கேட்ட விசசலராசனுமவந்து பலவாறுபுகழ் நது அதிசயித்தான தேவாகளும் பூமாரிபொழிந்தாராகள் வசுவ தேவா மீட்டு மடிவாலமாசசையரைப்பணிந்து உமதுபெருமையெள்ளியேனறிவேனோ, நீசத்தன நான அசத்தன எவ்வளவுகுற றமென்னிடத்திருந்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரா ரத்திக்க, மடிவாலமாசசையரும் புனமுறுவலோடு வசுவதேவரை யணைத்துக்கொண்டு கைவிடாமல் மனமகிழ்ந்தனா அங்கிருந் த சிவனடியார்கள மடிவாலமாசசையா கோபித்தத்தனம் சிவனி டத்துங் கோபானுகரஹ மிரண்டுமுண்டு அதுபோலஇந்தக்கோ பமும் அனுகரஹ சிமித்தமே, எதுபோலென்னில ஆடையை யடித்தலும் பொன்னைசுசுடிதலும் அவற்றின் களங்கத்தைப் போக்குதற் பொருட்டன்றோ வென்றனா இந்நரச சமயத்தில வசுவதேவரைப்பார்த்து உலகத்தில் எவ்வளவுபத்திசெய்தாலும் அகங்கரித்தா லுடனே யந்தப்பத்திமுழுதும் நாசத்தையடையும என்று ஒருசரித்திரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினா

மடிவாலமாசசையா புராணவசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிறுதம்பலம்

—*—

சங்கரதாசையாபுராணம்.

தினாநடைமுப்பிடாமரணஞ்சேராததீராசேயிழையா
 ரிடையினபஞ்சிநதியாதா, தனையிலெதிர்பரவாதாதாக்
 கம்போதச சங்கரித்ததனமையாசங்கரதாசையா, பரநெ
 றிநித்தானநதாகாலகனம்ப பற்றிலாபவித்திரததாரபந்
 தெயவங்கள், வெருவவருபராககிரமாவீரோசனறன வீர
 மன்னவுககிரததாரவிசயத்தோளா க

சங்கமாபுரியென்னுந் தலசதுவாழ்வார தாவாதபிறவி
 மராதனைத்தறித்தா, ரங்கவாதந் தொழிறவத்தோர் கந
 தைதைப்பா ரஃதுதினமைஞ்ஞாழிறெறகொடுப்ப, மங்
 கையொருபாகனனபா வந்தோரககெல்லா மாறாமலமு
 தளிகுமவரமபெற்றுள்ளா, பொங்குலகோரிவாசெய
 றகைபுதுமையென்று போற்றிமகிழ்ந்திறைஞ்சவேப்பா
 ருநதுநாளில உ

செநிலையசங்கமாபுரியிலவாழுஞ் சேடதாசையொ
 னுந் திருப்பேருளாளா, பன்னிரண்டாண்டாகநெய்தோர்
 படடினறுசு பாரத்திபனமுனவிலைக்களிககப்பரிநதுசெ
 லலு, மநிலையோரசங்கமாவநதெமக்குத்தாவெனறறைந்

தளவிலளித்திறைஞ்சவவரிஸெல்லா, நன்னிதிபுநெறகூடு
நிறைநதெநநாளு நாசமுறாவகைபெற்றாநமபன்னபால

தங்கியவிததனமையார சேடதாசையா சங்கரதாசை
யாதமமைச்சநதிததனபா, னங்கவலையறத்தொழுவாமெ
ன்றுசென்று நண்ணியவாபதத்திறைஞ்சிண்பாபபேசி,
யங்கவாதமகததகக மொன்றுமின்றி யாயிருததலகண்டு
டனறமமனையுளேசி, யிங்கதிகச்செலவநா முற்றிருந்து
மீந்திலஞ்சங்கரதாசாக கென்னவெண்ணு

சு

தப்பருநசிவானுபவச்சதுரராகுஞ்சங்கரதாசையாம
டத்திறைவிடுதானு, நொயப்பினவுமுமிபுமிலை யென்று
நொந்து துடங்கிடைத்தமனையாக்குதுவனறதற்பி, னப
பொழுதங்கொருகூடை நெறகொடுத்தோ ராளின்கைய
னுப்புதலுமவன்கொண்டேசி, யொப்பறுசங்கரதாசாமு
னவைத்திறநெ லுவந்துசேடததாசருமககளித்தாரா நு

எனறலுஞ்சேடதத்சாநமமேறபோ தவினியொனவி
னறநிறதோமெமபாஸினமை, குனறநிறநெல்லளித்தா
நனறுநன்றோ கோசிகமெயத்தவாககீந்துகுறையாநெ
றகூ, டன்றுபெற்றாநின்றிதனையாங்கைக்கொண்டாலற
மிடியஞநதமக்கொன றளிககமாட்டோ, மொன்றியதம
னத்தனபாலுக்கநிறநெறா முத்தவினத்தாலுத்தமருத த
மொன்றோதி.

சு

அநதநெலையோபிடியுளடங்குமவண்ணமங்கையா
றசங்கரதாசையாபிழக்க, முநதையகததுளதனதானிய
ங்களெல்லா முறறுமற்றுச்செலவமொன்று முன்னிலா
ம, லுநதுகளஞ்சியந்தோறுமபாக்கப்பாக்க வெருநெ
லலுமருந்திறகுமுளதாகாமல, வந்தமிழகண்டுமிகச்சே
டதாசா ஒருநதவதற்கவாதேவிவாடிச்சொலவாள. எ

தரமநிநதுசெய்யாதபதகியெல்லாந தவறாமமனதத
கந்தைத்தனமையாலே, யரன்னையசங்கரதா சையாகரு
நெலலினரு ளினகையனுப்பநமக்காமோநனமை, பரமத
வாபசிதீராக்குமபததாக்கினமைப பகுதியிலையவரிடத்து
பபரனமுனின்று, வாமுனகருவேண்டியதே தென்ன
வெனமுன வநதுநீரினறதேவாமறறெலலேன. அ

என்னமற்றுநாங்கொடுததலவேண்டாமெனப தியல்
பலலவேதேனுங்கேடபாயென்று, நன்னயத்தாலருளுத
லுமாகிலையா நாட்டமெனக்கிரண்டுமிராப பகறபோற
றோன்றி, மினனுக்காத தூசியினிற்சரடுகோக்க விளங்
கொளிதாவெனவதன விருமபிநோக்கித், தன்னயனம
போனெறறிக கணனுமீயத் தாமபெற்றதலைமையாசங்
கரதாசையா

௯

குத்திரதெயவங்கண்மதங் குலைப்பாராயுங் குலவுமத்
மெனுங்கிரிககோ குலிசம்போன்று, மத்திரராம்பரசம்

யக்கயங்கடகெலலா மடற்சிங்கமெனநெறியமபகததா,
 லொத்திவிழித்திடப்பபடினென்பொடி நதுநெக்கங் குருவ
 மறநெறநெறென வுடைநதுவெந்தே, யத்தனாமேறசித
 றியெங்குமவீழநதுதூளா யழிந்ததுகண்டறபதெயவமா
 மனைத்தும. ௨

அஞ்சிமிகவினாநதுவந்தங் கவாமுன்னினுன னடி
 யோங்கடகானதொழிலருளவாயெனன, நெஞ்சினிடை
 யருளகூடநதங்கவனாககாத்து நீயினதுநீயினதுசெயவா
 யெனன, நஞ்சிறுமைநீங்கியுயந்தேமென்றுத்தத நல்ல
 டிமைத்தொழிலனைத்து நயநதுபற்றி, வஞ்சிநடுக்காளி
 முதலானதெயவ மடநதையாகளபணிசெயது வணங்
 குளாளில ௨

இப்படிசங்கரதாசரீசனகீர்த்தி யெங்குநிறைத்திருப்ப
 தனை யெண்ணாங்கி, யப்பெரியகலியாணப் பட்டணத்
 தோ ரரிதாசனசகதேவமல்லன்னென்பான, வெப்பமிகும
 ரிகரியைக்கோறலபோல மிக்கதேவனையடாததலவீரம
 லலாற, நப்பறியாச்சிறுதேவாதமமைச்செறநென சங்
 கரனபாறபெற்றநெறித் தழற்கண்ணுலே. ௨

ஆதியெமமாதவனைவென்றாலன்றோவென்றி யதுமா
 ட்டானஞ்சலினறி மாயனறனைப, பூதிநருதுதற்கண்
 ணுலெகிர்த்துப்பாரத்துப் போவனேறபோதுமென்பு

கனறிகழந்து, தீதியலுமனத்தினனப்பட்டணததுட்செய்யதொருகேச வாலயத்தைச்செய்யா, கோதரியுமுக்கிலரியுருவமாகக் குயிறறிபதனமேறபஞ்சலோகங்கூட்டி.

நிறுத்தியதற்கேற்றதுகிலாரமாநினேசததாற்றறித்தருசசித்தேத்திமேளங், கறுத்தகடலெனவிரவுமபகலுமாரகதங் கதிமொனியைக்கேட்டதனைக்காண்பமென்று, செறுத்தபெருங்கோபத்தாற் சென்றுவென்றிச சித்தராயச சரணரொடு சோகது மீறி, யொறுத்தநெறிக கண்ணிரொலுன்றிப்பாக்க யுருமரி புருவான துகருநெக்கே

மீதியுற்றபஞ்சலோ கங்குளெல்லாம வெள்ளமாயமி கவு நுகிவினாநதுவந்து, மாதவத்தாசங்கரதா சையாதாளி ன வணங்குவார்போற்கிடந் வாறுகண்டு, பூதலத்திறபாசமயா கூடிககூடிப் புகன்றஞ்சலறிந்து நல்லோடோதங்கேட்டு, மோதவத்தைப்பின்புள்ளவறிவுமபோயத்தென றுரைப்பதுபோனமுனனுணர்வு மொழிந்தேமென்று

நிடு

வேறு

வல்லையாஞ்சங்கரதாசா வயினசென்றவாநாளவணங்கிமுன்னஞ், சொல்லுமின்பாலானதெலலாஞ் சொல்லி ததுதித்தானமைச்செலவம், புலலுமபடியாமெனத்தம் முட்பொருந்திப்பேசிப்போந்தவாபா, லொல்லுமவகை டாறப்பணிந்தெழுந்தெம் முடையாயகடையே முன்னடியேம்.

(105)

செயதபிழையைப்பொறுத்தருளவாய திகருங்கதியுநீ
 யெம்பாற, கைதவங்களுவந்தக்காற காககவுனக்கேகட
 னையா, வைதமக்கணமடியேறின மாதாதளளினவளாப
 பாரயா, ரொயதவரியவருடகடனீ யாங்குளபசுககளினிதா
 ளவாய (௨௭)

உயயுநதிறமீதெனவருளி யுனருடகடிமை யுகந்தியா
 ளு, செயயும்படியீதெனக்காட்டித் தெருட்டிவளாப்பா
 யெனப்பணிநது, நையுமனத்தானிறபவரை நாடிச்சிறி
 துநகையராயப, பொயயுமெயயுங்கலந்தபத்தி புகலவீ
 றொங்குப்போகினறீர். (௨௮)

கொடையாறபெரிய வுத்தமாநீர் கொடுப்போநுமபால
 வருகுலோ, முடையாரலலவெவலூபோ யுறுறுத்திரும
 பியிங்கணைநதீர், படையாவகநதை யுறுமபத்தி படைத
 தீர்பத்தாபாககியமே, விடையாராயேமுமமிடத்தினமே
 விககிழாயவீழ்ந்ததால. (௨௯)

அனருசறுநறவத்தோர்க்கோரடைமாறிநீர்நொற்ற,
 பொன்னுவந்தக ளளஞ்சியத்தைப் பொருநதுமபண்டம
 போயிறறே, வினருதரவிலெமக்கிரிய வேதுநதநதீரி
 லையெனமு, னினருாதமமையிவ்விடத்தைத் தொடடுங்
 கொட்டானீரொனரா. (௩௦)

காண்டறகரியவிருநிதிய மகழவகழககணிப்பினறி, நீ
ணடபெருமைகண்டஞ்சி நினறுவாழததுமிருவோரும்,
பூண்டநணபாலட்டாங்கம பூம்பொருந்தப்பணிந்தெழு
நதுங், காண்டகுருசங்கரதாச ஈடிமேலவிழுந்தங்கழந்
துதலும

உக

கேளீமிடியரடிகளினமேற கிடடிப்பணிந்தாறகிட்டு
வதே, நீடுஞ்செலவம்படைததுணை நேசததுடுக்கக
கொளககொடுக்க, நாளுமபடைத்தோர்தமைவணங்கி
நன்றாயவாழுமககுளள, தாளுமபெருமானருளுமக்கி
ங் ககழநநிதியமவையளித்தேம

உஉ

எருத்திலேற்றிகொடுபோவீ ரிதனோடெழுந்தமண
ணினையுங், கருத்திவிசசையுளதாகிற கடுக்ககொடுபோ
மெனததாசா, விருத்தமுடனிப்படியடியேன வெருவத
திருவாககருளாதென, பெருத்தபிழையைப்பரிகரித்துப்
பேணியருளவாயெனப்பணிந்தநா

உங

வணங்குஞ்சேடதாசனாயும வாழததுமவாதமனைவி
யையு, மிணங்கிலாசசங்கரதாச ரினிதுநோக்கியெழுங்க
ருனைக, குணங்களாலேவரவனைத்துக் குறையாச்செல
வநுமக்கியாம, மணங்கோராகனருளாலே யளித்தோ
மென்றாவாபெற்றா.

உச

இந்தநெறியாலெழுங்காம மேதகஞ்சோதமிலையென
னு, மந்தலோப மருமோக மாகாமதமற சரமினவதா
ன, வந்தகருததாககிலையா மனத்துகருணைவசவண
னா, நந்தமனைப்பெற்றகந்தை நண்ணுந்தவனாயினிநவி
லவாம. ௨௫

சங்கரதாசையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - அங்ங

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கரதாசையா புராண

வசனம்

சங்கம புரியென்னும் பட்டணத்துள் வாழ்பவா சங்கர
தாசையெனலும் பெயருடையவா சிறுநின்பதைக கடந்தவ
ர பரமசிவம்போல திரிநேத்திர முள்ளவா இவ ரடியார்களது
கந்தைகளைப்பொத்திச் சரிப்படுத்தலுவதே தொழிலாகக்கொண்டு
அதனால் தமருக கிடைக்கும் ஐநாழி நெலலைக்கொண்டு வரு
கின்ற அநேகஞ் சிவனடியாகடகு அமுதுபடைக்கும் வரம்பெ
ற்றுள்ளவா நனா தினா மூப்பிலலாதவா பரதெய்வங்க ளெல்லா
மபயப்படத்தக்க வுக்கிரமுள்ளவா தமது செயலைக்கண்டு உல
கத்துள்ளோ ரதிசயிக்குமபடி வீற்றிருக்கருளாள்

அந்தச் சங்கமபுரத்துவாழ்கின்ற சேடதாசையொன்பவா பன்னிரண்டுவருடத்தளவாகத் தாந் திறமாகச்செய்த ஒருபட டிவஸ்திரத்தை அரசனிடத்துக் கொண்டுபோகுங் காலத்தில் வழியில் ஒரு சங்கமாவநது இந்நதப் பட்டாடையை யெமக்குத்த ரக்கடவீ னென, அவ்வாறே சேடதாசருங்கொடுத்தது வண் ணதித்துநிகக வவரது கிரகமுதலிய விடங்க ளெல்லாம் திர வியனகளும் நெற்குவியல முதலிய தானயக குமபலகளும் பசு ககளும் நிறைந்தன

இத்தனமையரான சேடதாசையொன்பவா ஒருதினஞ் சங் கரதாசையாச சாத்திரது நமது கவலைநீங்கத் தொழுவோமெ னறுநினைத்து அப்படியே சென்றுவண்ணகித் துதித்துவருங்கா லத்திற சங்கரதாசையாவீட்டில் தானயமுதலிய செலவமொன று மீல்லாமலிருப்பதைக்கண்டு விளைந்து தமது வீட்டிற் செ னறு நமமுடைய செலவம் மிகுந்திருந்தும் சங்கரதாசா விஷய மாய்ச் சிறிதும் பயன்படா வாயினவென்று தமது மனைவியாரி டத்துஞ்சொல்லி யிரகப்பபட்டிப் பின்பொருகூடையில் நெல் லைநிறைத்து ஓராளின் வசமாகச் சங்கரதாசா மடத்துக் கணுப் ப அந்த ஆளும் அவரது மடத்துச்சென்று சேடதாசா கொடு த்தனா என்று கொண்டுவைத்தனன இதைக்கேட்ட மாதிரி ததில் நமமிடத்துச் சேடதாசா மிகவு மனபுள்ளவா ஒருசங் கமரிடத்துப் பட்டாடைகொடுத்தது நெற்குவியலமுதலிய வள ததைப்பெற்றனா, இப்போது எமது தரித்திர நிவிர்த்தியின பொருட்டு இந்நெல்லைத்தந்தனா பின்னேகொடுக்கச் சத்தியில் லாத வெமக்குத் தமது மிகுந்த வனபால இந்ந நெல்லைத் தந் தனூ இவருத்தமொன்றுசொல்லி அந்நெல்லைத் தமது கையி லொருபிடியி லடங்குமபடி பிடித்தனா அப்போதே சேடதா

சாவீட்டிற் சகல வளங்களுங்குன்றின் இதுகண்ட சேடதாசா
 இது எனன காரணமென்று வருந்திநின்றனா இதைக்கண்ட
 வவா பத்தினியாரா சொலவார சங்கரதாசையா மகிமை தெரி
 யாமல அவாக்காளின் வசமாக நெலலனுப்பதற்குமோ பரம
 சிவமேவலியவந துமக்கெனனவேண்டுமென நருளிச்செய்யவும்
 நீவநததே போதும் எனன சிவபெருமான வலிநது கொடுக்க
 ப்பெற்ற நெறிககணனூல அகநகரித்த தேவாகளையெல்லா
 ளுக்காடு சகதேவமல்லனென்னும் ஒரு விஷ்ணுபக்தன் எத்தேவ
 ளையும் நெறிககணனூற சுட்ட விசசங்கரதாசா எமது நா
 ராயணனைச் சுடுவரோவென்று ஒரு நரசிங்க விகிரகத்தை வா
 ராபித்துப் பூசித்துக் கொண்டுவர ஒருநா ளிவாசென்று அந்
 விகிரகத்தைப்பாக்க அது உருகித்தானாயாகவோடிப்போயிற்
 று இப்படிக்கொத்த மகிமையையுடையவனா யெளியராகநினை
 தது நெலலை யாளின்வசமாகக் கொடுத்தனுப்பின கொடுமைக
 காக இப்போதே அவா பாதங்களிற்சென்று வணங்கித் துதி
 த்திரங்கி நிற்போமாயின நமது தரித்திரமெல்லாம் ஹதமாகு
 மென்று சொல்லச் சேடதாசரும் தமது பத்தினியா ருடனே
 சங்கரதாச ரீடத்துச்சென்று வணங்கித் தமது குறைகளைச்
 சொல்லி பலவாறுதுதித்து அடியேன்கள் பெருமபிழையை கூடி
 மித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவரா லனுகிரகிக்க
 ப்பட்ட சகலபாகியன்களையு மடைந் திகத்தில வாழ்நதிருந்து
 மோகூ சாமபிராச்சியத்தையு மடைநதனா

சங்கரதாசையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ
திருச்சிற்றமபலம

நி ம ம வை பு ர ண ம.

—*○*—

எந்தமவவைரிமமவவையென்னுமபேரொழிற்சரணா
புநதிககினியசெய்தியினாபுதலையெனுமுாபொருந்துவார
சந்தததாசாரததொழிலாசாராரிலவாழககையினமயகக
நிந்தையிலலாமெயப்பத்தி வீரவிரதநிறைந்துள்ளார. க

நித்தனனபரகநதோறுநீ தானளிகருநிலைததொழிலா
மெயத்தமைந்தனவாபசுககண மேயகருந்தொழிலாற்றி
னந்தோறுஞ், சித்தமகிழவருமபொருளாற சிவபுண்ணி
யத்திறறியாதே, யத்தனையாககுமுதளித்தங் கமாந்து
வாழுமநாளின 2

குறறமகனற்செங்காட்டங் குடியுணமறையோசிறுத்
தொண்டா, பெறறமகனைககறியசுககிப்படைக்கமகிழந்த
பிரானருளான, மறறுமனைந்தமகனருந் தாமுமத்தன
வாருமென, வுறறகயிலையிடத்தெமமா னோலககத்திலு
றுங்காலை ௩

அமலனிருககுமலங்கார மதனைப்பாத்தங்கனைகண
ததோ, கமலமுகங்கடமைப்பாத்துக காதனமகனைப

பாரததவணையுமையோபாகாககரிந்தாககியுவநதுபடை
ததவறுதியைப்பாரத, தெமதுபெருமைக்கொப்பவரிங்
கிலையெனவேயெண்ணினா

சு

எண்ணுமளவிலானசிறிதே யினியமுறுவலவதனத
தா, லண்ணுமபரையையங்கிருத்தி யணைக்கணத்தே
ரணைவொய், நண்ணுமிடங்களசெலவிடுதது நனமைச்சி
றுத்தொண்டருந்தாமு, மண்ணிலிழிந்தார நிமமவவை
மனையைக்குறித்தாராவநனைந்தார்.

நி

அணையுந்தவத்தோ மடிகளினமே லட்டாங்கத்தாறப
ணிர்தெழுநது, தணியுமனபாறபதமவிளக்கித தருக்கி
யுள்ளாதனத்திருத்திந, துணியுமுறுதியுடனினறு தூ
யோமகிழத்தித்திறைஞ்சிப, பணியுமொழியாறபசி
த்தனொம பரமொன்றுபரிந்தடிசில

சு

முடுகியமைத்தங்குளளிருத்திமோகனனீரதரவணை
ந்தார, வடுவொன்றிலலாரிருவருங்கண வளாவார்போன
றாமைந்தனவந, தடுவெம்பசியாலன்னையென றழைத்
துக்காணுதுடபுகுநது, கடிதினெடுத்தோர பணியாரங்
காதலாலங்கருந்துதலும.

எ

தாயாரீரதநதுடபுகுநத்த தனமைகண்டு தண்ணீர்
வைத, தேயாவெமமையெழுவெகுணடிங் கென்னையெ

னமேனயிதுசெய்தாய், நாயானதுவோகெட்டேனெனனா
தனமுதைநண்ணுமெனத், தியாங்கோபத் துலககையி
னனமைந்தனாவி செலப்புடைத்தாளா ௮

இறந்தமகனைக்கதுமெனவே யீர்த்துபுறத்துழுடிய
வன, றிறந்தபாண்டத்தமுதுசுறி சேரவப்பாறசெலவெ
றித்து, நிறந்தபப்பதானமடமெனகு நேயநிறைவான
மெழுதியி, னறந்தங்கனபாமுனபோலங் கடிசிலசமை
ககுமமயத்தின ௯

அந்தோவையாபசித்தனொன னூவிககாவியினாபசித்
தா, நந்தோவநதோவிரநே மழுதுசெய்யாதிருப்பதே,
யந்தோவென்னகுறைசெய்தே நந்தோவையெனறக்கொ
டியே, நந்தோவென்பாலொருபுதலவ னுகிப்பாவியவத்
ரித்தான 10

வேண்டிப்பாத்தவிழியைப்போய வேலாறகிளறிவி
டுக்கேனா, தீண்டுங்கரத்தைத்துணிககேனா தினறவா
யைக்குடைக்கேனா, கோண்டங்கிருந்தகுணனுடலைக்கொ
ந்திக்கொந்தியெறிகேனா, வாண்டபிராணாபசிப்போய
தினமபொழுதையகற்றினால் 11

என்னவயாநதுபயந்தனபா லினியவமுதஞ்சமைத்தி
டலு, மன்னபத்தியுறுதியினை யரனாதொண்டாககருள

விழியாற, சொன்னவளவிலதிசயிததார தூயவடிசிலச
மைத்தளவி, லுன்னவரியாரதிருமேனிக குவநதுதிரும
ஞ்சனங்காய்சசி

ய௨

அந்நீநன்றாபாட்டியபி னரியசிவபூசனைக்கிருத்தி, ந
ன்னீமையினுலேவலசெயது நமபாகமுதுபடைத்தி
டலும், பொன்னீசடையாபுகலுவார மின்னேநீர்கரு
ப்போயத்தாழத்த, தென்னீபயநதமகனபசியா லுன்னே
த்தேடியிநநேரம்

ய௩

அலறிப்பசியாலழைத்தவங் னகனாநனநதோவநதோ
நீ, யுலகாபிள்ளைப்பசியையறிந தூட்டுங்கருணை காண
யோ, விலகுமகனெங்கணைநதனனோ விரைநதுதேடிய
ழையவனே, நலவாதரவாலவாவணைத்து நனாருவளாகக
வேண்டாவோ

ய௪

என்னையென்னேயரசரா விரயமைநதா தமைநீக்கி,
முன்னையருநதக கையெழுமோ மோகமைநதா தமை
யாமு, நன்னேயத்தாறபெற்றிலமோ நலசமைகருந
னாளின, மன்னேயத்தாறமனயருட னுணபாபிள்ளைத்த
யாவினீ

ய௫

பரிவினமைநதனபசித்தகல நமக்கேனமுதுபடைத்த
னேபோயத, தெரியுமபடியத்திசைதோறுந தேடிமகனே

யழையாமற, பிரியமிழநதுநிற்பதெல்லாம பிழைகாண்
விளிப்பாயெனநகையா, வரியையெனகருநீயேகா னாக
குனமாயையறைகின்றாய்

ய௯

பெண்ணென்றறியாளெனநினைந்தோ பிள்ளைக்கதை
நீபேசுகின்றாய், திண்ணமுடையென்னையநதச சிறுத
தொண்டரைப்போறநிறத்தித, லெண்ணமலநின்பெருந்
தனமைக கிதுதானியலபோவெமமானே, யண்ணலேயு
ன்னடியாகத் தடியாணியமமறியாயோ

ய௯

முடியவிறதவழுதினைநீ மோகத்திங்ஙனருந்தாயே, ல
டியொன்றுன்னையிடவொட்டே னாககுசசமைத்தேனை
யனே, கொடியகுற்றஞ் செயதோனைக கொன்றேன்றி
ருமபககுவென்றற, படியிலுயர்நதநினகயிலைப பதமே
வேண்டேனபாமபொருளே

ய௮

செய்யாவெயயகுற்றமாஞ் சிவததுரோகஞ்செய்திறந்
தா, னையாவநதப்பாவியையா ன்றுவாயழையென்ற
லுமே, நையாநையாபபெரிதுயிரா நாணாணாததலையிற
வகா, மெய்யாரநடுக்கத்தினராகி வெருளுற்றிறுந்தாரா சி
றுத்தொண்டா

ய௯

கண்டாமொழியார நிமமவவை கருத்தினுறுதிகண்
டரனா,கொண்டாரபழையகோலத்தைக்கோலமடவார

கூறுவா; ரணடாதிபகேளுனககி துதா னதிமலககாண
திகாககீ, தெணடானலககாணியலபலகா ணினியோமோ
ருவிண்ணபபம ௨௮

ஒழுகுமுலைப்பாறனைவேணடி யோலோலெனனததா
ளுதறி, யழுதுகுமுநதையாயககரததா லனபினவருடிய
ருந்திமறறும, பழுதிலசங்காலததனப்பால பருகியனனை
பபயோதரததை, முழுதுமகனறுசென்றறபோன மோ
சமபோககிச்செலவரிதால ௨௯

ஆவிககுடலாமாதார மதனுநகாவியாதார, மேவிககொ
ளல்போறகுருவிங்க மேனியிவறறைவிடடுநீ, சேவுறறிரு
ந்தவடிவெடுததாற செய்யவநதவுருவினதாயப, பாவிப
போகளுனறனைபு மெனையுஞ்சிரிததுபபழிப்பாரோ ௩௦

இந்தநிலைமைக்குடனாகே னிந்தவெருந்பேனுனககென,
சிறதையிடத்துமுனவடிவவச சிறிதுமிகநத்திலலைகா, ண
நதவிகறபமெனனிடநீயளித்ததிலலையறுவாக, நிறதையு
ளதோவடிவென்று மிலதொனறென்றுநினைக்கிலேன.

வேறு

இக்கணமுனறிவைக்குமேலேயினனமுககணனுண்டே
னு, மககணதனறிமற்றோ ராயிரங்கணனுண்டேனும
பொககமானுடாதவகுறறம போமபடிபோதிககுநகான,
மிககநீமுனனங்கொண்ட வேடமேவேணடுமனறே. ௩௧

வாவிபநீலகண்டா மகிழவேகொடுக்கப்போம்போ
தாலமாகண்டங்கொண்டோ வணைநதனைசேடதாசா
சேலேநீகேட்டுமங்கண சென்னியிறகங்கையுண்டோ
பாலிலாணநகுடைத்தோ பாலனூனருநதுங்காலை. ௨௫

அனறுவலலாளனறேவிக காகநீசெலுங்காலவேணி, மி
னறிகழ்திங்களுண்டோ விரும்பிமானககஞ்சாறா, மன்
றலசெயமகளாகூநதல வாங்கமுன போங்காலபாலத்,
தொன்றியநயனங்கொண்டோவுற்றொளிரநதாநின்றய

தேறியகுறிப்பதொண்டா சேருமததுறைக்கணந்தி
யேறியோசென்ற புனற னிருகையின மழுமானகொண
வீறியபசியானமாறா வீடுற்றையகோவணதது [டோ
மாறமாநீதியாபால வாங்குநாடபுயநாலுண்டோ. ௨௬

நினனாவிதங்களான நெருங்குமநதிரங்கொன்றும்
பனனாமறறவிரவாயையா வுனக்கெனப படைத்தவனன
மெனனணையமுதுசெயவா யென்றலுமுறுவல்செய்து
பொனனாநிருவாயாப புரிநதிருநதமுதுசெயதாரா.

அநதமொன்றிலலாரொண்டாக கறைகுவாராதண்டியா
தி, முநதையாநம்பொருட்டான முனிநத்துநதையாகண்
மகக,ணநதவேகொன்றாமறறுநாமளித்தனவுமபெற்ற
நிநதசிமமவவைபத்தி யினிமைகண்டாயோவெனனா.

நாமிவட்கினியதெலலா நலகுதுமென்னிலொன்றுவ
காமியாளசமறுமனபிற கருத்தினுங்கருதாளபாராய
சேமமாமமலபத்தி செய்யுநிமமவவைசெய்தி
யாமலாபபதங்களுெல்லாமிலயமென்றிதயத்தெண்ணுள

வேறு

குறமமுற்றாதமைக்கோறலகுறமலலக்கொடியாத
மை, மறறுநதிருமபவழையென்ன மாட்டேனென்றவா
யமையுநன, றுறறயானிறகித்ததவையே துரைப்பாயத
ருதுமெனவொலலாள், பெறறபத்தியரிதென்று பிரிய
ததுவநதுகொண்டாடி. நடக

இப்படிநம்பாலனாதி னிருமையோரனநதாநீயே
யொப்பெனக்கிலையென்னவுணைவியநதனையென்றேதி
யப்படியிலலாரேயத தரியநிமமவவைமைநத
னப்பொழுதெழுமபவதத னங்கயிலாயஞ்சோநதான.

ஆசிலாவிவிங்கபூசை யரியமாதவததாபூசை
பேசினொறபத்ததுமேலாமபெரியதென்றெருமைநெஞ்சி
னேசியாவிருநதானமெனி நிமமவவைநித்தனனபா
மாசியலகநதைசேரின வருங்குறமமவசவகேணமோ.

நி ம ம வை பு ரா ண ம

முறறிமறு

உ
திருச்சிறுதம்பலம்

நி ம ம வை பு ர ண
வ ச ன ம

நிமமவையெனப்பவா பெண்பாலாவாரி லொருவா, புதலை
யென்னுந் தலதகையுடையவா, வீரச்சுவ வாசார பத்திமாக
கங்குலிற் சிறந்தவா, சிவனடியாரிடங்கடோறும் நீர் கொண்டு
கொடுக்குந் தொழிலுடையவா, இவரது புத்திரன் அச்சிவனடி
யாகளுடைய பசுக்களை மேயத்துவருவாரா, இருவருடைய தொ
ழிலாலும் வரப்பட்ட ஆதாயங்கொண்டு சிவனடியாக்கமுது
படைப்பா, இவரிப்படி யிருக்குநாளில்

ஸ்ரீமஹா கைலாஸத்திற் சிவானுகரஹததால வீற்றிருந்த
சிறுத்தொண்ட நாயனா சிவபெருமானைத் தெரிசித்து அங்கி
ருந்த லடியாக்களையுந் தமமையும் பார்த்துத் தமமைப்போல வ
லிய தொண்டுசெய்தவ ரொருவருமில்லையென்று எண்ணினா.
இதுநோக்கிச் சிவபெருமான புனமுறுவல்கொண்டு உயாதேவி
யார முதலான சகலரையும் நிறுத்திச் சிறுத்தொண்டரை யழை
த்துக்கொண்டு நிமமவையாரது தீர்மானையி லடியார்போற்
கோலங்கொண்டு சோரதார

நிமமவையு மஷ்டாங்க கரமமாக வணங்கிப் பாதங்க
ளை விளக்கி யாதனத் திருக்கச் செய்து ஸ்தோதரங்கள பண
ணி பசித்துக் களைத்து வந்தனனொன மதிக வினாவோடு அ
நேக சிறுநுடியுடன அனனங் சறி முதலியவை யமைத்து
வைத்துப் பின்னும் நீர் திரட்டச்சென்றனா அடியார்போல்

வாரிருவரும் கணவளாவாபோலிருந்தனர். நிமமவையாரது புத்திரன் வந்துபாத்தது கூப்பிடநீர தாயை காணாமையாலுற கொடிய பசியினால் மனகமைத்திருந்த திருவழுதி ஒரு அதிர்சுதையெடுத்தது தினமனா அப்போது நிமமவையாரும் தண்ணீரைக் கீழேவைத்து மகளது செய்கையைக்கண்டு பாவி யென்னகாரியஞ் செய்தாய் என மதிக் கோபங்கொண்டு அங்கே யோருலகையை யெடுத்தெறிய அதுவந்து வீழ்ந்து மைந்தனிறந்தனன்.

நிமமவை அப்போதே தமது புத்திரனை யிழுத்து ஒருபுறத்திற்கிடத்தி மூடி அப்புத்திரன் ஞெட்ட அமுதெல்லாவற்றையும் பாண்டத்துடனே எடுத்தெறிந்து பின்னு மடமெல்லா மெழுதி நீராடி ஐயோ சிவனடியார நெடுநாழிகை சென்று மழுதுண்ணத் தடையுண்டாயிற்றே! இக்கொடிய பாவி யென்னிடத்துப் பிள்ளையாகப் பிறக்கவேண்டுமோ என்று அப்புத்திரனிடத்துக் கோப மாறாமலே முனபோலப் பாகஞ்செய்தனார். அந்தச் சிவபத்தியினுறுதியைச் சிவபெருமான சிறுத்தொண்ட நாயனாகக் விழியினுற குறிப்பாக்ககாட்ட அவருந் தமது செயலைக் கீழ்ப்படுத்தி யதிசயித்தார நிமமவையார் சமைத்தவுடனே நெடுநூறுத்திருந்து வெய்யிலில் வந்தினைத்த படியால் வெநீர்கொண்டு திருமஞ்சனஞ் செயவித்துப் பூனைகரும்புஞ்செய்து உடனிருந் ததற்கேற்ற வேவலகளைச் செய்து உடனே விதிப்படி திருவழுது படைத்தலும் ஜனகமாபோல வந்த சிவபெருமான நிமமவையே தண்ணீர்கஞ்சசென மெத்தனை நாழிகையாயிற்று உனமகன் இத்தனை நாழிகை பசியினால் வாடி யலறிச்சென்றானே பிள்ளைகளைப் பசியறிந் தூட்டாமற் போனால் அப்பிள்ளை யெப்படி பிழைக்கும், ஹஹஹ இதை

ன்ன காசணம் பசியோ டமுதுபோன பிள்ளையை விட்டு நாநகன புசிப்போமோ, நாநகன பிள்ளைகளைப் பெற்றறியோமோ நமக்கு இவ்வமுது விருப்பமாமோ, புத்திரன சென்றவிடங்களை டழைத்துவந்தா லல்லது ஒன்றும் முடியாதெனன, அப்போது நிமமவையாரும் ஸவாமி யுமது மாயவாராததையை யார்க்கு சொல்கின்றீர் இவள பெண்பாலாதலால் நமமையறியாளென்றோ நீர் பிள்ளைகதையைப் பேசத்துவகின்றீர் நான் அந்தச் சிறுத்தொண்டாபோலச் சபலித்த மனமுடையவளல்ல அடியெனது நியமவுறுதியை நீரறிவீரோ நானருமையாகச் சமைத்த வழுதை நீரருந்தாவிட்டால் அடியெடுத்த துமனம்செல்லவொட்டேன இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு யாவார்க்கு நான் சமைத்தேன இந்தவிஷயத்திற் கொடிதான் குற்றத்தைச் செயதமையால் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன திருமப வவணையழையென்று ஆளுநாபித்தால் உமமாற தரப்பட்ட கைலாஸபதியையும் விருமபேன, சிவதரோகஞ் செய்த பாவியை மீட்டும் ஸழையே னென்றுசொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த சிறுத்தொண்டரும் நாணப்பட்டு நடுநடுங்கிப் பயந்திருந்தனா நிமமவையாரது உறுதியைக்கண்ட சிவபெருமான பழைய திருக்கோலமாய விருஷபாஸூடராக நின்றனா

நிமமவையாரும் இந்தரூபமெடுப்ப துமக்குப் பெரியகாரியமல்ல இந்தரூபத்தை யெடுத்ததனால் முன்னமே நானறியானித்த ரூப மென்கிந்தையைவிட்டு நீங்காது அடியாராவேடங் குற்றவென்று இவ்வாறு திருக்கோலங்கொண்டரோ எமக்கந்தப்பேதியில்லை முன்னைய திருக்கோலமேவேண்டும், அன்றியும் திருநீலகண்டராயனா முதலான வடியாராகட் கணுக்கிரகஞ்செய்யும்போது மாணுடக்கோலமன்றி யிந்தத் திருக்கோலமுண்டோ உனக்கா

க்ப்படைதத வன்னததை நீயே யுண்ணவேண்டும என்று பிரா
 ராததிததுநிறக, அப்போது அவாபடைதத திருவமுதுமுற்றறு
 சிவபெருமா னமுதுசெயதருளி முன்னுள்ள தொண்டாக னொ
 லலாம இவ்வாறு பததிசெயதாலும் நாமருளிசெயததை மருது
 பெற்றனா இந்நீமமவையின் நீஷ்காமியபததியைக கணமரோ
 வென்று சிறுத்தொண்டாகுத தெரிவித்து இப்படி நமமிடத
 தனபுள்ள வடியார அநேகருண்டு சிறுத்தொண்டரோ நீர் உம
 மை வியந்தீரே யென்று சொல்லி அநத புத்திரனா யெழுபதி யி
 ருவாக்குங் கைலாச பதவியைச சிவபெருமான நந்தனா

நீமமவை புராணவசனம்

முற்றிறறு

உ

திருச்சிறமபலம்

—*—

அலாயுதா புராணம்

அங்கணனங்கண்கன றுறுதொண்டரொ டனபாகளவே
 டமொடே, யங்ககங்ககராரகும்லாயுதமமனைசாருதலுந
 தங்கியமாதவாதாளகளபணிநதுயா தம்பிரியத்துடனே
 யிங்கிதபாதமவிளக்கினராதன மெய்தவிருத்தியிபின். க

அததருணாததருளவாரொமதிசசையறிநதுளமாதவரோ,
 டொததுநமக்கிதமாகியபதத ருழிககுறுவோடவரு, நீத

தகரத்தலலிங்கமதென்னநீனத்தெமையேநீனவா, ரித
திருமுற்றவாதமமையுநாமுமெழிற்பெறவேபுகழுவோம

உன்னியசேரனுடனசுபசையனுநங்கரூரபயன, சென
னியன்னபுறுபொமமையனஞானசிகாமணிசம்பநத, னி
ன்னவனோமுதலாகியபத்தாக ளெமமையருசசனைசெய,
தன்னியமின்றியிருக்குமவாகதிதமாகுமருந்தவாயாம.ந

யாமறியாவுலகங்க ளருந்தவரினபுறுபத்தரும்ப, பூமிசை
யினறிலவெமமறியா துளபுண்ணியரும்கை, னுமுறும
வெவ்வுதனாகஞரியங்குத னுஞமனைகமதாங், காமுறும
னபனாயொப்புதுமலலா கணங்குளையோநினையேம. ச

இமமுறையேயுறுநாள்களகற்றுது மெமமைவளாப்பவ
ரு, நமமிடசித்தமறிநதுநமகதித நலலவையீப்பவருஞ், செ
மமைநெறிச்சிவபத்தாமயேசா திருநதுதிருச்செங்காட,
டமமகிமைத்தலமுற்றருண்டு மரநகதிக்கத்தொண்டன.

ஈசனதனபொன்றிப்பதமீதி வினற்றொசியித்தத்தமுத
நேசமுடனறினநலகு மவனறிடநெஞ்சினிகழநநலந
தேசநிறநிதநாதனருந தவதேசிகனாகவனைந
தாசைதருமபுத்தலவாககறியாகவமைத்திடுவாயெனலும.

அவவுனாகொண்டருமைநதனெ னுமலநிநலுயாபத்தி
யினுற, நிவவியவினசவை சோகறிசெயது தெளிநதுப

டைத்திடலுஞ், செவ்வியமைந்தனுமங்கணுறுமபடி செ
ய்தன்னன்பனுடன், வவ்வியசுற்றமுமங்கயிலைக்கண் ம
கிழநதுறவைத்தன்னாலு.

எ

மண்ணிடைபிப்படிபத்தி செய்பததாமகததுவநலல
தலா, னுண்ணியபத்திவிசேட மிருநதுநுவனறதிலென
னெனலுந, திண்ணியராகுமலாயுதநீதென செய்திசிவா
யசிவா, வெண்ணியவிததொழில புண்ணியமோவிடவி
ததையுரைக்குமதென.

அ

வெங்குணராகியதுங்க வரக்காவிரும்பியருநதலலாற
சங்கரனமானிடாவெநதசை தேடற்குமபடியோகெடுவா
யங்கண்ணன்பனிடத்துறுமைந்தனுமவவரன்னபனவன
பங்கமிலாகமரிந்திடுதொதை பரிநதுசெய்பத்தியதென கூ

இநதவிசேடமெனக்கயமாகியிருநததென்பபெருமா, நந
தரைமீதுமடநதையாபத்தருமபுதலவேராகடமைச, சி
ந்தவெறிநதவொத்தனைபேருளாதிண்ணமலாயுதனே, ச
ந்தமதனறுசிவனபெருந்ணபாதவஞ்சிறிதெனபதெலாம

நல்லவையானவைசங்கரனனபா நயநதுவிரும்பியுறி,
னிலலையெனும் லளிப்பதுபத்த ரியறகையாறகுமிதஞ்,
சொல்லியமெய்ச சிவபத்தியதச சிறுதொண்டரிடத்தில
வோ, வொல்லையுதித்ததுநமபலையாகி லொருததநாவி
ட்டறிவாய.

ஐக

அவவுலகத்திலகநதொறுமிக்கதை யனபாகளாயின
போ, செவவிபெறத்தினமுநதுதிசெயவாக டிண்ணம
லாயுதகே, ளெவவுலகத்தினுமெயததவாசித்த மிதம்பெ
றவேபகாவா, கொவவையெனுமிதழமங்கையாநெறக
ள குறும்பொழுதுமபகாவா

ய௨

செனறவரோ துசெயறகைவிடுமபடி செப்பவுனாவச
மோ, வெனறலுமங்கணெழுநதுறுகோபம தெயதியலா
யுதரு, நன்றிதுசங்கரனுநதசைகொண்ட நச்சியிருநத
னனோ, கொனறுமகனறடிபொனறவரிநது கொடுத்தன
னோமறையோன.

ய௩

பத்தசனத்தை வளாபபவனத்த நெனுமபகாபாவம
லோ, பத்தருயிராகருமிரணடுநீனேததுறு பாதகமென்
சொலுவாம, பத்தொனுமபெயாசொன்னளவேயுயிர ப
றறலபரனெழுழிலோ, பத்தனுமெயத்தறி வாளனவன
பெறு பத்திபடைக்கரிதால

ய௪

பெற்றிடுமனனையாகுகியெனிறபெறு பிள்ளைபிழைக
குமதென, சிறற்றிவறறசிவனவயதித்தனை சென்றுசிறு
பிள்ளையோ, நற்றியதேவாமுனங்கதிகேட்டுறு நனமருனா
யினனோ, முறறுதலறறவிளஞ்சிறுபிள்ளை முடிநதிட
வெண்ணுமதோ

ய௫

வேறு

கண்ணினுறறசையைப்பாக்கக கையினுறநீண்டநெஞ்சி, நெண்ணினுறபாவங்கெட்டே னித்தொழிலபத்தனசெயதான, மண்ணிலாமதிப்பாரத்தன வந்துதன்னடியாரெஞ்சிற, றிண்ணிமை யறிவானினன செயயெனுஞ்செப்புநன்றே யு

மகன்கழுத்ததனமேலெஃகமவைத்தவவவளவேயொப்பிப, புகழ்நதுவேண டினகொடுத்துப் போவதேநனமையுனை, யகந்தனிலவிருமபிககண்ட மறுக்கவுமபொறுத்திருந்தான; சகந்தனினமக்கடமமைத தானுமபெற்றிலனோவந்தோ யு

பத்தனுத்தமனையலல பரருயிரசெருத்தற்கொன்றி நித்த்மத்திமபாவத்தை நினைத்திலனெஞ்சிறசற்று மெத்ததனலுடலைப்போத விருமபித்திவினைக்கஞ்சாமலத்தமெப்படியெழுந்த தாருயிரகொல்லற்கந்தோ யு

அன்னியரிலலிற யா லன்றித்தனகத்திலுள்ள வன்னியாற்றாநுமவேமே மனையெனமறுத்திராதே தன்னியனமகனைக்கொன்றறனக குறுமபாவமின்றே வென்னி தூரலலோரகேட்கிலேலுமோவேலாதென்றம

இந்நாவிறைச்சியன்றி யிறைவனுக்கிறங்காதன்றே தன்னருமபத்தியிறத்த தாழவுசெயதாலோதோன்று மன்னமுமபாலுந்தேனு மரியநற்கறியுமின்றே பன்னகாபரணாககிறதப பத்தியிறபரிவாமாறென. ௨௮

வேறு

மெத்தியகயிலை மேனமிசுங்கணாககெலா
மித்தரைப்பததா மாயேசுராககெலாளு
சுத்தனுமபுறமபு தொண்டனுமபுறமபதென
றத்தமதறைநதறைந தாரலாயுதா

௨௧

புறமபெனுமுரைசெவிப புலனகடசோதலு
மிறங்கியசித்தரா யிருவருமபயந
ஹங்கியமனத்தரா யுனனித்தத்தமி
னிற்றநதிரிமுகங்களை நினறுநோக்கினா

௨௨

மண்டனிலடியவா மகிமைகாட்டவோ
தொண்டுசெயநெறிச சிறுத்தொண்டாகாணவோ
வண்டநாயகனறன தடியாககாப்பயந
கொண்டுநினறருடிருக குறிப்பையுர்வலரா

௨௩

அலாயுதாபகருவா னாயவையநீ
புலாலுணுங்ககையினைப புண்ணியங்களைபோற
சொலாதொழியொழியெதிர செல்வனென்னவே
நிலாநுதலுமையினை நித்தனுன்னினன

௨௪

மங்கைபாரப்பதிமன மயங்கியங்கெழுந
துங்கவெண்காட்டுட னெண்டவத்தாபோற
பொங்கியவடிவொடு போநதலாயுதா
தங்கியமணிமனை தருக்கிப்புககளை.

௨௫

புககலுமலாயுதா போற்றியஞ்சலித
தக்கணடடாங்கமு மகலிடத்துறப
பக்கமொன்றிதயராயப பணிரதெழுநதுபின
மிககபாதங்களை விளக்கியாவலால

௨௬

அருந்தவரமுதுசெய மடத்துடகொண்டுபோயப
பொருந்தியவாதனம புரிந்திருத்தியே
விரும்பிறற்றுதிபல விளம்பிரினறன
அருந்தவையலாயுதாக கருளிச்செயகுவாள

௨௭

பொருளுடலாவியாப பொருந்துமுனறையு
மிருந்தவாககளிகரு நினமகிமையெங்கணும
பெருகவண்பெரியவா பேசக்கேடடியொந
மெப்பமீட்டெழுந்ததூர்வ சென்றமென்றனள
வறருளுடைக்கேட்டதூர்வ

௨௮

யாமுனையொருபொரு ளெண்ணிக்கேடகுது
நீமனமகிழ்நதுதா நீத்தபுண்ணியா
சேமமாசைவநூற செயதிதீப்பில்லாய
தோமிலாச்சிவாதிகச சுததநீங்கலாய

௨௯

பத்திமாணிக்கமே பத்தித்தீபமே
மெத்தியசுத்தமே வினையுமபூமியே
சத்தியநெறியனே தவததாசெலவமே
யத்தியாபரணனே யலாயுதாவென.

௩௦

சங்கமாராதனைத் தாதனாமெனை
யிங்குநீதுதிப்பதற் கெததனைக்குளே
னுங்குநினனடியவ ருதவும்பாககியம்
பொங்கியவிதிதரும் பொருளைக்கேளென.

நக

இவளசி றுத்தொண்டன மேலினியதேவியான
புவனநாயகனசிவன பொருநதுமம்பிசை
யவனாநீபுறம்பென வறைநத்தனமையாற
றவனமுற்றனமறத் தளாந்தயாநதனம்.

நஉ

வேறு

பதியிலாமாதரும் பண்பிலானசெலவமு
நிதியிலானிளமையு நேரதாநித்தனமே
லதிகமானேயமி லாளருமனபெனும
புதியமாமலரிலான பூசையேபோலுமால.

நந

வேறு

எமக்கரும்புருட தானங்களீந்தவா
தமக்குறுஞ்சுத்தவா சாரலகுவாய
கமைப்பெருங்காயனே கனத்தபீந்தியாற
சுமத்தனேயலாபுதா தரும்சீலனே.

நச

என்னமுன்னுமைபுகழந தினியசெப்பலு
மன்னவெணகாடுபோ யவவலாபுதா
பன்னலவடிபினமேற பணிர்துபோற்றவே
புன்னலமுறுவலாற புறம்பிலெனறனா.

நஞ

அண்ணலவிணமதியொட்டா றணிநதவேணியுந்
திண்ணநாற்புயங்களுஞ் செயயசெங்கையி
னண்ணுமானமழுவு மென்னகையுநெற்றியங்
கண்ணுமாவிடையினமேற காணநினறன்ன

௩௬

அரியயனபுரந்தர னுசைப்பாலக
ருரியருத்திராபதி னொருவரொணமதி
தெரிநருபன்னிரு செயயசூரியா
பரிவுறுவசக்கணமுன பரவிரினறனா

௩௭

தெருடருங்கினனரா சித்தாவித்தியா
பொருவருங்கருடா கிம்புருடாபோற்றின
ரருடருமுனிவாக ளாசியாரத்தனா
மருவுகநதிருவாதா மகிழ்நதுபாடினா

௩௮

தேவதூரியங்க ளெத்திசையுஞ்செமமின
தாவலாலலாயு தரத்தனபாதமேன
மேவருமனபினுல விருமபினோக்கியே
துவலாககரங்களாற றொழுதுநினறனா.

௩௯

தொழுதுநினறவாதமைத தூயநண்பினுற
றழுவியங்கணைத்துறத தருக்கிவாழத்தியே
புழுதுறநேயநம பத்திமாசெலாங்
கழுவுவானேயெனக களித்துச்சங்கரன.

௪௦

ஆளுமானவபுர மவையுமததனந
தாளுறுமனபனுஞ் சயிலககனனியு
நீளுமாயிரங்கதா நிகாபொறறோபுகா
வாளுலாங்கயிலை மாமலையினமனனினா

சுக

அலாயுதா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகத திருவிருத்தம் - சு க க

உ

திருச்சிற நம்பலம்

அ ல ா யு த ா பு ர ண

வ ச ன ம

சிவபெருமான நமமவையாரிடத்துப் பிணைக்கொள்ளவந்
த திருவுருவத்தோடு சிறுத்தொண்டனாயு மழைத்துக்கொண்டு
சிவகிங்கர ராகிய அலாயுதநாயனாது திருமனையிறசெனறனா
அலாயுதரு மிவாகளைக்கண்டவுடன் பணிந்து பாதபரக்காளா
னமபண்ணி ஆசனநதந்து வீற்றிருக்கச்செய்தபின

சிவபெருமான அலாயுதனோ, நாம இதமுள்ள பததரிடத்
திறசெவ்வதலலது மறறவரிடத்துச் செவ்வதிலலை அவரும்
மமையேநீனைவாரா, நாமறியாத தேசங்களுமில்லை நமமையறி
யாத வடியார்களுமில்லை இடபடியே காலக்கேபமபண்ணுவோ
ம, எமமை யுரிமையாகவளாப்பவரும் நமதுகுறிப்பினபடி நட
ப்பவருமான சிவபததார்களுக கிடமான திருச்செங்காட்டங்குடி

யிலிருப்பவா சிறுதொண்டொன்பவா அவா சிவனடியாரகளு
க கழுதுபடைக்கும் பெருமையை யலகத்தாரறிவார இவவாறி
ருக்குள்ளில் சிவபெருமா னொருகாலத்து ஒரு சைவதேசிகா
போலவந்து சிறுதொண்டோ யுமதருமைத திருமகனைக் க
றியாககி யழுதுபடைப்பீனென்று கேட்க, அவவாறேதொண்
டருங் கறியாககிப்படைக்கப் பின் அநதப்புத்திரனுஞ் சிவானு
ககிரகத்தால் உயிர்பெற்றனன் இந்த அனபரோடு அவா சுற
றத்தாராயுஞ் சிவன் கைலையில் வசிக்கச்செய்தனா

இப்படிச்செய்வதல்லவோ பத்தி மறற்பத்திகளைச் சொல
லுதலாற பயனெனனை யெனறுசொல்ல விதனைக்கேட்டிருந்த
அலாயுதரும் மிகுந்தகோபத்துடனே சிவசிவ இத்தென்னசெய்தி
சொல்லுகிறீர், கொலைத்தொழிலைப் புண்ணியமென்று போதி
ப்பரோ நம்மாமஸத்தை யரக்காதினனுவரல்லது சங்கராகுசிய
சிவபெருமானா நினனுவதும முறையோ, தகப்பன் பிள்ளையை
கொன்றா லதுவுமபத்தியாமோ இது எனக்குச் சந்தேகமாக
த்தோற்றுவினறது என்றுசொல்ல, அலாயுதரோ இப்படி பெ
ண்பாறப்பத்தரும் ஆண்பாறப்பத்தரும் எத்தனையோபோகள் த
மது பிள்ளைகளைக்கொன்று பத்திசெய்தவர்கள் இதுசத்தியம்
சிவபத்தியைப்பழித்து மறுப்பது அடியார்க்கும்கன்று, அடியா
ரொன்றைக்கேட்ட சமயத்தி லிலையெனனாது கொடுப்பதே
பத்தாக்கட்குச் சபாவம், பரமசிவத்துக்கு மிது பிரியமாகும், இ
நதப்பத்தியென்ப தந்தச் சிறுதொண்டரிடத்தல்லவோ விள
ங்கிற்று உமக்குச் சந்தேகமானால் உமக்கானவனாககொண்டு
விசாரித்துப்பாரும், அவரிருநதநாட்டில் வீடுகடோறு மிச்சரிந்
திரத்தைச் சொல்லுவார்களா, நெல்லுகுற்றும்பெண்களு மிதை

பபாவோகள, அதைப்பழித்துணைக்க வுமதுவசமோ என்று சி
வபெருமானசொல்ல, அலாயுதாககு முன்னிலு மதிகமான கோ
பமுண்டாய சிவன நரமாமஸபக்ஷணம் பண்ணுவதும், பிராம
ணன பிள்ளையைக்கொன ஆணப்பிபதும் வெகு நனரூயிருக்கி
னறது, எப்போது கத்தியைக் கழுத்தினமேலவைத்தாரோ அப
போதே யச்சிறுத்தொண்டாககு விரும்பியபொருளை ததருவதே
நனமை, அவ்வாறன்றி யூனையறுக்கப்பாத்திருநதால் நனமை
யோ, இச்சிவன பிள்ளைகளைப்பெற்றவரல்லவோ இநதச் சிவ
பெருமானாககு சிறுத்தொண்டனாககு மிவவாரூன குணம்
வந்தகாரணந தெரியவில்லையாதலால் இநதப் பூலோகத்திலுள
ள வடியார்களுக்கும் கைலையிலுள்ள சிவகணங்களுக்கும் இவ
விருவரும் புறம்பு என்று கையையறைநது மிருநத வுகர்த்துட
னே சொல்லினா இநதச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே சிவனுந
தொண்டரும் நடுநடுங்கிப்பயநது தலையிறங்கி முகத்தொளிகு
ன ி ஒருவரையொருவா பார்த்தனா

அப்போது அலாயுதரும் ஐயா இனியிப்புலாலுண்ணுண்க
தையைப் பேசவேண்டாம் இதற்குப் பதில சொல்லவேண்டிடி
ரும் என்றுசொல்ல, அப்போது சிவபெருமான உமாதேவியா
ரைநீனைக்க அவவுமாதேவியாருங் கைலையிலிருநத சிறுத்தொ
ண்டா பத்தினியுடன் தவக்கோலங்கொண்டு அலாயுதரிடத்து
சசெல்ல அவரும் உபசரிக்க உமாதேவியாரும் அலாயுதரோ நீ
ரடியாருட சிறநதவொன்று கேழ்விப்படடோம் நாமொருபொ
ருளைக்கேட்கின்றோம் நீர் அவ்வாறு தாலவேண்டுமெனன அவ
ரும் நீர் விதிதவறாது கேட்கி னவ்வாதே தருவோமெனன என்
னுடனவநத விவா சிறுத்தொண்டரது பத்தினியா, யாமோ சி

வபத்தினி எமதுகணவரிருவரையும் புறம்பென்று நீர் சொன்ன படியால் அதுபொறுது துயருறமவநதோம ஆதலால் நாங்கள் தனித்திருப்பது முறையன்று என்கட்குப்பருஷ்தானம் பண்ணி யவரைத் தூயமையராகவேண்டுமென றுரைக்கச் சிறுத்தொ ண்டாமனைவியாநம் அலாயுதரைவணங்கித்துதித்தனா அப்போ து அலாயுதரும் அவவிருவர்க்கு மினிப புறம்பிலையென்று அ னபோடி இவவிருவர்க்குஞ் சொல்லினா அப்போது சிவபெரு மானும் விருஷபாருடராக அத்ததியகூடமா யலாயுதாக்கருளிச் செயது உமாதேவியாரோடும் அடியார்களோடும் புஷ்பவிமா னத்தேறிக கைலையிறசென்றனா

அலாயுதாபுராண வசனம்

முறறிதறு

உ

திருச்சிறமம்பலம்

—*—

சுந்தரபபெருமாணயினா புராணம்

மற்றுநாவலூரசுந்தரனமாதை மணஞ்செய்பநதரின வந்தரனமக்கே, பற்றுமேவலசெய்தொண்டனென ரு ண்டொபாடுமபதமென்னநறபதிகஞ், சொற்றவனசெங்க ஸ்பொன்னெனசெய்தோன றேகைபாகனைத்தூதென விடுத்தோன, குற்றவெங்கராவிழுங்கியமகவைக கொண் ட்வித்தாற்றிட்டந்தித்தததெடுத்தோன

க

சுந்தரபெருமானையுரை புராணம். ௨௭௩

அணங்குபாகனைக்கோட்டி னுணமறித்தோ னத்தன
 ஞரினாலயத்தவரை, வணங்கிடாமலேயகநதையாற்செல
 லு மறத்தையவவிறனமினடாதாங்கண்டு, துணித்துசெ
 லபவனொனநித்தனனோழனென வித்தொண்டனுமி
 வளைப, புணாநதவத்தனுமபுறமபெனத்தவரைப் போற
 றுகெனறநபுகனறிடபபுகழுவான ௨

நாசமில்லவனடமபயிலபெருமான மவாகஞ்ளையொ
 ருவராமென்னுந், தேசபெறுயாபெருமையா தெரு
 ளசோதிலைவாழு மூவாயிராககடியே, னீசனூனையெ
 னுநதையலாளபாலினடீத்தறமுத்திறைபருளாற, காசி
 லகாளையானவனறிநீல கண்டனாகுயககருணையறகடி
 யேன ௩

அனபாபோலரனணைநதுநினமாதையளிநமககென்
 ககொடுததுளமகிழநத, வினபனகாவிரிபபூமபட்டினத்
 தினினிதுவாழநதவியறபகைக்கடியே, னெனபசிககமு
 தனியெனுநதவத்தாக கினமையென்றிடா திருணமுளை
 வாரித, துனபநீங்கமுதுதவியவிளைசைத தூயமாறனற
 னடியவாககடியேன. ௪

பொயத்தவத்தனோபுத்தகமேந்திப் புகுநதுவநதுயிரா
 போக்குமவவளவிற, மத்தனவநதவற கோறனமுனறடு
 தத்தனமைக்கோவலூ மெயப்பொருட்கடியே, னத்த

உஎச சந்தரபபெருமாணயனா புராணம்.

னேயராவணங்கிடாதேரு மறிவிலேனையுமரீனையுமவெ
குணமி, மெயததயாவாகுமபுறமபெனறதீரன விளங்
குசெங்குனறைவிறனமிண்டாககடியேன ௫

கோவணத்தினோதவாதருகெனனககோதில செலவ
ததைககோதையைத்தனனே, மேனியீந்தவனியறபழை
யாறை விளங்கவந்தருளமாநீதிககடியேன, பூவரற்கென
ரோமாதவனகொயதுபோதுங் காறகரப்பொருப்பதை
பபறிகக, வேவமென்றிபங்கொன்றவனகருஆ ரொனனு
மாநகரெறிபத்தாககடியேன. ௬

காதுமாறறலனெற்றிவெண்ணீறு கண்டுகைப்படை
விட்டாறகண்டோ, னீதியீழ்க்குலத்தோனெயினனூர்
நீடுமேனாதிநாதனுககடியே, னாதியாரதிருககாளத்தியார்
கண்ணடைந்தசோரிகண்டங்கையம்பாறறன, சோதியம்
பகமிடந்தணிந்திடுபபூ துலங்கவந்தருள்கண்ணப்பாக
கடியேன. ௭

சாயந்தூறுமபனந் தாளநேரந தனமையேநிறீஇ
மனேவியினனூவி, வாயந்ததுபத்திறகீந்தவனகடலூர் வ
ள்ளறெள்ளிய கலையனுககடியே, னையந்தனமணப்பந
தரினமகளா ரரியகூந்தலை யரிந்துமாதவருக, கீந்தவண்
புகழ்த தஞ்சைநன்னகாவா ழினியமானககரு சாறனுக
கடியேன ௮

தமதரற்கெனறுதணடுலதருங்காறசாயநதுமணபுகத
தங்குளங்கொயதங், கழுதுசெயவிததவாகணமங்கை யா
ரபெறுமபயனரூயனாககடியேன, கமநலவேயினிலீசன
னபுகழேகசிந்து சொற்றுளங்கரைநதுநின்றாதிச, சம
மிலாககிதஞ்செயதமங்கலமவாழதாவிலானாயரடியவா
ககடியேன ௬

வேறு

ஆரமீசறகமணரானமுட்டலு மங்கைசுந்தனமாகவ
னாததான, வாரமுற்றல்காண்டவாமதுரை வாழ்வாத
ருணமுாததியாக்கடியே, நேரிலபஞ்சாககரநிகழநாவா
னிகரில சம்பநதனேழுமனமமலாததார, முரியேற்றறகு
ததொடுப்பவனபுகலூர் முத்தியெய்தவாழமுருகனுக
டியேன ௮

புனலினலலும பகலுமபொருநதியே போதருத்திர
மோதுமபுரிவினா, னினைவுரைநதுதிருத்தலையூரிட நின்ற
ருத்திரபசுபதிககடியேன, றுனியிலாத திருப்புறத்தொ
ண்டனற றூபவாதனூராவாழ்வான் புலையொழிந், தினிய
தீயிறகிதம்பரன்னபினா லெழுதுநாளைப்போவானறன
ககடியேன. ௧௦

உமையிடத்தினன கசசியிலனபாதூ சொலித்துலத
தற்கொழியாமழையினா, லமைவினெஞ்சாற சிலையிறந்
லையறைந தருள்கொளுங்குறிப்புத தொண்டாககடியே;

௨௪௬ சுந்தரபெருமானியொ புராணம்

னெமையுடைப்பபானாச்சனைசெற்றனனென்றுதந்தையி
ருதாடுணித்தர, நமதுசேடங்கொள்ளெனமுனபெற்ற
வனாடுஞ்சேயனாநறறணடிககடியேன ௨௨

கனமிதப்பக்கடுவமுதாகவெங் கரிவணங்கமறைக்கா
ட்டடைத்திடும், வனமைமிககதவந்திறந்திட வன்னிநீ
றறறைசூலைதண்ணென்றற, வனமிசுத்தபிறவியகலவே
யதிகவீரட்டாக காளாகிப்பாடினோ, நனமைமிகசூயா
வாயமுாவருந்திரு நாவின்னிறகரையனறனககடியேன

அரியபாணடியனறனனதிகாரியா யமணனோற்றகருங்
கழுச்சோத்தவன, குருசிலாமணமேறகுடிககாவலனகு
லச்சிறைக்கடியாரதமககடியேன, புரியுநசிவயோகமெ
க்காலமும போதநெஞ்சிறபுரிநதுணாநதென்னையு, முரி
மையாகநீனப்போனமிழலையோ நுயயவாழகுறுமபன
றனககடியேன ௨௪

மாவின்னகனிமாநவாககிடழிறை வாழுமவெறபிறற
லையாறசெலவர, னாவலாமெதமமையெனப்பெற்ற வ
ன்னைகாளைக்கா லமமைதகுமடியேன, றாவினாவிநகனா
யுன்றனபேரினாற றண்ணிலாவுநீர்ப்பநதரோடேனையும்,
பாவினனபி னமைத்தவனறிவுகளுாப பனவாவேந்தனா
மபபூதிககடியேன ௨௫

சிலம்பிநமமுடற்சேரநிபனனிதானசென்றுமிழநத
தாற்றீரநததுநோபெனச,சொலுஞ்சொலததாபாறபெற
றவனசாததைவாழ தூயநீலநககனறனககடியே, னீலங்
குமேம்பபேறுரனாநாற கேற்றுதீபநெயக கேதஞ்செ
யவெஞ்சமண, நலங்கவெனறுநனனீராலவிளக்கிடுங் க
ரவிலாதநமிநநதிககடியேன

ய௭

மணடழைக்கச சமணாவலிகொட வநதுசெநதமிழப
பாடவுமைமுலைக, கண்டருமபயமுண்டிபுதலிமுக கண
ணனைத்துதித தங்கமபெண்ணாகவும, பண்டிநீங்கு கத
வ மடைக்கவும பாலைநெயத லாயப பாம்பதிறக்கவு, மி
ண்டிபுததாடொடவிடிவீழவு மிகசபாசசெயதசம்பநதாக
கடியேன

ய௭

எநதைதனறநதை யேமுதலாயினோ மெல்லவாகுமி
றைவனவனொண்ணடனோ, வநதநோயையொழிப்பனெ
னப்படைவாங்கிவாழநதகலிககாமாககடியே, நனதுசாத
தனூராயனகுரமபையி னண்ணியததாகுநானமறையி
னபடி, முநதுசெநதமிழமுவாயிரஞ்செயத முததனுகிய
மூலனுககடியேன

ய௮

விழிகளிளறிககயிறுகுறியதாயவிததகாககநதடஞ்செ
யயவெஞ்சமண, பழியாநிநதிதுககணணறததாளவிழி
படைத்தவாருப பதிதண்டிக்ககடியே, னழகுநீவயல

உளவு சுந்தரபெருமானாய்நீரா புராணம்

வேறகாடோமன்னவனுடுகுதிலணைநதபொருளவா, மு
முதுமனபாபெற்றதகுடநதையின மோகத்திறநதமுா
- ககனுககடியேன டுக

அஞ்செழுதநதலலானமொழிகலா வனபநத
ணனுவோனறனவேளவிகு, நெஞ்சவநதநவநதிடப
பெற்றமா நேயனசோமாசிமாறனுககடியேன, வஞ்சிபா
கனருடகசிக்கமபனமேல வநதுசெங்கற்றினமுமெறிந
தவன, நஞ்சமென்றடைநதோனசங்கமங்கையிற சாககி
யனறனதடியாவாககடியேன உடு

பூதிசாதன மேவுமபுனிதராட புண்ணியத்தரைப பூ
சிககுமபுதியன, வேதியக்குலனாகூர்திபனா மிககபத
தன சிறப்புலிககடியே, னுதியத்தாககமுதாய மகனற
னையாககிமற்றுமரனழையென்னவே, தீதிலனபினழை
தநருளபெற்றசெங காடமெனசிறுத தொண்டனுககடி
யேன டுக

எதிததவண்ணனுட லுவாந்றதென றிறைஞ்ச நான
டிவண்ணெனறேததலு, மதித்துநானடிச்சேரென
றேததிய வஞ்சிமன்னனகழறிற்றறிபவன, றுதித்தந
றிருத்தாண்டவம்பூசனை தொலைவினித்தலுந தோனறப
பெற்றெயயிரான, விதித்தநமுகமபாணாரபெற்றந
ன மேவுமவேதனஞ்சேரனுககடியேன. உஉ

சுந்தரபெருமானுயரூ புராணம். ௨௪௯

தீதிலனபாகள செயயுநதொழிலெலாநு செபபிசசெ
யவிததரனகணநாயக, நீதிபெற்றவனகொசசைக்கதிபன
ன னேயனாங்கணநாதனுக்கடியே, னாதனபாதமுடியாய
ககவிததரு ணறகருத்திலனமத்ததுகொணடுமண, போ
தவாண்டவருடகளப்பாளனும் பொயயிலகூற்றுவனடி
யவாககடியேன ௨௩

சங்கமேவித தம்மூராமதுனாயிற சங்கரனியற்சொக
காமேற்றண்டமிழ, பொங்குமனபின வகுத்தவராகிய
பொயமையற்றபுலவாகடகடியேன, வெங்குயத்துடனெ
னையுங்கொலலென மிக்கவாளளித்தருளுசடை முடிக
காயச, செங்கனற்புருநருளபெறுகருவூச செயயசோ
முனடியவாககடியேன ௨௪

அருட்டருந்தவாககம்பொனேகொடுப்போ னன்னம
ன்னவாககிடுங்குறியுடலாக, கிரட்டிபொன்றருந்சிங்க
முனைய னென்னுமனபனறனடியவாககடியே, னிருடக
டற்குணமீனபடுககினமுனமீன யெம்பிராற்கெனவிடு
த்தினமையாநாட, பொருட்செயமீனவரவிட்டரனருள
சோ போதநாகைவாழ்திபததாககடியேன ௨௫

தொண்டன்பொயசசிவவேடமாயவரத்தான றுனைப
பதங்கள்ளிளக்கநீவராகக, கணடுநாணுமினகாஞ்செ
ற்றபெண்ணு கடத்தலக்களிகமபனுக்கடியே, னண்டா

உஅய சுந்தரபெருமானையனா புராணம்.

நாயகாகணினிளககேற்றற கம்பொன்னிறிச்செக சூழ
நதுகந்தரங்கொய, தொண்டருமவிளக கேற்றநனறருள
சே ரொற்றியூவருங்கலியனுககடியேன ௨௬

சங்கரனறனககனபரையீகழ்ச்சி தனமுனஞ்சொலிற
முனவாநாவை, யங்கரிநதிடுவோரியலவிரிஞ்சியணிகொ
ணன்னகாப்புதழ்ச்சநதிககடியேன, மங்கைபாகத்தனமு
னங்கடோறுமாசிலொவ்வொருவெணபாவகுத்தவன, க
ங்கைவேணியாககனபனையடிகள் காட வனறிருவடியவா
ககடியேன ௨௭

இருக்குவேளுொறுநதலத்திருந்தே யினமையெயதி
பபொனம்பலத்தேகி, யருடபுலீச்சரத்தரற துப்புறசிகை
யா லணினிளககிட்ட கணம்புலலாககடியேன, சுருகக
மாயினசெயதுலகோதை துதித்தயாவையு நலமெனச
செயது, நி நததனற்கிரியடைநதவன்கடலூ நீடவநதரு
ளகாரிகுமடியேன ௨௮

கொச்சைவேந்தனை யெதிராமலைநதிடைநத குண்டாத
ங்களைக்கொடுங்கமுமிசையின, வைச்சபஞ்சவெனலவே
லிவெனற மாறனாகியவழுதிககுமடியே, னிச்சயாலயம
னமெனவறிவே நீளவிளககெனத்தனைமலரொன்ன, நச
சுமனபிறற நெழுதவனமயிலை நகாவிளங்கவாழ வாயி
லாககடியேன. ௨௯

ஒன்னலாகளைமலைலையறியா நுதவுகூடிகொண்டவ
 ாகளைவென்றப, பொன்னெலாரு சிவதவாசக நணீரோ
 பொருநதுசீரமுனையடுவாருக்கடியே, னன்னைபாகத்தரா
 ரூராககாயநதவந்தபூவினைமோந்தவத்தேவித, தென்ன
 ரமூக்கினைத்தவாகொயக்காரமுரு சென்றிரந்தவனகழ
 றசிங்கதக்கடியேன

நட

நிலந்தியங்குவெங் கருப்பினமெய்தவாககாய நெறக
 வாதவா சொற்கானறமாகடு, னிலங்குசெலவங்களை
 னப்பறையறைநத விருககுவேளுரிடங்கழிக்கடியே, ன
 லங்கொணமா னவனகழறசிங்கனறேவி நம்பனபூவினை
 மோந்தனளென்னச, சலஞ்செறிந்தவண மூக்கிணையரி
 தோன றஞ்சைமன்னவனசெருத்தூணைக்கடியேன. நட

தென்றரும்பொழிறசெருவிவிபுத்தூரச செயயவேதி
 யனசிறுவிழையா லூன, பொன்றிமஞ்சனங்காமபொருது
 கப மொன்புனிதனாபெற்றபுகழ்ததுணைக்கடியே, னன
 றாறகெனவாணசெயநெலலை யயினறசுற்றத்தைமகவி
 னைவாளாற, கொன்றாட்டியத்தானகுடிமன்னன் குல
 வுகோடபுலியடியவாக்கடியேன.

நட

பரவியனபுசெயபத்தாகடக்கடியேன பரமனறூளையே
 பாடுவோரக்கடியே, னரனைநெஞ்சகத தழுத்தினோர்க்க
 டியே னமலனாருநிறபிறந்தவாக்கடியேன, நிருமெயமு

2௮2 சுநதரபபெருமானுயனா புராணம்.

பபோதுந்தீணடுவாககடியேன றிருநதுநீறணிதேகதத
ராககடியேன, பொருவிலனபராயச்சிவனகமுனமுனனம
புகுநதமெயயடியாகட குமடியேன்

நந

கொண்டலபோனமிட றறெநதையராவைகக கோயில
னபினுறகோலியேயிதயப, புண்டரீகததிலமைததரறசே
ராததோனபொலனகொணின றஜாபபூசலுக்கடியேன, ம
ண்டருங்குழலுமைதிருமுலைப்பான மகிழநதுசமபநதர
யினறனொன்னத, தண்டருநதனஞ்சுநதவளசமணைச
சாயததமங்கையாக கரசிககுமடியேன

நச

ஈசனனபாக்குக கீளுடையுடனே யேறறகோவணநெ
யதளிததெமமான, வாசநறபதமபெறறகாமபீலி மனனு
சாலியநேயனுககடியே, னேசநெஞ்சினுலரீனையேகருதி
நீளசிலம்பியாயப பநதாசெயதருளான, மாசிலாலயம
பலகண்டசோழன மனனுகோத்திருச செங்கனுறகடி
யேன.

நரு

பொனறலாபபுகழ்ருக்கததமபுலியூபொருநதிசசம
பநதனறமிழிறறனனிசையை, யொனறவேபுனைநதரனி
டததனைநதன றுயாநதநீலகண்டப்பாணருக்கடியே, னெ
ன றுநாவலுராச சடையமுனறவததா லினியதையலா
மிசைஞானிதவததா, னன றுறபபெறற சுநதர னுதிக்க
நறறவததரும புறம்பிலையென்றா.

நச

சுந்தரபபெருமானையனா புராணம். 2. அங்.

வேறு

மனத்திடையகந்தையிவ வாறுமனனியே
நினைத்துளோரபத்தியை நினறுநேசியான
முனககெதிரிலலவன சம்புநம்பர
மெனசசொலநதியா ரினிதினேத்தினா ௩௭

வத்தியநந்திக ளேனையோகளைத்
தேத்துறுமாசசையா செலவிடுத்தபின
மாத்தவராடைகண மாசறுத்தர
தோத்திராவராயத் துறையினினறனா ௩௮

சுந்தரபபெருமானையனா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் 7 கூச்சு
— 14

உ

திருச்சிற நம்பலம்

சுந்தரபபெருமானையனா புராணம்

வசனம்

திருவாவலூரிற் சடையநாயனாகரு மிசைஞானியார்க்கும்
புத்திரரூபமாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள் நரசிங்கமுனையநாயனா ரபிமான புத்திரனாகவிருந்து
திருமணம்புரியுமிடத்துச் சிவபெருமானே மானுடக்கோலங்கா
ட்டித் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற பெருஞ்செலவமுள்ளவா,

உ அசு சுந்தரபெருமானுயனாபுராண வசனம்

தம்பிரானுமுழனென்னுந் திருநாமமுள்ளவா சிவபெருமானை
ப பரவையாரிடத்துத் தூதனுப்பினவா இவ்வொருகாலத்துத்
திருவாரூரிலாலயத்தில் முதலிலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தி
ருக்கு மடியார திருக்கூட்டத்தை வணங்காமல் சன்னிதானத்
திறசெல்ல

அத்திருக்கூட்டத் தொருவராகிய விறனமிண்டநாயனா
திருக்கூட்டத்தேவணங்காம லகந்தையோடுசெல்லு மீவனொ
ன்ன, அங்கிருந்தவரிற் சிலா தம்பிரானுமுழனென்று சொல்ல
விறனமிண்டா மிக்ககோபமுடையவராய் இதொண்டரு மீவ
னையாட்கொண்ட கடவுளும் இருவரும் புறம்பென்றனா

இஃதக்கண்ட சுந்தரபூததிசுவாமிகளும் சிவபெருமானி
டத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய சிவபெருமானும் திருக்கூட்டத்
தைவணங்கித் துத்ததாலல்லது முடியாதென்றருள

அப்படியே தில்லைமூர்த்தனா திருநீலகண்டநாயனா முத
லியவடியார்களைத் திருத்தொண்டத்தொகைப் பாவாற்றித்தது
வணங்கினபின் அவ்வடியா ரிரக்கமுற்றுப் புறமில்லையென்றரு
ளிச்செய்தனா அத்தருப்பின் சுந்தரமூர்த்ததிசுவாமிகள் அடியரி
லொருவராகவந்துகூடினா ஆதலால் அடியராய்ப் பத்திசெய்து
அகந்தைவிடாதிருந்தால் செய்கபத்தியெல்லாம் வியாததமாகும்
என்றிறதச் சரித்திரங்களையெல்லாம் மடிவாலமாச்சையா ஸ்ரீவ
சுவதேவாகருச்சொல்லி மறறையவடியார்களையும் வசுவதேவரோ
டுசெல்ல வனுப்பித் தாமுஞ் சிவனடியாராடைகளை யழுக்கொ
ழித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அந்நீர்துறையிவிருந்தனா

சுந்தரபெருமானுயனா புராண வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம

—*—

கி ன ன ர ப பி ர ம ய ர பு ர ண ம

செலவநறபத்தியாலே தெரிமணிவீரசைவா
நலலதோரமுதமனனா நறகதிமகேசொன்று
புலலுவாரபாவதூரா பொருந்தியவித்தைமிககரா, சொ
லலருமபூதிமெய்யாகருணையாகொடையாற்றையா க

உன்னிலுமகந்தையிலலா ரொழிவிலாவிதசீலா
கி ன ன ர ப பி ர ம மொ ன னு ம் பே ரி ன் னா கி ள ரு ம வாத
மொ ன னு மாகிரிகளவீழககு மிடியனாமடியொன்றிலலா
மனனருமுலகாபேரற்றுஞ் சரண ரினவரிசைமிககரா உ

பொங்கியவிசையானமிககபொருவிலபொணரீரிலவை
துங்கநகராசகதநாந தூயதமபொருளையெலலாஞ் [த
சங்கமசங்கநண்ணிச சங்கையிலன்பினுலே
யங்கவாககவஞ்சகதநா லனுதினமளித்தலாலே. ந

உள்ளநறபொருள்களெலலா மொழிநதுநலகுரவராயும
வள்ளனமைகுனாருராய மனத்தாதங்கினனரத்தைத
தெள்ளிழைப்பாகாமுன்னந திருநதவாசிககநசசிக
கொள்ளுநீ பொற்குசென்றுதினநதரவாங்கிகொளவார

2 அக்

கின்னரப்பிரமையா புராணம்

உலகராசசரியமெய்த வுவநதுமாதவரைப்பூசி,த
திலகுநாணந்திகேச நிருஞ்சிவபத்திகீததி
நலமுறக்கேட்டுச்சி நறகலியாணநண்ணச
சலமிலாவசவதேவா சங்கமேசுரனபோறகண்டு ௫

அதிகநேயத்தராகி யடபுவியுறப்பணிந்து
விதியுபசாரமெல்லாம் விரும்பியேசெயதுவாழத்திக
கதியெனத்தொழுதுபாத கமலநீரச்சேடமாநது
பதியரனுணமையாயநது நந்திகளபணபாராளின ௬

ஒருதினங்கலவியாணத தொண்டிரிபுராந்தகேசா
மருவுமாலயத்துச்சென்று பிரமையாவைகுறுகாலை
விரவியோராவிடனறனககாம வேசிககுமேடங்கொண்டு
தெருவினை வருங்காற்றாபிச்சிவாலயமபுத்தககண்டு ௭

பினறொடாநாமமேடகதைப பிடிபிடியெனவிடனருள
சென்றுறக்கினனனாயா செய்யநறகருணையாலே
நன்றுறநோககிமேட நம்பானகோயிலபுகக
தினறுநீகோறறகஞ்சி யொம்பிநீதொட றோலென்று ௮

கொல்லுதலவெயய்பாவங் கொண்டவவவிலையீதென்று
சொல்லுதியதிகமான சொன்னநாநருதுமன்றி
யலலணிகண்டனனப றடைக்கலமானசீவன
வெல்லவேசுரத்தனீதி நினககிதுமிகுத்தநனமை. ௯

காரியநதேவையினறிக காணையுநதேவையினறு
 னிரியாம்பரத்தைக்கீந்து நனறுரைத்தொப்பச்செய்வாய
 சீரியபொருளிரட்டித் தருகுதுஞ்செலதியென்ன
 நீரியுமபொருணுகொள்ளேன மேடமேநேயமென்ன.

இவவிலையன்றிமற்றொன நிர்ணயவேண்டினையேலேனு
 மவ்விதைருவேன்கொள்ளென நளித்தலுமாயிரம்பொ
 செவ்வியவிலையெனமேட மென்றலுஞ்சீவனேயம் [ன
 வவ்வியகின்னனைய ராயிரம்பொன்னுமவைத்தா ய்க

வைத்தலுமவனமகிழந்து வாங்கிக்கொண்டேகமேட,
 மிததையாங்கொண்டோமத்தன முததினையிடுவோங்க
 ணடா, யொத்தனையாகிறசொல்லென றுரைத்தலுமொ
 ததேனென்று, நித்தாத்தஞ்சனனிதீர்க ணினறுரைசெய
 துசென்றான யுஉ

மேடமுனனும்பினனாக மேவுதலினறிச்செய்தா, லாடு
 வளபரத்தையென்ன வுன்னியோரதுகமையா, யாடகங்
 கொடுத்தகுகொண்டங் கவணமனைகொடுப்போங்காலைத்,
 தோடலாகுமுலியிவவா நனைத்தையுந துணிரதுகேளா

வெம்பிநீயெனதுவீட்டின மேவெனவெளகாதென்று
 கொம்பியிவனூவிடாகக்குகூறுங்காறசிரித்தெள்ளாரோ
 வம்பவிங்கென்றனமுன்னம வநதுநினமுகங்காட்டேலு
 னம்பொனோவென்றன வாழ்ககைக்கானதாயுள்ளதெனன

எனபெருஞ்செலவம்பாரப்பா யென்னினிததெருக்க
 ளெல்லா, நனபொனேபரப்புககே னுட்குளவிடாகளா
 னோ, பின்புமுன படப்பையிட்குத திரிந்தவாகுகொவ்
 வாயபேயா, மினபொருமிடையா முன்னுன வெளகவெ
 னசெயதாயென்ன யெ

இக்குறிப்புடனேபொன்னு யிரமுமிட்டனேகமேடம
 புககுடனறருவனோனபு போதநீசெயவாயகாயேற
 மக்கபொனவேண்டினனந தருகுவனென்னசசீறி
 யக்குறித்தநானோனபின் றனு' டிப்பனலலாலாகா யெ

என்னையததெயவங்கொலலுமென்னவேவெகுண்டா
 ளநத, மின்னையொப்பவளசொறகஞ்சி மிக்ககாமனுககு
 ககண்ணின, றுன்னிலென றுனாகக்குஞ்சொலலையுறுத்து
 வானபோன றுமுட, னிநநிதிகொளவிரமேடமவிடுவிரொ
 னறெதிரிசைத்தான யெ

முந்தயாங்குறிககுவிங்க முததினாதரித்தோநீயேன
 வந்தனேவிடுகிலென்போ வென்றலுமதியிலாதா
 னநதமேடததையோடி யடாநதன்னகின்னனாயா
 வெந்நிறற்கோபமாகி வெகுண்டதேனேடாவென்னு

மறியைநீபிடித்தாயாகில வசவராசையனானை
 சிறியனீபோபோவென்று செப்பவருதெளியா னுகிக

குறியினைத்தொடரலிங்கக குறியுள்ளவிதனைத்தீணடிற்
றறியுமுனறலையெனகையாற்சத்தியமஞ்சேனகண்டாய

அசசமிலீசனனபாக கடைககலம்புகுநதோதங்குள
வசசிரபஞ்சரங்கா ணினறலைமரையினுளம்
பிசகடனபிடுங்குமவேழ மென்னவேபெரிதுபேசிக
கைச்சவனறலையையோடி வாளினுறகணடித்தாரத்தார

விசையினுறசென்னியத்தன விமலவாலயத்துவீழ
வுசிதமனறென்னவோடி வீழவதுபோலவீழநத
தற்சவிலாவீசனகோயி லத்திந்நுடறவகொணணுத
தசைகெடாஜீபபமென்னமதிப்புறநதநதிடடாரால உக

இறநதவனுறராவநதா ரவனறனையெடுத்துச்சென்றா
சிறநதவிசசலனபாலிடடா தெந்நநதா ரபயமெனரு
ரறநதகுவேநதேதப்பினருலயத்தாட்டின்பினனா, பிறிந
திடாதோடிச்சென்றான பிரமையாகொன்றொன்றா.

இனியநநதிகணமுகத்தை விசசலீனறப்பாரத்து; நனி
தயாபரனாமீசனறபத்தராகியுள்ளோ, மனிதிறபிழை
யிலாரை வதைப்பதோபெருமையிவலூ, தனிவிருநீரோ
யென்று தனாமன்னவெகுணடுசொலவான. உங்

நமமையா தெண்டிப்பாரக ணமககெதி ரிலலையென
ன, வுமமைநீ மதித்துச்செய்தீ ரலலதங்குடையோன

உகூய்

கினனரபிரமையா புராணம்.

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி
ககொன்ற, வெமமையனறவததென்னு விளமபுதனமி
கவுங்குறறம்

உசு

வேறு

காலகொடத்தனையுதைத்தலுமுனைக கடிதருத்தலுந்
தனயனைக்கொல்லுஞ், சீலமினறியே தநதையைக்கொ
ல்லுந் தெரிவையையதவாக களித்தலுங்குலத்தான, மே
லாகிழிளரகத்தினிலுணலு மிக்ககலவினா வீசனமேவிட
லு, மேலுநனமையோ பாவநீநாவா வியமபலேயறங்
கொடுமையேயியறறல

உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதி ரஞ்சினேமும
தானமைக்குமிகயாம, புவனிமுற்றுநோக்ககொளுமெ
ன்றுபுரவலன்சொல ந்திகளபுகலவா, தவநியாயராங்கி
னனரபிரமா தமமைநீயறியாமலீ துரைத்தாய, பவநி
யாயராமுலகரைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை
ப்பாய.

உசு

பன்னகப்பணியத்தனறறமுப பானமைகுனறலாப
பரமநறபத்தா, கினனரபிரமையாதமபெருமைகிளத்தி
லெண்படாப்பாலரோமிகைக்கண, மெனியலலதுகோ
றலரவணிற் குரியபோகனையோடவிட்டறிந்தே, பின்ன
ரொன்றினைச்செய்யெனவேந்தன பிழையுடன்படுமறிவி
னாவிடுத்தான

உள

விடுதததுதினா கடுசெறிகண்டன மிகககோயிலின
வினாநதுசெனறணைநதங், கடைககலததுயிராக காமபிர
மையாரியதாணமிசைப்பணிநதுநின்றையா, கிடைகரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கிடையிப்பழி வந்ததேன
ருளென, றெடுககமுற்றுநின்றறைநதனானபருளளவா
றிதுவிதுவெனவுரைத்தாரா ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராநதகனருளே யினியசானறிதையி
சைவிப்பனமெறிநது, விடுகநதுமமிறை வலலனேறசெ
ன்று விளமபுமெனறலுமவாமிகவேரீஇப்போயக, கொ
தித்தகோபனாமிவிசசலனமுன்னங் கூறமற்றவனகொடு
ஞ்சொலானகையா, மத்ததனிவவுரைகாண்கிராமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடுமவந்தான ௨௯

வேறு

வந்தூநந்திகளகினைரப பிரமையாமலாததாள
பநதநெஞ்சராயப்பரவினா தொழுதுமுனபணிநதா
நதநன்னகாப்பத்தாக ள்னைவருமணைநது
புநதியனபொடுதொழுதுற விறைஞ்சி முனபுதந்தாரா.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவனப்புத
துங்கநற்பத்தாநற றுணையானகரசுகடாவாள
சங்கமாக்குககாளனா சானறவாககினியார
பொங்குவீரமதங்களின றிருசசையப்பொருப்பு. ௩௦

உகூ

கினனரப்பிரமையா புராணம்

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி
க்கொன்ற, வெமமையனறவததென்னு விளம்புதனமி
கவுங்குறறம்

உச

கே. ஸு

காலகொடத்தனையுதைத்தலுமுனைக கடிதருத்தலுந்
தனயனைக்கொல்லுஞ், சீலமினறியே தநதையைக்கொ
ல்லுந் தெரிவையைத்தவாக களித்தலுங்குலத்தான, மே
லாகீழினரகத்தினிலுணலு மிக்ககலவின லீசனமேலிட
லு, மேலுநனமையோ பாவநீநாவா வியம்பலேயறவ
கொடுமையேயியறறல

உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதீ ரஞ்சினேமும
தாணமைக்குமிகயாம, புவனிமுற்றுநீகைக்கொளுமெ
ன்றுபுரவலனசொலநதிகளபுகலவா, தவநியாயராங்கி
ன்னரப்பிரமா தமமைநீயறியாமலீதுதாதாய, பவநி
யாயராமுலகரைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை
ப்பாய.

உசு

பன்னகப்பணியத்தனறறருமப் பானமைகுனறலாப்
பரமநற்பததா, கினனரப்பிரமையாதமபெருமைகிளத்தி
லெண்படாப்பாலரோமிகைக்கண, மெனியலலதுகோ
றலரவணிற் குரியபோகையோடவிட்டறிந்தே, பின்ன
ரொன்றினைசெய்யெனவேந்தன பிழையுடன்படுமறிவி
னுளவிடுத்தான

உள

விடுத்ததூதினா கடுச்செறிகண்டன மிககுகோயிலின
விரைந்துசென்றணைநதங், கடைக்கலத்தூயிராக காமபிர
மையாரியதாணமிசைப்பணிநூலினறையா, கிடைக்கரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கிடடியிப்பழி வந்ததேன
ருளென, றொடுக்கமுற்றறினறறைநதனானபருளளவா
றிதுவிதுவெனவுடைத்தாரா ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகனருளே யினியசானறிதையி
சைவிப்பனமெறிநூ, விதிக்கநுமமிறை வல்லனேறசெ
ன்று விளம்புமென்றலுமவாமிகவேரீஇப்போயக, கொ
தித்தகோபனாமவிசசலனமுன்னங் கூறமற்றவனகொடு
ஞ்சொலானகையா, மத்தத்தனிவவுடைகாணடுகாமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடுமவந்தான ௨௯

வேறு

வந்தூந்திகளகினைரப பிரமையாமலாததாள
பந்தநெஞ்சராயப்பரவினா தொழுதுமுனப்பணிநதா
ரந்தநன்னகாப்பத்தாக ளனைவருமணைநது
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுனபுதநதார.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவனப்புத
துங்கநற்பத்தாநற றுணையானகரசுடாவாள
சங்கமாக்ஞக்காளனா சானறவாக்கினியார
பொங்குவீரமதங்களின றிருசசையப்பொருப்பு. ௩௦

அரியபத்திமெய்யாயினா சரணாநெஞ்சாசை
பெரியரிசசையாசத்தி யத்தருபபெருவயிர
மெரியனாபரவாதாபுற கிடியனாகலாகி -
குரியசாந்தியா லுயாநதுளா துயாமொன்றுறாதா நூஉ.

என்றுதோத்திரமனை நூந செயதங்கங்கிறைஞ்சி
யொன்றுகாலையினவிசசலன கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெய்து நின்றோர்களைநீக்கி
வனறிற்றகபாடங்களைத் தாழ்செறி இவநது நூந

பகாந்திடச்சொலுமபரமனை கரியெனப்பணிகக
முகங்குளிராதவண்கினடைய பிரமையாமுனனி
யுகநதுசென்றருங் கதவினிறபுழையினுலானறி
மகிழநதுநோக்கினாதிற்ற தனகதவொலிமலக நூந

ன்னரபபிரமையா தங்கிடை ககருநதவதது
நன்னயபபினையுரைப்பதே குடியவளவே
பன்னகககரனாலயப பலகணிகதவந
தன்னிலேதிற்றதன வினிககரிபுரனசாற்றம நூந

ஐயமில்லெனநின்றவா துதித்தெழுமளவில
பொய்யிலகின்னரப பிரமையாத்தனமுனபுகலவார
செய்யதாசமையற கெறுமபுரைசெய்செய்தா
யுய்யுமனப்பா லூபபொமம் நூனாயெனவுரைத்தாய்.

இச்சக்கததாமுனகரி யெனக்கப்படியிசையென
 றசசமினறியேகரதது வாளசைததுநினறாததார
 முச்சகங்களுஞ்செவிடுற வொவிதததமமுழக்கங்
 கசசபத்தினமேற்சேடனற கணபணங்கலங்க. ௩௭

ஏழுநாழிகையிப்படி முழங்கவேயெமமான
 சூழுவேயரலலாரொலா மூச்சிநந்தொலையா
 தாமுநெஞ்சராய விச்சலனவசமுற்றதனால
 வாமுநந்திகளபிரமையா கமுனமிசைவணங்கி ௩௮

பெருமையாககிதமபிரியலா யலலனாபபினியாய
 மருவுபுணணியவாரியே யகந்தையைமதியாய
 சரணாநீதியாதாமே தருவனகரத்தாய
 தூரியமாயையின ஹரனே தீரனே தூயாய ௩௯

பத்திமாதனைதலைவனே பரசிலயோகா
 மெததுசாதகமேவலாய விமலதேசிககளை
 சுத்தசித்தியாயதவாபத கமலத்தொணசருமபா
 நித்தகினனரபிரமையா கருணையநினைப்பாய. ௪௦

என்னுநந்திகளானன மினிதூட்டுககித
 தென்னுநதவாபிரமையா திரிபுராதகளை
 யுன்னுண்பிடுகோகுகியே யுனாயொழிகென்றா
 மன்னுமவ்வொலியடங்கின மண்ணுளோர்தெளிந்தார். ௪௧

திருநதுவிசசலபுரிபுளோர் நனமையேசோந்தார
பெருந்திறததுயிர்புண்ணியம் பெற்றனபேரா
திருந்திறமசெறிவிசசல வைசமற்றெழுந்தா
னருந்தவத்தாராம்பிரமையாக கிறைஞ்சினன்னபால சூஉ

வேறு

அதிகவறபுதபுமுனாயபய மளவிலபத்தியினவசமே
யபய, மதியிலாபிழைபொறுத்தநீயபயமன்னுகின்னர
பபிரமையவபயங்,கதியினமூடனாபபுலலனாபபொலலா
க கவலைநெஞ்சனாககாததருளசெயவாய, நதிமுடிச்சிவ
னெமகஞ்சீயலலா னுடயாமறியோமவனு நவம் சூஉ

திரிபுராந்தகனின்னுரைகேளாச செபபெனக்கரிசெப
பின்னதேசம, பெரிதுமூசசிதமெயதலிறகருணை பெரு
கிளியலமெனறலுமொழிந்தா, னுரியநின்பெருங்கருணை
யானியாங்களுபுதெழுநநனமென்னவேதுதித்தான, பி
ரமாவிசசலன முகத்தனைப்பாரதது பிஞ்சுபாணியைப
பேணிவாழுகென்றா சூச

தலைபிழநதுயிரழிந்தவனறனைத தாமெழுப்பினாத
னைமன்னனமகிழந்தங்,கலைவிலகின்னரப பிரமையாசிவ
னெனறனபினேத்தினரனமனையணைந்தா, னிலைமைநீங்
கலாததண்டநாயகரு நினறபத்தருநேயத்தினிறைஞ்சி,

கின்னரபிரமையர் புராணம்

உகூரு

மலையேனுதமதகங்களினடைந்தார மன்னுகின்னரபிர
ரமையருடனால சூரு

கின்னரபிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௯௯௪

உ

திருச்சிறமமபலம்

கின்னரபிரமையர் புராணம்

வசனம்

சிவனடியார்களிற சிறந்தவராகிய கின்னரபிரமையரொன
பவா அளவற்ற செலவமுடையவா, இவா தமதுசெலவமுழு
தும் ஜங்கமாராதனைக்கே செலவுசெய்து அதனாற் பொருடரு
றைவுநேரிடும் தமது உதாரகுணம் நீங்காதவா தமது கின்
னரவாததியத்தைச் சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலவைத்து
ச் சிவகோத்திகளைக் கானமபண்ண, இதைக்கேட்ட சிவபெரு
மான மனமகிழ்ந்து கின்னரபிரமையார்கு நித்தமொரு பொற
காசுபெறக் கட்டளையிட்டனா. அதைக்கொண்டு தமது ஜங்க
மாராதனை நியமந்தவருது காலங்கழித்துவந்தனா

இவா கலயாணபுரத்தில் வசந்தேவாசெய்யும் ஜங்கமபத்
தியை யடியாராமுலமாகவறிந்து அவ்விடத்திறசெல்ல, அவ்வச
வேசுவரரும் தமதுகுருவாகிய ஜங்கமேசுவரரொன்றே பாவனை
பண்ணி யுபசரிகக, அவ்விடத்திருக்குறாளில ஒருநாள அவ்வூரி

௨௬௬ கின்னரபிரமையாபுராண வசனம்.

லிருக்குந் திரிபுராந்தகொன்னுஞ் சிவபெருமான தாலயத்திற
சென்று தெரிசித்து நிற்கும்போது ஒருநூத்தன ஓராடிகுக்
டாவைத் தூரத்திக்குணடுவர அநதவாடு சிவாலயத்துடசெ
ல்ல அதுகண்ட கின்னரபிரமையா அவனைத்தடுத்தது அபய
மெனறஞ்சிவநதபடியால் அதனவிலைகிறட்டிப்பாகப் பொன
கொடுப்பெனென, அநதத் தாசிதூரத்தன அதனவிலையாயி
ரம்பொன்னென்றுசொல்ல பிரமையரும் அவ்வாறே கொடுக்க
அத்தூரத்தனு மதுகொண்டு வேறுசில ஆடுகளாவாங்கித் தன
றுசிவீட்டிறசெல்ல இவையெல்லா மறிநதவநதத்தாசியும் அந
தவாடே எனகுலதெய்வத்துக்கு பரீதியாயுள்ளது அதுவேண
டுமென பின்னுங் கின்னரையரிடத்துசசென ரூடடைப்பற
றப்போக அவாடுக்க இவனவலிநது சென்றுபிடிக்க அட்போ
துகின்னரையா மிகுநதகோபத்துடனே அவனறலையெவெட்டி
க கீழேவீழக்க அநதத்தூரத்தன சுற்றத்தாரா விசசலராஜனி
டத்துமுறையிட அவன வசவதேவரிடத்துக்கோபித்து அவ
ரோடு மநேகசிவபததரோடும் ஆலயத்திற்புருநது பாகருங்கா
லத்துச் சிவபெருமான இநத அனபரிடத்து யாதொருகுறற
முமிலையென்று சாஷிசொல்ல இவாமகத்துவத்தைக்கண்ட
யாவரும் வணங்கினா பிரமையர தருடபாபையால் இநநத
நூத்தனு முயிர்பெறறெழுநதனன தேவாளும பூமாரிபொ
ழிநதனா பிரமையா வசவதேவாவிசசலன சிவனடியாகளெல்
லாந் தமமிடங்களிற சோநதனா

கின்னரபிரமையாபுராண வசனம்

முறறிற்று

உ
திருச்சிற்றமபலம

—*—

கலைக்கேததபிரமையா புராணம

மற்றுமொருபேரனபா மதிமுடிப்பாராதமக்கினியா
கற்றவொண்ணிலைமயினா கலைக்கேததபிரமையா
நற்றவோசிவமெனபா நண்ணிலிகவபிமானா
சொற்றசித்தப்பிரசாதா சுகதுகநதுற்றதுள்ளா. க

உலகியலையெண்ணாது வொருமையினோகாநதா
சிலைமணிபொன்னொருகத தெரிசிகஞநீரதத
ரலைவறுமாயாதீத ரங்கலிங்கநிடடையினா
தலைமையுள்ளசத்தியமே தருஞ்சீஷனமுத்தனா உ

முனறலையிறசிகைமுடிநது மோகவெண்ணீறணிநது
தனமேற, கனறியவொண்டிலகமிடிக காதுறசசெநத
ளிராசோததி, யனறியுநகருநதுகிலையணிநதொருநாணா
புரஞ்சோத, தொனறிலிணைசதங்கைபுனை துடலைவளை
ததுறநகையா. டு

சிலமபுசதங்கைகளாபபசசெயயவயனறலைக்கோடென
றிலங்குலைக்கோடதுவொன றிடககரத்திலேந்தியே
வலங்கொளகரத்தறிவெநிற றண்டெனமரத்தண்டு
கலங்கலினறிப்பறறிவெறிக கலைக்கேததகோலாய ச

உகூஅ கலைக்கேததபிரமையா புராணம

அத்தனடியாரவையு ளாடவலல பிருங்கிவந்தா, னித்த
ரையெண் ணிலிங்காங்காக கேற்றலங்க னிங்குவந்தான,
மெய்ததநெறிவெண்காடு வியந்துபெற்றபிள்ளைவந்தான
முத்திவலலதுக்களவவை மோகநல்லமகனவந்தான னு

அரணனபரகந்தோறு மணைநதுமுகத்தவினயஞ்செய
துரமொனறுகரத்தணடி னுயாகலைக்கோடொத்தியே
பரனனறுபரசமயா படவெறிந்தவடலபகரா
திரமொன்றுத்தக்கனமகத தேவாபட்டபடிபாடி. கூ

காமாதியாறென்னுங் கரியினங்களரிவந்தா
ஞமாவாகனனனபாக கானவடியானவந்தான
மாமாயையற்றபத்தா மனக்களிப்பாமகனவந்தான
சாமாறுநீங்குதவா திருஞ்சேடத்தாகிவந்தான். எ

அன்னையோயெனமகிழ்ந்தங் கவாகளிடுமரிசிகறி, முன
னையினுங்குறைந்தாலு மொழிவரிதாயவளாந்தாலு, நன
னயத்தாற கொணார்தீனபா நயக்கரித்தமமுதுபடைத்,
தென்னையவாசெயதாலு மிறைஞ்சியுள்ளமினிதுறுநாள

மிடியினுலொருபத்தன மிகநொந்துகினனனைய
ரடிகளணைநதுயவமெனு மாவலாற்றேடிமிக
வடிவுதளாந்திவரிருககும் வழிவநதுவைகுதலு
முடலினைத்துநீயிவவா றுற்றதெனவுளையெனன. கூ

கேட்டளவிலவனமகிழ்நது கலைக்கேததபிரமையாமுன்
வாட்டமிகநதுநாசெயவான வனறொண்டாககரனமுன
ன, மீட்டுகிதிகொடுப்பனென்பரிககாலங்கினனநாய, ரா
ட்டகைமைக்கத்தனபொனனனுதினமுமளிப்பனென்று

சொனனாகளனைவருமச சொறதேட்டவவவளவே
யெனனாமிடியவாபா லெயதியினறுதீரப்பனென்று
முனனாவலுடனவநதேன மொழியுமவாமடமேதங்
கனனாககாணிலென்ற நருமிலம்பாடாறுவேன் டக்

எனமொழியுமவனைப்பாராத தினமுறுவலசெயதியமபே
லனவரதமரனகூலி யளிகக்ககினனரநவிறுந
தனமயலன்றனக்கதிக சறபத்திதானுமிலலன
கனசுகரிசகிநதனலலன காணவனைக்கணிப்பரோ. டஉ

எம்பெருமான மெய்யடியாரக கிதுவுமொரு மேன்மை
யோ, நம்பனமகிழ்நதிடுவகூலி'நாடொறுமோரபொறகா
சாந, தம்பெருமையறக்கேடருந் தவததோனாக கெடுப
போனை, யம்புவியினமெய்யனபரறியினமிகநகைப்பரால

கினனரனையடிககடிநீ கிளரனபாறறுதிப்பதுவெ; னன
னைபங்கனிதததுமன மடங்கினோரருமபுகழை, முனனி
ரினறுபாராட்டின முததியுண்டதனறியீ, தென்னநன்
மைப்பொன்னவனோ தநதுனறனிட்டுரழிப்பான. டச

நடா

கலைக்கேததிரைமயா புராணம்

அவனம்மோவருநதூர மஞ்செனீவேணடுரிதி
கவலையறக்கோடியென்று கரத்தணடி.றகலைமருபபைச
சிவனினேவிறம். - கிதலுஞ் செழுநிதியககுவையாக
நவமுறமுனசொரிதலகண்டுநலஞ்ரவோனபணிநதேத்தி

வேறு

உடையினேவிரிததுவப்பா லொளிதருநிதியையெல்லாம்
படியினுமெடுதெடுததுப பரிவினாற்சோதநகராத்தது
முடிமிசைதாங்கிச்சென்று முதுகனமாதலாலே
வடிவநொந்தெயிராநாநதிகளகடைமுனவைத்துமிசு

அரனமனையுட்புருநதா னருளவசவேசாமுனனம்
வரநிதிவந்ததுநதான வந்ததுங்கலைக்கேததைய
ருஞ்செய்தவாறுஞ்செப்பி யோங்குமத்தனமெடுததற
கரித்தெனக்கோராளவிடலோக சுணுப்புதியையவென்ன.

நந்திகளதிசயிககு நற்கள் பபுடையராகிச
சிறதையினமகிழநதிவவாறு சிவனநிரதிடுவென்னு
சநதநகாமதேனு தன்னேவேணடினாககேநலகு
மிநதாமிரமையாபபோ லெவாககுநினறருளவாரிலலை.

கலைக்கேததிரமாபோலக கனத்தகினனரையாசீனா
நிலைக்கேற்றதலலவென்று நிரதிககவல்லாயாவா
சிலைக்காமநாசனென்னத தெரிதராசசெயலாராதமமை
யலைக்கேததவுலகராலே யறிவதற்கெளியதனமுல டெக

என்புபோற்றிநிறைபதத நிருதனமெடுத்தறகாளவிட
டனைப்பாகாககனபரான வத்தவாககாணபலென்னுந்
கனககாதனமனத்தாறசென்று பிரமையாகழுவிறைஞ்சி
வனப்பாரககரங்குவித்து வாழ்ததுநநதிகளைளோக்கி.உய

சொலக்கேட்டிதண்டநாத தூயநற்பத்திமாதி
நிலைக்கானதலைவனான நினனிடக்கினனரையன
மலககாயமெண்ணுனலலோரா மதிககினறவழியன்னறே
விலைத்தாவெனறனைகேட கு நம்பிபோலிவனுமான.

படிககாசையுறறுக்கேட்டும பரமனைப்பகாவாயென்றும்
பிடித்தாடிப்பெறுமபேறீதேபெரிதூநம்பிரானைப்பேணி
ச,சடககாகப்பெற்றானறேதனமதிப்படிவேண்டாவோ
படித்தாவதென்னிருதூம பரமனைவழிபடாமல். உஉ

கிட்டுமோபலநாளாயாங் கெண்டையங்கண்ணிபாகாக
கிட்டமாயினசெயயாவாறினிதெமக்கொன்றுமீயா
னட்டவாசெய்தபத்தி நனமைகையககண்டாநன்றாய, மு
ட்டயாமிடித்தோமத்தனமோகத்தாறபெற்றாசெலவம்

காலையிலெழுந்துமலை காணுமவவளவுநொண்டு
கோலமாயுழைத்துமஃகங்கொளவதோரபடியொன்றில
லேன,சீலநின்பிரமையனசோசெப்பநமளவோவோகா
லேலவேயிராகம்பாடி யிருநதனயபெற்றசெலவன்.உசு

நாடகக் கலைக்கேததபிரமையர் புராணம்.

மணனுள்ளோக கண்ணலசான்று மகிழ்நதுரைதரச
செயதனனை, யண்ணியேகாணவந்தோககனமிடத்தன
மவேண்டாவோ, கணனுதறனககளிகுருவ காசுடனகல
நதுகொளவா, னணனுநங் காரகததா நனனிதியிவண
டாபிததேதம ௨௫

வண்டிலகளபலகொண்டெம்பால வரச்சொனீநணபநா
கக,கொண்டகினைனரனையெனனககூ றிநங்கலைக்கேததை
யா, மண்டனிலத்தமவைககமட்டறுகனகமாகக, கண்டு
நநதண்டநாதா கசுநதுநினிறைஞ்சுங்கலை ௨௬

அறிநதுடனகினைனைய ரஞ்சியஞ்சலிககரததா
னிறைநதபத்தியினாலவநது நெடிதுறவிநைஞ்சுநினறா
மறங்கொளாககலைக்கேததையாவரவணைததருகிருத்திப
பிறநதிறப்பதற்குவேராம பிரநதறவுபதேசித்ததா. ௨௭

கிளாபுகழநநதியாககுங் கினைனரபபிரமையாககு
முளமகிழிவிங்கபூசை யுவநதுறசசெயதமைததாங்
களவிலாவுபசாரஞ்செய தவாகளையகலாநணபான
வளமுறுமினியபத்தி மனத்தராயவைகுநாளின. ௨௮

கலைக்கேததபிரமையா புராணம்

முறநிறுது.

ஆகத திருவிருத்தம் - ௧0௨௨

க லை க கே த த பி ர மை ய ா பு ரா ண

வ ச ன ம

இன்னுமொரு சிவபததா கலைக்கேத்தபிரமைய னென்னுந் திருநாமமுள்ளவா, லிங்காபிமானியாவா, சீவனமுத்ததா, இவா முனகுழியையமுடிநது சாவாங்கமும் விபூதியைத்தரித்தது நெறியிறறிலதமிட்டு காதுகளினமேற றளிராகளைச்சாததி கரிய வாயையொன்று இடுபிறறித்தது ஒருதாளில் சதங்கையுநதரித்தது உடலைக்கூனிகைத்தது இடக்கையில மானகொம்பொன்று தரித்து வலக்கையிற றண்டமொன்றுபறறிக கலைக்கேத்தகோ லங்கொண்டு அதற்கேற்ற பாடலகளைச் சொல்லிக்கொண்டு முகத்தாலபிநயஞ்செய்து சிவபததாகள திலலநதோறுஞ்சென்று அவர்களிடே மரிசிகறிமுதலிய பிணைக்கலை ஏறினுங்குறையினும மனமகிழ்வோடேற்று அவறறைக்கொண்டு சிவனடியார்க்கமு துபடைத்து அவவடியார நனமைசெய்தாலுங் கொடுமைசெய்தாலு மதற்குமகிழ்நது சீவிகருநாள்கள லொருநாள,

ஒரு சிவபததா தரித்திரத்தால மிகவுமிளைத்தது இமயிடி திருமபடிக கிளனனையனா வணங்குவமென்று சென்று இநதக கலைக்கேத்தபிரமையா திருமடத்துவழியாய வரும்போது அவ னாக்கண்டு நீரிவவா றுடவிளைத்து முகமமுங்கியிருக்குந காண மென்னென்றுகேழக்க, அவரும் இல்லாமை காணமாக்க நொநது யாசித்தறப்பொருட்க கிளனரப்பிரமையரிடத்துச்செ

நாசு கலைக்கேததபிரமையாபுராண வசனம்.

லகினேனேனன, அப்போது கலைக்கேததபிரமையா நீர்சொ
லவது சரியன்று அககினனரபிரமையா வறுமையற்றது சிவ
னிததயாசித்து அவா தினமொன்றுக கொருபொறகாசுகொ
டுக்க அதனைக்கொண்டமுதளிககினனா நீர்வவிடத்துசசெ
ன்று பெறுவதுயாது, அவரதுமடமும் நெடுநூரமிருக்கினற
து உயகருவேண்டும நிதிக்கை யிவவிடத்திற் பெறுவீனென்று
கையிலிருந்த கலைக்கொம்பைத் தண்டிணுறமடடிச சிவத்தியா
னம்பண்ண அஃது அளவற்ற திரவியத்தைச்சொரிய, அதைக்
கண்ட தரித்திரா வணங்கித்துதித்து தமதாடையை விரித்து
திரவியத்தை வாரிக்கடடித் தலையிலெடுத்துச்சென்று சுமைதா
ங்கமாட்டாது வசவதேவாமடத்துச் சென்றிறக்கி வசவதேவ
வைவணங்கி தமதுவாததமானங்களைச்சொல்லி யொருசுமையா
ளித் திரவியஞ்சுமக்க வருளவீனென்று கேட்க, அவாக கவவா
றனுப்பி அப்போது வசவதேவரும் மனமகிழ்ந் தத்சயித்து
இப்படிக்கொத்த தபோபுலமுள்ளவனாககண்டு தெரிசிக்கவே
ண்டுமென்னுங் கருத்துடையவராய்க் கலைக்கேததபிரமையா
ச சென்று வணங்கித் துதித்துநிற்க, அவரு முபசரித்திருக்க
ச்செய்து கேளும் வசவதேவனே கினனரபிரமையா நடைக்
ளெல்லாம் உலகத்தைப்பிரமிக்கச்செய்யு நடையாகத் தோற்று
கின்றதல்லது முத்திசாதன மொன்றையுங்காணேம், சிவபெ
ருமானருளிருந்தும் அவரிடத்துப் பொறகாசுபெறுதலும் சா
க்ஷிசொல்லுவித்தலுமோ புத்தியாவது இரத்தந்திரவிய மெவவ
ளவு வேண்டுமானாலும் தருவோம் வண்டிக்களைக் கொண்டேற
றிகொண்டு போகச்சொல்லுமெனன.

இதைக்கேட்ட கினனரபிரமையரும் மனமகிழ்ந்துவந்து
கண்டு வணங்கித்துதித்தனா கலைக்கேததபிரமையரு மனமகி

கலைக்கேததபிரமையா புராணவசனம். ஈடாந்

மூதுபசரிததுப பூசைககிடமபண்ணிப பூசைமுடிததுபின் திரு
வமுதுசெயவிததுப பின் கினனரபபிரமையாகரு லோகப்பிரா
ந்தி நீங்குமபடி யுபதேசித்தாரா இவா மூவரு மொருவனாயொ
ருவாவிட்டு நீங்காதிருக்குகளில

கலைக்கேததபிரமையா புராண வசனம்

மு ந றி ற று

உ

திருச்சித்தமபலம்

மோளிகைமாயா புராணம்.

—*○*—

நீளறிவாசிவ விங்கநிட்டனா

மோளிகைமாயா னொன்னுமுத்தனா

ராளதிகந்தரு மனபினவித்தனா

நீளருமபிறப்புறா வீரசைவனா.

க

ஒருமைசோதருமாநின் மலத்தருத்தமர்

சரணாசங்கரனபுகழ்த தாகநீங்கலா

பெரிதரனபூசையுட புறமபுமபெறுளா

விரதமனனொள்ளாமெய விகாரமறுளா.

உ

அறுவகையுடபகை யற்றகத்துளே

யுறுசுடாநீங்கலா வுளத்தாநீயரைச

நாசு

மோளிகைமாயா புராணம்

செறியலாமயக்கிலா திடமகததாபாற
பிழிவரும்பூசையுந தொழுமபுமபேணுவாரா.

ந

பாசுகொண்ட்ருமபெரும பரந்தகானபுகுந
துரவியவிரதன முறததடிநதுபின
பெரிதெழிறசுமையெனப பிணித துசசெனனிகொண்
மரியநல்விலைகடை யுறறுமாறியே.

ச

அபபொருளானமகிழந தளவினமாதவ
ரொப்பவினனமுதளித துவககநந்திகள
செப்பருஞ்சுவையனந தினமளிககவாரந
தெயப்பறாதிவரிடத தினிதருநதியே.

ரு

செனறுநந்திகணமுன்னு சோந்துசெஞ்சொலால
வனறிறன்மாயான மகிமைபோலுளா
னினறெனவிசைததுநீ யிடுமிட்டானத்தி
னனறிமாயானிற புறகைநனறுகாண.

கா

இன்னநாளெனறிடா வீதனறுமொப்பறத
தனனருந்தொழிவினற நருக்கிததான்றரு
நன்னெறிப்பண்டமோ குருணிறறவ்
ரொனனிலோவளவிலை யிருநதருநதுவோ

ள

எனபபெரியோலொ மேததக்கேட்டருண
மனத்தராய்க்கந்திகண் மகிழநதுமாயா

கனததமாமடநதனிற் கடிதுசெனறவ
ருனறகருமனைவியை யுவநதுகுமட்டிடா

அ

வேறு

மாதுநந்திகளைவணங்கி மஞ்சளநதாடகேந்திரிக
வாதரவாலநீரை யஞ்சிசினறுவாங்கிததம்
பாதமலாகளைததாநதம் பாணியினாலவிளக்கிக்கொண
டேதமிலெனபரதகனன மிடுகனனையெனவிருந்து. கூ

அநுதையிலாசிவாசசனைப்போதாதரததீராயிரம்பொ
யகிறநதுறுமஞ்சளசசாலை வழிமறையவிருத்தியே [ஸ்
யுகநதரன்பூசனைபுரிந்தவ கொணனுதலாமமடவா
தகுநகழற்குச்சரணென்று தம்பிரானசேடமுண்பாடி

மிடியனிதிகண்டாறபோன மிகமகிழந்தவகுடல்புளகித்,
தடியவனுக்கிதுவன்றோ வரும்பிறவிமருத்தென்று,முடி
விலபத்திவிதத்தென்றுமுத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுவ,
கடிதருநி யெழுநதுமுனற்ற கணசென்று சபபு

இமடததைப்பாததோகட் கிலையெழுநற்றீமை
யிமமடததிறகருகாக வியங்கினோமுத்தரனறோ
விம்மடததைசசுழவநதோகக்கெண்சித்தியெளிதாரு
மிமமடததிலனுமீதி லேற்றினோபிறப்பிலரால். ௨௨

இமமடததிலன்னமினறே வினிதாகநீரோனுங்
கைம்மடுத்திங்கயினறலுங் கடுமபிணிகளவிடுமென்றே

நா அ யோளிகைமாயா புராணம்.

தமமிட ததுவசவேசா சாரவுச சிககாலததே
யமமகிமைமாயரிநதனசசமைகொண்டங்கணைநதா.

இநதன*தங்கடையிருத்தி யெழின்மட ததுட புகுங்காலே
வந்தடி கண்மனைவியா மகிழநதுநின றுவினககியபின
றந்தருமத்தவாககமுதந தருக்கியளித்தருசசனையிற
சிந்தைநயநதுறுமபொ துசிவராசசனைசெயபடியகததுள

வேளரியாககினியவச வேசராமுனவைககவுறற
சாளிகையைககணடிதெனன சாரநதவாரிவவிடத்தி
லாளுடையானாசசனைசெ யகததெனனவமமடவீரா
கீளறிவாலவ்விடதது நிகழநதசெயதிசெப்பினா. யரு

பாவனையானமாயா, பாரததுவசவேசொனத
தாவகலவறிநதுநநதி சறபத்தியுயிரனறோ
மேவுநமதிமபாடடை விடுவிப்பாராவேறெவாதாம
பூவுலகிறபுண்ணியத்தோ வறியாதுயாபோகருவரால.

திண்ணியநதருணைநிதித திருநநதியெமமிடதது, நண
ணியதுதன்மகக ணமென்னுநணபினு, லெண்ணியன
றோவுநதனமியா மிதுபோதுமெம்பிரான, நண்ணளி
யாலளித்ததொழிற நருமபொருளேசாலுமெனனா டிள

இன்மையெனபதியாமறியோ மெலலாநதான்வல்லென
னது, நனமைநிதியினையிரண்டு நற்றவாககீநதவாகளரு,

மெனமலாததாளவிளக்கியநீர் விறகுக்கட்டினமேலவிசை
ப, பொனமயமா மிகதனத்தை மானாபாபேதமுராய்.

ஆயிரம்பொன்றையாக வரிந்தரிநதுசங்கமத்திற
கோயவதினறிகொடுக்கவவராணகரத்திறகொடுபோ
நேயவசவேசராமு நிகழ்ததவறித்திசயித்ததுத [ந்து
தூயபத்தித்திருவான மரையனாததுதிசெயயா. மக

சடக்கெனவேபயநதுவந்து சரணராமோளிகைய, மடிக
கமலங்களிப்பணிந்துன னடைக்கலங்காததருளென்று,
முடிககணமலாககரமிரண்டு முகுளிகராயநினறளவி,ல
மறப்பரியோமாமாயா நந்திகணமுன்னருளசெயவார

இப்படியேயுனாகதமதென னேதுசொன்னோரினனையா
மெயப்புடையமிடிப்பததாக கினிழுவயிராகுமுன்னை
யொப்புடையாரிப்பாரி லுண்டோவெம்போலிகட்கு
வைப்பளித்துவாழ்விக்கும் வள்ளனமைவசவேச. 2.க

கேட்டியினறுபாமறித்தேங் கினாகனகச்சாளிகைநம
வீட்டிலவநத்துன்பொருட்டால விடிநதனநாமிகலலை
யீட்டுசெலவப்பிரியைநலலை பிணையிலாகருணைநலலை
நாட்டிலுயிராகத்தநருவாய நலலைநலலையெனநவில்வார.

தருக்கியெனக் களித்தனபோற சறப்பததாக் களித்தனை
யோ, வரத்தினமிகுமடிவாலமாச்சையனையந்தினை.

திருச்சிறமபலம

மோளிகைமாயாநீபுராண

வசனம

மோளிகைமாயா சிவபத்தியினுடையிருந்தவா, கா
மாதிருமறங்களைத்திறந்தவா, அடியாக்கடியா சிவகோததியைக்
கேட்டவிறுமுகமுள்ளவா, உள்ளும புறமுமொத்தவா, பிரதி
தினமுந் காட்டகத்துச்சென்று விறகுக்கடிகொணாநது வி
றத்தினுல வரும்பொருளைக்கொண்டடியாக்களுக்கமுதுபடை
ப்பவா

இவரிவவாறிருக்குநகாலத்தில் வசவதேவரது திருமடத்
திற நிருவமுதுசெய்தவடியாக்கள இவரது மடத்திறபுருந் த
முதுசெய்து பின்பு வசவதேவரிடத்துச்சென்று சவாமி வசவ
தேவரோ மோளிகைமாயா விறகுக்கடிகொண்டமாரி தின
ங்குறுணி தானியங்கொணாநது ஆயிரத்தினமேற்பட்ட வடி
யாக்களுக்க கமுதளிக்கின்றா தமது மடத்தி லுண்ணின வகை
யவவளவு வளமபற்றது என்று அவரது தெய்வீகத்தைச்சொ
ல்ல வசவதேவரு மதனைக்கேட்டு மீகிழநது ஒருதினம் தனியே
சென்று அவரது மனைவியாரிடத்துப் பரத்துக் கன்னமனை
டுமெனன மனைவியாரும் உபசரித்து பூஜைக்கிடம்பண்ண வ
சவதேவரும் பூஜாக்காகத்திற பெட்டகத்துடன் நிரவியத்தை
வைத்துவிட்டு அமுதுசெய்தருளித் தமதுமடத்துச்சென்றனர்.

விறகுக்கொண்டவரப்போன மாயரும்வந்து விறகுக்
டைச்சார்த்தி நடந்த வர்த்தமானங்களைப்பெயர்ந்து அந்

நளமடி மோளிகைமாராயாபுராண வசனம்.

யாரகனாக கருச்சிததுத தாளகளைவிளக்கி யந்தப பாத்தோதகத்
தை விறகுடடினமே லிறைக்க அதுமுழுதும் மாறறுயாந்த
தனமாயிற்று ஆயிரம்பொனகொண்ட தொருவிறகை ஒருஅ
டியாக்கென்று விதிதது விறகுக்கையெல்லா மடியார்களுகருத
தானமபண்ணினா. அதைப்பெறற வடியார்களசொல்லக்கேட
ட வசவதேவா மோளிகைமாராயையடைந்து உமது மகிமை
தெரியாதென்று வணங்கிததுதித்தனா அவருமெதிராவணங்கி
யுபசரிதது மடத்திறசெல்லவீடுததுத தாமுந தொழிலி னிய
மத்திருந்தனா

மோளிகைமாராயாபுராண வசனம்

முறறி தது

உ

தீருச்சிறதமபலம

—*—

க ன் ன ப பி ர மை யா பு ரா ண ம.

தன்னைநிகரில்லாத தம்பிராறகினியநணப

ருன்னருநத்சங்கமத்திறு குரியவன்னமபடைத்தறகா
யென்னதொழில்செயதாலுமினமில்லையெனுமெண்ணம
பின்னமில்லார்போகனனப பிரமையொனப்பெற்றா. க

பொருளாகமாவிதவா பொருளென்னப்பிரிந்திருப்பா

ரருளாளனடிப்பூசை யகம்புறமபினகலாதார்

வெருளாதவீரசைவா சாரமேவிரும்பியுள்ளார

தெருளாகுமற்புதஞ்சோ செயகையாசிவஞானா. உ

கன்னப்பிரமையா புராணம்

முகமாயமிருந்திலக முடகுலலாககததிரிகை
வெகுஞாஸிவாயககட்டு விழிககட்டுவிசுமண
லகமேயோநாககட்டுங் கவாகணகட்டருஞ்சொக்குப
புகவோட்டுநாராசம போடுகலனுப்பொறிவணடு. ௩௩

சரியவுணை கரிககலசங் காராடைதுறடுககோ, ஸரிய
பொருடெரியவழி யஞ்சனமேலவழுககெண்ணெய், யுரு
வுபடை யிவைமுதலகொண டோரடிவாசசெருப்பணிந
து, மருவுசன்னககோலகொணடு வாயததசகுனங்கண்டு.

அணி புமிசெல்லமுள்ளோ ரகமுலைமறைவறிநது
தணியிருளபோ பசிலககன்ன ஓசுவாக கன்னநதாமுதறத்
துணியுமிவைபாறசென்று குடியனபாகளைககாணிற்
பணி புமுறையாறபணிநது பாவிமற்றுநதிருமபியே. ௩௪

அல்லாதபவிகணமனை யடைநதவரிலடைநதபொரு
ளெல்லாங்கைககொண்டேகியீசன்னபாககினிதளித்தே
நல்லாவலாறபணிநது நயநதேததுநாளினலம
வல்லாராநதபோதனாகள போதவரவணங்கியே. ௩௫

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விபபகலேவிசசலனிற்
பொருட்கன்னமிடுவமென்பபொருநதியநனமனக்காராயி
வரததன்பாபிரமையா மறுகிலவரவசவேச
ரருட்கண்ணற்கண்டுபணிந தஞ்சலிததுநின் ~~துணை~~ ௩௬

நாயகி

கன்னபிரமையா புராணம்

நந்திகளையுறநோக்கி நகைத்தின்றுபகற்கன்னம்
பிந்தலினறியிடவேணமெ பிழுகன்னககோலேநீ
வந்தரசனபண்டார மனைக்காட டுவசவவெனத்
தந்தருமஞ்சங்கமச்சொற றவறாமயாதலால. அ

முறைமைவழுவீ துவென்று மொழியாமறபிரமையரை
யிறைமனையிறகொடுசென்றங் கிருதிப்பண்டார
நிறைமனையீதெனக்காட்டி நீடுகன்னககோலுமளித்த
தற்கெறியாமவசவேச ரகன்றரசனருகணைநதா! கூ

வெளிககன்னமீடிலென்ன வினையாமோவெனனும்,
லளித்தெமமையாண்ட தவரருமபசியாலினைபொன்னனும்,
வொளித்தங்கோரபுடையிலிருந் தொண்கோலகொண்கே
ககத்தாற, றளிச்செவ்வகவருந்தவுறறுத் தந்தொழிசேச
சாதிப்பார. டு

நிலக்கன்னமீடுமபோதி னிதிகஞவையாநிறைந்திட வுங்
கலக்கங்கனிலலாதா கீன்னததாலும் புருந்தே
யிலக்கஞ்செய்பொறபெட்டி யெடுசதுக்கொண்டின்பத்
தா, னலத்தனபாபிரமைய ரவவாயினன்னனுங்கால. யக

ஆய்யசெய்கைவசவேசா சொறசித்திதோற்றறகோ
னையர்கன்னபிரமைய ரருமபெருமைவிளங்கறகோ
செய்யகன்னமண்டனமாய்ச சிவனருளாற்றேவாக்கு
மெய்யககாணபரியா காவலாமுனவெளிப்பட்டார.

விசச்சலனமுன்னறிவிகக மிகவெகுணடுவசவேஷ்
 னசசுறவனசிககினனோ நனறெனமீசையைமுறுக்கித்
 தைசசுறவெவவிதழகவவித தககதிதுதனனைநமபி
 வைசசநமககிரணடுனனத தண்டநாயகனமதிததான்.

சிறியனெனவனறுதனனைத நேரமனமனனிதத, மு
 றைமைநனறி தனைபாறறின முழுதுமின்று கரைத்தன
 னென, றறியவொன்றிப்பகறகனன மாணடியைககொ
 ணடிடுவிததான், குறியவனுநகிதுவெனன காட்டினன
 னகுடிகேடன

தன்னகத்திறகினியகளவன றனககுததான் கொடுப்பத
 லான, மன்னனகப்பொருளகவர வறிகாட்டுமவகையெ
 னன, வென்னுபிரககுமினியேத மெண்ணுவனமென்றி
 கழநது, கன்னமிடுமவவாயிற கடுகவநதுபாககுதலும்.

கன்னத்தாலவாங்கியமண கறகனகபணியாக
 மின்னத்தானவிசச்சலனும வெகுளியிடடுவி நுமபியவன்
 டன்னத்தவிநமுககுத தனிவவைததிததனமேது, மு
 னனுறறகளவனெவனமொழியெனனமுறையெனறான்.

நிருபனமுனமவசவேசா நிகழத்தவாபிரமையா
 பெருமையினையானறிநது பேசினலலானராககடககா
 தருளுடையாரிவாபதததி லமராதருபிறப்பதிவா
 திருவிழிகளிரண்டனனோ சாதேனுசெனிககுபிடம்.

வேறு

இவாருட்சித்தத்தனேரு வெண்ணியதருங்கறேனது
 மிவாக்கரப்பரிசத்தனேரு பரிசவேதிகளவந்தெய்து
 மிவாபெருங்கருணையனேரு சித்திகளீயவல்ல [ம.
 திவாகருததுவப்பச்செயதாக்க கெளிதுநமுத்தியினப

இவரின்கனனமிட்ட பொருளலாதெவையுங்கொள்ளா
 ர், சிவனருளன்போது செயதினும்சிவனுக்கினப, மவ
 மிவா செயதியென்றிங் கறிவின்றிகொள ளைலவேந்தே,
 தவறலரித்தனனபா செயவதேதருமமாகும டிசு

பாண்டவாகுதாறபூமி பற்றறாழாக்காருந்தி
 பூண்டனாவேட்டையாலேதசுரதனபொல்லாங்குறறான
 வேண்டருங்கயிலெபெறாக்கண்ணப்பாவேந்தாமினனா
 நீண்டமாமயலாறகெட்டா சுந்தராநித்தாக்காநா உய

கொன்றுமாண்டவத்தோனுறறானகொடுங்கழுத்தனை
 டியாரதா, நனறருட்பெறாபொய்யா நாகததைத்தரு
 மன்பாராததான, சென்றருடயிலெபெறா சிறுத்தொ
 ண்டர்செயயவேந்த, ரொன்றினாநாகமன்னருயாந்தனா
 சேர்ச்சோழா. உக

வேடிமாங்களவாலவீந்தான குத்திரவீரனெனபோ, னு
 தவந்தியத்தனசுகலலாளதான, னுகையாவிவாசெய
 மாகக்கமதுவுஞ்சனமாககமாகு, தோகையோபாகா
 க்காச்சேய் யதனமமுநூயதாந்தனம். உஉ

எனசொல்லுஞ்சிவாகமங்க ளிவரரியயாகருமிக்கோ
நினைத்திவாமடத்திறசெல்லுநதவாககிநதநெறியால்ன்ன
மனத்தவாககித்தநலகி மழைகணமாண்டகாலே
யனத்திடறகனபரலலா ரகத்தினிவவாறுசெயவார். ௨௩

அத்தவமுடையாரத்தாக கனபுறவீதுசெயபுஞ்
சுத்தராமிவாதாளசோநத மணணெலாஞ்சொன்னமாய்
த்திவ, வுத்தமரிவவிடத்துமுன்னேவாழவிககவுறறு, ரித்
தகையிவாககெணசெலவ மெனபவையெளிதாமென்ன.

இவாகையிறகன்னத்தாலே யெய்தியபொருளைநல்கித்
தவரிவாபரிசத்தாலாந தமனியமனைத்துங்கொள்ளென்
றுவமையிலவசவதேவ ருனாத,நவப்படிமனனீந்தான்
சிவனருணத்தியாபாற பிரமையாநணபாறசென்று. ௨௪

சங்கமநதமககிறைஞ்சித் தமமனையாருந்தாமு
மங்கவாககித்தத்தூய வறுசுவையமுதமைத்தே
பங்கமிலனபிஞலே படைத்தவாபரிகலங்கா
பொங்கியநேயத்தொன்றியருந்திமுன்போலிருந்தார். ௨௫

கன்னபிரமையா புராணம்

முற்றிறறு

உ
திருச்சிறதமபலம

க ன ன ப பி ர ம ய ர பு ர ண

வ ச ன ம

கனனபிரமையொனபவா வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவ
ர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தததமபண்ணி
னவா, நெற்றியில் மாயப்பொடும் முடகுல்லா காததரிக்கோ
ல் வேடடைநாயகன் வாயக்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீ
சியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மணிதலாக கைகாலங்
கைக்கட்டிப் பாய்ச்சு நாராசன்கள் ஏறிகழ்கள் பொறிவணடுக
ள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டுகள் கரியவஸ்திரம் தூட
டுக்கோல பாதாளாஞ்சனம் சறுக்கெண்ணெய் உருவியகத்திக
ள் கனனக்கோ லிவறறைத்தரித்து காறக்கு கழலணிந்து சிவ
னடியாரலலாதவாடீடி லிருடகாலத்தூசசென்று கனனமிட்டு
அடியார்களுக்கழுதுபடைசரும் நியமமுள்ளவா, இத்தலை கன
னப்பிரமையொன்று சொல்லப்படுவா இப்படியிருக்கருளில சி
வனடியா வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருடகனன
ஞ்செய்துவரும் பொருள்கள்போதாது பகற்கனனமிட்டுப்பொ
ருள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சருதி பகற்காலத்தில் விசச
லராஜன் அரண்மனையிற் கனனமிடச்செல்ல, அப்போது அவ
வீதியிலின்ற வசவதேவ ரிவனாககண்டு வணங்க, அவரிடத்து
த் தமதுகருததைவெளியிட்டு கனனக்கோலை வசவதேவான்க
யிற்கொடுத்து அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட்
டவாருமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியாரமொழிகளை மறு
தவராதலால் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸதானத்தை

கனனப்பிரமையா புராணவசனம். ~~கனனப்பிரமையா~~

கருநிப்பித்து விசசலனிடத்துச் சென்றிருந்தனா. ப்ரமையரு
ம பயமினறி யடியாபசித்திருப்போயெனனு மெக்கத்தோடு த
மது கனனகலோலத்தைக்கொண்டு நிலகனனமிட்டு பொக்கி
ஷத்தில றுழைந்து இலககம பொனனிற்றைநத பெட்டியொன்
றையெடுத்தாக்கொண்டு புறப்படுங்காலத்தி லங்கிருந்தகாவன
ளா தெயயீகமாக விவனாககண்டு அரசனிடத் தறிவித்தனா.
அந்த விசசலராஜனும் கோபாககினிக்குருது பறக்கைகடித்து
மீசையைமுறுககி இநதத்திருடொலலாம வசவேசா கூட்டத்த
ராகவே யிருத்தலவேண்டும் வசவனா நம்பிவைத்ததற்கு அவ
ரோ நமக்குத் துரோகமநினைத்தாரா முதலிராருனே யித்தனமை
யொன்று தெரிந்துநடப்போமாயி னிககேடுகுழுவதின்று, ஆத
லா லிவவாண்டியைக்கொண்டு பகறகாலத்திற கனனமவைக
கச்செய்தாரா என்றுசொல்லி வினாந்துபுறப்பட்டு கனனம்வை
த்த இடத்தைவந்து பார்த்தபோது அககனனத்தாலிடிந்த மண்
கல முதலியன சுவானரத்தினங்களாகப் பிரகாசிக்க, அப்போ
து விசசலராஜன கோபநதணிந்து மூக்கிறகையைவைத்து இ
நதத்தனங்களேது இதற்குமுன கள்ளன எவனாவது வந்தனனோ
என்றுகேழ்கக, அப்போது வசவதேவா சொல்லுவாரா கேளும்
விசசலராஜனே இவா மகிமை யுமீக்குத் தெரியவராததலால்
நாமேசொல்வோம் தேவாநாடுக கறபகவிருக்கநகன இவர்பு
தங்களிற பிறந்தன, காமதேனு இவாகண்ணிறபிறந்தது, இத்
தாமணியும் இவாரினைத்ததனறி யொன்றுநகொடாது, இவனா
று மிக்கசெல்வமிருந்தும் கனனமிட டடியாகட்டு ஆராதனை
செய்வ திவாரியமம் ஆதலா லிவவா நசசமின்றிச் செய்ததனா.
அது நமக்கு லாபமாகவே யெண்ணவேண்டும், இவரோடுவனா
யிலுஞ் சென்றுவந்தனரோ அநதப்பூமியெல்லாம் பந்தமுயர்ந்த

~~பொன்னுமே~~ கன்னப்பிரமையா புராணவசனம்.

பொன்னுமே, ஆதலாற் கன்னத்திலவந்த பொருள்களை யவரி
டத்திற் கொடுத்தவடுமென்றுணாகக, அவனு மவவாறுகொடுத்
து அவர் பாதமபட்டவரையிலு முண்டான பொன்னையெல்லா
ம் லாபமாகக்கொண்டனன கன்னப்பிரமையரும் முன்போல
ஜங்கமபத்தியாற் குறைவினறித தமது மனைவியாருட னிருந்
தனர்.

கன்னப்பிரமையா புராணவசனம்

மு ந றி ற னு

உ

திருச்சிறதமபலம்

முகண்டிச்சுவண்டையா புராணம்.

—*○*—

முண்டலிநாயகாபாதமலாது குறிகொள்ளா
ரெண்டருபேருமுகண்டி சுவண்டையொன்றுள்ளார
யண்டிதர்நேயாதவாககினிதான பரிந்தீவார
யிண்டியவாதாகளைக கடிவாருடலவீயாதா. க

மல்லவையான முகந்தெரிவித்திடெல்லாடி
யெல்லவாருதுதிசெயபவாவெமபவமிலலாதா
யுல்லவரிச்சைகணற்குண மின்செயலபோடாதா
தெய்வமொளாசுகதத ரிண்டுளாசொல்லாதா. உ

முசுண்டிசசவுண்டையர் புராணம்.

மிககுறுதிட்டமொடொன்றனுமான விதநகண்டிசசவுண்டையர்
தககுயாசாபவனுக்கிரகஞ்செய சமத்துள்ளாரா,
பொககமினமாதவாவீரதவத்துறை பொன்னுதார
ரககரவாபரணாககினியாபழு தண்டாதார.

ஏறொசெங்கமாததநீரககி லெழ்ச்செயவா
ராறுடனங்கிவழிககணவிலககி ஸடாததுள்ளா
ரீறுடலிறகுறினுஞ்சிவபததியை யெள்ளாதார
மாறினமுசுண்டியெனுடபதியுற்றிவா வாழாரளின்.

நந்திகளசெம்புகழெனறெழு சோதிநயந்தெங்குந
தொந்தமதானதநீரது சவுண்டையாதுயரண்பாற்
புந்திமகிழநதவதை தெரிசித்தலபுரிந்தோநா
ளந்தவாதமமுடனே யுயாகானகவாற்றாரா.

அங்கனுயாந்தெழு மெட்டிநிறைந்தவலங்காரச
செங்கனிகண்டதனமேன மனமுற்றதுநீவாக
நங்கரவிங்ககிவேதன மினறினிரானலகிச
சங்கரசேடமருநதுது மென்றுதமிழ்சொல்லா.

ஐயாமுசுண்டிசவுண்டையா நெஞ்சகமாலிப்ப
வெயயனவாகியவெட்டி மரத்தடிமேவுற்றே
கையகவேலைவிதிராதொளி ரககனிகைககொ
துய்யசிவாயவுனக்கமு தாகவெனசொல்லி.

முகண்டிச்சவுண்டையா புராணம்.

அகலிபோதவருநதவாகையி னளிததனபான

பரிக்கதமபரமறகுநிலேத மிகசசெயதார

தொக்கமகததருடனசிவசேட சுகததாராய

மைக்கடறந்திருநதமுதென்ன மகிழருதுண்டா அ

முன்னிமுகண்டியருநதமுகண்டி சவுண்டைய

ஒன்னுநனனமு -னகலியாண மெனுமபேர

மங்கர்வீதியனைநருணநதிக ளாவாமும

பொன்னணிமாள்சுகவாயிலகா து புருந்தால ச

நித்தர்சவுண்டையதேவாமகத்துவ நேலலம

பத்தாசிகாமணிநநதிகளகண்டு பயநதனபா

லொத்தலததொடுகூட லசங்கம ருறறறபேர

மெத்ததிகாதரவுறறுய்பததி வித்ததாலே ய

சடக்கெனவங்கனெழுதுபணிநது தருக்கனபான

மடத்திலெழுநருளபபுணியாதன மனனபபின

விடறகரிதாகியநலவபசார விதவகொண்டு

நடத்தவிருநதனாபினனோமடதது நயநதுறறா. யக

மெய்த்தவராசசவுண்டையாவீர சிவாசார

மத்தலமமாபபடநதுகிடநதிடு மநநாளி

னித்தவமுன்னமோபததனவிபூதி யிருத்தாவெ

னத்தலெனில்லினோநகலியாணமமைககினேன். மெ

முசுண்டிசசவுண்டையர் புராணம்.

ஆககலியாணநலம்பெறவென்பதி யனபாலே
மிககருளுறறிடவங்கணெழுந்தருள வீரென்ன
நககனதனபாசவுண்டையரொப்பி நயந்தார்பின்
சிககனவானதிடங்கொணமகததா செறிந்தெங்கும்.

எண்ணிலசிறப்புடனெண்ணில களிப்பொடெழுந்தார்ப்
ப,நண்ணிமுசுண்டிசவுண்டையாசெலவறுநன்மார்க்கத்
துண்ணிலவுமபயமெய்திடவுந்தி யொலித்தெங்கும்
தண்ணிலவோநதிவந்ததுகண்டு சவுண்டையா.

ஆயந்திகககாரிணரொருநதவ னவவாரி
மேயவநீரையருந்தியொழித்தல விளங்காயோ
தீயபவித்திரளவிடடிமபபுனை சேராதே
பாயுந்திபுனருசையாசெற்றது பாராயோ.

வேறு

மனனுநறகெசேசொன்னும வள்ளலேவசுந்தகாக
னுன்னருமசனிதேவ னொன்பவருளததாறகொள்ள
நன்னெறித்தியானராகி நயப்புடனிருக்குங்காலே
முன்னிநீ யவாமேலவநது முடிந்தனை முன்னாய்கொ

என்றுநினமோகரிப்பை விடுவிடுவதியெனறெய்தி
துன்றுதங்காததுவானவிதிாததுநீ துண்டித்தார்ததா
சென்றிடுமாறிரண்டு செயயமேகங்களுன்ன
நின்றநீமலையதென்ன வழிவிடாரெடிதுதாரம்.

நட்பு, முகண்டிசசவுண்டையா புராணம்.

புண்ணியகாயத்தி லணைநதமையானமெய்யனப,ருனன
ரும்பெனமெதனை யுயாசுரநதிபாற்கேட்பே, மெனன
மேலெழுதுசென்று சவுண்டையாககிறைஞ்சு மாபோ
ந்,நின்னருமபாதாளத்து வீழ்மனறவத்தோகண்டார.

கண்டமாதவாகணீகாக கடிந்தழித்தாலிணடு
துண்டமதாமோவென்னுஞ்சொலினைத்தவிரத்தாரொன்
வண்டவராசராச சவுண்டை யாமகிழ்ந்துசெல்ல [பா
வண்டாராயகனைப்பாடி யாடுவாராகளிப்பாராரப்பா.யிகு

கரம்புயங்கன்றிப்புடைப்பார கரணங்களூளித்துக்கொ
ள்வார, திரும்பியநதிலையனோக்கிச சிறிதுமேலெழுந
துபாயவார, பரம்பிமாகரங்கள்கொட்டிச சவுண்டையா
ப்பாடாநிற்பா, நிருஞ்சுடாப்பாக்குல மெறிந்துநின்றெ
தினோயேறபா 20

கள்ளமாரகண்டாவெனபா காலனைக்காயந்தாயெனபா
வேனினையெரித்தாயெனபாவெம்புரஞ்சு டாயெனபா
சீ,காளளவிலலாயெனபாநரவரிபிளந்தாயெனபா, நீள
ராப்பணியாயெனபா மெநதலைத்தொண்டாயெனபா

ஆகவெல்லோருங்கூடி யாகங்களபுளகங்கொண்டவ,கே
கலாயகனைநீங்காசசவுண்டையாதமையுமேதத,மாகலோ
கத்தோட்பாற்றமண்ணவாமகிழ்ந்துவாழத்த,மோகமா
ம் புண்ணியக்காயநத சவுண்டையா முனைந்துசென்று.

முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம். ~~முகமது~~

பெருங்கலியாணமெய தும பெருமபதின ஸுண்டிமேவி
யருந்தவானேகாகுழ வளவிலவாசசியந்தழங்கப்
பொருந்தருளுசிறப்பினேடு புண்ணியவ துவதன்னின்
விருந்துபசாரலக வருந்தினாடீண்டுசெலவார. வந்

அபபெ நவதியினமற்று மளபப நங்கா சீமனன
செபபருகவததாராவிற சிவததுதிமுழக்கமோங்க
வெயபப நங்கலலியாண புரதவவொதி கொண்டேத்த
வொபபருமவிரதரி: டசவுண்டைபருவகைபொங்க.உச

வீதிபு புருதுசெலுய வேலைபினவந்தோகனனி
நீதியாசஉ ணடையாக து வேதகாறபணிருதுறபத்
திதிலாயுனகருமின்னே தீரககாபுவெனப்புகந்து [ந்
கோ திலாமகிழ்சசிபொங்கக தலவிதமமடததுட்புக்கா

புககமினசிவராசசனைகருப புருதுளநெகிழநதுபோற்றி
மிகசமெடபனபினெட்டு விபுரதசனைபதினென்னுந்
தககநலபுபசாரங்க டாழவறசசெயதுவருது
செடகரபுசடையாககணம் சிவானந்ததிருகருகாரின்

சினமயசவுண்டதேவா திருமொழிதப்பாதென்னு கோ
நனமையை விண்ணோமண்ணோ நலமபெற நம்புதம்
மெனமொழிதநதைதாயா வினைததிறகேகியத்தின்
றனமலரடிக்காளாகுநகனமையோசின ஸுட்பின்னரவன்

~~கூர்ந்தது~~ முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம்

அந்தவாழ்ததுபெற்ற வாயிழைமரிககவங்கண,
புதைத்தாயழுதுவீழ்ந்து தரைமிசைப்புரண்டெழுந்து,
கொந்தலாகுமுழையேந்திக் கொண்டுவந் தையாழுனனி
ட்டி, டிந்தமி னுனருணமுனன மிறைஞ்சமின னென்று
சொல்வாரா. 2-அ

ஐயநின்வாழ்ததுபெய்யயா தடியனேறகருளசெயெ
ண்டத், துயயதன றுள்ளவீழ்ந்து துயர்ப்பார தமமை
நோக்கிப், பொயயதொன றிலலாமெயய ரொழுமினீரொ
னப்புகன்று, செயயதங் கருணைகூர்து திருவுளமகிழந்
தெனசெய்வாரா. 2-க

புண்ணியவயது நூறு புககிருமெனபதலலா
லுண்ணிலவுயிர்ப்பிணைக்கு மொப்புவருளரோவென்று
துண்ணியாநின்றுசொல்லு நுவலினைப்பரிகரிப்பாரா
திண்ணியசவுண்டதேவா தெரிவையசசிறிதுதா 1-அ

கரத்தவாள விதிரதநெழுந்து கனவயி ராககியததா,
லுர்த்தவாமினனேயென்று பெயர்நீண்டுநாததழைத்தா
ர், சிரத்தொனிகேளாமுனனஞ் சவுண்டையாதிருநோ
க்கத்து, வரத்திறை றுயினறெழுந்தோர் வணமைபோ
ளமதித்தெழுந்தாளா 1-க

பார்த்துநற்சவுண்டதேவா பதுமநற்பதமபணிந்து
கூர்ந்தவெய்யனபிணைல குமபிடுங்கரத்தளாகி

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம். ௧௧௧

நோததுமுன்னிறகுமாதை நேயத்தாறபிதாவுந்தாயு
மாததெழுந்தனைத்துக்கொண்டா ரங்கங்கள்புளங்கிட.

துதித்தனா மண்ணோவிண்ணோ தூநுமியைந்து
மாததாரா, மதித்தெழுமபிதாவுந்தாயுஞ் சவுண்னையர்ம
லாததாளபேற்றி, விதித்தவட்டாங்கமெல்லா மேதினி
யுறப்பணிந்தாரா, நிதித்தாளகண்டாறபோலநெஞ்சகழு
ருகிச்சொல்லவா ௩௩

தநுதவராசராச சவுண்டையவெமககுநீசெய்
பெருமபிராணோபகாரப் பெருமைககுநேரதாக இம்
வருந்தியேயாங்குளசெய்யுங்கைமமாறுமற்றொன்றில்லே
பொருந்தினனடிமையாகப் புதுவதேகருமெனறா.

படிந்தெழுந்திருநதுநின்ற மாதிறகுந தாதையார்க்கு
ம, வெடிந்தன னெனப்புகன்ற தாயககுநல விருப்பின
லே, படிந்தசீரிவிங்கநேசப் பாரவையாற றரித்துப்பின்
னுங், கடிநதுதுற சமயமெவல்லுங் கருத்தினா மடத்தி
ருந்தாரா. ௩௪

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம் ௧௧௨

முற்றிறறு

ஆகத் திருவீருத்தம் - ௧௧௦௯.

திருச்சிற்றம்பலம்

முகண்டிசசவுண்டையா புராண

வ ச ன ம

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மறறொன்றையு
ம் மனத்திற்குரியாதவராகிய முகண்டிசசவுண்டையொன்பவா
முகண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவா, சிவனடியாகடகேயி
வீரான வெப்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவா, தூமதவாதிக
காக்கடியுஞ் சங்கதபமுள்ளவா, இறவாத தேகமுள்ளவா, சத
தியத்தவருத்தவா, சாபானுககிரஹ சாமாததியமுள்ளவா, வீர
சுவாத் துறையிலின்று தவஞ்செய்பவா, விருஷ்பங்களாவது
சங்கமாவது இறந்துகிடப்பக்கண்டால அநதபயிரோதங்களையெ
டுத்துச் சமாதியிலெழுச்செய்யும் நியமமுள்ளவா, ஆற்றவெள
ளமாவது அகநினியாவது மாககவகளில தடைபண்ணுமானால்
அவற்றை வலிந்து கடந்துசெல்பவா இவரிவவாறிருந்து வாழு
வானில்,

முதலாவதேவரது பெருமபுகழைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து
சென்று அவராத தெரிசிகுவிருமயி அநேக மடியாகளோடு
தாருமொரு காட்டுவழியிற செல்லுமபோது அவவிடத்து ஒரு
பட்டினமானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிரும்புபதுகண்டு
இத்த அழகிய கனிகளைக்கொணாது எமது இஷ்டலிங்கருபியா
ன் சிவபெருமானுக்கு சீவேதித்துப் பினனா அநதபயிரசாதத்
தவாழ்வுமுண்பது நிசசயமென்று தமமுள்ளேநினைத்து மிக
வந்தவன அககனிகளை யநேகமாகக்கொயது இது சிவபயிரீ
திவென்று தமமுடன்வந்த வடியாக்கெல்லாஞ் சிவனைவேத்திய
தவாழ்வுகொடுத்துத் தாழு மிஷ்டலிங்க வைத்தியஞ்செய்து

முகண்டிச்சவுண்டையா புராணவசனம் நடக்க

அகதச சிவப்பிரசாதங்கொடியுந் தேவாமிதமுண்பதுபோல அடியாக
யாகனோடிருந்துண்டு மகிழ்ந்தனா, அந்த எட்டியுடைய முசு
ண்டிக்கனியை யுண்டையால் முகண்டிச்சவுண்டையா னொ
னுந் திருநாமத்தோடு கலியாணநகரத்திற்சென்று ஸ்ரீவசவதே
வொழுந்தருளியிருக்கந் திருமாரிடைகொய்க்கின்ற துடபு
ருந்தனா இச்சவுண்டா ஞான டெருமைமுடித்துத் தமது
ஞானகோகாலநிந்த வரனோரும பரித்தவடிகொடுப்பவர
தெழுந்து தமது குருமு, சிவாக் கூடசெய்து வரையெ
ழுந்தருளியிருந்ததாகப் பரிசுது அதிமான அண்டனெண்ண
கியஞ்சலித்து ஆதனமிட்டு அருடபசுசெய்து, அல்லுபசாரங்க
கொய்க்குசெய்ய வவநடைபெயர். மேற்கு வெருந்து தலத்துச்செ
ன்று மவவிடத்துள்ளாரு மகே வுச்சாரங்ககொய்க்கும்ப பெற்
றிருக்குநாளில், வேறொ டையினையுட்கு சிவந்தார் அண்டக்
காயத் திருநிறுகொணார் தெதினெனத்து உண்டி ஸ்ரீயே, எ
மதிலலினகண கலியாணமொன்று செய்ய ரிசயித்தேன் அது
இனிதாசமுடியுமபடி எனதுகிரி ட்டெருந் தருள்கெயவீரொன
று பிராத்திக்க, சவுண்டையா மகவனமாருகென்னதருளசெ
யது விடைதருது பிணை அநேகஞ் சிவனடியாரகன் புண்டூழ்
நதுவர வககலியாணததுவருச் செவ்வொககு தில் ஒருநதியா
னது பிரவாஹத்தினு லிருக்கொய் மொன்றுகந் தேனநககண்டு
அடியார எவரும் மனபகலகெறிதச, அவவிடத்துச் சவுண்டை
யா அநந்திககொயிலின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள அகததியமுனிவர் பிரதித்தமான ச
முத்திரைமும்முதும் ஆபோசனநாளவாக வுள்ளாருகையி லேந்து
ண்டொழித்தசெய்தியையறியாயோ, ஒருகாலத்துத் தானையொ
ன்பவா புவிகளால்விடப்பட்ட தெப்பத்தி லேறண்கொண்டது

௩௩௦ முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

சகசம்பத்தால் ஆறநீர்முழுதும் வறறச்செய்த தரியாயோ, முறகாலத்து அசலிதேவனொன்னுஞ் சிவயோகி தமது ஆதமார ததரெய்வமாகிய தேசேசுவரனாத தியானித்துக்கொண்டு உன லிடமாக ஜெதரருகே யெழுநதருளியதருணத்து பரவாஹருப மாய அவாக்கொடையுறுசெய்ய அப்போது அவாகோபாகினியா ல சுவறினாதிபபோது மறந்தனையோ ?

என்று தெரியோதனமையெல்லா யெழுதுகூறி அந் நதியின மோகிபொழியச்செய்து, பின்னா தமது கரத்தவா னை விதாத்து அவளததைத்துண்டித தாரவாரு செயதனா அப்போது வெள்ளமானது இரண்டுமலைகளபோலத தாஞ்செல லுமமாககத் தருபதத்துவிலகி யுயர்நதுநின்றதெத்தனமைத தெனின, சிவாடியாகள்து அமிதமான மாஹாத்மியத்தைத் தேவநதியாகி கொங்கைனோடத்திறகேழப்போமென்று மேலே முந்ததுபோதிறுந்தது பின்னும் யதாபிரகாரம் சீழிநகின் தெத்தன்னிந்ததெனின, சவுண்டையரது பெருமைதெரிந்து அ வரை உணங்கினதுபொலு மிருந்தது. இதுகண்ட வடியாகள உலகத்தில் தண்ணீரை யிருதுண்டமாம்படி பேதித்தால் வேறு குமோவென்னும் பழமொழியைத்தவித்ததன ரிச்சவுண்டைய னொன்பா தலராஜராஜாகிய சவுண்டையா மனமகிழ்ந்து முன னேசெல்லி பின்னே சிவநாமகீர்த்தனையோடு நடத்தது ஆரவா ரிப்பா, ஆனந்தத்தால் தமது கரங்களாற புஜங்களிற நடடுவா, கரணங்களிடுவா, பின்னுமநதியைத் திருமப்பிப்பாத்துச் சிரித் தெழுமப்பியவா, பின்னுங் குமபலகுமபலாககூடி தலராஜ ராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையாபுகழ்ந்து பாடாநிற்பா, மழு வாயுதஞ் குளாயுதங்களை யுயரவெறிந்து கையிறறுநருவா, இவ ன்று அகமகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானையும் அடியரிநதிறத

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணவசனம் நடந்த

சவுண்டையாரும் பலதராதுதிககவும், தேவரும் கிறதைய ம
 னிதரும் பலவாறு துதிக்கவும் மங்களகரமான வதகலியாணஞ்
 செய்யும் வேறுநகரத்திற் சென்று அளவரம் மணக்கோலக
 னாயுங் கண்டு பின்னுந் தமமொடுசெல்லும் அழிந்தாவிற் சிவ
 ததுதிமுழக்க மோங்க அந்தக் கலியாணபுரியிற் பிபிரியாழுதல
 யாரு மெதிர்கொண டேததுமபடி விருநீஷ்டத்திய சவுண்
 டையா மலிழ்ச்சிமீதூர வீதியிற்புநது செல்லும்பொழுது,
 ஒரு கன்னிகையானவள் மிக்க நேயத்தோடு சவுண்டைய
 னை வணங்கிநிற்க, அதுகண்ட சவுண்டையருந் பெண்ணை
 யுனக்குத் தோகையுவென்று ஒசைவதித்துத் தனது மடத்துட்
 சென்று மெய்யனபோடு சிவாசனையின மனமயன்று அஷ்ட
 டவித் அருசசனையுடன் ஷோட்சோப சாரங்கமாயும் புரிந்து
 சிவபெருமானைத் தெரிசித்துத் தியானித்துக் கொண் டிருந்
 குங் காலத்தில், சிலநாட் சென்றபிற் முன்னுந் சவுண்டை
 யரா லாசாவதிககப்பெற்ற கன்னிகையானவள் அகாலமரணத்
 தையடைந் அதுகண்ட தாயதாரையிருவருங் கிழேவீழ்ந்து
 முது புழுதியிற்புரண்டு எழுந்து தவராஜராகிய சவுண்டையா
 ரு ஞாபகமவந்து அந்தப்பிரேதத்தை யேதிகொணாரது அவ
 ரது திருமுன்னேபோட்டு சுவாமி சவுண்டதேவரே, இந்தக்கன
 னிகை முன்னந் தேவரீரது பாத்தபதமங்களில் நமஸ்கரித்தவளா
 கும், தமதுதிருவாக்கால தோகையுவென்று வந்தவுசனம் பொய்
 யாதேயென்று தேவரீரது சன்னிதியிற் சவஸ்தைத் கொண்டுவந்
 தனம், இந்த வாபததைப்போகக் கெயமமைப் பாதுகாத்தருள்க
 வென்று தமதுபாதாவித்தங்களில்வீழ்ந்து நுகங்குமவர்களைச்
 சவுண்டதேவா இருநோக்கமபுரிந்து நீங்கள் துதிக்கவேண்டா
 ம் எழுந்திருக்கின்ற மருளபுரிந்து, பின்னா அந்தப் பிரேதருப

நா.நா.உ. முகண்டிச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

மான் கன்விகையைத் தமது ப்ரீஹஸதததால சிந்திதுதட்டி தம்
துகையில் வாளைவிதாத்து ஆரவாரஞ்செய்து ஓசனனிகையே எ
ழுந்துவரக்கூடவாயென்று அடபெண்ணின் பெயனாசசொல்லிய
ழைக்க, திராது உண்டததொனி கோமுன்னமே அக்கனனி
கை தூங்குவா எழுந்திருப்பதுபோல பெழுந்து சவுண்டைய
ரது பாதங்களில் பூவததிற பணிவதுபோல பணிந்து தலையன
போடு அஞ்சு ஹஸையாய நிற்குமவனைக்கண்டு தாயதநதையி
ருவரும் அந்தமற வானநகரவிழிழி ஆரவாரித்து எடுத்து
மாரபிலினைத்தொண்டு புளகாங்கிதராடா.

அப்போது பூவுலகததவா யாருருதித்தனா, தேவலோக
த்தா தூதுவா முழுகினா, தாயதநதையிருவரும் சவுண்டைய
னா அஷ்டாங்கிதரமமாக தண்டாசாரமாயப் பூமியிலிருந்து
நமஸசரித்து முருகினா, கைகூப்பி சுவாமி தேவரீர் திருவரு
ளபுரிந்த இன்ப பிராஜைபகாரததுக்கு அபாஹிராஜிய எளி
யேம பரதிகபகாரம் யாதுசெய்யல்லலோம் உமக்கு அடிமையா
கப்புகுவதே காரியமென நினைநனா அப்போது தமதுதிருவரு
ளாலெழுந்தருளின பெருமையும் அடளது தாயதநதைக்கு
ம நேததிரினைக்கையோடு ஒலிங்கதாரணமுஞ் செயலித்து அவா
களை யதாஸ்தானஞ் சோப்பித்து, பின் தூமதங்களைவென்று உ
பாகளைச் சனமதததிரபுகுவித்துக் கதிபெருசெயலிகருங் கரு
ததோடு தமதுதிருமடத்தில் வீற்றிருந்தனா

கரணம்

தேழுது

முகண்டிச்சவுண்டையா புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிறதமபலம.

சுரிகைச்சவுண்டையாபுராணம்.

மருவமலவொளிவீசுமவண்புகழாரொண்குணைப்
புருடமணிகயியாணபுரததுறையுமவிரததூ
பெருகுநெறிச்சுரிகைச்சவுண்டையொனுமபாபெறறா
குருவருளாலவாமனததுகொண்டநிடநிடகருவாம்.க

வேறு

இட்டவிங்கத்தட்டவிதாசசனையினிடையீடொட்டா
முபசாரததியலயினிட்டை, மட்டறுநருபத்தி மகி
மைநிடடைவருஞ்சரவிங்கத்திநிடடைமருவுசேடம, வி
ட்டகலாநிடடைபர தத்துவங்கத் விளங்கவறிநிடுநிட
டைவிமலநிடடை, துட்டமனை பூழுகனகழிச்சைதுணி
கருநிடடைசுகானந்தபரவசத்தாறுநருநிட்டை. உ.

பரவுசிவவிரவிரதத்தினிடடை பகரிவிங்கவயிமானம
பறறுநிடடை, விரவுகரணதாவிநதியத்தின் விதியொ
முகாம்குநிடடைவீசிலநிடடை, கரவுகனவிலுமில்லாக்
கருணைநிடடை கருதுசகலாங்கவிங்கங்காணுநிட்டை, சி
ரமுதற்பஞ்சாங்கசுத்தி சேருநிடடை தேகத்துமோகமி
லாததீரநிட்டை. ஈ.

இந்தவெருவிநிட்டையனைததாலாசா னின்னருளா
ந்சங்கமததையினிதுபூசித், தந்தமுறவைதுவகையமு

உருச சரிகைச்சவுண்டையா புராணம்.

அந்தாய்யலறுசவையுமபடைததிசுபத்தியாலே, வந்த
னேசெயதநகமத்திறபததாநாவின மகிழ்நுண்பேமெனு
நினறனவாகுகினாலே, பந்தமில்னபாகணாவினமுதுசெய
வாய பரமவெனசசவுண்டையாபகாநதநகமமா. ச

அனபுடனமாயேசொலாமமருங்காலே யததவிநகமரு
சசிபபானமாத்திருநு, முனபுறுமஞ்சனமாடடா முன
னநெஞ்சினமுதுமகிழ்வாமஞ்சனததைமுமுதுமாடடி,
நனபுனிதமல்காத்தாமுநதவுள்ள நளிநமலரினேசசாத
நிநாறுதாப; மினபுறலகாமுதலேயநதநக விருங்கா
ணவாதனைபுயினிதாலீநது. ரு

ஒளிதிகழுகிராததி 'ணிமாறமுனன முள்ளறிவாரு
சோதியினை யுவப்பாடேறறித, தெனியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தமுநதத கழதருமானமாவநிலே திதது
ப்பின்னுந, களிகொணமனமுருகிபுடற சேடடையெல்
லாந கழன்றுவிங்கசசோதியினைக கண்டுக்கொண்டு, நளி
னமுகமலர்வருமபரமானநத நல்லமுதுணடுணடுசுவை
நயத்தானையா. ச

வேறு

நற்ககாகரத்தினவீழநதுநலமபெறமுழுகிமுழுகித
தற்ககவந்தநகததனமையாஞ்சோதிதனைச
செற்ககபிராணவிங்கத்தோங்காமொனறசசோததந
கத்சுனைபுரிந்துதுயயவமுதுசெயவிப்பாராகி. ன

தொடருநறறுணிவினாலேசரிகையைபுறையின்வாகி
யட லுறவலெப்பாலவைததிவவமுதினையமுதுசெயயா
விடிவியிா துறபபேனென்னுமெயவிரதததராகித
திடமுடனமுதுசெயயுநதிறமுன்பினறெரிந்திருநது. ௮

கையினுவித்ததநலலகறியமுதமுதினேத துஞ்
செயயதமனபினாலேதிருடடிமுனனெனறெனறாக
வையடிபமுதுசெயயெனறடிககடிதரவேறேறறு
வெயயவெடபசியாபோலவிருப்பினாலமுதுசெயயது. ௯

மிககலிங்கத்திறசேடமெயததவாசேடமெல்லாம
பககமொன்றிடமுககாலமபரிவினாலருநதிவாழ்
தங்கசோசசவுண்டதேவாபெருமபுகழ்தரணியெரும
புககபினவரைநலலோரபுகழ்தவாபுகலலுறதேன. ௧௦

ஊறுநெறயபயனமுனனாளுழைக்கராக்கமுதுசெயய
மறுவிலாவசனதுககொணவடலியவரிசிமுனனாற
றறுபதினகலங்கறிககாமிளகுமுககலமளநது
நறுவியவெயபாலசீனிநறுவகனிமிகவுநலகி. ௧௧

அளபபருஞ்சிறப்புகல்கியரியபொறறளிகையெல்லாம்
வளபபமெயதுறபபடைததுமறையவாமநதிரங்க
ளுளபபரிவுடனாககோதவுயாதினாககப்பாநிறகு [ம்.
துளககமில்ன்பிறசோழனகண்களிறறோன்றுமவண்ண

நா.நா. சுரிகைசசவுண்டையா புராணம்.

கையினுறபடைத்திருந்தகறியமுதருமபானி
யையனார்க்கடித்துறிஞ்சிககுடித்தமுதனறுசெயயு
துயயநலலோசைசோமுனறுணைசசெவிமகிழநதுகேட்
வையகாசெல்லவறிதேமனறியுமறனோரனபா. [டல

பரிவினமாதிராசசெனனாபசித்திருநதருநதுங்குழி
ஹரியவினபாறபராககெனறுநாததிடவலரொண்ணுவே
யரியபொறகலமாயுணபதமுதமாயினனோமெனறு [ம.
சுரிசுழலபாகர்வாககுத்தொனித்ததெனறுரைபபாமறு

வீரசோளவவையெனனுமெனகொடிதாககாராமத
தேரியறனையநீநதனறிதருதருமபிடடிமகேமக
சேருநறறியுநதானசோத்திருநதருநதுங்குலை
நேரிலாமதுநாவினிகழ்தலாநிமலாககெனறு கடு

அஞ்சியபபிடடைநலலவதிகவத்திரததானமுடி
விஞ்சியவிஞ்சிககோயிலவீமேசாககமுதுசெயய
வஞ்சிகசெலுத்திவாவெனறனித்திடவாகசசெனறு
நஞ்சினிதுண்டாகோயினண்ணிமுனயநதுநின்று கள்

என்னமைதேவரீர்க்கிபபிடடினையினிதளிககச
சொன்னதாறகொணாநதெனெனசசோமசேகரனற
நன்னயபபுடனேவாங்கிநண்பினுவதரமார [னகையால
முன்னமுதுண்டாரொனறுமுதறிவுடையோசொலவார

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம். - கஉ௭

வேறு

இன்றுசுரிகைச்சவுண்டைய ரினியவமுதம்பிடிபிடியா, யெனறுமனபாற றரததரமு னுமையோரபாகோற் றேற்றுத, துனறுபசிகொண்டவாபேலசசுவைத்தாரொ னறுதவத்தோரகள, நனறுதுதிப்பககலியாணநகாகருளி ருநதுநயநதிநொள

கஅ

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிறறு

சூக நிருவிருத்தம் - கக௨௭

உ

திருசசிற்றம்¹லம்

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராண

வ ச ன ம்

உலகத்தில நகரநாயகமாகவிள ருங்னற கலீயாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசுவதேவரதுதிருக்கூட்டத்தில் தலைமையா க விளங்குமவா, சுரிகைச்சவுண்டைய றொனனும் அபிகாணமு டையவா, இஷ்டலிங்காச்சனைமுதலிய வெருவிதரிஷ்டைகை வந்தவா, இரிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாசாரியன தருளின லும் ஜங்கடபூஜைசெயது, ஐவகையமுதம் அலுசுவைப பகாத் தங்களும படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும் விரைநது இலிங்கத்தைநோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, தேவல த்தில் நிராகதியாக்கிடந்த உயிரகள சதியடையவேண்டி திரு வாயமலாந்தருளிய காமிகாதியாகமங்களில் பததாக்கீனது நாவினி டமாகின்று மகிழ்நது புசிப்போமெனறருளிய திருவாககால இ பபோது தாமும்பத்தார்களுன்புதுபோலவே புசித்தேவனமெ

நாட்டின் சரிகைச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

என்று பிரார்த்தித்தது, அந்த வீரமாமேசுவரர் திருக்கூட்டமரதியில் இஷ்டலிங்கத்தைப் பூசிப்பானறொடங்கி, பகாயாகமாகிய புறத்திற பூஜையைத் திருமஞ்சனமுதலிய திருவியங்கனாற்செய்யுமுனபாகவே அந்தாயாகமாகிய மானசிபூஜையைச் செய்வானறொடங்கி தமது மனமகிழ்ச்சியே திருமஞ்சனமாக வாட்டி, உள்ளமே சாமனாமலராகச் சாத்தி, அந்தக்கரணங்களின் வாசனையே துபாரப்படுகிறது, உள்ளறிவே நிரஞ்சனமாகவேந்தி, ஆதமே ஸ்ரவேததியமாக நிவேதித்தது, மனநெகருகி உடலமனசுவர்விருந்து சோதிமயமான விலிங்கத்தை யக முகத்திற் பரிசித்ததும்கொண்டு முகமலாச்சியோடிருந்து பரமானந்தமாகிய வழத்ததையுண்டு, அச்சவைநயப்புடன் சிறக்கச் சமுத்திரத்திலும்கிப் பின்பு அவ்வந்தரங்கச்சோதிவிலங்கத்தைத் தமது கரலிங்கத்தில் ஒவாகித் தெழுந்தருளப்பண்ணிப் பகாயாகமாகிய புறத்திறபூஜையையும் ஸாங்கமாகப்பண்ணிப் பின்பிவலியமானவறுகவைகஸூரியமுதோடுகூடிய திருவமுதற் திருமுன்னாபடைத்து, வைராகியங்காரணமாகத் தமது ஹஸத்ததிலிருந்த வுடைவாளை யுறையினினுங்கமுற்றித் தமக்கு உலப புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு சுவாமி எளியேனபடைத்த வித்திருவருளைப் புசித்தருளாவிடின் இப்போதே இச்சுரிசையாலுயிராதுற்ப்பென்னென்று உறுதிமொழிந் திரங்கிநிற்க, அப்போது அடியாதுயாபெய்துக்கறியாத வெம்பெருமான அருளுஞ்செவவியுஞ்சிறிதுணர்ந்து அப்போது சிந்திலருந் தாமரைப்புதுமலாபோல சிறிது முகமலாச்சியுடனிருந்து மஹாஸ்வேததியத்தை யுஞ்சாகபாகவகைகளையும் முறைதவறாது இனியசொற்களோடு ஒன்றொன்றாக வெடுத்தெடுத்தது நிவேதிகக, சிவலிங்கப்பெருமானும் தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களால் வாங்கிவாங்கி வெய்யப்பசியாளிகளபோ

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசனம். நூல்கள்

ல விரைந்து விருப்பத்தோடுபுசித்தனா அதுகூட சவுண்டை யரும நமது இஷ்ட மினைககுச சித்திததென்று அளவற வானந்தத்திழைக்கிப பின்னா இலிங்கசேஷம் பகத்சேஷமெ னனு மிருவகை பரசாதங்களுமபுசித்தது வாழ்நாளை இவரது புகழ் திரிலோகங்களிலும் பரவிறறு

பின்னா அங்கிருந்த பெரியோசொலவா, முறகாலத்துச சோழராஜன ஒருநைமித்திக விசேஷத்தினத்தில பரபூதவீஸ் னன்று திவவிபிவாக்மங்களில் விசேஷித்தாச பூதத்ருடபாவா டைவேததியஞ் செயவித்ததற்பொருட்டு வெள்ளிய சம்பாவரி சி முநூற்றையத்துகலமும், அதற்கொசு கறிவகைகளும், அத் தருதவியாகுமபடி மிளகுமுககலமும், திபவியவாசமுள்ள ரெய பால சருக்கரைகளும், பலரவாககங்களும, கனிவகைகளும், அ டைக்காயமுதும் பூசிக்கின்ற மன்றய்வுரிடத்துக்கொடுக்க, அஹ மவாங்கியவவாறே திருவமுது அமைத்து அசதனிகையெல்லாம சிவபெருமானது சன்னிதியிற்படைத்து வேதாக்கம்சிர மாதிர னுகளை பூஜகா உள்ளடர்ரிவுடனுச்சரிக்க, தினைக்குப்புறத்திருந்து ருக்குன்ற சோழராஜனதுபேரனபைக்கண்டு அன்னதுகண்டளி லுந்தோனும்படி படைத்திருந்த கறிகளுடன் அன்னபானுதிக ளையும் சிவபெருமானபுசித்தவோன்சீயைக்காதிற்றசேடமும் நே ராகத்தரிசித்தும் மகிழ்ச்சியடைந்தனென்று பெரியோசொ லலக்கேட்டோம், அன்றியும் மாதிராஜசென்னென்னும் ஐங்க மழாத்திகளொருவா பசியினாலவாடி அப்போதுகிடைத்த கூழ் முத்ததுண்டான ருசியினின்பததால இது சிவபரீதியென்று சொல்லவே அப்பொழுது அவரதுகாவே பொறபாத்திரமாகவும் உண்ணுகூழே தேவாமிாதமாகவும் புசித்தனமென்று சிவபெ ருமானது திருவாகு அசீரியாய யாவராலுங் கேழ்க்கப்பட்ட

உசுடி கரிகைச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

தென்று பெரியோசொல்லக கேட்டோம், அன்றியும் வீரசோ
ளவையெனனும ஒருசிவபுகழை பல வாசத்திரவியங்களும் ரச
நாடுஞ்சோத்துப் பிட்டமுது அமைத்து தாமருந்துங்காலத்து
அது எண்ணுததுக்குமேடாள் சிவவியருசியைத்தர, இது சிவப
ரீதியென்று அபபிட்டமுதை உலகிரததாலமுடி தன பெண்ணி
னலகயிறகொடுத்தது இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவராகரு
நிவேதித்துவாவென்று சொல்ல, அபபெண்ணும் அபபடியேவா
நகிச்சென்று பீமேசுவரா சன்னிதியிற் கொணாநதுவைத்து எ
னதுதாயார இப்பிட்டமுதைத் தேவீருக கழுதுசெயவிககச
சொன்னதுகாரணமாகக் கொணாநதேன சுவாமியென்று வீஞ
ஞாயிகக, அபபோது சிவபெருமான கையாரவெடுத்தது நாவார
வுண்டாறென்று பெரியோசொல்லக கேட்டோம், இப்போது
இந்தச் கரிகைச்சவுண்டையா திருவமுதைப் பிடிபடியா யெடு
த்துத்தர சிவபெருமான வெய்யபசியாபோல அவறறையெல்லா
ம வாங்குவாங்கியுண்டு சீவததனொன்று புகழுமபடி கலியா
ணநகரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனா

கரிகைச்சவுண்டையா புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறமபலம

தெலுங்கச்சோமையா புராணம்.

—*—

நிருமலன்பா தமலலாரினையலாராமற்றோர்னபா
பெருமலமுன்றுஞ்சேரராசங்கமப்பிரியமுள்ளார
தருமன்னேயமிககாரதாழவிலாசசிவாசாரததார
துரிதர்பாறுறாதெலுங்கச் சோமையொன்னும்பேரார.

கலியுகநிலையொனநிலலாகருதுருத்திரரோவென்னு
நிலையுளாபரமானநதித்திரைநீங்கலாதா
நலகுணாணிபிறகருதகடவிடயநாடா
நிலகுதிவய்யசரீரொன்றுலகேததபபெற்றா. ௨

புவனபாவனராயததனபூசனைதவத்தோபூசை
யவதாரதனலிறறமமையறியலாதவிழநதவிழநது
நவநிதற்கலவியாணநன்னகரிவாவாணுளின
சிவனுறைபருபதபபாறசிவானநதொன்றோரனபா. ௩.

சாறறருநதவமபொருந்திச்சமா^ளயோகததராஜிக
காறறருகவகணீனடுகாசினியு^ளபரநது
மேறறிகழகானங்கணடுஷ்ஷனி^ளவணகொழுகளபோன்
நிறறுமெபமறையரோமநிறை^ளவாவீழநதிருகக. [௪]

இததவாககினியசீடரிவனாவிட்டேகாராகிப
பத்திமோகததானமூலபலமதுணடிருகருளானின
மெததுகாநதருவாதங்கணமெலவியலாருநதாமு
மததருவனத்திலவநதங்கனபினுலாடுவாராய. ௫

சத்தியமுனிவாவாமூநதபோவனஞ்சாரநதவர்க்கண்
டுததமவெளளிவலவியொழுங்குகொளபுதலேகலலோ
வத்திறக்கொடியலகல்லனருநதருபன்னங்காணே
சித்திரைகொளருமபொலலா^ளநெடுமுதுகாடியென்றா.

௩௪௩. தெலுங்கச்சோமையர்புராணம்.

இப்படிக்கேசரத்தாரியம்பியசொலலையை
ரொப்பியசிடாகேளாவவாகளையுனறிப்பாத்து
வெப்பமாங்கோபமெய்துவீணையீகாணீகொல்லோ
செப்பருந்தவத்தோரொங்கள சிவானந்தமுனிவாதேகம்.

அருமையானந்தமேனியதனைநீரவமதித்து
கருமைசோகரடிபென்றகடிப்பிப்பாவத்தாலே
பொருவிலாகக்கேசரம்போயப்பூதலம்புகுந்திப்பொல்லா
மிருகமாயுழலுமென்றுசபித்தபினவீணையோர்கள் அ

அஞ்சிவந்தடியிலவீழ்ந்தினறடியோமவகுணத்தால
வெஞ்சநீர்கொண்டுபுத்தமிககசாபம்போமெநரா
ணெஞ்சவந்தருளவீடுன்னநீர்கலையாணஞ்சூழந்த
மஞ்சணிவந்ததிறச்சூலுவனனியமாகிச்சினனாள். ௬

சரித்தபினவவனத்தோர தவத்தாசோமையொன்பார
தெரித்தலோகங்களுயவூனசெனித்தவாகையினம்பான
மரிககிஷிசசாபநீங்குமற்றநனமுத்திசோவீர
விரித்தவிம்மாற்றமெய்யென னுனாககவம்மிருகமாறா.

சென்றருங்கலலியாணத்திருகாசசமீபக்காட்டிற்
றுன்றியங்கியங்கித்துயயசோமையாவரவுபாத்து
நின்றிரங்குகொளையாநிலாசோமையாபூசைக
கின்றுமென மலொடுப்பமென்றந்தவனத்திறசென்றார்.

செமமலாகொய்யுமபேரத்ததிரணமிருகங்களகண்டு
சொமமையரிவராமெனறுசூழநதுறெருங்குகின்றவ
கமமறவிலங்கிலொனறெமமையரினகையினிலே
யெமமுடலொழிந்தானீங்குமெங்களசரபந்தானென்று.

சாபமநீணைநதவாறறைத்தங்கணமுனசனநதனை
யேவமதறமுனகூறியிரங்கியேயிறைஞ்சினை
நீபலதினமாவேடடைநீணைதெமைக்கொலவையாயின
கோபமொன்றிலலாயமுத்திகூடுவங்கூடுவகலை. கரு

நிதிமணிவிமானமேறிநீயுநீணில்முங்காண
வதிகமாந்திகொளவேணியத்தனங்கயிலேசாவே
மிதுவுமெங்களைச்சாபித்தமுனிவற்றிசைத்தவாயம [ன.
கதியெமகருளவாபவிண்ணோஷணங்குறதகழலாயென

ஐயாசோமையரசசொறகையமுறறிவானோககிப,
பொயயலவெனத்தெளிந்தேயவைகணமுனபொருந்தப்
பேசிச,செய்யத்தஞ்சிவாசனைக்காஞ்செழுடலாகொண
டுசென்று, மெய்யாதமமடத்திருநதுமறறைநாளவேட்
டைசெலவார. கரு

பச்சையொண்குப்பாயததைபபசிகமெய்யுறவேசாத்தி
யச்செழுநதுசென்னியாததவகைச்சிலையமபேந்தி
முச்சுமவவனத்தைநோக்கிமுனிவிலாமுனிவாவேட்டை
நச்சுவாராகப்புகாரநலவிலங்கினமுஞ்சூழந்த. ௪௮௩ கரு

உதூஷ

தெலுங்கசசோமையாபுராணம்.

வில்லினையேற்றியோசைமிகவெழநாணெறிநது
கொலலுமாசரநதெறிநதுகொண்டெழவிலங்கினங்கள்
வல்லெனததமமேறசெல்லவாளியொன்றெனறிலொவ
சலனியமுதலவிலங்குசாயநதவணிறநதவாறே [வோ

வீணையாவடிவமெய்திமெய்யாசோமையா தாளில
நீணிலமுறபபணிறதுநிறகமேதினினிவிமானஞ
சேணிடையதேநானறவேறித திருக்கயிலாயஞ்சென்றா
மாணயமுனிவாபாததாவனசராமகிழநதுகண்டா.

கண்டவாகாட்டுநாயுங்கயிலையிறசெனறநிறத
வண்டவாபெருமையென்றாமறறுளசாபமாககண
மிண்டியவனததுவேடாவிடுங்கணைக்ககபபடாதித
திண்டவாகரத்தினுலே தினஞ்செத்தபபடியேசெல்ல.

அபபெருவனததுவேடாநிசயித்தென்கயமபிற
றபபியித்தவத்தரமபுதன்கசெநாநிறபதெனலே
செபபிலைவிலங்கினங்கள் செனறவாறெனலேவாரு
மொபபிலமமுனிவாதாமேவல்லொன்றுரைப்பராசி ௨0

பூவுருத்திரராமிறதபபொருவிலாமுனிவரமபிற
சாவதெனவீணையோராயததமனியவிமானத்தேறி
மேவருங்கயிலாயத்தினமேவலெனினவாறெல்லாந [ர.
காவலனவிசசலனபாறகமுறுதுமெனப்போய்சசொனன

விச்சலனவசவதேவாவிச்சலபுரியோரொல்லா
மச்செயலறியவநதாரவாமுனமநதவாதே
நிச்சயமபெறமேறசெலவஃதியைநிருபனகணதி
நச்சினனொழுதுநினொனநதிகணவிலாநிறபார. ௨௨

குருபதசேனவயெனனுங்கோலநறசுநிகையாலே
மருஷுமில்வாழகைகயிச்சைமனாயினையசெயதும
பரவுயிரிரககமெனனுமபாரவெங்குநத்ததாலே
கருமமாஞ்சராசரவகலங்கியங்கிறககச்செயதும. ௨௩

ராசனல்லாணையாகுமெழிறறருட்பாரசினாலே
பாசவாதனைகளெனனுமபகாபுலிககணமபடுததுந
தேசுறுஞானமானசெயயக்டகதநினாலே
ஆசையருஞானவெயயவடநிமேதெயயடாததும. ௨௪

துயயநற்கிரியையெனனுஞ்சுடாதருவாளினாலே
உயிலகொணமாயாபேதவனகலையினையறுதது
முயயநறறியானவீட்டியொன்றிலொழியாச்சனமக
கையுடைககரியினங்குகட்டறக்காதிச்செறறும. ௨௫

வீரமெயபபத்தியென்னுமிகககட்டாரியாலே
யாரவெங்காமமாதியாயவெணகினதைககாயந்து
நேரிலசத்தியமதாருநெடுங்கதைவிடாமனின்ற
பாரிலேடணைகளாயபாமபினமபடவடித்தும். ௨௬

௩௪௬ தெலுங்கச்சோமையாபுராணம்.

நேயநீளசமயாசாரநெடியதோமரத்தாறபாவத
தீயகோணையவீழததுஞ சிவனருட்சினேகமென்னுஞ்
சாயகஞ்சிலைகொண்டோடித் தாவுமிந்தியப்புள்ளெயது
மேயநறகாட்சிவேலாறறககசீயஙகளவீழததும உள

இமமுறைமாயாருபமெனைததையுமவெனறதீரச
சொமமையாககிதுவோபா மென்னவேதுதித்திறைஞ
தமமிலேமகிழநதிருநதார்தண்டநாயககலயாணத [சித
தமமுறைநீங்காராகிச்சொமமையாருளாலவாழநதார

தெலுங்கச்சோமையா புராணம்

முற்புறப்பெற்றது

ஆகத் திருத்தம - ககருரு

உ

திருச்சிறமபலம்

தெலுங்கச்சோமையா புராண

வ ச ன ம

தெலுங்கச்சோமையா சிறகனராகிய சிவபெருமானே சா
வகர்த்தாவென்னுமபொருட் பிணிவுடையா, மலமுனறுமொழி
ந்தவா, ஜங்கமமூத்திகளித்த தனபுடையா, தருமநேயா, சிவா
சாரமுடையா, துரிதராகிய பாபிகளித்த தெக்காலத்து நெருங்
காதவா, இவைபோலவன வினனு நறகுணநறசெயகைக ளான
தமுடையா, இவா சிவபுஜைஜங்கமபூஜைகளைச் செய்யம்பொழு
து அளவறற வானந்ததினமுழித்த தமமைமறந்து மகிழ்ச்சி
மிகுதியோடு கவியாணநகரத்தில வாழநதிருக்குள்ளில்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம். ௩௫௫

சாவகாரணராகிய சிவபெருமானவீற்றிருக்கரு திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருபபதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபாவதசசாரலில் சிவானந்தமுனிவா தவதிறற்றொடங்கி சமாதியினின்று அவாகைகாலதளில் நகங்களுவளாந்து அமலைச்சாரல முற்றம் பட்டர, மயிசுள மிகவளாந்து விபூதியைத் தூளானஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றம்மறைக்க, இவாசீஷராகிய அநேகமுனிவா கந்தமுலங்கனையும் கணிகனையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற பத்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழ்நாளில்,

ஆகாயமாகக்கதில கந்திருவாகள தமது மகளிருடனசென்று அமலைச்சாரலில் விளையாடக்கருதி அம்முனிவரதுதபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னொருவமென தறிதறகரிதாய இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிதா ஒழுங்குபெறப்படாத புதரோ, அனறிக கற்பாறையோ, இஃ பிரணமமல்ல அனறி மரமென்போமாயின இலைகளையுங்காணும். ஆதலால் கண்ணுற்றவகுமொரு பொல்லாத கரடியென்னும் உகமே இதிலையமலையென்றா இவவாறுகூறிய பலமொழிகளையுங் கேட்டிருந்த சிவியார்களாகிய முனிவர்கள் அவரை யுனறிப்பார்த்து மிக்ககோபித்து எமமையா சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதிசெய்து கரடியெனறப்பாதால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கற்பித்துரைத்த கரடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசுபித்தனா பின் அக்கந்திருவரும நடுங்கியம்முனிவா திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமைமே காரணமாகத் தமமிடத்து இச்சகித்தறகரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாருதரார் எந்தநாள பரதீசாபமும் வகுத்துணைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

நடப்பு தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம்.

அதுகண்டமுனிவா இரக்கததால் காதிருவாக்ளே, நீங்கள் கலியாணபுரியைசுழுந்த வாரணியத்தில் மிருகங்களாக சிலநாளசஞ்சரித்தபின் அவ்வளத்தில் சோமையொன்னு மொருமுனிவா உலகநன்மை காணமாக ஜனிடூவா, அவர்கையினம்பாலமரிப்பிராயின இரத்தச்சாபம்நீங்கி மேல முத்தியையுடைவீர் என்றுசொல்ல, அவரும்மிருகவடிவெடுத்தசென்று கலியாணநகரத்தைசுழுந்த வனத்திறசஞ்சரித்துக்கொண்டு சோமையாவரவுக கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது, சோமையா ஆசமாந்தபூஜைக்கு மலாகொயதலவேண்டிச்செல்ல, அப்போ திம்மிருகங்களவனாககண்டு இவரே சோமையொன்னும் பிரஞ்ஞையுடனநெருங்கி அவற்றிலொரு மிருகமானது சோமையரைப்பார்த்துத்தமக்குற்ற சாபத்தின் தீரணங்களைச்சொல்லி உமது ஸ்ரீ ஹஸ்தங்களால் எமதுதேய்க்கொழிபுமாயின் எங்கடஞ்ச சாபவிமோசனமுண்டாம், முத்தியையுடைவேமென்றுசொல்லி இரங்கி வணங்கிநின்று எம்மரச்சபித்த முனிவாரு மீவவாறு பரதிசாபம் வகுத்தனா ஆதலால் எமக்கு நற்கதியருளவீனென, சோமையரும் அச்சொற்கள் சத்தியமென்று தமது ஞானநோக்கத்தாற கண்டுணர்ந்துஅழ்மிருகங்கடகு அனுசூலமாக நயந்தெதிராமொழிந்து பின் மலாகொயதுசென்று அன்றுதினஞ் சிவாராதனையமுடித்து மடத்திலிருந்து, மறுநாள் மிருகவேடடைக்குச்செல்வாராய தமதுதிருமேனிமுற்றும் விபூதியையுத்தூளித்து, பச்சைநிறச் சடையொன்று மேலேசாத்தி, அம்மாதிரியான மறறெருவஸ்திரத்தால் தலைச்சாத்துமணிந்து, கைகளிலம்புமவில்லுமேந்தி அவ்வனத்திற சென்றனா அம்மிருகங்களும் நெருங்கிசுழுந்தன அப்போது முனிவா விலலைவளைத்துநாண்பேற்றியெறிந்து குணத்தொனிகாடடிக கொல்லும் பருதிய

தெலுங்கசசோமையர் புராணவசனம். ௧௬௯

வாய பாணங்கனையேந்தி மிருகங்களைமேறசெல்ல, மிருகங்களு
மெதூதது முனிவாமேறசெல்ல, முனிவா ஒவ்வொருபாணங்க
ளிஞல ஒவ்வொரு மிருகங்கனையுமெய்ய, அந்த பாணபரயோகங்
களால் அம்மிருகங்களெல்லா மிறந்து உடனே முன்னைய கந்தி
ருவவடிவத்தை யடைந்து சோமையா திருவடிசளிற் பணிந்துநி
ன்று ஆகாயத்திலவந்திருந்த தேவவிமானத்திலேறி ஸ்ரீமஹாகை
லாசமடோயச சோந்தன அவ்வனத்தி லினுகண்ட முனிவாக
ளும வேடாக்கு மதிசயித்தனா பின் வேடா தங்களுமபுகக்கப
படாத விமமிருகங்கள் இம்முனிவாகையம்பினமானடவகை மி
கவியப்பென்று சிந்தித்து இம்முனிவாராரோ மிருகங்களவந்தகா
ரணமயாதோ, இம்முனிவா விலவிதந்தயித் தொன்றுதொட்டு
வேட்டமபுரியும் நயமினுமாயிரமடிக் கதிகா, அனலியுஞ் செத்த
மிருகங்கள் காதிருவவடிவமடைந்து உவவிமானத்திலேறிச்செ
ன்றன இவ்வறபுதங்கனையெல்லாமந் தூராஜாதிராஜனாகிய விச
சுலமகாராஜனுக்கு அறிவிப்போமென்று சொன்று தெரிவித்தனா

இவ்வறபுதத்தைக்கேட்ட விசசுலராஜனும் மந்திரியாராகி
யு ஸ்ரீவசவதேவரும் அநங்கரத்திலுள்ளாரும் அம்முனிவர தற்
புதச்செய்கையைக் காணவந்தனா அம்முனிவரும் வாததமா
னத்தைச்சொல்ல அரசனமுதலியோ ரதிசயித்திருந்தனா.

அப்போது ஸ்ரீவசவதேவா ஞானமாகிய வாயுத்ததினாலே
அஞ்ஞானமாகிய மிருகத்தைக்கொல்லவல்ல இந்நசசோமையரு
க்கு இம்மிருகவேட்டமு மொருபாரசமோவென்று துதித்துவண
ங்கி யுபசரித்தனா. சோமையரும் முன்னைய முறைமையாகவே
கவியாணநகரத்திலசீவகாருணியத்தோடுஎழுந்தருளியிருந்தார்.

தெலுங்கசசோமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம

ஏகாந்தராமையா புராணம

பேராதவமலகுணமபெற்றபெருந்தோற்றத்தா
 ரோருந்திருநாமமேகாந்தராமைய
 ராராதசிவநேயரப்பாலுனானுத்தலத்திற
 சீராகவாழ்ந்திருப்பாரதேசாதொழுந்திருத்தாளாரா. ௭

உலகவுருத்திரனானனுமரையுடையாருகிரனபோல
 விலகரியவீரத்தாராவிடலுருவிருப்பாளாரா
 பலபரவாததைதுணிசுகுமபரசனனாபரனானா
 நிலவியதஞ்சிவசமயநீதியேநிறுத்துவாரா. ௮

வாதமுறுஞ்சமணசமயமாசறுககுமனத்தினா
 பேதமுறுமபவிசசனத்தைப்பேணத்தெருமையாரா
 நீத்திராமாயாங்கநெறிசெல்லாநெஞ்சினா
 நாதனெழுத்தஞ்சலலானவிலாதநாவினா. ௯

அத்தனருசசனையநத்தமலமதிராமைய
 ருத்தமநற்கயிலையிலவாழுருத்திரனாரோலகக
 மத்தியினுற்றெறிசித்தங்கமாந்தசிவகணத்தோரைப்
 பத்தியினுற்றெழுதவரைப்பரிவினாபரவியரோ. ௧௦

சங்கரனமேனையததாறறத்துவநரசுகாணுபவத
திங்கித்ததாலேகாந்தத்தினிதிவிருந்தினபுறமே
யங்கமெலாமபுளகமெய்தியங்கணனாகயிலையினும
பொங்குநெறிப்புவிடத்தாமபொருந்திவாவாழாளில்

வசவேசாகுருஷிங்கமலாபபதத்துவணபத்தி
மிசைநீத்யேகாந்தராமையாகேடடினபுற
நசைமேவிநந்திகளைநாங்காணபமெனக்கடகத்
தசையாதநணபினுலவாககண்டங்கமாந்திருந்தார. எ

வாசசையா சிவநாகமையா

மற்றுமொருபேரனபாவாசசையொனுமபேரார
நற்றவஞ்சோநல்லசிவநாகமையொனுநாம
ருற்றநணபானந்திகளையொன்றியவனுமெனவந்து
பற்றியமேனையததாறபரவிமகிழ்நதுடனிருந்தார. எ

ஏகாந்தராமையாபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௬௨

உ

திருச்சிறுமபலம்

ஏகாந்தராமையாபுராணம்

வசனம்.

உலகத்தில் சிருமலகுணதிகதினால பெருந்தோஷம்
ளவா, சிவனேயா, அப்பாலுள்ளுந தலத்தில் வாழ்வது.

௩௫௨ ஏகாந்தராமையர் புராணவசனம்.

லோகவுருத்திரனென்று யாவரானுநதுதிகப்பெற்ற புகழுடைய வா, வீரபக்திராகஞ்ச சமமான வீரமுள்ளவா, இதர மதவாதிக ளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போனறவா, சிவசசினங்களைத் ததரிக்கப்பெறுத பவிசை விருமபாதவா, சிவபெருமானது ஸ்ரீ மஹாபஞ்சாக்ஷரமல்லது மறறெனறும் புகலவறியாத நாவினா ஏகாந்தராமையனெனும் பெயருள்ளவா

இவா நிததமுந தாஞ்செய்யுஞ் சிவாசசனைமுடிவில் ஸ்ரீம ஹாகைலாசத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலக்க ந்தெரிசித்து, அவவிடத்து அமாந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மறமைய 'வங்குள்ள பரிவாரங்கடையுநதுதித்துப் பின ஏகாந்தமான ஸதஸ்தகிலிருந்து கியானித்து, சிவானுபவசுகமே லீட்டால தமதுதிருமேனீழ்மறறும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின ஸ்ரீகையினின்றும் பூஷுகிறசெலவா இவவாதேவாமுங்கால ததில ஸ்ரீவசவதேவா குபூலிங்கஜங்கமங்களி஁புரியும் பத்திமை மிகுதியைப் பெரியாபலாபுல நாடோறுங்கேட டானந்தபரவச ராய ஸ்ரீவசவதேவையுந தெரிசித்துத் தளரானடோடு அவ விடத்தமாந்திருந்தனா.

அன்றியும் வாசசையென்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றி யும் சிவநாகமையென்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசவதேவரி டத்த திகநடபுடையராய அங்குச்சென்று உயவோமென்று கரு திவந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ச்சியோடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனா

ஏகாந்தராமையா புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றமபல

திருக்கூட்டச் சருக்கம்.

ச ந க ம ப பி ரா ணி யா ன பு ரா ண ம.

நந்தியாரருணற்றொபூசைநண்ணிமுற்றியபினபுதாங்
கசிறது, புந்தியாவலாலிட்டலிகததைதப்போதவினபுறு
பூசனைசெயுவா, ருந்தமேல்திமபரவசமதனலுமபாகோ
னறனையொறிவற்றோககிச, சிந்தையாருந்தசிவானந்தவ
முதஞ்சென்றுசென்றுததெவிட்டிடாதருந்தி க

பரிவினாலடிச கடிபுபசாரப டாசஞ்செயதனற படு
மெழுகினராயப, புரிபுநேயமேபொருந்தியுண்ணெககுப
புளகமெயயர்ராயயாதாமபுலம்பி,யரியமேனியினகுண
ங்கனொன்றினறி யதிகவானந்தராகமேலரும்பி, யுரிய
தோத்திரங்கணகணீரொழுந வோதியோதியனபுத்தியு
ளுறுங்கால. உ

என்றுமெயதிடாசசங்கடாபுதியோ ரொயதிருந்திகளிரு
ஞ்சிவாராசசனையி, னொன்றுசெயதியைத துவாரபாலக
ராலுணாரநூநீங்கவவவுததமருடனே,செனறடை நத்து
தண்டநாயகனா செய்யவாவியசசெயதியாலுடல, நின்
றகம்பம தென்னவேயோக நிரதரானந்த நிலையராழ
தார.

புதியமெயததவததமபிராணிததே புககவாருயிரபுற
பபடாதாகி, யதிகசங்கமாராதனைப்பததி யமுதருகதுவா
ரததவரடிககாம, விதியினொன்றியங் கரங்களாறசெய்யு
மேவுசெயகையுமெலலெனரமுவித, துதியுநாவிடைமற
ந்திருகண்ணீர் தொலையவபபெருஞ்சோதியுட்டங்கி. ச

நானறஞ்சலினகயிறததமுறபோ னண்ணுமிந்தியங்கர
ணங்களடங்கிச, சானறவனவிழிற கதாக்களுமவனபின
சாருநதனைமேபோற சங்கமரடிககீ, மூன்றுசிறதையினு
டனறிவனைதது மொடுங்கிபுடபுறமபொனறையுமறியா,
தானறவெட்டித ழிதயவமபுயமே யவாபதாமபுய்மாகவ
ங்கமுநதி. (௫)

மண்டொணாதவறபுதவனுபவதது மனனிமேனிமிந
திருந்துபேரினபங், கொண்டருட்சிவயோகமுததிரையு
டகுலவுநதிகளகுறிபயினையறிவாற, கண்டுமெயசசென
னவசவேசாபணிர துகழறுவாரசறறுங்காண்பரிதாயநீர்,
மொண்டமிழநதற கட்டெனசசோதி முழுகியேபுறமு
ன்னலாச்சுகமோ (௬)

பாசந்திதிரைநீங்குபேரினபப பரமந்திதிரைநதியெ
னஞ்சான, வீசுமத்தினாயறறதோகடறகாலவிரவிடாத
விளக்கெனவசங்கா, தாசைமெததுமிந்தியமெலாமகன
படருமேகங்களறறவிண்போன்று, நேசநறசிவான
ஈநிறைசுகதிதுறறனைமறநதனனே (௭)

தன்னலாககரமத்தனமேனியினமேற முககிநொநதிடு
மென்றுதன்னிதய, மன்னுமமபுயச சுகாதனத்திருத்தி
வாயுவெயயில்சோ மஞ்சனமாட்டி, னுன்னருநதிருமே
னிகனறிடுமென றுணமைநீநீனசசொரிந துமணணுதிக
கு, மின்னமாமலாகழனமெனறண்டத திலங்குபங்கயவி
தழதரிபபதுவோ

௮

கா துவனனியிற றுப தூமததாற, கறுககுமெய்யெனக
கருதிமெயஞ்ஞானத், தீதிலங்கியிறபொறையெனுநா
பஞ்சோததளித்திருத்ததிபங்கௌலலா, மாதிமெயககன
லென்றுதன்னறிவா மரியசோதியை யெடுத்திருநவமுத
ந, கோதெனககொடுசாரவொணபத்திக குணத்தைநல்
லமுதாயககொடுபபதுவோ

௯

திட்டிகொணதிதானவிருமபியேநோககின செய்யமே
னிகஞ்ஞனமையனறென்று, நட்டபாவனை கொண்டுபார்
பபதுவோ நறகைநீணடுபசாரங்களதஹ, தட்டினாலு
றுத்திடுமெனநீனநது சததெனுங்கயாற ஹைவருந்தா
மோ, விட்டமெயபுளகித்திடி லவோவாமென்றுளேபுள
கித்திடுமியல்போ.

௧௦

கிறியையாலுடலிநதியமனநதற கிளாவனை, உதயுநகி
ரமத்திலொழித்தே, குறுகியத்தனோ டொன்றுமெய்
சமாதிகூடுநறசிவ யோகமுத்தினாயோ, வறிவை.

௩௫௯ சங்கமப்பிராணியான புராணம்

யாக்களித்தறிவிக்கு மறிவெனும்பிரசாதமாரிலையோ,
மறுவிலாதவவறினிலுற்றுடல மனமுறுந்தொழினமற
நதிருபபதுவோ. ௧௧

என்றுதருகுருநதிகடிருமுனிற்றஞ்சியேசென்னவச
வேசனோத்தி, நினுறெஞ்சமுமுடலமுமுருகிரேயமெய
யராயநீர்விழித்ததுபபித, துனறுமேனியி லுரோமங்களை
சிலிர்ச்சுத தோனறலாபபெரும புளகமேற்றேனறி,
யொன்றிடுமபவசத்தராயைய முற்றசித்தராயுலாவுமக
காலை. ௧௨

வேறு

இந்தநெறிகலியாணத் திருக்குமபதத நிருமைசெறித
வத்தோராக னெல்லாங்குளா, வந்தனைநதுவசவேசாபூ
சைக்காலை வந்தசிவயோகநிலைமகிமைகண்டு, தந்தமில்
றபுதமெயதி யிரத்ததனமை சாரந்தகாரணமதனைத் தம
முளாயவார, முந்தியநடபினரறிஞாதுவாரபாலா முத
லோரையழைக்கவவா முடுகிவந்தா. ௧௩

இங்குவசவேசாசிவபூசனையினபாற
புபுடங்கமகிழ்போதெனபொருநதுசெயனுமபாற
நகியவாபோனவாசடகுகெனவறிந்தே
துகண்முனமிநுநனமியம்பிடுமினென்ன. ௧௪

மறவாகடமமிலுயாவாமிலுறுகொல்ல
ருறசெய்தியொன்றுள துணாகருதுமதென
நறவரொருததொமைநண்ணியெதிரினரா
வெற்றிவசவேசருறுவேலையெனவெனரா

௨௫

நித்தசிவபூசனைசெயநிடடையிலடைந்தே
யொத்தசுகமேவியயாவுறறுநுறைகின்றா
மெயத்தவவெனப்பெரியாமிளவுந் - நதா
நித்தனகமையாமறிவதெனதெதிரிசைத்தா

௨௬

துயயவுரையங்கணவாசொன்னளவினலலோ
ரையவசவேசரவசத்தறைத்திறந்தே
பையவவாசொலவிரதபானமையறிவேநாரு
செயவதிதுவெனவெதிரசென்னவசவேசா.

௨௭

இரதமுறைமெயயடியென்னறறிவென
வந்தனைசெய்தவவுரைவகுத்துமொழிகின்ற
ருந்தியவிவிங்கவயிரோதுருருவிங்கம
பந்தமறுபத்தாகளபரிகுமுயிர்பன்னின.

௨௮

வேறு

பொங்கருண்பாலெனனைப்போதிகருந்திகென்றுஞ்
சங்கமமுயிரித்தருசசங்கமேசுரனேசான்று
துங்கமபாததீரத்தநதூயசேடத்துநேயந
தங்கியபெரியோரிடடைத்தனமைநீவலனீர்ஒன்றுந்.

௩௫௮ சங்கமப்பிராணியான புராணம்.

அபபடிதப்பாதிந்தவரும்பிரமாதரிடடை
யொப்பவுமவாககினுலேபுனாககவுமுரைத்தாறபோலத
தப்புதலினிறனருயசசரிககவுமவலநநதிக
கிப்பட்டிமீதிலொப்பாரிலையெனறேத்தினுரால. ௨௪

நந்திகள்சிவபூசைககணயநதுறுங்காலேவநது
சந்தியாதேருநதுயயசங்கமாதமமைநேடிப [த
புந்தியாலவணங்கிக்கொண்டு போதுமெனறுநாககத்தா
ரந்திவானனையமெயயராலயமடங்குளெங்கும. ௨௧

ஒடினாதேடிககண்டங்குவபுடனவணங்கிமன்று
ளாடியாரனையாரதமனமயழைத்துவநருநதவத்தோ
கூடியகுழுவிறகொண்டிருநகலுமாவிமினறி
வாடியவசவதேவொழுநதனாவணங்கிநின்றா ௨௨

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவரனைத்துளோரு [ருர்
மன்னவெமபெரியோர்செய்யுமருநதவமெனனோவென
பின்னொநதண்டநாதாபெருமையேபிறங்கவேத்தி
மின்னணிமாடநீடுதமமடமேவிசசென்றா. ௨௩

சங்கமப்பிராணியான புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௮௫.

உ

திருச்சிற்றமபலம்

—*—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசுவதேவா ஒருநாள ஐங்கமபூஜையை முதலிறசெய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வானறொடங்கிப் பூதசுத்தி யந்தாயாகங்களைத் தொடங்கி முடித்துப் பின்பகியாகமென்னும் புறத்திற பூஜையையும் முடித்துப் பூஜாவஸானகாலத்தில் நிஷ்டா ஸாக்ஷரூபங்களாகத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபரவசராயவானந்தமே மேலருட்பியதென்னத் திருமேனிபுகித்து உள்ளருக்குருகி ஆனந்தபாஷ்பமென்னுங் கண்ணீர் தானாதாரையாக வெள்ளங்கொண்டோடப் பத்திக்கடலிலமுழகி யிருந்தனாடி

இவ்விதமான சிவபூஜவேளையிற், எனறைக்கு மங்குவரப் பெருந புதியா ஐங்கமமூர்த்திகளொத் தீவாவந்து ஸ்ரீவசுவதேவா சிவாசசனைநிஷ்டையி லிருக்குஞ் செயதியைத் துவாரபாலகொன்னும் வாயிலகாப்போராலுணர்ந்து அவ்விடத்தினின்றஞ் சென்றனா சிவாசசனைநிஷ்டையிலிருந் ஸ்ரீவசுவதேவரதுபிராணவாயுவும் அவ்வுத்தமரான ஐங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்து அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தூணம்போலசைவமறுநின்றது

அநதப் புதியராய ஐங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புகு க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஐங்கமாராதனையில் தமது திருக்கரங்களாற்செய்யும் நனறறறலோமி இனசொல இனமுத்திமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்த வெள்ளமும் ஒன்றுமின்றிக் கயிறறறவூசல்போல இருநிரியங்கள கரணங்க

௩௬௦ சங்கதம்பிராணியான புராணவசனம்.

ளெல்லாமடங்கிச் சான்றவனாகிய சூரியனசெல்லக கிரணங்க
னும்வனின்செல்வதுபோல வபுதியஜங்கமரது திருவடியி லு
னறியசிறதையுடன் அறிவனைத்துமொடுங்கி உள்ளும்புறம்பும்
ஒன்றமறியாது அஷ்டதளபதமமாகிய இருதயப்தமமேவரது
பாதபதமங்களாகவழுநதி, அளவற்ற அறப்புதானுபவத்தில நிலை
பெற்று மேலோங்கியிருந்து பேரினபததையடைந்து திருவரு
ளால் வலிதினெய்திய சிவயோகமுத்திரையில் ஸ்ரீவசவதேவா
பொருநதுமகுறிப்பை,

ஸ்ரீசென்னவசவேசா தமது பேரறிவா லுணர்ந்து பணி
நது, எம்முடைய பரமாசாரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவா அசை
வற்று இவ்வாறு நெடுமபொழுது தியானித்திருக்குங் காரணம
யாதோ? ஜோதிமயமான சிவத்திறகலந்து புறநோக்காத பேரி
னபமோவென்று பலவாடகத் துதித்து வணங்கி நெஞ்சோடு உ
டலுமுருகிக் கண்களில் நாததும்பி உரோமங்கள் சிவாககப்பெ
ற்றுப் பரவசராய ஐயமுற்றசிறதையுடன் னிருக்குமிடத்து,

இந்தவதிசயத்தை அந்தக் கல்லியாணநகரத்தி லெழுந்தரு
ளிய பத்தா சரணாமுதல யாரும் கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து
ஸ்ரீவசவதேவா பூஜையில்நேரிட்ட சிவயோகமகிமைநிலைமையை
ககண்டு தந்தம்மில் அறபுத்மடைந்து இதன்காரணமறியவேண
முனராய், அவரில் ஸ்ரீவசவதேவாக்கு பரதானநடபினராய் அறி
ஞா துவாரபாலராய் ஸ்ரீவசவதேவா முத்தவியோனா யழைப்பி
ததி இங்கு ஸ்ரீவசவதேவா சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிய
காலத்து நடந்திருக்கும்படி யாவை, இந்தஸ்தலத்தில் உமமிடத்
து ஸ்ரீரோணுவந்து தங்கி வராததையாடிச் சென்றவருண்டோ
அதை விரைந் தெமமிடத் தறிவிப்பீனென்று புதல், அவவாயில்
காவலிற செந்தவரொருவா அங்குக்குழுவிய பத்தா சரணா

நோக்கி, சுவாமி ஒருசெய்தியுண்டு எனனெனின, இவ்வுலகத்து
 எனறுநகண்டரியாத வறபுத்த திருமேனியுடையராய சரமூாத
 திகளொருவா எமமிடத்துவந்தின்று ஸ்ரீவசவதேவா யாதுபுரி
 கினறனொன்றுவினவினா அதற்கு அடியேனுகள் ஸ்ரீவசவதே
 வா சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்ருளிப் பரவசத்தினராயிருக்கி
 னறனொன்றுரதரம்புகளறோம், அமரூாததிகள் யாதுமபுகலா
 துசென்றனா இது யாமநிந்ததென்றுபுகல், இதைக்கேட்டவா
 யாரும் ஊகிதது இனிச சிறிதுநதாமாது அவா நிஷ்டைபுரியும
 பூஜாசகிரந்ததைதிறாது அந்நிஷ்டையினறனமை யிறறெனவ
 றிவேம, இதுவேசெய்யாதககது என்று ஆலோசிதது, எதிரிற்
 குஞ் சென்னவசவேசுவரோ ஸ்ரீவசவதேவாகு மெய்யடியா அ
 வரோ யறியவேண்டுமென்றுசொல்ல ^{அது} இதுகேட்ட சென்னவச
 வேசுவரா அடியாருமுனைநோக்கி உத்தரதில குருலிங்கஜங்கம
 றுகள் பத்தாகடகுயியோம், எமதுஞ்ருவாய ஸ்ரீவசவதேவாகு
 ஜங்கமமேயுயிர், இதற்கு ஜங்கமேசுவரோ சாக்ஷியாகும், பெரி
 யோரதுதனமையை நீவிர் இயற்கையானேயறிவிர் இப்பிரமாத
 நிஷ்டை அவவண்ணம் புகலவதற்குங் கூடாது ஆதலால் இங்
 குவந்து மீளச்சென்ற சரமூாததிகளைக்கண்டு அவரைப்பினசெ
 னறு யாமுணாவதே முறைமையென்றா உடனே யறிஞர் பல
 ருந் தூதராயேவிச சரமூாததிகளைத் தேடச்சொல்ல, அதனாது
 வரும் தேவாலய மடாலயங்கள் எங்குமாராயந்துதேடி நடேச
 ரேயென்றனுமானிதது அப்பெரியனாககண்டுபணிந்து நடந்தன
 வனைததும் விண்ணப்பம் புரிந்து மகிழ்ச்செய் துழைத்துவந்
 து அடியா திருக்கூட்டத்திற் சோப்பிதரனா சோந்ததுவாய்
 லாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும் உயிர்பெற மெழுந்து வணங்கி நின்
 ரா

நகசுஉ சங்கமப்பிராணியான புராணவசனம்.

ஆங்குச்சென்ற பெரியாயாரும் இப்புதிய சரமூர்த்திகளது
திவ்வியசத்திக் கதிகவியப்புறறு இப்பெரியரதுதவம் எத்தவமை
ததெனவியரது ஸீவசுவதேவரது பெருமையையுநதுதிததுப பி
ளனா தமதுதமது திருமடங்களிற்சோநது வாழ்ந்திருந்தனா

சங்கமப்பிராணியான புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம்

கி ன ன ன ன ய ர பு ர ர ண ம

இன்னநாளிலவசவக்^க வரிட்டமானநண்பரங்
கின்னரையருடலகை^க வுகிரிமினத்தாடிபுற
வன்னநணபாபெருநாடிவசவராசரனபினுன
முன்னருநதுயாககடற்குணமூழ்கிநநதுமொழிகுவரா

என்னையாவெனக்குரலலவினபமேயெனுவியே
யென்னையாருமெம்பிதூனெனைத்தெருட்டுதேசிகா
வென்னையாவிசோரவிங்கிருத்தியெங்கணைந்தனை
யென்னையாநினிசெயகே னெனக்கிசைந்தசெலவமே.

பரிசவேதியேதருப்பனைத்தெழுந்தசோலையே
யுரியகாமதேனுவேயுயாந்தசங்கநிதியமே
மருவினோரினைத்தநலகும்ணியொடானவனசமே
பொருவினமேருவேயருடபிறந்தநலலபூமியே. ந

விருமபுரலலகற்றமேயெனமெயககுலதாதெயவமே
திருநதுபத்திமுவிதஞ்செறிநதநனனிதானமே
பெருநதவத்தாதிரேனபிஞ்சியெனனைவிட்டுனைப
பரிநதழைக்கநீயகனற்பானமெயெனனபானமையே ச

நம்பனனபகினனரபபிரமையாநலங்கியா
னிமபொனபுநைநதிருக்கவெனனைவிட்டகனறுநீ
யுமபாகோனையுற்றதென்னவுத்தமாவெனககுறுந
தம்பமேயுனைப்பிரிந்ததமியனேனைநினைவையோ. ௩

பிரமஞானவமுதமேபவிப்பெனககுநீயலோ
திரமதாகவெனமனநதிருநதுசோதிநீயலோ
வரமலோவெனககணீமறாதுமாரிபோலவிழுந
துரமிழநதுவசவதேவருடனமறக்கவுணாவராய ௪

ஐயாகினனரபபிரமரறிவையுமகநதைதீர
துயயசொல்லையுமனநதுலங்குதூயமைதன்னையு [யச
மெயயையுமவிருமபியங்கிமேவுவெண்ணெயெனனலா
செய்யமேனியுருகியேதியங்கியுணமயங்கலும. ௫

வசவதேவாதுயரமெய்திமனநடுங்குமெலவியி
னிசைநிறைநதசங்கமேசொங்கணுநிறைநதுவேந
ரசைவிலாதசிவமதமனைநதருந்திறறசெயும
விசையரானமாச்சிதேவாவினாயவநதிலாரதென. ௬

வேறு

படியாரிப்பாசசையனாப்பா ததன்முத்தூடபரிவினா
மழவாலமாசசையனாவணங்வி பிந்தவாறெல்லாங்
கடிதோடிபுரைத்தவனாககடிதுமொணடுவருதியென்ற
மடிவேகத்தேகியவரடிககடலந்தாழ்ந்தரோ கூ

இந்தவுனாயியமபவநிந்தெழிறவந்தாமாசசையா
வந்தவராவவிடத்திலவசவேசாசெயவதுவென
சந்தமுறவுரைத்தியெனச்சகளேசமாதரசா
முந்தையாதாமகந்தாபெருஞ்சமுகத்தினந்தியா ட

பிரமையாதந்திருவுருவைபரிசியாமலனைத்துக்கொண
மொமதொனறுமினறிவிழ்ந் துருகுதினனொன்றயுமே
வரமிசுத்தமகத்தோழனவாடியமுமவருத்தமெ
னாதவத்தோதமககாவிபானதெல்லாமிவவளவோ யக

சங்கமந்தமுயிரொனனுஞ்சாறெல்லாமிவவளவோ
சங்கமந்தங்கதியெனனுஞ்சாறகுணமுமிவவளவோ
சங்கமந்தமதியென னுந்தருக்கெல்லாமிவவளவோ
சங்கமந்தங்கரத்திலிங்கதானெனுஞ்சொலிவவளவோ

பிடித்தநிடைமறநதுடலைப்பேணியினறுபற்றினரோ
வடித்தபத்தியயராகி வளமபெறுஞ்சொலவகுத்திருநது
படித்தவுனாயியாமற்பரிந்தயிபாப்பரிந்தனரோ
துடித்தபத்திலையேற்றசொலவிமற்றுஞ்சோவரோ.

அதிசுதவாசு கதிசுதவாருணநிசோபிரமையா
மதிசுதவதாலானவனாவரவழிககவழிககனேரு
நதிமுடியானிடத்தனைநதநமையெனநயநதுகநது
புதியபெருமகிழ்ச்சியுடனபுளிககுமபடியலால யசு

அழுவதுவெனவிழுவதுவெனநதோவெனநறறறுவதெ
னெழுஞாணனீர்மாருமலூற்றுகசுசுரபபதுவென
பழுதிலத்தனனபாழுனமபததாசெயுமபானமையோ
நழுவநெறியுலகத்தோரணணுதொழினமககதென.யிடு

ஆயிடைவநதவாதுயரமாறறறிழைமருங்கணனீர்
நேயமுடனறுடைக்கறியேநெடிதுயிராகுமபடியறியேம
வாயதனறபகாநதநிடடைமறநோரைப்பாரோ
போயவாகளசெயுஞ்செயலைப்புகுநதியறறபபுகவெனறு

பணிததளவிறபடியாரிப பாசசையாவினாநதுவநதங்,
கணிததொகையாமருநதவததோக கஞ்சலிசெயதஞ்சி
யே, துணிததவாசொலவைவராகஞ சொன்னளவிறறம
துநிடடை, கணிததுவசவேசருயிர பிரமையாபாறகலந
ததால யசு

கலநதளவிலவசவேசா காயததைககண்டுநலலோர், புல
நதமுகராயிதெனன புதுமையெனபபுலயுயியே, வலங்
கொணிடடைமடிவால மாசசையாசொறசெவியுறலும்,
விலங்கவினறிததமதுயிரை விட்டதனை வியநதயாவார்.

மாசசையோவனமரிடடைவகுத்துரைககவலலரந்தப
பேச்சரியநந்திகளிப்பெருமைசிவனேயறிவன
வாயச்சொல்லையனறியிநாமாபத்திவலலவரா [ர.
சோசுடலமவிருமபுநமக கிதுவெளிதனறெனவுரைத்தா

பாபபதறகுமுரைபபதறகுமபாவிக்குமபடியதறகு
மாராகுமிதுசெயவரிதாலாகராவெனத்தொழுதார
நோததுநிநறபடியாரிப்பாசசையனாரினறலலோர
சோததிமடிவாலோறகுச செபபுகெனசசெனறுநாததார

வே ௨

கோடபொழுதே மாசசையா கினாநதவினபமனத்த
ராயக, கோட்டமறுநதசங்கமமே குலவுமுயிரொன்றுரை
ததவுரை, நாட்டவலலலதீராநழுவாவிதநநதியே, யா
ட்டமொழிநதமணிவினக்கே யமனாககினிதாமனப்பனே.

என்றுபுகழநதுமாசசைய ரொழுநதுவாதொனுமரநக
ள, பொனறமுறிகுருங்கட்களிற்றொ பொருந்தாரொன்னுங்
கரிகுமுழவைச,சென்றுமுறிகுருங்கிவகமோசிவததுரோ
கச சிலோசசயநகள, குளறபடிகும பெருங்காறற்றொ
கொடியவினையினகூறறமோ. ௨௨

தகதனவேழவிதகாததவனோ சமனைபுதைககுந்தாளி
னனோ,பொககநெறியாமபெருங்காட்டைப்பொடியாயெ
ரிகுமபொங்குமலோ, தொககபுரத்தையெரித்தபான கு

லாயுதமோசடாமழுவோ, மிககவீரவிருதகலா விமலன
கணத்துளொருவனே ௨௩

என்னநடநதுசிவகணததோ ரிருககுமவையிலிறைஞ
சியெழுந், தன்னாபாதமபிடிததவாத மததமபாலமனை
தததறபி, னுன்னுமவாநாளுள்ளங்கொணடுததநங்கொ
ணடுறுதிக்கொண்டு, கினைனரையாருகனைநது மாசசிதே
வாகிளததுவாரா. ௨௪

பததருயிரோமெயப்பொருளே பததிமணியாநந்தியெ
னு, முத்தமனைரீயுடன்கொண்டங் குமபாகோனையுறலா
மோ, விததநாயினமேலானபெ ளுமயெங்குநிறைத்துக
காட்டாதே, சித்ததமிருவீரகளுமபொருநதிசசெல்லுமபடி
தானசெல்லுமோ ௨௫

சிவமாகணததோரறிபாமறசிவனுதமைக்கொண்டே
குமதெ, னவமாமுன்னுவிதபத்தி நயநதுவளர்க்குநந்திக
னோத, தவமாகேசரிடததகற்றித்தனபாற்கொண்டுசராத
ன்னறே, புவிமேற்றனது பெருமையார புதுக்கிரின்று
பொலிவிப்பாரா ௨௬

நந்தியகனமுனமணமீதினமபன்னபினபேர்கலு, மிந்
தமுறையானுமமனத்தி னிசசைப்படியே செல்வொண்
ணை, புநதிமகிழநதுநந்திகரை பொருநதுங்காலமெல்லா

நீர், சிறதைமகிழ்நதங்குடனிருப்பீ ரொழுவீரென்னததெ
ளிநதுரைத்தாரா ௨௪

தனுமெல்லெனவேயசைநதசைநதுதவக்கின்னனையா
சயனக்கண, கனவுதெளிநதங்கெழுவாரீபாறகழ்தினெ
ழுவக்கணத்தினிலே, மனமாநிடத்தாமாசசையாமலாத
தாளமீதிலவசவேச, ரனகாவெனமுனெழுநதிறைஞ்சி
யருகிறதவததோரடிபணிந்தாரா ௨௮

எழுநதவிருவோர்களுமகத்தோரககிறைஞ்சினின்றரி
ருநதவததோ, ரொழுங்குதீராமாசசையாரா யுவநதுபுவ
னியுருத்திரா, வழுநதுவீரதவத்திரா வருளாகரனையற
முதலவா, வெழுநதஞ்சிங்காரமெழிலாபரணமெனவு
டையாய ௨௯

உறுதியுரைக்கிறகோபியா யுவநதவிடத்தி லுயிரளிக
கு, மறுதிமானே யசஞ்சலனே யரியசீலமாதரிப்போய,
பெறுதிசிவமே யெனததெளிநதிவ வுலகநீதிபேணாதா,
யிறுதிவரினுஞ்செயபாத தெனறுஞ்செயயாவெண்ணத
தாய ௩௦

மாணுநலதத வெலறகரிய மடிவாலைய வெனப்பெரி
யோர், கூறாநின்றரவாதமமைகருமபிடடே ததிககொடி
யேனேத, தேறாவெனனையொருபொருளாயசசெயயுமப

டியெனடிபனே, நேனாவிண்ணப்பநதருவீரென நுநின்ற
நகிறைஞ்சினா நக

இறைஞ்சிய நற்பினவசவேசொழிலாரமுகத்தையெதி
ரநோக்கி, நிறைஞ்சுவததேநாரபுகலினாராநிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலஞ், செறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுசெயலா
ற்கொடுக்கலாமனத்தைப, பிறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுபி
ரியமதனாற்பிடித்திடலாம நக

மருவுமுயினாயளிகொணாவராககியத்தாற்கொடுக்க
கலா, மருமையுயிரசங்கமத்துடனையகனராலகறலணவு
ற்றால, வருதலிந்தநதிகடகே வருமெனதே, தவசவே
சா, பருவினிறைஞ்சியிமமெழுகுப பறதேனடியே
னென்றிருந்தா நக

இருந்தபொயோரிருவனாயுமேததித்தத்தமிடத்தணை
ந்தா, திருத்துதவத்தாமாசசையாவசவேசுரிறசெலவி
டுதே, பொருதுபுநழத்தமம்மடமபுகுந்தா கினைனா
யாதமபுனிதவகம், பெருந்தனமையராய மகிழ்நதுறாரா
மடிவாணைபேசியே நக

கினைனரைய புராணம்

முதற்பெற்றது

சூக திருவிருத்தம் - கஉகக

உ

திருச்சிறதம்பலம்

—*—

கி ன ன ரா யா பு ரா ண

வ ச ன ம

இதற்குப்பின், ஸ்ரீவசுவதேவாக்கு உற்ற நண்பரான கி ன ன ரா யொனபவா தேகவியோகமடைந்து சிவனது திருவடிகளை யடைந்தனா இதுகண்ட ஸ்ரீவசுவதேவா அந்நண்பரது மிதம றற பெருமைகளை எண்ணியெண்ணித் துயரக்கடலினமிழந்தி மனநெக்குருகி எம்மையனே, எ! பின்பவடிவமே, எமதாவியே, எம்மையாளுமபிரானே, எம்மைத்தெளிவித்த தேசிகனே, ஆவி சோரந்துருக விங்கெம்மையொழித் தெவவிடத்துறைய, எமது செலவமே யாமினியென்கெய்வோம் என நினனுமபலமுறை பி ராஜாபித்து, இடையினறிக் கண்ணீர் தாராகொண்டுபெருக வலி மையாவுங்குன்றி யுடலையுயிற்றது கி ன ன ரா யா து அறிவினையும் பணிந்தசொற்களையுந் தூயமையையுஞ் சத்தியத்தையுமவிரும்பி அழலிதபட்டவெண்ணெப்போலாய்த் திருமேனியுருகிவருந்தித் திருவுள்ளமருண்டவளவில், அவவிடத்தெங்கணுமரிதைந்த ஜங் கமழாததிக ளெல்லாருங்கூடி எவருமிரங்கத்தக்க இக்காலத்து எல்லோருமவந்தனா சைவமீதஸ்தாபனத்தில வெற்றியடைந்த மாச்சிதேவாமாததிரம் வாராதிருப்பது யாதுகாரணம், அவர் வந்தல்லது இதற்கொருமுடிவுந் தோன்றாதென்று நிச்சயித்துப் படியாரிப்பாச்சையொனபவரை யழைப்பித்த ஸ்ரீமடிவாலமாச் சையாக்கு வணக்கத்துடன் வுங்குநடந்தனவெல்லா முறாததவ ணாக கழலில் வுழிக்கவேண்டுமெனறனா.

இதுகேட்ட படியாரிப்பாச்சையரும் மிகவினாந்துசென்று அவரது திருவடித்தாமனாகளில் வணங்கி நடந்தவண்ணமுறா

பப, மாசசைய ரவனாரோககி அவவிட ததுவந்தவாகள யாவா, வசவதேவா எனசெயதனா தெளியசசொலவாயென்று வினவ வே, சுவாமி மறறையவெல்லாம ஆதியந்தமாகவறியேன, சகளோ சமாதிராஜாமுதலிய பெரியோரது திருக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீவசவ தேவா கின்னனாயரது திருவுருவத்தை யிறுகத்தழுவிகொண்டி வலியுஞ்செயலுமழிந தறிவுகலங்கித துக்கிக்கினரா இதுக ண்ட ஜங்கமமூரத்திகளயாவரு மெனனைத தேவரீர்கருத்தெறிவி கக்க கடிதிற றாணடினமையில் வினாநதிகுருவந்தேன தாரண மொன்றுமறியேனென்றுபுகல, அங்கு மாசசையா பாசசையனா ரோககி வசவதேவா வருநதுங்காரணம யாது, சிவயோகிகளுக்க கு உயிரொன்றுசொல்லப்படுவ திவவளவிறறே, ஜங்கமா தாமபி டிததநிஷ்டையைக கைநெகிழவிட்டு உடலததைவிரும்பி வருந துவரோ, மிகு சவமுடையாரிற சிறந்த கின்னனாயா சிவபெரு மானது திருவடிநீழலை யடைந்ததுதிகாண்டு புதிதான பெரும கிழ்ச்சியோடு புளகிக்கவேண்டெவந்தியல்லது அவரைத திருவடி யைவிட்டு மீடக விரும்புவாருண்டோ, இவ்வாறனறி அழுவது ம மேலவிழுவதும் ஐயோவென்று ஒலமிதிவதும் முறையோ, இ து சிவபததாகடகடுக்குஞ் செயலோ, இவையெல்லாம பாசபந்த முள்ளவாககே யுரியதனறி நமமவரீக்கழகலலவே, அவவிடத்து றறு அவாதுயரத்தை யாறறவுமறியேம அவா கண்ணீரைத து டைக்கவுமறியேம, நிஷ்டையைமறந்து புலம்புகின்றானாக கா தாற்கேட்டதே மிகை, இனிக கண்களினாலுமபாக்க வல்லோம லலோம ஆதலால் அவா செயயுஞ்செயலையே செயயச்சொல்லீ றென்றனா

இதைக்கேட்ட படியாரிப்பாசசையரும் வினாந்தோடிவந து திருக்கூட்டத்தில் ஜங்கமமூரத்திகளை வணக்கத்துட னஞ்ச

லிதது மனத்தினகண் மிகவசததுடன மாசசையா கணடிதது
 பபுகனற வைராகடியொழிகளை யெடுத்தகூறியவளவில, இ
 துகேட்ட ஸ்ரீவசவதேவரது பிராணவாயுவும் நிஷ்டைவழியாய
 க கிணனநாயரிடத்துக் கலந்துநின்றது இதுகண்ட வடியாரா
 யாரும் ஸ்ரீவசவதேவரது திருமேனியைக்கண் டிரங்கியமனமு
 ம புலந்த முகமுமுடையராய இஃரெனன புதுமையென்றுபுல
 மமி, இச்செய்தி மடியாலமாசசையா செவிகளிர்பொருந்தினஇந்
 தவ்யிராககொடையை மிக நீனைநதுவருநதுவா, இப்படிக்கொத்த
 நிஷ்டைகளின்பெருமையை மாசசையாரே வகுத்துச்சொல்லுத
 றகு வல்லவா, வசவதேவரது பெருமையைச் சிவனேயறிதல
 வேண்டும் உலகத்திற சகலபதிறமாகநகையும வாககிஞறபு
 கலவறனறி அனுபவத்தி லியல்லமை யெவாகருணடாம் அநி
 ததியசீரததைப் பொருள் கவிரும்பும் நமமவாககு இஃது சிறி
 துமெளதனது இத்தனைப் பிராசதற்கும், உரைப்பதற்கும், நீனை
 பபதற்கும் யார்களுக்கு செயற்கரிது ஹரஹரவென்று தொழுது
 பின் எதிரிதற்கும் படியாரிப்பாசசையாரோககி இஃனை மடியா
 லமாசசையாகஞ்ச சொல்லுமென்றுநாகச, அவருமவவாரேயறி
 வீக்க, இதுகேட்டபொழுதே மாசசையா மிகவின்பநிறைந்த ம
 னமுடையவராய ஜங்கமமே யுயிரொன்னுமுநாயை நிலைநாட்ட
 வல்ல தீரோ, தாமாவிரதமுடைய நந்திதேவரோ, அசைவிலலாத
 ரத்தினதீபமே, அரணுககினிதான வனப்பனே என்று பலவாறுபு
 கழநது, அதிவேதததுடன சென்று சிவசரணரது-திருக்கூட்ட
 த்தையடைநது அவாகளைவணங்கிக்கொண்டு, பின்பு கிணனநா
 யாகருகேசென்று அவனாரோககி பததாகுயிரிபோன்ற கிண
 னநாயாரே, தேவரீர் சிவசாபுச்சியத்தையடைந்தாலும் ஸ்ரீவசவ
 தேவராவது இப்பூமியின்கணிருந்தனரே சிவபெருமானது மகி

மை விளங்கவேண்டும் நீவிரிசுவீருஞ் சித்தமொருமித் துடன
சென்றால் அஃதிகெடுமோ, நீவிரொத்துச்சென்றாலும் துமமை
அச்சிவபெருமாறு மொத்துக்கொணாதுசெலவது நீதியன்று
நிலைபெறச் செயயாதவிடத்து அவரது அபாரமகிமையை உலக
ததில் உததாரணஞ்செய்பவா நந்திதேவாசகு வேறிரிருக்கின
றா நந்திதேவ ரிவவுலகததைக கடந்துசென்றால், சிவபத்தியெ
ன்னும் போமா சதிரமு மூலகததைககடந்துசெலவும் இந்தமு
றைமைபற்றி நீவிரிசசைப்படி செலவது நீதியன்று நந்திதேவா
இவவுலகத்தில் எவ்வளவுகாலமிருந்தாலும் அதுகாறும் நீருமு
டனிருத்தலே நன்று ஆதலா லிருவீரு மெழுந்திருப்பீர்ஒன்று
சொல்லிச் சிவத்தியானமபுரிந்தனா

இதுபுகழ்ந்த வவவளவில், கி' னனாயா கைகால்முதலிய
வவயவமெல்லா மெல்லமெல்லவனது கனவுதெளிந தெழுப
வாபோலச் சயனத்தினின்று மெழுகுந்தனா அககணத்திறுநே
ஸ்ரீவசுவதேவருமெழுந்து மாசசையரது திருவடிகளிற் பணிந்து
அருகிலிருந்த திருக்கூட்டத்தாராயும் வணங்கினா பின்னரிரு
வரும் மாசசையரைப் பலவாறுதுதித்து வணங்கிப் புகழ்ந்து சி
னறனா

பின்னா அங்கிருந்தவடியாரா ஸ்ரீவசுவதேவாமுகத்தைப்பூர்
ரத்து இவவிதமாக வுடலோடு உயிரையும்ளிக்கத்தக்க பத்திமா
ராககம் தேவரீர்க்கே சிறந்ததன்றிச் சாமானியாகடகு இச்செயல
முடிவுபெறுது என்று துதித்தனா ஸ்ரீவசுவதேவரும் அவனா
வலங்கி யெளியே னிமமொழிகுபுப் பாததிரானலலன்ன
ணங்கிரினறனா அடியாரொவரு மிவவிருவவாயும் வணங்கித்து
தித்துத் தமதுதமது வாசஸ்தலங்கடகுச் செனறனா மாசசை

நட எசு

கினனனாயா புராணவசனம்

யரும் ஸ்ரீவசவதேவரா லனுப்பப்பெற்றுக்கொண்டு தமதுமடத்
திறசெனறனா கினனனாயரும் மடிவாலமாசசையா பெருமை
யைததுதித்துத் தமமிட்டுசெனறனா

கினனனாயா புராணவசன

முறநிறறு

உ

திருச்சிறமபலம

மேதா கேதையா புராணம்

பெருமுவிதபததியெனுநதிருவைப் பேணுநதிருநதி
களபேருயிர்தான, கருநகரசங்கமமென்பதைமுக கா
லுமுலகத் தவாகாண்ட டீவ, வரமேதா கேதையராவி
யைமாமதிவேணியாவவனறிடலு, தருமேவியவி
சசலனனகாவாழ சறபத்தருடனவசவேசுரரும் க

உவமிககவொணுதுயாசங்கமமு மோலகமிகுத்தொ
லியினனியமோ, டவ னுறறபி னமமடிவாலையாவந தாரி
ல்லையழைத்திடு, கெனறளவின, பவமற்றுளமாசசையா
தமமிடைபோயப் படியாரிகளபாசசாபணிநதுகநங, கு
விவுறறையமேதா கேதையாநங கோமானடி கூடினனொ
றளவின உ

வேறு

அவவழியாபெரியோர்கள வநதானென வலலையா
மதுவையரலலமையா, செவவியராஞ்சுகதேவததண்ட

நாதா சகனேசமாதரசா தெசரிதேவ, மொவவமிலா விப
பையாகினனாய நியறறெலுங்கசசோமையாகேசிராச
ா, கைவருநறபாசசரசாதாசிமையா காசிநாதையருடன
கலவிதேவா ௩

வரமுசுண்டிசசவுண்டையா சங்கரையா மாயிதேவை
யாகண தாசிமையா, சுரிகைசவுண்டையாமொறட வே
மிதேவா தூயகனனப்பிரமையா கலைக்கேததையா, கர
விலசிவநாதமைய ருடன்காககையா கருணையாரங்கக
கையகோகநதராமா, திரளடபபதணணரொடு செய்ய
ஞான திரளணையசென்னவசுசுசாமுனனம். ௪

௨

புத்தாசங்கமேசருடன வசுதேவா பரிநதுவநது மே
தாதேதையாமுனன, மொததசமுகத்தரா யினனியங்க
னொழியா துமுழங்கவிருகதின ருனனச, சுததமடிவா
லையாகைததுநநி தொலலையுளதனவிரதந துறநதுமற
று, மிததரையிலிருப்பதெனவவரோடாவிமேகாமனன
னகொலென்னையென்னே. ௫

அங்கனூறுநதவததோனொனசொலவரிவவாறவன்றன
ககுசசங்கமட யாவியென்னுந, துங்கவுரையினமறநத
விரதகினன ரெலலையுடலபாக்கவொண்ணு தொடது
மொண்ணுச, சங்கரனமேதாதேதாதமையழைக்கத் தா
னசென்னு லவருடனே தானுஞ்செலலாப, பங்கனூறும

வையினைபும பாரககக்குற்றம் பாவிவேனிமமாற்றமபகர்
வதென்னே ஈ

அளவிறந்தபததநாநதவத்தோரொலலா மவணிநுகக
யாமவநதங்காவதென்ன, கிளாகருமநகருணடு நீசெல
லென்னக கிளததளவிறபடியாரிப பாசசாகேளா, வுளந
டுங்கியுடலகபித தோடிவநதந குற்றமசசதேதாரகடம
மையுறவணங்கி, வளாபயததாரினிளறளவிற சங்கமேசா
மாசசியரோன்வநததிலலை வரசசொலலென்ன ஈ

அஞ்சவமுனந்திகணமுன னுனாகநவொலலே னப்ப
டியேனபயமின்றி யனையாயென, நெஞ்சமுகந தவா
பகாநத நோமமெலல நிகழ் ததளவிலவசவேசா நீனை
வுதோன்றிச, செஞ்சொனமடிவாலையனாத தோத்திரஞந
செய திறததராபசசிவனகயிலே சோநதவாரே, துஞ்சி
னாநதிகளென்றுதவத்தோபதநா தூயவநதகருளோ
ரதுமராகி ஈ

மேதாகேதையருடனவசவதேவா மிககவுயிரினைப்பர
மன விளிததுககொண்டான, பூதலத்திலினியென்னசிவ
நற்பத்தி போயததநதோவரகரா வெனப்பிலம்பி, மாதவ
த்தோபடியாரி தனனைநோக்கி மாசசையறகிவவா றுனா
ந்து வருவாயென, வாதரததாலோடியவாக சங்கைகூ
ப்பியையாதண்டநாதாசெய்தி யறைநதவாரே. கூ

கேட்டளவினமடிவால மாசசாசித்தங் கிளாமகிழ்சசி
புடனங்கம புளகமெய்தித், தாட்டருதாமனாயெனனமு
மலாநது சாற்றுவாரனனியமந தவருவண்ண, நாட்டி
ளனேபிறவிவோ களைநதிட்டோனே நவினறவுசைலா
பிபியினலமபோலாயததா, லோட்டமினபோறபுறபுதம்
பாலோடுங்காலபோ லொளிமதிபோனமாறும் லொ
ருதனமைத்தாய.

௨

மறநதநிடை நினைவித்த மாததிரத்தான மகிழநதுயி
ரபோயமேதாசை தையாபாலே, செந்நதரனைச சோநத
தனறசெப்புமாறென செயற்கரி டுசயவனநத்தேவனெ
னறு, நிறைநததுதிசெய துமடநீரீறுபோநது நீணமகத
தோதிருமுனபு நேயநீட, விசைநஞ்சிநிறப மாசசையரி
ங்ஙனவமமி னிருநதருளவீரொனப்பெரியோரியமபுகாலை.

வேறு

சங்கமாபத்தாநொநது சாற்றுவாரதண்டநாதா
சங்கமாதாரமான் தாருவேவசவுதேவா
சங்கமாராதனைக்கார தாபரஞ்சுகத்திலையா
சங்கமாககுறறநினபோற முழநதுளநருககுவாரார். ௨௨

பானுவிஸபகலுநதுயய பனிமதியிலலிராவு
மானமிஸலாதமாதும் வணசுடரிலலாவிஸலுந
தானமிஸலாதானவாழவுஞ் சதுரங்கமிஸலர்வேநது
மானதேவசவதேவ ரகனறநபத்தியநதோ.

௨௩

ஆண்ணனீவிடுபவந்த வருளவசவேசாதமமை [டான்
யெண்ணியிவவகாலந்தனனி விபபடியழைத்துக்கொண
மண்ணிலுன புண்ணியந்தான வளங்கெடுமவரவிடுப்பா
ய,கண்ணுதற்கடவுளானே யெனப்பததாகழருநினறா.

ஆரினியிலககத்தெண்ப தாயிரந்தவாககித்ததோ
ராரினியெமககுனபத்தி யருமையையறிவிக்குமபே
ராரினிச்சிவத்துரோக மகற்றுவாரஞ்செழுத்தை
யாரினிவளரச்செயவா ரத்தவென்றற்றருநினறா யரு

அலமருமவனாரோககி மாசசையரறைவாரஞ்சல
பலதுயாமாற்றமபேசி பரிதவித்திரங்கலெல்லா
நிலவமாவீரசைவ நிடையாககேலாநீங்க
னூலேதலுங்கிலேசஞ்செய்யுமோசையுமொழிமினென்று.

அமலசங்கமப்பிராணி யருளவசவேசெனெனுங்
கமமுணர்விககவேண்டிக் கருணைமேதாகேதையா
நிமலமாமுயிராயத்த னீக்கியேதனபாற்சோததான
விமலநூந்தியாவி விடுதலுத்தனவிரதங்காததான. யௌ

பத்திகாரணமதாகப் பாரிடைபுறப்பிப்பா
யுத்தமசிவாசாரத்தை யுயாவிப்பாயெனவிடுததா
ஸத்திமவசவதேவ னாககுமுன்னழைத்ததன்றி
மெயத்தவாககித்ததழ்சை விககினஞ்செயதானத்தன.

உருத்திரரதிகையினறி யுயாகணரதிகையினறித
தருக்குனமயதிகையினறித தபோதனரதிகையினறி
யருட்டருபுராதனத்த ரதிகையுமினறியத்தன
மெரித்திருவரையுங்கொண்டான நிருவுளக்கருணைமாறி.

மேதாகேதையாதமமை வினாவுடனவரவிடாம
லாதரவுடனேநந்தியவருடனங்கணைநதா
னீதியோதண்டநாத னித்தசங்கமப்பிராணி
யோதுழவிதநற்பத்தி யுருவமாயுலகிலவநதோன உடு

சங்கமச்செலவநதக்கோர தருக்கனசரீரூட்டினனை
யிங்குரீயிருத்தாதநவ னிருக்கடுவயினை நிருநதாற
றுங்கனேரீயிரண்டு சொல்லுடைக்கடவுளாகி
லங்கனுவெனறனசெய்தி யறிவையேயறவும் பொல்லே

எனறுமாச்சையருளாதத தெம்பிரானவெள்ளிவெற்பிற
றனநிருவுளத்திறகண்டு சகலதனகணததைநோக்கி
மெனநிருமுறுவலகொண்டு விளம்புவானவிமலபத்தி
யொன்றினமமேலனபா லுயாமடிவாலமாச்சன. உடு

வேறு

இந்தமேதாகேதையனறனனையாமழைக்க
வநதனனிவனறனனொடுநந்தியுமவரலா
லநதமாநிலத்தமலநம்பத்திபோயததெனறே
யெநதமேலமுனிகின்றனனையாமெனசெயதும. உடு

என்னவீரபத்திராதிபலகணத்தருமிறைஞ்சிப
பன்னகாபரணநின்றனபத்ததினிறபறறுந
துன்னுபத்தியாறசங்கமாசசனைசெயுநதொழுமபாற
பின்னைநந்தியையொப்பவொங்குளார்பேசின ௨௪

நின்பத்ததினுககியனறநனைமநதனைநின்போற
றுன்பமிலலனைசசகாநநதஞானாதநதுணையை
மனபெருந்தவாவைப்பினைமாசசையாமகிழவ
ரன்பாமணணிடைமலகுவானங்கணீவிடுப்பாய. ௨௫

என்றிறைஞ்சநம்பிரானிருவோரையுமழையா
சென்றுறுங்கடகத்தினநீர்நொனசசெப்ப
நின்றிறைஞ்சியேநின்னடைநீங்கலமென்ற
ரனறுசொல்லுநாநுமமிடையறபமுமகலேம ௨௬

நம்பெருந்தவாபூசையேநமககிதபூசை
யமபுனிககுணீசெலவினொன்றனைத்துகந்தருளத்
தம்பிரானகழலிருவருநதாழநதுறப்பணிநதங்
கெம்பிரானறிருக்கருணையாலவிடைகொண்டங்கேத்தி.

இறைவாதந்திருக்கூட்டராங்கணங்களையிறைஞ்சி
நிறையுமங்கவரருளகொடுநீங்கினாகடக
முறையுமாதவாமுன்னுறுநதமதுடலுறறா [ா.
தஷ்டயினினமெழுந்தனபாமெயசசமுகத்தைத்ததாழநதா

பறறுநேயராய்மாசசையாபதத்தினுமபணிந்தா
மறறுநனமடிவாலையாதவத்தவைணங்கி
யுறறுநுமமடியார்களவந்தாநுமகஞரிய
நறறிறத்தொழுமபானவைகொளுமெனறுநவினூராக

திருநதுநதிகளசங்கமபிராணியாஞ்சீரை
யருந்திறறறருமாசசையாபுகழினையங்க
ணிருநதமாதவோததலுமிருவருமிறைஞ்சிப
பொருநதுமனபினுமமடஞ்செலுமினெனப்புகன்று.

வேறு

ஐயாமாசசையாதாளிறகஞ்சலிசெயதுபோற்றிச
செய்யதமமடத்திறசெலலசசெபடியேநந்திதேவ
ருயயமேதாகேதையருடனசென்றுதமமடத்து
மெயயராமடிவாலையாபெருமையைவியந்திருந்தா. நக

மேதாகேதையா புராணம்

முறறுபபெற்றது

திருக்கூட்டச்சருக்க முறறிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௫௦

உ
திருச்சிறமபலம

—*—

மேதா கேதயா புராண
வசனம்

ஸ்ரீவசுவதேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமெனபதலை இவ வுலகத்தவா முக்காலமறிதறபொருட்டுச் சிவபெருமான தவத திறசிறந்த மேதா கேதயருயிரைத் தம்பாறசேர வருளசெயத் வளவில், விசசலநகரவாசிகளாகிய பத்தஜனங்களோடு ஸ்ரீவசவ தேவரும் இன்னும் மறறைய ஜங்கமாகளும் ஒலககமாகி வாததி யகோஷங்களோடு அங்குச்சென்று, மடிவாலமாசசையா அவவி டததுவரத் தாழ்த்தத்தலை அவரையழைமின்களென்று ஆளுநா பித்தவளவின, இதுகேட டருகினின்ற படியாரிப்பாசசையா மாசசையரிடத்ததுச்சென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸதராய நமது மேதா கேதயா சிவபதமடைநதனொன்று அறிவித்தவளவின, மாசசையா அவவுழிவந்திருக்கும் பெரியா யாவொன்று வினவ, வல்லையா, மதுவையா, அலலமையா, சகதேவத்தண்டநாதா மு தலிய பத்தா ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதா கேதயாமுன்னே சமூகமாயக்கூடி வாததியங்குளெல்லா முழ ங்க விருக்கின்றனொன்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமீசசையா நகைத்து வசவதேவா தாம்ஸங்கற்பித்த விரதத்தை நெகிழவிட்டு இத்தனாயில் சீவிப பது யாதுகாரணம், நாணமெனபது சிறிதுமிலராயினா, தமக்கு நனநுமுடையுயிரொன்னுங் கோத்திமொழியை மறநதுகின்ற விரத ஸ்வராய வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண னுது மேதா கேதயா சிவபதமடையவும் அவருடன்செல்லாத தோ பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணினுங்குறமமேயா

மேதாகேதையா புராணவசனம். ௩௮௩

ம இமமொழி யானபுகலவதுந தகாது அவவிடத்து அனநதம் பெரியாவது நிறைநாதிருக்க யா னவவிடத்துவந்ததன லாவதெ னனபயன, எமக்கும் புரிபுகடமைததாய கருமங்கள் அநேகமி ருக்கினறமையால் இனிநீர்செல்லுமென்றுபுகல, இதுகேட்ட பா சசையா உள்ளமுமுடலமு நடுநடுங்கி யோடிவந்து திருக்கூட் டத்தில் மகத்தோனாவணங்கி யசசத்தால் பேசாமல் நின்றவள வில், அங்கு ஜங்கமொல்லாம் மாசசையா வாராதகாரணம் யா தென்றுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவாமுனபு புகலவஞ்சினென்று நி றக, அதனைப் பயமின்றிப்புகலலாமென்று யாருஞ்சொல்ல, படி யாரிப்பாசசையா மாசசையருநாதத்தெல்லாம் விளங்கவுணாகக வே, ஸ்ரீவசவதேவா தமது சங்கற்பஞானமுண்டாய மடிவால மாசசையுநாத துதிசெருந திறத்துடன் ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா லைலாசஞ்சென்றனா

இதுகண்ட தவத்தோ பத்தா'மற்று மநகரவாசிகள் யா வரும் துக்கமுக்கராய, மேதாகேதையருடன் ஸ்ரீவசவதேவனாயு ம ஸ்ரீபரமேசுவரன தம்பாற்செல்லத் திருவுளம்பற்றினா, இனி பூலோகத்தில் சிவபத்தியென்பதேது எனறிரங்கி, ஹரஹரவெ ன்று உச்சரித்துவருநதி இவ்வித்ததை மடிவாலமாசசையாகருந தெரிவிக்கச்சொல்ல, பாசசையா வினாந்துசென்று நடந்தபடி யுணாகக

இதுகேட்ட மாசசையா மனமகிழ்ந்து புளகாங்கிதராய் மு கமலாசசியோடு ஸ்ரீவசவதேவரைப் பலவாறுபுகழ்ந்து துதித்து தமதுமடத்தினின்றும் புறப்பட்டு மகத்தோரது திருக்கூட்டக் திறசென்று வணங்கிநிற்ப, அவருமெதிராதுவந் துபசரித் து அங்குப் பலவாறு புலம்பிப்பரிதிபிக்கும் அடியார்களைநேசித் திகைகயமாததித் துயரத்துக்கேதுவாய்பலமொழிகளைப்புகன்று

நா.அ.சு. மேதாகேதையா புராணவசனம்.

இவ்விதமாக வீரங்குவதெல்லாம் வீரசைவசிஷ்டையில் நிற்கும் நம்மவாக்கழகன்று அவையொழிந்தது நிற்கக்கடவீர் ஸ்ரீபரமேசுவரனும் வசவதேவா ஜங்கமப்பிராணியென்று தெரிவித்தற்கே மேதாகேதையருயிலாக கவாந்தனா அதுகண்ட வசவதேவரும அவருடனசென்று தமதுசங்கற்பத்தைக் காததனா உலகத்தில் நமதுபத்திகுக்கு காரணசொருபமாய நீயுற்பவித்தது சிவாசாரத்தை யுயாததுவாயென்று அன்று கைலையில் ஆளுபிதது அதுமுடியுமுன்னே நந்திதேவரைச் சிவபெருமான கொண்டு செல்வது முறையோ? அன்றியும் மெய்யனபினையுடைய ஜங்கமராராதனைக்கும் சிவனே விக்ஷிணகாததாவாக வெண்ணவேண்டிம என்று பலவாறுசிறிதது, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜங்கமப்பிராணியாகவும் பத்திவழுவீணராகவும் அவதரித்த ஸ்ரீவசவதேவரை இந்தவுலகத்தினைக் கண்காணப்பச்செய்யாது அங்குகலை யினகண்ணே யிருத்தற்கே சமமதிப்பீராயின முன்னுக்குப்பின் விரோதமான கபடவாராதனையைக்கொண்டு நடிக்குங்கடவுளென்று உமக்குமொரு பெயருண்டாமென்பதிற சந்தேகமில்லை அதுவும் வேண்டுமதுதானென்று சமமதிப்பீராயின, சுவாமீ அடியேனசெய்தியு முமக்கு நன்றாகத்தெரியுமன்றோ? நாளை அறவுமபொல்லாதவனே என்று மாசசையாபுகன்ற கிஞ்சொலயாவும் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்தில் உமாதேவியாரோடு வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரன் தந்திருவுளத்திறகண்டு தமதுகணங்களைநோக்கிப் புனமுறுவலோடு சொல்லுவாரா

பூலோகத்தில் நமமிடத்து விமலமான மெய்யன்புள்ளவன் மழுவாலமாசசையன்னு மோரணபன், இந்தமேதாகேதையனை யாயிகழைத்தது காரணமாக நந்தியு மிவவிடத்து வந்தலை இருவரு மிவிடத்துவந்ததேகாரணமாக நமதுபத்திமாககட

பூலோகத்திற் போயவிடுமென்று எம்பால கோபிக் கினறனன அதற்கு யாமெனனசெயவோம் என்று திருவாய் மலாந்தருள், அங்கு வீரபத்திராதி பலகணநாதருமவணங்கி, சுவாமி தேவரீர துதிருவடிகளிற் பத்தியினாலும் ஜங்கமாராதனைத் தொழுமபி னாலும் ஸ்ரீநந்திதேவாகு ஒப்புமொழிதற்குப் பூலோகத்திலவே று யாவரிருக்கினறனா ஆதலால் பூவுலகத்தில் அடியாயாரும் மகிழ்ச்சியிக்கும் வண்ணம் மாசசையரது கோபமானது சமன மாம்பொருட்டும் இவர்களைப் பூலோகத்திலவிடுப்பதே நனமெ யென்று விஞ்ஞாபிக்க, உடனே பரமேசுவரன் அவலிருவனாயும் ஸைப்பித்து நீங்களிர்நீரும் பூலோகமேசென்று வசியுமென்று திருவுளம்பற்ற, அவலிருவரும் சுவாமி தேவரீரது திவ்வியத்தி ருவடிநீழலை யடைந்து பின்னும் மீளவது எவாகு மெளிதாரு மோ யாம நீங்கலமென்றா பூலோகத்தில நமமனப்பாப் பூசிப் பதே நமக்குரிய பூஜையாகும் ஆதலால் அவவிடமேசெல்லுமெ ன்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவலிருவரும் மறுததல்கூடாமையின் சிவ னதுதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சிவகணங்களையும் வண ங்கித்துதித்து அவரதருளைப்பெற்று, அவவிடம்விட்டு நீங்கிப் பூலோகத்தில் திருக்கூட்டமத்தியிலு நீராஜசிவியாயக கிடக்கின்ற தமதுதேகத்திற்சென்று பொருந்திப் பூயியினின்றுமெழுந்து அ டியாதிருக்கூட்டத்தை வணங்கிக்கொண்டு மாசசையரது திரு வடிகளிலும் வணங்கினா மடிவாலமாசசையரும் திருக்கூட்ட ததைவணங்கி உம்பாலபற்றுள்ள அடியாரிருவருமவந்தனா. இ னியவாபுரியும் பத்திமையாவு மங்கீகரிப்பீனென்று புகன்றனா. அடியார்களும் ஸ்ரீவசவதேவா ஜங்கமப்பிராணியான், சீரீநீ, மடிவாலமாசசையதேவா புகழினையும் துதித்தனா மேதாகே தையா ஸ்ரீவசவதேவரிருவரு மவனாவணங்கித் தமதுதமதுமட்

நடவுசு மேதாகேதையா புராணவசனம்.

நகலிற் செல்லவிடுததுப பின மாசசையரதுதிருவடிகளிற் பணி
ந்து அவரையு மடத்திறச்செல்லவிடுததுப பினபு தமதுமடத்திற
சென்று மடிவாலமாசசையா பெருமையை நினைந்து வியந்து து
தித்துக்கொண்டிருந்தனா.

மேதாகேதையா புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறுமடமபலம

திருவா துச்சருக்கம்

சிவநாகமையாவாது

எதிகஞ்சதுராதத விநியசரணாததி
விதிதமதிகாதத விரதசரணாததி
யதிககதிபாதத வமலசரணாததி
வதியதவிதாசசொல வசவசரணாததி.

க

வேறு

இப்படிதவத்தோரபத்த நினையிலாமகத்தோரனபா
லொப்பருந்தண்ட நாத்ருடனறிருக்கூட்டராகிச
செப்பருமஞ்செழுத்தாஞ் செழுஞ்சுடாவாளாலவாத
வெப்பமதறத்துணித்த வாதினைவிளமபலுற்றம. 2

சிவநாகமையொன்னுந் திருப்பெருங்குலத்தோரனபா
புவநாசருணமைஞானப பரிவினரரியநீரா
தவநாயகத்தாசுததா தயாநிதிநயானுபூதா
புவனாதிபதியாந்தண்ட நாதாபாறப்பொருநதுநாளின. ௩

மறையவரிதனைக்கண்டு மனமபொருராகித்தமமு
ஞறைதருஞ்செவிச்சொறபேசிபுருததெழுங்கருத்தராகி
யிறைவனுமவிச்சலேச நெதிரின றுநநதிகேச
னிறைதருமநதணுளா நெடுங்குலநீங்கிறமென்றா. ச

திருக்குலா திருக்குலத்தோ திருக்குலொனறவாககே,
பெருக்கவேவணங்கிச்செய்யாப பிரியங்கள்ளலாஞ்செ
யவ, னுருத்திரனெனனக்காணபனுண்டுமிககனவுமுண
பன, குருக்களும்வரோமேலாங்குலத்தருமவோயெனபன

மேதினிமனனவெங்கள் வேழவியேமுதலாங்கனம
நீதிபோயச்சாதிதனம நிலைமைபோயகலலியாண
வீதியுளயாங்களச்செலல வெருவினேமிலிங்கங்கண்டி
பூதியேசாதியாகப்பயையுனாபோயத்தெனசொலவாம.க

தனாயினாசெயபுகுறந் தாரணிவேநதர்க்காகும
புரவலாசெயபுநீதி புரோகிதாகாகுமயாங்க
ஞனாசெயினிநத்தீமை யுனக்கலாதெமமைசசூழா [ஐ
திரமிவையுன நனசித்தநதெரிநதுகொளசெங்கோனமன்

உனனைநீபேணிககொள்ளென றுரைத்தனாவெகுண்
டுவேநத, னிரநெறித தண்டநாதன ற்னையழையென்ன
ச்செலவார, சென்னெறி கோடாராய சிவநாகமையாத
மமைக, கொன்னருஞ்சிவிகையேறறிக குலவிம்பக்
டுததுச்செலல னடாளகோலர்

தூரத்திறகண்டபாபபாரா சொல்லுவாராபாராய்வேந்தே
யாரித்தாழ்வியற்றுவாரிங் கருமபுலகலகவேணடிப
பாரத்தணடிகையிலேற்றிப பாரத்திபனமுன்னஞ்சாமற
சேரத்தனகரங்கொடுததுச்செலகினுனசிநி துநாணன்

கொற்றவனறையெண்திக கொடுமைசெயநதிக்கேசன
மற்றவாககஞ்சமாமென னெனறனாவனனிபோல
முற்றியசினத்தனாகி விசசலனமுனிநதெழுநது
தெற்றெனப்புறவோலககஞ்சோநதங்கணிநுககலுற்றன

நடிதுபோயவசவதீதவா காவலனசபையுடசென்று
படியிசைதாமேறசாததுய படாததையாதனமதாகித
திடமுறுநாகமைய ரிருதிடசசெயதபினனா
முடிமனாவெனையழைத்த முநதுகாரியஞ்சொலென்றா.

எனறலுமதிககோப மெயதிவிசசலனுரைப்பா
னனறுகாண்தண்டநாத நற்குலருடனேநீதி
பொன்றியசாதியான புலையருங்கலந்துபோன
துனறனானமேலகிழெனப தொழிநத்தேயிநதலுரும.௨

சங்கரன்பத்தியுன்பாற சனித்தபினசாதிந்நி
மங்கினநீயிருநத மணணிடையழையுமபெயயாப
நவநாயகத்தினையுமபொன்றும போதுநாநீயிருநதி
புலனாகிபதியாநதமுன்ன நந்திகளியம்புகினுரா. ௨௩

மன்னவகேட்பாயநீச மங்கையைப்பாரப்பாக்கடி, நன
'னெறியரசியாகநாட்டு மெனெறுதாங்குள, பொன்னினோ
ரபசுவைச்செயவித் ததனிடையுத்ததிமாதைச, சொன
னவககோவினமீது தனத்தினைச்சொரியச்சொலவி. டிசு

அககுலகீனமபோயப்பி னரசியாயினெனெறெண்ணிப
பகமுறநதமாதைப பரிநதவணமிச்சிறபாலை
யெக்கிலாதருந்திமற்று மிச்சையாவிழிவாங்கோவின
மிககவவவுறுபபையெலலாம வெடடிவெவவேதாக்கி.

நெற்றிசோமாசிகடகு நோபாகமவலதுபாகம
வெற்றிவேதாநதாபாக மிககுறுழிதுபாக
முறநபணடிதாக்களபாக முபாத்தியாபாகநாபபண்
சொற்றறினெனநதான றாயதிக்கிதாதமபாகம. டிசு

நலத்திருமுனகுறங்கு நாலாயவேதாபாக
மிலககுறினிடதுவரு வெச்சவேதியாதமபாகம
வலத்துடைகலையினசனம மாப்பினாபாகநாபபண்
பலத்தராமத்தியான பட்டாதமபாகமாகும். டிசு

அளவுறுமுதரமெலலா மாரணப்பட்டாபாகம
வளமைசோவெநநிறண்டு மந்திராபாகமாமற
றுளபரதேசிகட்கென் றோதியப்பசவினமெய்யைக
குளமுதறபகுநதுகொள்ளுவ கொடியசண்டாளகோஷர்

வேறு

வேதமுன்ன முறைத்திடுஞ்சாதிகள் விதியிதென்று
விரித்துவிளம்புநி, னோதுமாரணந தன்னிலுதித்தும்ண
ணுலவுசாதி யிரண்டவையுன்னினற, நீதிலவத்தகொ
னறுநிவத்தகச செய்தியோரொன்றுஞ் செப்புமிருவரின,
சாதகனமவிசுத்தனேவத்தகன சங்கரனுபதேசனிவத்த
கன.

யக

என்றுவேத மியம்பியநீதிவிட டுடையிலுற்ற குலவு
னாயெனுபெறத, தனறநாட்டுறுமன்னனவகுத்தவிச சா
திசங்கரமெங்கடகுத்தானிலைத, துன்றுபுண்ணியகீனர
கத்ததுறுஞ் சொன்னமோடதுபோலவேதோன்றிடு,மொ
ன்றுமீசனுருவினாமேபுரிபு முலகாகண்ணுககுலகாபோ
ற்றோன்றிடும.

உய

வாமரிககிணையோலாசசுவாவெலாம வாரணங்களை
வோவராகமிப, பூமியுற்றமரங்களவிண்டாருவைப போ
லுமோவொண்புலியிறசிலைகளசுந, தாமணிககுநிகரோ
சமுத்திரந தன்னையொத்திடுமோநீரத்தடமெலா, மேம
வெறபுககுங்கங்காநதிககுமொப பெயதுமோமண்டரும
லையாறெலாம.

உக

உம்பாதேனுவோ லோபபசுவன்னவோ வுமையிடத்த
ரககிமையோக ளொப்பரோ, வம்பராஞ்சிவநிதைப்ப
னவரின மன்னருட்சிவநாகமையாககொவவா,மொப்பொ

ஞதியசீடதிபணடித னொன்றொரனப ரிறையடியாராதமக,
கிம்பாகோடி மறையவொரபபொன றிசைத்தநாவரி வே.
னென்றிறைமுனம். ௨௨

நெருப்பையோரமபரத்தினிறகடடியோர நீண்டவன்
னியிறநூககமறையவ, நுருத்தவூரிமறழலென்றிராமலே
யுலநதசெய்தியுலகமறியுமே, தருக்குபாம்பின தாளமெ
ன்றோபதி சங்கராலய முற்றதவததனா, விருத்தமாய
ராககவவித்தினங்கொலும விதியறிந்தொருமெயத்தவா
கலலையா. ௨௩

அநதவாலயத துறறங்கிருநதுவா மூமயநதன்னிலவ
னாககடித்தரா, வந்திறநதமைதோககிகருணையான மதி
ததெழுப்பியமாநகாதனனிலே, யிநதமாதவாதாமுறுநா
டனி விவாமடத்தடி யாணமஞ்சனநதரச, சநதவோரு
டங்கொணடுநகடவோர தககவேதியன றனகரந்தின்
டலும. ௨௪

தாதிசுண்டககடததைத்தகாதரச சங்கராவெனத்தார
ணிமோதியே, பூதிமெயயிறபுனைந்தோபுதுககடம புக
கெடுததுமுன போறசெலுமபோதவண, காதிவேதியரி
நதவெள்ளாட்டிநங கையணைந்தகலமபழு தாயத்தென,
மோதிமண்ணி லுடைத்தனளன்னியா முட்டிலந்தணர்
முழகுவதனறியே. ௨௫

அநதணாளா பரிசிததகுத்திராக காமசுததமென் றுக
மங்குறுமோ, விநதமாநிலநதனநிறபுதுமையென நிவ
ளேநாமபிடித தீர்த்துறககடடியூன, சிநதமோ துவங்கல்
லையாககோமொழி செப்பியென்னததிரண்டவாசோவி
டம, வநதமெயததவா முன்னமறையவா மதித்தவின
சொலவமதிப்பாயரோ ௨௬

கல்லையாககிணை யிலலெனசொலலுவா கடித்திறநத
வக கடசெவிதனைநீர், நலலநெயத தெழுப்பியவனறு
மை நாங்குககண்டனமின்றுபினகண்டனம், பொலவிர
லலீநறபுணணியொன்னவே புகழ்வொலலவரும்பபுக
ழிஞ, லெல்லையறமழ்ச்சியராகியாமெண்ணி நுமமை
யினி துகொண்டாடுலேழ. ௨௭

துயயநுமமிற்றொழுமபிபயநததோர் தொழுததைநீர்
ககோ கடங்கொண்டு செலகுவாள, செயயநானமறை
வல்லசறபாததிரன நிவலியாறங்கததாகககிகாமணி,கை
யணைநத தெனவககடநதனைக கடிதுடைத்தனள பாரப
பார்கடையரோ, வெயயகுத்திராதீண்டினமறையவாமி
ககநீர்புககுமுழகவிதியலால. ௨௮

நனசாதிகட கநதணாதீண்டிஞ விழுக்கதென்று சில
நூலியம்புமோ, நானிலத்திலிது வென்றருமநீர் நாட்டு
சாததிரமே துநதபத்தியே, தூனவிநதபபிழையபபொ

றுப்பதே துததமததாநீரோளளிதலலாநெறி, மானிலத
தில் நடத்துகின்றீரிது மகிமையோதாகக மாகினமறுப
பிரோ. உக

எனறலுங்கல்விதேவரிவாகுபா மெதிரததோருத்தா
மிட்டுக்கொடுப்பமென, ஞெனறுமசசபை தனனிலமல
னை யுனனுமனபாகததுறுஞாளியுஞ, செனறுநுமமைப
பரிசிக கொணாசவா சேவைததாதியா தீண்டத தருவ
தோ, பினறையொனறுரைப்பமவெகுளாதிரும பேசுநீ
ங்களபிராமணரொப்படி. நட

பிரமஞானி பிராமணனெனபவன பிரமகினைபிராம
ணனாவனோ, பரமவேதமபரப்பிழைமபரம பரசிவனபர
மேசனெனுமபெய, ரரணம்கேசராக கனறிப்பசுககளா
மரியயாகுப்பரசததமாககியே, வரமுறத்திரிவீரநீரபர
ததுறு மனத்தராகுமயேசராககொப்பிரோ. நட

. ஆதலாலுமையீசனடியவ ரணைநதுநெஞ்சினு மங்கீக
ரிககொண, தோதுமுத்தர மெனறலுநனறுநன றுனம
டத்து ஞுமலியுமுனமடத, தாதிதனனினுந தாழ்வென
வெங்களைச சாறறுநினகுலததாருத்தறிப்பதோ, பாதக
ப்பரசாயிணைமுளளினைப பரிதநொராபபைப பதித்தது
போனறதால. நட

எனவுரைத்து மறையவாஞாளியை யெமமுனாரண
மோதுவியெனனவே, யனகாநறகல்விதேவாசுணங்களை

யங்குலத்தினொ டிததழைத்தாரசுவா, வென துமன்னன
ழைத்தன்னென றுவந திறைஞ்சிலககண்மெயதவிருகக
நின, நனதுநெஞ்சிற்ச துமறைதன்னிலோ சாகையோ
துசடககெனவென லும

௩௩

ஓதிலககண் மெலலாமபெறமறை யோதுகினறசுவா
வினைநோக்கினா, வேதபாரசகா நாணிபயததுடன மெ
ததவேகலவிதேவாககிறைஞ்சினா, ராதியீசனடியாரபெ
ருமையை யநதணுளரநிநதிவிரோவெனப, போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப பூனாயெனபபுகனமறையோயந
த்தால்.

௩௪

காளிதேவா சிவசித்தா.

காளிதேவாசம்பூரின்றிறையவாகடிநதவாதிறகடிநதெ
ழுநதாரண, ஞானியோதெனவோ துவித்தாராமறு நம்ப
னனபா சிவசித்தாவாதியா, தூளியாகப பறககப்படிப
வா சுததநேயரைச சூத்திரொன்றிடுங், கோளிவேதிய
ரொவவாரரனபுகழுகூற்றேயத்திருக்குலாககென லும.

எங்களகாலிற் செருபபுகுகொவவாதவ றெங்களுக்கு
மேலென லுமதென்னென, வெங்கதததுமறையவாகூற
லு மெயததவத்தா சிவசித்ததொனபவ, ரங்கண்ணபுகழ
பரடாதவநதண ரத்திருக்குலத்தார்களடிகளிற, நங்கும
ந்தச செருப்பிறகொவவாரினு சத்தியஞ்சத தியமெனச
சாரறவே.

௩௫

என்னவந்தண மொல்லாமவெகுண்டெழு திவனாவந்
து பிடித்துத்தரஞ்சொலப, பின்னிடையதொரு காட்சி
யைக்காட்டெனப் பெரியபத்தா செருப்போபுடையதா
யசு, சொன்னமாமறைபோரிலொருவனைத் துலையிலோ
ராபுடை வைத்துறத்தாககிஞ, ரன்னவேதியாதோற்றன
ராதலா லத்தனனபரதிகாமற்றனறி பும. ௩௭

பிப்பபாச்சையா.

குருமகேசரிவிநகநசேடமேகொணடுமேனிகுலவிய
கொள்கையா, ரொருவராலுமளப்பருமேனமையா ரொ
ப்பிலவீர விரதத்தினுற்றுளரா, பெருகுமநதணாதமமு
னொருவாபோ பிப்பபாச்சையா கொப்பூ ரொனுமபதி,
மருவிவாழ்பவா தங்குலந்தியின் மன்னுநீமை மறுத்த
நெறியினா. ௩௮

செக்கராஞ்சடையீசனடியவா செய்யதாளிச் செருப்பி
ன்குணுககினை மிககஞ் னனிகளங்கரஞ்சோத்தவாமேவு
பாதத்துகடிருநீறதாயப, பக்கமாகவணிந்தப்புரப்புடை
ப பாவுமுவிருகாதத்துடபத்தாதா, முக்கணெந்தைதவ
த்தினாபூசனை முயலக்கேட்டிடினமோகத்திலேகுவார.

குலவண்டியின மீதுவிடைக்கொடி தோரணங்கள்ச
வரநதுலங்கவண, காலுலாவுமெருத்தங் கழுத்தெலாங்
கண்டை கண்டிகை கூட்டிக் கனகப்பூண, மேலதாயிரு
கோட்டினிலேற்றியோ மிககதாளிற் சதங்கைகளார்ப்பு

டன, கோலமேவிநடக்கமுனசெனறுதாங் குலவிசசாங்
சூபலாவெனககூறியே சடு

செனறுசங்கமபூசனையுருழிச சோந்தமாதவாதாளிற
பணிநதவ, ரனறருந்திமிருந்தறுஞ்சேடம தாவிபோல
வகத்துனிசசோத்திடாத, துனறுவணடியினமீதினிலே
றறிவண்சுததமுத்திபபதமிதுவென்னவே, யொனறுதம
மடங்கொண்டுபுகுந்தபிறுறறண்பிலருதிபுவகருளா

இன்னசெய்தியை யந்தணாகணமிகுண டென்னிதெ
ன்னவெனசசெவிசசொல்லரா, யுன்னுநாளிலவவூறிற்றி
ருக்குலத தொருவரிலவிசசெய்தியுறுதலா, லன்னசெ
யதி யறிந்திவாசென்றது ராருஞ்சேடங்குள வண்டியிற
பெயதுபின, மின்னுமமயிரமேலுறவேமறை மிக்கவேதி
யாவீதியுட்செல்லலும் சடு

அந்தணுளரதுகண்டடாந்தெழுந்தையாபிபபபாசசை
யனாரோக்கியே, யிந்தவண்ணடியினமேற்கொடுசெல்லும்
தென்னிதென்னச செனவிருத்தங்கடான, சந்தவெள்ளி
க் கயிலையினினறுதான சாரப்போகின்ற தன்மையதோ
விது, நிறதையின ரதடாதமிசசிலெ நெடியவீதியுணீ
கொடுசெல்லவதென சடு

இதனையோபொருளாகமறைத்துமேலிடபமாக்கொ
டியேறறியெமமுருளே, சுததாபோலவருகின்றவுமமை

யாஞ் சொல்லவஞ்ச துநதூரவிவஞ்ஞாவிட், டெததலத்
இடையாகினுமேருந் றொங்களுக்கி துசறறுமிதமல, வெர
ததுநுமபெருமைக்கிங்கதிகநா முன்னொண்தென் றுண
நநதுபொறுத்தனம் சசு

புலையையிப்படி தநதுகலப்பரோ பேரதுமெங்கள் புர
ததினுமென்னவே, யுலையிலங்கி யெனப்பிப்பபாசசைய
ருளன்னீடு சினத்தினராகியே, யிலையமில்லரன்னபாக்கள
சேடயீ தெச்சிலெச்சிலெனுமுனையினோ, யலையுமநந
ரகினுக்காளோ யழிவுகாலமணைநததுமக்கென. சரு

எச்சிலல்ல விதுநம்பினோகமு திகழநதபேரையிற
பபிப்பதென்றலுங், கச்செழுயிடமோசின்கமோவெய
ய காலனோவெங் கதப்புவியோவென, வச்சமின்றிமறை
யவாகூறவே யையாபிப்பபாசசையரதுதனை, முச்சமா
டையைநீக்கிக்கரத்தினுன மொணடுவேதிய ரிலலின்மு
னிரதிட. சசு

பல்விதத்தில விழுந்தியிடுகளோ பரவுமின்னினமோ
வடவங்கியோ, சொல்லுதற்கரி தாமவடவாவனற றொ
னியதாகச் சொடிலபடிவென்றெழுந், திலலமெங்குந் தி
ரிபுரமோவெழி லீசனெற்றிவிழியங்கியோவெனப, புந்
லரந்தணா கொப்பூர்த தெருவெலாம் புகைந்தெழுந்து
பொடிபடவேகவே. சசு

துட்டராமையரிலலுந்தாமோதரா துயயவிலலமுமச
சுதரிலலமு, முட்டவெந்ததுபாறகரபட்டரிலமுடியவெ
ந்ததுநாரசிங்கையாதம, பட்டசாலையுமாரணப்பட்டரப்
பண்ணரிலலும பரந்தெரீககொத்ததே, தட்டிலாதசன
னியாசிபுராணிகா சாமவேதா மடமவெந்ததெனறபின.

ஓடுவாரு மொளிகுமபெயாகளு முள்ளமஞ்சியுளறி
டுவாரு, மாடுதங்குகழியெரியுதென றங்கையானி
னறவித்தடுவாரும, பீடைகொண்டர னுலயமபுகு
யிர பேணுவாருமபெருத்ததநதாடியு, நீடுமீசையுமவெந
ததெனபாரு நோக்கினறறை நினே நுறுவாரும

உடுத்தவாடை யெரினறதேயென வோடியோடியுத
றிடுவாரு, மடைக்கலஞ்சிவ னனபாக்கெனபாரு
மவாபுறங்கடை யங்கொளிப்பாரு, துடைத்துநாம
தை நீறிடுவாரு குவினேயாருத் தொண்டொன
பாரு, மெடுத்தகையின ராயத்தொழுவாரு மெரி
யுதேயுட லெங்குமென்பாரும. ரு

தபபுமிலலுடைத தாமோதரருட ன சாதுவேதியாத
ககணாதமமுடன, செப்பநாரசிங்கையாபுரோகித்தேவா
கேசவ தேவரிவலொம, பிப்பாசசையா முனபணிந்
தியா றுக்கள்செய பிழைபொறுத்தி பெரியோயெனத்துதி
த, தொப்பியென சனமயனீந்தவிவ ளுமொக்கினறுதக
ஞ்செயதாயென. ரு

மற்றுமுள்ள மறையவாகுடியே வந்திறைஞ்சுவவாத
மைநோக்கியே, சற்றுநெஞ்சிற் கருணைபிறந்துமுன று
ழந்துளோர்க்குத் தயாசசெய வேணுமென, நறமறந
வராம பிப்பபாசசெய நாகையோநிரண டேறறாசேட
மே, யுறறிடெனகர மென நனபிறபோற்றலு மோடிவந
தவ ரொண்கையிலுற்றதால

௩௨

அநதவிப்பிர நிலமுன போலதா யங்கியற்றதெல்
லோருமறிவோ, யுந்துசேவினன மாதாசென்னரோ டி
ணடகூழ்ச்சி லென்னவுணாநதில், நிரதவாறதறிநதறி
நதநண ரொம்பிராநடி யார்க்குக்குலஞ்சொலின, வெந்
தெறிநதெழு தீராகெய நுவா விஞ்சலேசுர வேறுமொரு
ததாகேள்.

௩௩

மாதாததுடையா.

இனியமாதாததுடையொனபவரீசனேசர்க்கிததக
ருத்தினா, புனிதராடும புனலபுறப்பட்டுறம பொங்கு
சேற்றினிற பூசானகுட்டநோயத, துனியனோபசப பி
னறுடாநதக்குழி துடையமிழநத விழுந்தெழுந தோடி
யே, நனியிராவிற் கழீஇயங்குறங்கின னுடுங்காலையி ன
ல்லுடலானதால.

௩௪

கணடுப்பிர னறபுதநெஞ்சுடன கடிதுவந்தககுழியி
றபுரணடெழ, பணடைமேனி படைத்துப்பின னுடை
யா பதமபணிநத பனவனைப் பாணடுநோய, கொண்ட

போகண் டிதென்னெனககூறவே குலவியோடிக குதித
துமுன்கோலமே, மணடினோழு நூறுமறையவா ம
னனமற்றுமோ சைவமறையவா

ருரு

புலவாபோறறுமெ யுறபடொனபவா போசராசனைப்
போதிககுநதேசிக, ருலவுசோமவவை யெனறொரு பா
ணிசசி யோங்குவேந்த னுவபபுறப்பாடுவா, ளிலகும்ச
ன பதாமபுயத்திசசையா ளினியளவவனத தாலெழி
லுறபடா, குலவுமனபினிற கூடியசெய்தியைக கோளா
வேதியா மனனமுனகூறலும

ருசு

அறிறதுநெஞ்சி லவ்மதியாதரோ வனபிலவந்திககச
சினனா மாந்தபி, னிறைந்தநீதிய ருறபடாசெய்தியை
நிலததாகாண நிமலனவிளக்குவா, னறைந்தவந்தத தவ
த்தினராவினைய யழைக்கசசென்று மனறினறிமற்றிரா
ச, செறிந்தலோவட தாருவினமேலொரு தீயபூதந்தி
யங்கிககறங்கவே.

ரு௭

தரையதிராதிட விரந்தவடசுதெழுஞ சததமேதெனத
தாரணிமன்னவன, பொருவினமாந்தருந தானுமவவா
விடைப போநதுநீயாபுலமபுதியென்னவே, யரசகேள
பன்னிரனடுவருடமாயையருறபடாநதியைநோக்கியே,
கருதுபூதங்களோரொழுநூறுயாங் காததிருநதுறுங்கால
ததினேற்றிரா.

ருஅ

எனபெருமபசியாலெங்குமெய்தியா னினறணைநதன
 னிங்குறுபூதங்க, ளனபருமபட ரங்கபுனையிலே யார
 நதநீதியா லத்தனையிலேயிற, றுனபநீங்கி யணைநதனநீ
 யவா தூயவெனபினஞ் சட்டிடினங்கெழு, மெனபுனைய
 க்கு ளணைநதரனவெறபினின மெய்வனனென வேநதன
 விருப்பினு

ருக

நீயரனகிரி மேயுமபுடக்கொரு நிச்சயக்குறி செயதுநி
 கழததெனத, தூயவாவினே ளானபிடுங்குகொடு தூக்கி
 சசெலகுவ னெனனத துணிநதுமன, மேயவநத வடத
 திறனதுடன மிக்கவொக்கலு மேவியவவெனபினேத,
 தீயிலவீழக்கப புனையுறுமபூதம டு செல்லவேநதன சி
 வனகிரிசோநதனன

சுய

இந்தஞ்ஞினமுனகுகையொனபவ ரீசனனபரிருசெவி
 தானபுகட புத்தியற்ற புராணிக னெனபவன பூசரக்கு
 லன் பொக்கவுரையின, னெநதமததன கரத்தாலரிபுடு
 மீனமொன்று மிசைக்குதலினறியே, யநதமாலே யுயாத
 துனாககினறபொய யானதூலே யவைமுனனதைதலும.

இதைநஞ்செவிகேடகவறிநதிருந நிச்சயக்கணையாம்
 வதையாவிடி, னததனிததன பதத்திறகுத்தூரன மாவ
 மெனன வறிநதவனசசிர, மொத்தியேபடை கொண்ட
 ரிநதநதமெய யுடசெறிப்பவனோவுடல் விணடுசீ, மொய

ததவெம்புமுக குபபைதனாயெலா மூடலிந்தநின் மூதா
ரறியுமால். சு2

அனறிவேறுமோரனபாகெம்பாவிவாழையாபோகை
யரத்தனருளமிகத, துன்றியுளாவ ரந்தணசசாதியர் சு
ததனறொண்டாமேற றுன்னியபத்தியே, பொன்றிவாழ
வுறு நாளிலிவாசெய லுமபாகோணுலகத்தாககுணாதது
வான, மன்றினுதன குறியுடனீசாபோன மாண்டகன
றையெருத்தினவயினகொளா சு3

வருதலகண்டு வணங்கியககன்றினை வாங்கிலைவததும
லாததாளவிளக்கியே, பொருவிலாதனஞ் சோததுளவி
ருப்பினுற போற்றிநிறுதப புனிதன முறுவலகொண, மி
லாசெயவானமக கிரதலரித்தகன றுனருந்தற குவப்பா
னதென்றுநாந, தருமிசேடா தாசனமுன சென்றிதைச
சாற்றததுக்கலை த தாழத்தங்கிருந்தனன சு4

நாமபசித்தன நீயாகிலுமினி நாணமின்றிச சமைத்தி
டுவாயெனச, சோமபதின்றிப புலாலதெனாமலே தூய
நேயத தரிநதுவெவவேறதாய, வாமபினைக்கராக கின்ப
மபிறககும்வ வகையறிநது சமைத்துப்படைத்தலுந, தீ
மபரந்தணா கூடிககரங்கன்றி றீயகறகதைகொண்டுகின
த்தராய. சு5

மடத்தைவெம்பி வளைநதுமதினை வந்திடித்து கபா
டங்களவாங்கியே, திடத்துவேதிய ருடபுககுபபோகை

யாச சேரலெனறநதத தீயபுலையனைப, புடைத்தவனற
 லேதனனைககதையினுற போகமோதிடு மென்னபபுனித
 னுஞ், சடககெனததெரி யாமனமறைநதனன் சைவநே
 யத தபோதனாசாற்றுவார

௬௬

*புலையாநீசொன றநதரமினறிவெம பொயயுனாககின
 றீ பொபபடிநமமகத, தலையுநீசா புகுவாநுமவீதியி னவ
 ராபுகுநதிட வொண்ணுதறிவினீ, மலைவிலாறபுரஞ்செற
 றவனேயரை வநதுநிநதிததீரமாயாநரகரா, யுலையுநீரொம
 பிரானுடனபோதுநா முமமைநோக்கியிவ ஓரிவிருககொ
 ணை.

௬௭

என்றுபோகையோகுமளவிழிவ வீனவநதணுரிவிரு
 பபதாம, வெனறிவிங்கமும பூசராபூசிகக மேவுவிங்கமு
 மிககுளவிங்கமு, மொனறிநிநதங்கள பீடங்களவிடடுவி
 ட டொன்றுமினறியவ ஓரினும்போகையா, பின்றுடாந
 துநிலத்தினுமவிண்ணினும பொருதெழுநது பிரியத்திற்
 செனறதால.

௬௮

இததிறத்தி னிவிங்கங்களைகலா லீசனேசமி லீனப்ப
 னவாகள், வைததசெலவங்க ளேரிசுளங்கயம வறறியு
 ளள பயிராகளுமவாடியங், கொத்தமண்ணு மதிநதுமா
 றங்களா யுள்ளவெல்லா முலாநதுபசுக்களு, மெத்ததிடுமப
 யங் குன்றிரிககுல மிககவுளை மறுகெங்குமேவின. ௬௯

அந்தகாரம் தாகியுறபாதங்க ளாதலகண்டு மறையவ
 ஈக்ஷயே, வநதுபோகையா தாளின வணங்கிமுன வா
 ழத்திநின்றுமயங்கியசித்தராயப, புத்தியீனாபிழையைப
 பொறுப்பதே போதஞானதநா போற்றுகட னதா, மெ
 நதமுரையு மெமமையுமவாழவிகக வீசநீயங்கெழுந்தரு
 ளெனறலும. எய

அனபாடோகையா வேதியராயினோக கபயவததங்
 கொடுத்தஞ்சலெனறெழுந, தினபமேவி நடநதிடலிங்க
 மா மெம்பிரானுரு வங்களிவருடன், பின்புமுனபுமுன
 போலமகிழ்ச்சியாற போநதுசென்று பெருமபத்தினேய
 னை, மின்புகுநத் விடநகனெனமுதன மேவுபீடங்கண்
 மேவாதுவேறதாய. எக

பெரியலிங்கஞ் சிறியபீடத்தினும பிறங்குவிநதுவின்
 மேற்குறுலிங்கமும், வரிசைசோநற பழகலிங்கங்கடாம
 வாணலிங்கபீ டத்துமவளரொளி, விரியுநத வுலலமெ
 யபீடமேன மிககவாண விலிங்கங்களுகட, ம, பரிவினு,
 றறின மப்படிமணனுளோர பராககவாச்சிகக வாழ்கின்
 றபாத்திபா. எ2

- இன்னுமோரவை குட்டவையென்றுபே ரொதுவா
 ளப்பெருங்குலசசாதியா, டன்னுடம்பிலவெண குட்டத்
 தனாயா சங்கராவெனச சாற்றமொழியளாய, மன்னுநா

வடி கையெனுமநதனா வாழுமுரின மறுகுறவேதியா,
துனனுமேனியிற குட்டததுநீசியெந துயயவீதிபுகலெ,
னசசாற்றலும். எந

பாவகனம மறையவாககென்னுடற பாணடுரோகமப
லிககவெனசசொலிச, சாவழிடுச சவுராடசோமையன
சானதிககணைந தெனறனசரீரமே, னோவகறழிககொ
ண் டலலாலிவலுனாயா னோககியேபுகு தேனெனுநோ
னபுடன, நேவாகோவெனுஞ்சோமசிரததனைச சிநதை
கொண்டு திடத்தானடககுநாள் எச

அடியுடைநதுடைந தற்பமுந் திசலலொணு தாகியே
முழந தாளகரததாற்றவழந, துடலிஞறபுரண னேற்று
திரமா யோயவுஞ்சலி யாமலுருணடுபோம, படியறிநது
கருணாநிதியன பரசிவனெதிர சென்றுமுனிநறுமின,
கொடியநோயை யகற்றிறற்றிவவிய கோலமாகககொடுத
தபினகுட்டவை எரு

பணிநதெழுநது பரவியபினபரன பாவையேயுனறன
பத்திமகிழநதனந, துணிநதுவேணடிய கேடருவேமெ
னத தோகையாளுரைப பாளபெருவவப்பமு, னணிந
திருககவெம மண்ணையரிப்பரோ வத்தநினனை யடியே
னவிழியெலாந, தணிநதிடும்படிகண்டமைபோதுமென
முழவகன்றனன சாரோனபதமென. எச

ஆயினீயந்தநாவடிக்கைபுரத தந்தணுளரறியுமபடிகக
வண, போயமகிழநதுநம்பாலவருவாயெனப பொருநது
நாளந்தப புலலாதமமேனியிற, நீயபாணசெ செறிநது
தியங்கினா செயயவந்த மடவாள்செயலிதாற, பேயரந்த
ணா வெயயவாசொலலெலாம பேனெண்ணுமனன பின
றையுமொன்றுகேள எள

சாமவேதிக னென்றோமறையவன றுனவியோமந்த
னிலேசரிகஞா, னேமவிலுன னனபாசுபசய னென்னு
நாம ரிசைநதோவனத்திலே, சோமசேகராக கென்றங்
கமுதினைத துறறநேயத்தமைக்கினறகாலையின, பூமிமே
னய னத்தனயமேலவுநம் பூசுரத்தவன போதரலகண
டுடன். எஅ

இவனகணத்த னமுதினைக்காணுமென றெறித்துமு
டவொன்றினறிச்செருப்பினற, சிவனபத்ததைநீனைநது
டனமுட்டமேற செலலுமாதவன கணடுசிரித்திது, நவம
பறைக்குல நங்கணபடுமென நாறுதோறசெருப பானம
றைத்தானெனு, மவங்கொணெஞ்சி னகரதையினமந்தி
ர வரியசத்தி யழிநதுமணவீழந்தரோ. எக

அஞ்சிவநது சுபசயாதாளினமே லட்டமெய்யு முறப
பணிரதேத்தின, னெஞ்சுவந்தவா பாலுபதேசமு நேய
சேடமுங்கொண்டறெறியினுல,வஞ்சிபாகனகயிலையனை
ந்தனன மன்னகேளத்தனவணபத்ததனப்போ, விஞ்சசா
திய ரீசனமேலனபிலா வேதவேதியா நீசொனசொல.

ஒளளியாககு மிதப்படாவிசசல னோங்குகோபதத னு
கவுனாசெயவான, றௌளிதான பழங்கதை பேசிலெ
ன சிலமரங்களைச் செங்கையாற்கிளளினுல, வெளளிதா
கிய பாலவிழுமானிடா மேனிகிளளின விழுந்திடாபபா
லென, வெளளிவெஷ்வுரை கூறவிருந்தபே ரிதுவுமுள
ள தெனமெலலெனநக அக

வேறு

வசவேசரரசனசொன்ன வாரததையைததாபிப்பாரா
யிசைவேறவந்திருந்த விருந்தவாசிவநாகைய
ரசைவேதுமிலலாரததாங் குலத்தினைப்பிடித்தழுத்த
நசைவேயகாமதேனு நன் 'மலையெனப்பாலசித்த. அஉ

சிவநாகமயனாவேந்தன செங்கர^த குவிதனுப்போற்றிப
பவநாசரிவராமென்று பயந்தன்னபாபபாரானோ
தவநாயகத்தரான தண்டநாயககாயஞ்சி
யவநாமிங்களைத்தெனரு ரரிகண்டவிபமபோலானா.

திருத்தவாசிவநாகையா செய்யதண்டுகையிலேறித்தரு
ககினைமுன்னஞ்செல்லத்தண்டநாயகருமபின்னே,யரு
த்தியாஞ்சிவிக்கையேறி யரனமனைசென்றுபுககார,விருத்
தமா மறையோரபோத வெள்கிஞாவெருணமிபோந்தார.

சிவநாகமையா வா து

முற்றறு

உ

திருச்சிற்றமபலம்

வாசசையாவாது.

*வரசிவனென்றுலகுபாபபாவாசசையொனுமபேரா
சரணாபதகமலநிதந தருககினுலருச்சிபபா
விரவியகாமாதியெனு மிகுமாறினவிதியொழுகா
ருவியவிரதிரியவழி யொழிநதுணாவோடொன்றுவா

சாபவனுக்கிரகநிதத சவுரியததாதஞ்சமயப
பாபலவுமிகவல்லார பணிகுணததாபடாபுகழார
சோபசெனமமரணநெறி தொநதிகுருங்கனமமிலார
கோபநமனெனுமஞ்சிப புறங்கொடாககொள்கையார.

புத்தாமுத்தமபுறச்சமய பொருங்கரிக்கரியனனா
மெத்துபிரமாதியெயவ விலங்கலகடகோரிடியனனா
சததியநநிததாநத வேதாநதச்சூாவல்லார
நிதினாயினிடததுமவ நெற்காணுநிலைமையார. ரு

மோகமிலாநதியார முறறுணாவுமபிருங்கீச
கோகலங்கரிடடையுட னெழிறபிருகுத்தீசியெனார
தாகமறுநதவபலனா சாபமிஞ்சுததிகளும்
யோகநெறிககவுதமனா தருக்கமுமோருருவானா. ச

* பரமனெனவுலகுபாபபா பாசசையொனுமபேரா, என
றுபாடாநதரம் * நமனெனுமென நீடறபாலது நமனெனுமெ
ன விகாரமாயிற்று

சுருதிமொழிவிதிவழிபாற றூயசிவாகமச்சொல்லான
மிருதியிறைபுராணததாலவாதசெறபவிதணடையிறை,
றருமநெறிநியாயநூலவைசேடசாததிரததா
லருமருததாபநதியனு மானமுதலளவைகளால். இ

படைத்தலளிகுத்தலொழித்தலபரமனலாறபிரமனமுத
ற, கடைக்கடவுளானமுடியாக கனபுவனமுழுதுமென
விடைக்கொடியானபெருமையின மிகநிறுத்திவெவ்வா
த, நடைக்கிரிகளவிழ்வெறியு நறகுவிசெமெனநடப்பாரசு

மாகமதியாண்டுதொறும வருஞ்சிவராததிரிவிரதந
தோகைபங்கனசவுராட்டச சேரமீசனிடத்தணைநது
மோகமுடனபலநாளகண முன்னியனுட்டித்ததற்பி
னாகவந்தச்சிவநிசிரா ளனுக்கவிபுரமனைவமென. எ

மன்னவனுக்குரைக்கவவன மனத்தெண்ணுனாகியிவ,
னென்னுடையபடைமுழுதிறகிசைநதபடியிடவேண்டு
ம, பொன்னையெண்ணியனகருமமபோற்றிப்பினபரத
தையாபோ, னினனினேவிறகித்தததசெயந்நகுவதேநீங்க
லென்று. அ

காவலனறநூழியமுங் கண்ணுதலோனபத்தியனபு
மேவிலெனனஞ்சவுராட்ட மிருக்கருக்கிப்பொழுதே
போவதெனவவவூறிற் பொருநதுசிவனிகிலனே
வேவமிலாப்பெரியையுனக் கென்னசிவந் செய

எனவிகழ்ச்சிக் குறிப்புடனிங் கெனகருமஞ் சிதைய
வொண்ணு, நினதுசிவராததிரியை நீயனுடடிப்பாபொ
ழிவாய, பிணையொருவா சொறகேட்டுப் போகலெனவா
சசையா, மனனுரைத்தவா துவெனறென மதிநியமமுடி
ப்பவே.

உலகிறைஞ்சவிண்ணைத்த வுவுத்துசிவகணம்பரவ
வலகிலபலவாச்சியமு மாரணமுமிகவாகக
நிலவுசிவராததிரிநா ணீடுமனபாநேயத்தா
விலகுபுகழ்ச்சோமீச நெழுந்தருளுமெனறோ டிக

எண்ணியுளங்களித்திருந்தா றொழிற்சிவராததிரிமுனனு
ட்டிணணியநற்கணநாதன நிருவுருவமேவியே, யணண்
நிருமுகமெனவொன நுகையிறகொண்டானகொடிகொ
ண, டொண்ணிலவுநெறசாலைபுழைவினாயவோடிடுவா

படியளப்பித் திடாநிற்கும வாசசரசா பாறசென்று,
துடியிடையாளபாகனெங்கள் சவுரா, டச்சோமேசன,
விடிவதனமுனையுன்பான மேவுவளிகளஞ்சியநெற,
கடிதொழிச்சென்றோலையினைகைக்கொடுத் துமறைநத
னால

வெளியானவளவிலெங்கள் வாசசரசாவிழிநீர்கொண
டொளியாருஞ்சோதியெனபா லுவநதனைதலுணாதது
களியாமுனவந்தகன்றான காரசராபதிவாயி, லெ
! நதிருந்தானக குட டவைபா லெதிரசென்றான.

ஆமேனமையாதையா னனபிறகாயபபுலிககறையிற
சோமேசென்னவந்து தோன்றியங்கணிநுதததறா
பூமேவுமடியாரபாற பொருநதலானியறகையென்று
சேமேவியேறுவந்திநுவருளகண்டமுவாராய. மடு

திருமுகத்தைச சென்னிவைத்துச செயறகையொன்
றுந தெரியாராயப, பெருவிழிநீராறாகப பெருகநின்று
சோபிததே, மருவியெனபாலவநதவுனறன வடிவையுன
னியறிகதிடுதற, கிருவினையேறகெளிதனறா லெனநிருப
மேந்தியே. ௨௩ மக

வாசகத்தைபளபபட்டு மகிழநதிரவகனறதறபி
னசிலறாஞ்சோடீசு னனைவனென்னுமறுதியிறா
பாசமிலாநதிகளும் பததாநன, தாமுமா
"சனருளே, ததியனபி னிருஞ்சபையாயிருககுங்கால னு

துமலாமாரி தவிராதுபொழிநதிழியத
கடலொலிபோற நிவனியவாச
ணநாதா மறைமுறை
இரினமபோ

நந்திகளுமளவிலலா நயபபிஹறெழுதேத்திச
 சிநதைகளித்தெதிரினரா செயயபுகழவிச்சலனும
 வந்திறைஞ்சி பாசசரிய மனத்தினுனமாரித்தான
 பந்தமிலாபபத்தாகளும் பணிநதுநின்றுபவ்வினா. உய

அனுசித்தராமையாககாவரியபருபபநாதன, பொ
 ன்றலருஞ்சொன்னவிகப புரத்தணைநதானவாசசையாக
 காயத, துனுபுகழ்ச சவுராட்டச சோமீசனகவியாண
 த, தினறணைநதானெனபபெரியோ வாச சயரையேத
 தினா. னுதே ௨௧

களஞ்சியமேலாலயமாயக கடிதமைததுக்கனமதிலகன
 டளநதிடுதற்கரியபத்தனாயாவாசசையாதாம
 வளங்கொளசிவநிசிவித்த மாறாமலனுடடித்தா
 நுளங்கனித்தாரபத்தியுள்ளோராகருதவாதபதமுண்டே

தொடைபபுயத்தார வசவேசாவாசச

புனனி நேசத்தாறபோற்றியு

10 நின்றுமொமா

பெரியவந்தநகரதனுட பிரதாபநாரணனென
 றரியுறையுமாட்சுமீமான றமைத்தரியைப்பதிட டிப்பான
 பரிவினுடனறவைச்சுந்தி பாகவதாகஞ்ஞதானும
 விரவியிருந்திவவிடத்தென வாசசையனமேவிலான.

இந்தவுரைகளோடு விவவுரைகேடடினனிழைய
 நிரதனைசெய்தோபரம நிலையமலாறசேரானோ
 வந்தநமதோலககம வாராதெனெனவெகுண்டா
 னந்தவமயத்தனைந்து தண்ட நாயகரறைவார. ௨௬

நினகருமத்தகனறககா னினபொருளைச் சிதைத்தககால
 வனபுறுமிககோபமுற வழங்காகுமவறிதேந்
 யெனபெரியசினமபொருந விசலபலலவீசனிடத
 தனபாபிறதெயவங்க ளருகணையாகத்துனனா. ௨௭

முத்தனிடத்துமையவளை முதலாகப்பிருங்கியெனபான்
 சித்தமிசைந்தெணஹுமற சிவயுமானதேயெனநினறு
 னத்தனையலலாதெயவ மறபதெயவமென்றெண்ணு
 ருத்தமநறபத்தொலா மூலகாருமனனகேள். ௨௮

அரியமாரையா.

வேறு

அரியமாரையொன்றோ ரருந்தவாமகீந்திரமென்னும்,
 புரியதிற் பொருந்திலாமுவார பொருவிலா வருணையத்
 தார, பெரியநம்பரனடேரல்லாற பிறதெயவப் பேர்சொ

னனா, பெரியெனவெகுணடுகொலலு நியமமேயியல்
பாயுள்ளாரா. ௨௯

னமா

அருணெறியிவரகத்தோ ராதணனையமவேணடித்
திருவுருத்திரததையோ துஞ்செயநாவினனாயவநதான
மருவுருபிசசைகொண்டு வந்திடவதிலோரனனந
தனாமிசைவீழககண்டு சாற்றினனபிறதெயவபபோ.

படிததவனசெனலிசுநதப பாணியிறசட்டுவங்கொண்
டடிததவனமரிததபினபங் ககத்தினும புறநதநதிட்டா
வெடி ததவிசசெயதிகண்ட விபபிராகுழீயெழுநதங் (ன.
கிடிததசொலலினராயவெமபி யிவனபிரமகத்திசெயதா

இதனையாரா செயவாரநதோ விதமலாவுரையைககேட
டா, லுதவிடாதிஸலைபோவென றுரைப்பதே யுலகநீதி,
மதமுடனமறையோனறனை வதைததனனவமமின
னறு, கதமுடன முறையிடடேகிக காவலனகடையிற
சொன்னா. - ௩௨

என்னவென றரசனகேட்ப விரநெறியினனசெய
கான, மன்னவென றுரைப்பவேநதநீதிநிதனாவிடுத்த
ழைத்தந், கனனவைசெய துவநத வரிபமாராயனாரோ
ககிக, குன்னமின்மறையோனறனைக கொலவதெனக்
ருமமெனறு. ௩௩

சிவனையாதரிக்குநேயா செய்கின ததவமாயுள்ள
துவமையிலபிரமகததி யூககியேசெயதறாறே
வெவனவனசெயதகுறற மியமபுதியிறவாதெனா
னவனுறுமபிழையானசொல்லலாவதனறரனேவல்லன்

காபபவனவதைபேபானெனுகளகணனுதனினைறகா
ககத, தீபபெருஞ்சினததாறகொல்லச செலலுமோவெ
னனமன்னோ, கோபபலாவெயயசொறகள கூறியேமரி
ததோனமுன்னஞ, சேபபரனவனமைசொல்லுந திடத
தனைககொலதிறொனாறா ஈடு

கொல்லென வுறாததவாறே கொண்டுசெலபவனாக
கூடச், செலலுமென றழைத்துசசென்று சிவனறிருக
கோயிறசோநது, சொல்லுவா ிரானையநதத துரோகி
முனகொண்டுபோத, னல்லதோபரனேநமபாநம்பிளே
ாககினியாயென்ன. ஈடு

எனறவாநிட்டைதனை யெம்பிரானமகிழநதுநோககி
யொன்றியகருணைகூடநதே முரததகததுறுவாயென்னச
சென்றரிமாரரததன றிருவுருசசோநதவாறே
பின்றுடாகாவலாளா பெரிதுயிரததயாநதுநினா. ஈடு

மண்ணிடையததனன்பா மறறொரு தெயவமெண்ணுத
திண் ணிமையாலேயாது செய்யினுஞ்சிவனுக்கேறற
புண்ணியமாகுமென்பா பொன்றியமராசாத்தூந்
தண்ணிறைதலையினறுயய தலையரனுமேறகண்டா.

வீரசங்கரா.

தரைமனாமற்றுமவீரசங்கரொன்றோரனபா
வனாமகளபாகனலலான மற்றுளதேவாதமமைப (ரோ
பரிசியேன சொற்பனததும் பாராககிலே னவாககாமபே
மொயுதேனென்னுநீரமையுறுதியாயொழுநாளின.

சொற்பனநதனனிலவநதோ தூயனலலாதபுத்த
வறபனைத்தீண்டககண்டங் காகராவெனவெழுநது
நறபவமில்லாபபொலலா னுமவியைத்தீண்டிநத
வெறபடருடலைச்சுட்டா விப்பமுதகலுமெனனா. சஉ

பருபபதககிரியிறசென்று பாடகேசுரததுமுன்ன
நெருப்பினைவளாத துநெஞ்சி னித்தனையுன்னிவீழநதா
ருருப்படாதியிலவேம்பா துமையொருபாகனமுன்னி
ன,றருடபெருநதிருமேனிகருளடககினனமற்றோரனபா

மஞ்சையர்

கஞ்சனைசசெனனிகொயத கணனுதலுடையாதொண்
டர்,மஞ்சையொன்னுமபேராவருமபரசமயாககெலலா
நெஞ்சகத்திடையையொப்பா நிச்சங்கரசசமில்லா
ரஞ்செழுத்தனையுமவாயா ரமலநீறணியுநதூயாரா. சஉ

வெங்கனலவிழியோனகாசி விசுவநாதனனமுன்ன
மங்குலிபத்துரித்த மரிநதுமுககாலநதோறுஞ்
செங்கடிமலராவேத்தித் திருமபவுமபெறுவாழ்வாரா
துங்கநறபெருமைகண்டுதொழுதுலகேததுநாளின சந

சென்னியினமதிமுடித்த தெயவமேதெயவமெனனா
வன்னியசமயாராசி யிரந்திடுமெஃகமீதென
றுன்னியேபத்திராலம பனம்தொன றூராகருநாபபண்
மன்னியங்காரத் துகதீர மஞ்சையாமகிழந்திருந்தாரா. சச

பத்திராலமபங்கண்டு பரசமயத்தாகூடி
யுத்தரவாதமபண்ண வுலணவாகன நறனகோயின
மத்திமத்திருநதுமஞ்சி தேவரைவரசசொலெனா
ரத்திறங்கேளாமஞ்சி தேவருமங்கணைந்தாரா சரு

இருந்தபொயசசமயாதம்பாலியைந்த நூலளவைகொண
டு, வருந்தினருடனபடத்தார மஞ்சையாமறுத்தபின்னா,
நருங்கணனசமயாரான கபடமொலவாதுயாங்குள, பொ
ருந்தியகட்டசியுண்டேற பொருநதுவேமெனப்புகன்றா.

புகறலுநனறுதுங்குளபுண்டரீகாககனசென்று, சகநதொ
மும்விசுவநாதன றனைப்பணிநதிடச்செய்கினறே, நகந
தைவிடடெழுமினுங்க ளாண்டவஞ்சுமிநத, முகுந்தனை
யாண்டோனெங்குள முதலவனெனறரியையோக்கி. சச

நியருசசிப்போனெங்க ணித்தனையாவனாயி
னீயலாககரங்கொளெஃக நிமலனதாமேயாயி
னீயளித்திடுநதொழிறகெ னெஞ்சிதைகத்தாவாயி
னீயரனவிசுவநாத நிலையமுனபணிவாவெனா. சஅ

தனாயினர்திசயிபபச சங்கரனன்பராணோ, ரரகாவென
ககளிபப வநதைசோவாதாவெளகி, வெருவிபுணமரு
ணடுநிறப மெய்ததவா மஞ்சிதேவா, வருதியெனறுநா
ததசொலலை மாதவனறலைமேற்கொண்டே. சுகு

அஞ்சியனகோயிலவிட்டா கடிபெயாநதகனறவீதி
விஞ்சியவெளியிறசென்று மேதினிமதித துசசெலல
மஞ்சையாமுதலாநலலோரா மகிழ்நதுமுனவினாநதுசெ
ல்ல, வஞ்சகசசமயவாதாமயங்கினாபினனேசெலல நுய
வேறு

வநதுகோயிலுட்புகுநது மாதவனவிசுவநாதன
கநதமாமலாத நானமுன நங்காதலிநபணிநதங்கிவன
மிநதமாநிலததோதாணக கிடப்பதையெழுப்பமாட்ட!
நநதமால்சமயததோக ளாதலானரனேமேலோன. நுக

ஆதலாலரனேநமபு மடியவரருளுண்டாகின
மாதவனவாமுவனினறேன மடிவெனபதற்குச்சான்று
நீதனாமனனகேடபாய நிததாசங்கரதாசையா
காதருநெறறிககண்ணற சகதேவமலலனகண்ட. நுக

மோகவாலயத துவாமு முகுநதனுக்குடலாமபஞ்ச
லோகமுமெரிநதுவீழ்நத துணாபபிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள புரத்தினுளரிககுத்தாதா
சோகமேவிடவிருக்குஞ் குனியாலயத்தைககாண்டி. நுக

மதிமுடியத்தன்னபா மகிமைதானறிவைபதி
 நிதியனவாசசிதேவா நியமநீலிககததேவாக
 கதிகனமெங்கதத நனைநதுநெறகொட்டாரநதன
 பதியெனவிருநதசெயதி பாரததனறு துதித்தியனறே.

மன்னரினபரிசனாகரு வழங்குபொனவரையுங்காலே
 யனனாபேரொழுதாதேயங்கஞ்செழுததமைத்துக்கேடகி
 னுன்னருங்கணகருத்தப்பா துரைப்பதுதெளிந்திருநதும
 பினஹீவாசசிதேவா பெருமையேனறியாயெனறு நுநு

மசசரவிசசலேசன வாதுவைவசவதேவ
 ரசசமிலவாசசிதேவாக கறிவித்தறகாளவிடுததார
 ரிசசயதாககமென்றற செலவதேநிபாயமான
 மெயசசெயலென்னவந்தார விச்சலனவாரோககி நுக
 வேறு

மிரிபுவனபதியாகித திருப்பதியாயத்திப்பதியா
 மரிபதிட்டைகாணவென்றிங் கருதணரோயாதியாம
 பெரியரொலாமவந்திருப்பப பேதஞ்செயதிவவிடநீ
 சத்திரனஞ்செய்யெனென்ற தெளிவேது செப்பென்ன.

கோபராயப்பரசமயக கொடுங்குகடகரியன்ன
 ருபராயவாசசைய ருத்தரமுன்னுரைசெய்வார்
 சோபராயப்பிறப்பிறப்பிற ஹங்கிமுனிசாபத்தாற
 ருபராய்ச்சலிககுமவா கருத்ததோதனாமனனா. நுஅ

அதிககததாககதிககததாக கதிககததனததனெங்கள்,
பதியொருவனலலாதா பதியலககாண் பாததிபகேள்,
விதிதிதியென்றேவறசெய கேதனரவணைய நெங்கண்,
மதிமுடிப்பாக்கிணையலககாண் வைககவுற்றோவலிய
ரோ. ருசு,

வானவாகோவிரதிரனவ வசசிரற்குமாதவனகோ
வானவரிககரனகருதத் நரியமைச்சனனைத் துமாய
மேனலததவெங்களபிரான மிகுமபதிமாலபதியாயிற
முனளிததமகனுடலந தரமாட்டாதிருப்பதென. சுஉ

விதிக்குமயன்றெயவமெனின விமலனரிசிரந்திருமப
வுதித்திடச்செயயாததெனன வொருகோயிலுண்டாககி
மதிப்புறுநறபூசைகொள்ள மாட்டாதெனசினனபுததன
கதித்ததெயவமெனினமனிததாகாயமெனபசுவறமென்

வேதமிககதெயவமெனின வெயயசோமுகனறிருடி
யோதமெததுகடலினிடை யோடியுறறங்கமுநதுமோ
பூதலததைததெயவமெனிற பொலலாத மலஞ்சலங்கட்
கேதமுறறவிடமாகி யசுததமுடனசையுமோ. சுஉ

நீரதுதானறெயவமெனி நெருப்பதற்குச்சுவறுமோ
வாரமுழுககொழிந்தொருவ ரங்கையினங்கடங்குமோ
கோரவங்கிதெயவமெனிற குறைககரமாயசுததசுத்தஞ
சேருமவையனைத்தினையுந தினறுகொண்டுகிரியுமோ.

மோதனிலனதெயவமெனினமூலையொன்றிலுறறிடுமோ
வோதுமணடந்தெயவமெனிலுறறவதனவடிவாமோ
வாதவனெதெயவமெனிலாராமறறிநதிடுமோ
சோதிகலைகுறைந்திடுமோ சோமனெதெயவமெனின.

ஆவிதனைதெயவமெனிலனைந்திடுமோசகதுகக, மே
வியொளறுகுகொன்றிவைக்கு வேணடுவதெனதெயவங்
கள,பாவபுண்ணியங்களுனபடகாகனமந்தெயவமெனில,
லோவிலசேதனமொன்றை யுணர்ந்தன்ககவலலதோ.

தனையனைந்தவடியவனாத நான்கொலுமோதன்னைத்தா
ன, வினைவதைத்தகுகொள்ளுமோமேவுமுயிசகதுகக
மினையதெனவறிந்தனையா வ்வவகையாலனைத்தினையு
நினைவிலறிந்தன்பபனெங்க ணித்தனவனிகரிலலோன.

சகலதெயவமனைத்தினுடன றருமஞ்செயதககனறன,
மிகுதலையெனறகாததலையாம வெகுணடுதநதைசிவந்து
ணிககு, மகமொழித்துக காட்டகோட டையாமுனமா
னையதி, முகமலாநதுசிவகணமா முநதுபலன கொடுப
பனே.

கள

ஆகையாலானபதியா மரியயன்பஞ்சமாவரணத்
தோகையாலுருநி னுறுங்கோயிலுறறிடலாற
சாகையாலிவாதொழிறகுஞ் சகலவுயிாததிறங்கட்கு
மேகனெடுங்குளத்த னிறையரசவினனுங்குள.

சூ

ஆலமெழுமபொழுதஞ்சு மண்டலொலாம்ஃ துண்ட
நீலகண்டாககொப்பரோ நினமலாகுததுனமலங்கள்
சாலவுள்ளோரிணையரோ தணிசுரமாகாமாரிக
கேலவென்றுநோப்பரோ வெநிரிலகாணிறைவனே. சுசு

இலகுவிவக முலகமெலா மிவவிலிங்கமத்திமத்து, நலம
பெறவேயுலவுமவா நம்பரனுககிணையரோ, சலங்கொளு
மப்பிருகுவிடுஞ் சாபததாறறசையோனிப, புலனகொடா
றுமசக்தப்போ பொருநதுமதெனபுவிவேந்தே. எய

வேறு

அயனகுதஞ்செனிததலாலேயதோககசனதிதியன்று, ப
யந்தாலிந்திரானு சனறுவாபாரந்தனனி, நயநதுபோ
தாயனப்போ நணிப்பரா சரனபாறறோன்றி, மியைந்த
வவவுகத்தினமற்றுங் கிருட்டினனெனப்பிறந்தான எக

வேறு

இப்படியொவ்வோரிடத்தி லெயதியெயதிப்பிறந்ததறி
னப்படிவந்தொறுமாலே னாகுமபேரவையுறறே
செப்பிடுதற்கரியவெங்கள் சிவனபதங்கள்ருச்சித்துத
தப்புளவையகற்றுமரி தாழ்வினனஞ்சாறறக்கேள். எஉ

த்திசிபத்ததுதையுண்டான றுமபிறைகட்டுண்டான
பதிதசலந்தானாக பாசததாறபிணிப்புண்டா
னதிகவுபமன்னியனா னருந்தியபாறகடலொடுபோ
யிதமுறவேயுமிழந்தசெயதி யெவவுலகுமறியுமால். எங

ஒண்கொளசராசநதனவந தொறு பனெனவஞ்சியே
யெண்பதினாயிரநதுருக மியற்றியமாறகிததனையென
புண்களுறவரக்காவநது புண்டககப்போயககதவததுட்
கண்கலங்கியவவுருவா பொரிததுயிராக காததனனே.

கண்ணுதலோலுததைக கண்டத திறறரிககவனறு,
பெண்ணுருவாய நினறிலனே பிணங்கிவிட்ட சககரத்
தை,யொண்ணிறையுநததீசிவெகுண மண்மமிழககரளு
சிரநாப, பண்ணுறவைததேடியரி பாறகடலுளொளித
திலனே எந்

வேறு

சீதையையரககன்கொண்டு செல்லுமவவேலைதனை
யீதெனவறியமாட்டா திரங்குமுககுறறமனறி
யேதமாங்கிராதனையத வமபினுலிறநதவநதப
பாதநதனையுமெங்கும பாரதம்பகருமனறே. எசு

நந்திகேசரனுயிரப்பா ஞாணனவிண்ணிலோடி
வந்துபூமியிலவிழுந்தான மகறபெறுவிருப்பினுலே
யந்தருமேகருப மாகியாங்கரணேநோக்குரு
சிறதையாலனநதகாலஞ செயதவச தவங்கேளாயோளந

மசசமாங்காலேவநது மலாவிழிமணியைவாங்கி
யசசடைமீதிலெங்க ளாணணிநததுகேளாயோ
கசசபததோடடையெங்கு கண்ணுதலாரநாப்ப
ஹுசசிதம்பெறததரிதத வுளாயினையுணராயகொல்லோ

சிமபுளாய்வநதுநா சிநகததையுரிதததோலை, யமபரமா
குவெங்க ளரனுதிதனனவராகக, கொம்பணிந தகிலங்
கொண்ட கோலத்தின வெநநெலுமபை, யெம்பிரானக
ரத்திறறண்டா யெடுத்திம்மறையோவலலா. எக

மேலெழுந்தகங்கரித்த விடடுவசசேனனறன்னைச
ஞலங்கொண்டன றுகுத்தித் தூக்கினசொறகேளாயோ
சாலமாதேவரோடத் தககனறனவேழவிதனனின
மாலவனசிரநதுணித்த வாறுகேளாயோமனனா அய,

அசசுதனாதிவிண்ணு ராககனாவென றுதமமை
நசசியேபுகழுங்காலை நமபனோரியககனபோலவந
திசசிறுதிரணநதனை ியடுமெனவெடுககமாட்டாக
கைசசவலையரோவெங்கள் கணனுதற்கிணையராவா.

சிலைநுதனமகளைககண்டு சிநதையிலவிருமபிலேதன
கலையெனவடிவங்கொண்டி காதலிறபுணருங்காலைக
கொலைசெயுங்கிராதவேடங் கொண்டானநதபபோதன
றலையினையிரநதசெயதி சதுமறைசாறறுமெங்கும் அஉ

மாதவனததனமுனன மதமனநதனனிறகொண்டு
போதலாலொட்டகதைப போலுடலெடுததானமறறு
ம், வேதவியாதனறெயவம விணடுவேயெனனநதி
காதிவநதவனகரததைக கண்டித்தகதைகேளாயால.

புத்தனசசுவேதனறனனை யடாநதுறுங்காலனங்கங்
தத்தியேசுலததேறறுக கொணடனனவேழவிசெயயு
தததனாதககனசெனனி மறித்திடமறிச்சிரததை
யொத்தியனறெழுப்பிரிளறதுரையனதேகாட்சியனறே

சலசலோசனனவவேழவி தனனிலேதலையிழந்தா
ஹுல்கெலாமுடிபு னா னு னோங்குவானதியைச சென்னி
மலொனமுடித்தானத்தன மணமுத்தறறுங்குஞ்சேட
னலகிலாவெங்களீச னங்குலிககாழியானுன. அரு

இச்சிறுதேவாககெலலா மெங்கணமுக்கணனனவே
ணடா, முச்சிதமாமவனறன கணத்தரு னொருவாபோ
து, முச்சகமுழுதுஞ்செயய வளாததிட முருக்கவேண
டின, சச்சிதானந்தனறுயய கணத்திலோசிறியோசா
லும. அசு

குனித்தருளபரனேரித்தன குலவியபுனிதன்மறறே
ரனித்தரொன்பதற்குமாலோ னபனிவாசிரககப்பாலந்
தனித்தனிமாலையாகத் தரித்தவாதங்களங்
நனித்தொடையாயத்தரித்த நனமையேசானறதாரும.

சங்கரியஞ்சுவேறற சலத்தரனறனனையோதா
ளங்குலிகொண்டுசெய்த வாழியாலழித்தானத்த
னெங்கடமபெருமானபாதத்திறைஞ்சியேபெற்றபெற்ற
றங்களைமதிககுந்தேவாதமமையாஞ்சரககுப்பண்ணேம

மன்னுபமன்னியனறன மலாபபதமவணங்கி மாலோன
முன்னுபதேசமெயதி முகத்திலிநநிரநீலததா
நன்னிறலிங்கமபெற்று நளினததாற்புரைபண்ணித
தன்னுறுநயனஞ்சாததுந தவத்தினுலாழியுறமுன. அக

இருபதுபுயத்தானென்னுமிராவணனறனைகொன்று
பெருகுமபிரமசுத்தி பிரிவிததுங்கொளமாட்டாம
லருளுறுமிலிங்கபூரை யாலனேருவகற்றிகொண்டான
நிருவுரனிவனபூசித்த வாலயநதிரளாஞ்செபபின. சுய

நானமறைமலரோனமாலோ னுனமருபபிபத்துமேலோ
வானவாமககளாஹோ மறைமுனிகணங்கணமற்றுந னு
தானவரிவாகளெல்லாஞ் சங்கரனபதமேபூசித்
தானதமபதமபெற்றார் லவரிடத்தானபெற்றாஹோ. கூக

உரகவாபரணாககொப்பொன றினறுலகுள்ளதெல்லா
மரனரியுடனேயத்த நபேதமேயாகுமென்றுந
தரைமுதலட்டமுாததஞ் சங்கரனவனறனேயா
நரொனுமுனாகளெல்லா நரகங்காணராககுட்வந்தேகூஉ

வருகவெனறெனையழைத்த வாறெனமன்னாயாஞ்செ
ய, கருமமேதுரைத்தியென்னக கமலமெனமுகங்களவா
ழிப, பெரிதுளங்கவலையெய்திப பேயபிடியுண்டார்போ
னறு, னெருமொழிசற்றுமற்று னாமாபோலுனைநதிரு
நதான.

சேடனமுனாகுட்போனறுஞ்செலவாமுனமிடியாபோ
னறும், வாடியதாககவாத மறைபவராணொலலாக
கூடியசமுதபவிட்டார ருவலயமன்னனெஞ்சி
னீடியநாணமெய்தி நெடியதனகோயிறசெனறான. கூசு

வாசசையா வாது

முற்றிறறு

சூகதிருவிருதகம் - கசுஉஅ

உ

திருச்சித்தமபலப

மடிவாலமாசசையா வாது

மற்றொருநாணமடிவால மாசசையாமுனபுபோ
னறவததீதருடைப்பொதியை நண்பினுலவெநநேதி
வெற்றியிறைசேகண்டை மிகமுழக்கிப்பவிகளெம்பா
லுற்றிடலுற்றிடலென்று மனைவிபாரொடுமவந்தார க

இததகையாலவருநதீராக கெதிராகவோரலிங்கி
மெத்தவிடஞ்சருங்குதெரு விலங்காமனமேவுதலு
மததகவிலானறலையை யடலவாளாலறததுணியா
வொத்தியருங்ககனத்தி லோடவெற்றிநதுலவுங்கால. உ

அவவிடத்தி லணைநதுநின்றோ ரணைவோருமுடன்கு
ழீதி, வெவவியனாமவிசசலனமுன வினாநதுசென்றுவி

ளமபுவா, ரொவவமிலுன படடினதது ளிழிதொழிலசெ
யொருவண்ணுன, செவவியநறபத்தனென்று தனையொ
'ருவாசேரவொட்டான

ங

விலங்கலசெயான காததிலொரு வெயயவொளிர் வா
ளபறறி, யுலநதமடிப்பொதியருசா யுறறோவைதைப்ப
னெனபன, வலமபெரிய மதமபட்ட. யானையெனமறுகு
தொறுஞ், சலநதருமெயத தீரையுஞ் சறறுமெண்ணு
னுறறெறிவன

சு

அங்கடிவீதிகளறற வரியவியாபாரமறற
வெங்குமொருபூதரையு மியங்கவொட்டானெதிராகத
துங்கவிபமெருதுபொதி துரங்கமொனறுஞ்சேரவொண்
ப, பங்கமுறப்பயந்திடை நது பரதவிககுமபாரத்திப்பன

இனொருருவனபுதியனவ னினனதெனவிசைநதறியா
ன, செனறுகடை பங்குதனைச் சோநதனெனறவனசி
ரததை, வெனறியி னுறறுணித துவிண்ணில வீசிஞனவி
ழாதண்டந, தினறறுவோ காணகிலேஞ் செயயமனன
வெனவுரைத்தார.

சு

தண்டநாயகாமுகத்தைத் தனாவேநதனருளோக்கிக
கொண்டபெருஞ்சினத்திறுற கூறுவான கொடியநுங்க
ண, மிண்டதனொலொருவனாயுமவீதியினீவியங்கவொட்
டா,வணங்கிலதழுககறுக்கும வண்ணுககிவவாறேன.

ராதுமிகபபுதுமையனறோவெங்கெங்குமயாமறியேம,பே
தைபரதேசியெமமுாப பெருந்தெருவிலவாவொண்ணு
ச, சாதிமிலானிவனுக்குத தகைகொடுததோனீயலவோ
வீதியினிற்றனைத்திண்டு முலகாநமமை வீட்டுவதென.

இறைவனெனயானிருக்க வெண்ணாமலென்னுரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதா நிலலாம லடாககினரு, னறுவை
தருபொதியினையோரறியாதானமுட்டினனென, றுறுவ
கையாலவனசிரததை யொட்டிவெட்டியெறிவதுவென.

விண்ணெறிந்ததலைபுடவி வீழந்ததிலலைவீழாமு
னண்ணமுறத்திறந்தெதிரின நங்காநதுவிழுங்கினனோ
வெண்ணிவிவனிதாககதனோ தெதமொன்றுசெய்யாம
லண்ணியுடைத்திணடினனே யருளினறியழித்தனனால.

எனவெகுணடு மனனவனற னெதிரினறோ தமை
நோக்கி, வீனையனந்தவண்ணனை விழுவெறிமினிற்றந்தவ
னோன, நனையுமிழந்தாற்றிருமயவமமினசகலாககுமிதம
தெனன, மனமுனோநதுவசவேசா மனனவனமுனவகுத
துரைப்பார
யக

மேனிதுவெனறறியாமல வெயயசொலாலாகுவதெ
னலமனதீயாவந்திக கறைந்தசொலையுட்கொணடு
வாலியநலறிவினறி வண்ணனவண்ணனென்று
சீலமிலாதுரைப்பதுவென சிவபரமனறனைநோக்கி, ௨௨

அவனன்றோவதிகுலனதிகுலத்தப்பாலா
 னவனன்றோகுலத்துவே ராவதெலாமறவெறிவோ
 னவனன்றோமுடிவண்ணை மலவரிததுதுதமத்தோ
 னவனன்றோவனத்துடீளா னவைக்கெலாமேலானேன

முன்னமயனறசைசுடைய முன்னாலாயத தரித்த
 வனகம், பன்னகஞ்சோ கரத்தேநதிப பவிகொளஞமப
 னவனவ, னன்னெறியா நைநமுத்தி நனனாடா ளரசன
 வன, மன்னுமிகளுடறசோங்கின வரவேற்றுமவசியன
 வன. யச

பலவுலகைவினவிததுப பக்குவததாலறுத்தொடுக்கு
 தொலைவில நுநதொழிலவலல குத்திரனுமவனன்றோ
 விலகுமிபமாத்தயா யெறுமய்ருமுமிகளெலாங்
 குலவு லன் துகடருங் குமபகாரனுமவனே. யரு

அரிதிநிவி கிரமவுட லமாதண்டேகோலாக
 மருவு மிவரா வுரு வனனரமடேபகயிருக
 வெருவுசி வகவுகிரமுள்ளாய மெனகுடோயினாயாகச
 சொருகியமமானமசசவுருந தூணடிவிடுமவலையனவன

அனைத்துயிரினகனமமெனுமமபொனமாறறினையறிந்து
 தனககிசைநதவின்கொடுக்குந் தட்டா னுமவனன்றோ
 வனநதினடுங்கலைவடிவாமகடபுணாநதவபனறலைய
 ச, சினத்திலறவிதகொடெயத தீரவேடனுமவனால யள

சககரத்தோனயனமுதலாரு சசலபசவினங்கடமைப
பககமுடனமெயககுமான பாலிபையனரு னுமவன
பொககவுடலெனுமபொறியைப்புனைநரம்பாங்கயிறறிஞ்
லககருங்காறகரங்கொடுநீனருடநாட்டியனுமவன.

ஆருயிராமாடைகளி னுணவமாமழுகதனைச
சாருமுடலுவாககொடருட டணணீராற்றப்பியே
வாரமுடனறுககவலல வணனாறுனுமவனப னறு
பாருலகிறபததாககுப பதநுமபரனுப வன யக

மாதவத்திலதிகனு மடிவாலமாசசையனை
நீதமலகுலமெடுத்து நீங்குத்தலைவந்தனை
தாதுமலாப்பாணத்தோன டனைமெரித்தேனவனபெரு
மை, யாதரவாலாயிரநா வனநதுலறையவொண்ணு.

வேறு

கருவூரிறசிவகாம னொன்றுமபுகதா காடலொலராசகெ
தெதகரத்திறபூவை, வருமேகமனையவிபமததாலவாங்
கி மணணிவிடவெறிபததா மழுவாறகொணரு, ரருண
மேவுமெறிபததா காததிறசோழ னுபுதநதைக கொடுத
தீதனையுங் கொலலுமென்று, வெருவாது பணிநதளவி
லெழுந்ததானே விமலனருளவாபெற்றா விளமபினமத்
றும்.

வேறு

பாரநெறியறிவுடையார பாலூபபொமமையொனபா
 ராருநெறியருமபத்தி யாசாரச்சீருடையார
 வீரசைவவிதியொழுகு மேனமையினாவெகுளியிலாந்
 பேருலகாககுபகாரம பெரிதுடையாரதயிரியத்தார. 2

குருவிங்கசங்கமத்தூ கோலமலாபபதபூசை
 மருவுஞ்சனமாககநிலை வருவா துவளாவிப்பார
 தருவுநதுநதவனந தாமவைத்தங்கமமலாக
 ளருளனபரகநதோறு மளித்தவரீந்தனபொருளால. 2௩

நல்லோரொணகுருவிங்க சங்கமத்தைநாடோ றுந
 தொலலேரூரினபூசிகுரு தொன்னெறியாரொருவாதிந
 கலலோரநதியையெழுப்பிக்கழிதெனப்புனமேயவித்தா
 லொலலோரமுனசோளத்தை யிவிங்கமாமுருச்செய்தார.

இத்தகையாரபாலூரி னிலி துறையுநாளினொரு
 மெயததனாயாளிறைதனை வேண்டாதவேந்தனமே
 லத்தலததுவழியாக வணைநதவனாககிழக்கவாசெ
 யுத்தமநநதனவனஞ்சே ருயராறறங்கனாயுற்றான. 2௪

ஆநநகரிலவேந்தனிப மரியபெருமத்ததினாற
 றனனிருதாட்டளைமுறித்ததுத தாவிப்பாககாகொன்று
 மனனிருநதனிழலசீறி வாயலறித்தனைமநது
 முன்னணைநதோரனைவனாயு முருக்கிநதவனமுறித்தே.

மதமீகுநதனகோபதநால வருங்கரிபாலூபபொமமா
பதமலாநதககொண்டுவாப பதரிபவாமேலவாலுங்
கதமுடனங்கெதிராநினறு காழிவீழுகதமாலா
புதனியிலாவிபநீயென றுகிறததாலுறுககுதலும உள

அலமதமுநகீகாபமுநன னாபரிபமுநிததலிக
கடுவினையிநபினவாங்கிக கரஞ்சிமேற கொடுசுழனறு
நடுகடுங்கடுமதவேழ நதிககனாயிலிமாநிடலும (ர.
வதிமொழிநியபபப" ம'மனைவன பூசலகுதலுரைப்பா

வணங்கிமனைநீயியுமாவேழமநதநிஞலிணங்கரியபா
கனாககொன தெநிநதேநாநைகதநதந, கணங்கொ
ணநதவனமபிடுங்கிக கடுவினையிநவநகாலேப, பணங்
கொளர்பபலையினபபப" பூ'பக்பாமலையொனபா.

அநநநதவனதலுடல ரததகெடு, நதகதற்கெதிராய
வநதனரங்கவாபீது மதிபாமனடாதிடலு
முநததிககினததினட லுறறநதீரதுவங்கினா
நதமிபங்கதறிபநத நதிககனாயிலிறநதெனறா நய

கேட்டளவினமனநதளாநது கிளசகரிய பயததினால,
வாட்டமுறு முநததததன மதிசசடையா மடியாபாற,
கோட்டனமாதங்கமிநதக குறைசெயுமோவெனறனப
ா, தாட்டனிலவநிபபிழையைத தாழ்நதநுளவீ'னொப்
பணிகதா நக

சுருசு

மடிவாலமாசசையா வாறு.

மற்றுமந்தவேழத்தை மனத்தினெழுங்கருணையின
னற்றவாபாலூரப்பொமமா நாடியெழுப்பியவளவிற
கற்றவருமற்றேருங் கைதொழு துவாழத்தினா
கொற்றவனத்தவாருளாற குலவியபுண்ணியனான.

வேந்தியலபுபெரியோர்க்குமிகைசெய்யாமேனமைதருளு
சாரதமரியிடுதிரனபாற றவத்தோராமசாரதகுறம
போந்தபெரியோரிடத்திற புகலக்கேட்டறிநதுமற்று
மாந்தரொனமாசசையா மதிப்பரோமனவனே நுந

கோட்டுவிடையினனபா கூறையலலா லொலியாதா
நாட்டுகிலவராடை நணுகவெனறூலிசையாதா
கேட்டுவந்ததவாடகாடை கிராரனபிலனிததுமுனபு
போட்டவாககுமத்தூசு புரிந்தளிக்குமபுனிதொன நுசு

காவலனறானந்திகளைக கனன்றுபழங்கதைபுனாகக, நீவ
லைகாணெனறூபை பாசுதமைநோநோககித, தீவரமா
யநீரவனபோந தெருசசென்றுதிறனமதஞ்சோ, கோப
விபத்தாலடாநது கொலதொனக்கொத்ததுனாததான.

கூறைதிணடியவளவிற கொன்றவரையிவாகளோ
வீற்றிறைறவலலார வேணடுவதிலவேந்தநீ
மாறுகொண்டங்கவாமிது மலையவென்றுசென்றலுந
தேறியவாகக்கொதிநின்று திருமபரிதுதீரொன்றா. நுசு

மடிவாலமாசசையா வருபவீதிமாவுததா, கடவேழங்க
ளைககொண்டு கடிதுசெலலககண்டனப, ருடைமேவும
பொதிசகமையோ கெகிதததா வுருத்தெழுதது, படை
யானைகளைவெருவப பாததுடறறுசீயமபோல். நள

கலவிநாதனபடைத்த கடவீரககயமெனமு, னில்லநீரி
னறுயினா நீங்காமறபதிகாள, ரெலலுமெனவாபபரி
ததுச சேகண்டைமுழககமுட, னெலலெனவே வெரு
ணடிபங்க டிரைதோறுமோடுங்கால

நடி

உரவேழங்களைப்பாக ருககிரததாற்றிருப்பிமேல
வரவேழந்திணடாமுன மடிப்பொதியவிண்ணிலெறிந
தரகாலகாலவெனவங்களைத்தெடைபுடைகொண்
டெரிபோலவடாதத்தொந்த மர்வுத்தரிநவெறிந்தே.நக

கரியினங்களகரபற்றிக் கடங்கலங்கவெநா தூக்கி
வரவீரததுததூசொலிகும வாறதெனவெடுததடித்து
நரவரியைமுககண்ண னறகரதீதிலமமனைபோற
றராயிலவிழாதெறிந்தனைய நாளவீசித்தனாயிலிடாசுடு

கயமுக்கு மரககனைமுன கண்ணுதலோ னுரித்தத்தெ
னச, சயமுறவீரத்தரிவெநறிந றனெட னுநெட் டெலு
மபதனைப, புபவலியாறபறித்ததுபோற பிடுங்கியெனபு
போகட்டு, நயமநுறசசெனலிகளைத் தந்தத்தானருக்கி
யே

சுக

வேறு

இறைச்சியினே சீசாகொளவீர சனமமெல்லா மெடுத
துபோழுச்சியாகா னென்பபோலத், தறைகருணுறவெந
கெங்குரவிச்சினு தமையெதிததாரககொ துங்காதா
சாற்றுகின்றா, பொறைதருமில்லாதென மேற்கயங்
கள பொரவிடுததகாவலனைப் புடைப்பனென்று, கறை
குகதாவாள விதிததாராததா நிததனனபா மாசசைய
னையேததினா கருங்குவிததா

சுஉ

இன்னசெய்திமன்னனநித தானனநித யேனுமனாயெ
னவாடி யிறங்குகாணிப, பன்னருளுநிதநிதனைப் பாரத
துநெஞ்சிற பயததுடனெகசசெய்ய வசவநேவா, மெ
னனகையாலுரைசெய்ய ரவாமேலவெமமை விடுகயங்க
ளவிடேலென்ன மிகமொழிநித, நென்னுரைகௌம
லபி மானமபோன திறநதிபமெயநிறே சிவத நுரோ
கம்.

சுங

இததகையாலததனனபா சவுரியங்க ளியமபரிதாமாச
சைய நிகலுமவாதா, சததுருவா யனனையினநிச சனித
தாரலலாற ருரணியினமலிதனென்று சாற்றெருணாதாற,
சததியமீதவாகருநீ சரணபுகுநதாற நருககினனவாழ
விபபா னென்பபொருநிக, கததவியமிதுவெனந்ற ய
மைசசாநல்லோர் கறறுவலலோருடனசெலலக கடிது
வந்து

சுசு

ஓசாவரநாணிபிகசுசேயததிதைஞ்சுந திருவேந்தனெ
ழாமுன. ௩ தண்டநாதா, பாரொறிமாசசையா பதாமபு
யத்திற பணி-தெழுநு பவிரிசுநு பகாவாமனனன,
பேருணர்வுள்ளவனனனுதுமமேலவேழப பெருந்திரனை
விடுமபோனு வேண்டாவெனறேன, போருநு மாகத்ததி
னூல விதிநதுமானம போயப்பணிந்து கிடக்கின்றன
பொறுப்பினென்று

சுரு

பரணையதேவரீர பறவைமீது பாசுபதாததிம விடி
லென பாரொன்றானும, புவலனோவெதிரநுமக்குப பு
ரந்தாதி புத்தேனிர நுமதருளைப பொருந்தி வாழ்வா,
ரருளுதினென்றுநாததளவின மடிவாலைய ரனபுகொண
டங்காசவெழு கெனவெழுநதன, நகாமடிந்தகரியினத
தினெலுமபூனம்தே தவளவெண்ணீ றிடவுயிருந றரித
செழுந்தே

சுசு

முனறுணிந்து விண்ணெறிந்த சிரமுமனனன முன
வீழந்தததற்குமுயிர மோகந்தீந்தா, நினறசபையனை
வோருந தொழுதுபோற்ற கெடுவிசுமபிற றுகிறபொதி
க்குப புறமபளிகக, வெனறியினவ கிருந்தளவே மடிவா
லையா வினாநதுகெலந்திகளும விருப்பாறபினபோய, ந
னறிமட மபுகவிடுததுத தொழுதுயிண்டு நன்னெறிசேர்
தமமடதது நயநதுபுகார.

சுள

சுருது

மடிவாலமாசசையா வாது.

வேறு

அரசனமைச்சரறிவாளர் மனைவோடுருமங் கறபுதரர்
ய்ப், பரவிமகிழ்ந்திப புதுமையினைப் பண்ணவல்லார்
வொன்னு, விரவிமன்ன னுடன்கனறா மிகதமடிவாலே
யாமுனபோ, வுரமதகலாத தவராடை யொலிகருநியம
முறநிருந்தார்

சுருது

மடிவாலமாசசையா வாது

முறநிறறு

ஆக திருவிருத்தம் - கச்சு

உ

திருச்சிறமபலம

முசுண்டிச்சவுண்டையா வாது

—*—

வெற்றியிநாட்டவரசர் மொன்றோமுனிவா மிகுமுப
பூர், வுறறவுடலைவிடகல வோங்குங்கடகத் துறந்தவ
ததோ, ரறறைநாளின் ஸ்மானத்தி லவனாககொண்டங்க
ளவிசெங்கந, துறறுமுழங்கவோமறுகிற றுதைநதுசெ
ல்லுந துணையத்தின.

க

முததாமுசுண்டிச்சவுண்டொனு முனிவரந்ததெரு
வதியா, யொததுவருவாரிதனைக்கண டோடிவநதுசர்ண்
சரணென, நிததனமையதெனறேவரீ நிழிநதுவம்மின
வமமினிரத, வெதநரவாகனலமோ விடைவாகனத்து
மேவாதே.

உ

என்றுசிரித்துக்கரவாளை விதித்துமுனையிடெதிரா
நின்று, குனறமனைப்பயம்புளங்கு கொள்ளப்பயந்துசிவ
னனபா, பொன்றலாமோ வென்பபசங்குள போற்றிப்ப
றறப்புனமுறுவ, லொன்றுமுகராயத் தவராச நுயிர்பெ
றறுள்ளங்குறித்திறங்கி

ந

சரணாததியெனசரவுண்டையரு சரணாததியென
ததாமொழிந்தார, கரணாதவாற்றழீஇக்கொண்டார கா
தற்றுதிகளபலசெய்தார, திரணாதஞ்சோ சங்கொலியுஞ்
செய்யுதவத்தொொழுந்தாவா, பரணாவெனதேத்தொ
லியுங் சடலேழொலியிற்பாந்ததால.

சு

ஒழுக்கமுசுண்டிச சவுண்டைய ரொப்பொன்றிலலா
விநிலைமை, யமுக்குமனத்தாடி மணகுண்ட ரறிந்தங்க
தனையவமதியா, விழுநகஞ்செய்வா மெனவெண்ணி யி
னியதவாபோற்கோணிகையாற, சமுத்துச்சிரந்தகரங்கா
லாயக கட்டிக்கண்கிறீறணிரது.

ரு

ஊகக்குப்பறத்தோராபாழங்கோயி லுள்ளொழுலையு
டகிடத்தி, மூக்ககச்சமணா பலாகுடி முதியதவத்தோ
னெருவென்னெற, பாரக்கப்பயமாழிருப்பதொருபாழா
லயத்தி விறந்தநதோ, போக்கத்துணியுமொன்றினறிப
பொதிடோலவீங்கிக் கெடநாறி

சு

எடுப்பாரின்றிக்கிடக்கின்ற னிவலுருள்ளசங்கமாதா
ங், கொடுப்பாருண்டேலோடுவோ கொடியமரண மெவ

ாககுமுள்ள, துடற்பாலெவாககுநித்தியமோ வொன்று
மற்றபரதேசி, முடைப்பாறபிணத்தை யையையோ மு
சுணடிசசவுண்டா காணுரோ ன

என்னமொழிநதவவொசகததைமெளிதோவிமானத
தேநதிககொண, டிவனபிண, டிஹறநதா என்னகெ
டுவாயெனசசிரித்தே, பனனடுகாயிஹறமர்னி யடங்கு
மென்னவமணொலா, பனனாமுகணடிசசவுண்டையா
மடததுவழியாயவருங்காலை அ

வருவாதாகலை நதூரத்தே பகிபுநதுகணடுசவுண்டை
யா, பரவாதிகடாஹசமநதுகொண்டு பரவிவருதலவரு
சகமென, நருளாலநிநேயிதனைபுட லாகடியுமிருமளிப
பமென, வரமாபுயங்கனிபூரித்து நகைததுககளிப்பாலு
ரைசெயவார கூ

வேறு

மலரவண்ணடமபதழி மலாககையா லெடுதிதுண்டத
துச, சலமதிற்படை ததனிகுஞ்சு சங்கரனடியார்ககீதோ,
சிலபொருளென்னவுன்னிச சிவகணங்களைத்தியாலித,
திலகுவாளுருவிககைகவொண டெதூவிதிதாத செயதிச
செனறே ட

எட்டிலஞ்சனைமின்கையை யெடுததெழுமெனவழிப்ப
ச, சடடெனயுயிரவநதாகஞ்சட ககெனககுதிதநிறைஞ்சி
முட்டிலாநிட்டாசிட்டா முகணடிவாமுசவுண்டராயா
திட்டிமுன்னொழுதுநின்று திருநதனபுறறுதித்தவாரே

வஞ்சனையுடலகமரது வந்தவாநியாகணமானித
தஞ்சினாவெருணடுபொன ராவிபெற்றனைநதுநினறே
ன, விஞ்சி பவிமலபதக னாகவேவிருப்பானேககிக, கஞ
சனைப்பழித்திருந்தார சவுண்டையாகருந்தாராவல்லார

அச்செயலவிசுசலேச னறையககேட்ட வவிபதநான
மெய்சசெயனநதிமாமா வினவியேயனநதாரணமு
னசசுழித்தாராகடமகம பழைமகவுபவலடராவென்ன
விசெயலவாபதநதா னெயறினோக்களிதாமென்றா

என்றலுமருநெந்த சமணகுண்டரிடபமாவேறே
டொனறுபாயநதேதாமபொன்றிப்புநதததிவம்திலோ
ரால, குனமெனவெழுந்ததுநிறுப குறிபிடங்கடறககேளா
நனமெனலுந்தயாருநத சவுண்டையாககாளவிட்டார.யச

பேயவருநாததவாதே புறப்பட்டுச்சவுண்ட தேவா
மேயவவாவிடமெதென்று விநநதெழுந்தருளவேந்தன
றாயநநண்டநாதா தொன்னகாதுவநிசுகரு
தியவெஞ்சமணாமறறே பனைவருந்திணடுசென்றா

வடமரங்கண்டவாதே சவுண்டையாமனங்களிததுத
திடமுடனருகுசென வு செயயநந்திகளைநோக்கி
புடனடலவானையாவி னுன்னியேவசவாவாவா
விடபமேவாவாநித்த நேறுவாவெனனுமுன்னம. யச

சேடனாயிரஞ்சிரத்தாற சீறிமுடடினபாறறிணபா
நீடவேபிளநதவாவினெடியவோவெதெறெறு
தாடலையதுவாயசசாயநத தழிசமணடலைமகருனநங
கேடணைநிநதவாறு விழுமெனகவினதநலபோனறு.

சமபுவினசமயமேருத தானெனவிடையெழுந்தே
யம்புவிநினறுநிலலா தடிகளிடடாலேமோபது
கொம்பினைக்கோட்டினாலே கோபிததுமுறிததுப்பாயந
பம்புடனமயிசிவிரததுப பாரினைப்பததாறகீறி [து

இக்கிறுககிடெருததா னிடமே லீட்டடங்காநது
மிககதநிழலைப்பாநது வெருகாடிருகோட்டாறகுத்திப
புககமுசசெறிநதுசுநதிப்புறறினறுதேவிநெறிதது
மிககதிணகளநிமிநது வாலினையெடுததுவீசி. யக

சலமுடனறனைப்படைதத சவுணைடையாபதததிறமுந
து, வலமீடமகிழநதுநேககிவசவதேநவையாகுகிறைஞ்சி
நிலமனனனவெருவககாலா னிலதநினைக்கிறிசசீறி
யலகிலாவமணாகூட்ட மலறமேலடாநதுப்பாயநது.

தலையினமுடடிககோட்டாற சாயபடிருத்திககாலா
லுலைவுறவுதததுவாலாலொலிததொலிததொலிததுட
றறி, யிலையெனசசமணாநினற விடமெலாமேறியேறிக
கொலைமிகசசெய கூகொம்பு குளம்பெலாமுதிரஞ்சோ

குதிததமணகுண்டாமாபு குழிபடககுடாபி துங்க
மிதிததுநினறூலிததோடி மீணயொசவுண்டதேவா
மதிசுகமுனவநதுவநது மலாபபதமோநதெலலோருந
துநிககநநதண்டநாந் துணைககையாறபுறநதுடைகக.

நினறமாவிடையேநோககி நேயததாறசவுண்டதேவ
ரொவறமெய களநதழீஇககொண டொண்பதநீராலாட்
துனறலாமாலைகுட்டித துபதீபங்ககளகாட்டி [டித
நனறுறநெயபாலகட்டி நணபிளலுணவளிததே. உந்

திவவியவியைட்டிபுகதாமுஞ் சவுண்டையாமடததிறசென
ரவவயினறண்டநாத ரக நறுதடமடததணைநதா [று
வெவவியவிடலலனற னரன்மழீனவெளகிப்போகதா
னிவவதிசயமாரசெயவா கொனமறறோரோததினால.

லாடியவமணாதமமால வராவினையிலையென்று
நாடுரைசெயபுஞ்சொலலை நாமபுநிககினமேயெனபா
ரோடீயிட்டகேடு யாநிட்டகேட்தெனபா
ரோடியவவிடையககாணிலொளிததகமுறுவாரானா.

முசுண்டிச்சவுண்டையா வாது

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏகாந்தராமையா வர து

இவ்வதிகவாதினபி னேகாந்தராமையா
திவ்வியநதகலியாணத் திருக்கோரொலையத் து
ளவ்வியநஞ்சிவானந்த மாறாதநித்தனாயா
வெவவிடயங்கரணங்கண மேவாமலிருக்குங்கால க

ஒருசமணனசெருப்படியோ மிமபாகோலையத் துண
மருவியதஞ்சாமயருடன் வருமரவந்திரா நமயா
கருணைவிழித்தந்தவனைக கண்டேடாகடுமபாவி
தெருமாநீபெருங்கடு செலுங்கருமஞ்செய்தனையால உ

இப்பாவநீரவுனற னிணையடியிறசெருப்பகற்றிச
செப்பாருமுலைபங்கன றிருமுனப்புணரித்தடியேன
றற்பாவமகலவியென்று சாற்றுவாயலலாயேற
றுப்பாலுனகாலிணடு துணடிப்பனகர்ணென்ன க

அரப்பணியனகோயிபுகுணையென்றுண்டானதெங்க
ளுரப்பணியானகா றுணர்ப்ப மென்றாயிவவுரையான
சிரத்தையநிந்திடுகென்னச சிரித்தெமககினமரணமென
த தரத்தனீரிண துதலை யநிந்நாயப்பெறிலெனா ச

பெற்றனையேற்றவத்தோறிற் பெரியோயநீபினாகியனபு
முற்றியவனசங்கரணே முத்திபுத்தித்ருந்தெயவம்
வெற்றிபுனதெனமொழிந்தான மெய்யனபரிசாமையா
சற்றனிவளறனைக்கோறல் சாலபலல வெனவுரைப்பார.

இவனுநாடநபடியுறமுடிய திசைவிபபமல்லாககாற
சிவனதிகனெவபதிநாடநீசசயணரறியாரென
றவமிகுத்தவாருநத ரறியவரன்னபாமுன்ன
நவமிகுத்தபெருவா முசெயதபடிநவியுவார சு

வேறு

தரைபுளொப்புமுஞ்சமபூநனனிலேதங்கிவாழ்வார
வனாமகளகேழவன்னபாமாகாளானனுமபேரார
சிமரிநதாறகொப்பிததுந திருமபவசசிறத்தைச்சோத
தங்குமுடனெழுநதுநிநவுலகுளொதுதிக்குங்காலே.

வேறு

மேவுமிநதச்செயலினககோ விரதபட்டார்கொனபா
நாவிவிகழநதமநனாககு நலசியவததலைதனனைச
சாவகலத்தி தம்பகவத்துந தாடினமுதலசழககென்று
பூவணி பாமிக்கடகம புகுநார்ககுதநதலையை அ

அரிநதானையருசுதிததவ கமாநதிருநதமுன்னாநாட, பிரிந
தசெனனி பன்றிமறறோபேரழகாவுசிமபெற்றுப, புரி
நதனமனையமொறடமெனறோ பொறபதிவங்கையொன்
பா, தெரிநதநலமனறிதெனச செப்பியவநதிருமுன்னம

முன்னுநாளளவுபவன மூாச்சித்தங்கிபுத்தானோ, வானற
நலமனறெனதத மருநதலையையரியவுடன, றோனறுசெ
னனியறுககமறறுந தொடாகதெழுநநுணிககவே, சா
னறறிவாவமறிநதுமுறந தம்பகத்திதளாவிடபோல.

அங்குரிப்பவங்குரிப்ப வநிந்ததலையானகோயி
 வெங்குரிநிறைந்தெழுந்தாராப்பவினையிலிதழகடித்தாராப்ப
 ச், சங்கையினறிகொகுகரிப்பத தமிறசிரிப்பபறகடிப்ப
 மங்கைபங்கனறனைத்துதிப்ப வந்தொன்றியிரிபுணப யக

கொயயமறறுமவந்தொன்றிக குறைப்பவிழுந்தாலிப்பச
 செய்யபுகழனபாசெயுந தீர்பத்தித்திறவின
 லையாதிருமுன்னிறைந்தங் களவ்'லசெனனியடைதலாற
 பொயமிலனபவங்கைய பூரையினிப்போதுமென்று யெ

வேறு

தடுத்தாரா தோற்றேறாமவென்றாப தவறிலாநீயெனறத
 தம, பிடித்தாராமகிழ்ச்சிபொங்கிப்பிறங்குமதலைகடம
 மை, யெடுத்தணிமாலையாக வெழிறறிருமேனிசாததி, ய
 டறறருமொறடமேயும வங்கையாகாருளபுரிந்தார யக

அன்றியுமற்றேறாப ரதிகாகோலூப்பொமமையா
 கன்றி பநங்களாரு கதருடனகன்னறவாதின
 வென்றி நூலதனாலவெல்ல வெளகிப்பினவெஞ்சராகி
 யொன்றியகாட்சியாலேயன்றியாமொப்பேமென்ன.யச

திடமிக்குங்கோலூப்பொமமா செப்பநங்காட்சியென்ன
 வடமரமிதனையாங்கள மந்திரங்கொண்டுசுட்டாற
 படாரினறெயவத்தாலிப பழுமரந்தளிப்பித்தாயேல
 ச¹ தடுத்தாராமெங்களபாழி பனைததையுமவிரையவென்றா.

வலதபபடியேசெய பு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வலலமேறசெய துமென்ன வஞ்சாதமநதிரததா
லொலலையிறசுட்டாராவெநத வொளிதருஞ்சாமபறன்னை
யெலலையிலனபாகோவூரப பொமமையரிசைவானோக்கி

விருமபியவெலலாநலமு விபூதியைக்கரத்தாலளளி
யெரிநதவசசாமபனமீதே யெறிநதனொறிநதபோழ்து
பெருநதழைக்கோடுகொண்பெருகமுனுயாவிலேங்ஙனி
விரிநதவீழ்தாங்குகிறங்கு சமணாகளவொயிரிநதா யள

தீரபொமமையாகோவூரச சினுலயததுருவமெலலாம்
வேறபபறித்ததாதததாள விருமபினோக்ககபயாததநதந
தாரவேயுடதேசித்தா ரங்கணன்பெருமைநாட்டி
நேரிலராயிருந்தா நெறியிலீரநிபிரகொலலோ உஅ

இன்னுமொன றுரைப்பனகேண்மி வெழு நூற்றுத்தன
பளளி, யன்னிலையனறிப்பாழி யாயிரமணைநதுவாழும்
பொன்னணிமாடமோங்குமபொட்டலச்செறுவென்றோ
ருநா, மன்னவனவனறனுமம வலலபராயனென்போன.

அனையவூரச சமணாக்கெல்லா மதிகனற குருவின
போத, வினையன மிவனறனறேவி மிககசறகுணமாதே
வி, தனையுபதேசஞ்செய்யத தருமசேடரதாசையாக, க
னையமின கேழவனவெண்ணீ நிகழ்தலையிசைத்தாளவி
ட்டாள.

சேடரதாசரிந்தச் செயதின யசகேடடவாறே
 நீடியவெஞ்சராகி நேயமெய்தவருநநாமு
 நாடருஞ்சிறப்பிறறாய பொட்டலசெ றுவைநண்ணக
 கோடுவெஞ்சமணரானே டனைவருங்கூடி ககொம்பாடக

இப்பதிசைவனெயத லெப்படியெனவெறுப்பா
 லப்புரவலனமுனகூற வவாவதாலப்புறத்தே
 யொப்புடனிநுநுபோவ ரொட்டனமினெனதநதிதா
 ன,செப்பருமனபாபோநதாசெயிழைமற்றோரோநு

சிறப்பளித்திதைஞ்சிவைக்கச் செயினாகள வேந்தன
 முனபோய, மறுத துடனிவனமழரின வருவதெனனெ
 ஷ்வுரைததா, மறத்தினெந் தகிலேந னணியிழையாலோ
 னோக்கிக, கறுத்தநெஞ்சுடையனுகிக கனன்று, டன கழ
 றுநிற்பான உரு

மதியிலாமாதேகேளாய செல்குதனசிறற்றத்தம்
 பதியொருசமயமாகிப் பசுவையாவெறொன்றாறு
 கதியதுண்டாகாகேழவன கடவுளைபணனிகநாயி
 னதிகநீணனமையாகு முனகருவேருசாணா. உச

அவனையிநேரமேநீ யகற்றுவாயெங்களுசாரா, கவலைவ
 நதுறத்தீதேது செய்வரோகாணொணுகா, னுவகையாற
 செலசசெயவாயென றுரைக்கவொண டுதுதலாள்கோபி
 த்,திவனையெமமாசாரவேற்றகெனறலோவநதாரொன்று.

என்னையலலாமனமற்றே றோந்திழையானைக்கொளவா
யன்னையோபாகனலலாக வுடையோபகது முன்னேன்
பின்னையொன்றுகொளாதெய்வாரிபாபுனபேசி
மன்னவெவலலாராமினவாகுண வணங்குதெய்வம்.

என்றுசறகுணமாழேவிபிமபபலுமிதவனனதென
றன்றிருதிததுளோனாயனழையனநெரிபுகண
மன்றிருவலபுறமோரமணிமயபபிடமீதே
தன்றிறலசாரதமமைததைபலாடருககாலவைததாள.

சரணாசேடரதாசையா சரணாவிறதநோககி
யருணெறிமடவாணினுளமணாநமகந்தையாலே
மருவுதுனமந்திததானமயேந்திரசாலனாலத
றருநெறிதந்திதததாதததமிதாதுரானு ௨௮

ஆணமுடிவாறசித்தததததினறாககதூலா
லோருநன்னியாயவைசேடிகத்தினுததிதனன
சேருமாவாததிடசசெயதியாறசிவனேயலலா
னேரிலாததெய்வமிலையெனறனாநிதனனபா ௨௯

உலகமுமுலகாளவோனுமுலகினைப்படைபபோனருனு
மலகுறுமவைகருணாததி யருடருகருவாவோனு
சலமதப்புத்திரலகுநதருமியுநதானேயாசி
நிலவுவோனெனுகளததெனமறநிகழுகதுமெனரா.

சகலமுஞ்சிவனையெனன்ற சராசரநனைவணங்கா
தகலவதென்கோயிறேடி யஞ்சலிசெய்வதெனனி
ரிகலுறுமுலகிறகுங்க ளீசஞ்ஞயிரோமெய்யோ
புகலுதினெனசசேட தாசையாபுகலாநிறபா. ௩௧

ஆலயமேதுககெல்லா மரனெனிலென்றீர்விண்ணிற
கோலமாமதியினசோதி கூடியசிலைகளெல்லா
மேலவையுருக்ககாணே மேற்புடையிருதுகாந்தம
போலவையல்லாககனமேற்பொருந்திலெனிருதுசசோதி

ஆதலாலனைத்துமதத நருளினிலடங்குகின்ற
காதலாமனபருளளங் களையுமெங்கடவுளாலே
பேதராமாந்தரீசன பேரிராளிகுடசரித்து
மோ துமச்சிலைபோதசற்று முருகலாநுழிநகுறதமந்ந

உலகவைக குயிரோமெய்யோ வுமபாகோனென்றீர்வி
மலமுறுமபிறந்திறக்கும் வருவதீதென்னவொண்ண
நிலைமையாலானமாவல்ல னிலமுதற்பூதமைந்தா
லிலகுலகசேதனத்தா லிறுதலாவிதையோனல்லன்.௩௨

எள்ளியெம்பரனவிசேட மிலலதென யிராகடகென்றீர்,
ொள்ளிடத்தெண்ணெய்சசோதியெள்ளிடையெய்தவற
றோ, வெள்ளிடத்தெண்ணெய்ததனமை யெள்ளினுககி
சையாவெண்ணெ, யெள்ளிடத்திருக்குமாபோ லெங்கு
மெம்பிரானிருக்கும். ௩௩

அங்கணனகுணமவைகுகெனணையுமெள்ளிடத்திலெ
ணனெனய, தங்குமெண்ணெயினபாலெள்ளுச சாரலாகு
சகலத்துளளு, மங்கைபோரா பாகனமனனி மனனிலா
னெவவிடததும், பெருங்கியவுலகினெமமானபொருநது
மாறித்தனமைத்தாம

நடசு

அததனீரிலாததெனனிவ வாருயிரிறப்பதெனனீர
பத்திசெயபரனேதேவோ பருயிராதேவோவெனநீ
ரொத்தவெமமலகனமத்தி லூணிலாருயிரிறககு
மித்தகையாஙசளங்க மினமையாஹ்வானெமமான.நட

ஆருயிரவினேமுற்றொருநதிட டளித்தலாலரனேதெயவ
மோரியலுணாததககனம முணதகயாறபசவாமானமா
காரணனசகலலோக கத்தெனங்கத்தாவாகும
பேரறிவிலலீரினனமபோததுரைக்கினேனகேணமின்

திலத்தினுளெண்ணெயபாஹி சேருருயகாட்டத்தங்கி
நலத்ததாப்பணததுநீழல நயன்ததுநணனுருபரு
சலத்தினிறகதிரோனவித்திறறருசத்தத்ததமபோலேம்
புலத்தினுளொளிகடங்குள பொருநதுமாகாயம்போல.

அனைத்துடனணைநதுங்குடா தத்குக்குமமதாகி
நினைத்திதுவெனனவொண்ணு நித்தமாநிலையதாகி
வினைபயனுயிராளார மேவுமுள்ளறிவாயககண்கட
கனைததையுமறிவித்தபபா லாகியகதிரோலாவண் சுய

இப்படிசிவனெங்கெங்கு மிடையறவியாபியாதல
செப்புநானமறைப்புராண மாகமத்தெளிவாற்சொல்ல
வொப்பியநீனவாகி புள்ளத்திலமுககாற்சொல்வா
தப்பறககற்றாய்சன சலமலத்தண்பிலுண்டோ சுக

உண்டெனிறறையிறகானீ ஞானறவுமொண்ணுதெனறா
ரா, மிண்டாசொவனாசுடேட தாசையாலெருண்டுநோக்கி
யண்டமூகத்திபாநிறகு மதத்தையிலலைப்பாற, குண
டாகளவாயேகோக குழிப நாங்குணமொ, ருநிலலீ

அலைமனத்தமணாவாயை யடித்ததுபொலவேநன
னிலையதாளுசெடதாசா நிகழ, மதுவாரழியிபொநீ
மலைமகள்கேழவனறனகோப திககலாச சமணசண்டாளா
தலைகளுமவாகனமாபுநதகரயாமிதிபபேமெனறா சுக

இவ்விடமிரணமெல்லா தெவ்விடந்தொறுநாளுகி
வவவியேநினறுநிலலா உகிமைநறகுணத்தனித்தன
செவவிதா வனைதுநநோனறச செயதநன செனியான
றோற்று, மவவவைகளைநடத்தி யவையுடனடவானுவன.

சகலமுமழிபுமபோது தானழிபாதநித்தன
சகலமுநதனனுணிநகந தானமுககிலாதசுநதன
சகலமுநதன்னேவறகுட டங்குமுறற்றிவுவலலோன
சகலசங்காரதீயிற ஞுண்டவலீசெயவோன. சுரு

உளனெனுமவாகவருளளோ னுணர்வின்னக் கடநது
 நிற்போ, னொவ்வெனயாகருத னனை யளிப்பவனளவொ
 னநிலலோன, லளமைநனபெருமொறறு மதிக்கலான்
 வரலபோதகிலலான, ஈளநெநிசுடானமெயயிற கலப்ப
 வனகரணநதினடான

சுசு

விருப்புட வெவறுப்பிலாதான விழிப்பொறிமேவாநுண்
 மை, யருடகணுலறியநிற்போ னுசையறறோகணெஞ்சி
 னிருப்பவனபததராவோக கெளியவனநாதியாகி, திரு
 ததுவோ னுவமையிலலோன பெருமபுகழ்தியாககாமோ

அருமறையாகமங்குட கனனிபசமணாககிறதப
 பொருவிலவேதாக்கமததிறபொருளினையறியொணாதான்
 மருவியாமிசைகருதாலை மனத்தினீர்வமதிததாற
 மெறிதருந்திட்டத்தானுந் சினுலயங்களைச்சிதைப்பன.

பாருமெனறளவிலபொலலாப்பறிதலைககையாபொயயா
 சோருநீர்நுனாவாயக்குண்டாதுகிலவறுமபாயாயக்கொ
 ளவோரா, சாருமாகுடிலகனம மந்திரவியந்திரத்தா
 கோரமாரணங்களவல்லோ ஈனைவருமொன்றாயக்கூடி.

திட்டமதாலேநந்தொ சினுலயஞ்சிதைப்பேமென்ற
 துட்டனைவஞ்சத்தாலே தோறபிப்பமெனதுதுணநது
 மட்டறுகாளகூட மாசுணஞ்சிங்கியேற்றிக
 கட்டரோகடத்தடைததுககாவலனசபைமுனவைததே

வெறுங்கட மெனவேவஞ்ச மிகரசெய்திக சூமபத்து
ள்ளே, நிறைந்தநின் சிவலிங்கத்தை நீயினிகாட்டுவாயெ
ன, நறைந்தனாகாட்டினீனொன னாகுவீ ானனகருண்ட,
நிறைஞ்சுநந்தெயவமபொய்யென நேருவமெனவிசைத
தாா. நுக

நிருபனுநல்லதென்ற னின நசறகுணமாதேவி
மருவுளமகிழநதொப்பென்றண மதிமுடியத்தன்னபாந
திருவுளசேடதாசா திறலுளங்கனிததெழுநகங்
கருளானகருணைநீங்கா ரடிகளையகத்திலுனனி நுஉ

படததராககடத்தைக்கிட்டிப் பரமனேபூரணததோ
னம்ககிலாரவனநன்னபர் நமபராகநாளலாரோ
யடககருமபாதகததோ ருமெனிலனைவாமுனனிக
கடத்துளோரமலலிங்கங் கரமவரவெனககையிடடா.

வேறு

இட்டளவிறறுட்டவராபபடி கலிங்க மெனசசமைநது
சமணிநுளையிரிககுஞ்சேரிதி, விட்டுவிளங்கிடவெடுத்தது
சசேடதாசா மேதினினமனவனகாண விபுலாகாண, ம
ட்டறுபூமலாமாரி வானாசிறத மறசசமணரிநதோட ம
கிழந்துகாட்ட, வுட்டருநேயதருசற குணமாதேவி யுவ
ப்பொடுதேசிகாதானி னுறப்பணிந்தாள். நுச

வல்லபராயனசேட தாசாதானின வந்துபணிந திரு
மைபெற வாழத்தினின்று, னல்லவராமாருகத ரப்பனே

நி னபயமெனவடிவணங்கியஞ்சலிததா, ரொல்லையினிற்
சைவவுபதேசமன ன னு வநதுபெற்றங்குததரத்தாலுறழ்
லிங்க, நல்லபெயருதததோச சுரமதெனன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செயநான. குதி

அநதவெயயசமணைநாஞ் சேடதாச ரானனபராககி
ஞானறிமற்று, மிகதமணனினமா றுடிகையென னுமூரி
லிரியநாசசையொனபா ரீசாநேயந, தநதருமமனமலலா
ற பிறாகருத்தோனருத தனமையராயிருக்கவந்தத தல
ததீனாஞ்ஞா, றுநதெழுநாறமணபாழியுளவவைக்கு ன்
மையொருபாகனகோயி லொன றுகண்டார நுசு

இதுகண்டுபொறாநாகி யடிணொல்லர் மேகமாயகரு
முமியஃதேத்குசெயதா, ரதுகண்டுநாசசையரகத துவெ
மபி யையிருநாடனிலமணவே ருததேனினறேன, மத
னங்கியுறவிழித்தோ னடிமையலல னெனமதிததுமாறு
டிகைப்பதியைநீங்கிப, பதினொராயிரத துடனீனாஞ்ஞா
றதத னளபருடனகடிவந்தப பதிபுருது நுள்

கைந தவ னநதனிற்புக்ககடவேழம்போறகாரமணரொ
ருவருமூர் கடவாவண்ணஞ், செயதவரிற்றலவாராதோ
ராநொ செனனிகளை முதறறுணிததுச செங்கையேந்
தி, யுதருமமறியாதமறையோக மொனறொழியாதரி
நதேந்தி யுருததுபபாரா, நெயதருவெண்ணிணந்தெறிப

பநிலத்தெறிந்து நேரொருவாகுகொருவாநின்று நிமலற
பாடி. நா

ஆடிவிளையாடியபி னவ்வூததங்கு மாயிரத்தோடெ
ழுதூறாமணப்பாழி, யூடிருகருமாருகதவருவமெலலா
மொனறொழியா தெடுதெறிநகங் கொள்கொண்பீது,
நீடுசிகரங்கௌலா மிடித்துதளளி நித்தலிங்கங்களைப
பதிடடை நெறியாறசெயது, சொடுடையாந்திகளைத்தா
பித்தேத்திக குண்டாதலைத் தொகைமரமேற குலங்கத்
தாககி. நக

தேராகூற்றறிவொனன வுலகோபேசுந திறலராயமா
றுடிகை சேரவெணனீ, றுரவருளிரியநாச சையாசெய
தி யறிநதிவினோவமணனோம்தானனபா, பாரவெஞ்சமத
னின னுங்கடெயவம் பட்டபங்கம பணிபதிகும பக
ரொணுதா, னீரறியவினனமொன்று நிகழ்த்தககேணமி
னிகரிலபுலிககறையென னு நீடுத்தனனின சுய

சோவணொன் றொருபத்தா முககாலநதுந துங்கலிங்
கதரிசனஞ்செயதல்லாதனன, மாவலிமுலருநதாதிரியம
நதப்பா தாதிரித்துவருநாளிலவாகனனேனவாற, பாவை
பங்கனறிருககோயிற செல்லொணுமற பசிகதிருககமை
ந்தரமணபத்தராவார, கோவமனங்கொண்டரனறனகோ
யினியாங்கன கொடுபோவேம வரவுணவு கொளளுமவ
ண்ணம். சுக

என்றுநா முடளமுதநதுக கொடுபோய்துதங்க ளிரு
ஞசினுலயதருளனை உதிருவினியா, நினறு நரிசிந்தினை
ஞசு கெனறாநபா நிபமொழிப்படிசெயது நேயராக, ம
னறுடையாரொனவணங்கி யெழுந்தனபாலே வாழ்த்துங்
கானமைந்தொங்கா சினறபணிந்தாய, நன்றி துகாணெ
னமகிழந் து நமபனபதறி நலமலலவெங்களைப்போ னட
ப்பாயென்று. சுஉ

உயயலாநெறியிநென வுரைநதாநப ருலவாதசினத
தராயுமமாலேததும, பெயயமணற்கென்காங்கு டொ
ழாதுபேயீர் போதுமென வுட்போயககண பொதிவாச
ததைக, கைபதனாலவாகியிரு விழிநோக்காடு கருதாம
றறிந்ததுநின்று கண்டவாதே, விவயசினன மேனியெ
லாம விடவிடெனன வெடிந்ததுடைந்து பலதுண்டாய
வீழந்ததனறே. சுங

மெயப்பததா சோவணாதம விழியாலுக்கு வீழந்தசி
னனாலயதருள விமலனசபா, லேயப்பற்ற விடையேறி
யவாககுமுன்னின நினைதளித்துப் புலிககறைச்சோ மீச
னினன, மப்பொறபாநதிருமேனி கொண்டுநிற்க *வகங்
கையிற கங்கணத்துக * காடியெனற, னொப்பததாரணி
யெலலாந சென்றிறைஞ்ச வுன்னுமிப்பங் கொடுப்பத
னை யுணரலோகாள். சுச

* அகங்கையிறகங்கணத்துக்கு - உள்ளங்கையிற பொன்னுக்கு.
* ஆடியென - கண்ணாடியென

பரிவளிகையெனுமு நுண மறனோமாதா பரனபததி
வைசவவை யெனனுமபேராள, புருடனெறியாருகதசம
யியாகப பொருந்தலாலவவூறிற் சமணாககோரநாட, சரி
கையிட்டமனைவிகையி லடிசிலவாககரு சமைப்பித்துச
சாரணனாயழைக்கச்செனா, னிறிவையந்தவரியகறியமு
தைநோக்கி யரன்னபாககாயத்திலெனறமுக்குங்காலே

ராசனொரு மாதவவேடகதஞ்சி யெழுந்தருள வைசவ
வை யெதுகொண்டே ததி, வாசமலாப பதமவிளக்கிப
பாததீர்த்த மகிழ்ந்தருந்தியாதனா துள வனப்பாலவை
த்து, நேசமுடனகதவிபன்ன நீளப்போடா நின்றகவை
யுமபடைத்ததிக்க பத்தியாலே, யாசகலப்படைத்திறைஞ
சியையாவயந்தே னமுச்செயவாயெனத்தவந்தோ ரரு
நதுமபோழ்தின. சுரு

அருந்தவத்துச்சாரணாமுன்னுன்பினனாவந தகம்புகு
ந்தங்கரத்தவத்தரயிலககேழவன், பொருஞ்சினத்தாற்குண
டளவி லெந்தையாதாம் போனவெல்லையினனெனத
தெரியார்போன்றா, பெருந்தகைவை சவவைதனைவெரு
ண்டொவி பிழைசெயதாயாண்டையெங் கொளித்தாய
காட்டென, றருங்கிரகம்புகுத்தனறி யவனகாணெண்
ண வனனத்தையருத்தியெனனி லழித்தாயனறே சுசு

தாவதனைக்காட்டெனக்குச்சாகாதேயெச சாரொளி
த்தாயு சதிபதியைத் தப்பன்னொ, பாவியுனக்கவனிட

ததுநேயமுண்டோ பகாதியெனவைசவையைப் பலகா
னமோத, வோவிலடியனைத்தினைபுமொன்றாயுள்ளா து
மையொருபாகாதிக் கென்றாணமினனா, கோவியடி
கொடியிடைமேலனைத்துநாககாக கொடியவமணகோ
லொலாங் குமைபுமணைம

சுஅ

சொககாமேற்பிரமபடிபோ லகங்கடோறுந் தொடந்
தமணப்பாழிதொறுந் தெருக்கடோறு, மெககாகணா
லோதிடமங்கடிகடோறு மேரிஞாநதிதாருவனங்கடோ
றும், புதகவாருகதருடல புடைபுடைப்பப் பொறிகல
ங்கப்படுத்தினாறு றுடைத்துக்கொளவா, பகருவிடட
துடலென்பா பதைத்துவீழ்வா பாவியே மெனவுட
மபு முறுககிச்சாயவா

சுசு

ஒளிககவிடங்காணகிலே மெனபார்கையா லோட்டு
வாரோட்டியகை யொடிந் தெனபா, நெளித்துநிற்பா
சுழனறுசுழன நிரங்கிவீழ்வா ஸேடி துயிரப்பாசிஞலய
மேலேறியங்குஞ் சுளிககவடிபடந் துடைப்பா துணை
காதற துண்டங்கண்ணிதழ்போயத்துத தோளபோய
ததெனபா, விளித்தொருவாக கொருவாதமமி லென்ன
கேடு விளைநத்துகெட்டேமெனபா விழிநீர்கொளவா.

ஒருவருடம்பிளையொருவ ரோடிப்பார்ப்பா ருனனுட
மபிலெனமேனி யுடைந் தெனபார், வருமுறைமை வந்

ததெனபாமடிவுகாலம் வந்ததெனபாமறைச்சினனபா
 ற்புகுந்தேமங்கு, மிகுமடி பாய, தடியெனபா ரினியென
 னெனபா ரோரிஞாழுமுகுவா ரிரணடுக்கயாற, சிரமதீர
 வடித்தழுவா ரடிப்பாடமனமத தெரியாத செயலென
 னோ சினனேயெனபா

எக

ஆயநெறியாருகத ரழுதுதமமி லையையோ விசயமா
 முனிகளோடி, தீயமடுவீழுகதிறதார தபனதேவா தி
 ணடாடிக்கிணற்றிழிந்து சென்றுபோன, லாயபுகழதத
 பனமுனி பிணடியேறி யினியாற்றேனெனவீழுகதாரசம
 ணவேந்தா, போயதிகசிகரத்தி லேறிச்சாயந்தார பொரு
 விலமனோந்திரனா போதநொந்தார

எஉ

சந்திரமா முனிவரகழ தன்னிலவீழுகதார தருமகுருவி
 ந்திரனா தமைபறந்தா, ரந்தருசந்திரகோத்தி முனிவாசெ
 யதி யநிறதிலேமிராசவிந்திராககாட்டொன்ற, தெந்தமு
 னிவிமளவிற திராமெய்யெல்லா மெளளிருக்கவிடமில்
 லே யிலலந்தோற்று, சந்தமடவா முகங்க டனங்களுல
 லாந தண்டிப்புமுதிரமுமாயத்தகாந்துபோன.

எங

என்றருகதொல்லாந ஆயருற்றேங்கி யெமககலலாற
 பிறாககொவிதானிலலாதென்னென, ரென்றருக்கூடியு
 ழுந தோலமிட்டா ருள்ளவாற்றிறதொருவ னுரைப்பான
 வீணீர், மினருழுமிடையினளவை சவவைதனனை வெ
 ருண்டுபதியடிககவிது வினோந்தெனறு, சென்றருசசி

னத்தினனை விலககப்பொலலாத தீயமணாமேலடியுந் தீ
ராததமமா எசு

அடியொழிந்த வளவினிலவை சவவைதனை யன்ப
னவெகுண்டறைவானென னறிகனகயினறிப, பொடிய
ணிவாாககனனமிட்ட பொலலாப்பானுன போதவடித
தாலதனைப்பொருமலெங்க, னெடியதவாகககிதமின னு
நினைத்தபாவி நினககரனுண்டெனிலெதிராயநிலேலெ
ன னு, கடிதுதள்ளசசென னுசினுலயதைத்ததங்கள் கண
னுதலெனறிதைநசலிங்கா காரமாயத்தால. எடு

புந்தியினிற்சிவபத்திபொருந்தாககேழவாப்பொருந்தா
மறசிவநேசம பொருநதுமினன, ரந்தநலமொழிபதியை
மீறினோகட களவிந்தவமல்முத்தி யாகுமனறே, முந
தையினிலாயயென னுஞ் சூயையென னு மொயகுழலா
ரிருவாதத்தம பதியைமீறிச, சந்திரவேணியைப்பூசித் த
ரியமுத்தி தனைப்பெற்றொன்பபெரியோசாற்றநிற்பா.

அனறிமற்றுந திலகவவை யெனறேரமமை யானபுத
தியிலலாத பதியைநீங்கக, கொன்றிடுவ னெனவெகுண்
டுதுரககரித்தன கோடிலபுககங் கத்தனமுனனா கட்சிநி
னறாண, மெனறுகிலையவனபற்றி யீர்ககுமுனன மின் பு
ருடவடிவானு னென்பாநல்லோ, நின்றருளசோவைசவ
வை பிதயத்தீச னெழினேசப பத்தியையா மின் னுதண்
டேம எள

எனத் துதிப்பாவண வஞ்சாராகநிறகு மெலலைபினிற
சுமணருமவந் திறை சிவபதி, மனதகநகையறநுநி
ன்றாமமைமேச மகிமைமினாலநதவிவக வளஞ்சேநா
மந், கனநதநுள வலசேச நரனொ றுலதோரினநங கா
தவினாலுனாசெயவா கதியிலோகா, ஸினைப்பரிய சிவன
டியார பெருமைசுனை நீழியநதககதனறு நிகழ்நது
நகாலை.

எஅ

வேறு

அநநாளிலெவக பிரா னநநாளிநநிககிலையோ, மு
னனாளிள மெயப்பதி, முறைமை யினனாண முடிநத
தோ, வொனனாப பனறுகொனாப கொததாரிபபோ
திலையோ, வெனலுனாதுமை, தெறுவா னெளிதுரறறு
மெனனேமால.

எசு

எமமைபனறங் பபாலு ரொலீ ருநீவெருண்டு
விமமிவநதவா துநாபால வெனறதனை மெயப்பாமற
செமமை, ருநாநாட்சி, எதித தெளிவிலமெனநமமா
லுமமினியசின ஓடவன யாலயமுநககதால

அயி

அனறத... நிககவியாணத தமனாபாழியனை ததினையும்
பொனறுவிப்ப னுனமொறட வங்கையாதாள் போறறு
தொண்ட, னொனறுபழங்கதைகளையிங குடாப்பதிவெ
லுலகர்முனன, மெனறலையை யரிநதரறகீந தெழுதின
மூர்வலமவநது.

அக

மற்றுமெங்குளபானருளாலவை, துநகொண்டியருவனீ
பற்றுதெய்வப்பாழிமுற்றும் பாழாகப்பறிப்பிப்பன ஸ்ரீ
செற்றுமெயானகொன்றதிறை நீ மென்னென றுரைக
குமங்க, ஹற்றசெயதிவசவேசருணா, தரசருடனணையா

மனைவனுநதிகருப வாநி றுவெனியமடிமெனத, த
னனுடையசெயிந்தரச ஸ்சவனரிந்தங்கயிற்கொண, டி
னனகாம வலமவநா ஸிபாகுகளவைவ மாதுமெனதே,
மென்னவமனகுண்டாசொன று நிறைவனுநாறெனவி
யந்தான அரு

எழுந்தெமையாளேகாந்த மாமையொழிறவைக, கொ
ழுந்தாடாபோனினறுமுகங் குளாகமலமணையரா, யழந
துநெஞ்சாலவசவேச ராதியுளபாங்கஞ்சலித் துச, செழு
ஞ்சடாவாளன்கககொண்டு சிவாயவெனச சிரித்தேரோ.

சிரந்தனையோகாததினா சிறுமுறுவலுடனபற்றி
யநிநதுகையிலேநதியும் தரகரீசங் ரவெனன
விரிந்தபுகழவசவேசா விருமபீரினறு துதித்தருளப
பரிநதுபததாவணயகிரிகப பரவிமகிழநதாலிகக அரு

கைப்படையககரிப்பினா கலிளெனன விதித்தாராத
து, மெயப்பரிவாலககரத்தானமெயயன்பாகளைத்தொழு
துந, தப்பறநரசரணெனனத தலைமொழியவடிப்பாயந்து
ஞ, செப்பிலரசயவெனனுஞ் சிரமெறிநதுதெளிந்தேற்றம்

அளவிலியமெழுந்தார்ப்ப வணைவோருந் தொழுதேததக்
கிளாமறையால்வானவாகன கீரத்திததுமலர்வீச
வள்மைதிகழுகலியாண வண்பதிமாம றுகெலலாந
தளாவறவேயேழுநாட் சலியாமலவலமவர லும அள

அநநகரினமன்னவனு நக்திகளுமலமலமென
றினன தனமையாவாசெயவாரொ னடபணிநதானோத்தினர்
தன்னிகரிலேகாந்த ராமையாதமதிடமா [வரா.
வுன்னரனறகோயிலபுகுந தமணரைப்பாரததுரைசெய

ஆருகதமுனிவோ யசடோபறிவிலோ
நீருரைத்தவாதினா னிகழத்தியசொலவந்ததாற
பாருமெனககரச்சிரமோரா பாலசாயததுவைததுரினா
ரோரிலரனேதெயவ மெனவொத்தோரா சென்னிபோல.

ஏகாந்தராமைய றொண்ணிலபுகழ்பதினா
லோகாந்தமானதென லோகமொலாங்கொண்டாடிப
போகாந்தம்கெளரியசிவனபுவிபிலவந்தாரொனததுதிததா
ர,வாகாந்தஞ்செயவோலை மன்னவனகைவாங்கினா,கூய

சமணமொலாஞ்சிவகணத்தோரா தருககுசபைக்கட்டா
ங்கக, கமமுடனேபணிந்தெழுநநு கரங்குவித்தங்கெதி
ரிருந்தா, மலநநதிமுததிறாயை யவாகுணெற்றியனைத
துமணிந, துமையொருபாகனைததுதிட பா ருளங்களிப
பாராகியே. கூக

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிராதெழுந்தனகுடைய
தனறுகலியாணநக ராருகதாபாழியொன்று [விடிந்
மினறெனவேமுருகசியபி னேகாந்தராமைய
ரொன்றியசீவசவேச ருவநதேத்தவுடனிருந்தாரா. கூ2

ஏகாந்தராமையாவாது

முற்றிறறு

சூகதிருவிருத்தம் - கருகூ.

உ

திருச்சிறதம்பலம்.

விடமுண்டவாது.

மாதிர்ரசையர்வாச்சி தேவையாழ்வாலையர்
பேதமிலாதமுமமைப பிரமையொன்னுமபேரா
ரோதுமோளிகைமாராய ரோரிருசவுண்டதேவா
மேதரகேதிதேவா மிகக்கககைபாகொகையா. க

இருளுமாசமணைமாயககு மேகாந்தராமதேவர்
மருவுமபண்ணாசென்ன வசவராசையதேவ
ரருணமதுவையரோது மலலையாசிவநாகையா
தெருளுதுதெசரிதேவா சித்தராமையாசோமையா. உ

ஆதியாமற்றுமுள்ள வதிகமாயேசொல்லா
நீதியார்தண்டநாதா நெடுந்திருக்கூட்டத்தெய்திசு

சோதியாமீசாதிட்டச சொற்பிரமாணமுனன
வோதுநாலவகையுங்காட்டி யொப்பிலராகிவாணன். ௩

பரணையாழ்சிசு முஞ்சைவா பாசுபதாதியானோ
திமுறுசிரசைவா செயற்போனமுமீசன [மைப
பொருட்குஞ்சேடநதனைப புரிநதயின றுலகோதம
பரிசனை செயப்பபாககப பருகவுமிசையேமென்றா. ச

கூட்டலசந நமேசன கோயிலகாவலராயுள்ள
வேடமொல்லிலாருமவநது விசசலனமுனவணங்கி
நீட்டுவதெல்லமுள்ள நிருபனைநின்றனாட்டி
னாட்டுமுறபாதங்க ணை. ணிறறுககேடபாயென்று. (நி
வேறு

பரமசிவாதனமசிவா கீகண்டேசா பாசவரசிவரருளீ
சானதேவா, துரிதமோசன சிவாமெயச சாநதஞானா
சோமசிவாகோரசிவா சுமானதேவா, திரிபுராநதகதேவ
ாவிகவழாததி திகழமோனசிவாவினைய விசயதேவா,
பிரமசிவாவிமலசிவராகமேசா பிறங்குவிததியாநிதிகளி
வாகளெல்லாம

கூ

வீரச்சைவாபொற்றமுஞ் சிவசேடததை விடாதருநதி
யெங்குட்குக் கொடோமபோமென்றா, பாவசவேசனா
யுமவசைசுழநத பததனாயுமபாததிருநதேம பராமரி
ப்பீ, தீரமிலலாமலலிசிய நெனறுமபொலலி சீயனெ
னறுங்கலலிசிய நென்றுநீங்க, ளாரிதனுக கெனறெம
மையகற்றுகின்ற ரரசனேயனியாயமபயமென்று. ௪

தண்டிபெறுஞ்சேடமரனபே ஸிதாக்குர தன்மையரா
மயாங்குளபெறத தசுகதெனறா, தொண்டி கலாநகரியா
ரதைமறுப்பார சொயம்புலியகமவாணலிபகா சொரான
லிங்க, மொண்டிகழமாணிககலிகம'லெள'லிங்க மூல
வுசலலிங்கமிவைகருவந்தங்கனபால, மண்டியளித்தவை
நிருமா லியங்குளனற மாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன
றாகும. அ

ஆதலினுலமராமுனிகணங்குளமாபுர ராககான்பாற
றாபிகு மிலிங்கங்குட்கு, நீதியினுனிவெதிநதேதொன
றன்ன நிருமாலியங்குளவை தண்டிககாரு, மொதுமிது
சொயம்புலிங்க மிதனறனசேட முமககலியெமன்னகே
ஞமையோராகன, மூதுரையாகமமிரென மொழிந்த
வாறே மூடமுற்றவேடலொல்லா முனித்துசொலவார. கூ

ஆதியினிறபரமபரமாககோயில்கா கரு மனைவருநாம
பெறுவரு மததனசேட, மாதனாநியாலினா காலந்த
ன்னில வாங்காமலிழப்போமோ வசவதேவ, ரோதியவப
போதங்கொண டெமமையெண்ணுதுலகத்தோர்க்கியே
மென றுரைக்கின்றாக, ஸீநியநீகேளாயே லுனறன
முன்ன நெருப்பைவளாதத்திலவீழுவமென்னவேந்தன.

தண்டநாயகரையழைத்திவாககெப்போதுநதநதுவரு
ஞசுதந்திரத்தைத்தவிககுமாறென, பண்டுபோனடத்தி
விடுகிந்தததுறேன படைக்கின்றயமுனபுலிபு பராம

பரமனன்பர் பதங்களுஞ்சகியா
 வருகுதோத்திர மோதியெழுந்தபி
 நெரியதெனன வெநிரநுபுகைநதுறு
 மரியவாலத்தை யனபிறகலந்தரோ ௨௮
 வேறு

சங்கரனகூடல சங்கமேசுர
 னங்கணனமுப்புர மெரித்தசேவகன
 வெங்கடலவிடந்தனை விருமபியுண்டவ
 நெங்கடமபிரானமுன மிருத்தியேத்தியே. ௨௯

விண்ணவாதொகையுடன விபுலருயயவே
 யண்ணனீவிடந்தனை யனறருந்தனை
 திண்ணநினனடியவா செ பதிசுத்தியாம
 வண்ணமிங்கமுதுசெய வள்ளலேயென ௩௦

விளம்பிரினறமுது செயவித்திறைஞ்சியே
 யளந்திடறகரியசீ ரனபாபந்தியின
 நெளிந்தபண்டாரியா செல்லுநம்பிரா
 ருளம்பெருமகிழவுற வுவந்திடம்பணும. ௩௧

என்னநிநறிடம்பணி யிறைஞ்சிப்போற்றலு
 மன்னாதங்கரதலத தாறகளித்தபின
 பன்னருமனபினுற பசித்தபோகளுபோ
 லுன்னருந்திடத்தரா யுவந்தருந்தலால. ௩௨

தந்திரமபடைத்ததிந் தம்பிராகணு
முந்தியிறகீழுறு முதரபந்தனஞ்
சந்தமாங்கரகதி னுறறளரபபண ணுவீர
புந்தியானமகி ழந்தினம புரிந்தருந்துமின

உரு

மாச்சரயாதமககினம வந்திடமபணும
பாச்சரசாகநினம பாரததுபபெயதிடு
நாச்சையமோசிவ நாகமையமோ
காச்சியபாவிது காததிலேற்றுணும.

உரு

தேடருமனபி னுற சிந்தலினறியே
நீடியபசிகெட நிறையவாரந்திடுங்
கூடலசங்குமா கொடுத்தசேடமவ
வேடாகடமிடவொண டிகவருந்துவீர.

உரு

சங்கரையறகினரு சாலவூற்றுமி
னிகிருசவுணடையாககினனமவாருமி
னங்கரகங்கனி னுரபபெயதுகொண
டுங்கடாகங்கெட வுவந்தருந்துவீர.

உரு

உதரநஞ்சோமையாக குயாரத்திலையேன
பத்துதலினறியே படைத்துக்கொண்டின
முதமுறக்கொளளுக முத்தசங்கையா
சிதறிடாதருந்தினா தித்திககினறவோ.

கன்னநறபிரமையா கலைககேததையாரீ
 றொன்னதானுப சரிககினறீரிப்படி
 பின்னினம்வநததம பிராககுவேண்டுமென
 றுன்னியோமிசைகிலீ ருணடிதானமிக.

நட

இப்படிவிடமுணு மெண்ணிலாககோ
 யொப்பருநதிக ளுபசரித்தபி
 னப்பரசேடததை யனபிடுகையே
 யெயப்பிலாநதுணையினே யெநதமவாழவினே

நக

சததுருசயநதனைச சகலபாவவோக
 கத்தரிதனனைவெங காலகாலனை
 யத்திராககாலமா மமுதைத்தாருமென
 றுத்தமநதிக ளுவநதருநினா.

நஉ

படைத்தபண்டாரியா பருகுமெனறளித
 தடுத்தசங்கரன பத்ததன்புராயினோ
 குடித்திடுமெனமிகக்கொடுத்தயினறொழி
 விடத்தினைககண்டவெவ வேடாசொல்லுவாரா.

நந

நன்றிலாருறவினு நயத்துளாராகை
 யொன்றியநலமென வுரைத்தசொலவின
 ளின்றெமைக்காததியென றிறைஞ்சியென றுநாரு
 செனறாளுயச சேடங்கேடகிலேம.

நச

கல்வினைமணசிறு கட டிவென்றிட
வலலதோவெனவுற வணங்கிசென்றனா
நல்லராநந்திக ணலத்தமேனமைமி
னெல்லையாரறிவொன றெவருமபோற்றினா

நடு

தண்டநாயகனாவிச சலனுமபோற்றிசெய்
தண்டராலுமமுனை யசைக்கொணாதென
மண்டருங்காதலால வாழத்திமீணதெ
மெண்டருமபதியிலவந திருநதுவாழுநாள.

நடு

வி ட மு ண ட வா து
மு ற றி ற று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௨௯

திருச்சிறந்தம்பலம்.

சுகதேவததண்டநாதா புராணம்.

சுகதேவததண்டநாதா தம்பெயுமறையோசாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரனையாசசித்ததுவாழ்வார
சுகமேயவீரசைவா சததாநூலவலலோரோராண
மீகரேயராருநநி தேவாமுனவிபூதிவையா.

க

அடியினேனமனையிறபோந்தகமு துநீர்செய்யினுய்யும்
படியுளேனாவேனென ப பணிந்தபின்வசவதேவா, து
டியிடைப்பாகனபா தொகைத்திரளவலலையாயிற், கடி
தினிறசமைப்பாயென்னக கசிறதுதமமனையிறசென்று.

சுஎசு

சுகரேவததண்டராதா புராணம்

அறுவகைச்சுவையினாலு மைவகையமுதினாலு
குறைவறச்சமைததுவைத்துங்குவலயமெழுகிப்பினனா
மறையவாகாலினீனா வாராதெழினமலரிட்டேததுஞ
சிறுமையைவசவதேவா நிருவுளமதனாறோநது ஈ

சினததராயவனமுநததைததெரிசுககவொண்ணுதெ
னறு, நினைததருநினாயிறபுககு நிகரிலாதனததுநித்த
ன, மனைககணியிருநகாவநது சுகரேவாவாயிலபுககா,
ருனககிவணசெலலவொண்ணுதொதுங்கினிலலெனறா
நினறா. ச

தண்டநாயகாவெருண்டுசாறறுவாசிவததுரோகி
யொண்டருமவீரசைவததுறுநியையிகழநதாயசெலதி
கண்டாகளபவிகளகாலேக கழிநியவெங்கட்டாதுட்டா
மண்டனிலிழிவுசெயத மதியிலிமடவோயெனறும் ஈ

கொடியிடைப்பாகனெநங்குலததுககுமெமகருந்தெயவ
த், திடமெனாதவமாராகத்திற செலலுதலசெலலாதத்த
னடியருசசித்தஞ்ஞானாக கஞ்சலித்தனனஞ்செயதல்
படியிலெத்தருமடவீரசைவநூலபகராதனறே

சங்கரனனபாநீரத்தந தாங்கியசிரத்தினமீதே
பங்கராமுலகாகாலிற பானியமபடுதலபாவ
மங்கயறகண்ணிபாகாக கஞ்சலிசெயதகையாற் [ல்லா.
பொங்கியசிவததுரோகாதமைததொழிற்பொலலாபொ

உததமலிகசேட முண்டநனனாவினிலே
வெத்தராமநதனா மிசசிலையிசைநலகுறறம
புத்திசூழபதநிலலுட புத்திரொககலிலலா
ளததனையருசசியாரபா லனைதலமி, புத்திரவெமபாவம அ

ஆதனஞசயனமனனம பரிசனலுகினைகளுசெயத
லோதுமுறபவிகடபா லு, நதமபதருனவிற
காதலித்திடாரனகக, காயந் வனனபாதமிற
றிதிலாலேசககெததா செயதிறையசசெப்பகம்கடபாய கூ

சநத்தியொககலிலலா டமமலையடி மைவாகக
நநதுகொமேயபபோபூச ச முமலிகளானவெலலா
மநதருமிலிகதேக மாககியபவிகைதகாமுரு
சநதியாரவாமுலின னு சாறறிடாருநாயுங்கேளா. ய

அவாநிலஞசென னுசேரா ரவாகையிலியாரோலா
ரவாகையிலவிலலாரொளள ரிபவிலுமநதவாதே
யவாநையிறகடனுமவாங்கா ரவாகையின துதானல்கா
ரவாகையிலநதமாரககத தகனறன பாககனபுசெயவாரிக

இவாசெயலகண்டுலோக கொணணத்திறபொருதாராகிக
கவலையிலிகவாககுசசெயவா மெனவுளனிககடிதியறறு
மவரகளையஞ்சாராகி யனபபாபேணிவாமூந்
தவர்மனைவிதையினகூட்டி, நழலினை தநநதங்கிட்டா.

சஎசு சகதேவத்தண்டநாதா புராணம்.

எரிந்தவவ்விததையெல்லா மிலேசககேததையர்நோக்கி
ப், புரிந்தநேயததராசிப்பொறையராயவாரிவாரித, தெரி
ந்துவெவவேறெடுத்த துச செயதொறுமவித்திமுனனில்,
விரிந்தொன்றுகோடியாக விளைந்த துகண்டுமாந்தா யங்

இ துமிகப்புதுமைமுன்னேபொய்மையொன்பாவிததா
த்திகமாயவிளைவித்தாரொன றனறவரினறழகாசுகண்டே
ந்திமுடியத்தனன்பா பெ நமையாராவிலவாரொன்றா
கதியிலாவனனோமறறுங் கருத்திலவெங்காளையத்தால

அனப்போலேசககேதத ராவினமானவெல்லாந
துன்புறக்களவராலே துணிற துதாங்கவரசசெயதார
பின்பவைதமமைச்சோரா பேணிமேயத்தாலுமேயா
வின்புறப்புறநதிட்டா வினிதுணர்ரருந்தா. டரு

ஆகநின்றிளைத்தலகண்டங் கறப்புதமெய்திச்சோரா
மோகநீருண்ணுமேயா புறறினுமுனறுநாளாச
சாகுமிப்பெறறமிந்தப பாவநாநதரிககவொண்ண
போகவேவிடுத்ததுமெனறுவிடமுனம்போந்தவாறேயசு

திருமபிவா லெடுத்ததுகொண்டு திரண்டுபாயந தாவி
த்தோடி, வருந்திமுன றுங்களமுன்று வாரத்திறசென்
றதூரம் பொருநதுமோராசாமந்தனன்ற புரிந்துவந்தன்
பரின்பு, விருந்தாய் ரகன்றுநிறக லேசககேத தையாக
ண்டு. யன

தங்களசீலங்கடப்பித தாமவந்திப்பெற்றங்க
ளிங்குநங்கொட்டிதசாரா திடுங்கதவெனவடைத்தா
ரங்கவைப்பித்தலகண்டே வாயுளோரத்ததைநோக்கிப்
பொங்கவைப்புற்றத்திட்டார புத்தியிற்பொருநதாவாகி.

மோப்பதுபாரப்பதினறி முன்னையெஞ்சீலந்தப்பேங்
காப்பரிவுடனேயென்று காட்டுவார்போலக்கத்தா
கோப்பலதலையெடுத்துக் கொட்டிலேநோக்கிவிங்க
மாப்பரிவொடுபூசிகு மடந்தனைசூழ்ந்துசூழ்ந்து யக

ஐயரிசேசக்கேத்த ரங்கலிங்கத்தை நாடிப், பையெனச்
சென்னிதாழ்த்துப் பரிவினாற்பலகாலபாரத்துப், பொய்
யலவெங்கணிடடை போனதிலெலமை நோக்கென, று
யயவந்தெதிரிற்பார்போ லுவந்துமுன்னுருகின்றது.

கத்தியவோசையுள்ளே கடடியகன்றினங்க
ளிதமுறக்கேட்டுங்கேளா தென்னவேவிரதமெலலாம
விதறினதாயகென று விருமபிமுனோக்காகத்தா
பத்தியேபதையாவாகிப் பரிவின்றிறக்ககண்டு. ௨க

கன்றினமதனைமெலலக கருணையானோக்கியொன்றுந்
தின்றிடாநிறகும்பெற்றத் திரளினைமகிழ்ந்திவற்றா
வின்றுதப்பிலவென்றுன்னி யிருங்கொட்டிற்றகபாடநீக்க
நின்றவானினங்கள்ளலா நேயத்தாலதனுட்சாரந்து.

சுள அடி சகதேவததண்டநாதா புராணம்

பிரியமேல்கொணடுநோகிப பெரிதுவால சுழற்றித்தங்
கள், பரிசுமாவிலிங்கநதனணை பரிசித துவலமாயவநது,
வெருவிமுனகளவராலே மேயசசலுநீருமின்றி, யொரு
விநினைததற்குச்சரினறிவ வுரிமையேயெனனககாடடி.

எனதலேசககேததையாக கினிதுறச்செனநிதாழதது
பநதமெய்புளகமெயதிப பகிமிஞ்ஞனிசுறமமேயநது (ப
வநதுநீராகுடிததுத்ததத மடிசுரநநாவலாலே
சுநதனைககனதைததேடச செயமெயயனபராணோடச

ஆக்களையிரங்கியனபி னனைதா யுங்கன ரினங்க
ணைககினுலறிநதுதாயை நோகநலுமகிடுததவாறே
யூககமாயோடித்ததந தாயமுலையுணடுமினற
திககுணபபவியைப்பூசைசெயகரு நசுரெப்பிணுணே

சகதேவததண்டநாதா புராணம்

முற்றிறறு

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௫௪

—

உ

திருச்சிறமபலம்

க ளி க ண நாதா புராணம்.

—*—

கருதுமின்னரல் லாறகலிகணநாதொன்ன
மருவுபேரினோ மன்னவாவையகம்புரப்பார
பரவுதமபுவி யிடத்திலோபவிகளுமின்றி
யருளிலிங்காங்க ராககிடுரியமமேயடைநதார.

வெத்தராமபதி சனததனாவளித்துநீரிவிங்க
மொத்தமேனி பராமீனென நுரைத்துடம்படுதி
யத்தர, துளங் கொளாமனையாரணுகமத்தாற
சித்தமொப்பவே செயததிறமெனியலாரதேற. ௨

செயயதிட்டத்தி னுலவாமப்பவேசெயது
கையகத்தொளிர் தனங்கொடுத்திலிங்கமுங்காயந
துயயவாமபடி தரிப்பிப்பரிவற்றினுத்துணியா
மையாமாயவெவ வாளினுலவதைத்துவாணனின். ௩

சங்கரனனிவா தினமையைத்தனாபுனோராதெளியக
கங்கைவேணி முன்னதன்னு ரவங்குகாரது
துங்ககுத்திர வடிவனைத்துகாறச்சமைத்து
நங்கடங்கண நாதினாதிருமுனநணனி ௪

அரசநினனதி காரிகாநீடிபுமவாபால
வலாதருங்கரணிககாசெயவஞ்சனையனைத்து
முனாதரிமபெரி துலகிறிதகுடிக்கொணுதுரைத்தா
லெரிசினததெறி பெனபாடனாட்டெனபதிலலை. ௫

குறறமில்லவ ரிடங்கனிறகுறறங்குகுறிப்பா
பற்றியேயவ ருறபத்திபுள்ளனபறிப்பா
கொற்றவாமறறு மிருதலைவாரமுங்கொளவ
றொற்றுபொனவரி விடுகெனபாகேழவியோவிலலை. ௬

கொடுத்தகுத்தகைப படியனறியதிகமேகொள்வ
ரடுத்தமஞ்சியாள விடுகெனபராயங்குளன்பா

கடுததுரைப்பொக காலமுங்கட்டாயமெனப்
ரிடுக்கணிநனவா செயவனமுன்றயிலையென்றா. எ

அநதநங்கடைக காவலரறிவுறுதிவண்
வநத்தெப்படி கவுண்டநினவசத்தும்ணணைத்து
மிநதநாணமுத லிறையிலையெனச்செயதுமினிநீ
வநதுமாதொரு பாகனைவழிபடிலென்றா. அ

என்னமானிட வடிவினொங்குகோத்திரத்தோர்
மின்றொபாகனை வழிபடினமிடிவிடாததனா
லன்னசெயயயந னஞ்சுவனரசவென்றலுநீ
பொன்னகன்றிடா திருக்கயாமபிணையெனப்புகன்று. கூ

இசைநதலிங்கதாரணம பெறுகெனப்புவியெலாநின
வசமவிடுததெழில வாழவுநலகுவனெனமறுத்தே
குசைநதுபேசலுங் கோமிகக்கோபமுறறெழுநது
கசநதசொல்லுடன கைப்படைகவினெனவிதிரா. ய

சிரநதுணிப்பனென நெறியுமுன்றிருநுதல்விழியுங்
கரநதரிததமான மழுவுடன்காளகண்டமுமா
யுரங்கொளன்பாழு னுமாபதிரினறினமுயாவாழ
வரநதைநீங்கவே ய்ருளுத்மனுபவியென்றா. டக

என்றசொல்லிதற கிசைதராதிலிங்கதாரணமே
லொன்றுகென்றலு முழைக்கரனவர்கருத்துறுதி
வென்றிதாபிகக நாடலால்வேறிலையென்று
நன்றிலிங்கநீ நமக்களியெனக்கொண்டெய்யபரல். டஉ

நம்முடனகயி லாயநீநண்ணவாவென்றங்
கம்முனைககண நாதராயரனகணநாதா
தம்முடனகொடு சாரதனனறாங்கொண்டவிரதஞ்
செம்முறைககணே நிறுத்தினோசிவனறனககினியோரா
வேறு

நனறிவாபோற்சவதாநாச சையொன்பாராக காணமக
வொன, நினறியிரங்குறுகாலத திவாமனைவிக கிரண்டு
கொப்ப, மொனறிமுனனமபெணமகவந துதயத்திலுய
யவிங்களு, சென்றுதரித்திடுமபோதி லாணகுழவிசெனி
தத்தால. டச

அமமகவைசசவதாநாச சையாதாமபார்ககவொண்ண
நம்முறைமைககரனனபா நறிற்றுசெய்திக கெனறெண்
யிமமடத்திலிராவண்ண மிடநேரமகதறுமெனச , (ணி
செம்மையினொற்றுறந்தசெய்தி தெளிதரநீகேளாயே யுடு

மேலானரித்தபத்தி மிகுமபெருமைசாதிதனம
மாலாஹகறிவித்தால வருவதனறேமருளகொண்டோ
னேலாதகருமத்தை யிகழவனோகத்தபநாநா
சீலாசரணையறிநது செய்யுமோசெய்யாதால. டச

அதிகவிற்பாற்சவையினைககொக கறிபுமோநீராழ
மிதுவெனததானமன்கே மிழிந்தறியவலலதோ
கதிரவனைச்சகோரங்கு காணுமோகதினாச
சகிரிலாகருசசிவானந்த சமாதிரெறிதரிககுமோ டச

அங்கணத்தினிதியமென வாவினாயிறேனதெனச
செங்கரத்திலமுதமெனச சிவலிங்கங்கரத்திருக்கப
பங்கமுறு துனமாராககப பகுதியினைக்காதலிததன
மங்கலமாமணியிருக்க வளையினமணிதரித்தலகாண.

கொட்டிலினகண்சுரதேனுத கூடிநிறகமலடதனைக
கட்டியுறுகுகறப்பரோ கனமதுரவரசமுந
திட்டிமுன்மிருக்கமறறுந தவிடதனைத்தின்பரோ
வெட்டருவசசிரமிருக்கவிருப்புவாளெடுப்பரோ. ௨௧

இனியசுரதருநீழலவிட் டிலவநிழலெயதுவரோ
நனிகொடெப்பமுனனிருக்கச சுரையதனைநசுவரோ
புனிதபத்திசனமாராகக்ம் பொருநதிறறுநதுனமாராக
மணிதருடனகூடுவரோ மறநதாலுஞ்சுகதேவா ௨௨

வேறு

போற்றியேசுவாவினைப பூககைகொணடுகுமபிடாக
காற்றனைக்கழீஇயிருநது கடைமனததாபோலவே
யேற்றுவாகனறகலாத வீனவநதணாகருநீ
யாற்றநின்றிறைஞ்சிலவெவ் வருமபிறப்பகன்றிடா. ௨௩

பூதலத்திலந்தணாளா மேலொன்றுபோற்றநீ
யாதரித்தவர்க்குமுன னருந்தவனனமிட்டபின்
போதக்கருங்கடாம் புகுந்துதுய்ப்பொன்பதா
லேதமுறறகோவதத்தி நிறபெருத்தவிடரதாம். ௨௪

கோடியநதணாக்கித்தத குறைவிலன்னமிடுபலன
நீடருஞ்சிவனறன்னபா நினமலாககுநின்றிடும
பீழிலவகுபிசசையிற பெருமபலனறனைத்ததா
மூடநீமுயனறசெயதி முககணறகுமுனிவுகாண். ௨௩

என்றுபலவிதங்களா யியம்புசொற்கியைந்தியைந
தொன்றுதம்பயந்தொடனபொடொழுகுநீகொள்விழி
நின்றியங்கியங்கமெட்டு நிலனுறப்பணிந்தபி [யரா
ன்னறனகணத்தாமுன னயநதுகைகுவித்திடா. ௨௪

கட்டளீளகளத்தனவெயய கனமிதுனமலத்தனேன
மூட்டனித்தசீலமில்வி மொழிகுருத்துரோகியான
றுட்டரிட்டனட்டமா மதநதுதைந்தநெஞ்சினன
சிட்டாகடகிதஞ்செயாத தீயினத்தினனசினன ௨௫

பத்திநிட்டையற்றவன பரபபகதைபெற்றவன
வெத்தாசொறகளகற்றவன விடாதலோபமுற்றவன
சித்தமொன்றினிறறிம பெறத்தெளிநதுபற்றலேன
பொததையங்கமுற்றையும பொடிபடுத்தியெற்றுகோ.

வேறு.

என்னையெனசெய்துகொளகே நென்னிருங் குற்றநீ
ங்க, வன்னியிற சென்றுபாயகோ மாகட விடைககுதிக
கோ, வுன்னருங்கிரியினவீழகோவுடற்றிபூதத்தெதிராபோ
யச்சாகோ, சின்னமாயுடலேக்கொய்கோ திரைக்கடலுல
கஞ்சுழுகோ. ௨௬

சுடிசு

கலிகணநாதா புராணம்.

பொருவருங்குருறப்பததி போனவிகுறறமபோமா, றரு
ளுதியென்னநிறங்க கழுஞ்சுகதேவாதமமைக, கருணை
யாலவசவதேவா கண்டுபாபெரியோவாககா, லுரைசெ
யவாரஞ்சேலமுன்னே யொருசிவத்துரோகமுண்டாம்.

ஆநதவெநதீபனறனனை யழித்தநீயெமக்கொப்பாகு
நினைதயிலுனசெயறகு நிகதனுங்கருணைகூவன
பநதமிப பாதாநெஞ்சிற பககமுமபெறுதியானபால
வநதருநென வடி-குமாறுகாணமகததோரோபமமகூ

நமபுவாயி துதப்பா து நனமைநீபெறவுரைத்தார
சமபுவினருளிலுலே சாதித்திதவறாதெனனச
செமபெ ரங்கரங்குவித்துத திடமபெறவுடலபூரித்து
விமபமாவீரசேடம விருமபியேவாங்கிக்கொண்டு. நய

சுகதேவராசுபினமறறோ நாளினததண்டநாத
ரகமேவிபாநதுநதாமுமணைநதவா செய்யுமபத்தி
மிகமேனிபுளகமெயதி விருப்புடனகைக்கொண்டன்பா
ற, சுகமேயபத்தாசுழத துன்னவநதினிதிருநதார. நக

கலிகணநாதா புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௮௫

உ

திருச்சிற்றமபலம்.

அல்லையா மதுவையா புராணம்

நல்லவாவாழகவியாணநகரிகே
யலலையாமதுவையொன்றைறபெயரா
சொல்லருமனுபவஞானசுகததார
வெல்லருமேடணைமுனறவைவென்றா.

கீ

நறபரவிங்கநயநதவாதம்பா
லறபுதசேவையினுவலருதார
சொறபரமுவிதசேடசுகததார
சறபுகழநந்திகளசாரவுறுநாளின.

உ

விசசலனுகருயிரவீயுறுநாளா
னசசுறுகநதநந்திகடோறற
நிசசயபத்திரெடுநதிறலகண்டு
மசசமிலாதவகநதையினமமா.

ந

இததவாநீதியநீதியதெனற
சததியவலலையாமதுவையாதமமை
யத்திரமன்னனழைத்தறிவினறி
யொததுவெகுண்டவரெண்கணிடந்தான்.

அ

இந்நெறிகண்டவாமன்னனிற்றந்தான
றன்னகாகெட்டதுவென்றுசவித்தார்
நன்னெறியனபாகணந்திகளகேளா
வெந்நெறிவஞ்சமிகுததுரைசெய்வா.

நி

ச அசு அலலையா மதுவையர் புராணம்.

இத்திரகீனனிவனசிவபத்திச
சித்திபெறுமபடிசெய்குதுமாசார
மெயததவாதமமைவெருண்டவாசாவா
னெத்திவதைத்திடுகெனறவுரைக்கும்

சு

தண்டிபிதாவுயிரசாயவதைத்து
மெணடிகழமுத்தியையெய்திடலாணுங்
கண்டகனிவவிறைகாவலனென்றே
கொண்டிடொணுதுகொலததகுமெனனா.

எ

அமபகமற்றுமவாககருளசெய்தே
வமபனிவனபதிவைகலமெனனா
நமபரநதிகணறறவரெலலாம
வெமபரவாதியைவீட்டுதுமென்றே

அ

வனறிதலார்சகதேவனாவாவென
றனறுமகததரறைநதுவினனாற
கொன்றிடலகொலகெனநீறுகொடுத்தாரா
நின்றனிநிடடைநிறுத்துதியெனறா.

சு

சந்திரசேகரர்தமமருளாலே
யந்தநாதிபனுவியொடாக்கப்
பந்தவெழுத்தவைபாறநினைத்தாரா
நந்திகளுன்னியநாவினாபாப்பா.

ய

எயபபறுமாதவர்பத்தாகளெல்லா
மொபபநவிறுவவென்றதுகேண்மி

னிபபதிமன்னனிருநதிருவினனே
தப்பறவறறதுவெனறனாபினறம.

யக

வேறு

மாதரசாமடிவால மாசசாசென்னவசவையா
காதனமுமமைப்பிரமரிரு சவுணடையாகககைய
ரோதமிலாவாசசைய ரோகாநதராமைய
ராதிரலலோருடனிலககத தெணபதினயிரத்தவருமயெ

கூடலசங்கமமேவக குலவியுடனசெலலுங்கா
னீடுமன்னனசெலவமெலா நிலைகுலைநுகலியாண
மாடநகாவளமழிநது மண்ணதிரநதுகொடியினங்க
னாடியிராமுமுதரறற நரியூளைபகலொப்பப

யந

கன்மாரிமிகப்பொழிநது சுதிராமதியாமிருநரையுந
துனமாரககப்பரிவேடஞ்சூழநதவாகனலை துசெநநாண்
முனமாநதாதெரியாமன மொயததுமஞ்சபகனமுடி
யனமாகமடைநதுநகாக கருகுயமனறோன்றியிரோ யச

கம்பறிநதமுண்டமன்னன கண்டுதயகாலதது
விம்பமுறுமபிரதிபகன மிகத்தோய நவெருவினா
றமபெரியோருநாதப்பாச் சகதேவாநதிகளபா
லமபரிவாலவிடைகொடுதம் மகத்தணையவன்னையா.

வந்தமைநதனமுகநோக்கிவந்ததெனனைசசிவகணத்தோ
முநதவுநாசெயதபடி முடியாமலெனமுனிந்து
நிந்தகனைக்கொலலவஞ்சி நித்தனன்பாசெனறாரோ
விந்தவுலகவாவெகுண்டாற பிரளயமவந்தெய்தாதோ.

[

சஅஅ அல்லையர் மதுவையா புராணம்

நினகுற்றநீக்கவளனோ நினனையிதுசெயகெனறா
முனகுற்றஞ்செயததககன முனிதுசிவநிதைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தனமெய்யைச்சங்கரியன
மெனகுற்றங்கேட்டமா வெனமெரியிலெரிவிததாள யெ
வேறு

அன்றுபமனனியனறா எத்கனைநினைதசொன்ன
குன்றுரைகேட்டேமென்று கொடியதீகுகிரையதாகத
தனறையுடலநீரூயத தகித்தனனசண்டியோசீ
சென்றநினைதசெயத தீயனைக்கொலாதுவந்தாய். யஅ

உன்பிழைப்பென்னவிந்த வுடலினாலாவதென்னத
தினபுறத்திருநதுஞாளி சிசுசியென்றங்குலத்தாற
றுனபுறநொடித்தழைத்துத் தூயதலாமுன்றினமணமே
லனபுறப்பயந்தாளன்ன மளிக்கவப்படியேநின்று. யக

மெலலெனவருநதுமபோரவ் வீதியினவிமலன்னபா
மொலலையொன்றுநதீர முற்றுபொமமையொன்று
மெலலையிலவீரபத்தி யிசைநதுளாரிதனைக்கேட்டங்
கொலலையிற்சகதேவாசசோந தந்தவூண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்துவீர பத்திராமூவொன்னத்
தீரவுக்கிரராயனை செய்யதாளிறைஞ்சவாழத்திக
கோரமிகவராயவெல்லீ ரொனவிடை கொடுத்தவாதே.

மனையினும்வீதிசென்று வரமுன்னோரிடப்பவந்தங்
கனைவருமகலுமவண்ண மாபபரித்திவாகுமாரக்கந

துணைவினிதகாடடிசசெலலததுணிநதுடனமுடிபபேந்த
பபா,முனைவஞநதிநடபினமுநதினனெனுங்குளிப்பால்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலக கரியினப்பாகாவாசி
முடுகுராவுததொலலா முனிவறப்பினவிலங்கித
திடமிழநதருண்டிநிறபத தீரமாதனைதங்கைப
படைகரமுடனமறநது பயநதுபின்வாங்கிநி, உரு

விருதணிகாலாதேநாளின வென்றிமாலேகடரிததோர
பொருபடையெனிறபுயங்கள் பூரிகுமபொருவிலவீர
ரொருவணயொருவரொணனாத்தொளிரமணியாரங்கன்ன
மருமமாதிகுநிறசோதி வயங்குவோரதனமபுநதளளா.

விலங்கிடாததீரொலலாம விலங்குவாளவீசிவாயிற
றலங்குளிறகாவலாளா சாயவுட்புருநதுசோதி
துலங்குமிநதிரோலககம்போற றுருவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மன்னவாவணங்கிநிறப. உரு

இருபுடைபபநதககார ரொழினிலவினம்போறபறத
திருமலிபாலவட்டஞ சாமனாததிரளிரட்ட
விரிகதிராபபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயங்குளாக வாயம்பாரததுடறறிககுத்தி. உரு

மீண்டுமப்படியேசெல்வார விசசலனபடைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்குளாலே
நீண்டகண்டெரியாநினற நீாமையோதண்டநாதா
மூண்டிடுஞ்சாபந்தானோ மூகாபோற்பார்த்துநின்றா.

சஅஅ அல்லையர் மதுவையா புராணம்

நின்குற்றநீக்கவனறே நினனையிதுசெய்கெனறா
முன்குற்றஞ்செய்ததககன முனிதுசிவநிந்தைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தனமெய்யைச்சங்கரியன
நென்குற்றங்கேட்டமா வெனநெரியிலெரிவித்தாள யெ
வேறு

அன்றுபமனனியனறா நததனைநிந்தைசொன்ன
குன்றுனாகேட்டேமென்று கொடியதீடுகிரையதாகத்
தனறனியுடலநீறாயத தகித்தனனரணடியோநீ
சென்றநிந்தைசெய்த தீயனைக்கொலாதுவந்தாய. யஅ

உனபிழைப்பென்னவிந்த வுடலினாலாவதென்னத
தினபுறத்திருநதுஞானி சிச்சியென்றங்குலத்தாற
றுன்புறநொடித்தழைத்துத் தூயதலாமுன்றினமணமே
லன்புறப்பயந்தாளன்ன மளிககவப்படியேநின்று. யக

மெல்லெனவருநதுமபோதவ் வீதியினவிமலன்னபா
மொலலையொன்றநதீர முற்றுபொமமையொன்று
மெல்லையிலவீரபத்தி யிசைநதுளாரிதனைக்கேட்டங்
கொலலையிற்சகதேவாச்சோந தந்தவூண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்தவீர பத்திராமூவொன்னத
தீரவுக்கிரராயன்னை செய்யதாளிறைஞ்சவாழத்திக்
கோரமிககவராயவெலவீ ரொனவிடை கொடுத்தவாதே.

மனையினும்வீதிசென்று வரமுன்னோரிடபமவந்தந
கனைவருமகனுமவண்ண மாபபரித்திவாககுமாக்கந

அல்லையா மதுவையா புராணம். ச அக

துனைவினிதகாடடிசசெலலததுணிநதுடனமுடிபபேந்த
பபா,முனைவஞநதிநயமினமுநதினனெனுங்குநிபபால்.

கடிதுவாளவிதிாததுசசெலலக கரியினப்பாகாவாசி
முடுகுராவுத்தொலலா முனிவறப்பினவிலங்கித
திடமிழந்தருண்டுநிறபத தீரமாதுனைதங்கைப
படைகரமுடனமறநறு பயநதுபின்வாங்கிநி. உரு

விருதணிகாலாதோளின் வென்றிமலைகடரிததோர
பொருபடைபென்றபுயங்கள் பூரிக்குமபொருழிலவீர
ரொருவனாயொருவனொண்ணுதொளிராமணியாநங்கன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயங்குவோரதனமபுநதளளா.

விலங்கிடாததீரொலலாம விலங்கவாளவீசிவாயிற
மலங்களிறகாவலாளா சாயவுப்புருநதுசோதி
துலங்குமிநதிரோலககம்போற றுளுவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மன்னவாவணங்கிநிறப. உரு

இருபுடைப்பநதக்கார ஒழிநிலவினம்போறபறத
திருமலிபாலவடடஞ் சாமனாததிரளிரட்ட
விரிகதிாபட்டமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயங்களாக வாயம்பார்ததுடறழிகுத்தி. உரு

மீண்டுமப்படியேசெல்வார விசசலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாநினற நீரமையோதண்டநாதர்
மூண்டிஞ்சாபநதானே மூகாயோற்பார்ததுநின்றா.

திரிதனுத்தனனைப்பாண்டு ரங்கன முனசெயிததுவந்த
பெருமைப்பாலாயத்தென்று பெரிதுறப்பததாபோற்ற
வரியசெயமுந்நதாளு சுகதேவாகத்திறாராதங்
குரியதாயக்கிறைஞ்சியாக ஞன்னியபு டிந்ததென்று.

இகபரநாகசீவி யென்போனையீசனனபா
பகைவோடுடனேகொல்லாப பாவததுககெனசிரத்தை
யகமகிழ்ந்ததுபபனென்ன வங்கைவாள பூட்டிககொயய
நகமயிலகேழவனவந்து நண்புடனடுததங்கமமா. ௨௯

நீயுனதனனேதேவி நினமைநதாமற்றுஞ்சுற
மாயுளோரடையவிந்த வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவமமி னித்தனங்கயிலைககென்று
பாயுநாவேணியெமமான பண்பினுலழைக்கச்சென்றா.

தருநெறிவசவதேவா சர்பித்தபடியேமனன
பொருபடையனைததுநதமமுட பொருதிநததாசனமக்க
ளொருவோடொருவருடி யொழிந்தனாகல்லியாணத
திருநகரநதகாரஞ் செறிந்ததிசசெயதியெலலாம. ௩௦

தண்டநாயகாகவவீர நிருவருஞ்சென்றுசாற்றக, கொ
ண்டலாகோயில்வையு கூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போற்றும் புந்தியாற்புருநதுகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுந்தாரனபாற் சிவகணத்துடனேநிறபார். ௩௧
வேறு.

தேசிகனபதஞ்சேருமிசசையராய்ச செயயதோத்திர
ஞ்செயதுறக்கலுழுவார, பாசநாசவென்னுசையேசரண

அல்லையா மதுவையா புராணம்.

சுகுரு

ம பததிநந்தெனப்பறறினோயசரண, நாசமென்னறிலாந
னமையேசரண நாநிபாகனையாநியசரண, கிச்செனகரு
ததினபமேசரண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாயசர
ணம்

நடந

தற்பராபரசங்காசரணஞ் சமபபூடண தானுவேசர
ணஞ், சிறபராதிக்கெலவனேசரணந தெளிவினிலேனருந
தேசிகாசரண, மறபெனகருநின் னடிகளேசரண மதத
பூரணநதனேசரண, மெறபுடறகியா னடுகிளேனசர
ண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாயசரணம்.

நடச

நீதியுன்பாபானேயனேசரணநி கதைலாழகையினிம
கிலேனசரணந், கோதிலாசனக்கோலமேசரணந்குறை
விலாவருட், குனறமேசரணம், போதநின்பணி போற்றி
னேனசரணம் பூனாயென்றிவிபபுகலுவாயசரணம், யா
தொரசகினு மினிபபுகேனசரண மென்னேநினனிடத்தி
ருத்துவாயசரணம்.

நடரு

சங்கமேசவேதாநதனேசரணந தாரணிககணுநறிக
கிலேனசரணந், கங்கைநாதவெனகண னுளாயசரணநக்
ரணவாதனைசுழித்தனைசரணம், பங்கவிகதியமபாற்றினே
சரணம் பரிந்துவாவெனப்பணித்தருளசரண, மிங்கெம
க்குமுனின் துகாசரண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாய
சரணம்.

நடசு

சக.2 அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

வேறு

என்றுறவனாகியேதநி யிருவிழியருவிபாராயத
துனறமெய்புள்ளுமெயதித தாயதாரேயருபாய
நின்றமுநநதியாரமே னீடருணமிகுததுநிததன
முனறனதுருவநிகித தேசிகமுதலவனாகி னுள

அருளவிழியானனங்கொண் டகநிலனபநிகனாக
கருணைமெயவசவதேவா காணமுன்னினறவாரே
புருகிநெஞ்சங்கமெட்டு மொண்டடையுறப்பணிநத
கிருநிலமபணிநதெழாரையிருகையாலெடுததுமோந்து.

ஆதரவுடனகரத்தா லமுநநினைறணைததவாரே
பேதமதினறியொன்றாய்ப பேரருளிவிங்கமாகி
மாதவாகாணவண்ண மறைந்தனாமகததனைத்து
மீதெனறபுதமதென்று ராலயமெங்குமபாரததார். னுக

தெரிவினராகிநின்று செபபுவாரவசவதேவ
ருரிமையாலத்தஞ்சா னுருவுகொண்டிலவநிரங்கி
யரியதனறிருமேனிககுண்டகினனிநதப்பேறா
பரிவினறவென்றொன்று பரவினாபரவசததால். சய

தேவதூரியங்கறங்கத திருமறைமிகமுழங்கக்
காவின்மாமலாகள்விண்ணோ கனமெழயெனசசொரிந்
ரோவமிவினங்கமீது மெண்பதினையிரததா பூதா
ராவலாலகொன்றா பததர்களாடி-யாரததார். சூத

அம்மைநாகாமபையாரதா மண்ணலாவசவதேவா, செ
மமைநற சிவதநைச்சேரச சிவதநைந துருத்ததேமபி,
விடமிதற்பரனேயெனறன விழியுயிரன்னநதி, மெயம
மையுனனிதயததுறமுன வினையனோ தமியேனென்று
சடககெனததண்டராநா தாமுறுமொளியைச்சோநதா
ளடபபதநபபண்ணராதி யாமபலதவததோநதச
சுடாககுளேமறைநதாரனன சோதியுளலலமையா
விடறகருங்கதவிநீங்கி மேவிமெயப்பொருளாயநினறா.

கககையாமோளினகயா கனனநற்பிரமதேவா
மிககநங்கலைக்கேததையா விரககோநதராம
ரிககனதவததோராதி யெழுநாறறோடெழுபானன்பா
தொககருட்சோதிபொங்கச சுததனங்கயிலையுறார். சச

மாதிராசையாசெனனவசவதேவையாதிரப
போதராமடிவாலையா புகழ்தருங்கினனரைய
ராதியாமபெரியோரதமமி லகமகிழநதனபினாலே
நீதியாவசவதேவா முத்தியினிலைமைசொலவார. சநு

காவினமேறகாலுறுதுயய கனோபலங்கமலததுளஞஞ்
சாலமினமேகததுடுஞ் சனிதத்திலடங்குமாபோற்
கோலநற்குருவினபாலே குலவியேதோனறிமறுஞ்
சீலநதிகளாரபுககார தேசிகனிடத்திலென்றா. சக

இவர்சிவாங்கிசராயமண்ணி லெழுதியெமமாணையேத்தி
யுலமையினையபததி யுத்தியினுறறுமுழ்கி

சகசு

அல்லையா மதுவையா புராணம்.

நவபரசீர்த்தியென்குங் காட்டித்தந்திருப்போநாட்டிச
சிவகுருவிரிவினமற்றுஞ் செனறனொன்றதுதித்தாரா.

பணியணிபரமன்புத்தா பாககியத்தவத்தாசித்தா
மணிசாணாககாதார மருவுசைவாமப்புங்கட
கணிதருமிரவியோமூன றுயநற்பத்திவிநதுத
தணிதருஞானசசோதி தருமணியெனமண்டங்கி சஅ

பாணியும்பாலுநெய்யும் பரிந்துதந்தமயிறகூடிக
காணிலொன்றாகிநின்ற காட்சிபாலவசவதேவா
வாணிலாவேணிநித்தன வாகுருத்திருமேனிகுட
பேணிநீபுகுந்தாயுனறனபெருமையார்பேசவல்லாராசகூ,

என்றுதற்பாத்திலுறறங் கிசைநதநதிகளையேத்தி
வென்றிசோமாதிராசா மகத்தனாமிகவணங்கித
துனறலாசசோலைகுழுஞ் சங்கமேசுரத்தைநீங்கிச
செனறனாபருபத்ததே மலலிகாசசுனைச சேந்தாரா.

தத்துவமகத்தோரபத்தா தமமொடுமடிவாலையா
வித்தகவசவதேவா மேனமையமிகவுமேத்தி
வத்துவையகலாசசென்ன வசவராசையாசமுகத
தோத்தயுருளுவையென்னு மோங்குமாதலத்திலுறறா

வளாதருஞானாசென்ன வசவதேவையாசாரா
நளினபாதங்கெணஞ்ச நற்கமலத்தினுடி
யளவிஷாப்பரமானந்தவனுபவமகலாராகி
யுளமகிழ்மடிவாலைய ருடனினிதுவந்திருந்தார்.

வரந்தரவலலதான வசவசாரித்திரத்தை
 விருமபியேவரைந்தோரகேட்டோர்விமலநம்புத்திசோவ
 ா, திரம்பெறப்படித்தோரத்தன றிருவுளக்கருணைமேவி
 நிரந்தரானந்தமுத்தி நேயமேனினைவொன்றாவா. ௫௩

அல்லவேலாயிராரோக கியந்திருந்தட்டசெலவம், புல்
 லுமெண்சித்திதானும்பொருநதுமாதோற்றமபொங்கும்
 வெல்லுமாபதங்கனேது விருமபினுமவினாயவெயது
 மலலணிகண்டனித்த நருளினாலனைத்ததுங்குடும் ௫௪

சிங்கமாதங்கமபாமபு தீவளியிடிபேயவஞ்ச
 மெங்குளபாரிடங்கன பிரமராககதாக்களாதி
 வெங்கதப்பயங்கனொன்று மேவலார்வினைக்கடற்குள
 வங்கமாவெடுக்கவல்ல வசவமுனெழுத்தாலமமா. ௫௫

புங்கவாவசவதேவா புகழ்னைவிரித்ததுமண்ணோ
 பங்கமதகலமுன்னம் பகாரதபாலக்குறுக்கி
 ளங்குசோமேசனறுயய தாணவலாவணங்கவந்த
 விங்கிதவிப்பிறப்பை யின்றஞ்சிநின்றேத்தலசெயவாம்.
 வேறு

சரணதருணதபசரணாததி சமணவிருணசனசரண
 ாத்தி, விரணதிரணனல சரணாததி விமலவருணடக
 சரணாததி, கரவுகரணதீத சரணாததி கடியனொருண
 டலேசரணாததி, மருளெனரணசலசரணாததி வசவக
 ருணந்தி சரணாததி. ௫௬

சுசுசு

அல்லியா மதுவையா புராணம்

வேறு

கொண்ட~~தெய்வ~~பயயக குலமன்னனீடுக
வண்டபோதன் மாதவாமலசூத
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுந்தோங்குக
பண்டை நூன்மறை யாகமம்பலகவே

(நீ)உ

வேறு

உத்தமநறசிவமொனறெனவோதிய
சத்தொளிநமவசவேசாசரித்திர
மெயத்திறமாயிரமுஞ்சதமேழிநா
பத்துடனோபாவெனவேபகருவா

(நீ)௩

அல்லியா மதுவையா புராணம்

முற்றிறறு

வ ச வ பு ரா ண ம

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - களச்சு

அ றி வி த த ல.

இவ வாதுச்சருக்கத்துக்கு, இனி வேதாகமபுராணங்களு
டன் நியாயநூல்புரதமுவி சமசம்பிரதாயமவழாது அகலவுநா
யியற்றித் தனியே பதிப்பிக்கப்போகின்றமையின, இச்சருக்கத்
தில் சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாத்திரமிப்போதுபதிப்பித்தனம்

